

අභිගුත්තරනිකායෙ

එකකනිපාත-අට්ඨකථා

ගන්ථාරම්භකථා

“කරුණාසිතලහදයං , පඤ්ඤාපජ්ජොතවිභතමොභතමං;
සනරාමරලොකගරුං, වන්දෙ සුගතං ගතිවිමුක්තං.

“බුද්ධොපි බුද්ධභාවං, භාවෙන්වා වෙව සච්ඡිකත්වා ව;
යං උපගතො ගතමලං, වන්දෙ තමනුක්තරං ධම්මං.

“සුගතස්ස ඔරසානං, පුත්තානං මාරසෙනමට්ඨානං;
අට්ඨන්තම්පි සමුහං, සිරසා වන්දෙ අරියසඬ්ඝං.

“ඉති මෙ පසන්නමතිනො, රතනත්තයවන්දනාමයං පුඤ්ඤං;
යං සුවිභතන්තරායො, හුත්වා තස්සානුභාවෙන.

“එකකදුකාදිපටිමණ්ඩිතස්ස අභිගුත්තරාගමවරස්ස;
ධම්මකථිකපුඬ්ගවානං, විචිත්තපටිභානාජනනස්ස.

“අත්ථප්පකාසනත්ථං, අට්ඨකථා ආදිතො වසිසතෙහි;
පඤ්චහි යා සඬ්ඝිතා, අනුසඬ්ඝිතා ව පච්ඡාපි.

“සීහලදීපං පන ආභතාථ වසිතා මහාමහින්දෙන;
යපිතා සීහලභාසාය, දීපවාසිනමත්ථාය.

“අපනෙත්වාන තනොහං, සීහලභාසං මනොරමං භාසං;
තත්තිනායානුවඡිවිකං, ආරොපෙන්නො විගතදොසං.

“සමයං අවිලොමෙන්නො, ථෙරානං ථෙරවංසදීපානං;
සුනිපුණවිනිච්ඡයානං, මහාවිහාරෙ නිවාසිනං.

“හිත්වා පුනප්පුනාගතමත්ථං, අත්ථං පකාසයිස්සාමි;
සුප්පනස්ස ව තුට්ඨත්ථං, විරට්ඨිතත්ථඤ්ච ධම්මස්ස.

“සාවත්ථිපභූතීනං, නගරානං වණ්ණනා කතා හෙට්ඨා;
දීඝස්ස මජ්ඣිමස්ස ව, යා මෙ අත්ථං වදන්තෙන.

“චිත්ථාරවසෙන සුදං, වත්ථුනි ව තත්ථ යානි චුත්තානි;
තෙසම්පි න ඉධ හියොයා, චිත්ථාරකථං කරිස්සාමි.

“සුත්තානං පන අත්ථා, න විනා වත්ථුහි යෙ පකාසන්ති;
තෙසං පකාසනත්ථං, වත්ථුනිපි දස්සයිස්සාමි.

“සීලකථා ධුතඨම්මා, කම්මට්ඨානානි වෙව සබ්බානි;
වරියාවිධානසහිතො, කුමානසමාපත්තිචිත්ථාරො.

“සබ්බා ව අභිඤ්ඤායො, පඤ්ඤාසඬ්ඝකලනනිච්ඡයො වෙව;
බන්ධාධානායතනින්ද්‍රියානි, අරියානි වෙව චත්තාරි.

“සච්චානි පච්චයාකාරදෙසනා සුපරිසුද්ධනිපුණයා;

අවිමුක්තතන්තිමග්ගා, විපස්සනාභාවනා වෙව.

“ඉති පන සබ්බං යස්මා, විසුද්ධිමග්ගෙ මයා සුපරිසුද්ධං;
වුත්තං තස්මා භියො, න තං ඉධ විචාරයිස්සාමි.

“මජ්ඣෙ විසුද්ධිමග්ගො, එස වතුන්තම්පි ආගමානඤ්ඤි;
ධත්වා පකාසයිස්සති, තත්ථ යථාභාසිතමත්ථං.

“ඉච්චෙව කතො තස්මා, තම්පි ගහෙත්වාන සද්ධිමෙතාය;
අවිධකථාය විජානථ, අභිගුත්තරනිස්සිතං අත්ථ”න්ති.

සංඛෙපකථා

1. රූපාදිවග්ගවණ්ණනා

තත්ථ අභිගුත්තරාගමො නාම එකකනිපාතො දුකනිපාතො තිකනිපාතො චතුක්කනිපාතො පඤ්චකනිපාතො ඡක්කනිපාතො සත්තකනිපාතො අට්ඨකනිපාතො නවකනිපාතො දසකනිපාතො එකාදසකනිපාතොති එකාදස නිපාතො හොන්ති. සුත්තනො –

“නව සුත්තසහස්සානි, පඤ්ච සුත්තසතානි ව;
සත්තපඤ්ඤාස සුත්තානි, හොන්ති අභිගුත්තරාගමෙ”.

තස්ස නිපාතෙසු එකකනිපාතො ආදි, සුත්තෙසු චිත්තපරියාදානසුත්තං. තස්සාපි “එවං මෙ සුත”න්තිආදිකං ආයස්මතා ආනන්දෙන පට්ඨමභාසාසංඝාතොලො වුත්තං නිදානමාදි. සා පනෙසා පට්ඨමභාසාසංඝාතී සුමඛගලවිලාසිනියා දිසනිකායට්ඨකථාය ආදිමිති විත්ථාරිතා, තස්මා සා තත්ථ විත්ථාරිතනායෙනෙව වෙදිතබ්බො.

නිදානවණ්ණනා

1. යං පනෙතං “එවං මෙ සුත”න්තිආදිකං නිදානං, තත්ථ එවන්ති නිපාතපදං, මෙතිආදිනි නාමපදානි. සාවත්ථියං විහරතීති එත්ථ චිති උපසග්ගපදං, හරතීති ආබ්‍යාතපදන්ති ඉමිනා තාව නායෙන පදවිභාගො වෙදිතබ්බො.

අත්ථතො පන එවංසද්දො තාව උපමුපදෙස-සම්පහංසන-ගරහණවචන-සම්පටිග්ගභාකාරනිදස්සනාවධාරණාදි-අනෙකත්ථප්පහෙදො. තථා හෙස “එවං ජාතෙන මව්වෙන, කත්තබ්බං කුසලං බහු”න්ති එවමාදිසු (ධ. ප. 53) උපමායං ආගතො. “එවං තෙ අභික්කම්මිතබ්බං, එවං තෙ පටික්කම්මිතබ්බං”න්තිආදිසු (අ. නි. 4.122) උපදෙසෙ. “එවමෙනං හගවා, එවමෙනං සුගතා”තිආදිසු (අ. නි. 3.66) සම්පහංසනෙ. “එවමෙවං පනායං වසලී යස්මිං වා තස්මිං වා තස්ස මුණ්ඩකස්ස සමණකස්ස වණ්ණං භාසති”තිආදිසු (සං. නි. 1.187) ගරහණෙ. “එවං, හන්තෙති බො තෙ භික්ඛු හගවතො පච්චස්සොසු”න්තිආදිසු (ම. නි. 1.1) වචනසම්පටිග්ගහෙ. “එවං බ්‍යාබො අහං, හන්තෙ, හගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි”තිආදිසු (ම. නි. 1.398) ආකාරෙ. “එහි ත්වං, මාණවක, යෙන සමණො ආනන්දො තෙනුපසඬිකම; උපසඬිකම්මත්වා මම වචනෙන සමණං ආනන්දං අප්පාබාධං අප්පාතඬිකං ලහුට්ඨානං බලං එාසුචිහාරං පුච්ඡ – ‘සුභො මාණවො තොදෙය්‍යාපුත්තො හවන්තං ආනන්දං අප්පාබාධං...පෙ.... එාසුචිහාරං පුච්ඡති’ති, එවඤ්ච වදෙහි “සාධු කිර හවං ආනන්දො යෙන සුභස්ස මාණවස්ස තොදෙය්‍යාපුත්තස්ස නිවෙසනං, තෙනුපසඬිකමතු අනුකම්පං උපාදායා”තිආදිසු (දි. නි. 1.445) නිදස්සනෙ. “තං කිං මඤ්ඤං, කාලාමා, ඉමෙ ධම්මා කුසලා වා අකුසලා වාති? අකුසලා, හන්තෙ. සාවච්ඡා වා අනවච්ඡා වාති? සාවච්ඡා, හන්තෙ. විඤ්ඤුගරහිතා වා විඤ්ඤුප්පසත්ථා වාති? විඤ්ඤුගරහිතා, හන්තෙ. සමත්තා සමාදින්නා අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති නො වා, කථං වො එත්ථ හොතීති? සමත්තා, හන්තෙ, සමාදින්නා අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති, එවං නො එත්ථ හොතී”තිආදිසු (අ. නි. 3.66) අවධාරණෙ. ස්වායම්ධ ආකාරනිදස්සනාවධාරණෙසු දට්ඨබ්බො.

තත්ථ ආකාරත්ථෙත එවංසද්දෙන එතමත්ථං දීපෙති – නානානායනිපුණං අනෙකජ්ඣාසයසමුට්ඨානං අත්ථබ්‍යාඤ්ජනසම්පන්නං විවිධපාටිභාරියං ධම්මත්ථදෙසනාපටිවෙධගම්භීරං සබ්බසත්තානං සකසකභාසානුරූපතො සොතපට්ඨාගච්ඡන්තං තස්ස හගවතො වචනං සබ්බප්පකාරෙන කො සමත්ථො විඤ්ඤාතුං, සබ්බථාමෙන පන සොතුකාමනං ජනෙත්වාපි එවං මෙ සුතං, මයාපි එකෙනාකාරෙන සුතන්ති.

නිදස්සනත්ථෙත “නාහං සයම්භු, න මයා ඉදං සච්ඡිකත”න්ති අත්තානං පරිමොචෙන්නො “එවං මෙ සුතං, මයාපි එවං සුත”න්ති ඉදානි වත්තබ්බං සකලං සුත්තං නිදස්සෙති.

අවධාරණත්ථෙත “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං බහුස්සුතානං යදිදං ආනන්දො, සතිමත්තානං, ගතිමත්තානං, ධිතිමත්තානං, උපට්ඨාකානං යදිදං ආනන්දො”ති (අ. නි. 1.219, 223) එවං හගවතා, “ආයස්මා ආනන්දො අත්ථකුසලො ධම්මකුසලො බ්‍යාඤ්ජනකුසලො නිරුත්තිකුසලො පුබ්බාපරකුසලො”ති (අ. නි. 5.169) එවං ධම්මසෙනාපතිනා ව පසත්ථභාවානුරූපං අත්තනො ධාරණබලං දස්සෙන්නො සත්තානං සොතුකාමනං ජනෙති “එවං මෙ සුතං, තඤ්ච බො අත්ථතො වා බ්‍යාඤ්ජනතො වා අනුනමනධිකං, එවමෙව, න අඤ්ඤා දට්ඨබ්බං”න්ති.

මෙසද්දො තිසු අත්ථෙසු දිස්සති. තථා භිස්ස “ගාථාභිගීතං මෙ අභොජනෙය්‍ය”න්තිආදිසු (සු. නි. 81; සං. නි. 1.194) මයාති අත්ථො. “සාධු මෙ, හන්තෙ, හගවා සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු”තිආදිසු (සං. නි. 4.88) මය්හන්ති අත්ථො. “ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, හවථා”තිආදිසු (ම. නි. 1.29) මමාති අත්ථො. ඉධ පන “මයා සුත”න්ති ව, “මම සුත”න්ති ව අත්ථද්වයෙ යුජ්ජති.

සුතන්ති අයං සුතසද්දො සඋපසග්ගො ව අනුපසග්ගො ව ගමන-විස්සුත-කිලින්නඋපට්ඨානානුයොග-සොතවිඤ්ඤෙය්‍ය-සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤානාදිඅනෙකත්ථප්පහෙදො. තථා භිස්ස – “සෙනාය පසුතො”තිආදිසු ගච්ඡන්තොති අත්ථො. “සුතධම්මස්ස පස්සනො”තිආදිසු (උදා. 11) විස්සුතධම්මස්සාති අත්ථො. “අවස්සුතා

අවස්සුනස්සා” නිආදීසු (පාච්. 657) කිලින්නාකිලින්නස්සානි අත්ථො. “තුම්හෙහි පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පක” නිආදීසු (බු. පා. 7-12) උපචිතන්ති අත්ථො. “යෙ කුමාරප්පසුතා ධීරා” නිආදීසු (ධ. ප. 181) කුමාරානුයුත්තානි අත්ථො. “දිට්ඨං සුතං මුත්” නිආදීසු (ම. නි. 1.241) සොතවිඤ්ඤෙය්‍යන්ති අත්ථො. “සුතධරො සුතසන්තිවයො” නිආදීසු (ම. නි. 1.339) සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාතධරොති අත්ථො. ඉධ පනස්ස සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරිතන්ති වා උපධාරණන්ති වාති අත්ථො. මෙ-සද්දස්ස හි මයානි අත්ථෙ සති “එවං මයා සුතං සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරිත” නිති යුජ්ජති. මමානි අත්ථෙ සති “එවං මම සුතං සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරණ” නිති යුජ්ජති.

එවමෙනෙසු තිසු පදෙසු එවන්ති සොතවිඤ්ඤාණාදිවිඤ්ඤාණකිව්චනිදස්සනං. මෙති චුත්තවිඤ්ඤාණසමඛිතිපුග්ගලනිදස්සනං. සුතන්ති අස්සවනභාවපටික්ඛෙපතො අනුනාධිකාවිපරිතග්ගණනිදස්සනං. තථා එවන්ති තස්සා සොතද්වාරානුසාරෙන පවත්තාය විඤ්ඤාණවිටීයා නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තභාවප්පකාසනං. මෙති අත්තප්පකාසනං. සුතන්ති ධම්මප්පකාසනං. අයඤ්ඤෙත්ථ සඬ්ඛෙපො – “නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තාය විඤ්ඤාණවිටීයා මයා න අඤ්ඤං කතං, ඉදං පන කතං, අයං ධම්මො සුතො” ති.

තථා එවන්ති නිද්දිසිතබ්බප්පකාසනං. මෙති පුග්ගලප්පකාසනං. සුතන්ති පුග්ගලකිව්චප්පකාසනං. ඉදං චුත්තං හොති – යං සුත්තං නිද්දිසිස්සාමි, තං මයා එවං සුතන්ති.

තථා එවන්ති යස්ස චිත්තසන්තානස්ස නානාකාරප්පවත්තියා නානත්ථ්‍යාඤ්ජනග්ගණං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසො. එවන්ති හි අයං ආකාරපඤ්ඤන්ති. මෙති කත්තුනිද්දෙසො. සුතන්ති විසයනිද්දෙසො. එත්තාවතා නානාකාරප්පවත්තෙන චිත්තසන්තානෙන තංසමඛිගිතො කත්තු විසයෙ ගහණසන්තිට්ඨානං කතං හොති.

අප්චා එවන්ති පුග්ගලකිව්චනිද්දෙසො. සුතන්ති විඤ්ඤාණකිව්චනිද්දෙසො. මෙති උභයකිව්චයුත්තපුග්ගලනිද්දෙසො. අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපො – මයා සවනකිව්චවිඤ්ඤාණසමඛිගිතා පුග්ගලෙන විඤ්ඤාණවසෙන උද්ධසවනකිව්චවොභාරෙන සුතන්ති.

තත්ථ එවන්ති ව මෙති ව සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අවිජ්ජමානපඤ්ඤන්ති. කිඤ්ඤෙත්ථ තං පරමත්ථතො අත්ථී, යං එවන්ති වා මෙති වා නිද්දෙසං ලභෙථ. සුතන්ති විජ්ජමානපඤ්ඤන්ති. යඤ්ඤි තං එත්ථ සොතෙන උපලද්ධං, තං පරමත්ථතො විජ්ජමානන්ති. තථා එවන්ති ව මෙති ව තං තං උපාදාය වත්තබ්බතො උපාදාපඤ්ඤන්ති. සුතන්ති දිට්ඨාදීනි උපනිධාය වත්තබ්බතො උපනිධාපඤ්ඤන්ති.

එත්ථ ව එවන්ති වචනෙන අසම්මොභං දීපෙති. න හි සම්මුල්ලො නානප්පකාරපටිවෙධසමත්ථො හොති. සුතන්ති වචනෙන සුතස්ස අසම්මොභං දීපෙති. යස්ස හි සුතං සම්මුට්ඨං හොති, න සො කාලන්තරෙන මයා සුතන්ති පටිජානාති. ඉච්චස්ස අසම්මොභෙන පඤ්ඤාසිද්ධි, අසම්මොභෙන පන සතිසිද්ධි. තත්ථ පඤ්ඤාපුබ්බිගමාය සතියා ඛ්‍යාඤ්ජනාවධාරණසමත්ථතා, සතිපුබ්බිගමාය පඤ්ඤාය අත්ථපටිවෙධසමත්ථතා. තදුභයසමත්ථතායොගෙන අත්ථඛ්‍යාඤ්ජනසම්පන්නස්ස ධම්මකොසස්ස අනුපාලනසමත්ථතො ධම්මහණ්ඩාගාරිකත්තසිද්ධි.

අපරො නයො – එවන්ති වචනෙන යොනිසො මනසිකාරං දීපෙති, අයොනිසො මනසිකරොතො හි නානප්පකාරපටිවෙධාභාවතො. සුතන්ති වචනෙන අචික්ඛෙපං දීපෙති, චික්ඛිත්තචිත්තස්ස සවනාභාවතො. තථා හි චික්ඛිත්තචිත්තො පුග්ගලො සබ්බසම්පත්තියා චුච්චමානොපි “න මයා සුතං , පුන හණ්ඨා” ති භණ්ති. යොනිසො මනසිකාරෙන චෙත්ථ අත්තසම්මාපණිධිං පුබ්බෙ ව කතපුඤ්ඤතං සාධෙති සම්මා අප්පණ්ණිතත්තස්ස පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස වා තදභාවතො. තථා අචික්ඛෙපෙන සද්ධම්මස්සවනං සප්පුරිසුපනිස්සයඤ්ඤ ව සාධෙති. න හි චික්ඛිත්තචිත්තො සොතුං සක්කොති, න ච සප්පුරිසෙ අනුපස්සයමානස්ස සවනං අත්ථීති.

අපරො නයො – යස්මා “එවන්ති යස්ස චිත්තසන්තානස්ස නානාකාරප්පවත්තියා නානත්ථ්‍යාඤ්ජනග්ගණං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසො” ති චුත්තං. සො ච එවං හද්දකො ආකාරො න සම්මා අප්පණ්ණිතත්තතො පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස වා හොති, තස්මා එවන්ති ඉමිනා හද්දකෙනාකාරෙන පච්ඡිමචක්කද්වයසම්පත්තිමත්තතො දීපෙති. සුතන්ති සවනායොගෙන පුරිමචක්කද්වයසම්පත්තිං. න හි අප්පතිරූපදෙසෙ වසතො සප්පුරිසුපනිස්සයවිරහිතස්ස වා සවනං අත්ථී. ඉච්චස්ස පච්ඡිමචක්කද්වයසිද්ධියා ආසයසුද්ධි සිද්ධා හොති, පුරිමචක්කද්වයසිද්ධියා පයොගසුද්ධි. තාය ච ආසයසුද්ධියා අධිගමඛ්‍යාත්තිසිද්ධි, පයොගසුද්ධියා ආගමඛ්‍යාත්තිසිද්ධි. ඉති පයොගාසයසුද්ධස්ස ආගමාධිගමසම්පන්නස්ස වචනං අරුණුග්ගං විය සුරියස්ස උදයතො, යොනිසො මනසිකාරො විය ච කුසලකම්මස්ස, අරහති භගවතො වචනස්ස පුබ්බිගමං භවිතුන්ති යානෙ නිදානං යපෙන්තො එවං මෙ සුතන්තිආදිමාහ.

අපරො නයො – එවන්ති ඉමිනා නානප්පකාරපටිවෙධදීපකෙන වචනෙන අත්තතො අත්ථපටිභානපටිසම්භිදාසම්පත්තිසබ්භාවං දීපෙති. සුතන්ති ඉමිනා සොතබ්බභෙදපටිවෙධදීපකෙන වචනෙන ධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාසම්පත්තිසබ්භාවං. එවන්ති ව ඉදං යොනිසො මනසිකාරදීපකවචනං භාසමානො “එතෙ මයා ධම්මා මනසා අනුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුජ්ජට්ඨිධා” ති දීපෙති. සුතන්ති ඉදං සවනායොගදීපකවචනං භාසමානො “බහු

මයා ධම්මා සුතා ධාතා වචසා පරිචිතා” නි දීපෙනි. තද්වගයෙනපි අත්ථබ්බාඤ්ජනපාරිසුරිං දීපෙන්තො සවනෙ ආදරං ජනෙනි. අත්ථබ්බාඤ්ජනපරිපුණ්ණං හි ධම්මං ආදරෙන අස්සුණන්තො මහතා හිතා පරිබාහිරො හොතිති ආදරං ජනෙන්වා සක්කච්චං ධම්මො සොතබ්බොති.

එවං මෙ සුතන්ති ඉමිනා පන සකලෙන වචනෙන ආයස්මා ආනන්දො තථාගතජ්ජවෙදිනං ධම්මං අත්තනො අදහන්තො අසප්පුරිසභුමීං අතික්කමති, සාවකත්තං පටිජානන්තො සප්පුරිසභුමීං ඔක්කමති. තථා අසද්ධම්මා චිත්තං වුට්ඨාපෙනි, සද්ධම්මෙ චිත්තං පතිට්ඨාපෙනි. “කෙවලං සුතමෙවෙනං මයා , තස්සෙව පන භගවතො වචන”න්ති දීපෙන්තො අත්තානං පරිමොවෙති , සත්ථාරං අපදිසති, ජීනවචනං අජ්ජෙති, ධම්මනෙත්තිං පතිට්ඨාපෙනි.

අපිව “එවං මෙ සුත”න්ති අත්තනා උප්පාදිතභාවං අප්පටිජානන්තො පුරිමවචනං විවරන්තො “සම්මුඛා පටිග්ගහිතමිදං මයා තස්ස භගවතො චතුර්වේසාරජ්ජවිසාරදස්ස දසබ්බදරස්ස ආසභට්ඨානට්ඨාසිනො සිහනාදනාදිනො සබ්බසත්තත්තමස්ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මාධිපතිනො ධම්මදීපස්ස ධම්මසරණස්ස සද්ධම්මවර්ධකචන්තිනො සම්මාසම්බුද්ධස්ස වචනං, න එත්ථ අත්ථෙ වා ධම්මෙ වා පදෙ වා බ්බාඤ්ජනෙ වා කඬ්ඛා වා විමති වා කත්තබ්බා”ති සබ්බදෙවමනුස්සානං ඉමස්මිං ධම්මෙ අස්සද්ධියං විනාසෙති, සද්ධාසම්පදං උප්පාදෙති. තෙනෙනං වුච්චති –

“විනාසයති අස්සද්ධං, සද්ධං වඩ්ඪෙති සාසනෙ;
එවං මෙ සුතමිච්චෙවං, වදං ගොතමසාවකො”ති.

එකන්ති ගණනපරිච්ඡේදනිද්දෙසො. සමයන්ති පරිච්ඡින්නනිද්දෙසො. එකං සමයන්ති අනියමිතපරිදීපනං. තත්ථ සමයසද්දො –

“සමවායෙ බණ්ණ කාලෙ, සමුහෙ හෙතුදිට්ඨිසු;
පටිලාහෙ පහානෙ ව, පටිවෙධෙ ව දිස්සති”.

තථා හිස්ස “අප්පෙව නාම ස්වෙපි උපසංඝාතමයාම කාලඤ්ච සමයඤ්ච උපාදායා”ති එවමාදීසු (දී. නි. 1.447) සමවායො අත්ථො. “එකොව ඛො, භික්ඛවෙ, බණ්ණො ව සමයො ව බ්‍රහ්මවරියවාසායා”තිආදීසු (අ. නි. 8.29) බණ්ණො. “උණ්ණසමයො පරිලාභසමයො”තිආදීසු (පාටි. 358) කාලො. “මහාසමයො පචනස්මි”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.332) සමුහො. “සමයොපි ඛො තෙ භද්දාලි අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි, භගවා ඛො සාවත්ථියං විහරති, භගවාපි මං ජානිස්සති ‘භද්දාලි නාම භික්ඛු සත්ථු සාසනෙ සික්ඛාය අපරිපුරකාරි’ති, අයමිපි ඛො තෙ, භද්දාලි, සමයො අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි”තිආදීසු (ම. නි. 2.135) හෙතු. “තෙන ඛො පන සමයෙන උග්ගාහමානො පරිබ්බාජකො සමණුමුණ්ඩිකාසුත්තො සමයජ්ජවාදකෙ තිත්ථුකාරීරෙ එකසාලකෙ මල්ලිකාය ආරාමෙ පටිවසති”තිආදීසු (ම. නි. 2.260) දිට්ඨි.

“දිට්ඨියෙ ධම්මෙ ව යො අත්ථො, යො චත්ථො සම්පරාධිකො;
අත්ථාහිසමයා ධිරො, පණ්ඩිතොති පවුච්චති”ති. –

ආදීසු (සං. නි. 1.129) පටිලාහො. “සම්මා මානාහිසමයා අත්තමකාසි දුක්ඛස්සා”තිආදීසු (ම. නි. 1.28) පහානං. “දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨො සඬ්ඛනට්ඨො සන්තාපට්ඨො විපරිණාමට්ඨො අභිසමයට්ඨො”තිආදීසු (පටි. ම. 2.8) පටිවෙධො. ඉධ පනස්ස කාලො අත්ථො. තෙන සංවච්ඡර-උතු-මාස-අඬ්ඪමාස-රත්ති-දිව-පුබ්බණ්ණ-මජ්ඣන්තික-සායන්හ-පඨම-මජ්ඣිම- පච්ඡිමයාම-මුහුත්තාදීසු කාලජ්ජහෙදභුතෙසු සමයෙසු එකං සමයන්ති දීපෙනි.

තත්ථ කිඤ්චාපි එතෙසු සංවච්ඡරාදීසු යං යං සුත්තං යමිති යමිති සංවච්ඡරෙ උතුමිති මාසෙ පක්ඛෙ රත්තිභාගෙ දිවසභාගෙ වා වුත්තං, සබ්බං තං ථෙරස්ස සුවිදිනං සුවචත්ථාපිතං පඤ්ඤාය. යස්මා පන “එවං මෙ සුතං අසුකසංවච්ඡරෙ අසුකඋතුමිති අසුකමාසෙ අසුකපක්ඛෙ අසුකරත්තිභාගෙ අසුකදිවසභාගෙ වා”ති එවං වුත්තෙ න සක්කා සුඛෙන ධාරෙතුං වා උද්දිසිතුං වා උද්දිසාපෙතුං වා, බහු ව චත්තබ්බං හොති, තස්මා එකෙනෙව පදෙන තමත්ථං සමොධානෙන්වා “එකං සමය”න්ති ආහ.

යෙ වා ඉමෙ ගබ්භොක්කන්තිසමයො ජාතිසමයො සංවෙගසමයො අභිනික්ඛමනසමයො දුක්කරකාරිකසමයො මාරව්ජයසමයො අභිසම්බොධිසමයො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසමයො දෙසනාසමයො පරිනිබ්බානසමයොති එවමාදයො භගවතො දෙවමනුස්සෙසු අතිවිය සුප්පකාසා අනෙකකාලජ්ජහෙදා එව සමයා, තෙසු සමයෙසු දෙසනාසමයසඬ්ඛානං එකං සමයන්ති දීපෙනි. යො වායං ඤාණකරුණාකිව්වසමයෙසු කරුණාකිව්වසමයො, අත්තහිතපරහිත-පටිපත්තිසමයෙසු පරහිත-පටිපත්තිසමයො, සන්තිපතිතානං කරුණියද්වයසමයෙසු ධම්මිකථාසමයො, දෙසනාපටිපත්තිසමයෙසු දෙසනාසමයො, තෙසුපි සමයෙසු අඤ්ඤාතරං සන්ධාය “එකං සමය”න්ති ආහ.

කස්මා පනෙන්ථ යථා අභිධම්මෙ “යස්මිං සමයෙ කාමාවචර”න්ති ව, ඉතො අඤ්ඤෙසු ව සුත්තපදෙසු “යස්මිං සමයෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු විච්චිවෙච කාමෙහි”ති ව භුමිමවචනෙන නිද්දෙසො කතො, විනයෙ ව “තෙන සමයෙන

බුද්ධෝ භගවා”ති කරණවචනෙන නිද්දෙසො කතො, තථා අකත්වා “එකං සමය”න්ති උපයෝගවචනෙන නිද්දෙසො කතොති. තත්ථ තථා, ඉධ ව අඤ්ඤා අත්ථසම්භවතො. තත්ථ හි අභිධම්මෙ ඉතො අඤ්ඤෙසු සුත්තපදෙසු ව අධිකරණත්ථො භාවෙනභාවලක්ඛණත්ථො ව සම්භවති. අධිකරණං හි කාලත්ථො සමුහත්ථො ව සමයො, තත්ථ චුත්තානං එස්සාදිධම්මානං ඛණසමවායහෙතුසඨ්ඛාතස්ස ව සමයස්ස භාවෙන තෙසං භාවො ලක්ඛියති, තස්මා තදත්ථචෝතනත්ථං තත්ථ භූමිමවචනෙන නිද්දෙසො කතො.

චිතයෙ ව හෙතුඅත්ථො කරණත්ථො ව සම්භවති. යො හි සො සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිසමයො සාරිපුත්තාදීහිපි දුබ්බිඤ්ඤෙය්‍යා, තෙන සමයෙන හෙතුභූතෙන කරණභූතෙන ව සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපයන්තො සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිහෙතුඤ්ඤව අපෙක්ඛමානො භගවා තත්ථ තත්ථ විහාසි. තස්මා තදත්ථචෝතනත්ථං තත්ථ කරණවචනෙන නිද්දෙසො කතො.

ඉධ පන අඤ්ඤස්මිඤ්ඤව එවංජාතිකෙ අවිචන්තසංයෝගත්ථො සම්භවති. යඤ්ඤි සමයං භගවා ඉමං අඤ්ඤං වා සුත්තන්තං දෙසෙසි, අවිචන්තමෙව තං සමයං කරුණාවිහාරෙන විහාසි. තස්මා තදත්ථචෝතනත්ථං ඉධ උපයෝගවචනනිද්දෙසො කතොති. තෙනෙනං චූචිවති –

“තං තං අත්ථමපෙක්ඛිත්වා, භූමිමෙන කරණෙන ව;
අඤ්ඤත්‍ර සමයො චුත්තො, උපයෝගෙන සො ඉධා”ති.

පොරාණා පන වණ්ණයන්ති – “තස්මිං සමයෙ”ති වා “තෙන සමයෙනා”ති වා “එකං සමය”න්ති වා අභිලාපමත්තහෙදො එස, සබ්බත්ථ භූමිමමෙවත්ථොති. තස්මා “එකං සමය”න්ති චුත්තෙපි “එකස්මිං සමයෙ”ති අත්ථො වෙදිතබ්බො.

භගවාති ගරු. ගරුඤ්ඤි ලොකෙ “භගවා”ති වදන්ති. අයඤ්ඤව සබ්බගුණවිසිට්ඨතාය සබ්බසත්තානං ගරු, තස්මා “භගවා”ති වෙදිතබ්බො. පොරාණෙහිපි චුත්තං –

“භගවාති වචනං සෙට්ඨං, භගවාති වචනමුත්තමං;
ගරු ගාරවයුත්තො සො, භගවා තෙන චූචිවති”ති.

අපිච –

“භාග්‍යවා භග්ගවා යුත්තො, භගෙහි ව විභන්තවා;
භන්තවා වන්තගමනො, භවෙසු භගවා තතො”ති. –

ඉම්ඝ්ඝාපි ගාථාය වසෙනස්ස පදස්ස විත්ථාරතො අත්ථො වෙදිතබ්බො. සො ව විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.142, 144) බුද්ධානුස්සතිනිද්දෙසෙ චුත්තොයෙව.

එත්තාවතා චෙන්ථ එවං මෙ සුතන්ති වචනෙන යථාසුතං ධම්මං දස්සෙන්තො භගවතො ධම්මසරීරං පච්චක්ඛං කරොති. තෙන “න ඉදං අතික්කන්තසත්ථුකං පාවචනං, අයං වො සත්ථා”ති සත්ථු අදස්සනෙන උක්කණ්ඨිතං ජනං සමස්සාසෙති. එකං සමයං භගවාති වචනෙන තස්මිං සමයෙ භගවතො අවිජ්ජමානභාවං දස්සෙන්තො රූපකායපරිනිබ්බානං සාධෙති. තෙන “එවංවිධස්ස නාම අරියධම්මස්ස දෙසකො දසබ්බධරො වජීරසඨ්ඝානසමානකායො සොපි භගවා පරිනිබ්බුතො, කෙන අඤ්ඤෙන ජීවිතෙ ආසා ජනෙතබ්බො”ති ජීවිතමදමත්තං ජනං සංවෙපෙති, සද්ධම්මෙ වස්ස උස්සාහං ජනෙති. එවන්ති ව භණන්තො දෙසනාසම්පත්තිං නිද්දිසති. මෙ සුතන්ති සාවකසම්පත්තිං. එකං සමයන්ති කාලසම්පත්තිං. භගවාති දෙසකසම්පත්තිං.

සාවත්ථීයන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. සම්පත්ථෙ චෙනං භූමිමවචනං. විහරතීති අවිසෙසෙන ඉරියාපට්ඨිබ්බුභ්මඅරියවිහාරෙසු අඤ්ඤතරවිහාරසමඬ්ඨිපරිදීපනමෙන. ඉධ පන යානගමනනිසජ්ජාසයනජ්ජහෙදෙසු ඉරියාපට්ඨෙසු අඤ්ඤතරඉරියාපට්ඨසමායෝගපරිදීපනං, තෙන ධීතොපි ගච්ඡන්තොපි නිසින්තොපි සයානොපි භගවා විහරතිවිවෙච වෙදිතබ්බො. සො හි එකං ඉරියාපට්ඨාධනං අඤ්ඤෙන ඉරියාපට්ඨෙව විච්ඡින්නිත්වා අපරිපතන්තං අත්තභාවං හරති පච්ඡන්තෙති, තස්මා “විහරති”ති චූචිවති.

ජෙනවනෙති ජෙනස්ස රාජකුමාරස්ස වනෙ. තඤ්ඤි තෙන රොපිතං සංවඩ්ඪිතං පරිපාලිතං, සො වස්ස සාමී අහොසි, තස්මා ජෙනවනන්ති සඬ්ඛං ගතං, තස්මිං ජෙනවනෙ. අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙති අනාථපිණ්ඩිකෙන ගහපතිනා චතුපඤ්ඤාසහිරඤ්ඤකොට්ඨවිචාරගෙන බුද්ධජපමුඛස්ස හික්ඛුසඬ්ඝස්ස නියානිතත්තා අනාථපිණ්ඩිකස්සාති සඬ්ඛං ගතෙ ආරාමෙ . අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමට්ඨකථාය සබ්බාසවසුත්තවණ්ණනායං (ම. නි. අට්ඨ. 1.14 ආදයො) චුත්තො.

තත්ව සියා – යදි තාව හගවා සාවත්ථියං විහරති, “ඡෙතවනෙ”ති න වත්තබ්බං. අප් තත්ව විහරති, “සාවත්ථිය”න්ති න වත්තබ්බං. න හි සක්කා උභයත්ව එකං සමයං විහරිතුන්ති. න ඛො පනෙනං එවං දට්ඨබ්බං. නනු අවොචුම්භ “සමීපත්ථෙ භුම්මෙවන”න්ති. තස්මා යථා ගඨගායමුනාදීනං සමීපෙ ගොයුපානි වරන්තානි “ගඨගාය වරන්ති, යමුනාය වරන්ති”ති චුච්චන්ති, එවමිධාපි යදිදං සාවත්ථියා සමීපෙ ඡෙතවනං, තත්ව විහරන්තො චුච්චති “සාවත්ථියං විහරති ඡෙතවනෙ”ති. ගොවරගාමනිදස්සනත්ථං හිස්ස සාවත්ථිවනං, පබ්බජිතානුරූපනිවාසනට්ඨානනිදස්සනත්ථං සෙසවනං.

තත්ව සාවත්ථිවනෙන ආයස්මා ආනන්දො හගවතො ගහට්ඨානුග්ගහකරණං දස්සෙති, ඡෙතවනාදිකිත්තනෙන පබ්බජිතානුග්ගහකරණං. තථා පුරිමෙන පච්චයග්ගහණතො අත්තකිලමානුයොගච්චජ්ජනං, පච්ඡිමෙන වත්ථුකාමප්පහානතො කාමසුඛල්ලිකානුයොගච්චජ්ජනුපායදස්සනං. පුරිමෙන ව ධම්මදෙසනාහිගොගං, පච්ඡිමෙන විවෙකාධිමුත්තිං. පුරිමෙන කරුණාය උපගමනං, පච්ඡිමෙන පඤ්ඤාය අපගමනං. පුරිමෙන සත්තානං හිතසුඛනිප්ථාදනාධිමුත්තිනං, පච්ඡිමෙන පරහිතසුඛකරණෙ නිරුපලෙපනං. පුරිමෙන ධම්මිකසුඛාපරිව්චාගනිමිත්තථාසුචිහාරං, පච්ඡිමෙන උත්තරිමනුස්සධම්මානුයොගනිමිත්තං. පුරිමෙන මනුස්සානං උපකාරබහුලනං, පච්ඡිමෙන දෙවතානං. පුරිමෙන ලොකෙ ජාතස්ස ලොකෙ සංවඩ්ඪභාවං, පච්ඡිමෙන ලොකෙන අනුපලිත්තනං. පුරිමෙන “එකපුග්ගලො, හික්ඛවෙ, ලොකෙ උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති බහුජනහිතාය බහුජනසුඛාය ලොකානුකම්පාය අත්ථාය හිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සානං. කතමො එකපුග්ගලො? තථාගතො අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති (අ. නි. 1.170) වචනතො යදත්ථං හගවා උප්පන්නො, තදත්ථපරිනිප්ථාදනං, පච්ඡිමෙන යත්ථ උප්පන්නො, තදනුරූපචිහාරං. හගවා හි පඨමං ලුම්භිනිවනෙ, දුතියං බොධිමණ්ඩෙති ලොකීයලොකුත්තරාය උප්පත්තියා වනෙයෙව උප්පන්නො. තෙනස්ස වනෙයෙව චිහාරං දස්සෙති එවමාදිනා නයෙනත්ථ අත්ථයොජනා වෙදිතබ්බා.

තත්තාති දෙසකාලපරිදීපනං. තඤ්ඤි යං සමයං විහරති, තත්ත සමයෙ. යස්මිඤ්ච ආරාමෙ විහරති, තත්ත ආරාමෙති දීපෙති. භාසිතබ්බයුත්තෙ වා දෙසකාලෙ දීපෙති. න හි හගවා අයුත්තෙ දෙසෙ වා කාලෙ වා ධම්මං භාසති. “අකාලො ඛො තාව, බාහියා”තිආදි (උදා. 10) වෙන්ථ සාධකං. බොති පදපුරුණමත්තෙ අවධාරණෙ ආදිකාලත්ථෙ වා නිපාතො. හගවාති ලොකගරුදීපනං. හික්ඛුති කථාසවනසුත්තපුග්ගලවචනං. අපි වෙන්ථ “හික්ඛකොති හික්ඛු, හික්ඛාවරියං අජ්ඣුපගතොති හික්ඛු”තිආදිනා (පාරා. 45; විහ. 511) නයෙන වචනත්ථො වෙදිතබ්බො. ආමන්තෙසීති ආලපි අභාසි සම්බොධෙසීති අයමෙන්ථ අත්ථො. අඤ්ඤත්ත පන ඤාපනෙපි හොති. යථාහ – “ආමන්තයාමී වො, හික්ඛවෙ, පටිවෙදයාමී වො, හික්ඛවෙ”ති. පක්කොසනෙපි. යථාහ – “එහි ත්වං, හික්ඛු, මම වචනෙන සාරිපුත්තං ආමන්තෙහී”ති (අ. නි. 9.11; සං. නි. 2.32).

හික්ඛවොති ආමන්තනාකාරපරිදීපනං. තඤ්ච හික්ඛනසීලතාදිගුණයොගසිද්ධත්තා චුත්තං. හික්ඛනසීලතාගුණයුත්තොපි හි හික්ඛු, හික්ඛනධම්මතාගුණයුත්තොපි හික්ඛු, හික්ඛනෙ සාධුකාරිතාගුණයුත්තොපිති සද්දවිදු මඤ්ඤන්ති. තෙන ව නෙසං හික්ඛනසීලතාදිගුණයොගසිද්ධෙන වචනෙන හීනාධිකජනසෙවිතං චුත්තිං පකාසෙන්තො උද්ධතදීනභාවනිග්ගහං කරොති. හික්ඛවොති ඉමීනා කරුණාවිප්ථාරසොම්මහදයනායනනිපාතපුබ්බධගමෙන වචනෙන තෙ අත්තනො මුඛාහිමුඛෙ කරොති. තෙනෙව ව කට්ඨකමාසතාදීපකෙන වචනෙන තෙසං සොතුකමාසං ජනෙති. තෙනෙව ව සම්බොධනත්ථෙන සාධුකං සවනමනසිකාරෙපි තෙ නියොජෙති. සාධුකං සවනමනසිකාරායත්තා හි සාසනසම්පත්ති.

අපරෙසුපි දෙවමනුස්සෙසු විජ්ජමානෙසු කස්මා හික්ඛුයෙව ආමන්තෙසීති වෙ? ජෙට්ඨසෙට්ඨාසන්නසදාසන්නිහිතභාවතො. සබ්බපරිසසාධාරණා හි හගවතො ධම්මදෙසනා. පරිසාය ව ජෙට්ඨා හික්ඛු පඨමුප්පන්නත්තා, සෙට්ඨා අනගාරියභාවං ආදිං කත්වා සත්ථුචරියානුචිධායකත්තා සකලසාසනපටිග්ගාහකත්තා ව. ආසන්නා තෙ තත්ථ නිසින්තෙසු සත්ථුසන්නිකත්තා. සදාසන්නිහිතා සත්ථුසන්නිකාවචරන්තාති. අපිව තෙ ධම්මදෙසනාය භාජනං යථානුසිට්ඨං පටිපත්තිසබ්භාවතොතිපි තෙ එව ආමන්තෙසි.

කිමත්ථං පන හගවා ධම්මං දෙසෙන්තො පඨමං හික්ඛු ආමන්තෙසි, න ධම්මමෙව දෙසෙසීති? සනිජනනත්ථං. හික්ඛු හි අඤ්ඤං වින්තෙන්තාපි වික්ඛිත්තවිත්තාපි ධම්මං පච්චවෙක්ඛන්තාපි කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තාපි නිසින්තා හොන්ති, තෙ අනාමන්තෙන්වා ධම්මෙ දෙසියමානෙ “අයං දෙසනා කිංනිදානා කිංපච්චයා කතමාය අට්ඨුප්පත්තියා දෙසිතා”ති සල්ලක්ඛෙතුං අසක්කොන්තා දුග්ගහිතං වා ගණ්ඨෙය්‍යුං, න වා ගණ්ඨෙය්‍යුං. තෙන නෙසං සනිජනනත්ථං හගවා පඨමං ආමන්තෙන්වා පච්ඡා ධම්මං දෙසෙති.

හදන්තෙති ගාරවච්චනමෙතං, සත්ථු පටිච්චනදානං වා. අපි වෙන්ථ “හික්ඛවො”ති වදමානො හගවා තෙ හික්ඛු ආලපති. “හදන්තෙ”ති වදමානා තෙ හගවත්තං පච්චාලපන්ති. තථා “හික්ඛවො”ති හගවා ආදිමිහි භාසති, “හදන්තෙ”ති තෙ පච්චාභාසන්ති. “හික්ඛවො”ති පටිච්චනං දාපෙති, “හදන්තෙ”ති පටිච්චනං දෙන්ති. තෙ හික්ඛුති යෙ හගවා ආමන්තෙසි, තෙ. හගවතො පච්චස්සොසුන්ති හගවතො ආමන්තනං පටිඅස්සොසුං, අහිමුඛා හුත්වා සුණංසු සම්පට්චිඡංසු පටිග්ගහෙසුන්ති අත්ථො. හගවා එතදවොචාති හගවා එතං ඉදානි වත්තබ්බං සකලං සුත්තං අවොච. එත්තාවතා ව යං ආයස්මතා ආනන්දෙන ඉමස්ස සුත්තස්ස සුඛාවගාහණත්ථං කාලදෙසදෙසකපරිසාපදෙසපටිමණ්ඩිතං නිදානං භාසිතං, තස්ස අත්ථවණ්ණනා සමත්තාති.

රූපාදිවණ්ණනා

ඉදානි නාහං, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකරූපමිපි සමනුපස්සාමීතිආදිනා නයෙන භගවතා නික්ඛිත්තස්ස සුත්තස්ස වණ්ණනාය ඔකාසො අනුප්පත්තො, සා පනෙසා සුත්තවණ්ණනා යස්මා සුත්තනික්ඛෙපං විචාරෙත්වාව චූචිමානා පාකටා හොති, තස්මා සුත්තනික්ඛෙපවිචාරණා තාව වෙදිතබ්බං. වත්තාරො හි සුත්තනික්ඛෙපා අත්තජ්ඣාසයො පරජ්ඣාසයො පුච්ඡාවසිකො අට්ඨප්පත්තිකොති. තත්ථ යානි සුත්තානි භගවා පරෙහි අනජ්ඣිට්ඨො කෙවලං අත්තනො අජ්ඣාසයෙනෙව කටෙසි, සෙය්‍යාදීදං – ආකඨබ්බෙය්‍යසුත්තං වත්ථසුත්තන්ති එවමාදීනි, තෙසං අත්තජ්ඣාසයො නික්ඛෙපො. යානි පන “පරිපක්කා බො රාහුලස්ස විමුත්තිපරිපාවනියා ධම්මා, යංනුනාහං රාහුලං උත්තරි ආසවානං බයෙ විනෙය්‍ය”න්ති (සං. නි. 4.121; ම. නි. 3.416) එවං පරෙසං අජ්ඣාසයං බන්තිං මනං අභිනිහාරං බුජ්ඣනභාවඤ්ච ඔලොකෙත්වා පරජ්ඣාසයවසෙන කමිතානි, සෙය්‍යාදීදං – රාහුලොවාදසුත්තං ධම්මවක්කප්පවත්තනන්ති එවමාදීනි, තෙසං පරජ්ඣාසයො නික්ඛෙපො. භගවත්තං පන උපසඬකමිත්වා තෙ තෙ දෙවමනුස්සා තථා තථා පඤ්භං පුච්ඡන්ති. එවං පුට්ඨෙන භගවතා යානි කමිතානි දෙවතාසංයුත්තබොජ්ඣංගසංයුත්තාදීනි, තෙසං පුච්ඡාවසිකො නික්ඛෙපො. යානි පන උප්පන්නං කාරණං පටිච්ච කමිතානි ධම්මදායාදසුත්තපුත්තමංසුපමාදීනි, තෙසං අට්ඨප්පත්තිකො නික්ඛෙපො. එවමිමෙසු චතුසු නික්ඛෙපෙසු ඉමස්ස සුත්තස්ස පරජ්ඣාසයො නික්ඛෙපො. පරජ්ඣාසයවසෙන හෙතං නික්ඛිත්තං. කෙසං අජ්ඣාසයෙනානි? රූපගරුකානං පුරිසානං.

තත්ථ නාහං, භික්ඛවෙතිආදිසු නකාරො පටිසෙධන්ථො. අහන්ති අත්තානං නිද්දිසති. භික්ඛවෙති භික්ඛු ආලපති. අඤ්ඤන්ති ඉදානි වත්තබ්බා ඉත්ථිරූපතො අඤ්ඤං. එකරූපමිපි එකමිපි රූපං. සමනුපස්සාමීති ද්වෙ සමනුපස්සනා ඤාණසමනුපස්සනා ව දිට්ඨිසමනුපස්සනා ව. තත්ථ “අනිච්චතො සමනුපස්සති, නො නිච්චතො”ති (පටි. ම. 3.35) අයං ඤාණසමනුපස්සනා නාම. “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”තිආදිකා (පටි. ම. 1.130) පන දිට්ඨිසමනුපස්සනා නාම. තාසු ඉධ ඤාණසමනුපස්සනා අධිප්පෙනා. ඉමස්ස පන පදස්ස නකාරෙන සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. ඉදං හි චූත්තං හොති – අහං, භික්ඛවෙ, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන ඔලොකෙත්තොපි අඤ්ඤං එකරූපමිපි න සමනුපස්සාමීති. යං එවං පුරිසස්ස චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨතීති යං රූපං රූපගරුකස්ස පුරිසස්ස චතුභුමකකුසලචිත්තං පරියාදිසිත්වා ගණ්හිත්වා බෙපෙත්වා තිට්ඨති. “සබ්බං හත්ථිකායං පරියාදිසිත්වා”තිආදිසු (සං. නි. 1.126) හි ගහණං පරියාදානං නාම. “අනිච්චසඤ්ඤා, භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලිකතා සබ්බං කාමරාගං පරියාදියති”තිආදිසු (සං. නි. 3.102) බෙපනං. ඉධ උභයමිපි වට්ටති. තත්ථ ඉදං රූපං චතුභුමකකුසලචිත්තං ගණ්හන්තං න නීලුප්පලකලාපං පුරිසො විය හත්ථෙන ගණ්හාති, නාපි බෙපයමානං අග්ගි විය උද්ධතො උදකං සන්තාපෙත්වා බෙපෙති. උප්පත්තිඤ්චස්ස නිවාරයමානමෙව චතුභුමකමිපි කුසලචිත්තං ගණ්හාති වෙව බෙපෙති වානි වෙදිතබ්බං. තෙන චූත්තං – “පුරිසස්ස චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨතී”ති.

යට්ඨිදන්ති යථා ඉදං. ඉත්ථිරූපන්ති ඉත්ථියා රූපං. තත්ථ “කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, රූපං වදෙට්? රූප්පතීති බො, භික්ඛවෙ, තස්මා රූපන්ති චූචිවති. කෙන රූප්පතී? සීතෙනපි රූප්පතී උණ්හෙනපි රූප්පතී”ති (සං. නි. 3.79) සුත්තානුසාරෙන රූපස්ස වචනත්ථො වෙව සාමඤ්ඤලක්ඛණඤ්ච වෙදිතබ්බං. අයං පන රූපසද්දො බන්ධනවනිමිත්තපච්චයසරිථවණ්ණසණ්ඨානාදිසු අනෙකෙසු අත්ථෙපු වත්තති. අයඤ්ඤි “යං කිඤ්චි රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්ත”න්ති (විහ. 2; මහාව. 22) එත්ථ රූපක්ඛන්ධෙ වත්තති. “රූපුප්පත්තියා මග්ගං භාවෙති”ති (ධ. ස. 161; විහ. 624) එත්ථ රූපභවෙ. “අජ්ඣක්තං අරූපසඤ්ඤී බහිද්ධා රූපානි පස්සති”ති (ධ. ස. 204-232 ආදයො) එත්ථ කසිණනිමිත්තෙ. “සරූපා, භික්ඛවෙ, උප්පජ්ජන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා නො අරූපා”ති (අ. නි. 2.83) එත්ථ පච්චයෙ. “ආකාසො පරිවාරිතො රූපන්තෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති”ති (ම. නි. 1.306) එත්ථ සරිරෙ. “වක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ව උප්පජ්ජති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණ”න්ති (ම. නි. 1.400; 3.421) එත්ථ වණ්ණෙ. “රූපප්පමාණො රූපප්පසන්නො”ති (අ. නි. 4.65) එත්ථ සණ්ඨානෙ. ආදිසද්දෙන “පියරූපං සාතරූපං, අරසරූපො”තිආදීනිපි සඬ්ඛණ්හිතබ්බානි. ඉධ පනෙස ඉත්ථියා චතුසමුට්ඨානෙ රූපායතනසඬ්ඛානෙ වණ්ණෙ වත්තති. අපිච යො කොච්ච ඉත්ථියා නිවත්ථන්තිවාසනස්ස වා අලඬකාරස්ස වා ගන්ධවණ්ණකාදීනං වා පිළන්ධනමාලාදීනං වානි කායප්පට්ඨිකා ව වණ්ණො පුරිසස්ස වක්ඛුච්ඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණං හුත්වා උපකප්පති, සබ්බමෙතං ඉත්ථිරූපන්තෙව වෙදිතබ්බං. ඉත්ථිරූපං, භික්ඛවෙ, පුරිසස්ස චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨතීති ඉදං පුරිමස්සෙව දළ්භිකරණත්ථං චූත්තං. පුරිමං වා “යට්ඨිදං, භික්ඛවෙ, ඉත්ථිරූප”න්ති එවං ඔපම්මවසෙන චූත්තං, ඉදං පරියාදානානුභාවදස්සනවසෙන.

තත්ථිදං ඉත්ථිරූපස්ස පරියාදානානුභාවෙ වත්ථු – මහාදායිකනාගරාජා කීර වෙනියගිරිමිහි අම්බන්ථලෙ මහාථූපං කාරාපෙත්වා ගිරිභණ්ඩපූජං නාම කත්වා කාලෙන කාලං ඔරොධගණපරිවුතො වෙනියගිරිං ගන්ත්වා භික්ඛුසඬ්ඛස්ස මහාදානං දෙති. බහුනං සන්තිපාතට්ඨානෙ නාම න සබ්බෙසං සති සුපට්ඨිතා හොති, රඤ්ඤො ව දම්මදෙවී නාම මහෙසී පට්ඨමවයෙ යිතා දස්සනියා පාසාදිකා. අටෙකො චිත්තත්ථෙරො නාම වුඬ්ඪපබ්බජිතො අසංවරනියාමෙන ඔලොකෙත්තො තස්සා රූපාරම්මණෙ නිමිත්තං ගහෙත්වා උම්මාදප්පත්තො විය යිතනිසින්නට්ඨානෙසු “හන්ද දම්මදෙවී, හන්ද දම්මදෙවී”ති වදන්තො විචරති. තතො පට්ඨාය වස්ස දහරසාමණෙරා උම්මත්තකචිත්තත්ථෙරොත්ථෙව නාම කත්වා වොහරිංසු. අථ සා දෙවී නචිරස්සෙව කාලමකාසී. භික්ඛුසඬ්ඛෙස සිවථිකදස්සනං ගන්ත්වා ආගතෙ දහරසාමණෙරා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා එවමාහංසු – “හන්තෙ චිත්තත්ථෙර, යස්සත්ථාය ත්ථං විලපසි, මයං තස්සා දෙවියා සිවථිකදස්සනං ගන්ත්වා ආගතා”ති. එවං චූත්තෙපි අස්සද්දහන්තො

“යස්සා වා තස්සා වා තුම්හෙ සිව්ඵිකදස්සන්ථාය ගතා, මුඛං තුම්හාකං ධූමණ්ණං” න්ති . උම්මන්තකවචනමෙව අවොච. එවං උම්මන්තකචිත්තත්ථෙරස්ස චිත්තං පරියාදාය අට්ඨාසි ඉදං ඉන්ථීරූපං.

අපරම්පි වන්ථු – සද්ධාතිස්සමහාරාජා කිර එකදිවසං ඔරොධගණපරිවුතො විහාරං ආගතො . එකො දහරො ලොහපාසාදද්වාරකොට්ඨකෙ යන්වා අසංවරෙ යීතො එකං ඉන්ථීං ඔලොකෙසි. සාපි ගමනං පච්ඡින්නදිත්වා තං ඔලොකෙසි. උභොපි අඛින්නතරෙ උට්ඨිතෙන රාගග්ගිනා ඩය්හිත්වා කාලමකංසු. එවං ඉන්ථීරූපං දහරස්ස චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨති.

අපරම්පි වන්ථු – කල්‍යාණියමහාවිහාරතො කිරෙකො දහරො උද්දෙසන්ථාය කාළදිසවාපිගාමද්වාරවිහාරං ගන්ත්වා නිට්ඨිතුද්දෙසකිච්චො අත්ථකාමානං වචනං අග්ගහෙත්වා “ගතට්ඨානෙ දහරසාමණෙරෙහි පුට්ඨෙන ගාමස්ස නිව්ච්ඨාකාරො කථෙතබ්බො භවිස්සති” ති ගාමෙ පිණ්ඩාය වරන්තො විසභාගාරම්මණෙ නිමිත්තං ගහෙත්වා අත්තනො වසන්ට්ඨානං ගතො තාය නිවන්ථවන්ථං සඤ්ජානිත්වා “කහං, හන්තෙ, ඉදං උද්ධං” න්ති පුච්ඡන්තො තස්සා මහභාවං ඤාත්වා “එවරූපා නාම ඉන්ථී මං නිස්සාය මතා” ති චිත්තෙන්තො අත්තොඋට්ඨිතෙන රාගග්ගිනා ඩය්හිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපුණි. එවම්පි ඉදං ඉන්ථීරූපං පුරිසස්ස චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨතිති වෙදිතබ්බං.

2. දුතියාදිති සද්දගරුකාදිනං ආසයවසෙන චුත්තානි. තෙසු ඉන්ථීසද්දොති ඉන්ථීයා චිත්තසමුට්ඨානො කම්මගිතවාදිතසද්දො. අපිච ඉන්ථීයා නිවන්ථනිවාසනස්සාපි අලඬිකකාලඬිකාරස්සාපි ඉන්ථීපයොගනිප්ථාදිතො විණාසඬිඛපණවාදිසද්දොපි ඉන්ථීසද්දොත්ථෙව වෙදිතබ්බො. සබ්බොපි භෙසො පුරිසස්ස චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨති.

තත්ථ සුවණ්ණකක්කටකසුවණ්ණමොරදහරහික්ඛුආදිනං වන්ථුනි වෙදිතබ්බානි. පබ්බතන්තරං කිර නිස්සාය මහන්තං හත්ථිනාගකුලං වසති. අවිදුරට්ඨානෙ වස්ස මහාපරිභොගසරො අත්ථී, තස්මිං කායුපපන්තො සුවණ්ණකක්කටකො අත්ථී. සො තං සරං ඔතිණ්ණොතිණ්ණෙ සණ්ඩාසෙන විය අලෙහි පාදෙ ගහෙත්වා අත්තනො වසං නෙත්වා මාරෙති. තස්ස ඔතාරාපෙක්ඛා හත්ථිනාගා එකං මහාහත්ථීං ජෙට්ඨකං කත්වා විවරන්ති. සො එකදිවසං තං හත්ථිනාගං ගණ්හි. ථාමසනිසම්පන්නො හත්ථිනාගො චිත්තෙසි – “සවාහං භීතරවං රවිස්සාමි, සබ්බෙ යථාරූචියා අකීළිත්වා පලායිස්සන්ති” ති නිව්චලොච අට්ඨාසි. අථ සබ්බෙසං උත්තිණ්ණභාවං ඤාත්වා තෙන ගහිතභාවං අත්තනො හරියං ජානාපෙතුං විරචිත්වා එවමාහ –

“සිඬ්ගිම්ගො ආයතවක්ඛුනෙන්තො,
අට්ඨිත්තවො වාරිසයො අලොමො;
තෙනාහිභුතො කපණං රුදාමි,
මා හෙව මං පාණසමං ජහෙය්‍යා” ති. (ජා. 1.3.49);

සා තං සුත්වා සාමිකස්ස ගහිතභාවං ඤාත්වා තං තම්හා භයා මොචෙතුං හත්ථිනා ව කුළීරෙන ව සද්ධිං සල්ලපන්ති එවමාහ –

“අය්‍යා න තං ජහිස්සාමි, කුඤ්ජරං සට්ඨිභායනං;
පථබ්‍යා වාතුරන්තාය, සුප්පියො හොසි මෙ තුවං.

“යෙ කුළීරා සමුද්දස්මිං, ගඬිගාය යමුනාය ව;
තෙසං ත්වං වාරිජො සෙට්ඨො, මුඤ්ච රොදන්තියා පති” න්ති. (ජා. 1.3.50-51);

කුළීරො සහ ඉන්ථීසද්දස්සවනෙන ගහණං සිටීලමකාසි. අථ හත්ථිනාගො “අයමෙවෙනස්ස ඔකාසො” ති එකං පාදං ගහිතාකාරෙනෙව ය්‍පෙත්වා දුතියං උක්ඛිපිත්වා තං පිට්ඨිකපාලෙ අක්කමිත්වා විචුණ්ණිකං කත්වා ථොකං ආකඩ්ඪිත්වා තීරෙ බිපි. අථ නං සබ්බහත්ථිනො සන්තිපතිත්වා “අම්හාකං වෙරි” ති විචුණ්ණයිංසු. එවං තාව ඉන්ථීසද්දො සුවණ්ණකක්කටකස්ස චිත්තං පරියාදිසිත්වා තිට්ඨති.

සුවණ්ණමොරොපි හිමවන්තං අනුපවිසිත්වා මහන්තං පබ්බතගහනං නිස්සාය වසන්තො නිව්චකාලං සුරියස්ස උදයකාලෙ සුරියමණ්ඩලං උල්ලොකෙන්වා අත්තනො රක්ඛං කරොන්තො එවං වදති –

“උදෙනයං චක්ඛුමා එකරාජා,
හරිස්සවණ්ණො පථවිප්පභාසො;
තං තං නමස්සාමි හරිස්සවණ්ණං පථවිප්පභාසං,
තයාජ්ජ ගුත්තා විහරෙමු දිවසං.

“යෙ බ්‍රාහ්මණා වෙදගු සබ්බධම්මෙ,
තෙ මෙ නමො තෙ ව මං පාලයන්තු;
නමන්ථු බුද්ධානං නමන්ථු බොධියා,

නමො විමුත්තානං නමො විමුත්තියා;
ඉමං සො පරිත්තං කත්වා,
මොරො වරති එසනා”ති. (ජා. 1.2.17);

සො දිවසං ගොවරං ගහෙන්වා සායන්හසමයෙ වසනට්ඨානං පවිසන්තො අත්ථඨගතං සූරියමණ්ඩලං
ඔලොකෙන්වාපි ඉමං ගාථං වදති –

“අපෙතයං වක්ඛුමා එකරාජා,
හරිස්සවණ්ණො පථවිජ්ජහාසො;
තං තං නමස්සාමි හරිස්සවණ්ණං පථවිජ්ජහාසං,
තයාජ්ජ ගුත්තා විහරෙමු රත්තිං.

“යෙ බ්‍රාහ්මණා වෙදගු සබ්බධම්මෙ,
තෙ මෙ නමො තෙ ව මං පාලයන්තු;
නමත්ථු බුද්ධානං නමත්ථු බොධියා,
නමො විමුත්තානං නමො විමුත්තියා;
ඉමං සො පරිත්තං කත්වා,
මොරො වාසමකප්පයි”ති. (ජා. 1.2.18);

ඉමිනා නියාමෙන සත්ත වස්සසතානි චිතිනාමෙන්වා එකදිවසං පරිත්තකම්මතො පුරෙතරමෙව
මොරකුක්කුටිකාය සද්දං සුත්වා පරිත්තකම්මං අසරිත්වා රඤ්ඤා පෙසිතස්ස ලුද්දකස්ස වසං උපගතො. එවං
ඉත්ථිසද්දො සුවණ්ණමොරස්ස චිත්තං පරියාදියිත්වා තිට්ඨති. ඡාතපබ්බතවාසී දහරො පන සුධාමුණ්ඩකවාසී දහරො
ව ඉත්ථිසද්දං සුත්වා අනායබ්‍යසනං පත්තාති.

3. තතියෙ ඉත්ථිගන්ධොති ඉත්ථියා වතුසමුට්ඨානිකං ගන්ධායතනං. ස්වායං ඉත්ථියා සරිරගන්ධො දුග්ගන්ධො
හොති, කායාරුළුහො පන ආගන්තුකඅනුලෙපනාදිගන්ධො ඉධ අධිජ්ජෙතො. එකච්චා හි ඉත්ථි අස්සගන්ධිති හොති,
එකච්චා මෙණ්ඩකගන්ධිති, එකච්චා සෙදගන්ධිති, එකච්චා සොණිතගන්ධිති . එකච්චො අන්ධබාලො එවරුපායපි
ඉත්ථියා රජ්ජතෙව. වක්කවත්තිනො පන ඉත්ථිරතනස්ස කායතො වන්දනගන්ධො වායති, මුඛතො ව උජ්ජලගන්ධො.
අයං න සබ්බාසං හොති, ආගන්තුකඅනුලෙපනාදිගන්ධොව ඉධ අධිජ්ජෙතො. තිරච්ඡානගතා පන
හත්ථිඅස්සගොණාදයො තිරච්ඡානගතානං සජාතිඉත්ථිනං උතුගන්ධෙන යොජනද්වියොජනතියොජනවතුයොජනම්පි
ගච්ඡන්ති. ඉත්ථිකායෙ ගන්ධො වා හොතු ඉත්ථියා නිවත්ථනිවාසනඅනුලිත්තාලෙපනපිළන්ධමාලාදිගන්ධො වා,
සබ්බොපි ඉත්ථිගන්ධොත්තෙව වෙදිතබ්බො.

4. වතුත්ථෙ ඉත්ථිරසොති ඉත්ථියා වතුසමුට්ඨානිකං රසායතනං. තිපිටකවුළුනාගවුළාභයත්ථෙරා පන “ස්වායං
ඉත්ථියා කිංකාරපට්ඨසාවිතාදිවසෙන සවනරසො වෙව පරිභොගරසො ව, අයං ඉත්ථිරසො”ති වදන්ති. කිං තෙන? යො
පනායං ඉත්ථියා ඔට්ඨමංසසම්මක්ඛනබෙළාදිරසොපි , සාමිකස්ස දින්තයාගුහත්තාදිනං රසොපි, සබ්බො සො
ඉත්ථිරසොත්තෙව වෙදිතබ්බො. අනෙකෙ හි සත්තා අත්තනො මාතුගාමෙන යංකිඤ්චි සහත්ථා දින්තමෙව මධුරන්ති
ගහෙන්වා අනායබ්‍යසනං පත්තාති.

5. පඤ්චමෙ ඉත්ථිථොට්ඨබ්බොති ඉත්ථියා කායසම්ඵස්සො, ඉත්ථිසරිරාරුළුභානං වත්ථාලඬිකාරමාලාදීනම්පි
ඵස්සො ඉත්ථිථොට්ඨබ්බොත්තෙව වෙදිතබ්බො. සබ්බොපෙස පුරිසස්ස චිත්තං පරියාදියති මහාවෙතියඬිගණෙ
ගණසජ්ඣායං ගණ්හන්තස්ස දහරහික්ඛුනො විසභාගාරම්මණඵස්සො වියාති.

ඉති සත්ථා සත්තානං ආසයානුසයවසෙන රූපාදීසු එකෙකං ගහෙන්වා අඤ්ඤං ඊදිසං න පස්සාමිති ආහ. යථා හි
රූපගරුකස්ස පුරිසස්ස ඉත්ථිරූපං චිත්තුජ්ජාදං ගමෙති පලිබුන්ධති බජ්ඣාපෙති බද්ධාපෙති මොහෙති සංමොහෙති, න
තථා සෙසා සද්දාදයො. යථා ව සද්දාදිගරුකානං සද්දාදයො, න තථා රූපාදීනි ආරම්මණානි. එකච්චස්ස ව රූපාදීසු
එකමෙවාරම්මණං චිත්තං පරියාදියති, එකච්චස්ස ද්වෙපි තිණ්පි වත්තාරපි පඤ්චපි. ඉති ඉමෙ පඤ්ච සුත්තන්තා
පඤ්චගරුකවසෙන කථිතා, න පඤ්චගරුකඡාතකවසෙන. පඤ්චගරුකඡාතකං පන සක්ඛිභාවත්ථාය ආහරිත්වා
කථෙතබ්බං. තතු හි අමනුස්සෙහි කත්තාරමජ්ඣෙ කතාය ආපණාදිවිචාරණාය මහාපුරිසස්ස පඤ්චසු සභායෙසු
රූපගරුකො රූපාරම්මණෙ බජ්ඣන්වා අනායබ්‍යසනං පත්තො, සද්දාදිගරුකා සද්දාරම්මණාදීසු. ඉති තං
සක්ඛිභාවත්ථාය ආහරිත්වා කථෙතබ්බං. ඉමෙ පන පඤ්ච සුත්තන්තා පඤ්චගරුකවසෙනෙව කථිතා.

6. යස්මා ව න කෙවලං පුරිසායෙව පඤ්චගරුකා හොන්ති, ඉත්ථියොපි හොන්තියෙව, තස්මා තාසම්පි වසෙන පුන
පඤ්ච සුත්තන්තෙ කථෙසි. තෙසම්පි අත්ථො චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො. වත්ථුසුපි පඨමසුත්තෙ
ලොභපාසාදද්වාරෙ ධීතං දහරං ඔලොකෙන්වා මතාය රාජොරොධාය වත්ථු වෙදිතබ්බං. තං හෙට්ඨා චිත්ථාරිතමෙව.

7. දුතියසුත්තේ බාරාණසියං රුපුපථිවිනො මාතුගාමස්ස චත්ථු වෙදිතබ්බං. ගුත්තිලච්ඡාචාදකො කිරෙකිස්සා ඉත්ථියා සහස්සං පභිණ්ණං, සා තං උප්පණ්ණධෙත්වා ගණ්ණිකං න ඉච්ඡී. සො “කරිස්සාමෙත්ථ කත්තබ්බ”න්ති සායන්හකාලසමනන්තරෙ අලඬිකතපටියත්තො තස්සා ගෙහස්ස අභිමුඛට්ඨානෙ අඤ්ඤස්මිං ගෙහද්වාරෙ නිසින්තො චිණ්ණය තන්තියො සමෙ ගුණෙ පතිට්ඨාපෙත්වා තන්තිස්සරෙන ගීතස්සරං අනතික්කමන්තො ගාමි. සා ඉත්ථී තස්ස ගීතසද්දං සුත්වා ද්වාරන්ති සඤ්ඤාය “චිට්ඨානපානෙන තස්ස සන්තිකං ගම්ස්සාමී”ති ආකාසෙයෙව ජීවිතක්ඛයං පත්තා.

8. තතියසුත්තේ චක්කචත්තිරඤ්ඤො කායතො චන්දනගන්ධො වායති, මුඛතො ච උප්පලගන්ධොති ඉදං ආහරිතබ්බං. ඉදං චෙත්ථ චත්ථු වෙදිතබ්බං. සාවත්ථියං කිරෙකිස්සා කුටුම්භිකධිතාය සාමිකො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා, “න සක්කා මයා අයං ධම්මො ගිහිභුතෙන පුරෙතු”න්ති අඤ්ඤතරස්ස පිණ්ඩපාතිකත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බජී. අප්පස්ස හරියං “අස්සාමිකා අය”න්ති ඤාත්වා රාජා පසෙනදිකොසලො අන්තෙපුරං ආහරාපෙත්වා එකදිවසං එකං නිලුප්පලකලාපං ආදාය අන්තෙපුරං පටිට්ඨො එකෙකිස්සා එකෙකං නිලුප්පලං දාපෙසී. පුප්ඵෙසු භාජියමානෙසු තස්සා ඉත්ථියා ද්වෙ හත්ථං පත්තාති. සා පහට්ඨාකාරං දස්සෙත්වා උපසිඬිසිත්වා පරොදි. රාජා තස්සා උභයාකාරං දිස්වා තං පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡී. සා අත්තනො පහට්ඨාකාරණඤ්ඤ වරොදනකාරණඤ්ඤ කථෙසී. යාවතතියං කථිතෙපි රාජා අස්සද්දහන්තො පුනදිවසෙ සකලරාජනිවෙසනෙ සබ්බමාලාවිලෙපනාදිසුගන්ධගන්ධං හරාපෙත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස ආසනාති පඤ්ඤාපෙත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස මහාදානං දත්වා හත්තකිච්චපරියොසානෙ තං ඉත්ථී. “කතරො තෙ ථෙරො”ති පුච්ඡිත්වා, “අය”න්ති චුත්තෙ ඤාත්වා සත්ථාරං චන්දිත්වා, “හන්තෙ, තුම්හෙහි සද්ධිං භික්ඛුසඬ්ඨෙසා ගච්ඡතු, අම්හාකං අසුකත්ථෙරො අනුමොදනං කරිස්සති”ති ආහ. සත්ථා තං භික්ඛුං යපෙත්වා විහාරං ගතො. ථෙරෙ අනුමොදනං චත්තුං ආරද්ධමත්තෙ සකලං රාජනිවෙසනං ගන්ධපුරං විය ජාතං. රාජා “සච්චමෙවෙසා ආහා”ති පසිදිත්වා පුනදිවසෙ සත්ථාරං තං කාරණං පුච්ඡී. සත්ථා “අයං අතීතෙ ධම්මකථං සුණන්තො ‘සාධු සාධු’ති සාධුකාරං පවත්තෙන්තො සක්කච්චං අස්සොසී, තම්මුලකො තෙන මහාරාජ අයමානිසංසො ලද්ධො”ති ආචික්ඛි.

“සද්ධම්මදෙසනාකාලෙ, සාධු සාධුති භාසතො;
මුඛතො ජායතෙ ගන්ධො, උප්පලංව යථොදකෙ”ති.

සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති. ඉමස්මිං වග්ගෙ චට්ඨමෙව කථිතං.

රුපාදිවග්ගවණ්ණනා.

2. නීවරණප්‍රභානවග්ගවණ්ණනා

11. දුතියස්ස පඨමෙ එකධම්මපීති එත්ථ “තස්මිං ඛො පන සමයෙ ධම්මා හොන්ති” තිආදීසු (ධ. ස. 121) විය නිස්සත්තවට්ඨන ධම්මො වෙදිතබ්බො. තස්මා එකධම්මපීති නිස්සත්තං එකසභාවම්පීති අයමෙත්ථ අත්ථො. අනුප්පන්නොවාති එත්ථ පන “භූතානං වා සත්තානං ධීනියා සම්භවෙසීනං වා අනුග්ගහය (ම. නි. 1.402; සං. නි. 2.11) යාවතා, භික්ඛවො, සත්තා අපදා වා ද්විපදා වා” ති (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90) එවමාදීසු විය සමුච්චයත්ථො වාසද්දො දට්ඨබ්බො, න චිකප්පත්ථො. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – යෙන ධම්මෙන අනුප්පන්නො ච කාමච්ඡන්දො උප්පජ්ජති, උප්පන්නො ච කාමච්ඡන්දො භියොයාභාවාය වෙසුල්ලාය සංවත්තති, තමහං යථා සුභනිමිත්තං, එවං අඤ්ඤං න පස්සාමිති. තත්ථ අනුප්පන්නොති අජාතො අසඤ්ජාතො අපාකුභුතො අසමුදාගතො. කාමච්ඡන්දොති “යො කාමෙසු කාමච්ඡන්දො කාමරාගො කාමනන්දී කාමනණ්හා” තිආදිනා (ධ. ස. 1156) නයෙන චිත්ථාරිතං කාමච්ඡන්දනීවරණං. උප්පජ්ජතිති නිබ්බත්තති පාකුභවති. සො පනෙස අසමුදාවාරවසෙන වා අනනුභූතාරම්මණුවසෙන වා අනුප්පන්නො උප්පජ්ජතිති වෙදිතබ්බො. අඤ්ඤථා හි අනමතග්ගෙ සංසාරෙ අනුප්පන්නො නාම නත්ථි.

තත්ථ එකච්චස්ස වත්තවසෙන කිලෙසො න සමුදාවරති, එකච්චස්ස ගන්ථධුතඬිගසමාධි- විපස්සනානවකම්මාදීනං අඤ්ඤතරවසෙන. කථං? එකච්චො හි වත්තසම්පන්නො හොති, තස්ස ද්වෙඅසීති බුද්දකචත්තාති බුද්දස මහාවත්තාති චෙතියඬිගණනොධියඬිගණපානීයමාලකඋපොසථාගාරආගන්තුකගම්කචත්තාති ච කරොන්තස්සෙව කිලෙසො ඔකාසං න ලහති. අපරභාගෙ පනස්ස වත්තං විස්සජ්ජේත්වා භින්නවත්තස්ස වරතො අයොනියොමනසිකාරඤ්ඤෙව සතිවොස්සග්ගෙ අගම්ම උප්පජ්ජති. එවම්පි අසමුදාවාරවසෙන අනුප්පන්නො උප්පජ්ජති නාම.

එකච්චො ගන්ථයුත්තො හොති, එකම්පි නිකායං ගණ්හාති ද්වෙපි තයොපි වත්තාරොපි පඤ්චපි. තස්ස තෙපිටකං බුද්ධච්චනං අත්ථවසෙන පාළිවසෙන අනුසන්ධිවසෙන පුබ්බාපරවසෙන ගණ්හන්තස්ස සජ්ඣායන්තස්ස වාවෙන්තස්ස දෙසෙන්තස්ස පකාසෙන්තස්ස කිලෙසො ඔකාසං න ලහති. අපරභාගෙ පනස්ස ගන්ථකම්මං පහාය කුසිතස්ස වරතො අයොනියොමනසිකාරසතිවොස්සග්ගෙ අගම්ම උප්පජ්ජති. එවම්පි අසමුදාවාරවසෙන අනුප්පන්නො උප්පජ්ජති නාම.

එකච්චො පන ධුතඬිගධරො හොති, තෙරස ධුතඬිගගුණෙ සමාදාය වත්තති. තස්ස පන ධුතඬිගගුණෙ පරිහරන්තස්ස කිලෙසො ඔකාසං න ලහති. අපරභාගෙ පනස්ස ධුතඬිගාති විස්සජ්ජේත්වා බාහුල්ලාය ආචත්තස්ස වරතො අයොනියොමනසිකාරසතිවොස්සග්ගෙ අගම්ම උප්පජ්ජති. එවම්පි අසමුදාවාරවසෙන අනුප්පන්නො උප්පජ්ජති නාම.

එකච්චො අට්ඨසු සමාපත්තිසු විණ්ණවසී හොති, තස්ස පඨමජ්ඣානාදීසු ආචජ්ජනවසීආදීනං වසෙන විහරන්තස්ස කිලෙසො ඔකාසං න ලහති. අපරභාගෙ පනස්ස පරිභිනජ්ඣානස්ස වා විස්සට්ඨජ්ඣානස්ස වා භස්සාදීසු අනුයුත්තස්ස විහරතො අයොනියොමනසිකාරසතිවොස්සග්ගෙ අගම්ම උප්පජ්ජති. එවම්පි අසමුදාවාරවසෙන අනුප්පන්නො උප්පජ්ජති නාම.

එකච්චො පන විපස්සකො හොති, සත්තසු වා අනුපස්සනාසු අට්ඨාරසසු වා මහාවිපස්සනාසු කම්මං කරොන්තො විහරති. තස්සෙව විහරතො කිලෙසො ඔකාසං න ලහති. අපරභාගෙ පනස්ස විපස්සනාකම්මං පහාය කායදල්භිබ්බුල්ලස්ස විහරතො අයොනියොමනසිකාරසතිවොස්සග්ගෙ අගම්ම උප්පජ්ජති. එවම්පි අසමුදාවාරවසෙන අනුප්පන්නො උප්පජ්ජති නාම.

එකච්චො නවකම්මිකො හොති, උපොසථාගාරභොජනසාලාදීනි කාරෙති. තස්ස තෙසං උපකරණානි චිත්තෙන්තස්ස කිලෙසො ඔකාසං න ලහති. අපරභාගෙ පනස්ස නවකම්මෙ නිට්ඨිතෙ වා විස්සට්ඨෙ වා අයොනියොමනසිකාරසතිවොස්සග්ගෙ අගම්ම උප්පජ්ජති. එවම්පි අසමුදාවාරවසෙන අනුප්පන්නො උප්පජ්ජති නාම.

එකච්චො පන බ්‍රහ්මලොකා ආගතො සුද්ධසත්තො හොති, තස්ස අනාසෙවනතාය කිලෙසො ඔකාසං න ලහති. අපරභාගෙ පනස්ස ලද්ධාසෙවනස්ස අයොනියොමනසිකාරසතිවොස්සග්ගෙ අගම්ම උප්පජ්ජති. එවම්පි අසමුදාවාරවසෙන අනුප්පන්නො උප්පජ්ජති නාම. එවං තාව අසමුදාවාරවසෙන අනුප්පන්නස්ස උප්පන්නතා වෙදිතබ්බො.

කථං අනනුභූතාරම්මණුවසෙන? ඉධෙකච්චො අනනුභූතපුබ්බං මනාපියං රූපාදිආරම්මණං ලහති, තස්ස තත්ථ අයොනියොමනසිකාරසතිවොස්සග්ගෙ අගම්ම රාගො උප්පජ්ජති. එවං අනනුභූතාරම්මණුවසෙන අනුප්පන්නො උප්පජ්ජති නාම.

උප්පන්නොති ජාතො සඤ්ජාතො නිබ්බත්තො අභිනිබ්බත්තො පාකුභුතො. භියොයාභාවායාති පුනස්පුනභාවාය. වෙසුල්ලායාති විපුලභාවාය රාසිභාවාය. තත්ථ සකිං උප්පන්නො කාමච්ඡන්දො න නිරුජ්ඣිස්සති, සකිං නිරුද්ධො වා

ස්වෙච්ඡා පුන උප්පජ්ජිමයානි අට්ඨානමෙතං. එකස්මිං පන නිරුද්ධෙ තස්මිං වා ආරම්මණෙ අඤ්ඤාස්මිං වා ආරම්මණෙ අපරාපරං උප්පජ්ජමානො භියොගාභාවාය චෙට්ඨල්ලාය සංවත්තති නාම.

සුභනිමිත්තන්ති රාගට්ඨානියං ආරම්මණං. “සනිමිත්තා, භික්ඛවෙ, උප්පජ්ජන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා, නො අනිමිත්තා”ති එත්ථ නිමිත්තන්ති පච්චයස්ස නාමං. “අධිචිත්තමනුයුත්තෙන, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා පඤ්ච නිමිත්තානි කාලෙන කාලං මනසිකාතබ්බාති”ති (ම. නි. 1.216) එත්ථ කාරණස්ස. “සො තං නිමිත්තං ආසෙවති භාවෙති”ති (අ. නි. 9.35) එත්ථ සමාධිස්ස. “යං නිමිත්තං ආගම්ම යං නිමිත්තං මනසිකරොතො අනන්තරා ආසවානං ඛයො භොති”ති (අ. නි. 6.27) එත්ථ විපස්සනාය. ඉධ පන රාගට්ඨානියො ඉට්ඨාරම්මණධම්මො “සුභනිමිත්ත”න්ති අධිප්පෙතො. අයොනිසොමනසිකරොතොති. “තත්ථ කතමො අයොනිසොමනසිකාරො? අනිච්චෙ නිච්චන්ති, දුක්ඛෙ සුඛන්ති, අනත්තති අත්තාති, අසුභෙ සුභන්ති, අයොනිසොමනසිකාරො උප්පට්ඨනසිකාරො, සච්චිප්පට්ඨකුලෙන වා චිත්තස්ස ආවජ්ජනා අත්ථාවජ්ජනා ආභොගො සමන්තාභාරො මනසිකාරො. අයං චුච්චති අයොනිසොමනසිකාරො”ති (විභ. 936) ඉමස්ස මනසිකාරස්ස වසෙන අනුපායෙන මනසිකරොත්තස්සාති.

12. දුතියෙ ඛ්‍යාපාදොති භත්තඛ්‍යාපත්ති විය චිත්තස්ස ඛ්‍යාපජ්ජනං පකතිච්ඡහනභාවො. “තත්ථ කතමං ඛ්‍යාපාදනීවරණං? අනත්ථං මෙ අවරීති ආසානො ජායති”ති (ධ. ස. 1160) එවං චිත්ථාරිතස්ස ඛ්‍යාපාදනීවරණස්සෙනං අධිවචනං. පටිසනිමිත්තන්ති අනිට්ඨං නිමිත්තං. පටිසස්සපි පටිසාරම්මණස්සපි එතං අධිවචනං. චුත්තම්පි චෙතං අට්ඨකථායං – “පටිසම්පි පටිසනිමිත්තං, පටිසාරම්මණොපි ධම්මො පටිසනිමිත්ත”න්ති. සෙසමෙත්ථ කාමච්ඡන්දෙ චුත්තනයෙනෙව චෙදිතබ්බං. යථා චෙත්ථ, එවං ඉතො පරෙසුපි. තත්ථ තත්ථ හි විසෙසමත්තමෙව චක්ඛාමාති.

13. තතියෙ ටීනමිද්ධන්ති ටීනඤ්චෙව මිද්ධඤ්ච. තෙසු චිත්තස්ස අකම්මඤ්ඤතා ටීනං, ආලසියභාවස්සෙනං අධිවචනං. තිණ්ණං ඛන්ධානං අකම්මඤ්ඤතා මිද්ධං, කපිමිද්ධස්ස පච්චාසිකභාවස්සෙනං අධිවචනං. උභින්නම්පි “තත්ථ කතමං ටීනං? යා චිත්තස්ස අකල්‍යානා අකම්මඤ්ඤතා ඔලියනා සල්ලියනා. තත්ථ කතමං මිද්ධං? යා කායස්ස අකල්‍යානා අකම්මඤ්ඤතා ඔනාහො පරියොනාහො”තිආදිනා (ධ. ස. 1162-1163) නයෙන චිත්ථාරො චෙදිතබ්බො. අරතීතිආදිනි විභඩ්ගෙ විභත්තනයෙනෙව චෙදිතබ්බාති. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“තත්ථ කතමා අරතී? පන්තෙසු වා සෙනාසනෙසු අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙසු වා අධිකුසලෙසු ධම්මෙසු අරති අරතිනා අනභිරති අනභිරමනා උක්කණ්ඨිතා පරිතස්සිතා, අයං චුච්චති අරති. තත්ථ කතමා තන්දී? යා තන්දී තන්දියනා තන්දීමනනා ආලස්සං ආලස්සායනා ආලස්සායිතත්තං, අයං චුච්චති තන්දී. තත්ථ කතමා විජම්භිතා? යා කායස්ස ජම්භනා විජම්භනා ආනමනා විනමනා සන්තමනා පණමනා ඛ්‍යාධියකං, අයං චුච්චති විජම්භිතා. තත්ථ කතමො භත්තසම්මදො? යා භුත්තාවිස්ස භත්තමුච්ඡා භත්තකිලමථො භත්තපරිලාහො කායදුට්ඨල්ලං, අයං චුච්චති භත්තසම්මදො. තත්ථ කතමං චෙතසො ව ලීනත්තං? යා චිත්තස්ස අකල්‍යානා අකම්මඤ්ඤතා ඔලියනා සල්ලියනා ලීනං ලියනා ලියිතත්තං ටීනං ටීයනා ටීයිතත්තං චිත්තස්ස, ඉදං චුච්චති චෙතසො ව ලීනත්ත”න්ති (විභ. 856, 857, 859, 860).

එත්ථ ව පුරිමා චත්තාරො ධම්මා ටීනමිද්ධනීවරණස්ස සහජාතවසෙනාපි උපනිස්සයවසෙනාපි පච්චයා භොන්ති, චෙතසො ව ලීනත්තං අත්තනොව අත්තනා සහජාතං න භොති, උපනිස්සයකොට්ඨා පන භොතිති.

14. චතුත්ථෙ උද්ධච්චකුක්කුච්චන්ති උද්ධච්චඤ්චෙව කුක්කුච්චඤ්ච. තත්ථ උද්ධච්චං නාම චිත්තස්ස උද්ධතාකාරො. කුක්කුච්චං නාම අකතකල්‍යාණස්ස කතපාපස්ස තප්පච්චයා විජ්ජට්ඨාරො. චෙතසො අවුපසමොති උද්ධච්චකුක්කුච්චස්සෙවෙනං නාමං. අවුපසන්තචිත්තස්සාති කුමනෙන වා විපස්සනාය වා අවුපසමිත්තචිත්තස්ස. අයං පන අවුපසමො උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස උපනිස්සයකොට්ඨා පච්චයො භොතිති.

15. පඤ්චමෙ විච්චිච්ඡාති “සත්ථරි කඩ්ඛති”තිආදිනා (ධ. ස. 1167) නයෙන චිත්ථාරිතං විච්චිච්ඡානීවරණං. අයොනිසොමනසිකාරො චුත්තලක්ඛණොයෙවාති.

16. ඡට්ඨෙ අනුප්පන්නො වා කාමච්ඡන්දො නුප්පජ්ජතිති අසමුදාචාරවසෙන වා අනනුභූතාරම්මණවසෙන වාති ද්විභෙව කාරණෙහි අනුප්පන්නො න උප්පජ්ජති, තථා වික්ඛම්භිතොව භොති, පුන භෙතුං වා පච්චයං වා න ලභති. ඉධාපි චත්තාදීනංයෙව වසෙන අසමුදාචාරො චෙදිතබ්බො. එකච්චස්ස හි චුත්තනයෙනෙව චත්තෙ යුත්තස්ස චත්තං කරොත්තස්සෙව කිලෙසො ඔකාසං න ලභති, චත්තවසෙන වික්ඛම්භිතො භොති. සො තං තථාවික්ඛම්භිතමෙව කත්ථා විච්චිට්ඨො අරහත්තං ගණ්හාති මිලක්ඛතිස්සත්ථෙරො විය.

සො කිරායස්මා රොහණජනපදෙ ගාමෙණ්ඩවාලමභාවිහාරස්ස භික්ඛාචාරෙ නෙසාදකුලෙ නිබ්බත්තො. වයං ආගම්ම කතසරාවාසො “පුත්තදාරං පොසෙස්සාමී”ති අදුගලසතං සණ්ඨපෙත්වා පාසසතං යොජෙත්වා සුලසතං රොජෙත්වා බහුං පාපං ආයුහන්තො එකදිවසං ගෙහතො අග්ගිඤ්ච ලොණඤ්ච ගහෙත්වා අරඤ්ඤං ගතො. පාසෙ බද්ධම්ගං වධිත්වා අභිගාරපක්කමංසං බාදිත්වා පිපාසිතො හුත්වා ගාමෙණ්ඩවාලමභාවිහාරං පච්චිට්ඨො පානියමාලකෙ දසමත්තෙසු පානියසට්ඨෙ පිපාසාවිනොදනමත්තම්පි පානියං අලභන්තො, “කිං නාමෙතං එත්තකානං භික්ඛුනං

වසනටියානෙ පිපාසාය ආගනානං පිපාසාවිනොදනමත්තං පානියං තත්ථී”ති උප්ඤ්ඤායිතං ආරද්ධං.
වුළුපිණ්ඩපානිකතිස්සත්ථෙරො තස්ස කථං සුත්වා තස්ස සන්තිකං ගච්ඡන්තො පානියමාළුකෙ දසමත්තෙ පානියසංථෙ
පුරෙ දිස්වා “පීවමානපෙතකසත්තො අයං භවිස්සති”ති වින්තෙත්වා, “උපාසක, සචෙ පිපාසිතොසි, පිව පානිය”න්ති
වත්වා කුටං උක්ඛිපිත්වා තස්ස භත්ථෙසු ආසිඤ්ඤි. තස්ස කම්මං පටිච්ච පිතපිතං පානියං තත්තකපාලෙ පක්ඛිත්තම්ච
තස්සති, සකලෙපි සංථෙ පිවතො පිපාසා න පච්ඡිජ්ජි. අථ නං ථෙරො ආහ – “යාව දාරුණඤ්ඤිව තෙ, උපාසක, කම්මං
කතං, ඉදානෙව පෙතො ජාතො, විපාකො කිදිසො භවිස්සති”ති?

සො තස්ස කථං සුත්වා ලද්ධසංචෙගො ථෙරං වන්දිත්වා තානි අදුහලාදීනි විසඬ්ඛරිත්වා වෙගෙන සරං ගන්ත්වා
පුත්තදාරං ඔලොකෙත්වා සත්ථානි භිත්තිත්වා දිපකම්මපක්ඛිනො අරඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙත්වා ථෙරං පච්චුපසඬ්ඛිත්වා
පබ්බජ්ජං යාචි. දුක්ඛරා, ආවුසො, පබ්බජ්ජා, කථං ත්වං පබ්බජ්ජස්සිති? භන්තෙ, එවරුපං පච්චක්ඛකාරණං දිස්වා කථං
න පබ්බජ්ජස්සාමිති? ථෙරො තවපඤ්චකකම්මටියානං දත්වා පබ්බාජෙසි. සො වත්තාරභිතො හුත්වා බුද්ධවචනං
උග්ගණ්හන්තො එකදිවසං දෙවදුතසුත්තෙ “තමෙනං, භික්ඛවෙ, නිරයපාලා පුත මහානිරයෙ පක්ඛිපන්ති”ති (ම. නි.
3.270; අ. නි. 3.36) ඉමං යානං සුත්වා “එත්තකං දුක්ඛරාසිං අනුභවිතසත්තං පුත මහානිරයෙ පක්ඛිපන්ති, අහො
භාරියො, භන්තෙ, මහානිරයො”ති ආහ. ආමාවුසො, භාරියොති. සක්කා, භන්තෙ, පස්සිතුන්ති? “න සක්කා පස්සිතුං,
දිට්ඨසදිසං කාතුං එකං කාරණං දස්සෙස්සාමි”ති සාමණෙරෙ සමාදපෙත්වා පාසාණපිට්ඨෙ අල්ලදාරුරාසිං කාරෙහිති.
සො තථා කාරෙසි. ථෙරො යථානිසිත්තොව ඉද්ධියා අභිසඬ්ඛරිත්වා මහානිරයතො ඛජ්ජොපනකමත්තං අග්ගිපපටිකං
නිහරිත්වා පස්සන්තස්සෙව තස්ස ථෙරස්ස දාරුරාසිමිති පක්ඛිපි. තස්ස තත්ථ නිපාතො ව දාරුරාසිතො ඤ්ඤායිත්වා
ඡාරිකභාවුපගමනඤ්ඤි අපච්ඡා අපුරිමං අහොසි.

සො තං දිස්වා, “භන්තෙ, ඉමස්මිං සාසනෙ කති ධුරානි නාමා”ති පුච්ඡි. ආවුසො, විපස්සනාධුරං, ගන්ථධුරන්ති.
“භන්තෙ, ගන්ථො නාම පටිබලස්ස භාරො, මය්හං පත දුක්ඛපනිසා සද්ධා, විපස්සනාධුරං පුරෙස්සාමි කම්මටියානං
මෙ දෙථා”ති වන්දිත්වා නිසීදි. ථෙරො “වත්තසම්පන්නො භික්ඛු”ති වත්තසිසෙ යත්වා තස්ස කම්මටියානං කථෙසි.
සො කම්මටියානං ගහෙත්වා විපස්සනාය ව කම්මං කරොති, වත්තඤ්ඤිව පුරෙති. එකදිවසං විත්තලපබ්බතමභාවිභාරෙ
වත්තං කරොති, එකදිවසං ගාමෙණ්ඩවාලමභාවිභාරෙ, එකදිවසං ගොවරගාමමභාවිභාරෙ. ථීනම්ද්ධෙ
ඔක්කන්තමත්තෙ වත්තපරිභානිභයෙන පලාලවරණකං තෙමෙත්වා සීසෙ යථෙත්වා පාදෙ උදකෙ ඔතාරෙත්වා නිසීදති.
සො එකදිවසං විත්තලපබ්බතමභාවිභාරෙ ද්වෙ යාමෙ වත්තං කත්වා බලවපච්චුසකාලෙ නිද්දාය ඔක්කම්භිතං ආරද්ධාය
අල්ලපලාලං සීසෙ යථෙත්වා නිසිත්තො පාචිතපබ්බතපස්සෙ සාමණෙරස්ස අරුණවතියසුත්තන්තං සජ්ඣායන්තස්ස

“ආරම්භථ නික්කමථ, යුඤ්ජථ බුද්ධසාසනෙ;
ධුතාථ මච්චුතො සෙනං, නළාගාරංව කුඤ්ජරො.

“යො ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ, අප්පමන්තො විහස්සති;
පහාය ජාතිසංසාරං, දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සති”ති. (සං. නි. 1.185) –

ඉදං යානං සුත්වා “මාදිසස්ස ආරද්ධවීරියස්ස භික්ඛුතො සම්මාසම්බුද්ධෙන ඉදං කථිතං භවිස්සති”ති පිති.
උප්පාදෙත්වා ඤානං නිබ්බත්තෙත්වා තදෙව පාදකං කත්වා අනාගාමිථලෙ පතිට්ඨාය අපරාපරං වායමන්තො සහ
පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. පරිනිබ්බානකාලෙ ව තදෙව කාරණං දස්සෙන්නො එවමාහ –

“අල්ලං පලාලපුඤ්ජාහං, සීසෙනාදාය වඬ්ඛම්;
පත්තොස්මි තතියං යානං, එත්ථ මෙ තත්ථී සංසයො”ති.

එවරුපස්ස වත්තවසෙන වික්ඛම්භිතකිලෙසො තථා වික්ඛම්භිතොව හොති.

එකච්චස්ස වුත්තනයෙනෙව ගන්ථෙ යුත්තස්ස ගන්ථං උග්ගණ්හන්තස්ස සජ්ඣායන්තස්ස වාචෙන්තස්ස
දෙසෙන්තස්ස පකාසෙන්තස්ස ව කිලෙසො ඔකාසං න ලහති, ගන්ථවසෙන වික්ඛම්භිතොව හොති. සො තං තථා
වික්ඛම්භිතමෙව කත්වා විචට්ටෙන්වා අරහත්තං ගණ්හානි මලියදෙවත්ථෙරො විය. සො කිරායස්මා තිවස්සභික්ඛුකාලෙ
කල්ලගාමකෙ මණ්ඩලාරාමමභාවිභාරෙ උද්දෙසඤ්ඤිව ගණ්හානි, විපස්සනාය ව කම්මං කරොති. තස්සෙකදිවසං
කල්ලගාමෙ භික්ඛාය වරතො එකා උපාසිකා යාගුළුඵඩ්ඛං දත්වා පුත්තසිනෙහං උප්පාදෙත්වා ථෙරං
අන්තොනිවෙසනෙ නිසීදාපෙත්වා පණ්ණිකභොජනං භොජෙත්වා “කතරගාමවාසිකොසි තාතා”ති පුච්ඡි.
මණ්ඩලාරාමමභාවිභාරෙ ගන්ථකම්මං කරොමි, උපාසිකෙති. තෙන හි තාත යාව ගන්ථකම්මං කරොසි, ඉධෙව නිබද්ධං
භික්ඛං ගණ්හාසිති. සො තං අධිවාසෙත්වා තත්ථ නිබද්ධං භික්ඛං ගණ්හානි, භත්තකිච්චාවසානෙ අනුමොදනං
කරොන්තො “සුඛං හොතු, දුක්ඛා මුච්චතු”ති පද්ද්වයමෙව කථෙත්වා ගච්ඡති. අන්තොවස්සෙ තෙමාසං තස්සායෙව
සඬ්ගහං කරොන්තො පිණ්ඩාපච්චිති කත්වා මහාපචාරණාය සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. නෙවාසිකමභාථෙරො
ආහ – “ආවුසො මහාදෙව, අජ්ජ විභාරෙ මහාජනො සන්තිපතිස්සති, තස්ස ධම්මදානං දදෙය්‍යාසි”ති. ථෙරො
අධිවාසෙසි.

දහරසාමණෙරා උපාසිකාය සඤ්ඤා අදංසු – “අප්ප් තෙ පුත්තො ධම්මං කපෙස්සති, විහාරං ගත්තවා සුඤ්ඤායාසී” ති. තාතා, න සබ්බෙව ධම්මකථං ජානන්ති, මම පුත්තො එත්තකං කාලං මය්හං කපෙන්නො “සුඛං හොතු, දුක්ඛා මුච්චතු” ති පදද්වයමෙව කපෙසි, මා කෙළිං කරොපාති. මා, ත්වං උපාසිකෙ, ජානනං වා අජානනං වා උපට්ඨහස්සු, විහාරං ගත්තවා ධම්මමෙව සුඤ්ඤාහීති. උපාසිකා ගන්ධමාලාදීනි ගහෙත්වා ගත්තවා පූජෙත්වා පරිසන්තෙ ධම්මං සුඤ්ඤාමානා නිසීදි. දිවාධම්මකථිකො ව සරභාණකො ව අත්තනො පමාණං ඤාත්වා උට්ඨහිංසු. තතො මලියදෙවත්තපෙරො ධම්මාසනෙ නිසීදිත්වා චිත්තබ්ජනිං ගහෙත්වා අනුපුබ්බිං කථං වත්වා – “මයා මහාඋපාසිකාය තයො මාසෙ ද්විභෙව පදෙහි අනුමොදනා කතා, අප්ප් සබ්බරත්තිං තිහි පිටකෙහි සම්මසිත්වා තස්සෙව පදද්වයස්ස අත්ථං කපෙස්සාමි” ති ධම්මදෙසනං ආරභිත්වා සබ්බරත්තිං කපෙසි. අරුණුග්ගමනෙ දෙසනාපරියොසානෙ මහාඋපාසිකා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි.

අපරොපි තස්මිංයෙව මහාවිහාරෙ තිස්සභුතිත්තපෙරො නාම විනයං ගණ්හන්තො භික්ඛාචාරවෙලායං අත්තොගාමං පටිට්ඨො විසභාගාරම්මණං ඔලොකෙසි. තස්ස ලොහො උප්පජ්ජි, සො පතිට්ඨිතපාදං අවාලෙත්වා අත්තනො පත්තෙ යාගුං උපට්ඨාකදහරස්ස පත්තෙ ආකිරිත්වා “අයං විතක්කො වඩ්ඪමානො මං චතුසු අපායෙසු සංසිදාපෙස්සති” ති තතොව නිවත්තිත්වා ආවරියස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං ධීතො ආහ – “එකො මෙ බ්‍යාධි උප්පන්නො, අහං එතං තිකිච්ඡිතුං සක්කොන්නො ආගමිස්සාමි, ඉතරථා නාගමිස්සාමි. තුම්හෙ දිවා උද්දෙසඤ්ච සායං උද්දෙසඤ්ච මං ඔලොකෙත්වා යපෙප, පච්චුසකාලෙ උද්දෙසං පන මා යපයිත්වා” ති එවං වත්වා මලයවාසිමහාසධිසරත්තීත්තපෙරස්ස සන්තිකං අගමාසි. පෙරො අත්තනො පණ්ණසාලාය පරිහණ්ඩං කරොන්නො තං අනොලොකෙත්වා “පටිසාමෙහි, ආවුසො, තව පත්තචීවර” ති ආහ. හන්තෙ, එකො මෙ බ්‍යාධි අත්ථී, සවෙ තුම්හෙ තං තිකිච්ඡිතුං සක්කොප, පටිසාමෙස්සාමිති. ආවුසො, උප්පන්නං රොගං තිකිච්ඡිතුං සමත්ථස්ස සන්තිකං ආගතොසි, පටිසාමෙහිති. සුබ්බවො භික්ඛු “අම්භාකං ආවරියො අජානිත්වා එවං න වක්ඛති” ති පත්තචීවරං යපෙත්වා පෙරස්ස වත්තං දස්සෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි.

පෙරො “රාගවරිතො අය” ති ඤාත්වා අසුභකම්මට්ඨානං කපෙසි. සො උට්ඨාය පත්තචීවරං අංසෙ ලග්ගෙත්වා පෙරං පුනප්පුනං වන්දි. කිං, ආවුසො, මහාභුති අතිරෙකනිපච්චකාරං දස්සෙසීති? හන්තෙ, සවෙ අත්තනො කිච්චං කාතුං සක්ඛිස්සාමි, ඉච්චෙතං කුසලං. නො වෙ, ඉදං මෙ පච්ඡිමදස්සනන්ති! ගච්ඡාවුසො, මහාභුති තාදිසස්ස යුත්තයොගස්ස කුලපුත්තස්ස න ඤානං වා විපස්සනා වා මග්ගො වා ඵලං වා දුල්ලහන්ති. සො පෙරස්ස කථං සුත්වා නිපච්චකාරං දස්සෙත්වා ආගමනකාලෙ වචත්ථාපිතං ඡන්තං සෙපණ්ණිගච්ඡමුලං ගන්ත්වා පල්ලඬිකෙන නිසින්තො අසුභකම්මට්ඨානං පාදකං කත්වා විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨාය පච්චුසකාලෙ උද්දෙසං සම්පාපුණි. එවරුපානං ගන්ථවසෙන වික්ඛම්භිතා කිලෙසා තථා වික්ඛම්භිතාව හොන්ති.

එකච්චස්ස පන වුත්තනසෙනෙව ධුතඬිගානි පරිහරතො කිලෙසො ඔකාසං න ලහති, ධුතඬිගවසෙන වික්ඛම්භිතොව හොති. සො තං තථා වික්ඛම්භිතමෙව කත්වා විචට්ටෙත්වා අරහත්තං ගණ්හාති ගාමන්තපබ්බාරවාසී මහාසිවත්තපෙරො විය. පෙරො කිර මහාගාමෙ තිස්සමහාවිහාරෙ වසන්තො තෙපිටකං අත්ථවසෙන ව පාළිවසෙන ව අට්ඨාරස්ස මහාගණෙ වාවෙති. පෙරස්ස ඔවාදෙ යත්වා සට්ඨිසහස්ස භික්ඛු අරහත්තං පාපුණිංසු. තෙසු එකො භික්ඛු අත්තනා පටිවිද්ධධම්මං ආරබ්භ උප්පන්නසොමනස්සො චිත්තෙසි – “අත්ථී නු බො ඉදං සුඛං අම්භාකං ආවරියස්සා” ති. සො ආවජ්ජෙන්නො පෙරස්ස පුට්ඨජනභාවං ඤාත්වා “එකෙනුපායෙන පෙරස්ස සංවෙගං උප්පාදෙස්සාමි” ති අත්තනො වසනට්ඨානතො පෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා වත්තං දස්සෙත්වා නිසීදි. අථ නං පෙරො “කිං ආගතොසි, ආවුසො, පිණ්ඩපාතිකා” ති ආහ. “සවෙ මෙ ඔකාසං කරිස්සප, එකං ධම්මපදං ගණ්හිස්සාමි” ති ආගතොස්මි, හන්තෙති. බහු, ආවුසො, ගණ්හන්ති, තුය්හං ඔකාසො න භවිස්සතිති. සො සබ්බෙසු රත්තිදිවසභාගෙසු ඔකාසං අලහන්තො, “හන්තෙ, එවං ඔකාසෙ අසති මරණස්ස කථං ඔකාසං ලභිස්සථා” ති ආහ. තදා පෙරො චිත්තෙසි – “නායං උද්දෙසත්ථාය ආගතො, මය්හං පනෙස සංවෙගජනනත්ථාය ආගතො” ති. සොපි පෙරො “භික්ඛුනා නාම, හන්තෙ, මාදිසෙන භවිතබ්බ” ති වත්වා පෙරං වන්දිත්වා මණ්වණ්ණෙ ආකාසෙ උප්පතිත්වා අගමාසි.

පෙරො තස්ස ගතකාලතො පට්ඨාය ජාතසංවෙගො දිවා උද්දෙසඤ්ච සායං උද්දෙසඤ්ච වාවෙත්වා පත්තචීවරං හත්ථපාසෙ යපෙත්වා පච්චුසකාලෙ උද්දෙසං ගහෙත්වා ඔතරන්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං පත්තචීවරමාදාය ඔතිණ්ණො තෙරස්ස ධුතගුණෙ පරිපුණ්ණෙ අධිට්ඨාය ගාමන්තපබ්බාරසෙනාසනං ගන්ත්වා පබ්බාරං පටිපග්ගිත්වා මඤ්චපීඨං උස්සාපෙත්වා “අරහත්තං අපත්වා මඤ්චෙ පිට්ඨීං න පසාරෙස්සාමි” ති මානසං බන්ධිත්වා වඩ්ඪකමං ඔතරි. තස්ස “අප්ප් අරහත්තං ගණ්හිස්සාමි අප්ප් අරහත්තං ගණ්හිස්සාමි” ති සට්ටන්තස්සෙව පචාරණා සම්පත්තා. සො පචාරණාය උපකට්ඨාය “පුට්ඨජනභාවං පහාය විසුද්ධිපචාරණං පවාරෙස්සාමි” ති චිත්තෙන්තො අතිවිය කිලමති. සො තාය පචාරණාය මග්ගං වා ඵලං වා උප්පාදෙතුං අසක්කොන්නො “මාදිසොපි නාම ආරද්ධවිපස්සකො න ලහති, යාව දුල්ලහඤ්ච වතිදං අරහත්ත” ති වත්වා තෙතෙව නියාමෙන යානවඩ්ඪකමබ්බලො හුත්වා තිංස වස්සානි සමණධම්මං කත්වා මහාපචාරණාය මජ්ඣෙ ධීතං පුණ්ණවන්දං දිස්වා “කිං නු බො වන්දමණ්ඩලං විසුද්ධං, උදාහු මය්හං සීල” ති චිත්තෙන්තො “වන්දමණ්ඩලෙ සසලක්ඛණං පඤ්ඤායති, මය්හං පන උපසම්පදතො පට්ඨාය යාවජ්ජදිවසා සීලස්මිං කාළකං වා තිලකො වා තත්ථී” ති ආවජ්ජෙත්වා සඤ්ජානපීතිසොමනස්සො පරිපක්කඤාණත්තා පීති. වික්ඛම්භෙත්වා සහ පටිසම්භිදානි අරහත්තං පාපුණි. එවරුපස්ස ධුතඬිගවසෙන වික්ඛම්භිතො කිලෙසො තථා වික්ඛම්භිතොව හොති.

එකවිච්ඡේදය වූත්තනගෙයනෙව පටිමජ්ඣිමානාදිසමාපජ්ජනබහුලතාය කිලෙසො ඔකාසං න ලහති, සමාපත්තිවසෙන වික්ඛම්භිතොව හොති. සො තං තථා වික්ඛම්භිතමෙව කත්වා විචට්ටෙන්වා අරහත්තං ගණ්හාති මහානිස්සත්ථෙරො විය. ථෙරො කිර අවස්ඨිකකාලතො පටියාය අට්ඨස්මාපත්තිලාභී. සො සමාපත්තිවික්ඛම්භිතානං කිලෙසානං අසමුදාවාරෙන උග්ගහපරිපූර්ණවසෙනෙව අරියමග්ගසාමන්තං කපෙති, සට්ඨිවස්සකාලෙපි අත්තනො පුපුර්ජනභාවං න ජානාති. අපේකදිවසං මහාගාමෙ නිස්සමභාවිභාරතො භික්ඛුසඬ්ඨිසො තලඬ්ඨගරවාසිධම්මදින්නත්ථෙරස්ස සාසනං පෙසෙසි “ථෙරො ආගන්ත්වා අමිහාකං ධම්මකථං කපෙතු”ති. ථෙරො අධිවාසෙත්වා “මම සන්තිකෙ මහල්ලකතරො භික්ඛු නත්ථී, මහානිස්සත්ථෙරො බො පන මෙ කම්මට්ඨානාවරියො, තං සඬ්ඨිසත්ථෙරං කත්වා ගමිස්සාමී”ති වින්නෙන්නො භික්ඛුසඬ්ඨිපරිවුතො ථෙරස්ස විහාරං ගන්ත්වා දිවාට්ඨානෙ ථෙරස්ස වත්තං දස්සෙත්වා එකමන්තං නිසීදි.

ථෙරො ආහ – “කිං, ධම්මදින්න, විරස්සං ආගතොසි”ති? “ආම, හන්තෙ, නිස්සමභාවිභාරතො මෙ භික්ඛුසඬ්ඨිසො සාසනං පෙසෙසි, අහං එකකො න ගමිස්සාමී, තුම්හෙහි පන සද්ධිං ගන්තුකාමො හුත්වා ආගතොමිහි”ති සාරණියකථං කපෙන්තොව පපඤ්චෙන්වා “කදා, හන්තෙ, තුම්හෙහි අයං ධම්මො අධිගතො”ති පුච්ඡි. සට්ඨිමත්තානි, ආවුසො ධම්මදින්න, වස්සානි හොන්තිති. සමාපත්තිං පන, හන්තෙ, වළඤ්ජෙථාති. ආම, ආවුසොති. එකං පොක්ඛරණං මාපෙතුං සක්කුණෙය්‍යාථ, හන්තෙති? “න, ආවුසො, එතං භාරිය”න්ති වත්වා සම්මුඛට්ඨානෙ පොක්ඛරණං මාපෙසි. “එත්ථ, හන්තෙ, එකං පදුමගච්ඡං මාපෙථා”ති ව වුත්තො තම්පි මාපෙසි. ඉදානෙන්ථ මහන්තං පුප්ඵං දස්සෙථාති. ථෙරො තම්පි දස්සෙසි. එත්ථ සොළසවස්සුද්දෙසිකං ඉත්ථීරූපං දස්සෙථාති. ථෙරො සොළසවස්සුද්දෙසිකං ඉත්ථීරූපං දස්සෙසි. තතො නං ආහ – “ඉදං, හන්තෙ, පුනත්පුනං සුභතො මනසි කරොථා”ති. ථෙරො අත්තනාව මාපිතං ඉත්ථීරූපං ඔලොකෙන්තො ලොභං උප්පාදෙසි. තදා අත්තනො පුපුර්ජනභාවං ඤත්වා “අවස්සයො මෙ සප්පුරිස හොති”ති අත්තෙවාසිකස්ස සන්තිකෙ උක්කුට්ඨකං නිසීදි. “එතදත්ථමෙවාහං, හන්තෙ, ආගතො”ති ථෙරස්ස අසුභවසෙන සල්ලහුකං කත්වා කම්මට්ඨානං කපෙන්වා ථෙරස්ස ඔකාසං කාතුං බහි නික්ඛන්තො. සුපරිමද්දිනසඬ්ඨිගරො ථෙරො තස්මිං දිවාට්ඨානතො නික්ඛන්තමත්තෙයෙව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. අථ නං සඬ්ඨිසත්ථෙරං කත්වා ධම්මදින්නත්ථෙරො නිස්සමභාවිභාරං ගන්ත්වා සඬ්ඨිසස්ස ධම්මකථං කපෙසි. එවරූපස්ස සමාපත්තිවසෙන වික්ඛම්භිතො කිලෙසො තථා වික්ඛම්භිතොව හොති.

එකවිච්ඡේදය පන වූත්තනගෙයනෙව විපස්සනාය කම්මං කරොන්තස්ස කිලෙසො ඔකාසං න ලහති, විපස්සනාවසෙන වික්ඛම්භිතොව හොති. සො තං තථා වික්ඛම්භිතමෙව කත්වා විචට්ටෙන්වා අරහත්තං ගණ්හාති, බුද්ධකාලෙ සට්ඨිමත්තා ආරද්ධවිපස්සකා භික්ඛු විය. තෙ කිර සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා විචිත්තං අරඤ්ඤං පටිසිත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තා කිලෙසානං අසමුදාවාරවසෙන “පටිවිද්ධමග්ගඵලා මය”න්ති සඤ්ඤාය මග්ගඵලත්ථාය වායාමං අකත්වා “අමිහෙහි පටිවිද්ධධම්මං දසබලස්ස ආරොවෙස්සාමා”ති සත්ථු සන්තිකං ආගච්ඡන්ති.

සත්ථා තෙසං පුරෙ ආගමනතොව ආනන්දත්ථෙරං ආහ – “ආනන්ද, පධානකම්මිකා භික්ඛු අජ්ජ මං පස්සිතුං ආගමිස්සන්ති, තෙසං මම දස්සනාය ඔකාසං අකත්වා ‘ආමකසුසානං ගන්ත්වා අල්ලඅසුභභාවනං කරොථා’ති පභිණෙය්‍යාසි”ති. ථෙරො තෙසං ආගතානං සත්ථාරා කථිතසාසනං ආරොවෙසි. තෙ “තථාගතො අජානිත්වා න කපෙස්සති, අද්ධා එත්ථ කාරණං භවිස්සති”ති ආමකසුසානං ගන්ත්වා අල්ලඅසුභං ඔලොකෙන්තා ලොභං උප්පාදෙන්වා “ඉදං නුත සම්මාසම්බුද්ධෙන දිට්ඨං භවිස්සති”ති ජාතසංවෙගා ලද්ධමග්ගං කම්මට්ඨානං ආදිතො පටියාය ආරභිංසු. සත්ථා තෙසං විපස්සනාය ආරද්ධභාවං ඤත්වා ගන්ධකුටියං නිසින්තොව ඉමං ඔභාසගාථමාහ –

“යානිමානි අපත්තානි, අලාබ්භෙනෙව සාරදෙ;
කාපොතකානි අට්ඨිති, තානි දිස්වාන කා රති”ති. (ධ. ප. 149);

ගාථාපරියොසානෙ අරහත්තඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. එවරූපානං විපස්සනාවසෙන වික්ඛම්භිතා කිලෙසා තථා වික්ඛම්භිතාව හොන්ති.

එකවිච්ඡේදය වූත්තනගෙයනෙව නවකම්මං කරොන්තස්ස කිලෙසො ඔකාසං න ලහති, නවකම්මවසෙන වික්ඛම්භිතොව හොති. සො තං තථා වික්ඛම්භිතමෙව කත්වා විචට්ටෙන්වා අරහත්තං ගණ්හාති විත්තලපඬ්ඨිතෙ නිස්සත්ථෙරො විය. තස්ස කිර අට්ඨවස්ඨිකකාලෙ අනභිරති උප්පජ්ජී, සො තං විනොදෙතුං අසක්කොන්තො අත්තනො විචරං ධොවිත්වා රජිත්වා පත්තං පවිත්වා කෙසෙ ඔභාරෙන්වා උපජ්ඣායං වන්දිත්වා අට්ඨාසි. අථ නං ථෙරො ආහ – “කිං, ආවුසො මහානිස්ස, අතුට්ඨස්ස විය තෙ ආකාරො”ති? ආම, හන්තෙ, අනභිරති මෙ උප්පන්නා, තං විනොදෙතුං න සක්කොමිති. ථෙරො තස්සාසයං ඔලොකෙන්තො අරහත්තස්ස උපනිස්සයං දිස්වා අනුකම්පාවසෙන ආහ – “ආවුසො නිස්ස, මයං මහල්ලකා, එකං නො වසනට්ඨානං කරොහි”ති. දුතියකථං අකථිතපුබ්බො භික්ඛු “සාධු, හන්තෙ”ති සම්පට්චිඡි.

අථ නං ථෙරො ආහ – “ආවුසො, නවකම්මං කරොන්තො උද්දෙසමග්ගඤ්ච මා විස්සජ්ජී, කම්මට්ඨානඤ්ච මනසි කරොහි, කාලෙන ව කාලං කසිණපරිකම්මං කරොහි”ති. “එවං කරිස්සාමී, හන්තෙ”ති ථෙරං වන්දිත්වා තථාරූපං සප්පායට්ඨානං ඔලොකෙන්වා “එත්ථ කාතුං සක්කා”ති දාරුහි පුරෙන්වා ඤාපෙන්වා සොධෙන්වා ඉට්ඨකාහි

පරික්ෂිතත්වය ද්වාරවෘත්තපානාදීනි යොජනත්වය සද්ධිං වඩිකමනභූමිහිත්තිපරිකම්මාදීනි ලෙණං නිට්ඨාපෙන්වා මඤ්චපීඨං සන්ථරිත්වා ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා, “හන්තෙ, නිට්ඨිතං ලෙණෙ පරිකම්මං, වසථා”ති ආහ. ආවුසො, දුක්ඛෙන තයා එතං කම්මං කතං, අප්ප එකදිවසං ත්වඤ්ඤෙවෙත්ථ වසාහිති. සො “සාධු, හන්තෙ”ති වන්දිත්වා පාදෙ ධොවිත්වා ලෙණං පවිසිත්වා පල්ලඬිකං ආභූජිත්වා නිසින්නො අත්තනා කතකම්මං ආවජ්ජි. තස්ස “මනාපං මයා උපජ්ඣායස්ස කායවෙය්‍යාවච්චං කත”න්ති වින්තෙන්තස්ස අබ්භන්තරෙ පීති උප්පන්නා. සො තං වික්ඛම්භෙන්වා විපස්සනං පට්ඨපෙන්වා අග්ගඵලං අරහත්තං පාපුණි. එවරුපස්ස නවකම්මවසෙන වික්ඛම්භිතො කිලෙසො තථා වික්ඛම්භිතොව හොති.

එකච්චො පන භුමිමලොකතො ආගතො සුද්ධස්සත්තො හොති. තස්ස අනාසෙවනතාය කිලෙසො න සමුදාවරති, හව්වසෙන වික්ඛම්භිතො හොති. සො තං තථා වික්ඛම්භිතමෙව කත්වා විච්චටෙන්වා අරහත්තං ගණ්හාති ආයස්මා මහාකස්සපො විය. සො හි ආයස්මා අගාරමජ්ඣෙපි කාමෙ අපරිභුඤ්ජිත්වා මහාසම්පත්තිං පහාය පබ්බජිත්වා නික්කන්තො අත්තරාමග්ගෙ පච්චුග්ගමනත්ථාය ආගතං සත්ථාරං දිස්වා වන්දිත්වා තීහි ඔවාදෙහි උපසම්පදං ලහිත්වා අට්ඨමෙ අරුණෙ සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. එවරුපස්ස හව්වසෙන වික්ඛම්භිතො කිලෙසො තථා වික්ඛම්භිතොව හොති.

යො පන අනනුභූතපුබ්බං රූපාදිආරම්මණං ලහිත්වා තත්ථෙව විපස්සනං පට්ඨපෙන්වා විච්චටෙන්වා අරහත්තං ගණ්හාති, එවරුපස්ස අනනුභූතාරම්මණවසෙන කාමච්ඡන්දො අනුප්පන්නොව නුප්පජ්ජති නාම.

උප්පන්නො වා කාමච්ඡන්දො පභීයතීති එත්ථ උප්පන්නොති ජාතො භූතො සමුදාගතො. පභීයතීති තදඬිගප්පහානං, වික්ඛම්භනප්පහානං, සමුච්ඡෙදප්පහානං, පටිපස්සද්ධිප්පහානං, නිස්සරණප්පහානන්ති ඉමෙහි පඤ්චහි පහානෙහි පභීයති, න පුන උප්පජ්ජතිති අත්ථො. තත්ථ විපස්සනාය කිලෙසා තදඬිගවසෙන පභීයන්තිති විපස්සනා තදඬිගප්පහානන්ති වෙදිතබ්බා. සමාපත්ති පන කිලෙසෙ වික්ඛම්භෙහිති සා වික්ඛම්භනප්පහානන්ති වෙදිතබ්බා. මග්ගො සමුච්ඡන්දන්තො උප්පජ්ජති, ඵලං පටිප්පස්සම්භයමානං, නිබ්බානං සබ්බකිලෙසෙහි නිස්සටන්ති ඉමානි තීණි සමුච්ඡෙදපටිපස්සද්ධිනිස්සරණප්පහානානීති වූච්චන්ති. ඉමෙහි ලොකියලොකුත්තරෙහි පඤ්චහි පහානෙහි පභීයතීති අත්ථො.

අසුභනිමිත්තන්ති දසසු අසුභෙසු උප්පන්නං සාරම්මණං පට්ඨමජ්ඣානං. තෙනාහු පොරාණා – “අසුභමිපි අසුභනිමිත්තං, අසුභාරම්මණා ධම්මාපි අසුභනිමිත්ත”න්ති. යොනිසොමනසිකරොතොති. “තත්ථ කතමො යොනිසොමනසිකාරො? අනිච්චෙ අනිච්ච”න්තිආදිනා නයෙන චූත්තස්ස උපායමනසිකාරස්ස වසෙන මනසිකරොතො. අනුප්පන්නො චෙව කාමච්ඡන්දො නුප්පජ්ජතිති අසමුදාගතො න සමුදාගච්ඡති. උප්පන්නො ව කාමච්ඡන්දො පභීයතීති සමුදාගතො ව කාමච්ඡන්දො පඤ්චවිධෙන පහානෙන පභීයති.

අපිච ඡ ධම්මා කාමච්ඡන්දස්ස පහානාය සංවත්තන්ති – අසුභනිමිත්තස්ස උග්ගහො, අසුභභාවනානුයොගො, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, භොජනෙ මත්තඤ්ඤතා, කල්‍යාණමිත්තතා සප්පායකථාති. දසවිධඤ්ඤි අසුභනිමිත්තං උග්ගණ්හන්තස්සාපි කාමච්ඡන්දො පභීයති, භාවෙන්තස්සාපි, ඉන්ද්‍රියෙසු පිහිතද්වාරස්සාපි, චතුත්තං පඤ්චන්තං ආලොපානං ඔකාසෙ සති උදකං පිචිත්වා යාපනසීලතාය භොජනෙ මත්තඤ්ඤනොපි. තෙනෙනං චූත්තං –

“චත්තාරො පඤ්ච ආලොපෙ, අභුත්වා උදකං පිචෙ;
අලං ඵාසුච්චාරාය, පහිතත්තස්ස හික්ඛුනො”ති. (ථෙරගා. 983);

අසුභකම්මිකතිස්සත්ථෙරසදිසෙ අසුභභාවනාරතෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි කාමච්ඡන්දො පභීයති, යානනිසප්පාදිසු දසඅසුභනිසිසිතසප්පායකථායපි පභීයති. තෙන චූත්තං – “ඡ ධම්මා කාමච්ඡන්දස්ස පහානාය සංවත්තන්ති”ති.

17. සත්තමෙ මෙත්තා චෙතොවිමුත්තීති සබ්බසත්තෙසු හිතඵරණකා මෙත්තා. යස්මා පන තංසම්පයුත්තචිත්තං නිවරණාදීහි පච්චනිකධම්මෙහි විමුච්චති, තස්මා සා “චෙතොවිමුත්තී”ති වූච්චති. විසෙසනො වා සබ්බඛ්‍යාපාදපරිශුච්ඡායෙන විමුත්තන්තා සා චෙතොවිමුත්තීති වෙදිතබ්බා. තත්ථ “මෙත්තා”ති එත්තාවනා පුබ්බභාගොපි වච්චති, “චෙතොවිමුත්තී”ති චූත්තන්තා පන ඉධ තිකචතුක්කජ්ඣානවසෙන අප්පනාව අධිප්පෙනා. යොනිසොමනසිකරොතොති තං මෙත්තං චෙතොවිමුත්තීං චූත්තලක්ඛණෙන උපායමනසිකාරෙන මනසිකරොත්තස්ස.

අපිච ඡ ධම්මා ඛ්‍යාපාදස්ස පහානාය සංවත්තන්ති – මෙත්තානිමිත්තස්ස උග්ගහො, මෙත්තාභාවනානුයොගො, කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණා, පටිසම්බානබ්‍රලතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති. ඔදිස්සකඅනොදිස්සකදිසාඵරණානඤ්ඤි අඤ්ඤතරවසෙන මෙත්තං උග්ගණ්හන්තස්සාපි ඛ්‍යාපාදො පභීයති, ඔධිසො අනොධිසො දිසාඵරණවසෙන මෙත්තං භාවෙන්තස්සාපි. “ත්ථං එතස්ස කුද්ධො කිං කරිස්සසි, කිමස්ස සීලාදීනි නාසෙතුං සක්ඛිස්සසි, නනු ත්ථං අත්තනො කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනො කම්මෙනෙව ගමිස්සසි? පරස්ස කුප්ඣනං

නාම විතර්කානුකූලානුකූලාදීනි ගභේවා පරං පහරිතුකාමනාසදිසං හොති. එසොපි තව කුද්ධො කිං කර්ස්සති, කිං තෙ සිලාදීනි නාසෙත්තුං සක්ඛිස්සති? එස අත්තනො කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනො කම්මෙනෙව ගම්ස්සති, අප්පට්ඨිතපභෙණකං විය පටිවාතං ඛිත්තරජොමුට්ඨි විය ව එතස්සෙවෙස කොධො මත්ථකෙ පතිස්සති”ති එවං අත්තනො ව පරස්ස ව කම්මස්සකතං පච්චෙක්ඛිතොපි, උභයකම්මස්සකතං පච්චෙක්ඛිත්වා පටිසඬ්ඛානො ඨිතස්සාපි, අස්සගුත්තත්ථෙරසදිසෙ මෙත්තාභාවනාරතෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි බ්‍යාපාදො පභියති, ධානනිසප්පාදිසු මෙත්තානිස්සිතසප්පායකථායපි පභියති. තෙන වුත්තං – “ඡ ධම්මා බ්‍යාපාදස්ස පභානාය සංවත්තන්ති”ති. සෙසම්ඨ ඉතො පරෙසු ව වුත්තනායෙනෙව වෙදිතඛිං, විසෙසමත්තමෙව පන වක්ඛාමාති.

18. අට්ඨමෙ ආරම්භධාතුආදිසු ආරම්භධාතු නාම පට්ඨාරම්භවිරියං. නික්කමධාතු නාම කොසප්පනො නික්ඛන්තන්තා තතො ඛලවතරං. පරක්කමධාතු නාම පරං පරං ධානං අක්කමනතො තතොපි ඛලවතරං. අට්ඨකථායං පන “ආරම්භො චෙතසො කාමානං පනුදනාය, නික්කමො චෙතසො පලිසුග්ගාටනාය, පරක්කමො චෙතසො ඛන්ධනච්ඡෙදනාය”ති වත්වා “තිහි පෙතෙහි අධිමත්තවිරියමෙව කථිත”න්ති වුත්තං.

ආරද්ධවිරියස්සාති පරිපුණ්ණවිරියස්ස වෙව පග්ගහිතවිරියස්ස ව. තත්ථ චතුදොසාපගතං විරියං ආරද්ධන්ති වෙදිතඛිං. න ව අතිලිතං හොති, න ව අතිපග්ගහිතං, න ව අප්ඤ්ඤාතං සංඛිත්තං, න ව ඛහිද්ධා වික්ඛිත්තං. තදෙනං දුට්ඨං හොති – කායිකං, චෙතසිකඤ්ඤා. තත්ථ “ඉධ හික්ඛු දිවසං වඩ්ඤ්ඤා නිසප්පාය ආවරණියෙහි ධම්මෙහි විත්තං පරිසොධෙති”ති (විහ. 519) එවං රත්තිදිවසස්ස පඤ්ඤා කොට්ඨාසෙ කායෙන සටෙන්තස්ස වායමන්තස්ස කායිකවිරියං වෙදිතඛිං. “න තාවාහං ඉතො ලෙණා නික්ඛමිස්සාමි, යාව මෙ න අනුපාදාය ආසවෙහි විත්තං විමුච්චති”ති එවං ඔකාසපරිච්ඡෙදෙන වා, “න තාවාහං ඉමං පල්ලඬ්ඤා භිත්තිස්සාමි”ති එවං නිසප්පාදිපරිච්ඡෙදෙන වා මානසං ඛන්ධන්වා සටෙන්තස්ස වායමන්තස්ස චෙතසිකවිරියං වෙදිතඛිං. තදුභයමිපි ඉධ වට්ටති. දුට්ඨොනාපි හි ඉමිනා විරියෙන ආරද්ධවිරියස්ස අනුප්පන්තඤ්ඤා ටිනමිද්ධං නුප්පප්පති, උප්පන්තඤ්ඤා ටිනමිද්ධං පභියති මිලක්ඛතිස්සත්ථෙරස්ස විය, ගාමන්තපඛිභාරවාසිමහාසිවත්ථෙරස්ස විය, පිතිමල්ලකත්ථෙරස්ස විය, කුට්ඨිකපුත්තතිස්සත්ථෙරස්ස විය ව. එතෙසු හි පුරිමා තයො අඤ්ඤා ව එවරුපා කායිකවිරියෙන ආරද්ධවිරියා, කුට්ඨිකපුත්තතිස්සත්ථෙරො අඤ්ඤා ව එවරුපා චෙතසිකවිරියෙන ආරද්ධවිරියා, උච්චාවාලුකවාසී මහානාගත්ථෙරො පන ද්විහිපි විරියෙහි ආරද්ධවිරියොව. ථෙරො කිර එකං සත්තාහං වඩ්ඤ්ඤා, එකං තිට්ඨති, එකං නිසීදති, එකං නිප්පජ්ජති. මහාථෙරස්ස එකඉරියාපථොපි අසප්පායො නාම නත්ථි, චතුත්ථෙ සත්තාහෙ විපස්සනං වඩ්ඤ්ඤා අරහන්තෙ පතිට්ඨාසි.

අපිව ඡ ධම්මා ටිනමිද්ධස්ස පභානාය සංවත්තන්ති – අතිභොජනෙ නිමිත්තග්ගාහො, ඉරියාපථසම්පරිවත්තනා, ආලොකසඤ්ඤාමනසිකාරො, අබ්භොකාසවාසො, කල්‍යාණමිත්තනා, සප්පායකථාති. ආභරහත්ථක-භුත්තවිමිතක-තත්ත්වට්ඨක-අලංසාටක-කාකමාසක-බ්‍රාහ්මණාදයො විය භොජනං භුඤ්ජන්වා රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙ නිසිත්තස්ස හි සමණධම්මං කරොතො ටිනමිද්ධං මහාහත්ථි විය ඔත්ථරන්තං ආගච්ඡති, චතුපඤ්ඤාලොපඔකාසං පන ධ්වපෙත්වා පාතියං පිවිත්වා යාපනසිලස්ස හික්ඛුනො තං න හොතිති එවං අතිභොජනෙ නිමිත්තං ගණ්හන්තස්සාපි ටිනමිද්ධං පභියති. යස්මිං ඉරියාපථෙ ටිනමිද්ධං ඔක්කමති, තතො අඤ්ඤා පරිවත්තෙන්තස්සාපි, රත්ති. වන්දාලොකදිපාලොකඋක්කාලොකෙ දිවා සුරියාලොකං මනසිකරොන්තස්සාපි, අබ්භොකාසෙ වසන්තස්සාපි, මහාකස්සපත්ථෙරසදිසෙ පභිනටිනමිද්ධෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි ටිනමිද්ධං පභියති, ධානනිසප්පාදිසු ධුතඬ්ගනිස්සිතසප්පායකථායපි පභියති. තෙන වුත්තං – “ඡ ධම්මා ටිනමිද්ධස්ස පභානාය සංවත්තන්ති”ති.

19. නවමෙ වූපසන්තවිත්තස්සාති ක්ඛානෙන වා විපස්සනාය වා වූපසමිත්තවිත්තස්ස.

අපිව ඡ ධම්මා උද්ධවචකුක්කුච්චස්ස පභානාය සංවත්තන්ති – බහුස්සුතනා, පරිපුච්ඡකනා, විනයෙ පකතඤ්ඤානා, වුද්ධසෙවිතා, කල්‍යාණමිත්තනා, සප්පායකථාති. බාහුසච්චෙනාපි හි එකං වා ද්වෙ වා තයො වා වත්තාරො වා පඤ්ඤා වා නිකායෙ පාළිවසෙන ව අත්ථවසෙන ව උග්ගණ්හන්තස්සාපි උද්ධවචකුක්කුච්චං පභියති, කප්පියාකප්පියපරිපුච්ඡාබහුලස්සාපි, විනයපඤ්ඤාත්තියං විණ්ණවසිභාවනාය පකතඤ්ඤානොපි, වුඩ්ඪෙ මහල්ලකත්ථෙරෙ උපසඬ්ඤාමන්තස්සාපි, උපාලිත්ථෙරසදිසෙ විනයධරෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි උද්ධවචකුක්කුච්චං පභියති, ධානනිසප්පාදිසු කප්පියාකප්පියනිස්සිතසප්පායකථායපි පභියති. තෙන වුත්තං – “ඡ ධම්මා උද්ධවචකුක්කුච්චස්ස පභානාය සංවත්තන්ති”ති.

20. දසමෙ යොනිසො, හික්ඛවෙ, මනසිකරොතොති වුත්තනායෙනෙව උපායනො මනසිකරොන්තස්ස.

අපිව ඡ ධම්මා විචිකිච්ඡාය පභානාය සංවත්තන්ති – බහුස්සුතනා, පරිපුච්ඡකනා, විනයෙ පකතඤ්ඤානා, අධිමොක්ඛබහුලතා, කල්‍යාණමිත්තනා, සප්පායකථාති. බහුසච්චෙනාපි හි එකං වා...පෙ.... පඤ්ඤා වා නිකායෙ පාළිවසෙන ව අත්ථවසෙන ව උග්ගණ්හන්තස්සාපි විචිකිච්ඡා පභියති, තිණ රතනානි ආරඛ පරිපුච්ඡාබහුලස්සාපි, විනයෙ විණ්ණවසිභාවස්සාපි, තිසු රතනෙසු ඔකප්පනියසද්ධාසඬ්ඛානඅධිමොක්ඛබහුලස්සාපි, සද්ධාධිමුත්තෙ වක්කලිත්ථෙරසදිසෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි විචිකිච්ඡා පභියති, ධානනිසප්පාදිසු තිණ්ණං රතනානං ගුණනිස්සිතසප්පායකථායපි පභියති. තෙන වුත්තං – “ඡ ධම්මා විචිකිච්ඡාය පභානාය සංවත්තන්ති”ති. ඉමස්මිං නිවරණප්පභානවග්ගෙ වට්ටවිට්ටං කථිතන්ති.

නිවරණප්පහනවග්ගවණනා.

3. අකම්මනියවග්ගවණ්ණනා

21-22. තතියස්ස පයමෙ අභාවිතන්ති අවධිඝ්නං භාවනාවසෙන අප්පවත්තිතං. අකම්මනියං හොතීති කම්මක්කමං කම්මයොග්ගං න හොති. දුතියෙ චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. එත්ථ ව පයමෙ චිත්තන්ති වට්ටවසෙන උප්පන්නචිත්තං, දුතියෙ විවට්ටවසෙන උප්පන්නචිත්තං. තත්ථ ව වට්ටං වට්ටපාදං, විවට්ටං විවට්ටපාදන්ති අයං පභෙදො වෙදිතබ්බො. වට්ටං නාම තෙභුමකවට්ටං, වට්ටපාදං නාම වට්ටපට්ටලාභාය කම්මං, විවට්ටං නාම නව ලොකුත්තරධම්මා, විවට්ටපාදං නාම විවට්ටපට්ටලාභාය කම්මං. ඉති ඉමෙසු සුත්තෙසු වට්ටවිවට්ටමෙව කථිතන්ති.

23-24. තතියෙ වට්ටවසෙනෙව උප්පන්නචිත්තං වෙදිතබ්බං. මහතො අනත්ථාය සංවත්තතීති දෙවමනුස්සසම්පත්තියො මාරබ්බමඉස්සරියානි ව දදමානම්පි පුනප්පුනං ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණසොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සපායාසෙ ඛන්ධධාතුආයතනපට්ඨවසමුප්පාදවට්ටානි ව දදමානං කෙවලං දුක්ඛක්ඛන්ධමෙව දෙතීති මහතො අනත්ථාය සංවත්තති නාමාති. චතුත්ථෙ චිත්තන්ති විවට්ටවසෙනෙව උප්පන්නචිත්තං.

25-26. පඤ්චමජ්ජයෙසු අභාවිතං අපාතුභුතන්ති අයං විසෙසො. තත්‍රාමයධිප්පායො – වට්ටවසෙන උප්පන්නචිත්තං නාම උප්පන්නම්පි අභාවිතං අපාතුභුතමෙව හොති. කස්මා ? ලොකුත්තරපාදකප්ඤ්ඤානවිපස්සනාමග්ගඵලනිබ්බානෙසු පක්ඛන්දිතුං අසමත්ථත්තා. විවට්ටවසෙන උප්පන්නං පන භාවිතං පාතුභුතං නාම හොති. කස්මා? තෙසු ධම්මෙසු පක්ඛන්දිතුං සමත්ථත්තා. කුරුන්දකවාසී චුස්සමිත්තත්ථෙරො පනාහ – “මග්ගචිත්තමෙව, ආවුසො, භාවිතං පාතුභුතං නාම හොතී”ති.

27-28. සත්තමට්ඨයමෙසු අබ්භුලිකතන්ති පුනප්පුනං අකතං. ඉමානිපි ද්වෙ වට්ටවිවට්ටවසෙන උප්පන්නචිත්තානෙව වෙදිතබ්බානීති.

29. නවමෙ “ජාතිපි දුක්ඛා”තිආදිනා නයෙන චුත්තං දුක්ඛං අධිවහති ආහරතීති දුක්ඛාධිවහං. දුක්ඛාධිවහන්තිපි පායො. තස්සත්ථො – ලොකුත්තරපාදකප්ඤ්ඤානාදි අරියධම්මාහිමුඛං දුක්ඛෙන අධිවාහීයති පෙසීයතීති දුක්ඛාධිවහං. ඉදම්පි වට්ටවසෙන උප්පන්නචිත්තමෙව. තඤ්ඤි චුත්තප්පකාරා දෙවමනුස්සාදිසම්පත්තියො දදමානම්පි ජාතිආදීනං අධිවහනතො දුක්ඛාධිවහං, අරියධම්මාධිගමාය දුප්පෙසනතො දුක්ඛාධිවහඤ්ච නාම හොතීති.

30. දසමෙ විවට්ටවසෙන උප්පන්නචිත්තමෙව චිත්තං. තඤ්ඤි මානුසකසුඛතො දිබ්බසුඛං, දිබ්බසුඛතො ඤානසුඛං, ඤානසුඛතො විපස්සනාසුඛං, විපස්සනාසුඛතො මග්ගසුඛං, මග්ගසුඛතො ඵලසුඛං, ඵලසුඛතො නිබ්බානසුඛං අධිවහති ආහරතීති සුඛාධිවහං නාම හොති, සුඛාධිවහං වා. තඤ්ඤි ලොකුත්තරපාදකප්ඤ්ඤානාදිඅරියධම්මාහිමුඛං සුපෙසයං විස්සට්ඨඉන්ද්‍රවජිරසදිසං හොතීති සුඛාධිවහන්තිපි වුවචති. ඉමස්මිම්පි වග්ගෙ වට්ටවිවට්ටමෙව කථිතන්ති.

අකම්මනියවග්ගවණ්ණනා.

4. අදන්තවග්ගවශ්ඡනා

31. චතුත්ථස්ස පඨමෙ අදන්තන්ති සවිසෙවනං අදන්තහත්ථිඅස්සාදිසදිසං. චිත්තන්ති වට්ඨවසෙන උප්පන්නචිත්තමෙව.

32. දුතියෙ දන්තන්ති නිබ්බිසෙවනං දන්තහත්ථිඅස්සාදිසදිසං. ඉමස්මිම්පි සුත්තද්වයෙ වට්ඨවට්ඨවසෙන උප්පන්නචිත්තමෙව කථිතං. යථා චෙත්ථ, එවං ඉතො පරෙසුපිති.

33. තතියෙ අගුත්තන්ති අගොපිතං සතිසංවරරහිතං අගුත්තහත්ථිඅස්සාදිසදිසං.

34. චතුත්ථෙ ගුත්තන්ති ගොපිතං අවිස්සට්ඨසතිසංවරං ගුත්තහත්ථිඅස්සාදිසදිසං.

35-36. පඤ්චමජ්ජයානි අරක්ඛිතං රක්ඛිතන්ති පදවසෙන බුජ්ඣනකානං අජ්ඣාසයෙන චුත්තානි. අත්ථො පනෙත්ථ පුරිමසදිසොයෙව.

37-38. සත්තමට්ඨමෙසුපි එසෙව නයො. උපමා පනෙත්ථ අසංවුතසරද්චාරාදිවසෙන වෙදිතබ්බා.

39-40. නවමදසමානි චතුහිපි පදෙහි යොජෙත්වා චුත්තානි. ඉමස්මිම්පි වග්ගෙ වට්ඨවට්ඨවමෙව කථිතන්ති.

අදන්තවග්ගවශ්ඡනා.

5. පණිහිත අවිච්ඡවග්ගවණ්ණනා

41. පඤ්චමස්ස පටමෙ සෙය්‍යථාපිති ඔපම්මත්ථෙ නිපාතො. තත්‍ර භගවා කත්ථවි අත්ථෙත උපමං පරිවාරෙත්වා දස්සෙති වත්ථසුත්තෙ (ම. නි. 1.70 ආදයො) විය, පාරිවිජ්ජනකොපමං (අ. නි. 7.69) අග්ගිකන්ධන්ධොපමාදිසුත්තෙසු (අ. නි. 7.72) විය ව, කත්ථවි උපමාය අත්ථං පරිවාරෙත්වා දස්සෙති ලොණමිබ්ලසුත්තෙ (අ. නි. 3.101) විය, සුවණ්ණකාරසුත්තසුරියොපමාදිසුත්තෙසු (අ. නි. 7.66) විය ව. ඉමස්මිං පන සාලිසුකොපමෙ උපමාය අත්ථං පරිවාරෙත්වා දස්සෙත්තො සෙය්‍යථාපි, හික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ සාලිසුකන්ති සාලිච්ඡස්ස සුකං. යවසුකෙපි එසෙව නයො. වා-සද්දො විකප්පත්ථො. මිච්ඡාපණිහිතන්ති මිච්ඡායපිතං. යථා විජ්ඣානං සක්කොති, න එවං උද්ධග්ගං කත්ථා යපිතන්ති අත්ථො. භෙවිජ්ජිති හින්දස්සති, ඡවිං ඡින්දස්සතිති අත්ථො. මිච්ඡාපණිහිතෙන චිත්තෙනාති මිච්ඡායපිතෙන චිත්තෙන. වට්ඨවසෙන උප්පන්නචිත්තං සන්ධායෙන චුත්තං. අවිජ්ජන්ති අට්ඨසු යානෙසු අඤ්ඤාණභූතං සනබ්භලං මහාඅවිජ්ජං. විජ්ජං උප්පාදෙස්සතිති එත්ථ විජ්ජන්ති අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණං. නිබ්බානන්ති තණ්හාවානතො නික්ඛන්තභාවෙන එවං චුත්තං අමතං. සච්ඡිකරිස්සතිති පච්චක්ඛං කරිස්සති.

42. දුතියෙ සම්මාපණිහිතන්ති යථා හින්දිතුං සක්කොති, එවං උද්ධග්ගං කත්ථා සුට්ඨු යපිතං. අක්කන්තන්ති එත්ථ පාදෙනෙව අක්කන්තං නාම හොති, හත්ථෙත උප්පිළිතං. රුළුභිසද්දවසෙන පන අක්කන්තන්තෙව චුත්තං. අයඤ්ඤෙත්ථ අරියවොහාරො. කස්මා පන අඤ්ඤෙ සෙපණ්ණිකණ්ටකමදනකණ්ටකාදයො මහන්තෙ අග්ගහෙත්වා සුබ්බමං දුබ්බලං සාලිසුකයවසුකමෙව ගහිතන්ති? අප්පමත්තකස්සාපි කුසලකම්මස්ස විට්ඨවාය සමත්ථාවදස්සනත්ථං. යථා හි සුබ්බමං දුබ්බලං සාලිසුකං වා යවසුකං වා හොතු, මහන්තමහන්තා සෙපණ්ණිකණ්ටකමදනකණ්ටකාදයො වා, එතෙසු යංකිඤ්චි මිච්ඡා යපිතං හත්ථං වා පාදං වා හින්දිතුං ලොහිතං වා උප්පාදෙතුං න සක්කොති, සම්මා යපිතං පන සක්කොති, එවමෙව අප්පමත්තකං තිණුට්ඨි මත්තදානකුසලං වා හොතු, මහන්තං වෙලාමදානාදිකුසලං වා, සවෙ වට්ඨසම්පන්නිං පත්ථෙත්වා වට්ඨසන්තිස්සිතවසෙන මිච්ඡා යපිතං හොති, වට්ඨමෙව ආහරිතුං සක්කොති, නො විච්චිටං. “ඉදං මෙ දානං ආසවක්ඛයාවහං හොතු”ති එවං පන විච්චිටං පත්ථෙත්තෙන විච්චිටවසෙන සම්මා යපිතං අරහත්තම්පි පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණම්පි සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණම්පි දාතුං සක්කොතියෙව. චුත්තඤ්ඤෙතො –

“පටිසම්භිදා විමොක්ඛා ව, යා ව සාවකපාරමී;
පච්චෙකබොධි බුද්ධභූමි, සබ්බමෙතෙන ලබ්භති”ති. (බු. පා. 8.15);

ඉමස්මිං සුත්තද්වයෙ ව වට්ඨවිච්චිටං කථිතං.

43. තතියෙ පදුට්ඨචිත්තන්ති දොසෙන පදුට්ඨචිත්තං. වෙනසා වෙනොපරිච්චාති අත්තනො චිත්තෙන තස්ස චිත්තං පරිච්ඡින්නිත්වා. යථාහතං නික්ඛිත්තොති යථා ආහරිත්වා යපිතො. එවං නිරයෙති එවං නිරයෙ ධිතොයෙවාති වත්තබ්බො. අපායන්තිආදි සබ්බං නිරයවෙච්චනමෙව. නිරයො හි අයසඬ්ඛාතා සුඛා අපෙතොති අපායො, දුක්ඛස්ස ගති පටිසරණන්ති දුග්ගති, දුක්කටකාරිනො එත්ථ විචසා නිපතන්තිති විනිපාතො, නිරස්සාදත්ථෙත නිරයො.

44. චතුත්ථෙ පසන්නන්ති සද්ධාපසාදෙන පසන්නං. සුගතින්ති සුබස්ස ගතිං. සග්ගං ලොකන්ති රූපාදිසම්පන්නිහි සුට්ඨු අග්ගං ලොකං.

45. පඤ්චමෙ උදකරහදොති උදකදහො. ආවිලොති අවිජ්ජසන්නො. ලුළිතොති අපරිසණ්ඨිතො. කලලිභූතොති කද්දම්භූතො. සිප්පිසම්බුකන්තිආදිසු සිප්පියො ව සම්බුකා ව සිප්පිසම්බුකං. සක්ඛරා ව කය්ලාති ව සක්ඛරකය්ලං. මච්ඡානං ගුම්ඛං සටාති මච්ඡගුම්ඛං. වරන්තම්පි තිට්ඨන්තම්පිති එත්ථ සක්ඛරකය්ලං තිට්ඨන්තියෙව, ඉතරාති වරන්තිපි තිට්ඨන්තිපි. යථා පන අත්තරන්තරා ධිතාසුපි නිසින්නාසුපි නිපජ්ජමානාසුපි “එතා ගාවියො වරන්ති”ති වරන්තියො උපාදාය ඉතරාපි “වරන්ති”ති චුච්චන්ති, එවං තිට්ඨන්තමෙව සක්ඛරකය්ලං උපාදාය ඉතරම්පි ද්වයං “තිට්ඨන්ත”න්ති චුත්තං, ඉතරං ද්වයං වරන්තං උපාදාය සක්ඛරකය්ලම්පි “වරන්ත”න්ති චුත්තං.

ආවිලොතාති පඤ්චහි නිවරණෙහි පරියොනද්ධෙන. අත්තත්ථං වානිආදිසු අත්තනො දිට්ඨධම්මිකො ලොකියලොකුත්තරම්සස්සකො අත්ථො අත්තත්ථො නාම. අත්තනොව සම්පරායෙ ලොකියලොකුත්තරම්සස්සකො අත්ථො පරත්ථො නාම හොති. සො හි පරත්ථ අත්ථොති පරත්ථො. තදුභයං උභයත්ථො නාම. අපිච අත්තනො දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකොපි ලොකියලොකුත්තරො අත්ථො අත්තත්ථො නාම, පරස්ස තාදිසොව අත්ථො පරත්ථො නාම, තදුභයම්පි උභයත්ථො නාම. උත්තරිං වා මනුස්සධම්මාති දසකුසලකම්මපට්ඨසඬ්ඛාතා මනුස්සධම්මා උත්තරිං. අයඤ්ඤි දසවිධො ධම්මො විනාපි අඤ්ඤං සමාදාපකං සත්ථන්තරකප්පාවසානෙ ජාතසංවෙගෙහි මනුස්සෙහි සයමෙව සමාදින්නන්තා මනුස්සධම්මොති චුච්චති, තතො උත්තරිං පන ඤානවිපස්සනාමග්ගඵලාති වෙදිතබ්බාති. අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසන්ති අරියානං යුත්තං, අරියභාවං වා කාතුං සමත්ථං ඤ්ඤාණදස්සනසඬ්ඛාතං විසෙසං. ඤ්ඤාණමෙව හි ජානනට්ඨෙත ඤ්ඤාණං, දස්සනට්ඨෙත දස්සනන්ති වෙදිතබ්බං, දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණවිපස්සනාඤ්ඤාණමග්ගඤ්ඤාණඵලඤ්ඤාණපච්චවෙක්ඛණ්ණාණානමෙතං අධිවචනං.

46. ඡට්ඨෙ අවිජ්ජාති අබහලො, පසන්තොතිපි වට්ටති. විජ්ජසන්තොති සුට්ඨු පසන්තො. අනාවිලොති න ආවිලො, පරිසුද්ධොති අත්ථො, ඵෙණපුබ්බුලසඨ්ඨිසෙවාලපණකවිරතීතොති චුත්තං හොති. අනාවිලොති පඤ්චනීවරණවිමුත්තෙන. සෙසං චතුත්ථෙ චුත්තනයමෙව. ඉමස්මිම්පි සුත්තද්වයෙ වට්ටවිට්ටමෙව කථිතං.

47. සත්තමෙ රුක්ඛජාතානන්ති පච්චත්තෙ සාමීවචනං, රුක්ඛජාතානීති අත්ථො. රුක්ඛානමෙනං අධිවචනං. යදිදන්ති නිපාතමත්තං. මුදුතායාති මුදුභාවෙන. කොච්ඡි රුක්ඛො චණ්ණෙන අග්ගො හොති, කොච්ඡි ගන්ධෙන, කොච්ඡි රසෙන, කොච්ඡි උද්ධතාය. එන්දනො පන මුදුතාය වෙව කම්මඤ්ඤතාය ච අග්ගො සෙට්ඨොති දස්සෙති. විත්තං, භික්ඛවෙ, භාවිතං බහුලීකතන්ති එත්ථ සමට්ථිපස්සනාවසෙන භාවිතඤ්ඤවෙව පුනස්පුනකතඤ්ඤව විත්තං අධිජ්ජෙනං. කුරුන්දකවාසි චුස්සමිත්තත්ථෙරො පනාහ – “එකන්තං මුදු වෙව කම්මනියඤ්ඤව විත්තං නාම අභිඤ්ඤාපාදකචතුත්ථස්සානවිත්තමෙව, ආවුසො”ති.

48. අට්ඨමෙ එවං ලහුපරිවත්තන්ති එවං ලහුං උප්පජ්ජිත්වා ලහුං නිරුජ්ඣනකං. යාවඤ්චාති අධිමත්තපමාණත්ථෙ නිපාතො, අතිවිය න සුකරාති අත්ථො. ඉදන්ති නිපාතමත්තං. විත්තන්ති එකච්චෙ තාව ආවරියා “භවධගවිත්ත”න්ති වදන්ති, තං පන පටික්ඛිපිත්වා “ඉධ විත්තන්ති යංකිඤ්ඤි අන්තමසො චක්ඛුවිඤ්ඤාණම්පි අධිජ්ජෙනමෙවා”ති චුත්තං. ඉමස්මිං පනත්ථෙ මිලින්දරාජා ධම්මකථිකං නාගසෙනත්ථෙරං පුච්ඡී, “භන්තෙ නාගසෙන, එකස්මිං අවිජ්ජරාක්ඛණෙ පවත්තිතවිත්තසඨ්ඨාරා සවෙ රුපිනො අස්සු, කීච මහාරාසි භවෙය්‍යා”ති? “වාහසතානං ඛො, මහාරාජ, වීභීතං අඨ්ඨපුලඤ්ඤව වාහා විභීසත්තම්ඛණානි ද්වෙ ච තුම්ඛා එකවිජ්ජරාක්ඛණෙ පවත්තිතස්ස විත්තස්ස සඨ්ඨමිපි න උපෙනති, කලමිපි න උපෙනති, කලභාගමිපි න උපෙනති”ති (මි. ප. 4.1.2). අථ කස්මා සම්මාසම්බුද්ධෙන “උපමාපි න සුකරා”ති චුත්තං? යථෙව හි උපමං පටික්ඛිපිත්වාපි කප්පදිසභාවස්ස යොජනිකපබ්බතෙන යොජනිකසාසපපුණ්ණනගරෙන, නිරයදුක්ඛස්ස සත්තිසතාහතොපමෙන, සග්ගසුඛස්ස ච චක්කවත්තිසම්පත්තියා උපමා කතා, එවමිධාපි කාතබ්බාති? තත්ථ “සක්කා පන, භන්තෙ, උපමා කාතු”න්ති එවං පුච්ඡාවසෙන උපමා කතා, ඉමස්මිං සුත්තෙ පුච්ඡාය අභාවෙන න කතා. ඉදඤ්ඤි සුත්තං ධම්මදෙසනාපරියොසානෙ චුත්තං. ඉති ඉමස්මිං සුත්තෙ විත්තරාසි නාම කථිතොති.

49. නවමෙ පහස්සරන්ති පණ්ඩරං පරිසුද්ධං. විත්තන්ති භවධගවිත්තං. කිං පන විත්තස්ස චණ්ණො නාම අත්ථිති? නත්ථි. නිලාදීනඤ්ඤි අඤ්ඤතරචණ්ණං වා හොතු අවණ්ණං වා යංකිඤ්ඤි පරිසුද්ධතාය “පහස්සර”න්ති චුච්චති. ඉදමිපි නිරුපක්කිලෙසතාය පරිසුද්ධන්ති පහස්සරං. තඤ්ඤව ඛොති තං භවධගවිත්තං. ආගන්තුකෙහිති අසහජාතෙහි පච්ඡා ජවනක්ඛණෙ උප්පජ්ජනකෙහි. උපක්කිලෙසෙහිති රාගාදීනි උපක්කිලිට්ඨත්තා උපක්කිලිට්ඨං නාමාති චුච්චති. කථං? යථා හි සීලවත්තා ආචාරසම්පන්නා මාතෘපිතරො වා ආචරියුපජ්ඣායා වා දුස්සීලානං දුරාවාරානං අවත්තසම්පන්නානං පුත්තානඤ්ඤවෙව අන්තවාසිකසද්ධිවිහාරිකානඤ්ඤව වසෙන “අත්තනො පුත්තෙ වා අන්තවාසිකසද්ධිවිහාරිකෙ වා න තජ්ජෙත්ති න සික්ඛාපෙත්ති න ඔවදන්ති නානුසාසන්ති”ති අවණ්ණං අකිත්තිං ලහන්ති, එවංසම්පදමිදං වෙදිතබ්බං. ආචාරසම්පන්නා මාතෘපිතරො විය ච ආචරියුපජ්ඣායා විය ච භවධගවිත්තං දට්ඨබ්බං, පුත්තාදීනං වසෙන තෙසං අකිත්තිලාභො විය ජවනක්ඛණෙ රජ්ජනදුස්සනමුය්හනසභාවානං ලොභසහගතාදීනං විත්තානං වසෙන උප්පන්නෙහි ආගන්තුකෙහි උපක්කිලෙසෙහි පකතිපරිසුද්ධමිපි භවධගවිත්තං උපක්කිලිට්ඨං නාම හොතිති.

50. දසමෙපි භවධගවිත්තමෙව විත්තං. විජ්ජමුත්තන්ති ජවනක්ඛණෙ අරජ්ජමානං අදුස්සමානං අමුය්හමානං තිහෙතුකඤ්ඤාණසම්පයුත්තාදිකුසලවසෙන උප්පජ්ජමානං ආගන්තුකෙහි උපක්කිලෙසෙහි විජ්ජමුත්තං නාම හොති. ඉධාපි යථා සීලවත්තානං ආචාරසම්පන්නානං පුත්තාදීනං වසෙන මාතෘදයො “සොහනා එතෙයෙව අත්තනො පුත්තකාදයො සික්ඛාපෙත්ති ඔවදන්ති අනුසාසන්ති”ති චණ්ණකිත්තිලාභිනො හොන්ති, එවං ජවනක්ඛණෙ උප්පන්නකුසලවිත්තවසෙන ඉදං භවධගවිත්තං ආගන්තුකෙහි උපක්කිලෙසෙහි විජ්ජමුත්තන්ති චුච්චතිති.

පණ්ණිනඅච්ඡවග්ගවණ්ණනා.

6. අවිජරාසඤ්ඤාවග්ගවණ්ණනා

51. ඡට්ඨස්ස පට්ඨමෙ තං අස්සුතවා පුට්ඨජනොති තං භවභිග්ගිතං සුතචිරිතො පුට්ඨජනො. තත්ථ ආගමාධිගමාභාවා ඤෙය්‍යො අස්සුතවා ඉති. යො හි ඉදං සුත්තං ආදිතො පට්ඨාය අත්ථවසෙන උපපරික්ඛන්තො “ඉදං භවභිග්ගිතං නාම පකතිපරිසුද්ධම්පි ජවනක්ඛණෙ උප්පන්නෙහි ලොභාදීහි උපක්කිලෙසෙහි උපක්කිලිට්ඨ”න්ති නෙව ආගමවසෙන න අධිගමවසෙන ජානාති, යස්ස ව ඛන්ධාකුආයතනපච්චයාකාරසතිපට්ඨානාදිසු උග්ගහපරිපුච්ඡාවිනිච්ඡයවිරහිතත්තා යථාභූතඤ්ඤාපටිවෙධසාධකො නෙව ආගමො, පටිපත්තියා අධිගන්තබ්බස්ස අනාධිගතත්තා න අධිගමො අත්ථි. සො ආගමාධිගමාභාවා ඤෙය්‍යො අස්සුතවා ඉති. ස්වායං –

“පුට්ඨනං ජනනාදීහි, කාරණෙහි පුට්ඨජනො;
පුට්ඨජනන්තොගධත්තා, පුට්ඨවායං ජනො ඉති”.

සො හි පුට්ඨනං නානප්පකාරානං කිලෙසාදීනං ජනනාදීහි කාරණෙහි පුට්ඨජනො. යථාහ –

“පුට්ඨ කිලෙසෙ ජනෙන්නීති පුට්ඨජනා, පුට්ඨ අවිභතසක්කායදිට්ඨිකාති පුට්ඨජනා, පුට්ඨ සත්ථාරානං මුමුල්ලොකිකාති පුට්ඨජනා, පුට්ඨ සබ්බගතිහි අවුට්ඨිකාති පුට්ඨජනා, පුට්ඨ නානාභිසම්බාරෙ අභිසම්බරොන්නීති පුට්ඨජනා, පුට්ඨ නානාභිසෙහි වුය්ගන්තිති පුට්ඨජනා, පුට්ඨ නානාසන්තාපෙහි සන්තප්පන්නීති පුට්ඨජනා, පුට්ඨ නානාපරිලාභෙහි පරිසිද්ධන්තිති පුට්ඨජනා, පුට්ඨ පඤ්චස්ස කාමගුණෙසු රත්තා ගිද්ධා ගධිකා මුච්ඡිතා අප්ඤ්ඤාපන්නා ලග්ගා ලග්ගිකා පලිබ්බදාති පුට්ඨජනා, පුට්ඨ පඤ්චහි නිවරණෙහි ආවුතා නිවුතා ඔවුතා පිහිතා පටිච්ඡන්තා පටිකුප්පිතාති පුට්ඨජනා”ති (මහාති. 51, 94).

පුට්ඨනං වා ගණනපට්මනීතානං අරියධම්මපරම්මුඛානං නිවධම්මසමාවාරානං ජනානං අන්තොගධත්තාපි පුට්ඨජනො, පුට්ඨ වා අයං විසුංයෙව සම්බං ගතො, විසංසට්ඨො සීලසුතාදිගුණයුත්තෙහි අරියෙහි ජනොති පුට්ඨජනො. එවමෙතෙහි “අස්සුතවා පුට්ඨජනො”ති ද්විති පදෙහි යෙ තෙ –

“දුවෙ පුට්ඨජනා චුත්තා, බුද්ධොනාදිච්චබන්ධුතා;
අන්ධො පුට්ඨජනො එකො, කල්‍යාණෙකො පුට්ඨජනො”ති. –

ද්වෙ පුට්ඨජනා චුත්තා, තෙසු අන්ධපුට්ඨජනො චුත්තො හොතිති වෙදිතබ්බො.

යථාභූතං නප්පජානාතිති “ඉදංඤ්ඤ භවභිග්ගිතං එවං ආගන්තුකෙහි උපක්කිලෙසෙහි උපක්කිලිට්ඨං නාම හොති, එවං විප්පමුත්තං නාමා”ති යථාසභාවතො න ජානාති. තස්මාති යස්මා න ජානාති, තස්මා. විත්තභාවනා නත්ථිති විත්තට්ඨිති විත්තපරිග්ගහො නත්ථි, නත්ථිභාවෙනෙව “නත්ථි”ති වදාමිති දස්සෙති.

52. දුතියෙ සුතවාති සුතසම්පන්නො. විත්ථාරතො පනෙත්ථ අස්සුතවාති පදස්ස පටිපක්ඛවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අරියසාවකොති අත්ථි අරියො න සාවකො, සෙය්‍යථාපි බුද්ධා වෙව පටිවෙකබුද්ධා ව; අත්ථි සාවකො න අරියො, සෙය්‍යථාපි ගිහී අනාගතඵලො; අත්ථි නෙව අරියො න සාවකො සෙය්‍යථාපි පුට්ඨතිත්ථියා. අත්ථි අරියොවෙව සාවකො ව, සෙය්‍යථාපි සමණා සකාසුත්තියා ආගතඵලා විඤ්ඤාතසාසනා. ඉධ පන ගිහී වා හොතු පබ්බජිතො වා, යො කොචි සුතවාති එත්ථ චුත්තස්ස අත්ථස්ස වසෙන සුතසම්පන්නො, අයං අරියසාවකොති වෙදිතබ්බො. යථාභූතං පජානාතිති “එවම්ඤං භවභිග්ගිතං ආගන්තුකෙහි උපක්කිලෙසෙහි විප්පමුත්තං හොති, එවං උපක්කිලිට්ඨ”න්ති යථාසභාවතො ජානාති. විත්තභාවනා අත්ථිති විත්තට්ඨිති විත්තපරිග්ගහො අත්ථි, අත්ථිභාවෙනෙව “අත්ථි”ති වදාමිති දස්සෙති. ඉමස්මිං සුත්තෙ බලවටිපස්සනා කථිතා. කෙච්ඡි තරුණවිපස්සනාති වදන්ති.

53. තතියං අට්ඨුප්පත්තියං කථිතං. කතරායං පන අට්ඨුප්පත්තියං? අග්ගික්ඛන්ධොපමසුත්තන්තඅට්ඨුප්පත්තියං. භගවා කිර එකස්මිං සමයෙ සාවත්ථි. උපනිස්සාය ජෙනවනමභාවිභාරෙ පටිවසති. බුද්ධානඤ්ඤ යත්ථ කත්ථි පටිවසන්තානං පඤ්චවිධං කිච්චං අවිජහිතමෙව හොති. පඤ්ච හි බුද්ධකිච්චාති – පුරෙහත්තකිච්චං, පච්ඡාහත්තකිච්චං, පුරිමයාමකිච්චං, මජ්ඣිමයාමකිච්චං, පච්ඡිමයාමකිච්චන්ති.

තත්ථිදං පුරෙහත්තකිච්චං – භගවා හි පාතොව වුට්ඨාය උපට්ඨාකානුග්ගහත්ථං සරිරථාසුකත්ථස්ථ මුඛධොවනාදිසරිරපරිකම්මං කත්ථා යාව හික්ඛාවාරවෙලා තාව විටිත්තාසෙන චිත්තාමෙත්ථා හික්ඛාවාරවෙලාය නිවාසෙත්ථා කායබන්ධනං බන්ධිත්ථා විචරං පාරුපිත්ථා පත්තමාදාය කදාව එකකොව, කදාව හික්ඛුසඤ්ඤපරිවුතො ගාමං වා නිගමං වා පිණ්ඩාය පටිසති කදාව පකතියා, කදාව අනෙකෙහි පාටිභාරියෙහි වත්තමානෙහි. සෙය්‍යථිදං – පිණ්ඩාය පටිසතො ලොකනාටස්ස පුරතො පුරතො ගන්ත්ථා මුදුගතවාතා පට්ඨං සොධෙන්නි, වලාහකා උදකච්ඡිකාති මුඤ්ඤත්තා මග්ගෙ රෙණුං වූපසමෙත්ථා උපරි විතානං හුත්ථා තිට්ඨන්ති, අපරෙ වාතා පුප්ථාති උපසංහරිත්ථා මග්ගෙ ඔකිරන්ති, උන්නතා භූමිප්පදෙසා ඔනමන්ති, ඔනතා උන්නමන්ති, පාදනික්ඛෙපසමයෙ සමාව භූමි හොති, සුඛසම්ඵස්සාති පදුමපුප්ථාති වා පාදෙ සම්පට්චින්නි. ඉන්ද්‍රිඤ්ඤ අන්තො යපිතමත්තෙ දක්ඛිණපාදෙ සරිරතො

ජබ්බාණ්ණරස්මියෝ නික්බමිත්වා සුවණ්ණරසපිඤ්ජරානි විය විත්තපට්ඨකත්තානි විය ව පාසාදකුටාගාරාදීනි අලභිකරොන්තියෝ ඉතො විතො ව ධාවන්ති, හත්ථිඅස්සවිහඩගාදයෝ සකසකට්ඨානෙසු ධීනායෙව මධුරනාකාරෙන සද්දං කරොන්ති, තථා හෙරිවිණාදීනි තුරියානි මනුස්සානඤ්ච කායුපගානි ආහරණානි. තෙන සඤ්ඤාණෙන මනුස්සා ජානන්ති “අප්ප හගවා ඉධ පිණ්ඩාය පට්ටියො”ති. තෙ සුනිවත්ථා සුපාරුතා ගන්ධපුප්ඵාදීනි ආදාය සරා නික්බමිත්වා අන්තරවිටී පටිපජ්ජිත්වා හගවන්තං ගන්ධපුප්ඵාදීනි සක්කච්චං පුජෙත්වා වන්දිත්වා “අම්භාකං, හත්තෙ, දස භික්ඛු, අම්භාකං වීසති, පඤ්ඤාසං...පෙ.... සතං දෙථා”ති යාවිත්වා හගවතොපි පත්තං ගහෙත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා සක්කච්චං පිණ්ඩපානෙන පට්ටානෙත්ති. හගවා කතහත්තකිච්චො තෙසං උපනිස්සයවිත්තසන්තානානි ඔලොකෙත්වා තථා ධම්මං දෙසෙති, යථා කෙච් සරණගමනෙසු පතිට්ඨහන්ති, කෙච් පඤ්චසු සීලෙසු, කෙච් සොනාපත්තිසකදාගාමිඅනාගාමිඵලානං අඤ්ඤතරස්මිං, කෙච් පබ්බජිත්වා අග්ගඵලෙ අරහත්තෙති. එවං මහාජනං අනුග්ගහෙත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං ගච්ඡති. තත්ථ ගන්ත්වා ගන්ධමණ්ඩලමාළෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසීදති භික්ඛුනං හත්තකිච්චපරියොසානං ආගමයමානො. තතො භික්ඛුනං හත්තකිච්චපරියොසානෙ උපට්ඨාකො හගවතො නිවෙදෙති. අථ හගවා ගන්ධකුටිං පවිසති. ඉදං තාව පුරෙහත්තකිච්චං.

අථ හගවා එවං කතපුරෙහත්තකිච්චො ගන්ධකුටියා උපට්ඨානෙ නිසීදිත්වා පාදෙ පක්ඛාලෙන්වා පාදපියෙ යත්වා භික්ඛුසඬ්ඨං ඔවදති – “භික්ඛවෙ, අප්පමාදෙන සම්පාදෙථ, දුල්ලහො බුද්ධුප්පාදො ලොකස්මිං, දුල්ලහො මනුස්සත්තපට්ටලාහො, දුල්ලහා ඛණ්ඩපත්ති, දුල්ලහා පබ්බජ්ජා, දුල්ලහං සද්ධම්මස්සවන”න්ති. තත්ථ කෙච් හගවන්තං කම්මට්ඨානං පුච්ඡන්ති. හගවා තෙසං වරියානුරූපං කම්මට්ඨානං දෙති. තතො සබ්බෙසි හගවන්තං වන්දිත්වා අත්තනො අත්තනො රත්තිට්ඨානදිවට්ඨානානි ගච්ඡන්ති. කෙච් අරඤ්ඤං, කෙච් රුක්ඛමූලං, කෙච් පබ්බතාදීනං අඤ්ඤතරං, කෙච් වාතුමහාරාජිකභවනං...පෙ.... කෙච් වසවත්තිභවනන්ති. තතො හගවා ගන්ධකුටිං පවිසිත්වා සවෙ ආකඩ්ඛති, දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො මුහුත්තං සිහසෙයාං කප්පෙති. අථ සමස්සාසිතකායො උට්ඨහිත්වා දුතියභාගෙ ලොකං වොලොකෙති. තතියභාගෙ යං ගාමං වා නිගමං වා උපනිස්සාය විහරති, තත්ථ මහාජනො පුරෙහත්තං දානං දත්වා පච්ඡාහත්තං සුනිවත්ථො සුපාරුතො ගන්ධපුප්ඵාදීනි ආදාය විහාරෙ සන්තිපතති. තතො හගවා සම්පත්තපරිසාය අනුරූපෙන පාටිභාරියෙන ගන්ත්වා ධම්මසභායං පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසජ්ජ ධම්මං දෙසෙති කාලයුත්තං සමයයුත්තං, අථ කාලං විදිත්වා පරිසං උයොයාජෙති, මනුස්සා හගවන්තං වන්දිත්වා පක්කමන්ති. ඉදං පච්ඡාහත්තකිච්චං.

සො එවං නිට්ඨිතපච්ඡාහත්තකිච්චො සවෙ ගත්තානි ඔසිඤ්චිතුකාමො හොති, බුද්ධාසනා උට්ඨාය න්භානකොට්ඨකං පවිසිත්වා උපට්ඨාකෙන පට්ටාදිතඋදකෙන ගත්තානි උතුං ගණ්භාපෙති. උපට්ඨාකොපි බුද්ධාසනං ආනෙත්වා ගන්ධකුටිපරිවෙණෙ පඤ්ඤපෙති. හගවා සුරත්තදුපට්ටං නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා උත්තරාසඬ්ඨං එකංසං කත්වා තත්ථ ආගන්ත්වා නිසීදති එකකොච මුහුත්තං පටිසල්ලිතො, අථ භික්ඛු තතො තතො ආගම්ම හගවතො උපට්ඨානං ආගච්ඡන්ති. තත්ථ එකච්චෙ පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති, එකච්චෙ කම්මට්ඨානං, එකච්චෙ ධම්මස්සවනං යාවන්ති. හගවා තෙසං අධිප්පායං සම්පාදෙත්තො පුරිමයාමං චිතිනාමෙති. ඉදං පුරිමයාමකිච්චං.

පුරිමයාමකිච්චපරියොසානෙ පන භික්ඛුසු හගවන්තං වන්දිත්වා පක්කන්තෙසු සකලදසසහස්සිලොකධාතුදෙවතායො ඔකාසං ලභමානා හගවන්තං උපසඬ්ඨකමිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති යථාභිසඬ්ඛනං අන්තමසො චතුරක්ඛරම්පි. හගවා තාසං දෙවතානං පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙත්තො මජ්ඣිමයාමං චිතිනාමෙති. ඉදං මජ්ඣිමයාමකිච්චං.

පච්ඡිමයාමං පන තයො කොට්ඨාසෙ කත්වා පුරෙහත්තතො පට්ඨාය නිසජ්ජාපිළිතස්ස සරිරස්ස කිලාසුභාවමොචනත්ථං එකං කොට්ඨාසං වඩ්ඪමෙන චිතිනාමෙති, දුතියකොට්ඨාසෙ ගන්ධකුටිං පවිසිත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො සිහසෙයාං කප්පෙති. තතියකොට්ඨාසෙ පච්චුට්ඨාය නිසීදිත්වා පුරිමබුද්ධානං සන්තිකෙ දානසිලාදිවසෙන කතාධිකාරපුග්ගලදස්සනත්ථං බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙති. ඉදං පච්ඡිමයාමකිච්චං.

තම්පි දිවසං හගවා ඉමස්මිංයෙව කිච්චෙ ධීතො ලොකං ඔලොකෙත්තො ඉදං අද්දස – මයා කොසලරට්ඨෙ වාරිකං වරන්තෙන අග්ගික්ඛන්ධෙන උපමෙත්වා එකස්මිං සුත්තෙ දෙසිතෙ සට්ඨි භික්ඛු අරහත්තං පාපුණ්ණස්සන්ති, සට්ඨිමත්තානං උණ්භං ලොභිතං මුඛතො උග්ගච්ඡස්සති, සට්ඨිමත්තා ගිහිභාවං ගමිස්සන්ති. තත්ථ යෙ අරහත්තං පාපුණ්ණස්සන්ති, තෙ යංකිඤ්ච ධම්මදෙසනං සුත්වා පාපුණ්ණස්සන්තෙව. ඉතරෙසං පන භික්ඛුනං සඬ්ගහත්ථාය වාරිකං වරිතුකාමො හුත්වා, “ආනන්ද, භික්ඛුනං ආරොචෙහි”ති ආහ.

ථෙරො අනුපරිවෙණං ගන්ත්වා, “ආවුසො, සත්ථා මහාජනස්ස සඬ්ගහත්ථාය වාරිකං වරිතුකාමො, ගන්තුකාමා ආගච්ඡථා”ති ආහ. භික්ඛු මහාලාභං ලභිත්වා විය තුට්ඨමානසා “ලභිස්සාම වත මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙත්තස්ස හගවතො සුවණ්ණවණ්ණං සරිරං ඔලොකෙතුං මධුරඤ්ච ධම්මකථං සොතු”න්ති පරුල්භකෙසා කෙසෙ ඔහාරෙත්වා මලග්ගහිතපත්තා පත්තෙ පවිත්වා කිලිට්ඨවීරා විවරානි ධොවිත්වා ගමනසජ්ජා අහෙසුං. සත්ථා අපරිවජින්නෙන භික්ඛුසඬ්ඨෙහ පරිවුතො කොසලරට්ඨං වාරිකාය නික්ඛන්තො ගාමනිගමපටිපාටියා එකදිවසං ගාවුතඅඩ්ඨයොජනනිගාවුතයොජනපරමං වාරිකං වරන්තො එකස්මිං පදෙසෙ මහන්තං සුසිරුරුක්ඛං අග්ගිනා සම්පජ්ජලිතං දිස්වා “ඉමමෙව වත්ථුං කත්වා සත්තභි අඩ්ඨගෙහි පටිමණ්ඩෙත්වා ධම්මදෙසනං කට්ඨස්සාමි”ති ගමනං පච්ඡන්දිත්වා අඤ්ඤතරං රුක්ඛමූලං උපසඬ්ඨකමිත්වා නිසජ්ජාකාරං දස්සෙසි. ආනන්දත්ථෙරො සත්ථු අධිප්පායං

ඤාත්වා “අද්ධා කාරණං භවිස්සති, න අකාරණෙන තථාගතා ගමනං පච්ඡන්දිත්වා නිසීදන්ති” ති වතුග්ගුණං සඨසාටිං පඤ්ඤාපෙසි. සත්ථා නිසීදිත්වා භික්ඛු ආමන්තෙත්වා “පස්සට්තො තුමිහෙ, භික්ඛවෙ, අමුං මහත්තං අග්ගික්ඛන්ධං” නති අග්ගික්ඛන්ධොපමසුත්තන්තං (අ. නි. 7.72) දෙසෙති.

ඉමස්මිඤ්ච පන වෙය්‍යාකරණෙ භඤ්ඤමානෙ සට්ඨිමත්තානං භික්ඛුනං උණ්භං ලොභිතං මුඛතො උග්ගඤ්ඡි, සට්ඨිමත්තා භික්ඛු සික්ඛං පච්චක්ඛාය භිනායාවත්තිංසු, සට්ඨිමත්තානං භික්ඛුනං අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තානි විමුච්චිංසු. තඤ්චි වෙය්‍යාකරණං සුත්වා සට්ඨිමත්තානං භික්ඛුනං නාමකායො සන්තත්තො, නාමකායෙ සන්තත්තෙ කරජකායො සන්තත්තො, කරජකායෙ සන්තත්තෙ නිධානගතං උණ්භං ලොභිතං මුඛතො උග්ගඤ්ඡි. සට්ඨිමත්තා භික්ඛු “දුක්කරං වත බුද්ධසාසනෙ යාවජීවං පරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං චරිතු” නති සික්ඛං පච්චක්ඛාය භිනායාවත්තා, සට්ඨිමත්තා භික්ඛු සත්ථු දෙසනාහිමුඛං ඤාණං පෙසෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්තා.

තත්ථ යෙසං උණ්භං ලොභිතං මුඛතො උග්ගඤ්ඡි, තෙ පාරාජිකං ආපජ්ජිංසු. යෙ ගිහිභාවං පත්තා, තෙ බුද්ධානුබුද්ධකානි සික්ඛාපදානි මද්දන්තා විචරිංසු. යෙ අරහත්තං පත්තා, තෙ පරිසුද්ධසීලාව අහෙසුං. සත්ථු ධම්මදෙසනා ඉමෙසං තිණ්ණමිපි සඵලාව ජාතාති. අරහත්තං පත්තානං තාව සඵලා භොතු, ඉතරෙසං කථං සඵලා ජාතාති? තෙපි හි සවෙ ඉමං ධම්මදෙසනං න සුණෙය්‍යුං, පමත්තාව හුත්වා යානං ජහිතුං න සක්කුණෙය්‍යුං. තතො තෙසං තං පාපං වඩ්ඪමානං අපායෙසුයෙව සංසිදාපෙය්‍යා . ඉමං පන දෙසනං සුත්වා ජාතසංවෙගා යානං ජහිත්වා සාමණෙරභූමියං ධීතා දස සීලානි පුරෙත්වා යොනිසො මනසිකාරෙ යුත්තජ්ජයුත්තා කෙචි සොතාපන්නා කෙචි සකදාගාමීනො කෙචි අනාගාමීනො අහෙසුං, කෙචි දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිංසු, එවං පාරාජිකාපන්නානමිපි සඵලා අහොසි. ඉතරෙ පන සවෙ ඉමං ධම්මදෙසනං න සුණෙය්‍යුං, ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ අනුපුබ්බෙන සඨසාදිසෙසමිපි පාරාජිකමිපි පාපුණ්ණිත්වා අපායෙසුයෙව උප්පජ්ජිත්වා මහාදුක්ඛං අනුභවෙය්‍යුං. ඉමං පන දෙසනං සුත්වා “අහො සල්ලෙඛිතං බුද්ධසාසනං, න සක්කා අම්භෙහි යාවජීවං ඉමං පටිපත්තිං පුරෙතුං, සික්ඛං පච්චක්ඛාය උපාසකධම්මං පුරෙත්වා දුක්ඛා මුච්චිස්සාමා” ති ගිහිභාවං උපගමිංසු. තෙ තිසු සරණෙසු පතිට්ඨාය පඤ්ච සීලානි රක්ඛිත්වා උපාසකධම්මං පුරෙත්වා කෙචි සොතාපන්නා කෙචි සකදාගාමීනො කෙචි අනාගාමීනො ජාතා, කෙචි දෙවලොකෙ නිබ්බත්තාති. එවං තෙසමිපි සඵලාව අහොසි.

ඉමං පන සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා දෙවසඨසා යෙහිපි සුතා, යෙහිපි න සුතා, සබ්බෙසංයෙව ආරොචෙත්තා විචරිංසු. භික්ඛු සුත්වා සුත්වා “දුක්කරං, භො, බුද්ධානං සාසනෙ යාවජීවං පරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං චරිතු” නති එකක්ඛණෙනෙව දසපි භික්ඛු විසතිපි සට්ඨිපි සතමිපි සහස්සමිපි භික්ඛු ගිහි භොන්ති. සත්ථා යථාරුචියා චාරිකං චරිත්වා පුත ජෙනවනමෙව ආගන්ත්වා භික්ඛු ආමන්තෙසි – “භික්ඛවෙ, තථාගතො චාරිකං චරමානො චිරං ආකිණ්ණො විභාසි, ඉච්ඡාමහං, භික්ඛවෙ, අඨස්මාසං පටිසල්ලියිතුං, නාමිහි කෙනචි උපසඨකමිතබ්බො අඤ්ඤත්‍ර එකෙන පිණ්ඩපාතනිභාරකෙනා” ති. අඨස්මාසං එකිභාවෙන චිතිනාමෙත්වා පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො ආනන්දත්ථෙරෙන සද්ධිං විහාරචාරිකං චරමානො ඔලොකිතොලොකිතට්ඨානෙ තනුභූතං භික්ඛුසඨසං දිස්වා ජානන්තොයෙව ථෙරං පුච්ඡි – “ආනන්ද, අඤ්ඤස්මිං කාලෙ තථාගතෙ චාරිකං චරිත්වා ජෙනවනං ආගතෙ සකලවිභාරො කාසාවපජ්ජොතො ඉසිවාතජ්ජට්ඨානො භොති, ඉදානි පන තනුභූතො භික්ඛුසඨසො දිස්සති, යෙභුයොන ච උප්පණ්ඩුපණ්ඩුකජාතා භික්ඛු, කිං නු බො එත” නති? එතරහි භගවා තුම්භාකං අග්ගික්ඛන්ධොපමධම්මදෙසනං කථිතකාලතො පට්ඨාය භික්ඛු සංවෙගජ්ජත්තා හුත්වා “මයං එතං ධම්මං සබ්බජ්ජකාරෙන පරිපුරෙතුං න සක්ඛිස්සාම, අසම්මාවත්තන්තානඤ්ච ජනස්ස සද්ධාදෙය්‍යං පරිභුඤ්ජිතුං අයුත්ත” නති ගිහිභාවං සඨකමන්තිති.

තස්මිං බණෙ භගවතො ධම්මසංවෙගො උප්පජ්ජි. තතො ථෙරං ආහ – “මයි පටිසල්ලානෙ චිතිනාමෙත්තෙ න කොචි මම පුත්තානං එකං අස්සාසට්ඨානං කපෙසි. සාගරස්ස හි ඔතරණතිත්ථානි විය බහුනි ඉමස්මිං සාසනෙ අස්සාසකාරණානි. ගච්ඡානන්ද, ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණෙ බුද්ධාසනං පඤ්ඤාපෙත්වා භික්ඛුසඨසං සන්තිපාතෙහි” ති. ථෙරො තථා අකාසි. සත්ථා බුද්ධාසනචරගතො භික්ඛු ආමන්තෙත්වා, “භික්ඛවෙ, මෙත්තාය සබ්බපුබ්බභාගො නාම නෙව අප්පනා, න උපචාරො, සත්තානං භිතථරණමත්තමෙවා” ති වත්වා ඉම්ස්සා අට්ඨුප්පත්තියා ඉමං වුළුවිජරාසඨසාතසුත්තං දෙසෙසි.

තත්ථ අච්ඡරාසඨසාතමත්තන්ති අච්ඡරාපහරණමත්තං, ද්වෙ අඨගුලියො පහරිත්වා සද්දකරණමත්තන්ති අත්ථො. මෙත්තාවිත්තන්ති සබ්බසත්තානං භිතථරණවිත්තං. ආසෙවතීති කථං ආසෙවති? ආවජ්ජෙත්තො ආසෙවති, ජානන්තො ආසෙවති, පස්සන්තො ආසෙවති, පච්චවෙක්ඛන්තො ආසෙවති, චිත්තං අධිට්ඨන්තො ආසෙවති, සද්ධාය අධිමුච්චන්තො ආසෙවති, වීරියං පග්ගණ්හන්තො ආසෙවති, සතිං උපට්ඨාපෙත්තො ආසෙවති, චිත්තං සමාදහන්තො ආසෙවති, පඤ්ඤාය පජානන්තො ආසෙවති, අභිඤ්ඤෙය්‍යං අභිජානන්තො ආසෙවති, පරිඤ්ඤෙය්‍යං පරිජානන්තො ආසෙවති, පහතබ්බං පජහන්තො ආසෙවති, භාවෙනබ්බං භාවෙන්තො ආසෙවති, සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකරොන්තො ආසෙවති (පටි. ම. 2.2). ඉධ පන මෙත්තාපුබ්බභාගෙන භිතථරණජ්ජවත්තනමත්තෙනෙව ආසෙවතීති වෙදිතබ්බො.

අරිත්තජ්ඣානොති අනුච්ඡජ්ඣානො අපරිච්චන්තජ්ඣානො වා. විහරතීති ඉරියති පවත්නති පාලෙති යපෙති යාපෙති චරති විහරති. තෙන වුවචති විහරතීති. ඉමීනා පදෙන මෙත්තං ආසෙවන්තස්ස භික්ඛුනො ඉරියාපට්ඨිභාරො කථිතො. සත්ථුසාසනකරොති සත්ථු අනුසාසනිකරො. ඔවාදපනිකරොති ඔවාදකාරකො. එත්ථ ව සතිංවචනං ඔවාදො, පුතජ්ජනවචනං අනුසාසනි. සම්මුඛාවචනමිපි ඔවාදො, පෙසෙත්වා පරම්මුඛාවචනං, අනුසාසනි. ඔතිණ්ණෙ වත්ථුස්මිං.

වචනං ඔවාදො, ඔතිණ්ණෙ වා අනොතිණ්ණෙ වා වත්ථුස්මිං තත්තිධ්වනවසෙන වචනං අනුසාසනී. එවං විසෙසො වෙදිතබ්බො. පරමත්ථතො පන ඔවාදොති වා අනුසාසනීති වා එසෙ එකෙ එකටියෙ සමෙ සමභාගෙ තජ්ජානෙ තඤ්ඤවාති. එත්ථ ව “අව්ඡරාසඬ්ඝාතමත්තමපි වෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු මෙත්තාවිත්තං ආසෙවති”ති ඉදමෙව සත්ථුසාසනඤ්චෙව ඔවාදො ව, තස්ස කරණතො එස සාසනකරො ඔවාදපතිකරොති වෙදිතබ්බො.

අමොසනති අකුච්ඡං. රට්ඨපිණ්ඩනති ඤාතිපරිවට්ටං පභාය රට්ඨං නිස්සාය පබ්බජිතෙන පරෙසං ගෙහතො පටිලද්ධත්තා පිණ්ඩපාතො රට්ඨපිණ්ඩො නාම වුච්චති. පරිභුඤ්ජනීති චත්තාරො පරිභොගා ථෙය්‍යාපරිභොගො ඉණපරිභොගො දායජ්ජපරිභොගො සාමිපරිභොගොති. තත්ථ දුස්සිලස්ස පරිභොගො ථෙය්‍යාපරිභොගො නාම. සිලවතො අපච්චවෙක්ඛිතපරිභොගො ඉණපරිභොගො නාම. සත්තන්තං සෙක්ඛානං පරිභොගො දායජ්ජපරිභොගො නාම. බිණ්ණාසවස්ස පරිභොගො සාමිපරිභොගො නාම. තත්ථ ඉමස්ස භික්ඛුනො අයං රට්ඨපිණ්ඩපරිභොගො ද්විති කාරණෙහි අමොසො හොති. අව්ඡරාසඬ්ඝාතමත්තමපි මෙත්තාවිත්තං ආසෙවන්තො භික්ඛු රට්ඨපිණ්ඩස්ස සාමිකො හුත්වා, අණණො හුත්වා, දායාදො හුත්වා පරිභුඤ්ජනීතිපිස්ස අමොසො රට්ඨපිණ්ඩපරිභොගො. අව්ඡරාසඬ්ඝාතමත්තමපි මෙත්තං ආසෙවන්තස්ස භික්ඛුනො දින්නදානං මහට්ඨියං හොති මහජ්ඵලං මහානිසංසං මහාජුතිකං මහාවිජ්ජාරත්තිපිස්ස අමොසො රට්ඨපිණ්ඩපරිභොගො. කො පන වාදො යෙ නං බහුලිකරොන්තිති යෙ පන ඉමං මෙත්තාවිත්තං බහුලං ආසෙවන්ති භාවෙන්ති පුනප්පුනං කරොන්ති, තෙ අමොසං රට්ඨපිණ්ඩං පරිභුඤ්ජනීති එත්ථ වත්තබ්බමෙව කිං? එවරූපා හි භික්ඛු රට්ඨපිණ්ඩස්ස සාමිනො අණණො දායාදා හුත්වා පරිභුඤ්ජනීති.

54-55. චතුත්ථෙ භාවෙතීති උප්පාදෙති වඩ්ඨෙති. පඤ්චමෙ මනසි කරොතීති මනස්මිං කරොති. සෙසං ඉමෙසු ද්විසුපි තතියෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. යො හි ආසෙවති, අයමෙව භාවෙති, අයං මනසි කරොති. යෙන චිත්තෙන ආසෙවති, තෙනෙව භාවෙති, තෙන මනසි කරොති. සම්මාසම්බුද්ධො පන යාය ධම්මධාතුයා සුජ්ජට්ඨිද්ධත්තා දෙසනාවිලාසජ්ජත්තො නාම හොති, තස්සා සුජ්ජට්ඨිද්ධත්තා අත්තතො දෙසනාවිලාසං ධම්මිස්සරියනං පටිසම්භිදාපහෙදකුසලතං අජ්ජට්ඨනසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණඤ්ච නිස්සාය එකක්ඛණෙ උප්පන්නං එකචිත්තමෙව තීථි කොට්ඨාසෙහි විහජිත්වා දස්සෙසීති.

56. ඡට්ඨෙ යෙ කෙවීති අනියාමිතවචනං. අකුසලාති තෙසං නියාමිතවචනං. එත්තාවතා සබ්බාකුසලා අසෙසතො පරියාදින්නා හොන්ති. අකුසලභාගියා අකුසලපක්ඛිකාති අකුසලානමෙවෙනං නාමං. අකුසලායෙව හි එකච්චෙ අකුසලං සහජාතවසෙන, එකච්චෙ උපනිස්සයවසෙන භජන්ති වෙව, තෙසඤ්ච පක්ඛා භවන්තීති “අකුසලභාගියා අකුසලපක්ඛිකා”ති වුච්චන්ති. සබ්බෙතෙ මනොපුබ්බධගමාති මනො පුබ්බං පඨමතරං ගච්ඡති එතෙසන්ති මනොපුබ්බධගමා. එතෙ හි කිඤ්චාපි මනෙන සද්ධිං එකුප්පාදා එකච්චත්ථකා එකනිරොධා එකාරම්මණා ව හොන්ති. යස්මා පන තෙසං මනො උප්පාදකො කාරකො ජනකො සමුට්ඨාපකො නිබ්බන්තකො, තස්මා මනොපුබ්බධගමා නාම හොන්ති.

පඨමං උප්පජ්ජනීති යථා නාම “රාජා නික්ඛන්තො”ති චුත්තෙ “රාජායෙව නික්ඛන්තො, සෙසා රාජසෙනා නික්ඛන්තා අනික්ඛන්තා”ති පුච්ඡිතබ්බකාරණං නත්ථි, සබ්බා නික්ඛන්තාතෙව පඤ්ඤායන්ති, එවමෙව මනො උප්පන්නොති චුත්තකාලතො පට්ඨාය අවසෙසා සහජාතසංසට්ඨසම්පයුත්තා උප්පන්නා න උප්පන්නාති පුච්ඡිතබ්බකාරණං නත්ථි, සබ්බෙ තෙ උප්පන්නා ත්වෙව පඤ්ඤායන්ති. එතමත්ථවසං පටිච්ච තෙහි සංසට්ඨසම්පයුත්තො එකුප්පාදෙකනිරොධොපි සමානො මනො තෙසං ධම්මානං පඨමං උප්පජ්ජනීති චුත්තො. අත්ථදෙවාති අනුදෙව, සහෙව එකතොයෙවාති අත්ථො. බ්‍යඤ්ජනවිජායං පන ගහෙත්වා පඨමං චිත්තං උප්පජ්ජති, පච්ඡා වෙතසිකාති න ගහෙතබ්බං. අත්ථො හි පටිසරණං , න බ්‍යඤ්ජනං. “මනොපුබ්බධගමා ධම්මා, මනොසෙට්ඨා මනොමයා”ති ගාථායපි එසෙව නයො.

57. සත්තමෙ කුසලාති චතුභුමකාපි කුසලා ධම්මා කථිතා. සෙසං ඡට්ඨෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

58. අට්ඨමෙ යථයිදං, භික්ඛවෙ, පමාදොති එත්ථ, භික්ඛවෙති ආලපනං, යථා අයං පමාදොති අත්ථො. පමාදොති පමජ්ජනාකාරො. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“තත්ථ කතමො පමාදො? කායදුච්චරිතෙ වා වච්ඡුච්චරිතෙ වා මනොදුච්චරිතෙ වා පඤ්චසු වා කාමගුණෙසු චිත්තස්ස වොස්සග්ගො වොස්සග්ගානුප්පදානං කුසලානං වා ධම්මානං භාවනාය අසක්කච්චකිරියතා අසාතච්චකිරියතා අනට්ඨිතකිරියතා ඔලීනචුත්තිතා නික්ඛිත්තජන්දතා නික්ඛිත්තධුරතා අනට්ඨිතානං අනනුයොගො අනාසෙවනා අභාවනා අබහුලිකම්මං . යො එවරූපො පමාදො පමජ්ජනා පමජ්ජිතත්තං, අයං වුච්චති පමාදො”ති (විභ. 846).

උප්පන්නා ව කුසලා ධම්මා පරිභායන්තීති ඉදං ඤානවිපස්සනානං වසෙන චුත්තං. මග්ගඵලානං පන සකිං උප්පන්නානං පුන පරිභානං නාම නත්ථි.

59. නවමෙ අප්පමාදො පමාදස්ස පටිපක්ඛවසෙන චිත්ථාරතො වෙදිතඛිබො.

60. දසමෙ කොසජ්ජන්ති කුසිතභාවො. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

අච්ඡරාසඬ්ඝාතවග්ගවණ්ණනා.

7. විරියාරම්භාදිවග්ගවණ්ණනා

61. සත්තමස්ස පඨමෙ විරියාරම්භොති චතුකිච්චස්ස සම්මප්පධානවිරියස්ස ආරම්භො, ආරද්ධපග්ගහිතපරිපුණ්ණවිරියනාති අත්ථො.

62. දුතියෙ මහිච්ඡනාති මහාලොභො. යං සන්ධාය චුත්තං –

“තත්ථ කතමා මහිච්ඡනා? ඉතරිතරවිවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරෙහි පඤ්චභි වා කාමගුණෙහි අසන්තුට්ඨස්ස භියොකමානා, යා එවරුපා ඉච්ඡා ඉච්ඡාගතා මහිච්ඡනා රාගො සාරාගො චිත්තස්ස සාරාගො. අයං චූච්චති මහිච්ඡනා”ති (විභ. 850).

63. තතියෙ අප්පිච්ඡනාති අලොභො. අප්පිච්ඡස්සාති අතිච්ඡස්ස. එත්ථ හි බ්‍යඤ්ජනං සාවසෙසං විය, අත්ථො පන නිරවසෙසො. න හි අප්පමත්තිකාය ඉච්ඡාය අත්ථිභාවෙන සො අප්පිච්ඡොති චුත්තො, ඉච්ඡාය පන අභාවෙන පුනස්පුනං ආසෙවිතස්ස අලොභස්සෙව භාවෙන අප්පිච්ඡොති චුත්තො.

අපිච්චත්ථ අත්තිච්ඡනා, පාපිච්ඡනා, මහිච්ඡනා අප්පිච්ඡනාති අයං භෙදො වෙදිතබ්බො. තත්ථ සකලාභෙ අතිත්තස්ස පරලාභෙ පත්ථනා අත්තිච්ඡනා නාම, යාය සමන්තාගතස්ස එකභාපනෙ පක්කපුච්චි අත්තනො පත්තෙ පතිතෙ න සුපක්කො විය බුද්දකො ච විය බායති, ස්වෙව පන පරස්ස පත්තෙ පක්ඛිත්තො සුපක්කො විය මහන්තො විය ච බායති. අසන්තගුණසම්භාවනතා පන පටිග්ගහණෙ ච අමත්තඤ්ඤානා පාපිච්ඡනා නාම, සා “ඉධෙකච්චො අස්සද්ධො සමානො සද්ධොති මං ජනො ජානාතු”ති ආදිනා නයෙන අභිධම්මෙ ආගතායෙව, තාය සමන්තාගතො පුග්ගලො කොභඤ්ඤ පතිට්ඨාති. සන්තගුණසම්භාවනතා පන පටිග්ගහණෙ ච අමත්තඤ්ඤානා මහිච්ඡනා නාම, සා “ඉධෙකච්චො සද්ධො සමානො සද්ධොති මං ජනො ජානාතුති ඉච්ඡති, සීලවා සමානො සීලවාති මං ජනො ජානාතු”ති ඉමිනා නයෙන ආගතායෙව. තාය සමන්තාගතො පුග්ගලො දුස්සන්තප්පයො භොති, විජාතමානාපිස්ස චිත්තං ගහෙතුං න සක්කොති. තෙනෙනං චූච්චති –

“අග්ගික්ඛන්ධො සමුද්දො ච, මහිච්ඡො වාපි පුග්ගලො;
සකටෙන පච්චයෙ දෙන්තු, තයොපෙනෙ අතප්පයා”ති.

සන්තගුණනිගුහනතා පන පටිග්ගහණෙ ච මත්තඤ්ඤානා අප්පිච්ඡනා නාම, තාය සමන්තාගතො පුග්ගලො අත්තති විජ්ජමානම්පි ගුණං පටිච්ඡාදෙනුකාමතාය සද්ධො සමානො “සද්ධොති මං ජනො ජානාතු”ති න ඉච්ඡති. සීලවා, පටිච්ඡිත්තො, බහුස්සුතො, ආරද්ධවිරියො, සමාධිසම්පන්නො, පඤ්ඤවා, ඛිණ්ණසවො සමානො “ඛිණ්ණසවොති මං ජනො ජානාතු”ති න ඉච්ඡති සෙයාපාපි මජ්ඣන්තිකත්ථෙරො.

ථෙරො කිර මහාඛිණ්ණසවො අභොසි, පත්තවිවරං පනස්ස පාදමත්තමෙව අග්ගති. සො අසොකස්ස ධම්මරඤ්ඤො විහාරමහදිවසෙ සඬ්ඝත්ථෙරො අභොසි. අපස්ස අතිලුබ්භාවං දිස්වා මනුස්සා, “හත්තෙ, ථොකං බහි භොථා”ති ආභංසු. ථෙරො “මාදිසෙ ඛිණ්ණසවෙ රඤ්ඤො සඬ්භගං අකරොත්තෙ අඤ්ඤො කො කරිස්සති”ති පට්ඨියං නිමුජ්ජිත්වා සඬ්ඝත්ථෙරස්ස උක්ඛිත්තපිණ්ඩං ගණ්හන්තොයෙව උම්මුජ්ජී. එවං ඛිණ්ණසවො සමානො “ඛිණ්ණසවොති මං ජනො ජානාතු”ති න ඉච්ඡති. එවං අප්පිච්ඡො ච පන හික්ඛු අනුප්පන්නං ලාභං උප්පාදෙති, උප්පන්නං ථාවරං කරොති, දායකානං චිත්තං ආරාධෙති. යථා යථා හි සො අත්තනො අප්පිච්ඡනාය අප්පං ගණ්හාති, තථා තථා තස්ස චත්තෙ පසන්තා මනුස්සා බහු දෙන්ති.

අපරොපි චතුබ්බධො අප්පිච්ඡො – පච්චයඅප්පිච්ඡො, ධුතඬ්ගඅප්පිච්ඡො, පරියත්තිඅප්පිච්ඡො, අධිගමඅප්පිච්ඡොති. තත්ථ චතුසු පච්චයෙසු අප්පිච්ඡො පච්චයඅප්පිච්ඡො නාම. සො දායකස්ස වසං ජානාති, දෙයාධම්මස්ස වසං ජානාති, අත්තනො ථාමං ජානාති. යදි හි දෙයාධම්මො බහු භොති, දායකො අප්පමත්තකං දාතුකාමො, දායකස්ස වසෙන අප්පං ගණ්හාති. දෙයාධම්මො අප්පො, දායකො බහුං දාතුකාමො, දෙයාධම්මස්ස වසෙන අප්පං ගණ්හාති. දෙයාධම්මොපි බහු, දායකොපි බහුං දාතුකාමො, අත්තනො ථාමං ඤන්වා පමාණෙනෙව ගණ්හාති.

ධුතඬ්ගසමාදානස්ස අත්තති අත්ථිභාවං නජානාපෙතුකාමො ධුතඬ්ගඅප්පිච්ඡො නාම. තස්ස විභාවනත්ථං ඉමානි වත්ථුනි – සොසානිකමහාකුමාරත්ථෙරො කිර සට්ඨි වස්සානි සුසානෙ වසී, අඤ්ඤො එකභික්ඛුපි න අඤ්ඤාසී. තෙනෙවභ –

“සුසානෙ සට්ඨි වස්සානි, අබ්බොකිණ්ණං වසාමහං;
දුතියො මං න ජානෙයා, අභො සොසානිකුත්තමො”ති.

වෙනියපබ්බතෙ ද්වෙ භාතිකත්වෙරා වසිංසු. කනිට්ඨො උපට්ඨාකෙන පෙසිතං උච්ඡුඛණ්ඩිකං ගහෙත්වා ජෙට්ඨස්ස සන්තිකං අගමාසි “පරිභොගං, හන්තෙ, කරොථා”ති. ථෙරස්ස ව හත්තකිව්වං කත්වා මුඛවික්ඛාලනකාලො අභොසි. සො “අලං, ආවුසො”ති ආහ. කච්චි, හන්තෙ, එකාසනිකත්ථාති? ආහරාචුසො, උච්ඡුඛණ්ඩිකන්ති පඤ්ඤාස වස්සානි එකාසනිකො සමානොපි ධුතඨගං නිගුහමානො පරිභොගං කත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා පුන ධුතඨගං අධිට්ඨාය ගතො.

යො පන සාකෙතතිස්සත්වෙරො විය බහුස්සුතභාවං ජානාපෙතුං න ඉච්ඡති, අයං පරියත්තිඅප්පිච්ඡො නාම. ථෙරො කීර “බණො නත්ථිති උද්දෙසපරිපුච්ඡාසු ඔකාසං අකරොත්තො කදා මරණක්ඛණං, හන්තෙ, ලභිස්සථා”ති වොදිතො ගණං විස්සජ්ජෙත්වා කණිකාරවාලිකසමුද්දවිහාරං ගතො. තත්ථ අන්තොවස්සං ථෙරනවමජ්ඣමානං උපකාරො හුත්වා මහාපචාරණාය උපොසථදිවසෙ ධම්මකථාය ජනපදං බොහෙත්වා ගතො.

යො පන සොතාපන්තාදිසු අඤ්ඤතරො හුත්වා සොතාපන්තාදිභාවං ජානාපෙතුං න ඉච්ඡති, අයං අධිගමප්පිච්ඡො නාම තයො කුලපුත්තා (ම. නි. 1.325) විය සට්ඨකාරකුම්භකාරො (ම. නි. 2.282 ආදයො) විය ව. ඉමස්මිං පනත්ථෙ ලද්ධාසෙවනෙන බලවඅලොභෙන සමන්තාගතො සෙක්ඛොපි පුට්ඨජනොපි අප්පිච්ඡොති වෙදිතබ්බො.

64. චතුත්ථෙ අසන්තුට්ඨිකාති අසන්තුට්ඨෙ පුග්ගලෙ සෙවත්තස්ස භජන්තස්ස පයිරුපාසන්තස්ස උප්පන්තො අසන්තොසසඨ්ඛාතො ලොභො.

65. පඤ්චමෙ සන්තුට්ඨිකාති සන්තුට්ඨෙ පුග්ගලෙ සෙවත්තස්ස භජන්තස්ස පයිරුපාසන්තස්ස උප්පන්තො අලොභසඨ්ඛාතො සන්තොසො. සන්තුට්ඨස්සාති ඉතරිතරපච්චයසන්තොසෙන සමන්තාගතස්ස. සො පනෙස සන්තොසො ද්වාදසවිධො හොති. සෙයාථිදං – විචරෙ යථාලාභසන්තොසො, යථාබලසන්තොසො, යථාසාරුප්පසන්තොසොති තිවිධො. එවං පිණ්ඩපාතාදිසු.

තස්සායං පහෙදසංවණ්ණනා – ඉධ භික්ඛු විචරං ලභති සුන්දරං වා අසුන්දරං වා. සො තෙනෙව යාපෙති අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්තොපි න ගණ්හාති. අයමස්ස විචරෙ යථාලාභසන්තොසො. අථ පන පකතිවිරුද්ධං වා හොති ආබාධජරාභිභූතො වා, ගරුං විචරං පාරුපන්තො කිලමිති. සො සභාගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං තං පරිවත්තෙත්වා ලහුකෙන යාපෙත්තොපි සන්තුට්ඨෙව හොති. අයමස්ස විචරෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො පණිතපච්චයලාභී හොති. සො පට්ටච්චරාදීනං අඤ්ඤතරං මහග්ගවිචරං බහුති වා පන විචරාති ලභිත්වා “ඉදං ථෙරානං චිරපබ්බජිතානං, ඉදං බහුස්සුතානං අනුරූපං, ඉදං ගිලානානං, ඉදං අප්පලාභානං හොතු”ති දත්වා තෙසං පුරාණවිචරං වා සඨ්ඛකාරකුටාදිතො වා නන්තකාති උච්චිතිත්වා තෙහි සඨ්ඝාටිං කත්වා ධාරෙත්තොපි සන්තුට්ඨෙව හොති. අයමස්ස විචරෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු පිණ්ඩපාතං ලභති ලුඛං වා පණිතං වා, සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්තොපි න ගණ්හාති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන අත්තතො පකතිවිරුද්ධං වා බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා පිණ්ඩපාතං ලභති, යෙනස්ස පරිභුත්තෙන අභාසු හොති, සො සභාගස්ස භික්ඛුනො තං දත්වා තස්ස හත්ථතො සප්පායභොජනං භුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොත්තොපි සන්තුට්ඨෙව හොති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො බහුං පණිතං පිණ්ඩපාතං ලභති. සො තං විචරං විය ථෙරවිරපබ්බජිතබහුස්සුතඅප්පලාභගිලානානං දත්වා තෙසං වා සෙසකං පිණ්ඩාය වා වරිත්වා මිස්සකාහාරං භුඤ්ජන්තොපි සන්තුට්ඨෙව හොති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු සෙනාසනං ලභති මනාපං වා අමනාපං වා, සො තෙන නෙව සොමනස්සං න දොමනස්සං උප්පාදෙති, අන්තමසො තිණසන්ථාරකෙනාපි යථාලද්ධෙනෙව කුස්සති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන අත්තතො පකතිවිරුද්ධං වා බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා සෙනාසනං ලභති, යත්ථස්ස වසතො අභාසු හොති, සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස සන්තකෙ සප්පායසෙනාසනෙ වසන්තොපි සන්තුට්ඨෙව හොති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාබලසන්තොසො.

අපරො මහාපුඤ්ඤො ලෙණමණ්ඩපකුටාගාරාදීනි බහුති පණිතසෙනාසනානි ලභති. සො තානි විචරාදීනි විය ථෙරවිරපබ්බජිතබහුස්සුතඅප්පලාභගිලානානං දත්වා යත්ථ කත්ථවි වසන්තොපි සන්තුට්ඨෙව හොති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො. යොපි “උත්තමසෙනාසනං නාම පමාදට්ඨානං, තත්ථ නිසින්නස්ස ථිනමිද්ධං ඔක්කමති, නිද්දාභිභූතස්ස පුන පට්ඨුජ්ඣකො පාපවිතක්කා පාතුභවන්ති”ති පටිසඤ්චික්ඛිත්වා තාදිසං සෙනාසනං පත්තමිපි න සම්පට්ච්ඡති, සො තං පටික්ඛිපිත්වා අබ්භොකාසරුක්ඛමුලාදිසු වසන්තොපි සන්තුට්ඨෙව හොති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු භෙසජ්ජං ලභති ලුඛං වා පණිතං වා, සො යං ලභති, තෙනෙව කුස්සති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්තොපි න ගණ්හාති. අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන තෙලෙන අත්ථිකො ආණිතං

ලහනි, සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස හත්ථනො තෙලං ගහෙන්වා අඤ්ඤදෙව වා පරියෙසිත්වා හෙසජ්ජං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාබලසන්තොසො.

අපරො මහාපුඤ්ඤො බහුං තෙලමධුථාණිකාදිපණිතහෙසජ්ජං ලහනි. සො තං වීවරං විය ථෙරවිරපබ්බජිතබහුස්සුතඅප්පලාහගිලානානං දත්වා තෙසං ආහතෙන යෙන කෙනවි යාපෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. යො පන එකස්මිං භාජනෙ මුත්තහරිතකං යපෙන්වා එකස්මිං චතුමධුරං – “ගණ්භථ, හන්තෙ, යදිච්ඡක”න්ති වුච්චමානො “සචස්ස තෙසු අඤ්ඤතරොනපි රොගො වුපසම්මති, අථ මුත්තහරිතකං නාම බුද්ධාදිහි වණ්ණිත”න්ති චතුමධුරං පටික්ඛිපිත්වා මුත්තහරිතකෙන හෙසජ්ජං කරොන්තොපි පරමසන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාසාරුජ්ජසන්තොසො. ඉමෙසං පන පච්චෙකපච්චයෙසු තිණ්ණං තිණ්ණං සන්තොසානං යථාසාරුජ්ජසන්තොසොව අග්ගො.

66-67. ඡට්ඨසත්තමෙසු අයොනිසොමනසිකාරයොනිසොමනසිකාරා හෙට්ඨා චුත්තලක්ඛණාව. සෙසමෙත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

68. අට්ඨමෙ අසම්පජ්ඤ්ඤන්ති අසම්පජානභාවො, මොහස්සෙනං අධිවචනං. අසම්පජානස්සාති අජානන්තස්ස සම්මුළුභස්ස.

69. නවමෙ සම්පජ්ඤ්ඤන්ති සම්පජානභාවො, පඤ්ඤායෙනං නාමං. සම්පජානස්සාති සම්පජානන්තස්ස.

70. දසමෙ පාපමිත්තතාති යස්ස පාපා ලාමකා මිත්තා, සො පාපමිත්තො. පාපමිත්තස්ස භාවො පාපමිත්තතා, තෙනාකාරෙන පචත්තානං චතුත්තං බන්ධානමෙවෙනං නාමං. චුත්තමිපි චෙනං –

“තත්ථ කතමා පාපමිත්තතා? යෙ තෙ පුග්ගලා අස්සද්ධා දුස්සීලා අප්පස්සුතා මච්ඡරිනො දුප්පඤ්ඤා. යා තෙසං සෙවනා නිසෙවනා සංසෙවනා භජනා සම්භජනා හත්ති සම්භත්ති සම්පච්ඤකතා. අයං වුච්චති පාපමිත්තතා”ති (විභ. 901).

වීරියාරම්භාදිවග්ගවණ්ණනා.

8. කලාණමිත්තතාදිවග්ගවණ්ණනා

71. අට්ඨමස්ස පටිමෙ කලාණමිත්තතාති කලාණා මිත්තා අස්සාති කලාණමිත්තො, තස්ස භාවො කලාණමිත්තතා. සෙසං චුත්තපටිපක්ඛනයෙන වෙදිතබ්බං.

72-73. දුතියෙ අනුයොගොති යොගො පයොගො. අනුයොගොති අයොගො අප්පයොගො. අනුයොගාති අනුයොගෙන. අනුයොගාති අනුයොගෙන. කුසලානං ධම්මානන්ති චතුමුකකුසලධම්මානං. තතියං උත්තානන්ට්ඨෙව.

74. චතුත්ථෙ බොජ්ඣංගාති බුජ්ඣනකසත්තස්ස අභිගභුතා සත්ත ධම්මා. යාය වා ධම්මසාමග්ගියා සො බුජ්ඣති, සම්මොහනිද්දාතො වා චුට්ඨාති, චතුසච්චධම්මං වා සච්ඡිකරොති. තස්සා බොධියා අභිගභුතාතිපි බොජ්ඣංගා. “බොජ්ඣංගාති කෙනට්ඨෙන බොජ්ඣංගා? බුජ්ඣන්තිති බොජ්ඣංගා, අනුබුජ්ඣන්තිති බොජ්ඣංගා, පටිබුජ්ඣන්තිති බොජ්ඣංගා, සම්බුජ්ඣන්තිති බොජ්ඣංගා, බොධාය සංවත්තන්තිති බොජ්ඣංගා”ති (පටි. ම. 2.17). එවං පනෙනං පදං විහත්තමෙව.

75. පඤ්චමෙ භාවනාපාරිපූරිං ගච්ඡන්තිති ඉමිනා පදෙන බොජ්ඣංගානං යාථාචසරසභුමි නාම කථිතා . සා පනෙසා චතුබ්බිධා භොති – විපස්සනා, විපස්සනාපාදකජ්ඣානං, මග්ගො, එලන්ති. තත්ථ විපස්සනාය උප්පජ්ජනකාලෙ බොජ්ඣංගා කාමාවචරා භොන්ති, විපස්සනාපාදකජ්ඣානමිති උප්පජ්ජනකාලෙ රූපාවචරඅරූපාවචරා, මග්ගඵලෙසු උප්පජ්ජනකාලෙ ලොකුත්තරා. ඉති ඉමස්මිං සුත්තෙ බොජ්ඣංගා චතුමුකා කථිතා.

76. ඡට්ඨස්ස අට්ඨුප්පත්තිකො නික්ඛෙපො. අට්ඨුප්පත්තියං හෙතං නික්ඛිත්තං, සම්බහුලා කිර භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිසින්නා. තෙසං අත්තරෙ ඛන්ධුලමල්ලසෙනාපතිං ආරබ්භ අයං කථා උදපාදි, “ආචුසො, අසුකං නාම කුලං පුබ්බෙ බහුඤ්ඤාතිකං අහොසි බහුපක්ඛං, ඉදානි අප්පඤ්ඤාතිකං අප්පපක්ඛං ජාත”න්ති. අථ භගවා තෙසං චිත්තාවාරං ඤත්වා “මයි ගතෙ මහති දෙසනා භවිස්සති”ති ඤත්වා ගන්ධකුටිතො නික්ඛම්ම ධම්මසභායං පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසිදිත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති ආහ. භගවා අඤ්ඤා ගාමනිගමාදිකථා නත්ථි, අසුකං නාම කුලං පුබ්බෙ බහුඤ්ඤාතිකං අහොසි බහුපක්ඛං, ඉදානි අප්පඤ්ඤාතිකං අප්පපක්ඛං ජාතන්ති වදන්තා නිසින්නමහාති. සත්ථා ඉමස්සා අට්ඨුප්පත්තියා අප්පමත්තිකා එසා, භික්ඛවෙ, පරිභානිති ඉදං සුත්තං ආරභි.

තත්ථ අප්පමත්තිකාති පරිත්තා පරිත්තප්පමාණා. එතාය හි පරිභානියා සග්ගතො වා මග්ගතො වා පරිභානි නාම නත්ථි, දිට්ඨධම්මිකපරිභානිමත්තමෙව එතන්ති ආහ. එතං පතිකිට්ඨන්ති එතං පච්ඡිමං එතං ලාමකං. යදිදං පඤ්ඤාපරිභානිති යා එසා මම සාසනෙ කම්මස්සකතපඤ්ඤාය ඤානපඤ්ඤාය විපස්සනාපඤ්ඤාය මග්ගපඤ්ඤාය ඵලපඤ්ඤාය ව පරිභානි, එසා පච්ඡිමා, එසා ලාමකා, එසා ඡඩ්ඛනියාති අත්ථො.

77. සත්තමම්පි අට්ඨුප්පත්තියමෙව කථිතං. ධම්මසභායං කිර නිසින්නෙසු භික්ඛුසු එකච්චෙ එවං ආභංසු – “අසුකං නාම කුලං පුබ්බෙ අප්පඤ්ඤාතිකං අප්පපක්ඛං අහොසි, ඉදානි තං බහුඤ්ඤාතිකං බහුපක්ඛං ජාත”න්ති. කං සන්ධාය එවමාහංසුති? විසාබං උපාසිකං වෙසාලිකෙ ව ලිච්ඡවි. සත්ථා තෙසං චිත්තාවාරං ඤත්වා පුරිමනායෙනෙව ආගන්ත්වා ධම්මාසනෙ නිසින්නො “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡි. තෙ යථාභුතං කථයිංසු. සත්ථා ඉමස්සා අට්ඨුප්පත්තියා ඉමං සුත්තං ආරභි. තත්ථ අප්පමත්තිකාති තං සම්පත්තිං නිස්සාය සග්ගං වා මග්ගං වා සම්පත්තානං අභාවතො පරිත්තා. යදිදං පඤ්ඤාබුද්ධිති කම්මස්සකතපඤ්ඤාදිනං බුද්ධි. තස්මාති යස්මා ඤාතිනං බුද්ධි නාම දිට්ඨධම්මිකමත්තා අප්පා පරිත්තා, සා සග්ගං වා මග්ගං වා පාපෙතුං අසමත්ථා, තස්මා පඤ්ඤාබුද්ධියාති කම්මස්සකතාදිපඤ්ඤාය බුද්ධියා.

78. අට්ඨමම්පි අට්ඨුප්පත්තියමෙව කථිතං. සම්බහුලා කිර භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිසින්නා මහාධනසෙට්ඨිපුත්තං ආරබ්භ “අසුකං නාම කුලං පුබ්බෙ මහාභොගං මහාහිරඤ්ඤසුවණ්ණං අහොසි, තං ඉදානි අප්පභොගං ජාත”න්ති කථයිංසු. සත්ථා පුරිමනායෙනෙව ආගන්ත්වා තෙසං වචනං සුත්වා ඉමං සුත්තං ආරභි.

79. නවමම්පි අට්ඨුප්පත්තියමෙව චුත්තං. ධම්මසභායං කිර සන්තිසින්නා භික්ඛු කාකවලියසෙට්ඨිඤ්ච පුණ්ණසෙට්ඨිඤ්ච ආරබ්භ “අසුකං නාම කුලං පුබ්බෙ අප්පභොගං අහොසි, තං ඉදානි මහාභොගං ජාත”න්ති කථයිංසු. සත්ථා පුරිමනායෙනෙව ආගන්ත්වා තෙසං වචනං සුත්වා ඉමං සුත්තං ආරභි. සෙසං ඉමෙසු ද්විසුපි හෙට්ඨා චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

80. දසමම්පි අට්ඨුප්පත්තියං චුත්තං. ධම්මසභායං කිර භික්ඛු කොසලමහාරාජානං ආරබ්භ “අසුකං නාම කුලං පුබ්බෙ මහායසං මහාපරිවාරං අහොසි, ඉදානි අප්පයසං අප්පපරිවාරං ජාත”න්ති කථයිංසු. භගවා පුරිමනායෙනෙව

ආගන්ත්වා තෙසං චචනං සුත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආරභි. සෙසං චුත්තනයෙනෙව චෙදිතඛිබන්ති.

කලායාමිත්තතාදිවග්ගවණ්ණනා.

9. පමාදාදිවග්ගවණ්ණනා

81. නවමස්සාපි පඨමං අට්ඨප්පත්තියමෙව කථිතං. සම්බහුලා කිර භික්ඛු ධම්මසභායං නිසින්නා කුම්භසොසකං ආරබ්භ “අසුකං නාම කුලං පුබ්බෙ අප්පයසං අප්පපරිවාරං අහොසි, ඉදානි මහායසං මහාපරිවාරං ජාත”න්ති කථයිංසු. සත්ථා පුරිමනෙයෙනෙව ආගන්ත්වා තෙසං චචනං සුත්වා ඉමං සුත්තං ආරභි. තස්සත්ථො හෙට්ඨා වුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

82. දුතියාදිසු මහතො අනත්ථායාති මහන්තස්ස අනත්ථස්ස අත්ථාය. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙවාති.

පමාදාදිවග්ගවණ්ණනා.

10. දුතියපමාදාදිවග්ගවණ්ණනා

98. දසමෙ අප්ඤ්ඤානි නියකප්ඤ්ඤානවසෙන අප්ඤ්ඤානිකං. අභිගන්ති කාරණං. ඉති කරිත්වාති එවං කත්වා. ඉදං චුත්තං හොති – භික්ඛවෙ, අප්ඤ්ඤානං පච්චන්තං අත්තනො සන්තානො සමුට්ඨිතං කාරණන්ති කත්වා න අඤ්ඤං එකං කාරණමපි සමනුපස්සාමිති.

110-114. බාහිරන්ති අප්ඤ්ඤානසන්තානනො බහි භවං. සද්ධම්මස්සාති සුද්ධම්මස්ස, සාසනස්සාති අත්ථො. සම්මොසායාති විනාසාය. අන්තරධානායාති අපඤ්ඤාණත්ථාය.

115. ජීතියාති විරට්ඨිතත්ථං. අසම්මොසාය අන්තරධානායාති චුත්තපටිපක්ඛනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. සෙසමෙත්ථ චතුක්කොට්ඨකෙ චුත්තනයමෙව.

130. ඉතො පරෙසු අධම්මං ධම්මොති දීපෙන්තීතිආදීසු සුත්තන්තපරියායෙන තාව දස කුසලකම්මපථා ධම්මො, දස අකුසලකම්මපථා අධම්මො. තථා චත්තාරො සතිපට්ඨානා චත්තාරො සම්මප්පධානා චත්තාරො ඉද්ධිපාදා පඤ්චන්ද්‍රියාති පඤ්ච බලාති සත්ත බොජ්ඣංගා අරියො අට්ඨංචගිකො මග්ගොති සත්තතිංස බොධිපක්ඛියධම්මා ධම්මො නාම; තයො සතිපට්ඨානා තයො සම්මප්පධානා තයො ඉද්ධිපාදා ඡ ඉන්ද්‍රියාති ඡ බලාති අට්ඨ බොජ්ඣංගා නවචගිකො මග්ගොති ච චත්තාරො උපාදානා පඤ්ච නිවරණාති සත්ත අනුසයා අට්ඨ මිච්ඡන්තාති ච අයං අධම්මො.

තත්ථ යංකිඤ්චි එකං අධම්මකොට්ඨාසං ගහෙන්වා “ඉමං අධම්මං ධම්මොති කරිස්සාම, එවං අම්හාකං ආවරියකුලං නියානිකං භවිස්සති, මයං ච ලොකෙ පාකටා භවිස්සාමා”ති තං අධම්මං “ධම්මො අය”න්ති කථයන්තා අධම්මං ධම්මොති දීපෙන්ති නාම. තථෙව ධම්මකොට්ඨාසෙසු එකං ගහෙන්වා “අයං අධම්මො”ති කථෙන්නා ධම්මං අධම්මොති දීපෙන්ති නාම. විනයපරියායෙන පන භූතෙන චත්ථුනා වොදෙන්වා සාරෙන්වා යථාපටිඤ්ඤාය කත්තබ්බං කම්මං ධම්මො නාම, අභූතෙන චත්ථුනා අවොදෙන්වා අසාරෙන්වා අපටිඤ්ඤාය කත්තබ්බං කම්මං අධම්මො නාම.

සුත්තන්තපරියායෙන රාගචිතයො දොසචිතයො මොහචිතයො සංවරො පහානං පටිසංඛාති අයං විනයො නාම, රාගාදීනං අචිතයො අසංවරො අප්පහානං අපටිසංඛාති අයං අචිතයො නාම. විනයපරියායෙන චත්ථුසම්පන්නි, ඤත්තිසම්පන්නි, අනුස්සාවනසම්පන්නි, සීමාසම්පන්නි, පරිසසම්පන්නිති අයං විනයො නාම. චත්ථුවිපන්නි, ඤත්තිවිපන්නි, අනුස්සාවනවිපන්නි, සීමාවිපන්නි පරිසවිපන්නිති අයං අචිතයො නාම.

සුත්තන්තපරියායෙන චත්තාරො සතිපට්ඨානා චත්තාරො සම්මප්පධානා...පෙ.... අරියො අට්ඨංචගිකො මග්ගොති ඉදං භාසිතං ලපිතං තථාගතෙන; තයො සතිපට්ඨානා තයො සම්මප්පධානා තයො ඉද්ධිපාදා ඡ ඉන්ද්‍රියාති ඡ බලාති අට්ඨ බොජ්ඣංගා නවචගිකො මග්ගොති ඉදං අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙන. විනයපරියායෙන චත්තාරො පාරාජිකා තෙරස සංඝාදිසෙසා ද්වෙ අතියතා තිංස නිස්සග්ගියා පාවිත්තියාති ඉදං භාසිතං ලපිතං තථාගතෙන; තයො පාරාජිකා චුද්දස සංඝාදිසෙසා තයො අතියතා එකතිංස නිස්සග්ගියා පාවිත්තියාති ඉදං අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙන.

සුත්තන්තපරියායෙන දෙවසිකං ඵලසමාපත්තිසමාපජ්ජනං මහාකරුණාසමාපත්තිසමාපජ්ජනං බුද්ධචක්ඛුනා ලොකවොලොකනං අට්ඨුප්පත්තිවසෙන සුත්තන්තදෙසනා ජාතකකථාති ඉදං ආචිණ්ණං, න දෙවසිකං ඵලසමාපත්තිසමාපජ්ජනං...පෙ.... න ජාතකකථාති ඉදං අනාචිණ්ණං. විනයපරියායෙන නිමන්තිතස්ස වස්සාවාසං වසිත්වා අපලොකෙන්වා වාරිකාපක්කමනං පචාරෙන්වා වාරිකාපක්කමනං, ආගන්තුකෙහි සද්ධිං පඨමං පටිසන්ථාරකරණන්ති ඉදං ආචිණ්ණං, තස්සෙව ආචිණ්ණස්ස අකරණං අනාචිණ්ණං නාම.

සුත්තන්තපරියායෙන චත්තාරො සතිපට්ඨානා...පෙ.... අට්ඨංචගිකො මග්ගොති ඉදං පඤ්ඤත්තං නාම; තයො සතිපට්ඨානා...පෙ.... නවචගිකො මග්ගොති ඉදං අපඤ්ඤත්තං නාම. විනයපරියායෙන චත්තාරො පාරාජිකා...පෙ.... තිංසනිස්සග්ගියා පාවිත්තියාති ඉදං පඤ්ඤත්තං නාම; තයො පාරාජිකා...පෙ.... එකතිංස නිස්සග්ගියා පාවිත්තියාති ඉදං අපඤ්ඤත්තං නාම.

යං පනෙනං සබ්බසුත්තානං පරියොසානෙ තෙවිමං සද්ධම්මං අන්තරධාපෙන්තීති චුත්තං, තත්ථ පඤ්ච අන්තරධානාති නාම අධිගමඅන්තරධානං, පටිපත්තිඅන්තරධානං, පරියත්තිඅන්තරධානං, ලිඛිගමඅන්තරධානං, ධාතුඅන්තරධානන්ති . තත්ථ අධිගමොති චත්තාරො මග්ගා, චත්තාරි ඵලාති, වතස්සො පටිසම්භිදා, තිස්සො විජ්ජා, ඡ අභිඤ්ඤාති. සො පරිභායමානො පටිසම්භිදානො පට්ඨාය පරිභායති. බුද්ධානං හි පරිනිබ්බානනො වස්සසභස්සමෙව පටිසම්භිදා නිබ්බන්තෙනතුං සක්කොන්ති, තතො පරං ඡ අභිඤ්ඤා, තතො තාපි නිබ්බන්තෙනතුං අසක්කොන්තා තිස්සො විජ්ජා නිබ්බන්තෙන්ති. ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ තාපි නිබ්බන්තෙනතුං අසක්කොන්තා සුක්ඛවිපස්සකා හොන්ති. එතෙනෙව උපායෙන අනාගාමීනො සකදාගාමීනො සොනාපන්නාති. තෙසු ධරන්තෙසු අධිගමො අන්තරගිතො නාම න හොති. පච්ඡිමකස්ස පන සොනාපන්නස්ස ජීවිතක්ඛයෙන අධිගමො අන්තරගිතො නාම හොති. ඉදං අධිගමඅන්තරධානං නාම.

පටිපත්තිඅන්තර්ධානං නාම ඤානවිපස්සනාමග්ගඵලානි නිබ්බන්තෙනුං අසක්කොන්තා චතුපාරිසුද්ධිසිලමත්තං රක්ඛන්ති. ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ “සීලං පරිපුණ්ණං කත්වා රක්ඛාම, පධානඤ්ච අනුසුඤ්ජාම, න ච මග්ගං චා ඵලං චා සච්ඡිකාතුං සක්කොම, තත්ථී ඉදානි අරියධම්මපටිච්චෙධො”ති වොසානං ආපජ්ජිත්වා කොසජ්ජබ්බලා අඤ්ඤාමඤ්ඤාං න වොදෙන්ති න සාරෙන්ති අකුක්කුච්චකා හොන්ති, තතො පට්ඨාය ඔුද්දානුඔුද්දකානි මද්දන්ති. ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ පාවිත්තියථුල්ලච්චයානි ආපජ්ජන්ති, තතො ගරුකාපත්තිං. පාරාජිකමත්තමෙව තිට්ඨති. චත්තාරි පාරාජිකානි රක්ඛන්තානං භික්ඛුනං සතෙපි සහස්සෙපි ධරමානෙ පටිපත්ති අනන්තරහිතා නාම න හොති. පච්ඡිමකස්ස පන භික්ඛුනො සීලභෙදෙන චා ජීවිතක්ඛයෙන චා අන්තරහිතා හොතිති ඉදං පටිපත්තිඅන්තර්ධානං නාම.

පරියත්තීති තෙපිට්ඨකං ඔුද්ධවචනං සාට්ඨකථා පාළි. යාව සා තිට්ඨති, තාව පරියත්ති පරිපුණ්ණා නාම හොති. ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ රාජසුවරාජානො අධම්මිකා හොන්ති, තෙසු අධම්මිකෙසු රාජාමච්චාදයො අධම්මිකා හොන්ති, තතො රට්ඨජනපදවාසිනොති. එතෙසං අධම්මිකතාය දෙවො න සම්මා වස්සති, තතො සස්සානි න සම්පජ්ජන්ති. තෙසු අසම්පජ්ජන්තෙසු පච්චයදායකා භික්ඛුසඤ්ජස්ස පච්චයෙ දාතුං න සක්කොන්ති, භික්ඛු පච්චයෙහි කීලමන්තා අන්තෙවාසිකෙ සඬගහෙතුං න සක්කොන්ති. ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ පරියත්ති පරිභායති, අත්ථවසෙන ධාරෙතුං න සක්කොන්ති, පාළිවසෙනෙව ධාරෙන්ති. තතො ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ පාළිමිපි සකලං ධාරෙතුං න සක්කොන්ති, පඨමං අභිධම්මපිට්ඨකං පරිභායති. පරිභායමානං මත්ථකතො පට්ඨාය පරිභායති. පඨමමෙව හි පට්ඨානමහාපකරණං පරිභායති, තස්මිං පරිහිනෙ යමකං, කථාවත්ථු, පුග්ගලපඤ්ඤත්ති, ධාතුකථා, විහඬගො, ධම්මසඬගහොති.

ඵවං අභිධම්මපිට්ඨකෙ පරිහිනෙ මත්ථකතො පට්ඨාය සුත්තන්තපිට්ඨකං පරිභායති. පඨමඤ්ඤි අඬගුත්තරනිකායො පරිභායති, තස්මිමිපි පඨමං ඵකාදසකතිපාතො, තතො දසකතිපාතො...පෙ.... තතො ඵකකතිපාතොති. ඵවං අඬගුත්තරෙ පරිහිනෙ මත්ථකතො පට්ඨාය සංයුත්තනිකායො පරිභායති. පඨමං හි මහාවග්ගො පරිභායති, තතො සළායතනවග්ගො, බන්ධවග්ගො, නිදානවග්ගො, සගාථාවග්ගොති. ඵවං සංයුත්තනිකායෙ පරිහිනෙ මත්ථකතො පට්ඨාය මජ්ඣිමනිකායො පරිභායති. පඨමං හි උපරිපණ්ණාසකො පරිභායති, තතො මජ්ඣිමපණ්ණාසකො, තතො මූලපණ්ණාසකොති. ඵවං මජ්ඣිමනිකායෙ පරිහිනෙ මත්ථකතො පට්ඨාය දීඝනිකායො පරිභායති. පඨමඤ්ඤි පාඨිකවග්ගො පරිභායති, තතො මහාවග්ගො, තතො සීලක්ඛන්ධවග්ගොති. ඵවං දීඝනිකායෙ පරිහිනෙ සුත්තන්තපිට්ඨකං පරිහිනං නාම හොති. විනයපිට්ඨකෙ සද්ධිං ජාතකමෙව ධාරෙන්ති. විනයපිට්ඨකං ලජ්ජිනොව ධාරෙන්ති, ලාභකාමා පන “සුත්තන්තෙ කථිතෙපි සල්ලක්ඛෙන්තා නත්ථී”ති ජාතකමෙව ධාරෙන්ති. ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ ජාතකමිපි ධාරෙතුං න සක්කොන්ති. අථ තෙසං පඨමං වෙස්සන්තරජාතකං පරිභායති, තතො පටිලොමක්කමෙන පුණ්ණකජාතකං, මහානාරදජාතකන්ති පරියොසානෙ අපණ්ණකජාතකං පරිභායති. ඵවං ජාතකෙ පරිහිනෙ විනයපිට්ඨකමෙව ධාරෙන්ති.

ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ විනයපිට්ඨකමිපි මත්ථකතො පට්ඨාය පරිභායති. පඨමඤ්ඤි පරිවාරො පරිභායති, තතො බන්ධකො, භික්ඛුනීවිහඬගො, මහාවිහඬගොති අනුක්කමෙන උපොසථක්ඛන්ධකමත්තමෙව ධාරෙන්ති. තදාපි පරියත්ති අන්තරහිතා න හොති. යාව පන මනුස්සෙසු වාතුප්පදිකගාථාපි පවත්නති, තාව පරියත්ති අනන්තරහිතාව හොති. යදා සද්ධො පසන්තො රාජා හත්ථික්ඛන්ධෙ සුවණ්ණවඬකොට්ඨකමිපි සහස්සත්ථවිකං යපාපෙන්වා “ඔුද්ධෙහි කථිතං වාතුප්පදිකගාථං ජානන්තො ඉමං සහස්සං ගණ්හතු”ති නගරෙ හෙරිං වරාපෙන්වා ගණ්හනකං අලභින්වා “ඵකචාරං වරාපිනෙ නාම සුණන්තාපි හොන්ති අස්සුණන්තාපි”ති යාවතතියං වරාපෙන්වා ගණ්හනකං අලභින්වා රාජපුරිසා තං සහස්සත්ථවිකං පුන රාජකුලං පවෙසෙන්ති, තදා පරියත්ති අන්තරහිතා නාම හොති. ඉදං පරියත්තිඅන්තර්ධානං නාම.

ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ විවරග්ගහණං පත්තග්ගහණං සම්මිඤ්ජනපසාරණං ආලොකිතවිලොකිතං න පාසාදිකං හොති. නිගණ්ඨසමණා විය අලාභපත්තං භික්ඛු පත්තං අග්ගබාහාය පක්ඛිපිත්වා ආදාය විවරන්ති, එත්තාවතාපි ලිඬගං අනන්තරහිතමෙව හොති. ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ පන කාලෙ අග්ගබාහතො ඔතාරෙන්වා හත්ථෙතා වා සික්කාය වා ඔලම්බිත්වා විවරන්ති, විවරමිපි රජනසාරුප්පං අකත්වා ඔට්ඨට්ඨිවණ්ණං කත්වා විවරන්ති. ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ රජනමිපි න හොති දසවිජිත්දනමිපි ඔවට්ඨිකවිජ්ඣානමිපි, කප්පමත්තං කත්වා චළඤ්ජෙන්ති. පුන ඔවට්ඨිකං විජ්ඣන්වා කප්පං න කරොන්ති. තතො උභයමිපි අකත්වා දසා ඡෙන්වා පරිබ්බාජකා විය වරන්ති. ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ “කො ඉමිනා අම්මාකං අත්ථො”ති ඔුද්දකං කාසාවඛණ්ඩං හත්ථෙ වා ගීවාය වා බන්ධන්ති, කෙසෙසු වා අල්ලියාපෙන්ති, දාරහරණං වා කරොන්තා කසින්වා වපින්වා ජීවිකං කප්පෙන්වා විවරන්ති. තදා දක්ඛිණං දෙන්තා සඬස්සං උද්දිස්ස එතෙසං දෙන්ති. ඉදං සන්ධාය හගචතා චුත්තං – “හවිස්සන්ති ඛො, පනානන්ද, අනාගතමද්ධානං ගොනුහුනො කාසාවකණ්ඨා දුස්සීලා පාපධම්මා, තෙසු දුස්සීලෙසු සඬස්සං උද්දිස්ස දානං දස්සන්ති, තදාපාහං, ආනන්ද, සඬස්සගතං දක්ඛිණං අසඬබෙය්‍යං අප්පමෙය්‍යං වදාමි”ති (ම. නි. 3.380). තතො ගච්ඡන්තෙ කාලෙ නානාවිධානි කම්මානි කරොන්තා “පපඤ්චො එස, කිං ඉමිනා අම්මාකං”න්ති කාසාවඛණ්ඩං ඡින්නන්වා අරඤ්ඤෙ බිපන්ති. එතස්මිං කාලෙ ලිඬගං අන්තරහිතං නාම හොති. කස්සපදසබලස්ස කිර කාලතො පට්ඨාය යොනකානං සෙනවත්ථං පාරුපිත්වා වරණං වාරිත්තං ජාතන්ති. ඉදං ලිඬගඅන්තර්ධානං නාම.

ධාතුඅන්තර්ධානං පන ඵවං වෙදිතබ්බං – තිණි පරිනිබ්බානානි, කිලෙසපරිනිබ්බානං – බන්ධපරිනිබ්බානං, ධාතුපරිනිබ්බානන්ති. තත්ථ කිලෙසපරිනිබ්බානං බොධිපල්ලඬකෙ අහොසි, බන්ධපරිනිබ්බානං කුසිනාරායං,

ධාතුපරිනිබ්බානං අනාගතෙ භවිස්සති. කථං? තතො තත්ථ තත්ථ සක්කාරසම්මානං අලභමානා ධාතුයො බුද්ධානං අධිට්ඨානබලෙන සක්කාරසම්මානලභනකට්ඨානං ගච්ඡන්ති. ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ සබ්බට්ඨානෙසු සක්කාරසම්මානො න භොති. සාසනස්ස හි ඔසක්කනකාලෙ ඉමස්මිං තම්බපණ්ණිදීපෙ සබ්බා ධාතුයො සන්නිපන්නිවා මහාවෙතියං, තතො නාගදීපෙ රාජායනනවෙතියං, තතො බොධිපල්ලඬකං ගම්ස්සන්ති. නාගභවනතොපි දෙවලොකතොපි බ්‍රහ්මලොකතොපි ධාතුයො මහාබොධිපල්ලඬකමෙව ගම්ස්සන්ති. සාසපමත්තාපි ධාතු අන්තරා න නස්සිස්සති. සබ්බා ධාතුයො මහාබොධිමණ්ඩෙ සන්නිපන්නිවා බුද්ධරූපං ගභෙන්වා බොධිමණ්ඩෙ පල්ලඬකෙන නිසින්නබුද්ධසර්වසිරිං දස්සෙන්නි. ද්වන්තිංස මහාපුරිසලක්ඛණානි අසීති අනුබ්‍යාඤ්ජනානි බ්‍යාමප්පහානි සබ්බං පරිපුණ්ණමෙව භොති. තතො යමකපාටිභාරියදිවසෙ විය පාටිභාරියං කත්වා දස්සෙන්නි. තදා මනුස්සභූතස්සත්තො නාම තත්ථ ගතො නත්ථී, දසසහස්සවක්කවාලෙ පන දෙවතා සබ්බාව සන්නිපන්නිවා “අජ්ජ දසබලො පරිනිබ්බායති, ඉතොදානි පටියාය අන්ධකාරං භවිස්සති”ති පරිදෙවන්ති. අථ ධාතුසර්වරතො තෙජො සමුට්ඨාය තං සර්වං අපණ්ණත්තිකභාවං ගමෙති. ධාතුසර්වරතො සමුට්ඨිතා ජාලා යාව බ්‍රහ්මලොකා උග්ගච්ඡිස්සති, සාසපමත්තාය සෙසායපි ධාතුයා සති එකජාලාව භවිස්සති. ධාතුසු පරියාදානං ගතාසු පච්ඡිජ්ජිස්සති. එවං මහත්තං ආනුභාවං දස්සෙත්වා ධාතුයො අන්තරධායන්ති. තදා සන්නිපන්නා දෙවසඬ්ඝා බුද්ධානං පරිනිබ්බුතදිවසෙ විය දිබ්බගන්ධමාලාතුරියාදීහි සක්කාරං කත්වා තික්ඛන්තුං පදක්ඛණං කත්වා වන්දිත්වා “අනාගතෙ උප්පජ්ජනකං බුද්ධං පස්සිතුං ලභිස්සාම භගවා”ති වත්වා සකසකට්ඨානමෙව ගච්ඡන්ති. ඉදං ධාතුඅන්තරධානං නාම.

ඉමස්ස පඤ්චවිධස්ස අන්තරධානස්ස පරියත්තිඅන්තරධානමෙව මූලං. පරියත්තියා හි අන්තරහිතාය පටිපත්ති අන්තරධායති, පරියත්තියා ධීතාය පටිපත්ති පතිට්ඨාති. තෙනෙව ඉමස්මිං දීපෙ චණ්ඩාලතිස්සමහාභයෙ සක්කො දෙවරාජා මහාඋළුමං මාපෙත්වා භික්ඛූනං ආරොවාපෙසි “මහත්තං භයං භවිස්සති, න සම්මා දෙවො වස්සිස්සති, භික්ඛූ පච්චයෙහි කිලමන්තා පරියත්තිං සන්ධාරෙතුං න සක්ඛිස්සන්ති, පරතිරං ගන්ත්වා අයොහි ජීවිතං රක්ඛිතුං වට්ටති. ඉමං මහාඋළුමං ආරුය්හ ගච්ඡං, භන්තෙ. යෙසං එත්ථ නිසජ්ජට්ඨානං නප්පහොති, තෙ කට්ඨබණ්ඩෙපි උරං යපෙත්වා ගච්ඡන්තු, සබ්බෙසම්පි භයං න භවිස්සති”ති. තදා සමුද්දතිරං පත්වා සට්ඨි භික්ඛූ කතිකං කත්වා “අම්භාකං එත්ථ ගමනකිච්චං නත්ථී, මයං ඉධෙව හුත්වා තෙපිටකං රක්ඛිස්සාමා”ති තතො නිවත්තිත්වා දක්ඛිණමලයජනපදං ගන්ත්වා කන්දමුලපණ්ණෙහි ජීවිකං කප්පෙන්නා වසිංසු. කායෙ වහන්තෙ නිසිදිත්වා සජ්ඣායං කරොන්ති, අවහන්තෙ වාලිකං උස්සාරෙත්වා පරිවාරෙත්වා සීසානි එකට්ඨානෙ කත්වා පරියත්තිං සම්මසන්ති. ඉමිනා නියාමෙන ද්වාදස සංවච්ඡරාති සාට්ඨකථං තෙපිටකං පරිපුණ්ණං කත්වා ධාරයිංසු.

භයෙ වූපසන්තෙ සත්තසතා භික්ඛූ අත්තතො ගතට්ඨානෙ සාට්ඨකථෙ තෙපිටකෙ එකක්ඛරම්පි එකබ්‍යාඤ්ජනම්පි අනාසෙත්වා ඉමමෙව දීපමාගම්ම කල්ලගාමජනපදෙ මණ්ඩලාරාමවිහාරං පවිසිංසු. ථෙරානං ආගමනප්පවත්තිං සුත්වා ඉමස්මිං දීපෙ ඔහිනා සට්ඨි භික්ඛූ “ථෙරෙ පස්සිස්සාමා”ති ගන්ත්වා ථෙරෙහි සද්ධිං තෙපිටකං සොධෙන්නා එකක්ඛරම්පි එකබ්‍යාඤ්ජනම්පි අසමෙන්නං නාම න පස්සිංසු. තස්මිං යානෙ ථෙරානං අයං කථා උදහාදි “පරියත්ති නු බො සාසනස්ස මූලං, උදාහු පටිපත්ති”ති. පංසුකුලිකත්ථෙරා “පටිපත්තිමූල”න්ති ආභංසු, ධම්මකථිකා “පරියත්ති”ති. අථ නෙ ථෙරා “තුම්භාකං ද්වින්නම්පි ජනානං වචනමත්තෙනෙව න කරොම, ජිනභාසිතං සුත්තං ආභරට්ඨා”ති ආභංසු. සුත්තං ආභරිතුං න භාරොති “ඉමෙ ව, සුභද්ද, භික්ඛූ සම්මා විහරෙය්‍යුං, අසුඤ්ඤො ලොකො අරහන්තෙහි අස්සාති (දී. නි. 2.214). පටිපත්තිමූලකං, මහාරාජ, සත්ථුසාසනං පටිපත්තිසාරකං. පටිපත්තියා ධරන්තාය තිට්ඨති”ති (මි. ප. 4.1.7) සුත්තං ආභරිංසු. ඉමං සුත්තං සුත්වා ධම්මකථිකා අත්තතො වාදයපනත්ථාය ඉමං සුත්තං ආභරිංසු –

“යාව තිට්ඨන්ති සුත්තන්තා, විනයො යාව දිජ්ජති;
තාව දක්ඛන්ති ආලොකං, සුරියෙ අබ්භුට්ඨිතෙ යථා.

“සුත්තන්තෙසු අසන්තෙසු, පමුට්ඨෙ විනයම්භි ව;
තමො භවිස්සති ලොකෙ, සුරියෙ අත්ථඬගතෙ යථා.

“සුත්තන්තෙ රක්ඛිතෙ සන්තෙ, පටිපත්ති භොති රක්ඛිතා;
පටිපත්තියං ධීතො ධීරො, යොගක්ඛෙමා න ධංසති”ති.

ඉමස්මිං සුත්තෙ ආභට්ටෙ පංසුකුලිකත්ථෙරා තුණ්හි අභෙසුං, ධම්මකථිකත්ථෙරානංයෙව වචනං පුරතො අභොසි. යථා හි ගවසනස්ස වා ගවසහස්සස්ස වා අන්තරෙ පච්චෙණිපාලිකාය ධෙනුයා අසති සො වංසො සා පච්චෙණි න සට්ඨති, එවමෙවං ආරද්ධවිපස්සකානං භික්ඛූනං සතෙපි සහස්සෙපි සංවිජ්ජමානෙ පරියත්තියා අසති අරියමග්ගපටිච්චෙධො නාම න භොති. යථා ව නිධිකුම්භියා ජානනත්ථාය පාසාණපිට්ඨෙ අක්ඛරෙසු යපිතෙසු යාව අක්ඛරාති ධරන්ති, තාව නිධිකුම්භි නට්ඨා නාම න භොති. එවමෙවං පරියත්තියා ධරමානාය සාසනං අන්තරහිතං නාම න භොතිති.

දුතියපමාදාදිවග්ගවණ්ණනා.

11. අධම්මවග්ගවණ්ණනා

140. එකාදසමෙ වග්ගෙ අධම්මං අධම්මොතිආදීනි චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බානි. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙවානි.

අධම්මවග්ගවණ්ණනා.

12. අනාපත්තිවග්ගවණ්ණනා

150. ද්වාදසමෙ පන අනාපත්තිං ආපත්තිතිආදීසු “අනාපත්ති අජානන්තස්ස අට්ඨොපිත්තස්ස නමරණාධිප්පායස්ස අනුල්ලපනාධිප්පායස්ස නමොවනාධිප්පායස්සා”ති තත්ථ තත්ථ චුත්තා අනාපත්ති අනාපත්ති නාම, “ජානන්තස්ස ට්ඨොපිත්තස්සා”තිආදිනා නයෙන චුත්තා ආපත්ති ආපත්ති නාම, පඤ්චාපත්තික්ඛන්ධා ලභ්‍යකාපත්ති නාම, ද්වෙ ආපත්තික්ඛන්ධා ගරුකාපත්ති නාම. ද්වෙ ආපත්තික්ඛන්ධා දුට්ඨල්ලාපත්ති නාම, පඤ්චාපත්තික්ඛන්ධා අදුට්ඨල්ලාපත්ති නාම. ඡ ආපත්තික්ඛන්ධා සාවසෙසාපත්ති නාම, එකො පාරාජිකාපත්තික්ඛන්ධො අනවසෙසාපත්ති නාම. සප්පට්ඨකම්මාපත්ති නාම සාවසෙසාපත්තියෙව, අප්පට්ඨකම්මාපත්ති නාම අනවසෙසාපත්තියෙව. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවානි.

අනාපත්තිවග්ගවණ්ණනා.

13. එකපුග්ගලවග්ගවණ්ණනා

170. එකපුග්ගලවග්ගස්ස පඨමෙ එකපුග්ගලොති එකො පුග්ගලො. එත්ථ එකොති දුතියාදිපටික්ඛෙපත්ථො ගණනපරිවිජේදො. පුග්ගලොති සම්මුතිකථා, න පරමත්ථකථා. බුද්ධස්ස හි හගවතො දුට්ඨා දෙසනා – සම්මුතිදෙසනා, පරමත්ථදෙසනා වානි. තත්ථ “පුග්ගලො සත්තො ඉත්ථි පුරිසො ඛත්තියො බ්‍රාහ්මණො දෙවො මාරො”ති එවරුපා සම්මුතිදෙසනා, “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තං ඛන්ධා ධාතු ආයතනානි සතිපට්ඨානා”ති එවරුපා පරමත්ථදෙසනා. තත්ථ හගවා යෙ සම්මුතිවසෙන දෙසනං සුත්වා අත්ථං පටිච්ඡ්ඤාත්වා මොහං පහාය විසෙසං අධිගන්තුං සමත්ථා, තෙසං සම්මුතිදෙසනං දෙසෙති. යෙ පන පරමත්ථවසෙන දෙසනං සුත්වා අත්ථං පටිච්ඡ්ඤාත්වා මොහං පහාය විසෙසමධිගන්තුං සමත්ථා, තෙසං පරමත්ථදෙසනං දෙසෙති.

තත්‍රායං උපමා – යථා හි දෙසභාසාකුසලො තිණ්ණං වෙදානං අත්ථසංවණ්ණනකො ආවරියො යෙ දම්මභාසාය චුත්තෙ අත්ථං ජානන්ති, තෙසං දම්මභාසාය ආචික්ඛති. යෙ අන්ධභාසාදීසු අඤ්ඤකරාය භාසාය, තෙසං තාය තාය භාසාය. එවං තෙ මාණවකා ඡෙකං බ්‍යත්තං ආවරියමාගම්ම ඛිජ්ජමෙව සිජ්ජං උග්ගණ්හන්ති. තත්ථ ආවරියො විය බුද්ධො හගවා, තයො වෙදා විය කට්ඨකඛිඛාවෙ ධීතානි තිණ්ණං පිටකානි, දෙසභාසාකොසල්ලම්ච සම්මුතිපරමත්ථකොසල්ලං, නානාදෙසභාසා මාණවකා විය සම්මුතිපරමත්ථවසෙන පටිච්ඡ්ඤාත්වා වෙනෙයාසත්තා, ආවරියස්ස දම්මභාසාදිආචික්ඛනං විය හගවතො සම්මුතිපරමත්ථවසෙන දෙසනා වෙදිතඛිඛා. ආහ වෙත්ථ –

“දුට්ඨෙ සච්චානි අක්ඛාසි, සම්බුද්ධො වදනං වරො;
සම්මුතිං පරමත්ථඤ්ච, තතියං නුපලඛහති.

“සඬකෙතවචනං සච්චං, ලොකසම්මුතිකාරණා;
පරමත්ථවචනං සච්චං, ධම්මානං භූතකාරණා.

“තස්මා වොහාරකුසලස්ස, ලොකනාථස්ස සත්ථුනො;
සම්මුතිං වොහරන්තස්ස, මුසාවාදො න ජායති”ති.

අපිච අට්ඨති කාරණෙහි හගවා පුග්ගලකථං කට්ඨං – හිරොත්තප්පදීපනත්ථං, කම්මස්සකතාදීපනත්ථං, පච්චත්තපුරිසකාරදීපනත්ථං, ආනන්තරියදීපනත්ථං, බ්‍රහ්මචිහාරදීපනත්ථං, පුබ්බෙතිවාසදීපනත්ථං, දක්ඛිණාච්ඡුද්ධිදීපනත්ථං, ලොකසම්මුතියා අප්පහානත්ථඤ්චාති. “ඛන්ධධාතුආයතනානි හිරියන්ති ඔත්තප්පන්ති”ති හි චුත්තෙ මහාජනො න ජානාති, සම්මොහමාපජ්ජති, පටිසත්තු හොති “කිමිදං ඛන්ධධාතුආයතනානි හිරියන්ති ඔත්තප්පන්ති නාමා”ති? “ඉත්ථි හිරියති ඔත්තප්පති, පුරිසො ඛත්තියො බ්‍රාහ්මණො දෙවො මාරො”ති චුත්තෙ පන ජානාති, න සම්මොහමාපජ්ජති, න පටිසත්තු හොති. තස්මා හගවා හිරොත්තප්පදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කට්ඨං.

“ඛන්ධා කම්මස්සකා, ධාතුයො ආයතනානි”ති චුත්තෙපි එසෙව නයො. තස්මා හගවා කම්මස්සකතාදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කට්ඨං.

“වෙච්චනාදයො මහාචිහාරා ඛන්ධෙහි කාරාපිතා, ධාතූහි ආයතනෙහි”ති චුත්තෙපි එසෙව නයො. තස්මා හගවා පච්චත්තපුරිසකාරදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කට්ඨං.

“ඛන්ධා මාතරං ජීවිතා වොරොපෙන්ති, පිතරං, අරහන්තං, රුහිරුප්පාදකම්මං, සඬසභෙදකම්මං කරොන්ති, ධාතුයො ආයතනානි”ති චුත්තෙපි එසෙව නයො. තස්මා හගවා ආනන්තරියදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කට්ඨං.

“ඛන්ධා මෙත්තායන්ති, ධාතුයො ආයතනානි”ති චුත්තෙපි එසෙව නයො. තස්මා හගවා බ්‍රහ්මචිහාරදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කට්ඨං.

“ඛන්ධා පුබ්බෙතිවාසමනුස්සරන්ති, ධාතුයො ආයතනානි”ති චුත්තෙපි එසෙව නයො. තස්මා හගවා පුබ්බෙතිවාසදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කට්ඨං.

“ඛන්ධා දානං පටිග්ගණ්හන්ති, ධාතුයො ආයතනානි”ති චුත්තෙපි මහාජනො න ජානාති, සම්මොහං ආපජ්ජති, පටිසත්තු හොති “කිමිදං ඛන්ධධාතුආයතනානි පටිග්ගණ්හන්ති නාමා”ති? “පුග්ගලා පටිග්ගණ්හන්ති සීලවන්තො කල්‍යාණධම්මො”ති චුත්තෙ පන ජානාති, න සම්මොහං ආපජ්ජති, න පටිසත්තු හොති. තස්මා හගවා දක්ඛිණාච්ඡුද්ධිදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කට්ඨං.

ලෝකසම්මුතිඤ්ච බුද්ධා භගවන්තො නප්පජන්ති, ලෝකසමඤ්ඤාය ලෝකනිරුත්තියා ලෝකාභිලාපෙ ධීනායෙව ධම්මං දෙසෙන්නි. තස්මා භගවා ලෝකසම්මුතියා අප්පභානත්ථම්පි පුග්ගලකථං කථෙති.

ඉති එකො ව සො පුග්ගලො වානි එකපුග්ගලො. කෙනටියෙන එකපුග්ගලො? අසද්ධිසට්ඨයෙන ගුණවිසිට්ඨයටියෙන අසමසට්ඨයෙනානි. සො හි දසන්නං පාරමීතං පටිපාටියා ආවජ්ජනං ආදිං කත්වා බොධිසම්භාරගුණෙහි වෙච බුද්ධගුණෙහි ව සෙසමභාජනෙන අසද්ධිසට්ඨයෙනපි එකපුග්ගලො. යෙ වස්ස තෙ ගුණා, තෙ සෙසසත්තානං ගුණෙහි විසිට්ඨානි ගුණවිසිට්ඨයටියෙනපි එකපුග්ගලො. පුරිමකා සම්මාසම්බුද්ධා සබ්බසත්තෙහි අසමා, තෙහි සද්ධිං අයමෙව එකො රූපකායගුණෙහි වෙච නාමකායගුණෙහි ව සමොති අසමසට්ඨයෙනපි එකපුග්ගලො.

ලෝකෙති තයො ලෝකා – සත්තලෝකො, ඔකාසලෝකො, සඛ්ඛාරලෝකොති. තෙසං විත්ථාරකථා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.135-136) චුත්තා. තෙසු ඉධ සත්තලෝකො අධිප්පෙනො. සත්තලෝකෙ උප්පජ්ජමානොපි වෙස න දෙවලෝකෙ, න බ්‍රහ්මලෝකෙ, මනුස්සලෝකෙයෙව උප්පජ්ජති. මනුස්සලෝකෙපි න අඤ්ඤස්මිං වක්කවාළෙ, ඉමස්මිංයෙව වක්කවාළෙ උප්පජ්ජති. තත්‍රාපි න සබ්බට්ඨානෙසු.

“පුරත්ථිමාය දිසාය ගජ්ඣගලං නාම නිගමො, තස්ස පරෙන මහාසාලා, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. පුරත්ථිමදක්ඛිණාය දිසාය සල්ලවති නාම නදී, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. දක්ඛිණාය දිසාය සෙතකණ්ණිකං නාම නිගමො, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. පච්චිමාය දිසාය ථුණං නාම බ්‍රාහ්මණගාමො, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. උත්තරාය දිසාය උසිරද්ධපො නාම පබ්බතො, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ”ති (මහාව. 259) එවං පරිච්ඡින්නෙ ආයාමතො තියොජනසතෙ විත්ථාරතො අධිස්තෙයායොජනසතෙ පරික්ඛෙපතො නවයොජනසතෙ මජ්ඣිමදෙසෙ උප්පජ්ජති. න කෙවලඤ්ච තථාගතොව, පච්චෙකබුද්ධා අග්ගසාවකා අසීති මහාපෙරා බුද්ධමානා බුද්ධපිතා වක්කවත්ති රාජා අඤ්ඤෙ ව සාරප්පත්තා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා එත්ථෙව උප්පජ්ජන්ති.

උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජන්ති ඉදං පන උභයම්පි විප්පකතවචනමෙව. උප්පජ්ජමානො ඛුජ්ජනනිකාය උප්පජ්ජති, න අඤ්ඤෙන කාරණෙනානි එවං පනෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. එවරූපඤ්ඤෙත්ථ ලක්ඛණං න සක්කා එතං අඤ්ඤෙන සද්දලක්ඛණෙන පටිබාහිතුං.

අපිව උප්පජ්ජමානො නාම, උප්පජ්ජති නාම, උප්පන්නො නාමානි අයමෙත්ථ හෙදො වෙදිතබ්බො. එස හි දීපඛිකරපාදමූලතො පට්ඨාය ලද්ධබ්‍යාකරණො බුද්ධකාරකෙ ධම්මෙ පරියෙසන්නො දස පාරමියො දිස්වා “ඉමෙ ධම්මා මයා පුරෙතබ්බා”ති කතසන්නිට්ඨානො දානපාරමීං පුරෙන්නොපි උප්පජ්ජමානො නාම. සීලපාරමී...පෙ.... උපෙක්ඛාපාරමීති ඉමා දස පාරමියො පුරෙන්නොපි, දස උපපාරමියො පුරෙන්නොපි උප්පජ්ජමානො නාම. දස පරමත්ථපාරමියො පුරෙන්නොපි උප්පජ්ජමානොව නාම. පඤ්ච මහාපරිව්චාගෙ පරිව්චජන්තොපි උප්පජ්ජමානො නාම. අත්තත්ථවරියං ඤාතත්ථවරියං ලෝකත්ථවරියං පුරයමානොපි උප්පජ්ජමානො නාම. කප්පසතසහස්සාධිකානි වත්තාරි අසඬ්ඛොයානි බුද්ධකාරකෙ ධම්මෙ මත්ථකං පාපෙන්නොපි උප්පජ්ජමානො නාම. වෙස්සන්තරත්තභාවං පභාය තුසිතපුරෙ පටිසන්ධිං ගහෙත්වා සට්ඨිවස්සසතසහස්සාධිකා සත්තපණ්ණාසවස්සකොටියො තිට්ඨන්තොපි උප්පජ්ජමානො නාම. දෙවතාහි යාවිතො පඤ්චමභාවිලෝකිතං විලෝකෙත්වා මහාමායාදෙවියා කුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගණන්තොපි, අනුනාධිකෙ දස මාසෙ ගබ්භවාසං වසන්තොපි උප්පජ්ජමානො නාම. එකුනානිංස වස්සානි අගාරමජ්ඣෙ තිට්ඨන්තොපි උප්පජ්ජමානො නාම. කාමෙසු ආදිනවං නෙක්ඛම්මෙ ව ආනිසංසං දිස්වා රාහුලභද්දස්ස ජාතදිවසෙ ජන්තසභායො කණ්ඩකං වාහනවරං ආරුය්හ නික්ඛමන්තොපි උප්පජ්ජමානොව නාම. තිණි රජ්ජානි අතික්කමන්තොපි අනොමානදීතිරෙ පබ්බජන්තොපි උප්පජ්ජමානො නාම. ඡබ්බස්සානි මහාපධානං කරොන්නොපි උප්පජ්ජමානො නාම. පරිපක්කගතෙ ඤාණෙ ඔළාරිකාභාරං ආහරන්තොපි උප්පජ්ජමානොව නාම. සායන්භසමයෙ විසාබ්‍රණ්ණමාය මහාබොධිමණ්ඩං ආරුය්හ මාරබලං විධමෙත්වා පඨමයාමෙ පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරිත්වා මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං පරිසොධෙත්වා පච්ඡිමයාමසමනන්තරෙ ද්වාදසඝට්ඨං පටිව්චසමුප්පාදං අනුලොමපිලොමතො සම්මසිත්වා සොනාපත්තිමග්ගං පටිවිජ්ඣන්තොපි උප්පජ්ජමානොව නාම. සොනාපත්තිඵලක්ඛණෙපි සකදාගාමීමග්ගක්ඛණෙපි සකදාගාමීඵලක්ඛණෙපි අනාගාමීමග්ගක්ඛණෙපි අනාගාමීඵලක්ඛණෙපි උප්පජ්ජමානොව නාම. අරහත්තමග්ගක්ඛණෙ පන උප්පජ්ජති නාම. අරහත්තඵලක්ඛණෙ උප්පන්නො නාම. බුද්ධානං හි සාවකානං විය න පටිපාටියා ඉද්ධිවිධඤාණාදිනි උප්පජ්ජන්ති, සහෙව පන අරහත්තමග්ගෙන සකලොපි සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණාදි ගුණරාසි ආගතොව නාම හොති. තස්මා තෙ නිප්පත්තසබ්බකිච්චත්තා අරහත්තඵලක්ඛණෙ උප්පන්නා නාම හොන්ති. ඉමස්මිම්පි සුත්තෙ අරහත්තඵලක්ඛණංයෙව සන්ධාය “උප්පජ්ජති”ති වෙදිතබ්බො, උප්පන්නො හොතිති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො.

ඛුජ්ජනනිකායානි මහාජනස්ස හිතත්ථාය උප්පජ්ජති. ඛුජ්ජනසුඛායානි මහාජනස්ස සුඛත්ථාය උප්පජ්ජති. ලෝකානුකම්පායානි සත්තලෝකස්ස අනුකම්පං පටිව්ච උප්පජ්ජති. කතරසත්තලෝකස්සානි? යො තථාගතස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා අමතපානං පිච්චිවා ධම්මං පටිවිජ්ඣා, තස්ස. භගවතා හි මහාබොධිමණ්ඩෙ සත්තසත්තාහං චිතිනාමෙත්වා බොධිමණ්ඩා ඉසිපතනං ආගමිම “ද්වෙමෙ, හික්ඛෙවෙ, අත්තා පබ්බජිතෙන න සෙවිතබ්බා”ති ධම්මවක්කප්පවත්තසුත්තෙ (මහාව. 13; සං. නි. 5.1081) දෙසිතෙ ආයස්මතා අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරෙන සද්ධිං අට්ඨාරසකොටිසඬ්ඛා බ්‍රහ්මානො අමතපානං පිච්චා, එතස්ස සත්තලෝකස්ස අනුකම්පාය උප්පන්නො.

පඤ්චමදිවසෙ අනත්තලක්ඛණසුත්තන්තපරියොසානෙ (මහාව. 20; සං. නි. 3.59) පඤ්චවග්ගියා ථෙරා අරහත්තෙ පතිට්ඨංගිංසු, එතස්සපි සත්තලොකස්ස අනුකම්පාය උප්පන්නො. තතො යසදාරකප්පමුඛෙ පඤ්චපණ්ණාස පුරිසෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙසි, තතො කප්පාසිකවනසණ්ඨෙ තිංස හද්දවග්ගියෙ තයො මග්ගෙ ච තිණි ඵලානි ච සම්පාපෙසි, එතස්සපි සත්තලොකස්ස අනුකම්පාය උප්පන්නො. ගයාසිසෙ ආදිත්තපරියායසුත්තපරියොසානෙ (මහාව. 54) ජට්ඨසහස්සං අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙසි, තාලට්ඨිවනෙ බිම්බිසාරප්පමුඛා එකාදස නහුතා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා සන්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨංගිංසු, එකං නහුතං සරණෙසු පතිට්ඨිතං. තිරොකුට්ටඅනුමොදනාවසානෙ චතුරාසිතියා පාණසහස්සෙහි අමතපානං පිතං. සුමනමාලාකාරසමාගමෙ චතුරාසිතියා ච. ධනපාලකසමාගමෙ දසහි පාණසහස්සෙහි, බදිරඬිගාරජාතකසමාගමෙ චතුරාසිතියා පාණසහස්සෙහි, ජම්බුකආජීවකසමාගමෙ චතුරාසිතියා ච. ආනන්දසෙට්ඨිසමාගමෙ චතුරාසිතියා ච පාණසහස්සෙහි අමතපානං පිතං. පාසාණකවෙතියෙ පාරායනසුත්තන්තකථාදිවසෙ වුද්දස කොටියො අමතපානං පිටිංසු. යමකපාටිභාරියදිවසෙ විසති පාණකොටියො, තාවතිංසහවනෙ පණ්ඩුකම්බලසිලාය නිසිදිත්වා මාතරං කායසක්ඛිං කත්වා සත්තප්පකරණං අභිධම්මං දෙසෙත්තස්ස අසිති පාණකොටියො, දෙවොරොහනෙ තිංස පාණකොටියො, සක්කපඤ්චසුත්තන්තෙ අසිති දෙවතාසහස්සානි අමතපානං පිටිංසු. මහාසමයසුත්තන්තෙ මඬගලසුත්තන්තෙ වුළුරාහුලොවාදෙ සමචිත්තපට්පදායානි ඉමෙසු චතුසු යානෙසු අභිසමයං පත්තසත්තානං පරිච්ඡෙදො නත්ථි. එතස්සපි සත්තලොකස්ස අනුකම්පාය උප්පන්නොති. යාවජ්ජදිවසා ඉතො පරං අනාගතෙ ච සාසනං නිස්සාය සග්ගමොක්ඛමග්ගෙ පතිට්ඨගන්තානං වසෙනාපි අයමත්ථො වෙදිතබ්බො.

දෙවමනුස්සානන්ති න කෙවලං දෙවමනුස්සානංයෙව, අවසෙසානං නාගසුපණ්ණාදීනම්පි අත්ථාය හිත්තාය සුඛායෙව උප්පන්නො. සහෙතුකපට්සන්ධිකෙ පන මග්ගඵලසච්ඡිකිරියාය භබ්බෙ පුග්ගලෙ දස්සෙතුං එතං වුත්තං. තස්මා එතෙසම්පි අත්ථාය හිත්තාය සුඛායෙව උප්පන්නොති වෙදිතබ්බො.

කතමො එකපුග්ගලොති අයං පුච්ඡා. පුච්ඡා ච නාමෙසා පඤ්චවිධා හොති – අදිට්ඨජොතනා පුච්ඡා, දිට්ඨසංසන්දනා පුච්ඡා, විමතිච්ඡෙදනා පුච්ඡා, අනුමතිපුච්ඡා, කථෙතුකමාසනාපුච්ඡාති.

තාසං ඉදං නානත්තං – කතමා අදිට්ඨජොතනා පුච්ඡා? පකතියා ලක්ඛණං අඤ්ඤාතං හොති අදිට්ඨං අතුලිතං අතිරිතං අවිභූතං අභාවිතං. තස්ස ඤාණාය දස්සනාය තුලනාය තීරණාය විභූතත්ථාය විභාවනත්ථාය පඤ්ඤා පුච්ඡති, අයං අදිට්ඨජොතනා පුච්ඡා.

කතමා දිට්ඨසංසන්දනා පුච්ඡා? පකතියා ලක්ඛණං ඤාතං හොති දිට්ඨං තුලිතං තීරිතං විභූතං විභාවිතං. සො අඤ්ඤෙහි පණ්ඩිතෙහි සද්ධිං සංසන්දනත්ථාය පඤ්ඤා පුච්ඡති, අයං දිට්ඨසංසන්දනා පුච්ඡා.

කතමා විමතිච්ඡෙදනා පුච්ඡා? පකතියා සංසයපක්ඛන්තො හොති විමතිපක්ඛන්තො ද්වෙළ්භකජාතො “එවං නු ඛො, න නු ඛො, කිං නු ඛො, කථං නු ඛො”ති. සො විමතිච්ඡෙදනත්ථාය පඤ්ඤා පුච්ඡති, අයං විමතිච්ඡෙදනා පුච්ඡා.

කතමා අනුමතිපුච්ඡා? භගවා හි භික්ඛූනං අනුමතියා පඤ්ඤා පුච්ඡති – “තං කිං මඤ්ඤාථ, භික්ඛවෙ, රූපං නිව්චං වා අනිව්චං වා”ති? “අනිව්චං, භන්තෙ”. “යං පනානිව්චං, දුක්ඛං වා තං සුඛං වා”ති? “දුක්ඛං, භන්තෙ”. “යං පනානිව්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලං නු ඛො තං සමනුපස්සිතුං එතං මම, එසොභමස්මි, එසො මෙ අත්තා”ති? “නො හෙතං, භන්තෙ”ති, අයං අනුමතිපුච්ඡා.

කතමා කථෙතුකමාසනාපුච්ඡා? භගවා භික්ඛූනං කථෙතුකමාසනාය පඤ්ඤා පුච්ඡති – “චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානා. කතමෙ චත්තාරො”ති? අයං කථෙතුකමාසනාපුච්ඡාති.

තත්ථ වුද්ධානං පුරිමා තිස්සො පුච්ඡා නත්ථි. කස්මා? වුද්ධානං හි තිස්ස අද්ධාසු කිඤ්චි සඬ්ඛතං අද්ධාවිමුත්තං වා අසඬ්ඛතං අදිට්ඨං අජානිතං අතුලිතං අතිරිතං අවිභූතං අවිභාවිතං නාම නත්ථි, තස්මා තෙසං අදිට්ඨජොතනාපුච්ඡා නත්ථි. යං පන භගවතා අත්තනො ඤාණෙන පටිවිද්ධං, තස්ස අඤ්ඤෙන සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මුතා වා සද්ධිං සංසන්දනාකිව්චං නත්ථි. තෙනස්ස දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා නත්ථි. යස්මා පනෙස අකථංකථී තිණ්ණවිකිච්ඡො සබ්බධම්මෙසු විභතසංසයො, තෙනස්ස විමතිච්ඡෙදනාපුච්ඡා නත්ථි. ඉතරා පන ද්වෙ පුච්ඡා භගවතො අත්ථි, තාසු අයං කථෙතුකමාසනාපුච්ඡාති වෙදිතබ්බා.

ඉදානි තාය පුච්ඡාය පුට්ඨං එකපුග්ගලං විභාවෙන්තො තථාගතො අරහං සම්මාසම්බුද්ධොති ආහ. තත්ථ තථාගතොති අට්ඨහි කාරණෙහි භගවා තථාගතො – තථා ආගතොති තථාගතො, තථා ගතොති තථාගතො, තථාලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො, තථාධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො, තථාදස්සිතාය තථාගතො, තථාදිතාය තථාගතො, තථාකාරිතාය තථාගතො, අභිභවනට්ඨෙන තථාගතොති.

කථං භගවා තථා ආගතොති තථාගතො? යථා සබ්බලොකහිත්තාය උස්සුක්කමාපන්නා පුරිමකා සම්මාසම්බුද්ධා ආගතා, යථා විපස්සි භගවා ආගතො, යථා සිඬි භගවා, යථා වෙස්සභු භගවා, යථා කකුසන්ධො භගවා, යථා කොණාගමනො භගවා, යථා කස්සපො භගවා ආගතොති. කිං වුත්තං හොති? යෙන අභිනිභාරෙන එතෙ භගවන්තො

ආගතා, තෙනෙව අම්භාකම්පි හගවා ආගතො. අථ වා යථා විපස්සී හගවා...පෙ.... යථා කස්සපො හගවා දානපාරමිං පුරෙත්වා, සීලනෙක්ඛම්මපඤ්ඤාචාරියඛන්තිසව්වාධිට්ඨානමෙත්තාඋපෙක්ඛාපාරමිං පුරෙත්වා ඉමා දස පාරමියො, දස උපපාරමියො, දස පරමත්ථපාරමියොති සමතිංස පාරමියො පුරෙත්වා, අභිගපරිච්චාගං නයනධනරජ්ජපුත්තදාරපරිච්චාගන්ති ඉමෙ පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ පරිච්චජිත්වා, පුබ්බයොගපුබ්බවරියධම්මක්ඛානඤ්ඤාතත්ථවරියාදයො පුරෙත්වා බුද්ධිවරියාය කොටිං පත්වා ආගතො, තථා අම්භාකම්පි හගවා ආගතො. යථා ච විපස්සී හගවා ...පෙ.... කස්සපො හගවා චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ චත්තාරො සම්මජ්ජධානෙ චත්තාරො ඉද්ධිපාදෙ පඤ්චින්ද්‍රියානි පඤ්ච බලානි සත්ත බොජ්ඣංගීගෙ අරියං අට්ඨංගීකං මග්ගං භාවෙත්වා බුහෙත්වා ආගතො, තථා අම්භාකම්පි හගවා ආගතොති තථාගතො.

“යථෙව ලොකම්භි විපස්සීආදයො,
සබ්බඤ්ඤභාවං මුත්තයො ඉධාගතා;
තථා අයං සක්ඛාමුනීපි ආගතො,
තථාගතො වුවචති තෙන චක්ඛුමා”ති.

එවං තථා ආගතොති තථාගතො.

කථං තථා ගතොති තථාගතො? යථා සම්පතිජාතො විපස්සී හගවා ගතො...පෙ.... කස්සපො හගවා ගතො. කථංකථං සො ගතොති? සො හි සම්පතිජාතොව සමෙහි පාදෙහි පට්ඨියං පතිට්ඨාය උත්තරාහිමුඛො සත්තපදවිනිභාරෙන ගතො. යථාහ – “සම්පතිජාතො, ආනන්ද, බොධිසත්තො සමෙහි පාදෙහි පට්ඨියං පතිට්ඨන්තිවා උත්තරාහිමුඛො සත්තපදවිනිභාරෙන ගවිජති සෙනම්භි ඡත්තෙ අනුධාරියමානෙ, සබ්බා ච දිසා අනුවිලොකෙති, ආසභිඤ්ච වාවං භාසති ‘අග්ගොහමස්මි ලොකස්ස, ජෙට්ඨොහමස්මි ලොකස්ස, සෙට්ඨොහමස්මි ලොකස්ස, අයමන්තිමා ජාති, නත්ථි දානි පුනඛහවො’”ති (ම. නි. 3.207). තඤ්චස්ස ගමනං තථං අහොසි අවිතථං අනෙකෙසං විසෙසාධිගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙන. යඤ්භි සො සම්පතිජාතොව සමෙහි පාදෙහි පතිට්ඨති, ඉදමස්ස චතුර්ද්ධිපාදපට්ලාභස්ස පුබ්බනිමිත්තං, උත්තරාහිමුඛභාවො පන සබ්බලොකුත්තරභාවස්ස පුබ්බනිමිත්තං, සත්තපදවිනිභාරො සත්තබොජ්ඣංගරතනපට්ලාභස්ස, “සුවණ්ණදණ්ඩා වීතිපතන්ති වාමරා”ති (සු. නි. 693) එත්ථ චුත්තවාමරුක්ඛෙපො පන සබ්බතිත්ථියනිමිම්පනස්ස පුබ්බනිමිත්තං, සෙනච්ඡත්තධාරණං අරහත්තඵලවිමුත්තිවරවිමලසෙනච්ඡත්තපට්ලාභස්ස පුබ්බනිමිත්තං, සබ්බදිසානුවිලොකනං සබ්බඤ්ඤානාවරණඤ්ඤාපට්ලාභස්ස පුබ්බනිමිත්තං, ආසභිවාචාභාසනං අප්පට්ඨන්තියවරධම්මචක්ඛප්පචත්තනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. තථා අයං හගවාපි ගතො. තඤ්චස්ස ගමනං කථං අහොසි අවිතථං තෙසංයෙව විසෙසාධිගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙන. තෙනාහු පොරාණා –

“මුහුත්තජාතොව ගවම්පති යථා,
සමෙහි පාදෙහි ඵ්ඨි වසුත්ඨරං;
සො වික්කම් සත්ත පදානි ගොතමො,
සෙනඤ්ච ඡත්තං අනුධාරයුං මරු.

“ගත්ත්වාන සො සත්ත පදානි ගොතමො,
දිසා විලොකෙසි සමා සමන්තතො;
අට්ඨංගපෙනං ගිරමබ්භුදිරසි,
සීහො යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතො”ති.

එවං තථා ගතොති තථාගතො.

අථ වා යථා විපස්සී හගවා...පෙ.... යථා කස්සපො හගවා, අයම්පි හගවා තථෙව නෙක්ඛම්මෙන කාමච්ඡන්දං පභාය ගතො, අබ්‍යාපාදෙන බ්‍යාපාදං, ආලොකසඤ්ඤාය ථීනම්ද්ධං, අවික්ඛෙපෙන උද්ධච්චකුක්කුච්චං, ධම්මචචත්ථානෙන විචිකිච්ඡං පභාය ගතො, ඤාණෙන අවිජ්ජං පදාලෙත්වා ගතො, පාමොජ්ජෙන අරතිං විනොදෙත්වා, පට්මජ්ඣානෙන නීවරණකවාටං උග්ගාටෙත්වා, දුතියජ්ඣානෙන විතක්ඛවිචාරං වූපසමෙත්වා, තතියජ්ඣානෙන පීතිං විරාජෙත්වා, චතුත්ථජ්ඣානෙන සුබදුක්ඛං පභාය, ආකාසානඤ්චායතනසමාපත්තියා රූපසඤ්ඤාපටිසසඤ්ඤානානත්තසඤ්ඤායො සමතික්කම්ත්වා, විඤ්ඤාණඤ්චායතනසමාපත්තියා ආකාසානඤ්චායතනසඤ්ඤං, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්තියා විඤ්ඤාණඤ්චායතනසඤ්ඤං, නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තියා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤං සමතික්කම්ත්වා ගතො.

අනිච්චානුපස්සනාය නිච්චසඤ්ඤං පභාය, දුක්ඛානුපස්සනාය සුඛසඤ්ඤං, අනත්තානුපස්සනාය අත්තසඤ්ඤං, නිබ්බදානුපස්සනාය නන්දං, විරාගානුපස්සනාය රාගං, නිරොධානුපස්සනාය සමුදයං, පටිනිස්සග්ගානුපස්සනාය ආදානං, බ්‍යානුපස්සනාය සනසඤ්ඤං, ව්‍යානුපස්සනාය ආයුහනං, විපරිණාමානුපස්සනාය ධ්‍රුවසඤ්ඤං, අනිමිත්තානුපස්සනාය නිමිත්තසඤ්ඤං, අප්පණිනිතානුපස්සනාය පණ්ඩං, සුඤ්ඤානානුපස්සනාය අභිනිවෙසං, අධිපඤ්ඤාධම්මවිපස්සනාය සාරාදානාහිනිවෙසං, යථාභුතඤ්ඤාණදස්සනෙන සම්මොභාහිනිවෙසං, ආදීනවානුපස්සනාය

ආලයාහිනිවෙස, පටිසඬිබානුපස්සනාය අප්පටිසඬිබ, විචට්ඨානුපස්සනාය සංයොගාහිනිවෙස, සොතාපත්තිමග්ගෙන දිට්ඨෙකට්ඨෙ කිලෙසෙ හඤ්ජිත්වා, සකදාගාමීමග්ගෙන ඔළාරිකෙ කිලෙසෙ පහාය, අනාගාමීමග්ගෙන අණුසහගතෙ කිලෙසෙ සමුග්ඝාතෙත්වා, අරහත්තමග්ගෙන සබ්බකිලෙසෙ සමුච්ඡිත්තදිත්වා ගතො. එවම්පි තථා ගතොති තථාගතො.

කථං තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො? පට්ඨිධාතුයා කක්ඛළන්තලක්ඛණං තථං අවිතථං, ආපොධාතුයා පග්ගරණලක්ඛණං, තෙජොධාතුයා උණ්හත්තලක්ඛණං, වායොධාතුයා චිත්ථම්හනලක්ඛණං, ආකාසධාතුයා අසම්ප්‍රවිට්ඨලක්ඛණං, විඤ්ඤාණධාතුයා විජානනලක්ඛණං.

රූපස්ස රූප්පනලක්ඛණං, වෙදනාය වෙදයිතලක්ඛණං, සඤ්ඤාය සඤ්ජානනලක්ඛණං, සඬ්ඛාරානං අභිසඬ්ඛරණලක්ඛණං, විඤ්ඤාණස්ස විජානනලක්ඛණං.

චිතක්කස්ස අභිනිරොපනලක්ඛණං, විචාරස්ස අනුමප්පනලක්ඛණං, පීතියා ඵරණලක්ඛණං, සුඛස්ස සාතලක්ඛණං, චිත්තෙකග්ගතාය අවික්ඛෙපලක්ඛණං, එස්සස්ස චූසනලක්ඛණං.

සද්ධිත්තියස්ස අධිමොක්ඛලක්ඛණං, චිරිශිත්තියස්ස පග්ගහලක්ඛණං, සතිත්තියස්ස උපට්ඨානලක්ඛණං, සමාධිත්තියස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං, පඤ්ඤිත්තියස්ස පජානනලක්ඛණං.

සද්ධාබලස්ස අස්සද්ධියෙ අකම්පියලක්ඛණං, චිරියබලස්ස කොසජ්ජෙ, සතිබලස්ස මුට්ඨස්සච්චෙ, සමාධිබලස්ස උද්ධච්චෙ, පඤ්ඤාබලස්ස අවිජ්ජාය අකම්පියලක්ඛණං.

සතිසම්බොජ්ඣ්ඤාසම්පූර්ණස්ස උපට්ඨානලක්ඛණං, ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣ්ඤාසම්පූර්ණස්ස පච්චයලක්ඛණං, චිරියසම්බොජ්ඣ්ඤාසම්පූර්ණස්ස පග්ගහලක්ඛණං, පීතියසම්බොජ්ඣ්ඤාසම්පූර්ණස්ස ඵරණලක්ඛණං, පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣ්ඤාසම්පූර්ණස්ස චූසනලක්ඛණං, සමාධිසම්බොජ්ඣ්ඤාසම්පූර්ණස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං, උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣ්ඤාසම්පූර්ණස්ස පටිසඬ්ඛානලක්ඛණං.

සම්මාදිට්ඨියා දස්සනලක්ඛණං, සම්මාසඬ්ඤාපස්ස අභිනිරොපනලක්ඛණං, සම්මාචාචාය පරිග්ගහලක්ඛණං, සම්මාකම්මන්තස්ස සමුට්ඨානලක්ඛණං, සම්මාආජීවස්ස වොදානලක්ඛණං, සම්මාචායාමස්ස පග්ගහලක්ඛණං, සම්මාසතියා උපට්ඨානලක්ඛණං, සම්මාසමාධිස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං.

අවිජ්ජාය අඤ්ඤාණලක්ඛණං, සඬ්ඛාරානං චෙතනාලක්ඛණං, විඤ්ඤාණස්ස විජානනලක්ඛණං, නාමස්ස නමනලක්ඛණං, රූපස්ස රූප්පනලක්ඛණං, සළායතනස්ස ආයතනලක්ඛණං, එස්සස්ස චූසනලක්ඛණං, වෙදනාය වෙදයිතලක්ඛණං, තණ්හාය හෙතුලක්ඛණං, උපාදානස්ස ගහණලක්ඛණං, භවස්ස ආයුහනලක්ඛණං, ජාතියා නිබ්බත්තිලක්ඛණං, ජරාය ජීරණලක්ඛණං, මරණස්ස චූතිලක්ඛණං.

ධාතුනං සුඤ්ඤතාලක්ඛණං, ආයතනානං ආයතනලක්ඛණං, සතිපට්ඨානානං උපට්ඨානලක්ඛණං, සම්මප්පධානානං පදහනලක්ඛණං, ඉද්ධිපාදානං ඉජ්ඣනලක්ඛණං, ඉන්ද්‍රියානං අධිපතිලක්ඛණං, බලානං අකම්පියලක්ඛණං, බොජ්ඣ්ඣානං නියානලක්ඛණං, මග්ගස්ස හෙතුලක්ඛණං.

සච්චානං තථලක්ඛණං, සමථස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං, විපස්සනාය අනුපස්සනාලක්ඛණං, සමථවිපස්සනානං එකරසලක්ඛණං, යුගනද්ධානං අනතිචත්තනලක්ඛණං.

සීලවිසුද්ධියා සංවරණලක්ඛණං, චිත්තවිසුද්ධියා අවික්ඛෙපලක්ඛණං, දිට්ඨිවිසුද්ධියා දස්සනලක්ඛණං.

බයෙ ඤාණස්ස සමුවෛජෙදලක්ඛණං, අනුප්පාදෙ ඤාණස්ස පස්සද්ධිලක්ඛණං.

ජන්දස්ස මූලලක්ඛණං, මනසිකාරස්ස සමුට්ඨානලක්ඛණං, එස්සස්ස සමොධානලක්ඛණං, වෙදනාය සමොසරණලක්ඛණං, සමාධිස්ස පමුඛලක්ඛණං, සතියා ආධිපතෙයාලක්ඛණං, පඤ්ඤාය තතුත්තරියලක්ඛණං, විමුක්තියා සාරලක්ඛණං, අමනොගධස්ස නිබ්බානස්ස පරියොසානලක්ඛණං තථං අවිතථං. එවං තථලක්ඛණං ඤාණගතියා ආගතො අවිරජ්ඣිත්වා පත්තො අනුප්පත්තොති තථාගතො. එවං තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො.

කථං තථධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො? තථධම්මා නාම චත්තාරි අරියසච්චානි. යථාහ – “චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤානි. කතමානි චත්තාරි? ‘ඉදං දුක්ඛ’න්ති, භික්ඛවෙ, තථමෙතං අවිතථමෙතං අනඤ්ඤාපමෙත”න්ති (සං. නි. 5.1090) චිත්ථාරො. තානි ච භගවා අභිසම්බුද්ධො, තස්මා තථානං අභිසම්බුද්ධත්තා තථාගතොති වුවචති. අභිසම්බොධත්ථො හි එත්ථ ගතසද්දො.

අපිව ජරාමරණස්ස ජාතිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤාපො...පෙ.... සඬ්ඛාරානං අවිජ්ජාපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤාපො. තථා අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරානං පච්චයට්ඨො, සඬ්ඛාරානං විඤ්ඤාණස්ස පච්චයට්ඨො...පෙ.... ජාතියා ජරාමරණස්ස පච්චයට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤාපො.

තං සබ්බං භගවා අභිසම්බුද්ධො. තස්මාපි තථානං ධම්මානං අභිසම්බුද්ධත්තා තථාගතොති වුවිච්ඡි. එවං තථධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො.

කථං තථදස්සිත්තාය තථාගතො? භගවා යං සදෙවකෙ ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං චක්ඛුද්ධාරෙ ආපාථං ආගච්ඡන්තං රූපාරම්මණං නාම අත්ථී, තං සබ්බාකාරතො ජානාති පස්සති. එවං ජානතා පස්සතා ච තෙන තං ඉට්ඨානිට්ඨාදිවසෙන වා දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතෙසු ලබ්භමානකපදවසෙන වා “කතමං තං රූපං රූපායතනං? යං රූපං චතුත්තං මහාභූතානං උපාදාය වණ්ණනිභා සනිදස්සනං සප්පට්ඨං නීලං පිතක”න්තිආදිනා (ධ. ස. 616) නයෙන අනෙකෙහි නාමෙහි තෙරසහි වාරෙහි ද්වෙපඤ්ඤාසාය නයෙහි විභජ්ජමානං තථමෙව හොති, විතථං තත්ථී. එස නයො සොතද්ධාරාදීසුපි ආපාථමාගච්ඡන්තෙසු සද්දාදීසු. වුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා – “යං, භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුවිච්චිතං මනසා, තමහං ජානාමි, තමහං අබ්භඤ්ඤාසිං, තං තථාගතස්ස විදිතං, තං තථාගතො න උපට්ඨාසි”ති (අ. නි. 4.24). එවං තථදස්සිත්තාය තථාගතො. තත්ථ තථදස්සිඅත්ථෙ තථාගතොති පදසම්භවො වෙදිතබ්බො.

කථං තථවාදිත්තාය තථාගතො? යං රත්තිං භගවා බොධිමණ්ඩෙ අපරාජිතපල්ලඬකෙ නිසිත්තො තිණ්ණං මාරානං මත්ථකං මද්දිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, යඤ්ච රත්තිං යමකසාලානං අත්තරෙ අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායි, එත්ථත්තරෙ පඤ්චවත්තාලීසවස්සපරිමාණෙ කාලෙ පට්ඨමබොධියාපි මජ්ඣිමබොධියාපි පච්ඡිමබොධියාපි යං භගවතා භාසිතං සුත්තං ගෙයාං...පෙ.... වෙදල්ලං, සබ්බං තං අත්ථතො ච බ්‍යඤ්ජනතො ච අනුපවජ්ජං අනුතං අනධිකං සබ්බාකාරපරිපුණ්ණං රාගමදනිම්මදනං දොසමොහමදනිම්මදනං, තත්ථී තත්ථ වාලග්ගමත්තමිපි අවක්ඛලිතං, සබ්බං තං එකමුද්දිත්තාය ලඤ්ඡිතං විය එකනාලිත්තාය මිතං විය එකතුලාය තුලිතං විය ච තථමෙව හොති අවිතථං. තෙනාහ – “යඤ්ච, වුත්ථ, රත්තිං තථාගතො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති, යඤ්ච රත්තිං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායති, යං එතස්මිං අත්තරෙ භාසති ලපති නිද්දිසති, සබ්බං තං තථෙව හොති නො අඤ්ඤාතං. තස්මා තථාගතොති වුවිච්ඡි”ති (දී. නි. 3.188). ගදත්ථො හි එත්ථ ගතසද්දො. එවං තථවාදිත්තාය තථාගතො.

අපිච ආගදානං ආගදො, වචනන්ති අත්ථො. තථො අවිපරිතො ආගදො අස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති එවම්පෙතස්මිං අත්ථෙ පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො.

කථං තථාකාරිත්තාය තථාගතො? භගවතො හි වාචාය කායො අනුලොමෙති කායස්සපි වාචා, තස්මා යථාචාදි තථාකාරී යථාකාරී තථාචාදි ච හොති. එවං භූතස්ස වස්ස යථා වාචා, කායොපි තථා ගතො, පවත්තොති අත්ථො. යථා ච කායො, වාචාපි තථා ගතාති තථාගතො. තෙනෙවාහ – “යථාචාදී, භික්ඛවෙ, තථාගතො තථාකාරී, යථාකාරී තථාචාදී. ඉති යථාචාදි තථාකාරී, යථාකාරී තථාචාදී. තස්මා ‘තථාගතො’ති වුවිච්ඡි”ති (අ. නි. 4.23). එවං තථාකාරිත්තාය තථාගතො.

කථං අභිභවනට්ඨෙත තථාගතො? උපරි භවග්ගං හෙට්ඨා අවිච්චිං පරියන්තං කත්වා තිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු සබ්බසත්තෙ අභිභවති සීලෙනපි සමාධිනාපි පඤ්ඤායපි විමුත්තියාපි, න තස්ස තුලා වා පමාණං වා අත්ථී, අතුලො අප්පමෙයො අනුත්තරො රාජරාජො දෙවදෙවො සක්කානමතිසක්කො බ්‍රහ්මානමතිබ්‍රහ්මා. තෙනාහ – “සදෙවකෙ ලොකෙ, භික්ඛවෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය තථාගතො අභිභූ අනභිභූතො අඤ්ඤාදත්ථු දසො වසවත්ති. තස්මා ‘තථාගතො’ති වුවිච්ඡි”ති (අ. නි. 4.23).

තත්‍රෙවං පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො – අගදො විය අගදො. කො පනෙස? දෙසනාවිලාසො වෙච පුඤ්ඤස්සයො ච. තෙන හෙස මහානුභාවො භිසක්කො දිබ්බාගදෙන සප්පෙ විය සබ්බපරප්පවාදිනො සදෙවකඤ්ච ලොකං අභිභවති. ඉති සබ්බලොකාභිභවෙන තථො අවිපරිතො දෙසනාවිලාසො වෙච පුඤ්ඤස්සයො ච අගදො අස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති වෙදිතබ්බො. එවං අභිභවනට්ඨෙත තථාගතො.

අපිච තථාය ගතොතිපි තථාගතො, තථං ගතොතිපි තථාගතො, ගතොති අවගතො අතීතො පත්තො පටිපන්නොති අත්ථො. තත්ථ සකලලොකං තීරණපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අවගතොති තථාගතො. ලොකසමුදයං පහනපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අතීතොති තථාගතො, ලොකනිරොධං සච්ඡිකිරියාය තථාය ගතො පත්තොති තථාගතො, ලොකනිරොධගාමීනිං පටිපදා තථාය ගතො පටිපන්නොති තථාගතො. තෙන යං වුත්තං භගවතා –

“ලොකො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකස්මා තථාගතො විසංයුත්තො. ලොකසමුදයො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකසමුදයො තථාගතස්ස පභීනො. ලොකනිරොධො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකනිරොධො තථාගතස්ස සච්ඡිකතො. ලොකනිරොධගාමීනි පටිපදා, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකනිරොධගාමීනි පටිපදා තථාගතස්ස භාවිතා. යං, භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සබ්බං තං තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධං. තස්මා ‘තථාගතො’ති වුවිච්ඡි”ති (අ. නි. 4.23).

තස්සපි එවං අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉදම්පි ච තථාගතස්ස තථාගතභාවදීපනෙ මුඛමත්තමෙව. සබ්බාකාරෙන පන තථාගතොව තථාගතස්ස තථාගතභාවං වණ්ණෙය්‍යා.

අරහං සම්මාසම්බුද්ධොති පද්දවයෙ පන ආරක්කතා, අරීනං අරානඤ්ච භතත්තා, පච්චයාදීනං අරහත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවාති ඉමෙහි තාව කාරණෙහි අරහත්ති වෙදිතබ්බො. සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා පන සම්මාසම්බුද්ධොති අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, චිත්ථාරතො පනෙනං පද්දවයං විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.123 ආදයො) බුද්ධානුස්සතිවණ්ණනායං පකාසිතන්ති.

171. දුතියෙ පාතුභාවොති උප්පත්ති නිප්පත්ති. දුල්ලභො ලොකස්මිත්ති ඉමස්මිං සත්තලොකෙ දුල්ලභො සුදුල්ලභො පරමදුල්ලභො. කස්මා දුල්ලභොති? එකචාරං දානපාරම් පුරෙත්වා බුද්ධෙන භවිතුං න සක්කා, ද්වෙ වාරෙ දස වාරෙ විසති වාරෙ පඤ්ඤාස වාරෙ වාරසනං වාරසහස්සං වාරසතසහස්සං වාරකොට්ඨසතසහස්සම්පි දානපාරම් පුරෙත්වා බුද්ධෙන භවිතුං න සක්කා, තථා එකදිවසං ද්වෙ දිවසෙ දස දිවසෙ විසති දිවසෙ පඤ්ඤාස දිවසෙ දිවසසනං දිවසසහස්සං දිවසසතසහස්සං දිවසකොට්ඨසතසහස්සං . එකමාසං ද්වෙ මාසෙ...පෙ.... මාසකොට්ඨසතසහස්සං. එකසංවච්ඡරං ද්වෙ සංවච්ඡරෙ...පෙ.... සංවච්ඡරකොට්ඨසතසහස්සං. එකකප්පං ද්වෙ කප්පෙ...පෙ.... කප්පකොට්ඨසතසහස්සං. කප්පානං එකං අසඬබ්බෙය්‍යාං ද්වෙ අසඬබ්බෙය්‍යානි තිණි අසඬබ්බෙය්‍යානි දානපාරම් පුරෙත්වා බුද්ධෙන භවිතුං න සක්කා. සීලපාරමිතෙක්ඛම්මපාරමි...පෙ.... උපෙක්ඛාපාරමිසුපි එසෙව නයො. පච්ඡිමකොට්ඨා පන කප්පසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬබ්බෙය්‍යානි දස පාරමියො පුරෙත්වා බුද්ධෙන භවිතුං සක්කාති ඉමිනා කාරණෙන දුල්ලභො.

172. තතියෙ අච්ඡරියමනුස්සොති අච්ඡරියො මනුස්සො. අච්ඡරියොති අන්ධස්ස පබ්බතාරොහණං විය නිව්චං න භොතිති අත්ථො. අයං තාව සද්දනායො. අයං පන අට්ඨකථානායො – අච්ඡරායොග්ගොති අච්ඡරියො, අච්ඡරං පහරිත්වා පස්සිතබ්බොති අත්ථො. අපිච “තථාගතස්ස, භික්ඛවෙ, අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස පාතුභාවා චත්තාරො අච්ඡරියා අබ්භුතා ධම්මා පාතුභවන්ති”ති (අ. නි. 4.127) එවමාදිහි අනෙකෙහි අච්ඡරියබ්භුතධම්මෙහි සමන්තාගතත්තාපි අච්ඡරියමනුස්සො. ආච්ඡණ්ණමනුස්සොතිපි අච්ඡරියමනුස්සො.

අභිනිභාරස්ස හි සම්පාදකෙ අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙත්වා එකබුද්ධස්ස සම්මුඛෙ මහාබොධිමණ්ඩෙ මානසං බන්ධිත්වා නිසප්පනං නාම න අඤ්ඤස්ස කස්සවි ආච්ඡණ්ණං, සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තස්සෙව ආච්ඡණ්ණං. තථා බුද්ධානං සන්තිකෙ බ්‍යාකරණං ලභිත්වා අනිවත්තකෙන හුත්වා චිරියාධිට්ඨානං අධිට්ඨාය බුද්ධකාරකධම්මානං පුරණම්පි න අඤ්ඤස්ස කස්සවි ආච්ඡණ්ණං, සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තස්සෙව ආච්ඡණ්ණං. තථා පාරමියො ගබ්භං ගණ්භාපෙත්වා වෙස්සන්තරත්තභාවසදිසෙ අත්තභාවෙ යත්වා සබ්බාලඬිකාරපටිමණ්ඩිතානං භත්ථිනං සත්තසතානි අස්සානං සත්තසතානීති එවං සත්තසතකමභාදානං දත්වා ජාලිකුමාරසදිසං පුත්තං, කණ්භාජිනාසදිසං ධිතරං, මද්දිදෙවිසදිසං භරියඤ්ච දානමුඛෙ නියානෙත්වා යාවතායුකං යත්වා දුතියෙ අත්තභාවෙ තුසිතභවනෙ පටිසන්ධිග්ගහණම්පි න අඤ්ඤස්ස කස්සවි ආච්ඡණ්ණං, සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තස්සෙව ආච්ඡණ්ණං. තුසිතපුරෙ යාවතායුකං යත්වා දෙවතානං ආයාචනං සම්පට්ඨිත්වා පඤ්චමභාවිලෝකනං විලෝකෙත්වා සතස්ස සම්පජානස්ස තුසිතපුරා චචිත්වා මහාභොගකුලෙ පටිසන්ධිග්ගහණම්පි න අඤ්ඤස්ස කස්සවි ආච්ඡණ්ණං, සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තස්සෙව ආච්ඡණ්ණං. තථා පටිසන්ධිග්ගහණදිවසෙ දසසහස්සිලෝකධාතුකම්පනම්පි, සතස්ස සම්පජානස්ස මාතුකුච්ඡියං නිවාසොපි, සතස්ස සම්පජානස්ස මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමනදිවසෙ දසසහස්සිලෝකධාතුකම්පනම්පි, සම්පතිජාතස්ස සත්තපද්විතිභාරගමනම්පි, දිබ්බසෙතච්ඡත්තං. ධාරණම්පි, දිබ්බවාළුබ්ඡනුක්ඛෙපොපි, සබ්බද්ධසාසු සීභවිලෝකනං විලෝකෙත්වා අත්තනා පටිසමං කඤ්චි සත්තං අදිස්වා “අග්ගොභමස්මි ලෝකස්සා”ති එවං සීභනාදනදනම්පි, පරිපාකගතෙ ඤාණෙ මහාසම්පත්තිං පහාය මහාභිනික්ඛමනම්පි, මහාබොධිමණ්ඩෙ පල්ලඬිකෙන නිසින්තස්ස මාරච්ඡයං ආදිං කත්වා පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිදිබ්බවක්ඛුචියොධානානි කත්වා පච්චුසසමයෙ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණගුණාරාසිපට්ඨිද්ධක්ඛණෙ දසසහස්සිලෝකධාතුකම්පනම්පි, පඨමධම්මදෙසනාය අනුත්තරං නිපරිවට්ටං ධම්මවක්ඛප්පවත්තනම්පිති එවමාදි සබ්බං න අඤ්ඤස්ස කස්සවි ආච්ඡණ්ණං, සබ්බඤ්ඤාබුද්ධස්සෙව ආච්ඡණ්ණං. එවං ආච්ඡණ්ණමනුස්සොතිපි අච්ඡරියමනුස්සො.

173. චතුත්ථෙ කාලකිරියාති එකස්මිං කාලෙ පාකටා කිරියාති කාලකිරියා. තථාගතො හි පඤ්චචත්තාලිය වස්සානි යත්වා තිණි පිටකානි පඤ්ච නිකායෙ නවඬිගං සත්ථුසාසනං චතුරාසිති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි පකාසෙත්වා මහාජනං නිබ්බානනින්තං නිබ්බානපොණං කත්වා යමකසාලානමත්තරෙ නිපන්තො භික්ඛුසඬ්ඨං ආමන්තෙත්වා අප්පමාදෙන ඔවදිත්වා සතො සම්පජානො අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායි. අයමස්ස කිරියා යාවජ්ජනනා පාකටාති එකස්මිං කාලෙ පාකටා කිරියාති කාලකිරියා. අනුතප්පා භොතිති අනුතාපකරා භොති. තත්ථ චක්ඛවත්තිරඤ්ඤො කාලකිරියා එකචක්ඛවාලෙ දෙවමනුස්සානං අනුතාපකරා භොති. බුද්ධානං කාලකිරියා දසසහස්සවක්ඛවාලෙසු දෙවමනුස්සානං අනුතාපකරා භොති. තෙන චුත්තං – “බහුතො ජනස්ස අනුතප්පා භොති”ති.

174. පඤ්චමෙ අදුතියොති දුතියස්ස බුද්ධස්ස අභාවා අදුතියො. චත්තාරො හි බුද්ධා සුතබුද්ධො, චතුසච්චබුද්ධො, පච්චෙකබුද්ධො, සබ්බඤ්ඤාබුද්ධොති. තත්ථ බහුස්සුතො භික්ඛු සුතබුද්ධො නාම . බිණ්ණසචො චතුසච්චබුද්ධො නාම . කප්පසතසහස්සාධිකානි ද්වෙ අසඬබ්බෙය්‍යානි පාරමියො පුරෙත්වා සාමං පටිච්ච්ඨපච්චෙකබොධිඤාණො පච්චෙකබුද්ධො නාම. කප්පසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි වා අට්ඨ වා සොළස වා අසඬබ්බෙය්‍යානි පාරමියො පුරෙත්වා

නිශ්ඡං මාරානං මත්ථකං මද්දත්වා පටිච්ඡිද්ධසබ්බස්සුඤ්ඤාඤාණො සබ්බස්සුබුද්ධො නාම. ඉමෙසු චතුසු බුද්ධෙසු සබ්බස්සුබුද්ධොව අද්වතියො නාම. න හි තෙන සද්ධිං අඤ්ඤො සබ්බස්සුබුද්ධො නාම උප්පජ්ජති.

අසභායොති අත්තභාවෙන වා පටිච්ඡිද්ධම්මෙහි වා සදිසො සභායො නාම අස්ස නත්ථිති අසභායො.
“ලද්ධසභායො ඛො පන සො භගවා සෙධානස්සෙව පටිපදාන”න්ති ඉමිනා පන පරියායෙන සෙධාසෙධා බුද්ධානං සභායා නාම භොන්ති. අප්පටිමොති පටිමා වුවිච්චිති අත්තභාවො, තස්ස අත්තභාවසදිසා අඤ්ඤා පටිමා නත්ථිති අප්පටිමො. යාපි ච මනුස්සා සුවණ්ණරජතාදිමා පටිමා කරොන්ති, තාසු වාලග්ගමත්තම්පි ඔකාසං තථාගතස්ස අත්තභාවසදිසං කාතුං සමත්ථො නාම නත්ථිති සබ්බථාපි අප්පටිමො.

අප්පටිසමොති අත්තභාවෙනෙවස්ස පටිසමො නාම කොචි නත්ථිති අප්පටිසමො. අප්පටිභාගොති යෙ තථාගතෙන “චත්තාරො සතිපට්ඨානා”තිආදිනා නයෙන ධම්මා දෙසිතා, තෙසු “න චත්තාරො සතිපට්ඨානා, තයො වා පඤ්ච වා”තිආදිනා නයෙන පටිභාගං කාතුං සමත්ථො නාම නත්ථිති අප්පටිභාගො. අප්පටිපුග්ගලොති අඤ්ඤො කොචි “අභං බුද්ධො”ති එවං පටිඤ්ඤා කාතුං සමත්ථො පුග්ගලො නත්ථිති අප්පටිපුග්ගලො. අසමොති අප්පටිපුග්ගලත්තාව සබ්බසත්තෙහි අසමො. අසමසමොති අසමා වුවිච්චන්ති අතීතානාගතා සබ්බස්සුබුද්ධා, තෙහි අසමෙහි සමොති අසමසමො.

ද්විපදානං අග්ගොති සම්මාසම්බුද්ධො අපදානං ද්විපදානං චතුප්පදානං ඛුප්පදානං රුපීනං අරුපීනං සඤ්ඤීනං අසඤ්ඤීනං නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීනං සත්තානං අග්ගොච. කස්මා ඉධ ද්විපදානං අග්ගොති වුත්තො? සෙට්ඨතරවසෙන. ඉමස්මිඤ්ඤි ලොකෙ සෙට්ඨො නාම උප්පජ්ජමානො අපදචතුප්පදඛුප්පදෙසු න උප්පජ්ජති, ද්විපදෙසුයෙව උප්පජ්ජති. කතරද්විපද්වෙසුති? මනුස්සෙසු වෙව දෙවෙසු ව. මනුස්සෙසු උප්පජ්ජමානො තිසභස්සිමභාසභස්සිලොකධාතුං වසෙ චත්තෙතුං සමත්ථො බුද්ධො හුත්වා උප්පජ්ජති. දෙවෙසු උප්පජ්ජමානො දසසභස්සිලොකධාතුං වසවත්ති මහාබ්‍රහ්මා හුත්වා උප්පජ්ජති. සො තස්ස කප්පියකාරකො වා ආරාමිකො වා සම්පජ්ජති. ඉති තතොපි සෙට්ඨතරවසෙනෙස ද්විපදානං අග්ගොති වුත්තො.

175-186. ඡට්ඨාදීසු එකපුග්ගලස්ස, භික්ඛවෙ, පාතුභාවා මහතො චක්ඛුස්ස පාතුභාවො භොතීති, භික්ඛවෙ, එකපුග්ගලස්ස තථාගතස්ස අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස පාතුභාවෙන මහත්තස්ස චක්ඛුස්ස පාතුභාවො භොති. තස්මිං පුග්ගලෙ පාතුභුතෙ තං පාතුභුතමෙව භොති, න විනා තස්ස පාතුභාවෙන පාතුභවති. පාතුභාවොති උප්පත්ති නිජ්ජන්ති. කතමස්ස චක්ඛුස්සාති? පඤ්ඤාවක්ඛුස්ස. කීවරුපස්සාති? සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස විපස්සනාපඤ්ඤාසදිසස්ස මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස සමාධිපඤ්ඤාසදිසස්සාති. ආලොකාදීසුපි එසෙව නයො. උභින්නං අග්ගසාවකානං පඤ්ඤාආලොකසදිසොයෙව හි එත්ථ ආලොකො, පඤ්ඤාඔභාසසදිසොයෙව ඔභාසො අධිප්පෙතො. “මහතො චක්ඛුස්ස, මහතො ආලොකස්ස, මහතො ඔභාසස්සා”ති ඉමාති ව පන තිණ්පි ලොකියලොකුත්තරම්ස්සකාති කථිතාතිති වෙදිතබ්බාති.

ජන්නං අනුත්තරියානන්ති උත්තරිතරවිරහිතානං ජන්නං උත්තමධම්මානං. තත්ථ දස්සනානුත්තරියං, සවනානුත්තරියං, ලාභානුත්තරියං, සික්ඛානුත්තරියං, පාරිවරියානුත්තරියං, අනුස්සනානුත්තරියන්ති ඉමාති ජ අනුත්තරියාති. ඉමෙසං පාතුභාවො භොතීති අත්ථො. ආයස්මා හි ආනන්දත්ථෙරො සායංපාතං තථාගතං චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන දට්ඨං ලභති, ඉදං දස්සනානුත්තරියං. අඤ්ඤොපි සොනාපන්නො වා සකදාගාමී වා අනාගාමී වා ආනන්දත්ථෙරො විය තථාගතං දස්සනාය ලභති, ඉදම්පි දස්සනානුත්තරියං. අපරො පන පුච්ඡ්ජනකල්‍යාණකො ආනන්දත්ථෙරො විය දසබලං දස්සනාය ලභිත්වා තං දස්සනං වඩ්ඪෙත්වා සොනාපන්නිමග්ගං පාපෙති. ඉදං දස්සනමෙව නාම, මූලදස්සනං පන දස්සනානුත්තරියං නාම.

ආනන්දත්ථෙරොයෙව ව අභික්ඛණං දසබලස්ස වචනං සොතවිඤ්ඤාණෙන සොතුං ලභති, ඉදං සවනානුත්තරියං. අඤ්ඤොපි සොනාපන්නාදයො ආනන්දත්ථෙරො විය තථාගතස්ස වචනං සවනාය ලභන්ති, ඉදම්පි සවනානුත්තරියං. අපරො පන පුච්ඡ්ජනකල්‍යාණකො ආනන්දත්ථෙරො විය තථාගතස්ස වචනං සොතුං ලභිත්වා තං සවනං වඩ්ඪෙත්වා සොනාපන්නිමග්ගං පාපෙති. ඉදං සවනමෙව නාම, මූලසවනං පන සවනානුත්තරියං නාම.

ආනන්දත්ථෙරොයෙව ව දසබලෙ සද්ධං පටිලභති, ඉදං ලාභානුත්තරියං. අඤ්ඤොපි සොනාපන්නාදයො ආනන්දත්ථෙරො විය දසබලෙ සද්ධාපටිලාභං ලභන්ති, ඉදම්පි ලාභානුත්තරියං. අපරො පන පුච්ඡ්ජනකල්‍යාණකො ආනන්දත්ථෙරො විය දසබලෙ සද්ධාපටිලාභං ලභිත්වා තං ලාභං වඩ්ඪෙත්වා සොනාපන්නිමග්ගං පාපෙති, අයං ලාභොයෙව නාම, මූලලාභො පන ලාභානුත්තරියං නාම.

ආනන්දත්ථෙරොයෙව ව දසබලස්ස සාසනෙ තිස්සො සික්ඛා සික්ඛති, ඉදං සික්ඛානුත්තරියං. අඤ්ඤොපි සොනාපන්නාදයො ආනන්දත්ථෙරො විය දසබලස්ස සාසනෙ තිස්සො සික්ඛා සික්ඛන්ති, ඉදම්පි සික්ඛානුත්තරියං. අපරො පන පුච්ඡ්ජනකල්‍යාණකො ආනන්දත්ථෙරො විය දසබලස්ස සාසනෙ තිස්සො සික්ඛා සික්ඛිත්වා තා සික්ඛා වඩ්ඪෙත්වා සොනාපන්නිමග්ගං පාපෙති. අයං සික්ඛායෙව නාම, මූලසික්ඛා පන සික්ඛානුත්තරියං නාම.

ආනන්දත්ථෙරොයෙව ච අභිණ්භං දසබලං පරිවරති, ඉදං පාරිවරියානුත්තරියං. අඤ්ඤෙපි සොනාපන්නාදයො ආනන්දත්ථෙරො විය අභිණ්භං දසබලං පරිවරන්ති, ඉදමපි පාරිවරියානුත්තරියං. අපරො පන පුට්ඨජනකලායාණකො ආනන්දත්ථෙරො විය දසබලං පරිවරිත්වා තං පාරිවරියං වඩ්ඪෙත්වා සොනාපන්නිමග්ගං පාපෙනි, අයං පාරිවරියායෙව නාම, මූලපාරිවරියා පන පාරිවරියානුත්තරියං නාම.

ආනන්දත්ථෙරොයෙව ච දසබලස්ස ලොකියලොකුත්තරෙ ගුණෙ අනුස්සරති, ඉදං අනුස්සතානුත්තරියං. අඤ්ඤෙපි සොනාපන්නාදයො ආනන්දත්ථෙරො විය දසබලස්ස ලොකියලොකුත්තරෙ ගුණෙ අනුස්සරන්ති, ඉදමපි අනුස්සතානුත්තරියං. අපරො පන පුට්ඨජනකලායාණකො ආනන්දත්ථෙරො විය දසබලස්ස ලොකියලොකුත්තරෙ ගුණෙ අනුස්සරිත්වා තං අනුස්සතිං වඩ්ඪෙත්වා සොනාපන්නිමග්ගං පාපෙනි, අයං අනුස්සතියෙව නාම, මූලානුස්සති පන අනුස්සතානුත්තරියං නාම. ඉමානි ඡ අනුත්තරියානි, ඉමෙසං පාතුභාවො හොති. ඉමානි ච පන ඡ අනුත්තරියානි ලොකියලොකුත්තරමිස්සකානි කථිතානිති වෙදිතබ්බානි.

චතුත්තං පටිසම්භිදානං සච්ඡිකිරියා හොතිති චතස්සො හි පටිසම්භිදායො අත්ථපටිසම්භිදා, ධම්මපටිසම්භිදා, නිරුත්තිපටිසම්භිදා, පටිභානපටිසම්භිදානි. තත්ථ අත්ථෙසු ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා, ධම්මෙසු ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා, අත්ථධම්මනිරුත්තාහිලාපෙ ඤාණං නිරුත්තිපටිසම්භිදා, ඤාණෙසු ඤාණං පටිභානපටිසම්භිදා. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පනෙතාසං අභිධම්මෙ (විභ. 718 ආදයො) ආගතොයෙව. ඉමාසං චතස්සත්තං පටිසම්භිදානං බුද්ධුප්පාදෙ පච්චක්ඛකිරියා හොති, න විනා බුද්ධුප්පාදා. එතාසං සච්ඡිකිරියානි අත්ථො. ඉමාපි ලොකියලොකුත්තරාව කථිතානි වෙදිතබ්බා.

අනෙකධාතුපටිච්චෙධොති “චක්ඛුධාතු රූපධාතු”තිආදීනං අට්ඨාරසත්තං ධාතුනං බුද්ධුප්පාදෙයෙව පටිච්චෙධො හොති, න විනා බුද්ධුප්පාදෙනාති අත්ථො. නානාධාතුපටිච්චෙධොති එත්ථ ඉමාව අට්ඨාරස ධාතුයො නානාසභාවතො නානාධාතුයොති වෙදිතබ්බා. යො පනෙතාසං “නානාසභාවා එතා”ති එවං නානාකරණතො පටිච්චෙධො, අයං නානාධාතුපටිච්චෙධො නාම. විජ්ජාවිමුක්තිඵලසච්ඡිකිරියානි එත්ථ විජ්ජානි ඵලෙ ඤාණං, විමුක්තිනි තදවසෙසා ඵලසම්පයුත්තා ධම්මා. සොනාපන්නිඵලසච්ඡිකිරියානි සොතොති පට්ඨමග්ගො, තෙන සොතෙන පත්තබ්බං ඵලන්ති සොනාපන්නිඵලං. සකදාගාමීඵලාදීනි පාකටානෙව.

187. අනුත්තරන්ති නිරුත්තරං. ධම්මචක්කන්ති සෙට්ඨචක්කං. චක්කසද්දො හෙස –

“චතුබ්භි අට්ඨජ්ඣගමා, අට්ඨාහිපි ච සොළස;
සොළසාහි ච බාත්තිංස, අත්තිව්ජං චක්කමාසදො;
ඉච්ඡාහතස්ස පොසස්ස, චක්කං හමති මත්ථකෙ”ති. (ජා. 1.1.104; 1.5.103) –

එත්ථ උරචක්කෙ ආගතො. “චක්කසමාරුල්භා ජානපදා පරියායන්ති”ති (අ. නි. 3.63; 5.54) එත්ථ ඉරියාපථචක්කෙ. “අථ බො සො, භික්ඛවෙ, රථකාරො යං තං චක්කං ඡහි මාසෙහි නිට්ඨිතං, තං පචත්තෙසී”ති (අ. නි. 3.15) එත්ථ දාරුචක්කෙ. “අද්දසා බො දොණො බ්‍රාහ්මණො හගවතො පාදෙසු චක්කානි සහස්සාරානී”ති (අ. නි. 4.36) එත්ථ ලක්ඛණචක්කෙ. “චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, චක්කානි, යෙහි සමන්තාගතානං දෙවමනුස්සානං චතුචක්කං චත්තති”ති (අ. නි. 4.31) එත්ථ සම්පත්තිචක්කෙ. “දිබ්බං චක්කරතනං පාතුභවති”ති (දී. නි. 2.243; ම. නි. 3.256) එත්ථ රතනචක්කෙ. ඉධ පන ධම්මචක්කෙ ආගතො.

පචත්තිතන්ති එත්ථ ධම්මචක්කං අභිනිහරති නාම, අභිනිහටං නාම, උප්පාදෙති නාම, උප්පාදිතං නාම, පචත්තෙති නාම, පචත්තිතං නාමාති අයං පහෙදො වෙදිතබ්බො. කුතො පට්ඨාය ධම්මචක්කං අභිනිහරති නාමාති? යදා සුමෙධබ්‍රාහ්මණො හුත්වා කාමෙසු ආදීනවං තෙක්ඛම්මෙ ච ආනිසංසං දිස්වා සත්තසතකමභාදානං දත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා පඤ්ච අභිඤ්ඤා අට්ඨ සමාපන්නියො නිබ්බන්තෙති, තතො පට්ඨාය ධම්මචක්කං අභිනිහරති නාම.

කුතො පට්ඨාය අභිනිහටං නාමාති? යදා අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙන්වා දීපඬ්ඤාපාදමූලෙ මහාබොධිමණ්ඩන්ථාය මානසං බන්ධිත්වා “බ්‍යාකරණං අලද්ධා න වුට්ඨහිස්සාමී”ති වීරියාධිට්ඨානං අධිට්ඨාය නිපන්නො දසබලස්ස සන්තිකා බ්‍යාකරණං ලභී, තතො පට්ඨාය ධම්මචක්කං අභිනිහටං නාම.

කුතො පට්ඨාය උප්පාදෙති නාමාති? තතො පට්ඨාය දානපාරමී පුරෙන්නොපි ධම්මචක්කං උප්පාදෙති නාම. සීලපාරමී පුරෙන්නොපි...පෙ.... උපෙක්ඛාපාරමී පුරෙන්නොපි ධම්මචක්කං උප්පාදෙති නාම. දස පාරමියො දස උපපාරමියො දස පරමත්ථපාරමියො පුරෙන්නොපි, පඤ්ච මහාපරිව්චාගෙ පරිව්චජන්තොපි, ඤාතත්ථවරියං පුරෙන්නොපි ධම්මචක්කං උප්පාදෙති නාම. වෙස්සන්තරත්තභාවෙ යත්වා සත්තසතකමභාදානං දත්වා පුත්තදාරං දානමුඛෙ නිය්‍යානෙන්වා පාරමීකුටං ගහෙන්වා කුසිතපුරෙ නිබ්බන්තිත්වා තත්ථ යාවතායුකං යත්වා දෙවතාහි ආයාචිතො පටිඤ්ඤා දත්වා පඤ්චමභාවිලෝකනං විලෝකෙන්තොපි ධම්මචක්කං උප්පාදෙතියෙව නාම. මාතුකුච්ඡියං පටිසන්ධිං ගණ්හන්තොපි, පටිසන්ධික්ඛණෙ දසසහස්සචක්කවාලං කම්පෙන්තොපි, මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තදිවසෙ තථෙව ලෝකං කම්පෙන්තොපි, සම්පතිජාතො සත්ත පදානි ගන්ත්වා “අග්ගොමහස්මී”ති සීහනාදං නදන්තොපි,

එකුනතිංස සංවච්ඡරානි අගාරමජ්ඣෙ වසන්තොපි, මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමන්තොපි, අනොමානදීතිරෙ පබ්බජන්තොපි, මහාපධානෙ ඡබ්බස්සානි වීරියං කරොන්තොපි, සුජාතාය දින්නං මධුපායාසං භුඤ්ජිත්වා සුවණ්ණපාතිං නදියා පවාහෙන්වා සායන්හසමයෙ බොධිමණ්ඩවරගතො පුරන්ථිමං ලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො නිසීදිත්වා සූරියෙ ධරමානෙයෙව මාරඛලං විධමෙන්වා පඨමයාමෙ පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරන්තොපි, මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙන්තොපි, පච්චුසකාලසමනන්තරෙ පච්චයාකාරං සම්මසිත්වා සොතාපත්තිමග්ගං පටිවිජ්ඣන්තොපි, සොතාපත්තිඵලං සච්ඡිකරොන්තොපි, සකදාගාමීමග්ගං සකදාගාමීඵලං අනාගාමීමග්ගං අනාගාමීඵලං සච්ඡිකරොන්තොපි, අරහත්තමග්ගං පටිවිජ්ඣන්තොපි ධම්මවක්කං උප්පාදෙතියෙව නාම.

අරහත්තඵලක්ඛණෙ පන තෙන ධම්මවක්කං උප්පාදිතං නාම. බුද්ධානඤ්චි සකලලොකීයලොකුත්තරගුණරාසි අරහත්තඵලෙනෙව සද්ධිං ඉජ්ඣති. තස්මා තෙන තස්මිං ඛණෙ ධම්මවක්කං උප්පාදිතං නාම හොති.

කදා පවත්තෙති නාම? බොධිමණ්ඩෙ සත්තසත්තාහං චිතිනාමෙන්වා ඉසිපතනෙ මිගදායෙ අඤ්ඤාකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරං කායසක්ඛිං කත්වා ධම්මවක්කප්පවත්තනසුත්තන්තං දෙසෙන්තො ධම්මවක්කං පවත්තෙති නාම.

යදා පන අඤ්ඤාකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරෙන දසබලස්ස දෙසනාඤාණානුභාවනිබ්බත්තං සවනං ලභිත්වා සබ්බපඨමං ධම්මො අධිගතො, තතො පට්ඨාය ධම්මවක්කං පවත්තිතං නාම හොතිති වෙදිතබ්බං. ධම්මවක්කන්ති වෙතං දෙසනාඤාණස්සපි නාමං පටිවෙධඤාණස්සපි. තෙසු දෙසනාඤාණං ලොකීයං, පටිවෙධඤාණං ලොකුත්තරං. කස්ස දෙසනාපටිවෙධඤාණන්ති? න අඤ්ඤස්ස කස්සපි, සම්මාසම්බුද්ධස්සෙව දෙසනාඤාණඤ්ච පටිවෙධඤාණඤ්චාති වෙදිතබ්බං.

සම්මදෙව්වාති හෙතුනා නයෙන කාරණෙනෙව. අනුප්පවත්තෙතිති යථා පුරතො ගච්ඡන්තස්ස පච්ඡතො ගච්ඡන්තො තං අනුගච්ඡති නාම, එවං පඨමතරං සත්ථාරා පවත්තිතං ථෙරො අනුප්පවත්තෙති නාම. කථං? සත්ථා හි “චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානා. කතමෙ චත්තාරො”ති කථෙන්නො ධම්මවක්කං පවත්තෙති නාම, ධම්මසෙනාපති සාරිපුත්තත්ථෙරොපි “චත්තාරොමෙ, ආචුසො, සතිපට්ඨානා”ති කථෙන්නො ධම්මවක්කං අනුප්පවත්තෙති නාම. සම්මප්පධානාදීසුපි එසෙව නයො. න කෙවලඤ්ච බොධිපක්ඛියධම්මෙසු, “චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, අරියසච්චානි. චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, අරියවංසා”තිආදීසුපි අයං නයො නෙතබ්බොව. එවං සම්මාසම්බුද්ධො ධම්මවක්කං පවත්තෙති නාම, ථෙරො දසබලෙන පවත්තිතං ධම්මවක්කං අනුප්පවත්තෙති නාම.

එවං ධම්මවක්කං අනුප්පවත්තෙන්තෙන පන ථෙරෙන ධම්මො දෙසිතොපි පකාසිතොපි සත්ථාරාව දෙසිතො පකාසිතො හොති. යො හි කොචි භික්ඛු වා භික්ඛුනී වා උපාසකො වා උපාසිකා වා දෙවො වා සක්කො වා මාරො වා බ්‍රහ්මා වා ධම්මං දෙසෙතු පකාසෙතු, සබ්බො සො සත්ථාරා දෙසිතො පකාසිතොව නාම හොති, සෙසජනො පන ලෙඛභාරකපක්ඛෙ ධීතොව නාම හොති. කථං? යථා හි රඤ්ඤා දින්නං පණ්ණං වාචෙන්වා යං යං කම්මං කරොන්ති, තං තං කම්මං යෙන කෙනචි කතම්පි කාරිතම්පි රඤ්ඤා කාරිතන්තෙව වුවවති. මහාරාජා විය හි සම්මාසම්බුද්ධො. රාජපණ්ණං විය තෙපිටකං බුද්ධවචනං. පණ්ණදානං විය තෙපිටකෙ නයමුඛදානං පණ්ණං වාචෙන්වා තංතංකම්මානං කරණං විය චතුත්තං පරිසානං අත්තනො බලෙන බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා පරෙසං දෙසනා පකාසනා. තත්ථ යථා පණ්ණං වාචෙන්වා යෙන කෙනචි කතම්පි කාරිතම්පි තං කම්මං රඤ්ඤා කාරිතමෙව හොති, එවමෙව යෙන කෙනචි දෙසිතොපි පකාසිතොපි ධම්මො සත්ථාරා දෙසිතො පකාසිතොව නාම හොතිති වෙදිතබ්බො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

එකපුග්ගලවග්ගවණ්ණනා.

14. එතදග්ගවග්ගො

(14) 1. පයමඑතදග්ගවග්ගො

එතදග්ගපදවණ්ණනා

188. එතදග්ගෙසු පයමවග්ගස්ස පයමෙ එතදග්ගන්ති එතං අග්ගං. එත්ථ ව අයං අග්ගසද්දො ආදිකොට්ඨකොට්ඨාසසෙට්ඨෙසු දිස්සති. “අජ්ජතග්ගෙ, සමම් දොවාරික, ආවරාමි ද්වාරං නිගණ්ඨානං නිගණ්ඨීන”න්තිආදීසු (ම. නි. 2.70) හි ආදිමිති දිස්සති. “තෙනෙව අභිගුලග්ගෙන තං අභිගුලග්ගං පරාමසෙය්‍යා (කථා. 441), උච්ඡග්ගං වෙළග්ග”න්තිආදීසු කොටියං. “අමිබ්බලග්ගං වා මධුරග්ගං වා තිත්තකග්ගං වා (සං. නි. 5.374), අනුජානාමි, හික්ඛවෙ, විහාරග්ගෙන වා පරිවෙණග්ගෙන වා භාජෙතු”න්තිආදීසු (චූළව. 318) කොටියාසෙ. “යාවතා, හික්ඛවෙ, සත්තා අපදා වා...පෙ... තථාගතො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”න්තිආදීසු (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90) සෙට්ඨෙ. ස්වායමිධ කොටියමිති වට්ටති සෙට්ඨෙපි. තෙ හි ථෙරා අත්තනො අත්තනො යානෙ කොටිභුතාතිපි අග්ගා, සෙට්ඨභුතාතිපි. තස්මා එතදග්ගන්ති එසා කොටි එසො සෙට්ඨොති අයමෙත්ථ අත්ථො. එසෙව නයො සබ්බසුත්තෙසු.

අයඤ්ච එතදග්ගසන්තික්ඛෙපො නාම චතුර්ති කාරණෙහි ලබ්හති අට්ඨප්පත්තීනො ආගමනතො විණ්ණවසීනො ගුණාතිරෙකතොති. තත්ථ කොච ථෙරො එකෙන කාරණෙන එතදග්ගට්ඨානං ලභති, කොච ද්විති, කොච තීති, කොච සබ්බෙහෙව චතුර්ති ආයස්මා සාරිපුත්තත්ථෙරො විය. සො හි අට්ඨප්පත්තීනොපි මහාපඤ්ඤාය එතදග්ගට්ඨානං ලභි ආගමනාදිති. කථං? එකස්මිං හි සමයෙ සත්ථා ජෙනවනමහාවිහාරෙ විහරන්තො කණ්ඩම්බරුක්ඛමුලෙ තිත්ථියමද්දනං යමකපාටිභාරියං දස්සෙත්වා “කහං නු බො පුරිමබුද්ධා යමකපාටිභාරියං කත්වා වස්සං උපගච්ඡන්ති”ති ආවජ්ජෙත්තො “තාවතිංසභවනෙ”ති ඤාත්වා ද්වෙ පදන්තරාති දස්සෙත්වා තතියෙන පදෙන තාවතිංසභවනෙ පච්චුට්ඨාසි. සක්කො දෙවරාජා භගවන්තං දිස්වා පණ්ඩුකම්බලසීලාතො උට්ඨාය සද්ධිං දෙවගණෙන පච්චුග්ගමනං අගමාසි. දෙවා විත්තයිංසු – “සක්කො දෙවරාජා දෙවගණපරිවුතො සට්ඨියොජනායාමාය පණ්ඩුකම්බලසීලාය නිසීදිත්වා සම්පත්තිං අනුභවති, බුද්ධානං නාම නිසින්තකාලතො පට්ඨාය න සක්කා අඤ්ඤෙන එත්ථ භත්ථමිති යපෙතු”න්ති. සත්ථාපි තත්ථ නිසින්තො තෙසං විත්තාවාරං ඤාත්වා මහාපංසුකුලිකො විය මුණ්ඩසීයකං සබ්බමෙව පණ්ඩුකම්බලසීලං අවත්ථරිත්වා නිසීදි. එවං නිසීදන්තො පන අත්තනො වා සරීරං මහන්තං කත්වා මාපෙසි, පණ්ඩුකම්බලසීලං වා බුද්දකං අකාසීති න සල්ලක්ඛෙතබ්බං. අවිත්තෙයොහි බුද්ධවිසයො. එවං නිසින්තො පන මාතරං කායසක්ඛිං කත්වා දසසහස්සවක්කවාළදෙවතානං “කුසලා ධම්මා අකුසලා ධම්මා අබ්‍යාකතා ධම්මා”ති අභිධම්මපිටකං දෙසෙසි.

පාටිභාරියට්ඨානෙපි සබ්බාපි ද්වාදසයොජනිකා පරිසා අනුරුද්ධත්ථෙරං උපසඬකමිත්වා “කහං, භන්තෙ, දසබ්බලො ගතො”ති පුච්ඡි. තාවතිංසභවනෙ පණ්ඩුකම්බලසීලායං වස්සං උපගන්ත්වා අභිධම්මකථං දෙසෙතුං ගතොති. භන්තෙ, න මයං සත්ථාරං අදිස්වා ගම්ස්සාම. කදා සත්ථා ආගම්ස්සතිති සත්ථු ආගමනකාලං ජානාමාති? මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස භාරං කරොථ, සො බුද්ධානං සන්තිකං ගන්ත්වා සාසනං ආභරිස්සතිති. කිං පන ථෙරස්ස තත්ථ ගන්තුං බලං නත්ථීති? අත්ථී, විසෙසවන්තානං පන විසෙසං පස්සන්තුති එවමාහ. මහාජනො මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරං උපසඬකමිත්වා සත්ථු සාසනං ගහෙත්වා ආගමනත්ථාය යාචි. ථෙරො පස්සන්තෙයෙව මහාජනෙ පථවියං නිමුජ්ජිත්වා අත්තොසිනෙරුනා ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා ආහ – “භන්තෙ, මහාජනො තුම්භාකං දස්සනකාමො, ආගමනදිවසං වො ජානිතුං ඉච්ඡති”ති. තෙන හි “ඉතො තෙමාසච්චයෙන සඬකස්සනගරද්වාරෙ පස්සමා”තිස්ස වදෙහිති. ථෙරො භගවතො සාසනං ආභරිත්වා මහාජනස්ස කථෙසි. මහාජනො තත්ථෙව තෙමාසං බන්ධාවාරං බන්ධිත්වා වසි. චූළඅනාථපිණ්ඩිකො ද්වාදසයොජනාය පරිසාය තෙමාසං යාගුහන්තං ආදාසි.

සත්ථාපි සත්තප්පකරණානි දෙසෙත්වා මනුස්සලොකං ආගමනත්ථාය ආකප්පං දස්සෙසි. සක්කො දෙවරාජා විස්සකම්මං ආමන්තෙත්වා තථාගතස්ස ඔතරණත්ථාය සොපානං මාපෙතුං ආණාපෙසි. සො එකතො සොවණ්ණමයං එකතො රජතමයං සොපානං මාපෙත්වා මජ්ඣෙ මණ්ණමයං මාපෙසි. සත්ථා මණ්ණමයෙ සොපානෙ යත්වා “මහාජනො මං පස්සතු”ති අධිට්ඨාසි. අත්තනො ආනුභාවෙනෙව “මහාජනො අවිච්ඡිමහානිරයං පස්සතු”තිපි අධිට්ඨාසි. නිරයදස්සනෙන වස්ස උප්පන්නසංවෙගනං ඤාත්වා දෙවලොකං දස්සෙසි. අපස්ස ඔතරත්තස්ස මහාබ්‍රහ්මා ඡත්තං ධාරෙසි, සක්කො දෙවරාජා පත්තං ගණ්හි, සුයාමො දෙවරාජා දිබ්බං වාළබ්ඡනිං බිජි, පඤ්චසිබො ගන්ධබ්බදෙවපුත්තො බෙලුවපණ්ඩුවිණං සමපඤ්ඤාසාය මුච්ඡනාහි මුච්ඡිත්වා වාදෙන්තො පුරතො ඔතරි. බුද්ධානං පථවියං පතිට්ඨිකකාලෙ “අහං පයමං වන්දිස්සාමි, අහං පයමං වන්දිස්සාමි”ති මහාජනො අට්ඨාසි. සහ මහාපථවිඅක්කමනෙන පන භගවතො නෙව මහාජනො න අසීතිමහාසාවකා පයමකචන්දනං සම්පාපුණ්සු, ධම්මසෙනාපති සාරිපුත්තත්ථෙරොයෙව පන සම්පාපුණ්.

අප්ඨ සත්ථා ද්වාදසයොජනාය පරිසාය අත්තරෙ “ථෙරස්ස පඤ්ඤානුභාවං ජානන්තු”ති පුට්ඨජනපඤ්චකං පඤ්ඤං ආරහි. පයමං ලොකියමහාජනො සල්ලක්ඛෙස්සතිති පුට්ඨජනපඤ්ඤං පුච්ඡි. යෙ යෙ සල්ලක්ඛිංසු, තෙ තෙ කථයිංසු. දුතියං පුට්ඨජනවිසයං අතික්කමිත්වා සොනාපත්තිමග්ගෙ පඤ්ඤං පුච්ඡි. පුට්ඨජනා තුණ්හි අහෙසුං, සොනාපන්නාව

කප්පියං. තතො සොනාපන්නානං විසයං අතික්කමිත්වා සකදාගාමිමග්ගෙ පඤ්ඤං පුච්ඡී. සොනාපන්නා තුණ්හි අහෙසුං, සකදාගාමිනොව කප්පියං. තෙසමිපි විසයං අතික්කමිත්වා අනාගාමිමග්ගෙ පඤ්ඤං පුච්ඡී. සකදාගාමිනො තුණ්හි අහෙසුං, අනාගාමිනොව කප්පියං. තෙසමිපි විසයං අතික්කමිත්වා අරහත්තමග්ගෙ පඤ්ඤං පුච්ඡී. අනාගාමිනො තුණ්හි අහෙසුං, අරහත්තොව කප්පියං. තතො හෙට්ඨිමකොටිතො පට්ඨාය අභිඤ්ඤානෙ අභිඤ්ඤානෙ සාවකෙ පුච්ඡී, තෙ අත්තනො අත්තනො පටිසම්භිදාවිසයෙ යත්වා කප්පියං. අප් මහාමොග්ගල්ලානං පුච්ඡී, සෙසසාවකා තුණ්හි අහෙසුං, ථෙරොව කප්පෙයි. තස්සාපි විසයං අතික්කමිත්වා සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස විසයෙ පඤ්ඤං පුච්ඡී. මහාමොග්ගල්ලානො තුණ්හි අහොසි, සාරිපුත්තත්ථෙරොව කප්පෙයි. ථෙරස්සාපි විසයං අතික්කමිත්වා බුද්ධවිසයෙ පඤ්ඤං පුච්ඡී. ධම්මසෙනාපති ආචජ්ජෙන්තොපි පස්සිතුං න සක්කොති, පුරත්ථිමපච්ඡිමුත්තරදක්ඛිණා චතස්සො දිසා චතස්සො අනුදිසාති ඉතො විතො ව ඔලොකෙන්තො පඤ්ඤප්පත්තිට්ඨානං සල්ලක්ඛෙනුං නාසක්ඛි.

සත්ථා ථෙරස්ස කිලමනභාවං ජානිත්වා “සාරිපුත්තො කිලමති, නයමුඛමස්ස දස්සෙස්සාමි”ති “ආගමෙහි ත්වං, සාරිපුත්තා”ති චත්වා “නායං තුය්හං විසයො පඤ්ඤො, බුද්ධානං එස විසයො සබ්බඤ්ඤානං යසස්සීන”න්ති බුද්ධවිසයභාවං ආචික්ඛිත්වා “භූතමිදන්ති, සාරිපුත්ත, සමනුපස්සසි”ති ආහ. ථෙරො “චතුමහාභූතිකකායපරිග්ගහං මෙ හගවා ආචික්ඛති”ති ඤත්වා “අඤ්ඤාතං හගවා, අඤ්ඤාතං සුගතා”ති ආහ. එතස්මිං යානෙ අයං කථා උදපාදි – මහාපඤ්ඤො චත, හො, සාරිපුත්තත්ථෙරො, යත්ර හි නාම සබ්බෙහි අනඤ්ඤාතං පඤ්ඤං කප්පෙයි, බුද්ධෙහි ව දින්නනසෙ යත්වා බුද්ධවිසයෙ පඤ්ඤං කප්පෙයි, ඉති ථෙරස්ස පඤ්ඤානුභාවො යත්තකං යානං බුද්ධානං කිත්තිසද්දෙන ඔත්ථං, සබ්බං අජ්ඣොත්ථරිත්වා ගතොති එවං තාව ථෙරො අට්ඨුප්පත්තිතො මහාපඤ්ඤාය එතදග්ගට්ඨානං ලභී.

කථං ආගමනතො? ඉමිස්සායෙව හි අට්ඨුප්පත්තියා සත්ථා ආහ – සාරිපුත්තො න ඉදානෙව පඤ්ඤවා, අතීනෙ පඤ්ඤව ජාතිසතාති ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වාපි මහාපඤ්ඤොව අහොසි –

“යො පබ්බජී ජාතිසතාති පඤ්ඤව,
පහාය කාමාති මනොරමාති;
තං චිතරාගං සුසමාහිතින්ද්‍රියං,
පරිනිබ්බුතං චන්දප්ප සාරිපුත්ත”න්ති.

එවං පබ්බජ්ජං උපබුද්ධභවනො එකස්මිං සමයෙ බාරාණසියං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තො. තයො වෙදෙ උග්ගණ්හිත්වා තත්ථ සාරං අපස්සන්තො “පබ්බජිත්වා එකං මොක්ඛධම්මං ගවෙසිතුං වට්ටති”ති චිත්තං උජ්ජාදෙසි. තස්මිං කාලෙ බොධිසත්තොපි කාසිරට්ඨෙ උද්ච්චබ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්තො වුද්ධිමත්ථාය උග්ගහිතසිප්පො කාමෙසු ආදීනවං නෙක්ඛම්මෙව ච ආනිසංසං දිස්වා සරාවාසං පහාය හිමවන්තං පවිසිත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා පඤ්ඤව අභිඤ්ඤා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙන්වා චනමුලඵලාභාරො හිමවන්තප්පදෙසෙ වසති. සොපි මාණවො නික්ඛම්ත්වා තස්සෙව සන්තිකෙ පබ්බජී. පරිවාරො මහා අහොසි පඤ්ඤවසතමත්තා ඉසයො.

අපස්ස සො ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො එකදෙසං පරිසං ගහෙන්වා ලොණම්බිලසෙවනත්ථං මනුස්සපථං අගමාසි. තස්මිං සමයෙ බොධිසත්තො තස්මිංයෙව හිමවන්තප්පදෙසෙ කාලං අකාසි. කාලකිරියසමයෙව නං අන්තෙවාසිකා සන්තිපතිත්වා පුච්ඡිංසු – “අත්ථි තුම්හෙහි කොචි විසෙසො අධිගතො”ති. බොධිසත්තො “නත්ථි කිඤ්චි”ති චත්වා අපරිහීනජ්ඣානො ආහස්සරබ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තො. සො කිඤ්චොපි ආකිඤ්චඤ්ඤායතනස්ස ලාභී, බොධිසත්තානං පන අරුපාවචරෙ පටිසන්ධි නාම න හොති. කස්මා? අහබ්බට්ඨානත්තා. ඉති සො අරුපසමාපත්තිලාභී සමානොපි රුපාවචරෙ නිබ්බන්ති. අන්තෙවාසිකාපිස්ස “ආචරියො ‘නත්ථි කිඤ්චි’ති ආහ, මොසා තස්ස කාලකිරියා”ති න කිඤ්චි සක්කාරසම්මානං අකංසු. අප් සො ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො අතික්කන්තෙ වස්සාවාසෙ ආගන්ත්වා “කහං ආචරියො”ති පුච්ඡී. කාලං කතොති. අපි නු ආචරියෙන උද්ධගුණං පුච්ඡිත්ථාති? ආම පුච්ඡිමිහාති. කිං වදෙතිති? නත්ථි කිඤ්චිති. මයමිපි “ආචරියෙන උද්ධගුණො නාම නත්ථි”ති නාස්ස සක්කාරසම්මානං කරිමහාති. තුම්හෙ භාසිතස්ස අත්ථං න ජානිත්ථ, ආචරියො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනස්ස ලාභීති.

අප් තෙ ජෙට්ඨන්තෙවාසිකස්ස කථං න සද්දහිංසු. සො පුනස්පුනං කප්පන්තොපි සද්දහාපෙනුං නාසක්ඛි. අප් බොධිසත්තො ආචජ්ජමානො “අන්ධබාලො මහාජනො මය්හං ජෙට්ඨන්තෙවාසිකස්ස කථං න ගණ්හාති, ඉමං කාරණං පාකං කරස්සාමි”ති බ්‍රහ්මලොකතො ඔතරිත්වා අස්සමපදමත්ථකෙ ධීතො ආකාසගතොව ජෙට්ඨන්තෙවාසිකස්ස පඤ්ඤානුභාවං චණ්ණෙන්වා ඉමං ගාථං අභාසි –

“පරොසහස්සමිපි සමාගතානං,
කන්දෙයුං තෙ වස්සසතං අපඤ්ඤා;
එකොව සෙයොා පුරිසො සපඤ්ඤො,
යො භාසිතස්ස විජානාති අත්ථ”න්ති. (ජා. 1.1.101);

එවං ඉසිගණං සඤ්ඤාපෙන්වා බොධිසත්තො බ්‍රහ්මලොකමෙව ගතො. සෙසඉසිගණොපි අපරිහීනජ්ඣානො හුත්වා කාලං කත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො ජාතො. තත්ථ බොධිසත්තො සබ්බඤ්ඤානං පත්තො,

ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො සාරිපුත්තත්ථෙරො ජාතො, සෙසා ඉසයො බුද්ධපරිසා ජාතාති එවං අතීතෙපි සාරිපුත්තො මහාපඤ්ඤාව සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස චිත්ථාරෙන අත්ථං ජානිතුං සමත්ථොති වෙදිතබ්බො.

ඉදමෙව ච පුට්ඨජනපඤ්චකං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා –

“පරොසතඤ්චෙපි සමාගතානං,
කුමාරයොස්සං තෙ වස්සසතං අපඤ්ඤා;
එකොව සෙයොසා පුරිසො සපඤ්ඤො,
සො භාසිතස්ස විජානාති අත්ථ”න්ති. (ජා. 1.1.101) –

ඉමම්පි ජාතකං කථෙසි. තස්ස පුරිමජාතකෙ චුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අපරම්පි ඉදමෙව පුට්ඨජනපඤ්චකං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා –

“යෙ සඤ්ඤිතො තෙපි දුග්ගතා, යෙපි අසඤ්ඤිතො තෙපි දුග්ගතා;
එතං උභයං විචජ්ජය, තං සමාපත්තිසුඛං අනඬගණ”න්ති. (ජා. 1.1.134) –

ඉමං අනඬගණජාතකං කථෙසි. එත්ථ ච ආචරියො කාලං කරොන්තො අන්තෙවාසිකෙහි පුච්ඡිතො “නෙවසඤ්ඤී නාසඤ්ඤී”ති ආහ. සෙසං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

අපරම්පි ඉදමෙව පුට්ඨජනපඤ්චකං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා –

“චන්දාහං සූරියාහඤ්ච, යොධ පඤ්ඤාය ගාධති;
අවිතක්කෙන කුමානෙන, හොති ආහස්සරූපගො”ති. (ජා. 1.1.135) –

ඉදං චන්දාහජාතකං කථෙසි. එත්ථාපි ආචරියො කාලං කරොන්තො අන්තෙවාසිකෙහි පුච්ඡිතො “ඔදාතකසිණං චන්දාහං නාම, පීතකසිණං සූරියාහං නාමාති තං උභයං යො පඤ්ඤාය ගාධති පවිසති පක්ඛන්දති, සො අවිතක්කෙන දුතියජ්ඣානෙන ආහස්සරූපගො හොති, තාදිසො අහ”න්ති සන්ධාය – “චන්දාහං සූරියාහ”න්ති ආහ. සෙසං පුරිමනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

ඉදමෙව ච පුට්ඨජනපඤ්චකං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා –

“ආසීසෙථෙව පුරිසො, න නිබ්බින්දෙයා පණ්ඩිතො;
පස්සාමි වොහං අත්තානං, යථා ඉච්ඡිං තථා අහු.

“ආසීසෙථෙව පුරිසො, න නිබ්බින්දෙයා පණ්ඩිතො;
පස්සාමි වොහං අත්තානං, උදකා ථලමුඛිහතං.

“වායමෙථෙව පුරිසො, න නිබ්බින්දෙයා පණ්ඩිතො;
පස්සාමි වොහං අත්තානං, යථා ඉච්ඡිං තථා අහු.

“වායමෙථෙව පුරිසො, න නිබ්බින්දෙයා පණ්ඩිතො;
පස්සාමි වොහං අත්තානං, උදකා ථලමුඛිහතං.

“දුක්ඛුපතීතොපි නරො සපඤ්ඤො,
ආසං න ඡින්දෙයා සුඛාගමාය;
බහු හි එස්සා අභිතා හිතා ව,
අවිතක්කිතා මච්චමුපබ්බජන්ති.

“අවින්තිතම්පි භවති, වින්තිතම්පි විනස්සති;
න හි වින්තාමයා හොගා, ඉත්ථියා පුරිසස්ස වා.

“සරහං ගිරිදුග්ගස්මිං, යං ත්වං අනුසරි පුරෙ;
අලිනචිත්තස්ස තුවං, වික්කන්තමනුජීවසි.

“යො තං විදුග්ගා නරකා සමුද්ධරි,
සිලාය යොග්ගං සරහො කරිත්වා;

දුක්ඛපනිතං මච්චුමුඛා පමොවයි,
අලිනචිත්තං ත මිගං වදෙසි.

“කිං ත්වං නු තත්ථෙව තදා අහොසි,
උදාහු තෙ කොචි නං එතදක්ඛා;
විචට්ඨච්ඡද්දො නුසි සබ්බදස්සි,
ඤාණං නු තෙ බ්‍රාහ්මණ භිංසරූපං.

“න වෙවහං තත්ථ තදා අහොසිං,
න වාපි මෙ කොචි නං එතදක්ඛා;
ගාථාපදානඤ්ච සුභාසිතානං,
අත්ථං තදානෙත්ති ජනිත්ද ධීරා”ති. (ජා. 1.13.134-143) –

ඉමං තෙරසනිපාතෙ සරහජාතකඤ්ච කථෙසි. ඉමානි පන පඤ්චපි ජාතකානි අතීතෙපි සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස විත්ථාරෙන අත්ථං මය්හං පුත්තො ජානාතීති සත්ථාරා ධම්මසෙනාපතිසාරිපුත්තත්ථෙරස්ස පඤ්ඤානුභාවප්පකාසනත්ථමෙව කථිතානිති එවං ආගමනතොපි ථෙරො මහාපඤ්ඤකාය එතදග්ගට්ඨානං ලභී.

කථං විණ්ණවසිතොති? විණ්ණං කිරෙනං ථෙරස්ස චතුපරිසමජ්ඣෙ ධම්මං කථෙන්නො චත්තාරි සච්චානි අමුඤ්චිත්වා කථෙතීති එවං විණ්ණවසිතොපි ථෙරො මහාපඤ්ඤකාය එතදග්ගට්ඨානං ලභී.

කථං ගුණාතිරෙකතොති? යථෙත්වා හි දසබ්ලං අඤ්ඤො කොචි එකසාවකොපි මහාපඤ්ඤකාය ධම්මසෙනාපතිතා සදිසො නාම නත්ථිති එවං ගුණාතිරෙකතොපි ථෙරො මහාපඤ්ඤකාය එතදග්ගට්ඨානං ලභී.

යථා ව සාරිපුත්තත්ථෙරො, එවං මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරොපි සබ්බෙහෙව චතුහිපි ඉමෙහි කාරණෙහි එතදග්ගට්ඨානං ලභී. කථං? ථෙරො හි මහිද්ධිකො මහානුභාවො නන්දොපනන්දසදිසම්පි නාගරාජානං දමෙසීති එවං තාව අට්ඨුප්පත්තිතො ලභී. න පනෙස ඉදානෙව මහිද්ධිකො මහානුභාවො, අතීතෙ පඤ්ච ජාතිසතානි ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිතොපි මහිද්ධිකො මහානුභාවො අහොසීති.

“යො පබ්බජී ජාතිසතානි පඤ්ච,
පහාය කාමානි මනොරමානි;
තං චිතරාගං සුසමාහිතින්ද්‍රියං,
පරිනිබ්බුතං චන්දප් මොග්ගල්ලාන”න්ති. –

එවං ආගමනතොපි ලභී. විණ්ණං වෙතං ථෙරස්ස නිරයං ගන්ත්වා අත්තනො ඉද්ධිබලෙන නිරයසත්තානං අස්සාසජනනත්ථං සීතං අධිට්ඨාය වක්කමත්තං පදුමං මාපෙත්වා පදුමකණ්ණිකායං නිසීදිත්වා ධම්මකථං කථෙති, දෙවලොකං ගන්ත්වා දෙවසඬ්ඨං කම්මගතිං ජානාපෙත්වා සච්චකථං කථෙතීති එවං විණ්ණවසිතො ලභී. යථෙත්වා ව සම්මාසම්බුද්ධං අඤ්ඤො සාවකො මහාමොග්ගල්ලානො විය මහිද්ධිකො මහානුභාවො නත්ථිති එවං ගුණාතිරෙකතො ලභී.

යථා වෙස, එවං මහාකස්සපත්ථෙරොපි සබ්බෙහෙවිමෙහි කාරණෙහි එතදග්ගට්ඨානං ලභී. කථං? සම්මාසම්බුද්ධො හි ථෙරස්ස තිගාචුකං මග්ගං පච්චුග්ගමනං කත්වා තීහි ඔවාදෙහි උපසම්පාදෙත්වා විවරං පරිචන්තෙත්වා අදාසි. තස්මිං සමයෙ මහාපට්ඨි උදකපරියන්තං කත්වා කම්පි, මහාජනස්ස අබ්භන්තරෙ ථෙරස්ස කිත්තිසද්දො අජ්ඣාත්ථරිත්වා ගතො. එවං අට්ඨුප්පත්තිතො ලභී. න වෙස ඉදානෙව ධුතඨරො, අතීතෙ පඤ්ච ජාතිසතානි ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිතොපි ධුතඨරොව අහොසි.

“යො පබ්බජී ජාතිසතානි පඤ්ච,
පහාය කාමානි මනොරමානි;
තං චිතරාගං සුසමාහිතින්ද්‍රියං,
පරිනිබ්බුතං චන්දප් මහාකස්සප”න්ති. –

එවං ආගමනතොපි ලභී. විණ්ණං වෙතං ථෙරස්ස චතුපරිසමජ්ඣගතො ධම්මං කථෙන්නො දස කථාවත්ථුනි අවිජ්ඣිත්වා කථෙතීති එවං විණ්ණවසිතො ලභී. යථෙත්වා ව සම්මාසම්බුද්ධං අඤ්ඤො සාවකො තෙරසනි ධුතගුණෙහි මහාකස්සපසදිසො නත්ථිති එවං ගුණාතිරෙකතො ලභී. ඉමීනාව නියාමෙන තෙසං තෙසං ථෙරානං යථාලාභතො ගුණෙ කිත්තෙතුං වට්ඨති.

ගුණවසෙනෙව හි සම්මාසම්බුද්ධො යථා නාම රාජා වක්කවත්ති වක්කරතනානුභාවෙන වක්කවාළගබ්භෙ රජ්ජරිං පත්වා “පත්තබ්බං මෙ පත්තං, කිං මෙ ඉදානි මහාජනෙන ඔලොකිතෙනා”ති න අප්පොස්සුක්කො හුත්වා

රජ්ජයිරියෙව අනුභොති, කාලෙන පන කාලං විනිවිජයටියානෙ නිසිදිත්වා නිග්ගහෙනබ්බෙ නිග්ගණ්හාති, පග්ගහෙනබ්බෙ පග්ගණ්හාති, යානන්තරෙසු ව යපෙනබ්බයුත්තකෙ යානන්තරෙසු යපෙනි, එවමෙවං මහාබොධිමණ්ඩෙ අධිගතස්ස සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස ආනුභාවෙන අනුප්පත්තධම්මරජ්ජො ධම්මරාජාපි “කිං මෙ ඉදානි ලොකෙන ඔලොකිතෙන, අනුත්තරං ඵලසමාපත්තිසුඛං අනුභවිස්සාමි”ති අප්පොස්සුක්කතං අනාපජ්ජිත්වා චතුපරිසමජ්ඣෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්නො අට්ඨංගසමන්තාගතං බ්‍රහ්මස්සරං නිව්ඡාරන්වා ධම්මං දෙසයමානො නිග්ගහෙනබ්බයුත්තෙ කණ්ඩම්මෙ පුග්ගලෙ සිනෙරුපාදෙ පක්ඛිපන්නො විය අපායභයසන්නප්පනෙන නිග්ගහෙන්වා පග්ගහෙනබ්බයුත්තෙ කල්‍යාණධම්මෙ පුග්ගලෙ උක්ඛිපිත්වා භවග්ගෙ නිසිදාපෙන්තො විය පග්ගණ්හිත්වා යානන්තරෙසු යපෙනබ්බයුත්තකෙ අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරාදයො සාවකො යාථාවසරසගුණවසෙනෙව යානන්තරෙසු යපෙන්තො එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං රත්තඤ්ඤුනං, යදිදං අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤොතිආදිමාහ.

අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරවත්ථු

තත්ථ එතදග්ගන්ති පදං චුත්තත්ථමෙව. රත්තඤ්ඤුනන්ති රත්තියො ජානන්තානං. යපෙන්වා හි සම්මාසම්බුද්ධං අඤ්ඤො සාවකො අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරතො පයමතරං පබ්බජිතො නාම තත්ථීති පබ්බජිතකාලතො පටියාය ථෙරො චරකාලං රත්තියො ජානාතීති රත්තඤ්ඤු. සබ්බපයමං ධම්මස්ස පටිච්චිද්ධන්තා යදා තෙන ධම්මො පටිච්චිද්ධො, චරකාලතො පටියාය තං රත්තීං ජානාතීතිපි රත්තඤ්ඤු. අපිච ඛිණාසවානං රත්තිදිවසපරිච්ඡෙදො පාකටොව හොති, අයඤ්ච පයමඛිණාසවොති එවම්පි රත්තඤ්ඤුනං සාවකානං අයමෙව අග්ගො පුරිමකොටිභූතො සෙටියො. තෙන චුත්තං – “රත්තඤ්ඤුනං යදිදං අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤො”ති.

එත්ථ ව යදිදන්ති නිපාතො, තස්ස ථෙරං අවෙක්ඛිත්වා යො එසොති, අග්ගසද්දං අවෙක්ඛිත්වා යං එතන්ති අත්ථො. අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤොති ඤාතකොණ්ඩඤ්ඤො පටිච්චිද්ධකොණ්ඩඤ්ඤො. තෙනෙවාහ – “අඤ්ඤාසි වන, හො, කොණ්ඩඤ්ඤො, අඤ්ඤාසි වන, හො, කොණ්ඩඤ්ඤොති. ඉති හිදං ආයස්මතො කොණ්ඩඤ්ඤස්ස අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤො ත්වෙව නාමං අහොසි”ති (සං. නි. 5.1081; මහාව. 17).

අයං පන ථෙරො කතරබුද්ධකාලෙ පුබ්බපත්ථනං අභිනිහාරං අකාසි, කදා පබ්බජිතො, කදානෙන පයමං ධම්මො අධිගතො, කදා යානන්තරෙ යපිතොති ඉමිනා නයෙන සබ්බෙසුපි එතදග්ගෙසු පඤ්ඤකම්මං වෙදිතබ්බං.

තත්ථ ඉමස්ස තාව ථෙරස්ස පඤ්ඤකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකවා – ඉතො කප්පසතසහස්සමත්ථකෙ පදුමුත්තරො නාම බුද්ධො ලොකෙ උදපාදි, තස්ස පටිච්චිද්ධසබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස මහාබොධිපල්ලච්ඡිකතො උට්ඨන්තස්ස මහාපට්ඨියං යපෙතුං පාදෙ උක්ඛිත්තමත්තෙ පාදසම්පට්චිජනත්ථං මහන්තං පදුමපුප්ඵං උග්ගඤ්ඡී, තස්ස ධුරපත්තාති නචුතිහත්ථාති හොන්ති, කෙසරං තිංසහත්ථං, කණ්ණිකා ද්වාදසහත්ථා, පාදෙන පතිට්ඨිතටියානං එකාදසහත්ථං. තස්ස පන භගවතො සරීරං අට්ඨපණ්ණාසහත්ථුබ්බෙධං අහොසි. තස්ස පදුමකණ්ණිකාය දක්ඛිණපාදෙ පතිට්ඨන්තෙ මහාතුම්බමත්තා රෙණු උග්ගන්ත්වා සරීරං ඔකිරමානා ඔතරි, වාමපාදස්ස යපනකාලෙපි තථාරූපංයෙව පදුමං උග්ගන්ත්වා පාදං සම්පට්චිඡී. තතොපි උග්ගන්ත්වා චුත්තප්පමාණාව රෙණු සරීරං ඔකිරි. තං පන රෙණුං අභිභවමානා තස්ස භගවතො සරීරප්පභා නික්ඛමිත්වා යන්තනාළිකාය විස්සට්ඨසුවණ්ණරසධාරා විය සමන්තා ද්වාදසයොජනටියානං එකොභාසං අකාසි. තතියපාදුද්ධරණකාලෙ පට්මුග්ගතං පදුමං අන්තරධාසි, පාදසම්පට්චිජනත්ථං අඤ්ඤං නවං පදුමං උග්ගඤ්ඡී. ඉමිනාව නියාමෙන යත්ථ යත්ථ ගන්තුකාමො හොති, තත්ථ තත්ථාපි මහාපදුමං උග්ගච්ඡති. තෙනෙවස්ස “පදුමුත්තරසම්මාසම්බුද්ධො”ති නාමං අහොසි.

එවං සො භගවා ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා භික්ඛුසතසහස්සපරිවාරො මහාජනස්ස සඬිගහත්ථාය ගාමනිගමරාජධානියු භික්ඛාය වරන්තො හංසවතීනගරං සම්පාපුණි . තස්ස ආගතභාවං සුත්වා පිතා මහාරාජා පව්වුග්ගමනං අකාසි. සත්ථා තස්ස ධම්මකථං කථෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ කෙච්ඡි සොතාපන්නා කෙච්ඡි සකදාගාමී කෙච්ඡි අනාගාමී කෙච්ඡි අරහත්තං පාපුණිංසු. රාජා ස්වාතනාය දසබලං නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙ කාලං ආරොවාපෙන්වා භික්ඛුසතසහස්සපරිවාරස්ස භගවතො සකනිවෙසනෙ මහාදානං අදාසි. සත්ථා භත්තානුමොදනං කත්වා විහාරමෙව ගතො. තෙනෙව නියාමෙන පුනදිවසෙ නාගරා, පුනදිවසෙ රාජාති දීසමද්ධානං දානං අදංසු.

තස්මිං කාලෙ අයං ථෙරො හංසවතීනගරෙ ගහපතිමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්තො. එකදිවසං බුද්ධානං ධම්මදෙසනාකාලෙ හංසවතීනගරවාසිනො ගන්ධමාලාදිහත්ථෙ යෙන බුද්ධො, යෙන ධම්මො, යෙන සඬිසො, තත්තීන්තෙ තප්පොණෙ තප්පබ්භාරෙ ගච්ඡන්තෙ දිස්වා තෙන මහාජනෙන සද්ධිං ධම්මදෙසනටියානං අගමාසි. තස්මිඤ්ච සමයෙ පදුමුත්තරො භගවා අත්තතො සාසනෙ පයමං පටිච්චිද්ධධම්මං එකං භික්ඛුං එතදග්ගටියානෙ යපෙසි. සො කුලපුත්තො තං කාරණං සුත්වා “මහා වතායං භික්ඛු, යපෙන්වා කිරි බුද්ධං අඤ්ඤො ඉමිනා පයමතරං පටිච්චිද්ධධම්මො නාම තත්ථී. අහො වතාහමිපි අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ පයමං ධම්මං පටිච්ඡික්ඛාසමත්ථො භවෙය්‍ය”න්ති චින්තෙත්වා දෙසනාපරියොසානෙ භගවත්තං උපසඬිකමිත්වා “ස්වෙ මය්හං භික්ඛං ගණ්හවා”ති නිමන්තෙසි. සත්ථා අධිවාසෙසි.

සෞ භගවත්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා සකනිවෙසනං ගන්ත්වා සබ්බරත්තිං බුද්ධානං නිසජ්ජනට්ඨානං ගන්ධදාමාලාදාමාදීහි අලඬ්ඛරිත්වා පණිනං බාදනීයං භොජනීයං පටියාදාපෙත්වා තස්සා රත්තියා අව්වයෙන සකනිවෙසනෙ භික්ඛුසත්තසහස්සපරිවාරස්ස භගවතො විචිත්‍රයාගුබ්ඡජකපරිවාරං නානාරසසුප්පයාඤ්ජනං ගන්ධසාලිභොජනං දත්වා භත්තකිව්වපරියොසානෙ තිව්වරපභොනකෙ වඩ්ඟපට්ටෙ තථාගතස්ස පාදමුලෙ ය්‍පෙත්වා චින්තෙසි – “නාහං පරිත්තකස්ස යානස්සත්ථාය වරාමි, මහන්තං යානං පත්ථෙත්තො වරාමි, න බො පන සක්කා එකමෙව දිවසං දානං දත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙතු”න්ති “අනුපටිපාටියා සත්ත දිවසානි මහාදානං දත්වා පත්ථෙස්සාමි”ති. සෞ තෙනෙව නියාමෙන සත්ත දිවසානි මහාදානං දත්වා භත්තකිව්වපරියොසානෙ දුස්සකොට්ඨාගාරං විවරාපෙත්වා උත්තමසුබ්බමචත්ථං බුද්ධානං පාදමුලෙ ය්‍පෙත්වා භික්ඛුසත්තසහස්සං තිව්වරෙන අව්ඡාදෙත්වා තථාගතං උපසඩ්ධකමිත්වා, “හත්තෙ, යො තුම්හෙහි ඉතො සත්තදිවසමත්ථකෙ භික්ඛු එතදග්ගෙ ය්‍පිතො, අහම්පි සො භික්ඛු විය අනාගතෙ උප්පජ්ජනකබුද්ධස්ස සාසනෙ පබ්බජිත්වා පයමං ධම්මං පටිච්ඡිකිතුං සමත්ථො භවෙය්‍ය”න්ති වත්වා සත්ථු පාදමුලෙ සිසං කත්වා නිපජ්ජි.

සත්ථා තස්ස වචනං සුත්වා “ඉමිනා කුලපුත්තෙන මහාඅධිකාරො කතො, සමිජ්ඣස්සති නු බො එතස්ස අයං පත්ථනා තො”ති අනාගතංසඤ්ඤාණං පෙසෙත්වා ආවජ්ජෙත්තො “සමිජ්ඣස්සති”ති පස්සි. බුද්ධානඤ්ඤි අතීතං වා අනාගතං වා පච්චුප්පන්තං වා ආරබ්භ ආවජ්ජෙත්තානං ආවරණං නාම නත්ථි, අනෙකකප්පකොට්ඨසත්තසහස්සන්තරම්පි ව අතීතං වා අනාගතං වා වක්ඛවාළසහස්සන්තරම්පි ව පච්චුප්පන්තං වා ආවජ්ජනපට්ඨද්ධමෙව මනසිකාරපට්ඨද්ධමෙව භොති. එවං අප්පට්ඨත්තියෙන ඤාණෙන සෞ භගවා ඉදං අද්දස – “අනාගතෙ සත්තසහස්සකප්පපරියොසානෙ ගොතමො නාම බුද්ධො ලොකෙ උප්පජ්ජිස්සති, තදා ඉමස්ස පත්ථනා සමිජ්ඣස්සති”ති. අප් නං එවමාහ – “අම්භො, කුලපුත්ත, අනාගතෙ සත්තසහස්සකප්පපරියොසානෙ ගොතමො නාම බුද්ධො ලොකෙ උප්පජ්ජිස්සති, ත්වං තස්ස පයමකධම්මදෙසනාය තෙපරිවට්ටධම්මවක්ඛප්පවත්තනසුත්තන්තපරියොසානෙ අට්ඨාරසහි බ්‍රහ්මකොට්ඨි සද්ධිං සහස්සනාසමපන්නෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිස්සසි”ති.

ඉති සත්ථා තං කුලපුත්තං බ්‍යාකරිත්වා චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි දෙසෙත්වා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායි. තස්ස පරිනිබ්බුතස්ස සරිරං සුවණ්ණක්ඛන්ධො විය එකග්ගනං අහොසි, සරිරචෙතියං පනස්සුබ්බෙධෙන සත්තයොජනිකං අකංසු. ඉට්ඨකා සුවණ්ණමයා අහෙසුං, හරිතාලමනොසිලාය මත්තිකාකිව්වං, තෙලෙන උදකකිව්වං සාධයිංසු. බුද්ධානං ධර්මානකාලෙ සරිරප්පහා ද්වාදසයොජනිකං ඵරි, පරිනිබ්බුතානං පන තෙසං රස්මි නික්ඛමිත්වා සමන්තා යොජනසතං අවත්ථරි.

අයං සෙට්ඨි බුද්ධානං සරිරචෙතියං පරිවාරෙත්වා සහස්සරත්තග්ගිසානි කාරෙසි. චෙතියපතිට්ඨාපනදිවසෙ අන්තොචෙතියෙ රත්තසරං කාරෙසි. සො වස්සසත්තසහස්සං මහන්තං දානාදිමයං කල්‍යාණකම්මං කත්වා තතො චූතො දෙවපුරෙ නිබ්බන්ති. තස්ස දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සංසරන්තස්සෙව නවනචුති කප්පසහස්සානි නව කප්පසතානි නව ව කප්පා සමතික්කන්තා. එත්තකස්ස කාලස්ස අව්වයෙන ඉතො එකනචුතිකප්පමත්ථකෙ අයං කුලපුත්තො ඛන්ධුමතීනගරස්ස ද්වාරසමීපෙ ගාමෙ කුටුම්භියගෙහෙ නිබ්බන්තො. තස්ස මහාකාලොති නාමං අහොසි, කනිට්ඨභානා පනස්ස චූළකාලො නාම.

තස්මිං සමයෙ විපස්සි බොධිසත්තො තුසිතපුරා වට්ඨිත්වා ඛන්ධුමතීනගරෙ ඛන්ධුමස්ස රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිස්මිං නිබ්බන්තො. අනුක්කමෙන සබ්බඤ්ඤානං පත්වා ධම්මදෙසනත්ථාය මහාබ්‍රහ්මිනා ආයාචිතො “කස්ස නු බො පයමං ධම්මං දෙසෙස්සාමි”ති චින්තෙත්වා අත්තනො කනිට්ඨං බණ්ඩං නාම රාජකුමාරං තිස්සඤ්ච පුරොගිතපුත්තං “පයමං ධම්මං පටිච්ඡිකිතුං සමත්ථා”ති දිස්වා “තෙසඤ්ච ධම්මං දෙසෙස්සාමි, පිතු ව සඩ්ගහං කරිස්සාමි”ති බොධිමණ්ඩනො ආකාසෙනෙව ආගන්ත්වා බෙමෙ මිගදායෙ ඔතිණ්ණො තෙ පක්කොසාපෙත්වා ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ තෙ ද්වෙපි ජනා චතුරාසීතියා පාණසහස්සෙහි සද්ධිං අරහත්තඵලෙ පතිට්ඨහිංසු.

අථාපරෙපි බොධිසත්තකාලෙ අනුපබ්බජිතා චතුරාසීතිසහස්සා කුලපුත්තා තං පවත්තිං සුත්වා සත්ථු සන්තිකං ආගන්ත්වා ධම්මදෙසනං සුත්වා අරහත්තඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. සත්ථා තං තත්ථෙව බණ්ඩත්ථෙරං අග්ගසාවකට්ඨානෙ, තිස්සත්ථෙරං දුතියසාවකට්ඨානෙ ය්‍පෙසි. රාජාපි තං පවත්තිං සුත්වා “පුත්තං පස්සිස්සාමි”ති උය්‍යානං ගන්ත්වා ධම්මදෙසනං සුත්වා තිසු සරණෙසු පතිට්ඨාය සත්ථාරං ස්වාතනාය නිමන්තෙත්වා අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි.

සො පාසාදවරගතො නිසිදිත්වා චින්තෙසි – “මය්‍හං ජෙට්ඨපුත්තො නික්ඛමිත්වා බුද්ධො ජාතො, දුතියපුත්තො මෙ අග්ගසාවකො, පුරොගිතපුත්තො දුතියසාවකො. ඉමෙ ව අවසෙසහික්ඛු ගිහිකාලෙපි මය්‍හං පුත්තමෙව පරිවාරෙත්වා විචරිංසු, ඉමෙ පුබ්බෙපි දානපි මය්‍හමෙව භාරා, අහමෙව තෙ චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහිස්සාමි, අඤ්ඤෙසං ඔකාසං න දස්සාමි”ති. විහාරද්වාරකොට්ඨකතො පට්ඨාය යාව රාජගෙහද්වාරා උභොසු පස්සෙසු බදිරපාකාරං කාරෙත්වා වත්ථෙහි පටිච්ඡාදාපෙත්වා උපරි සුවණ්ණතාරකවිචිත්තං සමොලම්භිතතාලක්ඛන්ධමත්තවිච්චපුප්ථදාමචිතානං කාරෙත්වා හෙට්ඨාභූමිං විචිත්තත්ථරණෙහි සන්ථරාපෙත්වා අන්තො උභොසු පස්සෙසු මාලාගච්ඡකෙසු පුණ්ණසංඝෙ සකලමග්ගවාසත්ථාය ව ගන්ධන්තරෙසු පුප්ථානි පුප්ථන්තරෙසු ගන්ධෙ ව ය්‍පාපෙත්වා භගවතො කාලං ආරොවාපෙසි. භගවා භික්ඛුසඩ්ධපරිචුතො අන්තොසාණියාව

රාජගෙහං ගන්ත්වා හත්තකිව්වං කත්වා විහාරං පව්වාගව්ෂති. අඤ්ඤො කොච්ඡි දට්ඨමපි න ලහති, කුතො පන භික්ඛං වා දාතුං පූජං වා කාතුං.

නාගරා චිත්තෙසුං – “අප්ප සත්ථු ලොකෙ උප්පන්නස්ස සත්තමාසාධිකානි සත්ත සංවච්ඡරානි, මයඤ්ච දට්ඨමපි න ලහාම, පගෙව භික්ඛං වා දාතුං පූජං වා කාතුං ධම්මං වා සොතුං. රාජා ‘මය්හං එව බුද්ධො, මය්හං ධම්මො, මය්හං සඬ්ඝො’ති මමාසිත්වා සයමෙව උපට්ඨහති. සත්ථා ව උප්පජ්ජමානො සදෙවකස්ස ලොකස්ස අත්ථාය උප්පන්නො, න රඤ්ඤොයෙව අත්ථාය. න භි රඤ්ඤොයෙව නිරයො උණ්හො, අඤ්ඤොසං නිලුප්පලවනසදියො. තස්මා රාජානං එවං වදාම ‘සවෙ නො සත්ථාරං දෙනි, ඉච්චෙනං කුසලං. නො වෙ දෙනි, රඤ්ඤො සද්ධිං යුජ්ඣන්වා සඬ්ඝං ගහෙන්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොම. න සක්කා බො පන සුද්ධනාගරෙහෙව එවං කාතුං, එකං ජෙට්ඨකපුරිසමපි ගණ්හාමා’”ති සෙනාපතිං උපසඬකම්ත්වා තස්ස තමත්ථං ආරොචෙන්වා “සාමී කිං අම්මහාකං පක්ඛො හොහිසි, උදාහු රඤ්ඤො”ති ආහංසු. සො ආහ – “තුම්මහාකං පක්ඛො හොමී, අපිව බො පන පට්ඨෙවසො මය්හං දාතබ්බො”ති. තෙ සම්පට්චිණ්සු.

සො රාජානං උපසඬකම්ත්වා “නාගරා, දෙව, තුම්මහාකං කුපිතා”ති ආහ. කිමත්ථං තාතාති? සත්ථාරං කිර තුම්හෙව උපට්ඨහං, අම්හෙ න ලහාමාති. සවෙ ඉදානිපි ලහන්ති, න කුප්පන්ති. අලහන්තා තුම්හෙහි සද්ධිං යුජ්ඣාමාති වදන්ති, තුම්හෙ කං ගණ්හිත්වා යුජ්ඣස්සථාති? නනු ත්වං සෙනාපතීති? නාගරෙහි විනා අසමත්ථො අහං, දෙවති. තතො රාජා “බලවන්නො නාගරා, සෙනාපතීපි තෙසංයෙව පක්ඛො”ති ඤත්වා “අඤ්ඤානි සත්තමාසාධිකානි සත්ත සංවච්ඡරානි මය්හං භික්ඛුසඬ්ඝං දෙන්තු”ති ආහ. නාගරා න සම්පට්චිණ්සු. රාජා “ඡබ්බස්සානි පඤ්චවස්සානි”ති එවං භාෂෙන්වා අඤ්ඤෙ සත්ත දිවසෙ යාචී. නාගරා “අනිකක්ඛලං දානි රඤ්ඤො සද්ධිං කාතුං න වට්ටති”ති අනුජානිංසු. රාජා සත්තමාසාධිකානං සත්තන්තං සංවච්ඡරානං සජ්ජිතං දානමුඛං සත්තන්තමෙව දිවසානං සජ්ජෙන්වා ඡ දිවසෙ කෙසඤ්චි අපස්සන්තානංයෙව දානං දත්වා සත්තමෙ දිවසෙ නාගරෙ පක්කොසාපෙන්වා “සක්ඛස්සථ, තාතා, එවරුපං දානං දාතු”න්ති ආහ. තෙපි “නනු අම්හෙයෙව නිස්සායෙනං දෙවස්ස උප්පන්න”න්ති වත්වා “සක්ඛස්සාමා”ති ආහංසු. රාජා පිට්ඨිහත්ථෙන අස්සුති පුඤ්ජමානො භගවන්තං වන්දන්වා, “හන්තෙ, අට්ඨසට්ඨිහික්ඛුසත්තසහස්සං අඤ්ඤස්ස භාරං අකත්වා යාවජීවං චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහිස්සාමිති චිත්තෙසිං, නාගරානං දානි මෙ අනුඤ්ඤානං, නාගරා හි ‘මයං දානං දාතුං න ලහාමා’ති භගවා කුප්පන්ති. ස්වෙව පට්ඨාය තෙසං අනුග්ගහං කරොථා”ති ආහ.

අට දුතියදිවසෙ සෙනාපතී මහාදානං අදාසී. තතො නාගරා රඤ්ඤො කතසක්කාරතො උත්තරිතරං සක්කාරසම්මානං කත්වා දානං අදංසු. එතෙනෙව නියාමෙන සකලනගරස්ස පටිපාටියා ගතාය ද්වාරගාමවාසිනො සක්කාරසම්මානං සජ්ජයිංසු. මහාකාලකුට්ඨිකො චූළකාලං ආහ – “දසබලස්ස සක්කාරසම්මානං ස්වෙව අම්මහාකං පාපුණාති, කිං සක්කාරං කරිස්සාමා”ති? ත්වමෙව භාතික ජානාහීති. සවෙ මය්හං රුචියා කරොසි, අම්මහාකං සොළසකරිසමත්තෙසු බෙත්තෙසු ගහිතගබ්හා සාලියො අත්ථී. සාලිගබ්හං ඵාලෙන්වා ආදාය බුද්ධානං අනුච්ඡවිකං පවාපෙමාති. එවං කසිරමානෙ කස්සචි උපකාරො න හොති, තස්මා නෙතං මය්හං රුචිවතීති. සවෙ ත්වං එවං න කරොසි, අහං මය්හං සත්තකං මමාසිතුං ලහාමීති සොළසකරිසමත්තං බෙත්තං මජ්ඣෙ භිත්තන්වා අට්ඨකරිසට්ඨානෙ සීමං යපෙන්වා සාලිගබ්හං ඵාලෙන්වා ආදාය අසමිහින්නෙ ඛිරෙ පවාපෙන්වා චතුමධුරං පක්ඛිපිත්වා බුද්ධජපමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස අදාසී. කුට්ඨිකස්ස බො ගබ්හං ඵාලෙන්වා ගහිතගහිතට්ඨානං පුන පුරති. පුටුකකාලෙ පුටුකග්ගං නාම අදාසී, ගාමවාසීහි සද්ධිං අග්ගසස්සං නාම අදාසී, ලායනෙ ලායනග්ගං, වෙණිකරණෙ වෙණග්ගං, කලාපාදීසු කලාපග්ගං බලග්ගං බලහණ්ඩග්ගං කොට්ඨග්ගන්ති. එවං සො එකසස්සෙව නව වාරෙ අග්ගදානං අදාසී. තම්පි සස්සං අතිරෙකං උට්ඨානසම්පන්නං අහොසී.

යාව බුද්ධා ධරති, යාව ව සඬ්ඝො ධරති, එතෙනෙව නියාමෙන කල්‍යාණකම්මං කත්වා තතො වුතො දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා දෙවෙසු වෙව මනුස්සෙසු ව සංසරන්නො එකනවුතිකප්පෙ සම්පන්නිං අනුභවිත්වා අම්මහාකං සත්ථු ලොකෙ උප්පන්නකාලෙ කපිලවත්ථුනගරස්ස අවිදුරෙ දොණුවත්ථුබ්බාමණගාමෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්ති. තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ කොණ්ඩඤ්ඤමාණුවොති නාමං අකංසු. සො වුඩ්ඪිමත්ථාය තයො වෙදෙ උග්ගහෙන්වා ලක්ඛණමත්තානං පාරං අගමාසී. තෙන සමයෙන අම්මහාකං බොධිසත්තො තුසිතපුරා වට්ඨන්වා කපිලවත්ථුපුරෙ නිබ්බන්ති. තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ අට්ඨත්තරං බ්‍රාහ්මණසතං අහනවත්ථෙහි අව්ජාදෙන්වා අප්පොදකං මධුපායාසං පායෙන්වා තෙසං අත්තරෙ අට්ඨ ජනෙ උච්චිතිත්වා මහාතලෙ නිසීදාපෙන්වා අලඬකතපටියත්තං බොධිසත්තං දුකුලවුම්බටකෙ නිපජ්ජාපෙන්වා ලක්ඛණපරිග්ගහණත්ථං තෙසං සන්තිකං ආනයිංසු. ධුරාසනෙ නිසින්නබ්බාමණො මහාපුරිසස්ස සරිරසම්පන්නිං ඔලොකෙන්වා ද්වෙ අඬගුලියො උක්ඛිපි. එවං පටිපාටියා සත්ත ජනා උක්ඛිපිංසු. තෙසං පන සබ්බනවකො කොණ්ඩඤ්ඤමාණුවො, සො බොධිසත්තස්ස ලක්ඛණවර්තිජ්ජන්ති. ඔලොකෙන්වා “අගාරමජ්ඣෙ යානකාරණං නත්ථී, එකන්තෙනෙස විචට්ටච්ඡදො බුද්ධො භවිස්සති”ති එකමෙව අඬගුලිං උක්ඛිපි. ඉතරෙ පන සත්ත ජනා “සවෙ අගාරං අජ්ඣාචසිස්සති, රාජා භවිස්සති වක්කවත්ති. සවෙ පබ්බජස්සති, බුද්ධො භවිස්සති”ති ද්වෙ ගතියො දිස්වා ද්වෙ අඬගුලියො උක්ඛිපිංසු. අයං පන කොණ්ඩඤ්ඤො කතාධිකාරො පච්ඡිමභවිකසත්තො පඤ්ඤාය ඉතරෙ සත්ත ජනෙ අභිභවිත්වා “ඉමෙහි ලක්ඛණෙහි සමන්තාගතස්ස අගාරමජ්ඣෙ යානකරණං නාම නත්ථී, නිස්සංසයං බුද්ධො භවිස්සති”ති එකමෙව ගතිං අද්දස, තස්මා එකං අඬගුලිං උක්ඛිපි. තතො බ්‍රාහ්මණා අත්තතො සරානි ගන්ත්වා පුත්තෙ ආමන්තයිංසු – “තාතා, අම්හෙ මහල්ලකා, සුද්ධොදනමහාරාජස්ස පුත්තං සබ්බඤ්ඤාප්පත්තං මයං සම්මානෙයාම වා නො වා. තුම්හෙ තස්මිං කුමාරෙ සබ්බඤ්ඤානං පත්තෙ තස්ස සාසනෙ පබ්බජෙයාමා”ති.

සුද්ධොදනමහාරාජාපි බොධිසත්තස්ස ධාතියො ආදිං කත්වා පරිහාරං උපට්ඨපෙන්නො බොධිසත්තං චූද්ධං ආපාදෙසි. මහාසත්තොපි චූද්ධප්පන්නො දෙවො විය සම්පත්තිං අනුභවිත්වා පරිපක්කෙ ඤාණෙ කාමෙසු ආදීනවං නෙක්ඛම්මෙ ව ආනිසංසං දිස්වා රාහුලකුමාරස්ස ජාතදිවසෙ ඡන්තසභායො කණ්ඩකං ආරුය්හ දෙවතාහි විවටෙන ද්වාරෙන මහාභිනික්ඛන්තං. නික්ඛම්ත්වා තෙනෙව රත්තිභාගෙන තිණි රජ්ජානි අතික්කම්ත්වා අනොමානදීනීරෙ පබ්බජිත්වා සට්ඨකාරමහාබ්‍රහ්මනා ආහතෙ අරහද්ධපෙ ගහිතමත්තෙයෙව වස්සසට්ඨිකත්ථෙරො විය පාසාදිකෙන ඉරියාපටෙන රාජගහං පත්වා තත්ථ පිණ්ඩාය වරිත්වා පණ්ඩවපබ්බතච්ඡායාය පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා රඤ්ඤා මාගධෙන රජ්ජසිරියා නිමත්තියමානොපි තං පටික්ඛිපිත්වා අනුක්කමෙන උරුවෙලං ගන්ත්වා “රමණියො වත අයං භූමිභාගො , අලං වතිදං කුලපුත්තස්ස පධානත්ථිකස්ස පධානායා”ති පධානාභිමුඛං චිත්තං උප්පාදෙත්වා තත්ථ වාසං උපගතො.

තෙන සමයෙන ඉතරෙ සත්ත බ්‍රාහ්මණා යථාකම්මං ගතා, සබ්බදහරො පන ලක්ඛණපරිග්ගාහකො කොණ්ඩඤ්ඤමාණවො අරොගො. සො “මහාපුරිසො පබ්බජිතො”ති සුත්වා තෙසං බ්‍රාහ්මණානං පුත්තෙ උපසඩ්ධම්ත්වා එවමාහ – “සිද්ධත්ථකුමාරො කිර පබ්බජිතො. සො හි නිස්සංසයං බුද්ධො භවිස්සති. සචෙ තුම්භාකං පිතරො අරොගා අස්සු, අජ්ජ නික්ඛම්ත්වා පබ්බජෙය්‍යුං. සචෙ තුම්භෙපි ඉච්ඡථ, එථ මයං තං මහාපුරිසමනුපබ්බජිස්සාමා”ති. තෙ සබ්බෙ එකච්ඡන්දා භවිතුං නාසක්ඛිංසු. තයො ජනා න පබ්බජිංසු, කොණ්ඩඤ්ඤබ්‍රාහ්මණං ජෙට්ඨකං කත්වා ඉතරෙ චත්තාරො පබ්බජිංසු. ඉමෙ පඤ්ච පබ්බජිත්වා ගාමනිගමරාජධානීසු භික්ඛාය වරන්තා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං අගම්ංසු. තෙ ඡබ්බස්සානි බොධිසත්තෙ මහාපධානං පදහන්තෙ “ඉදානි බුද්ධො භවිස්සති ඉදානි බුද්ධො භවිස්සති”ති මහාසත්තං උපට්ඨමානා සන්තිකාවචරාවස්ස අහෙසුං. යදා පන බොධිසත්තො එකතිලනණ්ඩුලාදිහි විනිනාමෙන්තොපි දුක්කරකාරිකාය අරියධම්මපටිට්ඨස්ස අභාවං ඤත්වා ඔළාරිකං ආහාරං ආහරි, තදා තෙ පක්කම්ත්වා ඉසිපතනං අගමංසු.

අථ බොධිසත්තො ඔළාරිකාහාරපරිභොගෙන ඡවිමංසලොභිතපාරිසුරිං කත්වා විසාබ්‍රසුණ්ණමදිවසෙ සුජාතාය දින්නං වරභොජනං භුඤ්ජිත්වා සුවණ්ණපාතිං නදියා පටිසොතං බිපිත්වා “අජ්ජ බුද්ධො භවිස්සාමි”ති කතසන්තිට්ඨානො සායන්තසමයෙ කාලෙන නාගරාජෙන අනෙකෙහි ථුතිසතෙහි අභිත්ථවියමානො මහාබොධිමණ්ඩං ආරුය්හ අවලට්ඨානෙ පාචිතලොකධාතුඅභිමුඛො පල්ලඬිකෙන නිසීදිත්වා වතුරඬිගසමන්තාගතං වීරියං අධිට්ඨාය සුරියෙ ධරමානෙයෙව මාරඛලං විධම්ත්වා පඨමයාමෙ පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරිත්වා මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙන්වා පච්චුසකාලසමන්තරෙ පටිච්චසමුප්පාදෙ ඤාණං ඔතාරෙන්වා අනුලොමපටිලොමං පච්චයාකාරවට්ටං සම්මසන්නො සබ්බබුද්ධෙහි පටිච්චද්ධං අසාධාරණං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පටිච්ජ්ඣිත්වා නිබ්බානාරම්මණාය එලසමාපත්තියා තත්ථෙව සත්තාහං චිතිනාමෙසි.

එතෙනෙව උපායෙන සත්තසත්තාහං බොධිමණ්ඩෙ විහරිත්වා රාජායතනමූලෙ මධුපිණ්ඩිකභොජනං පරිභුඤ්ජිත්වා පුන අප්පාලනිග්‍රොධමූලං ආගන්ත්වා තත්ථ නිසින්නො ධම්මගම්භීරතං පච්චට්ඨෙක්ඛිත්වා අප්පොස්සුක්කතාය චිත්තෙ නමන්තෙ මහාබ්‍රහ්මනා යාවිතො බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො නික්ඛන්දියාදිභෙදෙ සත්තෙ දිස්වා මහාබ්‍රහ්මනො ධම්මදෙසනාය පටිඤ්ඤං දත්වා “කස්ස නු බො අහං පඨමං ධම්මං දෙසෙස්සාමි”ති ආළාරුදකානං කාලකතභාවං ඤත්වා පුන චිත්තෙන්තො “බහුපකාරා බො පන මෙ පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු, යෙ මං පධානපහිතත්තං උපට්ඨහිංසු. යංනුනාහං පඤ්චවග්ගියානං භික්ඛුනං පඨමං ධම්මං දෙසෙය්‍යා”න්ති චිත්තං උප්පාදෙසි. ඉදං පන සබ්බමෙව බුද්ධානං පරිචිතක්කමත්තමෙව, යපෙන්වා පන කොණ්ඩඤ්ඤබ්‍රාහ්මණං අඤ්ඤො කොච්ච පඨමං ධම්මං පටිච්ජ්ඣිතුං සමත්ථො නාම නත්ථි. සොපි එතදත්ථමෙව කප්පසතසහස්සං අධිකාරකම්මං අකාසි, බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස නව වාරෙ අග්ගසස්සදානං අදාසි.

අථ සත්ථා පත්තච්චරමාදාය අනුපුබ්බෙන ඉසිපතනං ගන්ත්වා යෙන පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු, තෙනුපසඩ්ධම්මි. තෙ තථාගතං ආගච්ඡන්තං දිස්වාච අත්තනො කතිකාය සණ්ඨාතුං නාසක්ඛිංසු. එකො පත්තච්චරං පටිග්ගහෙසි, එකො ආසනං පඤ්ඤාපෙසි, එකො පාදොදකං පච්චුපට්ඨාපෙසි, එකො පාදෙ ධොවි, එකො තාලවණ්ටං ගහෙන්වා බිජ්මානො ධීතො. එවං තෙසු වත්තං දස්සෙන්වා සන්තිකෙ නිසින්නෙසු කොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරං කායසක්ඛිං කත්වා සත්ථා අනුත්තරං තෙපරිවට්ටං ධම්මවක්කප්පවත්තනසුත්තත්තං ආරහි. මනුස්සපරිසා පඤ්ච ජනාව අහෙසුං, දෙවපරිසා අපරිවජිත්තා. දෙසනාපරියොසානෙ කොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරො අට්ඨාරසහි මහාබ්‍රහ්මකොට්ඨි සද්ධිං සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨිතො. අථ සත්ථා “මයා දුක්කරසතාහතං ධම්මං පඨමමෙව අඤ්ඤාසීති අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤො නාම අය”න්ති ථෙරං ආලපන්නො “අඤ්ඤාසි වත, භො, කොණ්ඩඤ්ඤො, අඤ්ඤාසි වත, භො, කොණ්ඩඤ්ඤො”ති ආහ. තස්ස තදෙව නාමං ජාතං. තෙන චුත්තං – “ඉති හිදං ආයස්මිතො කොණ්ඩඤ්ඤස්ස අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤොත්ථෙව නාමං අහොසි”ති.

ඉති ථෙරො ආසාළ්හිපුණ්ණමායං සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨිතො, පාටිපදදිවසෙ හද්දියත්ථෙරො, දුතියපක්ඛදිවසෙ වජ්ජත්ථෙරො, තතියපක්ඛදිවසෙ මහානාමත්ථෙරො, පක්ඛස්ස වතුත්ථියං අස්සජිත්ථෙරො සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨිතො. පඤ්චමියා පන පක්ඛස්ස අනත්තලක්ඛණසුත්තත්තදෙසනාපරියොසානෙ සබ්බෙපි අරහත්තෙ පතිට්ඨිතා.

තෙන බො පන සමයෙන ඡ ලොකෙ අරහන්තො හොන්ති. තතො පටියාය සත්ථා යසදාරකප්පමුබ්බෙ පඤ්චපඤ්ඤාස පුරිසෙ, කප්පාසියවනසංඝේධෙ තිංසමත්තෙ හද්දවග්ගියෙ, ගයාසිසෙ පිට්ඨිපාසාණෙ සහස්සමත්තෙ පුරාණජටිලෙති එවං මහාජනං අරියභූමිං ඔතාරොත්වා බිම්බිසාරප්පමුබ්බානි එකාදසනහුතානි සොනාපත්තිඵලෙ, එකං නහුතං සරණත්තයෙ පතිට්ඨාපෙත්වා ජම්බුදීපතලෙ සාසනං පුජ්ථිතඵලිතං කත්වා සකලජම්බුදීපමණ්ඩලං කාසාවපජ්ජොතං ඉසිවානපට්ඨානං කරොන්තො එකස්මිං සමයෙ ජෙනවනමහාවිහාරං පත්වා තත්ථ වසන්තො භික්ඛුසඬ්ඨිසමජ්ඣෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනගතො ධම්මං දෙසෙන්නො “පඨමං ධම්මං පටිච්ඡිද්ධභික්ඛුනං අන්තරෙ මම පුත්තො කොණ්ඩඤ්ඤො අග්ගො”ති දස්සෙතුං එතදග්ගට්ඨානෙ යපෙසි.

ථෙරොපි ද්වෙ අග්ගසාවකෙ අත්තනො නිපච්චකාරං කරොන්තෙ දිස්වා බුද්ධානං සන්තිකා අපක්කම්තුකාමො හුත්වා “පුණ්ණමාණවො පබ්බජිත්වා සාසනෙ අග්ගධම්මකට්ඨකො හවිස්සති”ති දිස්වා දොණුවත්ථුබ්බාග්ගමාමං ගන්ත්වා අත්තනො භාගිනෙයාං පුණ්ණමාණවං පබ්බාජෙත්වා “අයං බුද්ධානං සන්තිකෙ වසිස්සති”ති තස්ස බුද්ධානං අත්තෙවාසිකභාවං කත්වා සයං දසබලං උපසඬ්ඨිකම්ත්වා “භගවා මය්හං ගාමන්තසෙනාසනං අසප්පායං, ආකිණ්ණො විහරිතුං න සක්කොමි, ඡද්දන්තදහං ගන්ත්වා වසිස්සාමි”ති භගවන්තං අනුජානාපෙත්වා උට්ඨායාසනා සත්ථාරං වන්දිත්වා ඡද්දන්තදහං ගන්ත්වා ඡද්දන්තහත්ථිකුලං නිස්සාය ද්වාදස වස්සානි විනිනාමෙත්වා තත්ථෙව අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසි.

සාරිපුත්ත-මොග්ගල්ලානොති ථෙරවත්ථු

189-190. දුතියතතියෙසු මහාපඤ්ඤානන්ති මහනියා පඤ්ඤාය සමන්තාගතානං. ඉද්ධිමන්තානන්ති ඉද්ධියා සම්පන්නානං. සාරිපුත්තො මොග්ගල්ලානොති තෙසං ථෙරානං නාමං.

ඉමෙසම්පි පඤ්ඤාකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකථා – ඉතො සතසහස්සකප්පාධිකෙ අසඬ්ඛොයාකප්පමත්ථකෙ සාරිපුත්තො බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්ති, නාමෙන සරද්මාණවො නාම අහොසි. මොග්ගල්ලානො ගහපතිමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්ති, නාමෙන සිරිවඩ්ඪනකුටුම්භියො නාම අහොසි. තෙ උභොපි සහපංසුකිළිතාව සභායකා අහෙසුං. සරද්මාණවො පිතු අවිචයෙන කුලසන්තකං මහාධනං පටිපජ්ජිත්වා එකදිවසං රහොගතො වින්තෙසි – “අහං ඉධලොකත්තභාවමෙව ජානාමි, නො පරලොකත්තභාවං, ජාතසත්තානඤ්ච මරණං නාම ධූවං, මයා එකං පබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා මොක්ඛධම්මගවෙසනං කාතුං වට්ටති”ති. සො සභායකං උපසඬ්ඨිකම්ත්වා ආහ – “සම්ම සිරිවඩ්ඪන, අහං පබ්බජිත්වා මොක්ඛධම්මං ගවෙසිස්සාමි, ත්වං මයා සද්ධිං පබ්බජිතුං සක්ඛිස්සසි”ති. න සක්ඛිස්සාමි, සම්ම, ත්වංයෙව පබ්බජාහිති. සො වින්තෙසි – “පරලොකං ගච්ඡන්තා සභායෙ වා ඤාතිමිත්තෙ වා ගහෙත්වා ගතා නාම තත්ථි, අත්තනා කතං අත්තනොව හොති”ති. තතො රතනකොට්ඨාගාරං විවරාපෙත්වා කපණ්දධිකවණ්ඨිකයාවකානං මහාදානං දත්වා පබ්බතපාදං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජි. තස්ස ඵකො ද්වෙ තයොති එවං අනුපබ්බජ්ජං පබ්බජිතා වතුසත්තතිසහස්සමත්තා ජට්ටා අහෙසුං. සො පඤ්චාභිඤ්ඤා අට්ඨ ව සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙත්වා තෙසම්පි ජට්ටානං කසිණපරිකම්මං ආචික්ඛි. තෙපි සබ්බෙ පඤ්ච අභිඤ්ඤා අට්ඨ ව සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙසුං.

තෙන සමයෙන අනොමදස්සි නාම බුද්ධො ලොකෙ උදපාදි. නගරං වන්දවති නාම අහොසි, පිතා යසවන්තො නාම ඛන්තියො, මාතා යසොධරා නාම දෙවී, බොධි අජ්ජුනරුක්ඛො, නිසභත්ථෙරො ව අනොමත්ථෙරො වානි ද්වෙ අග්ගසාවකා, වරුණත්ථෙරො නාම උපට්ඨාකො, සුන්දරා ව සුමනා වානි ද්වෙ අග්ගසාවකා, ආයු වස්සසතසහස්සං අහොසි, සරිරං අට්ඨපඤ්ඤාසහත්ථුබ්බෙධං, සරිරප්පභා ද්වාදසයොජනං ඵරි, භික්ඛුසතසහස්සපරිවාරො අහොසි.

අථෙකදිවසං පච්චුසකාලෙ මහාකරුණාසමාපත්තිනො වුට්ඨාය ලොකං වොලොකෙන්නො සරද්නාපසං දිස්වා “අජ්ජ මය්හං සරද්නාපසස්ස සන්තිකං ගතපච්චයෙන ධම්මදෙසනා ව මහති හවිස්සති, සො ව අග්ගසාවකට්ඨානං පත්ථෙස්සති, තස්ස සභායකො සිරිවඩ්ඪනකුටුම්භියො දුතියසාවකට්ඨානං, දෙසනාපරියොසානෙ වස්ස පරිවාරා වතුසත්තතිසහස්සජට්ටා අරහත්තං පාපුණ්ස්සන්ති, මයා තත්ථ ගන්තුං වට්ටති”ති අත්තනො පත්තච්චරමාදාය අඤ්ඤං කඤ්චි අනාමන්තෙත්වා සිහො විය එකවරො හුත්වා සරද්නාපසස්ස අත්තෙවාසිකෙසු ඵලාඵලත්ථාය ගතෙසු “බුද්ධභාවං මෙ ජානාතු”ති තස්ස පස්සන්තස්සෙව සරද්නාපසස්ස ආකාසනො ඔතරිත්වා පට්ඨියං පතිට්ඨාසි. සරද්නාපසො බුද්ධානුභාවං වෙව සරිරසම්පත්තිං වස්ස දිස්වා ලක්ඛණමත්තෙ සම්මසිත්වා “ඉමෙහි ලක්ඛණෙහි සමන්තාගතො නාම අගාරමජ්ඣෙ වසන්තො රාජා හොති වක්කවන්ති, පබ්බජ්ජන්තො ලොකෙ විචට්ටච්ඡදො සබ්බඤ්ඤා බුද්ධො හොති, අයං පුරිසො නිස්සංසයං බුද්ධො”ති ජාතිත්වා පච්චුග්ගමනං කත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසි. නිසිදි භගවා පඤ්ඤාත්තාසනෙ. සරද්නාපසොපි අත්තනො අනුච්ඡවිකං ආසනං ගහෙත්වා එකමත්තං නිසිදි.

තස්මිං සමයෙ වතුසත්තතිසහස්සජට්ටා පණ්ණපණ්ණානි ඔප්වන්තානි ඵලාඵලානි ගහෙත්වා ආවරියස්ස සන්තිකං සම්පන්නා බුද්ධානඤ්චෙව ආවරියස්ස ව නිසින්තාසනං ඔලොකෙත්වා ආහංසු – “ආවරිය, මයං ‘ඉමස්මිං ලොකෙ තුම්හෙහි මහන්තතරො තත්ථි’ති විවරාම, අයං පන පුරිසො තුම්හෙහි මහන්තතරො මඤ්ඤෙ”ති. තාතා, කිං වද්ද? සාසපෙන සද්ධිං අට්ඨසට්ඨියොජනසතසහස්සුබ්බෙධං සිනෙරුං සමං කාතුං ඉච්ඡං, සබ්බඤ්ඤාබුද්ධෙන සද්ධිං මය්හං

උපමං මා කරිත්ථ පුත්තකාති. අථ තෙ තාපසා “සවෙ අයං ඉත්තරස්සත්තො අභවිස්ස, න අම්මාකං ආවරියො ඵවරුපං උපමං ආභරෙය්‍යා, යාව මහා වතායං පුරියො”ති සබ්බෙව පාදෙසු නිපතිත්වා සිරසා වන්දිංසු.

අථ තෙ ආවරියො ආභ – “තාතා, අම්මාකං බුද්ධානං අනුච්ඡවිකො දෙය්‍යධම්මො නත්ථී, සත්ථා ව භික්ඛාචාරවෙලාය ඉධාගතො, මයං යථාබලං දෙය්‍යධම්මං දස්සාම. තුම්හෙ යං යං පණිතං ඵලාඵලං, තං තං ආභරං”ති. ආභරාපෙන්වා හත්ථෙ ධොවිත්වා සයං තථාගතස්ස පත්තෙ පතිට්ඨාපෙසි . සත්ථාරා ව ඵලාඵලෙ පටිග්ගහිතමත්තෙ දෙවතා දිබ්බොඡං පක්ඛිපිංසු. තාපසො උදකම්පි සයමෙව පරිස්සාවෙන්වා අදාසි. තතො හත්තකිච්චං නිට්ඨාපෙන්වා හත්ථං ධොවිත්වා නිසින්තො සත්ථරි සබ්බෙ අන්තෙවාසිකෙ පක්කොසිත්වා සත්ථු සන්තිකෙ සාරණියං කථං කථෙන්නො නිසීදි. සත්ථා “ද්වෙ අග්ගසාවකා භික්ඛුසඬ්ඝෙන සද්ධිං ආගච්ඡන්තු”ති චිත්තෙසි. තෙ සත්ථු චිත්තං ඤත්වා සතසහස්සඛිණාසවපරිවාරා ආගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨංසු.

තතො සරදතාපසො අන්තෙවාසිකෙ ආමන්තෙසි – “තාතා, බුද්ධානං නිසින්තාසනම්පි නිවං, සමණසතසහස්සානම්පි ආසනං නත්ථී, තුම්හෙහි අප්ප උළාරං බුද්ධසක්කාරං කාතුං වට්ටති, පබ්බතපාදතො වණ්ණගන්ධසම්පන්නානි පුප්ඵානි ආභරං”ති. කථනකාලො පපඤ්චො විය හොති, ඉද්ධිමන්තානං පන විසයො අවිත්තෙය්‍යොති මුහුත්තමත්තෙනෙව තෙ තාපසා වණ්ණගන්ධසම්පන්නානි පුප්ඵානි ආභරිත්වා බුද්ධානං යොජනප්පමාණං පුප්ඵාසනං පඤ්ඤාපෙසුං, උභින්නං අග්ගසාවකානං තිගාචුතං, සෙසභික්ඛුනං අඬ්ඬයොජනිකාදිභෙදං, සඬ්ඝනවකස්ස උසහමන්තං අහොසි. ඵවං පඤ්ඤත්තෙසු ආසනෙසු සරදතාපසො තථාගතස්ස පුරතො අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා යීතො, “භන්තෙ, මය්හං දීඝරත්තං හිතසුඛත්ථාය ඉමං පුප්ඵාසනං අභිරුහං”ති ආභ.

“නානාපුප්ඵඤ්ච ගන්ධඤ්ච, සම්පාදෙන්වාන එකතො;
පුප්ඵාසනං පඤ්ඤාපෙන්වා, ඉදං වචනමබ්බවිං.

“ඉදං තෙ ආසනං වීර, පඤ්ඤත්තං තවනුච්ඡවිං;
මම චිත්තං පසාදෙන්තො, නිසීදි පුප්ඵමාසනෙ.

“සත්තරත්තිදිවං බුද්ධො, නිසීදි පුප්ඵමාසනෙ;
මම චිත්තං පසාදෙන්වා, භාසයිත්වා සදෙවකෙ”ති.

ඵවං නිසින්තො සත්ථරි ද්වෙ අග්ගසාවකා ව සෙසභික්ඛු ව අත්තනො අත්තනො පත්තාසනෙසු නිසීදිංසු. සරදතාපසො මහත්තං පුප්ඵච්ඡත්තං ගහෙත්වා තථාගතස්ස මත්ථකෙ ධාරයන්නො අට්ඨාසි. සත්ථා “ජට්ඨානං අයං සක්කාරො මහප්ඵලො හොතු”ති නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජී. සත්ථු සමාපන්නභාවං ඤත්වා ද්වෙ අග්ගසාවකාසි සෙසභික්ඛුසි සමාපත්තිං සමාපජ්ජීංසු. තථාගතෙ සත්තාහං නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා නිසින්තො අන්තෙවාසිකා භික්ඛාචාරකාලෙ සම්පත්තෙ වනමූලඵලාඵලං පරිභුඤ්ජිත්වා සෙසකාලෙ බුද්ධානං අඤ්ජලිං පග්ගය්හ තිට්ඨන්ති. සරදතාපසො පන භික්ඛාචාරම්පි අගන්ත්වා පුප්ඵච්ඡත්තං ගහිතනියාමෙනෙව සත්තාහං පීතිසුඛෙන චිතිනාමෙසි.

සත්ථා නිරොධතො වුට්ඨාය දක්ඛිණපස්සෙ නිසින්තං අග්ගසාවකං නිසහත්ථෙරං ආමන්තෙසි – “නිසහ සක්කාරකාරකානං තාපසානං පුප්ඵාසනානුමොදනං කරොහී”ති. ථෙරො වක්ඛවත්තිරඤ්ඤො සන්තිකා පටිලද්ධමහාලාහො මහායොධො විය තුට්ඨමානසො සාවකපාරමිඤ්ඤාණෙ යත්වා පුප්ඵාසනානුමොදනං ආරභී. තස්ස දෙසනාවසානෙ දුතියසාවකං ආමන්තෙසි – “ත්වම්පි ධම්මං දෙසෙහී”ති. අනොමත්ථෙරො තෙපිටකං බුද්ධවචනං සම්මසිත්වා ධම්මං කථෙසි. ද්වින්නං සාවකානං දෙසනාය එකස්සපි අභිසමයො නාහොසි. අථ සත්ථා අපරිමාණෙ බුද්ධවිසයෙ යත්වා ධම්මදෙසනං ආරභී. දෙසනාපරියොසානෙ යථෙත්වා සරදතාපසං සබ්බෙපි වතුසත්තතිසහස්සජටිලා අරහත්තං පාපුණ්ංසු. සත්ථා “ඵථ භික්ඛවො”ති හත්ථං පසාරෙසි. තෙසං තාවදෙව කෙසමස්සු අන්තරධාසි, අට්ඨ පරික්ඛාරා කායෙ පටිමුක්කාව අහෙසුං.

සරදතාපසො කස්මා අරහත්තං න පත්තොති? වික්ඛිත්තචිත්තත්තා. තස්ස කිර බුද්ධානං දුතියාසනෙ නිසීදිත්වා සාවකපාරමිඤ්ඤාණෙ යත්වා ධම්මං දෙසයතො අග්ගසාවකස්ස දෙසනං සොතුං ආරද්ධකාලතො පට්ඨාය “අහො වතාහම්පි අනාගතෙ උප්පජ්ජනකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ ඉමීනාව සාවකෙන ලද්ධධුරං ලභෙය්‍ය”න්ති චිත්තං උදපාදි. සො තෙන පරිචිතක්කෙන මග්ගඵලපටිවෙධං කාතුං නාසක්ඛි . තථාගතං පන වන්දිත්වා සම්මුඛෙ යත්වා ආභ – “භන්තෙ, තුම්මාකං අනන්තරාසනෙ නිසින්තො භික්ඛු තුම්මාකං සාසනෙ කො නාම හොති”ති? මයා පවත්තිතං ධම්මවක්කං අනුප්පවත්තෙනා සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස කොට්ඨපත්තො සොළස පඤ්ඤා පටිච්ඡික්ඛිත්වා යීතො මය්හං සාසනෙ අග්ගසාවකො නිසහත්ථෙරො නාම ඵසොති. “භන්තෙ, ය්වායං මයා සත්තාහං පුප්ඵච්ඡත්තං ධාරෙන්තෙන සක්කාරො කතො, අහං ඉමස්ස ඵලෙන අඤ්ඤං සක්කත්තං වා බ්‍රහ්මත්තං වා න පත්ථෙමි, අනාගතෙ පන අයං නිසහත්ථෙරො විය එකස්ස බුද්ධස්ස අග්ගසාවකො භවෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං අකාසි.

සත්ථා “සම්ප්ඤ්ඤිස්සති නු ඛො ඉමස්ස පුරිසස්ස පත්ථනා”ති අනාගතංසඤ්ඤාණං පෙසෙත්වා ඔලොකෙන්තො කප්පසතසහස්සාධිකං අසඬ්ඛොය්‍යං අතික්කම්මිත්වා සම්ප්ඤ්ඤානභාවං අද්දස. දිස්වා සරදතාපසං ආභ – “න තෙ අයං පත්ථනා මොසා භවිස්සති, අනාගතෙ පන කප්පසතසහස්සාධිකං අසඬ්ඛොය්‍යං අතික්කම්මිත්වා ගොතමො නාම බුද්ධො

ලෝකෙ උප්පජ්ජිස්සති. තස්ස මාතා මහාමායා නාම දෙවි භවිස්සති, පිතා සුද්ධොදනෝ නාම රාජා, පුත්තෝ රාහුලෝ නාම, උපට්ඨාකෝ ආනන්දෝ නාම, දුතියසාවකෝ මොග්ගල්ලානෝ නාම, ත්වං පන තස්ස අග්ගසාවකෝ ධම්මසෙනාපති සාරිපුත්තෝ නාම භවිස්සසී”ති. එවං තාපසං බ්‍යාකරිත්වා ධම්මකථං කථෙත්වා භික්ෂුසඬ්ඨපරිවාරෝ ආකාසං පක්ඛන්දි.

සරදතාපසොපි අන්තෙවාසිකත්ථෙරානං සන්තිකං ගන්ත්වා සභායකස්ස සිරිවඩ්ඪනකුටුම්භිකස්ස සාසනං පෙසෙසි – “භන්තෙ, මම සභායකස්ස වදෙට් ‘සභායකෙන තෙ සරදතාපසෙන අනොමදස්සිබුද්ධස්ස පාදමුලෙ අනාගතෙ උප්පජ්ජනකස්ස ගොතමබුද්ධස්ස සාසනෙ අග්ගසාවකට්ඨානං පත්ථිතං, ත්වං දුතියසාවකට්ඨානං පත්ථෙහි”ති. එවඤ්ඤා පන වත්වා ථෙරෙහි පුරෙතරමෙව එකපස්සෙන ගන්ත්වා සිරිවඩ්ඪස්ස නිවෙසනද්වාරෙ අට්ඨාසි.

සිරිවඩ්ඪනෝ “විරස්සං වන මෙ අයො ආගතෝ”ති ආසනෙ නිසිදාපෙත්වා අත්තනා නිවාසනෙ නිසිත්තෝ “අන්තෙවාසිකපරිසා පන වො, භන්තෙ, න පඤ්ඤායති”ති පුච්ඡි. ආම සම්ම, අම්භාකං අස්සමං අනොමදස්සි නාම බුද්ධො ආගතො, මයං තස්ස අත්තනො බලෙන සක්කාරං අකරිමිහ. සත්ථා සබ්බෙසං ධම්මං දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ ය්‍යෙත්වා මං සෙසා අරහත්තං පත්වා පබ්බජිංසුති. තුම්භෙ කස්මා න පබ්බජිතාති? අහං සත්ථු අග්ගසාවකං නිසභත්ථෙරං දිස්වා අනාගතෙ උප්පජ්ජනකස්ස ගොතමස්ස නාම බුද්ධස්ස සාසනෙ අග්ගසාවකට්ඨානං පත්ථෙසිං, ත්වම්පි තස්ස සාසනෙ දුතියසාවකට්ඨානං පත්ථෙහිති. මය්හං බුද්ධෙහි සද්ධිං පරිවයො නත්ථි, භන්තෙති. බුද්ධෙහි සද්ධිං කථනං මය්හං භාරො හොතු, ත්වං මහන්තං අධිකාරං සජ්ජෙහිති.

සිරිවඩ්ඪනෝ සරදතාපසස්ස වචනං සුත්වා අත්තනො නිවෙසනද්වාරෙ රාජමානෙන අට්ඨකරිසමත්තං යානං සමතලං කාරෙත්වා වාලුකං ඔකිරාපෙත්වා ලාජපඤ්චමානි පුජ්ජානි විකිරිත්වා නිලුප්පලවජදනං මණ්ඩපං කාරෙත්වා බුද්ධාසනං පඤ්ඤාපෙත්වා සෙසභික්ෂුනම්පි ආසනානි පටියාදාපෙත්වා මහන්තං සක්කාරසම්මානං සජ්ජෙත්වා බුද්ධානං නිමන්තනත්ථාය සරදතාපසස්ස සඤ්ඤං අදාසි. තාපසො තස්ස වචනං සුත්වා බුද්ධස්සමුඛං භික්ෂුසඬ්ඨසං ගහෙත්වා තස්ස නිවෙසනං අගමාසි. සිරිවඩ්ඪනෝ පච්චුග්ගමනං කත්වා තථාගතස්ස භත්ථනො පත්තං ගහෙත්වා මණ්ඩපං පවෙසෙත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙසු නිසිත්තස්ස බුද්ධස්සමුඛස්ස භික්ෂුසඬ්ඨස්ස දක්ඛිණොදකං දත්වා පණිනෙන භොජනෙන පරිවිසිත්වා භත්තකිච්චපරියොසානෙ බුද්ධස්සමුඛං භික්ෂුසඬ්ඨසං මහාරහෙහි වත්ථෙහි අවිජාදෙත්වා, “භන්තෙ, නායං ආරම්භො අප්පමත්තකට්ඨානත්ථාය, ඉම්නාව නියාමෙන සත්තාහං අනුකම්පං කරොමා”ති ආභ. සත්ථා අධිවාසෙසි. සො තෙනෙව නියාමෙන සත්තාහං මහාදානං පවත්තෙත්වා භගවත්තං වන්දිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා ධීතො ආභ – “භන්තෙ, මම සභායො සරදතාපසො යස්ස සත්ථු අග්ගසාවකෝ හොමිති පත්ථෙසි, අභම්පි තස්සෙව දුතියසාවකෝ භවාමි”ති.

සත්ථා අනාගතං ඔලොකෙත්වා තස්ස පත්ථනාය සමිජ්ඣනභාවං දිස්වා බ්‍යාකාසි – “ත්වං ඉතො කප්පසතසභස්සාධිකං අසඬ්ඛොයාං අතික්කමිත්වා ගොතමබුද්ධස්ස දුතියසාවකෝ භවිස්සසී”ති. බුද්ධානං බ්‍යාකරණං සුත්වා සිරිවඩ්ඪනෝ හට්ඨපහට්ඨො අහොසි. සත්ථාපි භත්තානුමොදනං කත්වා සපරිවාරො විහාරමෙව ගතො. සිරිවඩ්ඪනෝ තතො පට්ඨාය යාවජීවං කල්‍යාණකම්මං කත්වා දුතියත්තවාරෙ කාමාවචරදෙවලොකෙ නිබ්බත්තො. සරදතාපසො චත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තො.

තතො පට්ඨාය ඉමෙසං උභින්නම්පි අත්තරාකම්මං න කථිතං. අම්භාකං පන බුද්ධස්ස නිබ්බත්තිතො පුරෙතරමෙව සරදතාපසො රාජගහනගරස්ස අවිදුරෙ උපතිස්සගාමෙ සාරිබ්‍රාහ්මණියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හි. තංදිවසමෙව වස්ස සභායොපි රාජගහස්සෙව අවිදුරෙ කොලිතගාමෙ මොග්ගල්ලිබ්‍රාහ්මණියා කුච්ඡියං පටිසන්ධිං ගණ්හි. තානි කිර ද්වෙපි කුලානි යාව සත්තමා කුලපරිවට්ඨා ආබද්ධපට්ඨකසභායකානෙව. තෙසං ද්වින්නම්පි එකදිවසමෙව ගබ්භපරිහාරං අදංසු. දසමාසච්චයෙන ජාතානම්පි තෙසං ඡසට්ඨි ධාතියො උපට්ඨන්සු. නාමග්ගහණදිවසෙ සාරිබ්‍රාහ්මණියා පුත්තස්ස උපතිස්සගාමෙ ජෙට්ඨකුලස්ස පුත්තත්තා උපතිස්සොති නාමං අකංසු, ඉතරස්ස කොලිතගාමෙ ජෙට්ඨකුලස්ස පුත්තත්තා කොලිතොති නාමං අකංසු. තෙ උභොපි වුද්ධිමත්ථාය සබ්බසිජ්ජානං පාරං අගමංසු.

උපතිස්සමාණවස්ස කිළිනත්ථාය නදිං වා උය්‍යානං වා පබ්බතං වා ගමනකාලෙ පඤ්ච සුවණ්ණසිවිකාසනානි පරිවාරා හොන්ති, කොලිතමාණවස්ස පඤ්ච ආජඤ්ඤරථසනානි. ද්වෙපි ජනා පඤ්චපඤ්චමාණවකසතපරිවාරා හොන්ති. රාජගහෙ ව අනුසංචචිජරං ගිරග්ගසමජ්ජං නාම හොති, තෙසං ද්වින්නම්පි එකට්ඨානෙයෙව මඤ්චං බන්ධන්ති. ද්වෙපි ජනා එකතොව නිසිදිත්වා සමජ්ජං පස්සන්තා හසිතබ්බට්ඨානෙ හසන්ති, සංවෙගට්ඨානෙ සංචිජ්ජන්ති, දායං දාතුං යුත්තට්ඨානෙ දායං දෙන්ති. තෙසං ඉම්නාව නියාමෙන එකදිවසං සමජ්ජං පස්සන්තානං පරිපාකගතත්තා ඤාණස්ස පුරිමදිවසෙසු විය හසිතබ්බට්ඨානෙ භාසො වා සංවෙගට්ඨානෙ සංවෙජනං වා දායං දාතුං යුත්තට්ඨානෙ දායදානං වා නාහොසි. ද්වෙපි පන ජනා එවං විත්තස්ස – “කිං එත්ථ ඔලොකෙනබ්බං අත්ථි, සබ්බෙපිමෙ අප්පත්තෙ වස්සසතෙ අපණ්ණත්තිකභාවං ගමිස්සන්ති. අම්භෙහි පන එකං මොක්ඛධම්මං ගවෙසිතුං වට්ඨති”ති ආරම්මණං ගහෙත්වා නිසිදිංසු.

තතො කොලිතො උපතිස්සං ආභ – “සම්ම උපතිස්ස, න ත්වං අඤ්ඤසු දිවසෙසු විය හට්ඨපහට්ඨො, අනත්තමනධාතුකොසි, කිං තෙ සල්ලක්ඛිත”න්ති? සම්ම කොලිත, “එතෙසං ඔලොකෙන සාරො නත්ථි,

නිරන්තරකමෙතන, අත්තනො මොක්කමීම ගවෙසිතූ වට්ටනි”ති ඉදං වින්තයන්තො නිසින්තොමිති, ත්වං පන කස්මා අනත්තමනොසීති? සොපි තථෙව ආහ. අප්පස් අත්තනා සද්ධිං එකජ්ඣාසයනං ඤත්වා උපනිස්සො තං එවමාහ – “අම්භාකං උභින්නමිපි සුචින්නිතං, මොක්කමීමං ගවෙසන්තෙහි පන එකා පබ්බජ්ජා ලද්දුං වට්ටනි, කස්ස සන්තිකෙ පබ්බජාමා”ති.

තෙන බො පන සමයෙන සඤ්චයො පරිබ්බාජකො රාජගහෙ පට්ටසති මහනියා පරිබ්බාජකපරිසාය සද්ධිං. තෙ “තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජ්ජාමා”ති පඤ්චචි මාණවකසතෙහි සද්ධිං සඤ්චයස්ස සන්තිකෙ පබ්බජ්ජා. තෙසං පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය සඤ්චයො අතිරෙකලාභග්ගයසග්ගප්පත්තො අහොසි. තෙ කතිපාහෙනෙව සබ්බං සඤ්චයස්ස සමයං පරිග්ගණිත්වා, “ආවරිය, තුම්භාකං ජානනසමයො එත්තකොව, උදාහු උත්තරිපි අත්ථි”ති පුච්ඡිංසු. සඤ්චයො “එත්තකොව, සබ්බං තුම්භෙහි ඤාත”න්ති ආහ. තෙ තස්ස කථං සුත්වා වින්තයිංසු – “එවං සති ඉමස්ස සන්තිකෙ බ්‍රහ්මචරියවාසො නිරන්තරකො, මයං මොක්කමීමං ගවෙසිතූ නික්කන්තා, සො ඉමස්ස සන්තිකෙ උප්පාදෙතූ න සක්කා. මහා බො පන ජම්බුදීපො, ගාමනිගමරාජධානියො වරන්තා මයං අවස්සං මොක්කමීමදෙසකං එකං ආවරියං ලභිස්සාමා”ති. තෙ තතො පට්ඨාය යත්ථ යත්ථ පණ්ඩිතා සමණුභ්‍රාහ්මණා අත්ථිති සුණන්ති, තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වා පඤ්භසාකච්ඡං කරොන්ති. තෙහි පුට්ඨං පඤ්භං අඤ්ඤෙ කථෙතූ සමත්ථා නත්ථි, තෙ පන තෙසං පඤ්භං විස්සජ්ජෙත්ති. එවං සකලජම්බුදීපං පරිග්ගණිත්වා නිවත්තිත්වා සකට්ඨානමෙව ආගන්ත්වා, “සම්ම කොලිත, යො පඨමං අමතං අධිගච්ඡති, සො ආරොවෙතු”ති කතිකං අකංසු.

තෙන සමයෙන අම්භාකං සත්ථා පඨමාභිසම්බොධිං පත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො අනුපුබ්බෙන රාජගහං සම්පත්තො හොති. අප් “එකසට්ඨි අරහන්තො ලොකෙ උප්පන්නා හොන්ති”ති චුත්තකාලෙ “වරථ, භික්ඛවෙ, වාරිකං බහුජනහිතායා”ති රතනත්තයගුණප්පකාසනත්ථං උයොසිතානං භික්ඛුනං අන්තරෙ පඤ්චවග්ගියබ්භන්තරො අස්සජිත්ථෙරො පටිනිවත්තිත්වා රාජගහමෙව ආගතො. පුනදිවසෙ පාතොව පත්තචීවරං ආදාය රාජගහං පිණ්ඩාය පාවිසි.

තස්මිං සමයෙ උපනිස්සපරිබ්බාජකො පාතොව භත්තකිච්චං කත්වා පරිබ්බාජකාරාමං ගච්ඡන්තො ථෙරං දිස්වා වින්තෙසි – “මයා එවරුපො පබ්බජිතො නාම න දිට්ඨපුබ්බො. යෙ වත ලොකෙ අරහන්තො වා අරහන්තමග්ගං වා සමාපන්නා, අයං තෙසං භික්ඛුනං අඤ්ඤතරො, යංනුනාහං ඉමං භික්ඛුං උපසඩ්ධම්මිත්වා පඤ්භං පුච්ඡෙය්‍යං – ‘කංසි ත්වං, ආවුසො උද්දිස්ස, පබ්බජිතො, කො වා තෙ සත්ථා, කස්ස වා ත්වං ධම්මං රොවෙසී’”ති. අප්පස් එතදහොසි – “අකාලො බො ඉමං භික්ඛුං පඤ්භං පුච්ඡිතූ, අන්තරහරං පට්ටියො පිණ්ඩාය වරති, යංනුනාහං ඉමං භික්ඛුං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධෙය්‍යං අත්ථිකෙහි උපඤ්ඤාතං මග්ග”න්ති. සො ථෙරං ලද්ධපිණ්ඩපාතං අඤ්ඤතරං ඔකාසං ගච්ඡන්තං දිස්වා නිසිදිතුකාමතඤ්චස්ස ඤත්වා අත්තනො පරිබ්බාජකපීඨකං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසි. භත්තකිච්චපරියොසානෙපිස්ස අත්තනො කුණ්ඩකාය උදකං අදාසි.

එවං ආවරියවත්තං කත්වා කතභත්තකිච්චෙන ථෙරෙන සද්ධිං මධුරපට්ඨසන්ථාරං කත්වා “විප්පසන්නානි බො තෙ, ආවුසො, ඉන්ද්‍රියානි, පරිසුද්ධො ඡට්ඨණ්ණො පරියොදානො, කංසි ත්වං, ආවුසො උද්දිස්ස, පබ්බජිතො, කො වා තෙ සත්ථා, කස්ස වා ත්වං ධම්මං රොවෙසී”ති පුච්ඡි. ථෙරො “අත්ථාවුසො, මහාසමණො සක්ඛාපුත්තො සක්ඛාකුලා පබ්බජිතො, තාහං භගවන්තං උද්දිස්ස පබ්බජිතො, සො ව මෙ භගවා සත්ථා, තස්සෙවාහං භගවතො ධම්මං රොවෙසී”ති ආහ. අප් නං “කිංවාදි පනායස්මතො සත්ථා, කිමක්කාසී”ති පුච්ඡි. ථෙරො වින්තෙසි – “ඉමෙ පරිබ්බාජකා නාම සාසනස්ස පටිපක්ඛන්දා, ඉමස්ස සාසනස්ස ගම්භිරතං දස්සෙස්සාමී”ති. අත්තනො නවකභාවං දස්සෙන්නො ආහ – “අහං බො, ආවුසො, නවො අචිරපබ්බජිතො, අධුනාගතො ඉමං ධම්මචිනයං, න තාවාහං සක්කොමි විත්ථාරෙන ධම්මං දෙසෙතු”න්ති. පරිබ්බාජකො “අහං උපනිස්සො නාම, ත්වං යථාසත්තියා අප්පං වා බහුං වා වද, එතං නයසතෙන නයසහස්සෙන පටිච්ඡික්ඛිතූ මය්හං භාරො”ති වින්තෙත්වා ආහ –

“අප්පං වා බහුං වා භාසස්සු, අත්ථංයෙව මෙ බුහි;
අත්ථෙතෙව මෙ අත්ථො, කිං කාහසි බ්‍යඤ්ජනං බහු”න්ති. (මහාව. 60);

එවං චුත්තෙ ථෙරො “යෙ ධම්මා හෙතුප්පභවා”ති (මහාව. 60; අප. ථෙර. 1.1.286) ගාථං ආහ. පරිබ්බාජකො පඨමපද්දිවයමෙව සුත්වා සහස්සනසමිපන්නෙ සොනාපත්තිමග්ගෙ පතිට්ඨති. ඉතරං පද්දිවයං සොනාපන්නකාලෙ නිට්ඨාසි.

සො සොනාපන්නො හුත්වා උපරිවිසෙසෙ අප්පචත්තන්තෙ “භවිස්සති එත්ථ කාරණ”න්ති සල්ලක්ඛෙත්වා ථෙරං ආහ – “භන්තෙ, මා උපරි ධම්මදෙසනං වඩ්ඩයිත්ථ, එත්තකමෙව හොතු, කහං අම්භාකං සත්ථා වසති”ති? වෙළවනෙ පරිබ්බාජකාති. භන්තෙ, තුම්භෙ පුරතො යාථ, මය්හං එකො සභායකො අත්ථි. අම්භෙහි ව අඤ්ඤමඤ්ඤං කතිකා කතා “යො පඨමං අමතං අධිගච්ඡති, සො ආරොවෙතු”ති. අහං තං පටිඤ්ඤං මොවෙත්වා සභායකං ගහෙත්වා තුම්භාකං ගතමග්ගෙනෙව සත්ථු සන්තිකං ආගමිස්සාමිති පඤ්චපතිට්ඨිතෙන ථෙරස්ස පාදෙසු නිපතිත්වා තික්කන්තූ පදක්ඛණං කත්වා ථෙරං උයොසෙත්වා පරිබ්බාජකාරාමාභිමුඛො අගමාසි.

කොලිනපරිබ්බාජකො තං දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වා “අප්ප මය්හං සභායකස්ස මුඛවණ්ණො න අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු විය, අද්ධා තෙන අමතං අධිගතං භවිස්සති” ති අමතාධිගමං පුච්ඡී. සොපිස්ස “ආම ආවුසො, අමතං අධිගත” න්ති පටිජානිත්වා තමෙව ගාථං අභාසි. ගාථාපරියොසානෙ කොලිතො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨතිත්වා ආහ – “කහං කිර, සම්ම, සත්ථා වසති” ති? “වෙළුවනෙ කිර, සම්ම, වසති” ති ඵලං නො ආවරියෙන අස්සප්පිත්ථෙරෙන කථිතන්ති. තෙන හි සම්ම ආයාම, සත්ථාරං පස්සිස්සාමාති. සාරිපුත්තත්ථෙරො ව නාමෙස සදාපි ආවරියපුප්පකොව, තස්මා සභායං කොලිතමාණං ඵලමාහ – “සම්ම, අම්හෙහි අධිගතං අමතං අම්භාකං ආවරියස්ස සඤ්චයපරිබ්බාජකස්සාපි කට්ඨස්සාම. බුද්ධිමානො පටිච්ඡික්ඛිස්සති, අප්පට්ච්ඡික්ඛන්තො අම්භාකං සද්දතිත්වා සත්ථු සන්තිකං ගම්මස්සති, බුද්ධානං දෙසනං සුත්වා මග්ගඵලපටිවෙධං කරිස්සති” ති.

තතො ද්වෙපි ජනා සඤ්චයස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, “ආවරිය, ත්වං කිං කරොසි, බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, සුප්පට්පන්නො සඬ්ඝො. ආයාම, දසබ්බං පස්සිස්සාමා” ති. සො “කිං වදෙථ, තාතා” ති තෙපි වාරත්වා ලාභග්ගයසග්ගප්පත්තිමෙව තෙසං දිපෙසි. තෙ “අම්භාකං ඵලරූපො අන්තෙවාසිකවාසො නිව්චමෙව හොතු, තුම්භාකං පන ගමනං වා අගමනං වා ජානාමා” ති ආහංසු. සඤ්චයො “ඉමෙ ඵත්තකං ජානන්තා මම වචනං න කරිස්සන්ති” ති ඤත්වා “ගච්ඡ භුම්හෙ, තාතා, අහං මහල්ලකකාලෙ අන්තෙවාසිකවාසං වසිතුං න සක්කොමි” ති ආහ. තෙ අනෙකෙහිපි කාරණෙහි තං බොධෙතුං අසක්කොන්තා අත්තනො ඔවාදෙ වත්තමානං ජනං ආදාය වෙළුවනං අගමංසු. අථ තෙසං පඤ්චවස්ස අන්තෙවාසිකසතෙසු අඬ්ඨතෙයාසතා නිවත්තිංසු, අඬ්ඨතෙයාසතා තෙහි සද්ධිං අගමංසු.

සත්ථා චතුපරිසමප්ඤ්ඤා ධම්මං දෙසෙන්නො තෙ දුරතොව දිස්වා භික්ඛු ආමන්තෙසි – “ඵනෙ, භික්ඛවෙ, ද්වෙ සභායා ආගච්ඡන්ති කොලිතො ව උපතිස්සො ව, ඵනං මෙ සාවකයුගං භවිස්සති අග්ගං භද්දයුග” න්ති. අථ තෙසං පරිසාය වරියවසෙන ධම්මදෙසනං වඩ්ඪෙසි. යපෙත්වා ද්වෙ අග්ගසාවකෙ සබ්බෙපි තෙ අඬ්ඨතෙයාසතා පරිබ්බාජකා අරහත්තං පාපුණ්ණංසු. සත්ථා “ඵථ භික්ඛවො” ති භත්ථං පසාරෙසි. සබ්බෙසං කෙසමස්සු අන්තරධාසි, ඉද්ධිමයං පත්තචීවරං කායප්පට්ඨද්ධං අහොසි. ද්වින්තං අග්ගසාවකානම්පි ඉද්ධිමයපත්තචීවරං ආගතං, උපරිමග්ගත්තයකිච්චං පන න නිට්ඨාසි. කස්මා? සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස මහත්තතාය.

අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො පබ්බජිතදිවසනො සත්තමෙ දිවසෙ මගධරට්ඨෙ කල්ලවාලගාමකං උපතිස්සාය සමණධම්මං කරොන්තො ථීනම්ද්ධෙ ඔක්කන්තෙ සත්ථාරා සංවෙජිතො ථීනම්ද්ධං විනොදෙත්වා තථාගතෙන දින්නං ධාතුකම්මට්ඨානං සුණන්තොව උපරිමග්ගත්තයකිච්චං නිට්ඨාපෙත්වා සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස මත්ථකං පත්තො. සාරිපුත්තත්ථෙරොපි පබ්බජිතදිවසනො අද්ධමාසං අතික්කම්ත්වා සත්ථාරා සද්ධිං තමෙව රාජගහං උපතිස්සාය සුකරබ්බලෙණෙ විහරන්තො අත්තනො භාගිනෙයාස්ස දීඝනබ්බාජකස්ස වෙදනාපරිග්ගහසුත්තන්තෙ (ම. නි. 2.205-206) දෙසියමානෙ සුත්තානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙත්වා පරස්ස වඩ්ඪිතහත්තං භුඤ්ජන්තො විය සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස මත්ථකං පත්තො. භාගිනෙයො පනස්ස දෙසනාපරියොසානෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතො. ඉති ද්වින්තම්පි මහාසාවකානං තථාගතෙ රාජගහෙ විහරන්තෙයෙව සාවකපාරමිඤ්ඤාණකිච්චං මත්ථකං පත්තං. අපරභාගෙ පන සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො “මහාපඤ්ඤානං යදිදං සාරිපුත්තො, ඉද්ධිමන්තානං යදිදං මහාමොග්ගල්ලානො” ති ද්වෙපි මහාසාවකෙ යානන්තරෙ යපෙසිති.

මහාකස්සපත්ථෙරවත්ථු

191. චතුත්ථෙ ධුතවාදානන්ති ඵත්ථ ධුතො වෙදිතබ්බො, ධුතවාදො වෙදිතබ්බො, ධුතධම්මා වෙදිතබ්බා, ධුතඬ්ගානි වෙදිතබ්බානි. තත්ථ ධුතොති ධුතකිලෙසො වා පුග්ගලො කිලෙසධුතනො වා ධම්මො.

ධුතවාදොති ඵත්ථ පන අත්ථී ධුතො න ධුතවාදො, අත්ථී න ධුතො ධුතවාදො, අත්ථී නෙව ධුතො න ධුතවාදො, අත්ථී ධුතො වෙව ධුතවාදො ව. තත්ථ යො ධුතඬ්ගෙන අත්තනො කිලෙසෙ ධුති, පරං පන ධුතඬ්ගෙන න ඔවදති නානුසාසති බාකුලත්ථෙරො විය, අයං ධුතො න ධුතවාදො. යථාහ – “තයිදං ආයස්මා බාකුලො ධුතො න ධුතවාදො” ති. යො පන ධුතඬ්ගෙන අත්තනො කිලෙසෙ න ධුති, කෙවලං අඤ්ඤෙ ධුතඬ්ගෙන ඔවදති අනුසාසති උපනන්දත්ථෙරො විය, අයං න ධුතො ධුතවාදො. යථාහ – “තයිදං ආයස්මා උපනන්දො න ධුතො ධුතවාදො” ති. යො පන උභයවිපන්නො ලාඵදායී විය, අයං නෙව ධුතො න ධුතවාදො. යථාහ – “තයිදං ආයස්මා ලාඵදායී නෙව ධුතො න ධුතවාදො” ති. යො පන උභයසම්පන්නො ආයස්මා මහාකස්සපත්ථෙරො විය, අයං ධුතො වෙව ධුතවාදො ව. යථාහ – “තයිදං ආයස්මා මහාකස්සපො ධුතො වෙව ධුතවාදො වා” ති.

ධුතධම්මා වෙදිතබ්බාති අප්පිච්ඡනා සන්තුට්ඨිතා සල්ලෙඛනා පටිවෙකතා ඉද්ධිමධිකතාති ඉමෙ ධුතඬ්ගවෙනනාය පරිවාරා පඤ්ච ධම්මා “අප්පිච්ඡංයෙව නිස්සායා” තිආදිවචනතො (අ. නි. 5.181; පරි. 325) ධුතධම්මා නාම. තත්ථ අප්පිච්ඡනා ව සන්තුට්ඨිතා ව අලොභො, සල්ලෙඛනා ව පටිවෙකතා ව ද්විසු ධම්මෙසු අනුපතන්ති අලොභෙ වෙව අමොහෙ ව, ඉද්ධිමධිකා ඤාණමෙව. තත්ථ අලොභෙන පටික්ඛෙපවත්ථුසු ලොභං, අමොහෙන තෙස්වෙව ආදීනවප්පට්ච්ඡාදකං මොහං ධුතාති. අලොභෙන ව අනුඤ්ඤානානං පටිසෙවනමුඛෙන පවත්තං කාමසුඛල්ලිකානුයොගං, අමොහෙන ධුතඬ්ගෙසු අතිසල්ලෙඛනමුඛෙන පවත්තං අත්තකිලම්ථානුයොගං ධුතාති. තස්මා ඉමෙ ධම්මා ධුතධම්මාති වෙදිතබ්බා.

ධුතඬුගානි වෙදිතබ්බානීති තෙරස ධුතඬුගානි වෙදිතබ්බානි පංසුකුලිකඩගං...පෙ.... නෙසජ්ජිකඩගන්ති.

ධුතවාදානං යදිදං මහාකස්සපොති යත්තකා ධුතවාදං වදන්ති, තෙසං සබ්බෙසමිපි අන්තරෙ අයං මහාකස්සපන්ථෙරො අග්ගොති අග්ගට්ඨානෙ යපෙසි. මහාකස්සපොති උරුවෙළකස්සපො නදිකස්සපො ගයාකස්සපො කුමාරකස්සපොති ඉමෙ බුද්දානුබුද්දකෙ ථෙරෙ උපාදාය අයං මහා, තස්මා මහාකස්සපොති වුත්තො.

ඉමස්සාපි පඤ්ඤාමමෙ අයමනුපුබ්බිකවා - අතීතෙ කිර කප්පසහසභස්සමත්ථකෙ පදුමුත්තරො නාම සත්ථා ලොකෙ උදපාදි, තස්මිං භංසවතීනගරං උපනිස්සාය බෙමෙ මීගදායෙ විහරන්තෙ වෙදෙහො නාම කුටුම්භිකො අසීතිකොට්ඨනවිභවො පාතොව සුභොජනං භුඤ්ජිත්වා උපොසථඬුගානි අධිට්ඨාය ගන්ධසුප්ඵාදීති ගහෙන්වා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං පුජෙන්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. තස්මිඤ්ච බණෙ සත්ථා මහානිසභන්ථෙරං නාම තතියසාවකං “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ධුතවාදානං, යදිදං නිසභො”ති එතදග්ගෙ යපෙසි. උපාසකො තං සුත්වා පසන්තො ධම්මකථාවසානෙ මහාජනෙ උට්ඨාය ගතෙ සත්ථාරං වන්දිත්වා, “භන්තෙ, ස්වෙ මය්හං භික්ඛං අධිවාසෙථා”ති ආභ. මහා බො, උපාසක, භික්ඛුසඬුසොති. කිත්තකො භගවාති? අට්ඨසට්ඨිභික්ඛුසහසභස්සන්ති. භන්තෙ, එකං සාමණෙරමිපි විහාරෙ අසෙසෙන්වා භික්ඛං අධිවාසෙථාති. අධිවාසෙසි භගවා තුණ්හිභාවෙන. උපාසකො සත්ථු අධිවාසනං විදිත්වා ගෙහං ගන්ත්වා මහාදානං සජ්ජෙන්වා පුනදිවසෙ සත්ථු කාලං ආරොවාපෙසි. සත්ථා පත්තවීරවමාදාය භික්ඛුසඬුසපරිවුතො උපාසකස්ස සරං ගන්ත්වා පඤ්ඤන්තෙ ආසනෙ නිසින්තො දක්ඛිණොදකාවසානෙ යාගුආදීති සමිපට්ඨන්තො භත්තවිස්සග්ගං අකාසි. උපාසකොපි සත්ථු සන්තිකෙ නිසීදි.

තස්මිං අන්තරෙ මහානිසභන්ථෙරො පිණ්ඩාය වරන්තො තමෙව විටී පටිපජ්ජී. උපාසකො දිස්වා උට්ඨාය ගන්ත්වා ථෙරං වන්දිත්වා “පත්තං, භන්තෙ, දෙථා”ති ආභ. ථෙරො පත්තං අදාසි. “භන්තෙ, ඉධෙව පටිසථ, සත්ථාපි ගෙහෙ නිසින්තො”ති. න වට්ටිස්සති උපාසකාති. උපාසකො ථෙරස්ස පත්තං ගහෙන්වා පිණ්ඩපාතස්ස පුරන්වා නිහරිත්වා අදාසි. තතො ථෙරං අනුගන්ත්වා නිවන්තො සත්ථු සන්තිකෙ නිසීදිත්වා එවමාභ - “භන්තෙ, මහානිසභන්ථෙරො ‘සත්ථා ගෙහෙ නිසින්තො’ති වුත්තෙපි පටිසිතුං න ඉච්ඡී, අත්ථි නු බො එතස්ස තුම්භාකං ගුණෙහි අතිරෙකො ගුණො”ති. බුද්ධානඤ්ච වණ්ණමච්ඡෙරං නාම නත්ථි. අථ සත්ථා එවමාභ - “උපාසක, මයං භික්ඛං ආගමයමානා ගෙහෙ නිසීදාම, සො භික්ඛු න එවං නිසීදිත්වා භික්ඛං උදික්ඛති. මයං ගාමන්තසෙනාසනෙ වසාම, සො අරඤ්ඤස්මියෙව වසති. මයං ඡන්තෙ වසාම, සො අබ්භොකාසමිභියෙව වසති. ඉති තස්ස අයඤ්ච අයඤ්ච ගුණො”ති මහාසමුද්දං පුරයමානො විය කථෙසි. උපාසකො පකතියාපි ජලමානදීපො තෙලෙන ආසිත්තො විය සුට්ඨුතරං පසන්තො හුත්වා වින්තෙසි - “කිං මය්හං අඤ්ඤාය සමිපත්තියා, අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සන්තිකෙ ධුතවාදානං අග්ගභාවත්ථාය පත්ථනං කරිස්සාමි”ති?

සො පුනපි සත්ථාරං නිමන්තෙන්වා තෙනෙව නියාමෙන සත්ත දිවසානි මහාදානං දත්වා සත්තමෙ දිවසෙ බුද්ධජ්ජමබස්ස මහාභික්ඛුසඬුසස්ස නිව්චරානි දත්වා සත්ථු පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා එවමාභ - “යං මෙ, භන්තෙ, සත්ත දිවසානි දානං දෙන්තස්ස මෙත්තං කායකමිමං මෙත්තං වචිකමිමං මෙත්තං මනොකමිමං පටිවුපට්ඨිතං, ඉමීනාහං න අඤ්ඤං දෙවසමිපත්තිං වා සක්කමාරබ්බමසමිපත්තිං වා පත්ථෙමි, ඉදං පන මෙ කමිමං අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සන්තිකෙ එතස්ස මහානිසභන්ථෙරෙන පත්තයානන්තරං පාපුණන්ත්ථාය තෙරසධුතඬුගාධරානං අග්ගභාවස්ස සච්චකාරො හොතු”ති. සත්ථා “මහන්තං යානං ඉමීනා පත්ථිතං, සමිප්ඤ්ඤස්සති නු බො, නො”ති ඕලොකෙන්තො සමිප්ඤ්ඤනභාවං දිස්වා ආභ - “මනාපං තෙ යානං පත්ථිතං, අනාගතෙ සහසභස්සකප්පාවසානෙ ගොතමො නාම බුද්ධො උප්පජ්ජිස්සති, තස්ස ත්වං තතියසාවකො මහාකස්සපන්ථෙරො නාම භවිස්සසි”ති. තං සුත්වා උපාසකො “බුද්ධානං ද්වෙ කථා නාම නත්ථි”ති පුනදිවසෙ පත්තබ්බං විය තං සමිපත්තිං අමඤ්ඤිත්ථ. සො යාවතායුකං නානප්පකාරං දානං දත්වා සීලං රක්ඛිත්වා නානප්පකාරං කල්‍යාණකමිමං කත්වා තත්ථ කාලං කතො සග්ගෙ නිබ්බන්ති.

තතො පට්ඨාය දෙවමනුස්සෙසු සමිපත්තිං අනුභවන්තො ඉතො එකනවුතිකප්පෙ විපස්සිසමිමාසමිබුද්ධෙ බන්ධුමතිං නිස්සාය බෙමෙ මීගදායෙ විහරන්තෙ දෙවලොකා වට්ඨත්වා අඤ්ඤතරස්මිං පරිජිණ්ණෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති. තස්මිඤ්ච කාලෙ විපස්සි භගවා සත්තමෙ සත්තමෙ සංවච්ඡරෙ ධම්මං කථෙති, මහන්තං කොලාහලං අහොසි. සකලජම්බුදීපෙ දෙවතා “සත්ථා ධම්මං කථෙස්සති”ති ආරොවෙන්ති. බ්‍රාහ්මණො තං සාසනං අස්සොසි. තස්ස ව නිවාසනසාධකො එකොව හොති, තථා බ්‍රාහ්මණියා. පාරුපනං පන ද්වින්තමිපි එකමෙව. සකලනගරෙ එකසාධකබ්‍රාහ්මණොති පඤ්ඤායති. බ්‍රාහ්මණානං කෙනවිදෙව කිව්චෙන සන්තිපාතෙ සති බ්‍රාහ්මණිං ගෙහෙ යපෙන්වා සයං ගච්ඡති. බ්‍රාහ්මණිනං සන්තිපාතෙ සති සයං ගෙහෙ තිට්ඨති, බ්‍රාහ්මණි තං වත්ථං පාරුපිත්වා ගච්ඡති. තස්මිං පන දිවසෙ බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණිං ආභ - “හොති, කිං රත්තිං ධම්මස්සවනං සුණ්ණස්සසි, දිවා”ති. “මයං මාතුගාමජාතිකා නාම රත්තිං සොතුං න සක්කොම, දිවා සොස්සාමි”ති බ්‍රාහ්මණං ගෙහෙ යපෙන්වා තං වත්ථං පාරුපිත්වා උපාසිකාහි සද්ධිං දිවා ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තෙ නිසින්තා ධම්මං සුත්වා උපාසිකාහියෙව සද්ධිං ආගමාසි. අථ බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණිං ගෙහෙ යපෙන්වා තං වත්ථං පාරුපිත්වා විහාරං ගතො.

තස්මිඤ්ච සමයෙ සත්ථා පරිසමජ්ඣෙ අලඬකතධම්මාසනෙ නිසින්තො විත්තබ්ජනිං ආදාය ආකාසගඬගං ඕතාරෙන්තො විය සිනෙරුං මත්ථං කත්වා සාගරං නිම්මථෙන්නො විය ධම්මකථං කථෙසි. බ්‍රාහ්මණස්ස පරිසන්තෙ

නිසිත්තස්ස ධම්මං සුඤ්ඤාන්තස්ස පටිමයාමස්මිංයෙව සකලසරිරං පුරයමානා පඤ්චවණ්ණා පිති උප්පජ්ජී. සො පාරුතවත්ථං සඬ්ඝරිත්වා “දසබලස්ස දස්සාමි”ති වින්තෙසි. අත්ථස්ස ආදීනවසහස්සං දස්සයමානං මච්ඡෙරං උප්පජ්ජී. සො “බ්‍රාහ්මණියා ව මය්හඤ්ච එකමෙව වත්ථං, අඤ්ඤං කිඤ්චි පාරුපනං නත්ථී, අපාරුපිත්වා ව නාම බති වරිතුං න සක්කා”ති සබ්බථාපි අදාතුකාමො අහොසි. අථස්ස නික්ඛන්තෙ පටිමයාමෙ මජ්ඣිමයාමෙපි තථෙව පිති උප්පජ්ජී. සො තථෙව වින්තෙත්වා තථෙව අදාතුකාමො අහොසි. අථස්ස මජ්ඣිමයාමෙ නික්ඛන්තෙ පච්ඡිමයාමෙපි තථෙව පිති උප්පජ්ජී. සො “තරණං වා හොතු මරණං වා, පච්ඡාපි ජානිස්සාමි”ති වත්ථං සඬ්ඝරිත්වා සත්ථු පාදමුලෙ යපෙසි. තතො වාමහත්ථං ආභුජිත්වා දක්ඛිණෙන හත්ථෙන නික්ඛන්තුං අප්පොටෙන්වා “ජිතං මෙ, ජිතං මෙ”ති තයො වාරෙ නදි.

තස්මිඤ්ච සමයෙ බන්ධුමරාජා ධම්මාසනස්ස පච්ඡතො අන්තොසාණියං නිසින්තො ධම්මං සුඤ්ඤාති. රඤ්ඤො ව නාම “ජිතං මෙ”ති සද්දො අමනාපො හොති. සො පුරිසං පෙසෙසි – “ගච්ඡ එතං පුච්ඡ කිං වදසී”ති. සො තෙන ගන්ත්වා පුච්ඡිතො ආහ – “අවසෙසා හත්ථියානාදීති ආරුය්හ අසිවම්මාදීති ගහෙත්වා පරසෙනං ජිනන්ති, න තං ජිතං අච්ඡරියං, අහං පන පච්ඡතො ආගච්ඡන්තස්ස දුට්ඨගොණස්ස මුත්ගරෙන සිසං හින්දිත්වා තං පලාපෙන්නො විය මච්ඡෙරචිත්තං මද්දිත්වා පාරුතවත්ථං දසබලස්ස අදාසිං, තං මෙ මච්ඡරියං ජිත”න්ති ආහ. සො පුරිසො ආගන්ත්වා තං පවත්තිං රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා ආහ – “අම්හෙ හණෙ දසබලස්ස අනුරූපං න ජානිම්හ, බ්‍රාහ්මණො ජානී”ති වත්ථයුගං පෙසෙසි. තං දිස්වා බ්‍රාහ්මණො වින්තෙසි – “අයං මය්හං තුණ්හි නිසින්තස්ස පටිමං කිඤ්චි අදන්වා සත්ථු ගුණෙ කට්ඨන්තස්ස අදාසි, සත්ථු ගුණෙ පට්ඨව උප්පන්නෙන මය්හං කො අත්ථො”ති? තම්පි වත්ථයුගං දසබලස්සෙව අදාසි. රාජාපි “කිං බ්‍රාහ්මණෙන කත”න්ති පුච්ඡිත්වා “තම්පි තෙන වත්ථයුගං තථාගතස්සෙව දින්න”න්ති සුත්වා අඤ්ඤානිපි ද්වෙ වත්ථයුගානි පෙසෙසි. සො තානිපි අදාසි. රාජා අඤ්ඤානිපි වත්තාරීති එවං යාව ද්වත්තිංසවත්ථයුගානි පෙසෙසි. අථ බ්‍රාහ්මණො “ඉදං වඩ්ඨෙත්වා ගහණං විය හොති”ති අත්තතො අත්ථාය එකං, බ්‍රාහ්මණියා එකන්ති ද්වෙ වත්ථයුගානි ගහෙත්වා තිංස යුගානි තථාගතස්සෙව අදාසි. තතො පට්ඨාය වස්ස සත්ථු විස්සාසිකො ජාතො.

අථ තං රාජා එකදිවසං සීතසමයෙ සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුඤ්ඤාන්තං දිස්වා සතසහස්සග්ගසනකං අත්තතො පාරුතරත්තකම්බලං දත්වා ආහ – “ඉතො පත්ථාය ඉමං පාරුපිත්වා ධම්මං සුඤ්ඤාමි”ති. සො “කිං මෙ ඉමිනා කම්බලෙන ඉමස්මිං පුත්තිකායෙ උපනින්නො”ති වින්තෙත්වා අන්තොගන්ධකුටියං තථාගතස්ස මඤ්චස්ස උපරි විතානං කත්වා අගමාසි. අට්ඨකදිවසං රාජා පාතොව විහාරං ගන්ත්වා අන්තොගන්ධකුටියං සත්ථු සන්තිකෙ නිසීදි. තස්මිඤ්ච සමයෙ ඡබ්බණ්ණා බුද්ධරස්මියො කම්බලෙ පට්ඨඤ්ඤන්ති, කම්බලො අතිවිය විරොචති. රාජා ඔලොකෙන්තො සඤ්ජානිත්වා ආහ – “හන්තෙ, අම්හාකං එස කම්බලො, අම්හෙහි එකසාටකබ්‍රාහ්මණස්ස දින්නො”ති. තුම්හෙහි, මහාරාජ, බ්‍රාහ්මණො පුජිතො, බ්‍රාහ්මණෙන මයං පුජිතාති. රාජා “බ්‍රාහ්මණො යුත්තං අඤ්ඤාසි, න මය”න්ති පසිදිත්වා යං මනුස්සානං උපකාරභූතං, තං සබ්බං අට්ඨට්ඨකං කත්වා සබ්බඅට්ඨකං නාම දානං දත්වා පුරොහිතට්ඨානෙ යපෙසි. සොපි “අට්ඨට්ඨකං නාම චතුසට්ඨි හොති”ති චතුසට්ඨි සලාකාහත්තානි උපනිබන්ධාපෙන්වා යාවජීවං දානං දත්වා සීලං රක්ඛිත්වා තතො වුතො සග්ගෙ නිබ්බන්ති.

පුන තතො වුතො ඉමස්මිං කප්පෙ කොණාගමනස්ස ව හගවතො කස්සපදසබලස්ස වානි ද්වින්නං බුද්ධානං අත්තරෙ බාරාණසියං කුටුම්භියසරෙ නිබ්බන්තො. සො වුද්ධිමත්ථාය සරාවාසං වසන්තො එකදිවසං අරඤ්ඤෙ ඡඩ්ඝවිහාරං වරති, තස්මිං ව සමයෙ පච්චෙකබුද්ධො නදීතිරෙ වීවරකම්මං කරොන්නො අනුවාතෙ අප්පහොන්නෙ සඬ්ඝරිත්වා යපෙතුං ආරද්ධො. සො දිස්වා “කස්මා, හන්තෙ, සඬ්ඝරිත්වා යපෙථා”ති ආහ. අනුවාතො නප්පහොතිති . “ඉමිනා, හන්තෙ, කරොථා”ති සාටකං දත්වා “නිබ්බන්තනිබ්බන්තට්ඨානෙ මෙ කෙනවි පරිහානි මා හොතු”ති පත්ථනං පට්ඨපෙසි.

අථ සරෙපිස්ස හගිනියා සද්ධිං හරියාය කලහං කරොන්ති යා පච්චෙකබුද්ධො පිණ්ඩාය පාවිසි. අථස්ස හගිනි පච්චෙකබුද්ධස්ස පිණ්ඩපානං දත්වා තස්ස හරියං සන්ධාය, “එවරූපං බාලං යොජනසතෙන පරිවජ්ජෙය්‍යා”න්ති පත්ථනං පට්ඨපෙසි. සා ගෙහද්වාරෙ ධීතා සුත්වා “ඉමාය දින්නං හත්තං මා එස භුඤ්ජතු”ති පත්තං ගහෙත්වා පිණ්ඩපානං ඡඩ්ඝෙත්වා කලලස්ස පුරෙත්වා අදාසි. ඉතරා දිස්වා “බාලෙ මං තාව අක්කොස වා පහර වා, එවරූපස්ස පන ද්වෙ අසඬ්ඛොය්‍යානි පුරිතපාරමිස්ස පත්තතො හත්තං ඡඩ්ඝෙත්වා කලලං දාතුං න යුත්ත”න්ති ආහ. අථස්ස හරියාය පටිසඬ්ඛානං උප්පජ්ජී. සා “තිට්ඨථ, හන්තෙ”ති කලලං ඡඩ්ඝෙත්වා පත්තං ධොවිත්වා ගන්ධබුණ්ණෙන උබ්බට්ඨෙන්වා චතුමධුරස්ස පුරෙත්වා උපරි ආසිත්තෙන පදුමගබ්භවණ්ණෙන සප්පිනා විජ්ජොතමානං පච්චෙකබුද්ධස්ස හත්ථෙ යපෙන්වා “යථා අයං පිණ්ඩපාතො ඔහාසජාතො, එවං ඔහාසජාතං මෙ සරිරං හොතු”ති පත්ථනං පට්ඨපෙසි. පච්චෙකබුද්ධො අනුමොදිත්වා ආකාසං පක්ඛන්දි. තෙපි ද්වෙ ජායම්පතිකා යාවතායුකං කුසලං කත්වා සග්ගෙ නිබ්බන්තිත්වා පුන තතො චට්ඨිත්වා උපාසකො කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ බාරාණසියං අසීතිකොට්ඨිභවස්ස සෙට්ඨිතො පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති, ඉතරාපි තාදිසස්සෙව සෙට්ඨිතො ධීතා හුත්වා නිබ්බන්ති.

තස්ස වුද්ධිප්පත්තස්ස තමෙව සෙට්ඨිධීතරං ආනයිංසු. තස්සා පුබ්බෙ අදින්නවිපාකස්ස තස්ස කම්මස්ස ආනුභාවෙන පතිකුලං පට්ඨට්ඨමත්තාය උම්මාරබ්භන්තරෙ සකලසරිරං උග්ගාටිතවච්චකුටි විය දුග්ගන්ධං ජාතං. සෙට්ඨිකුමාරො “කස්සායං ගන්ධො”ති පුච්ඡිත්වා “සෙට්ඨිකඤ්ඤායා”ති සුත්වා “නිහරථා”ති ආහතනියාමෙනෙව කුලසරං පෙසෙසි. සා එතෙනෙව නිහාරෙන සත්තසු යානෙසු පටිනිවත්තිතා.

තෙන ව සමයෙන කස්සපදසබලො පරිනිබ්බායි, තස්ස සනකොට්ටිමාහි සතසහස්සග්ගනිකාහි රත්තසුචණ්ණඉට්ඨකාහි යොජනුබ්බෙධං වෙනියං ආරභිංසු. තස්මිං වෙනියෙ කරියමානෙ සා සෙට්ඨිධිතා වින්තෙසි – “අහං සත්තසු යානෙසු පටිනිවත්තිතා, කිං මෙ ජීවිතෙනා”ති අත්තනො සරීරාහරණහණ්ඨකං හඤ්ජාපෙත්වා සුචණ්ණඉට්ඨකං කාරෙසි රතනායනං විදත්ථිවිත්ථිත්තං වතුරඬගුලුබ්බෙධං. තතො හරිතාලමනොසිලාපිණ්ඩං ගහෙත්වා අට්ඨ උප්පලහත්ථකෙ ආදාය වෙනියකරණට්ඨානං ගතා. තස්මිඤ්ච බණෙ එකා ඉට්ඨකාපන්ති පරික්ඛිපිත්වා ආගච්ඡමානා සටනිට්ඨකාය ඌනා හොති. සෙට්ඨිධිතා වඩ්ඪකිං ආහ – “ඉමං ඉට්ඨකං එත්ථ යපෙථා”ති. අම්ම, හද්දකෙ කාලෙ ආගතාසි, සයමෙව යපෙහිති. සා ආරුය්හ තෙලෙන හරිතාලමනොසිලං යොජෙත්වා තෙන බන්ධනෙන ඉට්ඨකං පතිට්ඨපෙත්වා උපරි අට්ඨහි උප්පලහත්ථකෙහි පූජං කත්වා වන්දිත්වා “නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ මෙ කායතො වන්දනගන්ධො වායතු, මුබ්බතො උප්පලගන්ධො”ති පත්ථනං කත්වා වෙනියං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා අගමාසි.

අථ තස්මිංයෙව බණෙ යස්ස සෙට්ඨිපුත්තස්ස පයමං ගෙහං නිතා, තස්ස තං ආරබ්භ සති උදපාදි. නගරෙපි නක්ඛත්තං සඬ්ඝුට්ඨං හොති. සො උපට්ඨාකෙ ආහ – “තදා ඉධ ආනිතා සෙට්ඨිධිතා අත්ථි, කහං සා”ති? කුලගෙහෙ සාමිති. ආනෙථ නං, නක්ඛත්තං කිලිස්සාමාති. තෙ ගන්ත්වා තං වන්දිත්වා ධිතා “කිං, තාතා, ආගතත්ථා”ති තාය පුට්ඨා තං පවත්තිං ආචික්ඛිංසු. තාතා, මයා ආහරණහණ්ඨකෙ වෙනියං පූජිතං, ආහරණං මෙ නත්ථිති. තෙ ගන්ත්වා සෙට්ඨිපුත්තස්ස ආරොවෙසුං. ආනෙථ නං, පිළන්ධනං ලභිස්සාමාති. තෙ ආනයිංසු. තස්සා සහ සරප්පවෙසනෙන සකලගෙහං වන්දනගන්ධඤ්චෙව නිලුප්පලගන්ධඤ්ච වායි.

සෙට්ඨිපුත්තො තං පුච්ඡි “පයමං තච සරිරතො දුග්ගන්ධො වායි, ඉදානි පන තෙ සරිරතො වන්දනගන්ධො, මුබ්බතො උප්පලගන්ධො වායති, කිං එත”න්ති? සා ආදිතො පට්ඨාය අත්තනා කතකම්මං ආරොවෙසි. සෙට්ඨිපුත්තො “නියානිකං වත බුද්ධසාසන”න්ති පසිදිත්වා යොජනිකං සුචණ්ණවෙනියං කම්බලකඤ්චුකෙන පරික්ඛිපිත්වා තත්ථ තත්ථ රථවක්කප්පමාණෙහි සුචණ්ණපදුමෙහි අලඬකරි. තෙසං ද්වාදසහත්ථා ඔලම්බකා හොන්ති. සො තත්ථ යාවතායුකං යත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තිත්වා තතො වුතො බාරාණසිතො යොජනමත්තෙ යානෙ අඤ්ඤතරස්මිං අමච්චකුලෙ නිබ්බත්ති. සෙට්ඨිකඤ්ඤාපි දෙවලොකතො චචිත්වා රාජකුලෙ ජෙට්ඨධිතා හුත්වා නිබ්බත්ති.

තෙසු වයපත්තෙසු කුමාරස්ස වසනගාමෙ නක්ඛත්තං සඬ්ඝුට්ඨං. සො මාතරං ආහ – “සාටකං මෙ , අම්ම, දෙහි, නක්ඛත්තං කිලිස්සාමි”ති. සා ධොතවත්ථං නිහරිත්වා අදාසි. අම්ම, ථුලං ඉදං, අඤ්ඤං දෙහිති. අඤ්ඤං නිහරිත්වා අදාසි, තම්පි පටික්ඛිපි. අඤ්ඤං නිහරිත්වා අදාසි, තම්පි පටික්ඛිපි. අථ නං මාතා ආහ – “තාත, යාදිසෙ ගෙහෙ මයං ජාතා, නත්ථි නො ඉතො සුබ්බමතරස්ස පටිලාභාය පුඤ්ඤ”න්ති. තෙන හි ලහනට්ඨානං ගච්ඡාමි, අම්මාති. පුත්ත අහං අප්පෙච තුය්හං බාරාණසිනගරෙ රජ්ජපටිලාහං ඉච්ඡාමිති. සො මාතරං වන්දිත්වා ආහ – “ගච්ඡාමි, අම්මා”ති. ගච්ඡ, තාතාති. එවං කිරස්සා විත්තං අහොසි – “කහං ගම්ස්සති, ඉධ වා එත්ථ වා ගෙහෙ නිසිදිස්සති”ති? සො පන පුඤ්ඤනියාමෙන නික්ඛම්ත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා උයානෙන මඬිගලසිලාපට්ටෙ සසිසං පාරුපිත්වා නිපජ්ජි. සො ව බාරාණසිරඤ්ඤො කාලකතස්ස සත්තමො දිවසො හොති.

අමච්චා රඤ්ඤො සරිරකිච්චං කත්වා රාජධිගණෙ නිසිදිත්වා මන්තයිංසු – “රඤ්ඤො එකා ධිතාව අත්ථි, පුත්තො නත්ථි, අරාජකං රජ්ජං න වට්ටති, කො රාජා හොති”ති මන්තෙත්වා “ත්ථං හොහි, ත්ථං හොහි”ති ආහංසු. පුරොහිතො ආහ – “බහුං ඔලොකෙතුං න වට්ටති, ථුස්සරථං විස්සජ්ජෙමා”ති. තෙ කුමුදවණ්ණෙ වත්තාරො සින්ධුවෙ යොජෙත්වා පඤ්චවිධං රාජකකුඩහණ්ඩං සෙනච්ඡත්තඤ්ච රථස්මිංයෙව යපෙත්වා රථං විස්සජ්ජෙත්වා පච්ඡතො තුරියානි පග්ගණ්ඨාපෙසුං. රථො පාවිනද්වාරෙන නික්ඛම්ත්වා උයානාහිමුබ්බො අහොසි. “පරිවයෙන උයානාහිමුබ්බො ගච්ඡති, නිවත්තෙමා”ති කෙචි ආහංසු. පුරොහිතො “මා නිවත්තයිත්ථා”ති ආහ. රථො කුමාරං පදක්ඛිණං කත්වා ආරොහනසජ්ජො හුත්වා අට්ඨාසි. පුරොහිතො පාරුපනකණ්ණං අපනෙත්වා පාදතලානි ඔලොකෙත්තො “තිට්ඨතු අයං දිපො, ද්විසහස්සදිපපරිවාරෙසු වතුසු දිපෙසු එසො රජ්ජං කාරෙතුං යුත්තො”ති වත්වා “පුනපි තුරියානි පග්ගණ්ඨං , පුනපි තුරියානි පග්ගණ්ඨා”ති තික්ඛත්තුං තුරියානි පග්ගණ්ඨාපෙසි.

අථ කුමාරො මුබ්බං විවරිත්වා ඔලොකෙත්වා “කෙන කම්මෙන ආගතත්ථා”ති ආහ. දෙව තුම්භාකං රජ්ජං පාපුණාතිති. රාජා කහන්ති? දෙවත්තං ගතො සාමිති. කති දිවසා අතික්කත්තාති? අප්ප සත්තමො දිවසොති. පුත්තො වා ධිතා වා නත්ථිති? ධිතා අත්ථි දෙව, පුත්තො නත්ථිති. කරිස්සාමි රජ්ජන්ති. තෙ තාවදෙව අභිසෙකමණ්ඨපං කාරෙත්වා රාජධිතරං සබ්බාලඬකාරෙහි අලඬකරිත්වා උයානං ආනෙත්වා කුමාරස්ස අභිසෙකං අකංසු.

අථස්ස කතාහිසෙකස්ස සහස්සග්ගනකං වත්ථං උපහරිංසු. සො “කිම්දං, තාතා”ති ආහ. නිවාසනවත්ථං දෙවති. නනු, තාතා, ථුලං, අඤ්ඤං සුබ්බමතරං නත්ථිති? මනුස්සානං පරිභොගවත්ථෙසු ඉතො සුබ්බමතරං නත්ථි දෙවති. තුම්භාකං රාජා එවරුපං නිවාසෙසිති? ආම, දෙවති. න මඤ්ඤෙ පුඤ්ඤවා තුම්භාකං රාජා, සුචණ්ණහිඬගාරං ආහරථ, ලභිස්සාම වත්ථන්ති. තෙ සුචණ්ණහිඬගාරං ආහරිංසු. සො උට්ඨාය හත්ථෙ ධොවිත්වා මුබ්බං වික්ඛාලෙත්වා හත්ථෙන උදකං ආදාය පුරත්ථිමාය දිසාය අබ්භුක්කරි, තාවදෙව සනපථං හින්දිත්වා අට්ඨ කප්පරුක්ඛා උට්ඨහිංසු. පුන උදකං ගහෙත්වා දක්ඛිණං පච්ඡිමං උත්තරන්ති එවං වතස්සොපි දිසා අබ්භුක්කරි, සබ්බදිසාසු අට්ඨට්ඨ කත්වා ද්විත්තිංස කප්පරුක්ඛා උට්ඨහිංසු. සො එකං දිබ්බදුස්සං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා “නන්දරඤ්ඤො විජිතෙ සුත්තකත්තිකා

ඉන්ට්‍රියෝ මා සුත්තං කන්තිංසුති එවං හෙරිං වරාපෙථා” ති වත්වා ඡන්තං උස්සාපෙත්වා අලඬකතපටියත්තො හන්ටික්ඛන්ධවරගතො නගරං පවිසිත්වා පාසාදං ආරුය්හ මහාසම්පත්තිං අනුභවි.

එවං කාලෙ ගච්ඡන්තෙ එකදිවසං දෙවි රඤ්ඤො මහාසම්පත්තිං දිස්වා “අහො තපස්සී” ති කාරුඤ්ඤාකාරං දස්සෙසී. “කිමිදං දෙවි” ති ව පුට්ඨා “අතිමහති තෙ දෙව සම්පත්ති, අතීතෙ බුද්ධානං සද්දහිත්වා කල්‍යාණං අකත්ථ, ඉදානි අනාගතස්ස පච්චයං කුසලං න කරොථා” ති ආහ. කස්ස දස්සාමි, සීලවන්තො නත්ථීති. “අසුඤ්ඤො, දෙව, ජම්බුදීපො අරහන්තෙහි, තුම්හෙ දානමෙව සජ්ජෙථ, අහං අරහන්තෙ ලච්ඡාමි” ති ආහ. රාජා පුනදිවසෙ පාචිනද්වාරෙ දානං සජ්ජාපෙසී. දෙවි පාතොව උපොසථඬගානි අධිට්ඨාය උපරිපාසාදෙ පුරත්ථාහිමුඛා උරෙන නිපජ්ජිත්වා “සවෙ එතිස්සා දිසාය අරහන්තො අත්ථි, ස්වෙ ආගන්ත්වා අම්භාකං භික්ඛං ගණ්හන්තු” ති ආහ. තස්සං දිසායං අරහන්තො නාහෙසුං, තං සක්කාරං කපණයාවකානං අදංසු.

පුනදිවසෙ දක්ඛිණද්වාරෙ දානං සජ්ජෙත්වා තථෙව අකාසී, පුනදිවසෙ පච්ඡිමද්වාරෙ. උත්තරද්වාරෙ සජ්ජනදිවසෙ පන දෙවියා තථෙව නිමන්තිතෙ හිමවන්තෙ වසන්තානං පදුමවතියා පුත්තානං පඤ්චසතානං පච්චෙකබුද්ධානං ජෙට්ඨකො මහාපදුමපච්චෙකබුද්ධො භාතිකෙ ආමන්තෙසි – “මාරිසා, නන්දරාජා තුම්හෙ නිමන්තෙති, අධිවාසෙථ තස්සා” ති. තෙ අධිවාසෙත්වා පුනදිවසෙ අනොතත්තදහෙ මුඛං ධොවිත්වා ආකාසෙන ආගන්ත්වා උත්තරද්වාරෙ ඔතරිංසු. මනුස්සා ගන්ත්වා “පඤ්චසතා, දෙව, පච්චෙකබුද්ධා ආගතා” ති රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා සද්ධිං දෙවියා ගන්ත්වා වන්දිත්වා පත්තං ගහෙත්වා පච්චෙකබුද්ධෙ පාසාදං ආරොපෙත්වා තත්‍ර තෙසං දානං දත්වා හත්තකිච්චාවසානෙ රාජා සඬ්ඝත්ථෙරස්ස, දෙවි සඬ්ඝනවකස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා, “අය්‍යා, පච්චයෙහි න කිලම්ස්සන්ති, මයං පුඤ්ඤෙන න භායිස්සාම, අම්භාකං යාවජීවං ඉධ නිවාසාය පටිඤ්ඤං දෙථා” ති. පටිඤ්ඤං කාරෙත්වා උය්‍යානෙ පඤ්ච පණ්ණසාලාසතානි පඤ්ච වඩකමනසතානිති සබ්බාකාරෙන නිවාසට්ඨානං සම්පාදෙත්වා තත්ථ වසාපෙසුං.

එවං කාලෙ ගච්ඡන්තෙ රඤ්ඤො පච්චන්තො කුපිතො. සො “අහං පච්චන්තං වූපසමෙතුං ගච්ඡාමි, ත්වං පච්චෙකබුද්ධෙසු මා පමජ්ජී” ති දෙවිං ඔවදිත්වා ගතො. තස්මිං අනාගතෙයෙව පච්චෙකබුද්ධානං ආයුසඬ්ඛාරා බිණා. මහාපදුමපච්චෙකබුද්ධො තියාමරත්තිං කුමානකිළං කීළිත්වා අරුණුග්ගමනෙ ආලම්බනඵලකං ආලම්බිත්වා ඩීතකොව අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායි. එතෙනුපායෙන සෙසාපිති සබ්බෙව පරිනිබ්බුතා. පුනදිවසෙ දෙවි පච්චෙකබුද්ධානං නිසීදනට්ඨානං හරිතුපලිත්තං කාරෙත්වා පූජ්ථානි විකිරිත්වා ධූමං දත්වා තෙසං ආගමනං ඔලොකෙත්ති නිසින්තා; ආගමනං අපස්සන්ති පුරිසං පෙසෙසී “ගච්ඡ, තාත, ජානාහි, කිං අය්‍යානං කිඤ්චි අථාසුක” ති. සො ගන්ත්වා මහාපදුමස්ස පණ්ණසාලාද්වාරං විවරිත්වා තත්ථ අපස්සන්තො වඩකමනං ගන්ත්වා ආලම්බනඵලකං නිස්සාය ඩීතං දිස්වා වන්දිත්වා “කාලො, හන්තෙ” ති ආහ. පරිනිබ්බුතසරීරං කිං කථෙස්සති? සො “නිද්දායති මඤ්ඤෙ” ති ගන්ත්වා පිට්ඨිපාදෙ හත්ථෙත පරාමසිත්වා පාදානං සීතලතාය වෙව ථද්ධතාය ව පරිනිබ්බුතභාවං ඤත්වා දුතියස්ස සන්තිකං අගමාසී, එවං තතියස්සාති සබ්බෙසං පරිනිබ්බුතභාවං ඤත්වා රාජකුලං ගතො. “කහං, තාත, පච්චෙකබුද්ධා” ති පුට්ඨො “පරිනිබ්බුතා දෙවි” ති ආහ. දෙවි කන්දන්ති රොදන්ති නික්ඛම්ත්වා නාගරෙහි සද්ධිං තත්ථ ගන්ත්වා සාධුකීළිතං කාරෙත්වා පච්චෙකබුද්ධානං සරීරකිච්චං කත්වා ධාතුයො ගහෙත්වා චෙතියං පතිට්ඨාපෙසී.

රාජා පච්චන්තං වූපසමෙත්වා ආගතො පච්චුග්ගමනං ආගතං දෙවිං පුච්ඡී – “කිං, හද්දෙ, පච්චෙකබුද්ධෙසු නප්පමජ්ජී, නිරොගා අය්‍යා” ති? පරිනිබ්බුතා දෙව්‍යාති. රාජා චිත්තෙසි – “එවරුපානම්පි පණ්ඩිතානං මරණං උජ්ජජ්ජති, අම්භාකං කුතො මොක්ඛො” ති? සො නගරං අගන්ත්වා උය්‍යානමෙව පවිසිත්වා ජෙට්ඨපුත්තං පක්කොසාපෙත්වා තස්ස රජ්ජං පටියාදෙත්වා සයං සමණකපබ්බජ්ජං පබ්බජී. දෙවිපි “ඉමස්මිං පබ්බජිතෙ අහං කිං කරිස්සාමි” ති තත්ථෙව උය්‍යානෙ පබ්බජිතා. ද්වෙපි කුමානං භාවෙත්වා තතො වුතා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තිංසු.

තෙසු තත්ථෙව වසන්තෙසු අම්භාකං සත්ථා ලොකෙ උජ්ජජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො අනුපුබ්බෙන රාජගහං පාවිසී. සත්ථරි තත්ථ වසන්තෙ අයං පිජ්ජලිමාණවො මගධරට්ඨෙ මහාතිත්ථබ්බාහ්මණගාමෙ කපිලබ්බාහ්මණස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්තො, අයං හද්දා කාපිලානී මද්දරට්ඨෙ සාගලනගරෙ කොසියගොත්තබ්බාහ්මණස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්තා. තෙසං අනුක්කමෙන වඩ්ඪමානානං පිජ්ජලිමාණවස්ස විසතිමෙ වස්සෙ හද්දාය සොළසමෙ වස්සෙ සම්පත්තෙ මාතාපිතරො පුත්තං ඔලොකෙත්වා, “තාත, ත්වං වයපත්තො, කුලවංසො නාම පතිට්ඨාපෙතබ්බො” ති අතිවිය නිජ්ජිලයිංසු. මාණවො ආහ – “මය්හං සොතපථෙ එවරුපං කථං මා කථෙථ, අහං යාව තුම්හෙ ධරථ, තාව පටිජග්ගිස්සාමි, තුම්භාකං අච්චයෙන නික්ඛම්ත්වා පබ්බජිස්සාමි” ති. තෙ කතිපාහං අතික්කම්ත්වා පුන කථයිංසු, සොපි තථෙව පටික්ඛිපි. පුනපි කථයිංසු, පුනපි පටික්ඛිපි. තතො පට්ඨාය මාතා නිරන්තරං කථෙසියෙව.

මාණවො “මම මාතරං සඤ්ඤාපෙස්සාමි” ති රත්තසුචණ්ණස්ස නික්ඛසහස්සං දත්වා සුචණ්ණකාරෙහි එකං ඉන්ට්‍රිපං කාරාපෙත්වා තස්ස මජ්ජනසට්ටනාදිකම්මපරියොසානෙ තං රත්තවත්ථං නිවාසාපෙත්වා වණ්ණසම්පන්නෙහි පුජ්ජෙහි වෙව නානාඅලඬකාරෙහි ව අලඬකාරාපෙත්වා මාතරං පක්කොසාපෙත්වා ආහ – “අම්ම, එවරුපං ආරම්මණං ලහන්තො ගෙහෙ වසිස්සාමි, අලහන්තො න වසිස්සාමි” ති. පණ්ඩිතා බ්‍රාහ්මණී චිත්තෙසි – “මය්හං පුත්තො පුඤ්ඤවා දින්නදානො කතාහිනීභාරො, පුඤ්ඤං කරොන්තො න එකකොව අකාසී, අද්ධා එතෙන

සහ කතපුඤ්ඤා සුවණ්ණරූපකපටිභාගාව හවිස්සති” ති අට්ඨ බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙන්වා සබ්බකාමෙහි සන්තප්පෙන්වා සුවණ්ණරූපකං රථං ආරොපෙන්වා “ගච්ඡට්ඨ, තාතා, යත්ථ අමිභාකං ජාතිගොත්තභොගෙහි සමානකුලෙ එවරූපං දාරිකං පස්සට්ඨ, ඉමමෙව සුවණ්ණරූපකං පණ්ණාකාරං කත්වා දෙට්ඨ” ති උයොසාපෙසි.

තෙ “අමිභාකං නාම එතං කම්ම” ති නික්ඛම්ත්වා “කත්ථ ගම්මස්සාමා” ති වින්තෙන්වා “මද්දරට්ඨං නාම ඉත්ථාකරො, මද්දරට්ඨං ගම්මස්සාමා” ති මද්දරට්ඨෙ සාගලනගරං අගමංසු. තත්ථ තං සුවණ්ණරූපකං න්භානතිත්ථෙ යපෙන්වා එකමන්තෙ නිසිදිංසු. අථ හද්දාය ධාති හද්දං න්භාපෙන්වා අලඬකරිත්වා සිරිගබ්බෙ නිසිදාපෙන්වා න්භායිතුං ආගච්ඡන්ති තං රූපකං දිස්වා “අයාධිතා මෙ ඉධාගතා” ති සඤ්ඤාය සන්තප්පෙන්වා “දුබ්බිනිතෙ කිං ත්වං ඉධාගතා” ති තලසත්තිකං උග්ගිරිත්වා “ගච්ඡ සිස” ති ගණ්ඩපස්සෙ පහරි. හත්ථො පාසාණෙ පටිහතො විය කම්පිත්ථ. සා පටික්කම්ත්වා “එවං ථද්ධං නාම මහාගීවං දිස්වා ‘අයාධිතා මෙ’ ති සඤ්ඤං උප්පාදෙසිං, අයාධිතාය හි මෙ නිවාසනපටිග්ගාහිකායපි අයුත්තා” ති ආහ. අථ තං තෙ මනුස්සා පරිවාරෙන්වා “එවරූපා තෙ සාමිධිතා” ති ප්‍රච්ඡිංසු. කිං එසා, ඉමාය සහගුණෙන සහස්සගුණෙන මය්හං අයාධිතා අභිරූපතරා, ද්වාදසහත්ථෙ ගබ්බෙ නිසින්තාය පදිපකිච්චං නත්ථි, සරිරොභාසෙනෙව තමං විධමතිති. “තෙන හි ආගච්ඡා” ති චූෂ්ඨං ගහෙන්වා සුවණ්ණරූපකං රථං ආරොපෙන්වා කොසියගොත්තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සරද්ද්වාරෙ යත්වා ආගමනං නිවෙදයිංසු.

බ්‍රාහ්මණො පටිසන්ථාරං කත්වා “කුතො ආගතත්ථා” ති ප්‍රච්ඡි. මගධරට්ඨෙ මහාතිත්ථගාමෙ කපිලබ්‍රාහ්මණස්ස සරතොති. කිං කාරණා ආගතාති? ඉමිනා නාම කාරණෙනාති. “කලායාණං, තාතා, සමජාතිගොත්තචිභවො අමිභාකං බ්‍රාහ්මණො, දස්සාමි දාරික” ති පණ්ණාකාරං ගණ්හි. තෙ කපිලබ්‍රාහ්මණස්ස සාසනං පහිණිංසු “ලද්ධා දාරිකා, කත්තබ්බං කරොථා” ති. තං සාසනං සුත්වා පිප්පලිමාණවස්ස ආරොවයිංසු “ලද්ධා කිර දාරිකා” ති. මාණවො “අහං ‘න ලභිස්සන්ති’ ති වින්තෙසිං, ‘ඉමෙ ලද්ධාති වදන්ති’, අනත්ථිකො හුත්වා පණ්ණං පෙසෙස්සාමි” ති රහොගතො පණ්ණං ලිඛි “හද්දා අත්තනො ජාතිගොත්තභොගානුරූපං සරාවාසං ලහතු, අහං නික්ඛම්ත්වා පබ්බජිස්සාමි, මා පච්ඡා විප්පට්ඨාරිති අහොසි” ති. හද්දාපි “අසුකස්ස කිර මං දාතුකාමො” ති සුත්වා රහොගතා පණ්ණං ලිඛි “අයාපුත්තො අත්තනො ජාතිගොත්තභොගානුරූපං සරාවාසං ලහතු, අහං නික්ඛම්ත්වා පබ්බජිස්සාමි, මා පච්ඡා විප්පට්ඨාරි අහොසි” ති. ද්වෙ පණ්ණානි අත්තරාමග්ගෙ සමාගච්ඡිංසු. ඉදං කස්ස පණ්ණන්ති? පිප්පලිමාණවෙන හද්දාය පහිතන්ති. ඉදං කස්සාති? හද්දාය පිප්පලිමාණවස්ස පහිතන්ති ව චුත්තෙ ද්වෙපි වාචෙන්වා “පස්සට්ඨ දාරකානං කම්ම” ති එාලෙන්වා අරඤ්ඤෙ ඡඩ්ඛෙන්වා සමානපණ්ණං ලිඛිත්වා ඉතො ව එත්තො ව පෙසෙසුං. ඉති තෙසං අනිච්ඡමානානංයෙව සමාගමො අහොසි.

තංදිවසමෙව මාණවො එකං පුප්ඵදාමං ගහෙන්වා යපෙසි. හද්දාපි, තාති සයනමජ්ඣෙ යපෙසි. භුත්තසායමාසා උභොපි “සයනං අභිරුහිස්සාමා” ති සමාගන්ත්වා මාණවො දක්ඛිණපස්සෙන සයනං අභිරුහි. හද්දා වාමපස්සෙන අභිරුහිත්වා ආහ – “යස්ස පස්සෙ පුප්ඵාති මිලායන්ති, තස්ස රාගචිත්තං උප්පන්නන්ති විජානිස්සාම, ඉමං පුප්ඵදාමං න අල්ලිසිතබ්බ” ති. තෙ පන අඤ්ඤමඤ්ඤං සරිරසම්පස්සහයෙන තියාමරන්තිං නිද්දං අනොක්කමන්තාව විනිතාමෙන්ති, දිවා පන භාසමන්තම්පි නාහොසි. තෙ ලොකාමිසෙන අසංසට්ඨා යාව මාතාපිතරො ධරන්ති, තාව කුටුම්භං අවිචාරෙන්වා තෙසු කාලඬකතෙසු විචාරයිංසු. මහති මාණවස්ස සම්පත්ති සත්තාසිතිකොට්ඨනං, එකදිවසං සරිරං උබ්බට්ඨෙන්වා ඡඩ්ඛෙන්වා සුවණ්ණචූෂ්ණමෙව මගධනාළියා ද්වාදසනාළිමත්තං ලද්ධුං වට්ටති. යත්තබද්ධාති සට්ඨි මහාතළාකාති, කම්මන්තො ද්වාදසයොජනිකො, අනුරාධපුරප්පමාණා චුද්දස ගාමා, චුද්දස හත්ථානිකා, චුද්දස අස්සානිකා, චුද්දස රථානිකා.

සො එකදිවසං අලඬකතඅස්සං ආරුය්හ මහාජනපරිවුතො කම්මන්තං ගන්ත්වා ඛෙන්තකොට්ඨං යිතො නඬිගලෙහි භින්තට්ඨානතො කාකාදයො සකුණෙ ගණ්ඩුප්පාදාදිපාණකෙ උද්ධරිත්වා බාදන්තෙ දිස්වා, “තාතා, ඉමෙ කිං බාදන්ති” ති ප්‍රච්ඡි. ගණ්ඩුප්පාදෙ, අයාති. එතෙහි කතං පාපං කස්ස භොතිති? තුම්භාකං, අයාති. සො වින්තෙසි – “සවෙ එතෙහි කතං පාපං මය්හං භොති, කිං මෙ කරිස්සති සත්තාසිතිකොට්ඨනං, කිං ද්වාදසයොජනිකො කම්මන්තො, කිං සට්ඨියන්තබද්ධාති තළාකාති, කිං චුද්දස ගාමා? සබ්බමෙතං හද්දාය කාපිලානියා නියාතෙන්වා නික්ඛම්ම පබ්බජිස්සාමි” ති.

හද්දාපි කාපිලානී තස්මිං බණෙ අත්තරවත්ථුම්භි තයො තිලකුම්භෙ පත්ථරාපෙන්වා ධාතිහි පරිවුතා නිසින්තා කාකෙ තිලපාණකෙ බාදන්තෙ දිස්වා, “අමිමා, කිං ඉමෙ බාදන්ති” ති ප්‍රච්ඡි. පාණකෙ, අයොති. අකුසලං කස්ස භොතිති? තුම්භාකං, අයොති. සා වින්තෙසි – “මය්හං චතුහත්ථවත්ථං නාළිකොදනමත්තඤ්ච ලද්ධුං වට්ටති, යදි පනෙතං එත්තකෙන ජනෙන කතං අකුසලං මය්හං භොති, අද්ධා හවසහස්සෙනපි වට්ටතො සීසං උක්ඛිපිතුං න සක්කා, අයාපුත්තෙ ආගතමත්තෙයෙව සබ්බං තස්ස නියාතෙන්වා නික්ඛම්ම පබ්බජිස්සාමි” ති.

මාණවො ආගන්ත්වා න්භායිත්වා පාසාදං ආරුය්හ මහාරහෙ පල්ලඬකෙ නිසිදි. අථස්ස වක්කවත්තිනො අනුච්ඡවිකං භොජනං සජ්ජයිංසු. ද්වෙපි භුඤ්ජිත්වා පරිජනෙ නික්ඛන්තෙ රහොගතා එසුකට්ඨානෙ නිසිදිංසු. තතො මාණවො හද්දං ආහ – “හද්දෙ ඉමං සරං ආගච්ඡන්ති කිත්තකං ධනං ආහරි” ති? පඤ්චපණ්ණාස සකට්ඨසහස්සාති, අයාති. එතං සබ්බං, යා ව ඉමස්මිං සරෙ සත්තාසිති කොට්ඨො යත්තබද්ධා සට්ඨිතළාකාදිභෙදා සම්පත්ති අත්ථි, සබ්බං තුය්හංයෙව නියාතෙමිති. තුම්භෙ පන කහං ගච්ඡට්ඨ, අයාති? අහං පබ්බජිස්සාමිති. අයා, අහම්පි තුම්භාකංයෙව ආගමනං ඔලොකයමානා නිසින්තා, අහම්පි පබ්බජිස්සාමිති. තෙසං ආදිත්තපණ්ණකුටි විය තයො හවා උපට්ඨතිංසු.

තෙ අන්තරාපණතො කසාවරසපිතානි වත්ථානි මත්තිකාපත්තෙ ව ආහරාපෙත්වා අඤ්ඤාමඤ්ඤං කෙසෙ ඔහාරාපෙත්වා “යෙ ලොකෙ අරහන්තො, තෙ උද්දිස්ස අමිහාකං පබ්බජ්ජා”ති වත්වා ථවිකාය පත්තෙ ඔසාරෙත්වා අංසෙ ලග්ගෙත්වා පාසාදතො ඔතරිංසු. ගෙහෙ දාසෙසු වා කම්මකාරෙසු වා න කොචි සඤ්ජානි.

අථ තෙ බ්‍රාහ්මණගාමතො නික්ඛම්ම දාසගාමද්වාරෙන ගච්ඡන්තෙ ආකප්පකුත්තවසෙන දාසගාමවාසිනො සඤ්ජානිංසු. තෙ රොදන්තා පාදෙසු නිපතිත්වා “කිං අමිහෙ අනාථෙ කරොථ, අය්‍යා”ති ආහංසු. “මයං භණෙ ආදිත්තපණ්ණසාලා විය තයො භවාති පබ්බජිමිහා, සවෙ තුම්හෙසු එකෙකං භුජිස්සං කරොම, වස්සසතම්පි නප්පහොති. තුම්හෙව තුම්හාකං සීසං ධොවිත්වා භුජිස්සා හුත්වා ජීව්වා”ති වත්වා තෙසං රොදන්තානංයෙව පක්කම්සු. ථෙරො පුරතො ගච්ඡන්තො නිවත්තිත්වා ඔලොකෙන්තො චින්තෙසි – “අයං භද්දා කාපිලානී සකලජම්බුදිපග්ගිනිකා ඉත්ථී මය්හං පච්ඡන්තො ආගච්ඡති. යානං ඛො පනෙතං චිජ්ජති, යං කොචිදෙව එවං චින්තෙය්‍යා ‘ඉමෙ පබ්බජිත්වාපි චිනා භවිතුං න සක්කොන්ති, අනානුච්ඡවිකං කරොන්ති’ති. කොචි වා පන අමිහෙසු මනං පදුසෙත්වා අපායපුරකො භවෙය්‍යා. ඉමං පහාය මයා ගන්තුං වට්ටති”ති චින්තං උජ්ජාදෙසි.

සො පුරතො ගච්ඡන්තො ද්වේධාපථං දිස්වා තස්ස මත්ථකෙ අට්ඨාසි. භද්දාපි ආගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි. අථ නං ආහ – “භද්දෙ තාදිසිං ඉත්ථීං මම පච්ඡන්තො ආගච්ඡන්තිං දිස්වා ‘ඉමෙ පබ්බජිත්වාපි චිනා භවිතුං න සක්කොන්ති’ති චින්තෙත්වා අමිහෙසු පදුට්ඨචිත්තො මහාජනො අපායපුරකො භවෙය්‍යා. ඉමස්මිං ද්වේධාපථෙ ත්වං එකං ගණ්හ, අහං එකෙන ගම්ස්සාමි”ති. “ආම, අය්‍යා, පබ්බජිතානං මාතුගාමො නාම මලං, ‘පබ්බජිත්වාපි චිනා න භවන්ති’ති අමිහාකං දොසං දස්සන්ති, තුම්හෙ එකං මග්ගං ගණ්හථ, අහං එකං ගණ්හිත්වා චිනා භවිස්සාමා”ති තික්ඛන්තුං පදක්ඛණං කත්වා වතුසු යානෙසු පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා දසනබසමොධානසමුජ්ජලං අඤ්ජලිං පග්ගය්හ “සතසහස්සකප්පජ්ජමාණෙ අද්ධානෙ කතො මිත්තසන්ථවො අජ්ජ හිජ්ජති”ති වත්වා “තුම්හෙ දක්ඛණජාතිකා නාම, තුම්හාකං දක්ඛණමග්ගො වට්ටති. මයං මාතුගාමා නාම වාමජාතිකා, අමිහාකං වාමමග්ගො වට්ටති”ති වන්දිත්වා මග්ගං පටිපන්නා. තෙසං ද්වේධාභූතකාලෙ අයං මහාපථවි “අහං වක්කවාළගිරිසිනෙරුපබ්බතෙ ධාරෙතුං සක්කොන්තිපි තුම්හාකං ගුණෙ ධාරෙතුං න සක්කොමි”ති වදන්ති විය විරවමානා අකම්පි, ආකාසෙ අසනිසද්දො විය පවත්ති, වක්කවාළපබ්බතො උන්නදි.

සම්මාසම්බුද්ධො වෙළවනමහාවිහාරෙ ගන්ධකුටියං නිසින්තො පථවිකම්පනසද්දං සුත්වා “කස්ස නු ඛො පථවි කම්පති”ති ආවජ්ජෙත්තො “පිජ්ජලිමාණවො ච භද්දා ච කාපිලානී මං උද්දිස්ස අප්පමෙය්‍යාං සම්පත්තිං පහාය පබ්බජිතා, තෙසං වියොගට්ඨානෙ උභින්නම්පි ගුණබලෙන අයං පථවිකම්පො ජාතො, මයාපි එතෙසං සඬගහං කාතුං වට්ටති”ති ගන්ධකුටිකො නික්ඛම්ම සයමෙව පත්තච්චරමාදාය අසීතිමහාථෙරෙසු කඤ්චි අනාමන්තෙත්වා තිගාචුතං මග්ගං පච්චුග්ගමනං කත්වා රාජගහස්ස ව නාලන්දාය ව අන්තරෙ බහුපුත්තකනිග්‍රොධරුක්ඛමුලෙ පල්ලඬකං ආභුජිත්වා නිසීදි. නිසීදන්තො පන අඤ්ඤතරපංසුකුලිකො විය අනිසීදිත්වා බුද්ධවෙසං ගහෙත්වා අසීතිහත්ථා සනබුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙත්තො නිසීදි. ඉති තස්මිං බණෙ පණ්ණවිජ්ජන්තසකට්ඨකකුටාගාරාදිප්පමාණා බුද්ධරස්මියො ඉතො චිතො ව විජ්ජන්දන්තියො විධාවන්තියො වන්දසහස්ස-සූරියසහස්ස-උග්ගමනකාලො විය කුරුමානා තං වනන්තං එකොහාසං අකංසු. ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණසිරියා සමුජ්ජලතාරාගණං විය ගගනං, සුපුජ්චිතකමලකුටලයං විය සලිලං වනන්තං විරොචිත්ථ. නිග්‍රොධරුක්ඛස්ස බන්ධො නාම සෙතො හොති, පත්තානි නාම නිලානි, පක්කානි රත්තානි. තස්මිං පන දිවසෙ සතසාබො නිග්‍රොධො සුවණ්ණවණ්ණොව අහොසි.

මහාකස්සපත්ථෙරො “අයං මය්හං සත්ථා භවිස්සති, ඉමාහං උද්දිස්ස පබ්බජිතො”ති දිට්ඨට්ඨානතො පට්ඨාය ඔණතොණතො ගන්ත්වා තිසු යානෙසු වන්දිත්වා “සත්ථා මෙ, හන්තෙ භගවා, සාවකොභමස්මි, සත්ථා මෙ, හන්තෙ භගවා, සාවකොභමස්මි”ති ආහ. අථ නං භගවා අවොච – “කස්සප, සවෙ ත්වං ඉමං නිපච්චකාරං මහාපථවියා කරෙය්‍යාසි, සාපි ධාරෙතුං න සක්කුණෙය්‍යා. තථාගතස්ස එවං ගුණමහන්නතං ජානතා තයා කතො නිපච්චකාරො මය්හං ලොමම්පි වාලෙතුං න සක්කොති. නිසීද, කස්සප, දායජ්ජං තෙ දස්සාමි”ති. අථස්ස භගවා තිහි ඔවාදෙහි උපසම්පදං අදාසි. දත්වා බහුපුත්තකනිග්‍රොධමුලතො නික්ඛම්ත්වා ථෙරං පච්ඡාසමණං කත්වා මග්ගං පටිපජ්ජී. සත්ථු සරිරං ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණචිත්තං, මහාකස්සපස්ස සත්තමහාපුරිසලක්ඛණපටිමණ්ඩිතං. සො කඤ්චනමහානාවාය පච්ඡාබන්ධො විය සත්ථු පදානුපදිකං අනුගඤ්ජී. සත්ථා ථොකං මග්ගං ගන්ත්වා මග්ගා ඔක්කම්ම අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසජ්ජාකාරං දස්සෙසි, ථෙරො “නිසීදිතුකාමො සත්ථා”ති ඤාත්වා අත්තතො පාරුපනපිලොතිකසඬ්ඝාටිං වතුග්ගුණං කත්වා පඤ්ඤාපෙසි.

සත්ථා තස්මිං නිසීදිත්වා හත්ථෙන විවරං පරාමසිත්වා “මුදුකා ඛො ත්‍යායං, කස්සප, පිලොතිකසඬ්ඝාටි”ති ආහ. ථෙරො “සත්ථා මෙ සඬ්ඝාටියා මුදුකභාවං කථෙති, පාරුපිතුකාමො භවිස්සති”ති ඤාත්වා “පාරුපතු, හන්තෙ, භගවා සඬ්ඝාටි”න්ති ආහ. කිං ත්වං පාරුපිස්සසි කස්සපානි? තුම්හාකං නිවාසනං ලහන්තො පාරුපිස්සාමි, හන්තෙති. “කිං පන ත්වං, කස්සප, ඉමං පරිභොගජිණ්ණං පංසුකුලං ධාරෙතුං සක්ඛිස්සසි? මයා හි ඉමස්ස පංසුකුලස්ස ගහිතදිවසෙ උදකපරියන්තං කත්වා මහාපථවි කම්පි, ඉමං බුද්ධානං පරිභොගජිණ්ණං විවරං නාම න සක්කා පරිත්තගුණෙන ධාරෙතුං, පටිබලෙනෙවිදං පටිපත්තිපුරණසමත්ථෙන ජාතිපංසුකුලිකෙන ගහෙතුං වට්ටති”ති වත්වා ථෙරෙන සද්ධිං විවරං පරිවත්තෙසි.

එවං පන විවරපරිවත්තං කත්වා ථෙරෙන පාරුතච්චරං හගවා පාරුපි, සත්ථු විවරං ථෙරො පාරුපි. තස්මිං සමයෙ අවෙනනාපි අයං මහාපට්ඨි “දුක්කරං, හන්තෙ, අකත්ථ, අත්තනා පාරුතච්චරං සාවකස්ස දින්නපුබ්බං නාම තත්ථි, අහං තුම්භාකං ගුණං ධාරෙතුං න සක්කොමි”ති වදන්ති විය උදකපරියන්තං කත්වා කම්පි. ථෙරොපි “ලද්ධං දානි මයා බුද්ධානං පරිභොගච්චරං, කිං මෙ ඉදානි උත්තරි කත්තබ්බං අත්ථි”ති උන්නති. අකත්වා බුද්ධානං සන්නිකෙයෙව තෙරස ධුතගුණෙ සමාදාය සත්තදිවසමත්තං පුපුප්පනො හුත්වා අට්ඨමෙ අරුණෙ සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. සත්ථාපි “කස්සපො, භික්ඛවෙ, වන්දුපමො කුලානි උපසඬකමති, අපකස්සෙව කායං අපකස්ස විත්තං නිව්වනවකො කුලෙසු අප්පගබ්භො”ති (සං. නි. 2.146) එවමාදිහි සුත්තෙහි ථෙරං ථොමෙත්වා අපරහාගෙ එතදෙව කස්සපසංයුත්තං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා “මම සාසනෙ ධුතවාදානං භික්ඛුනං මහාකස්සපො අග්ගො”ති ථෙරං ධානන්තරෙ යපෙසිති.

අනුරුද්ධත්ථෙරවත්ථු

192. පඤ්චමෙ දිබ්බවක්ඛුකානං යදිදං අනුරුද්ධොති දිබ්බවක්ඛුකභික්ඛුනං අනුරුද්ධත්ථෙරො අග්ගොති වදති. තස්ස විණ්ණුවසිතාය අග්ගභාවො වෙදිතබ්බො. ථෙරො කිරි භොජනපපඤ්චමත්තං යපෙත්වා සෙසකාලං ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා දිබ්බවක්ඛුකා සත්තෙ ඔලොකෙන්නොව විහරති. ඉති අභොරත්තං විණ්ණුවසිතාය එස දිබ්බවක්ඛුකානං අග්ගො නාම ජාතො. අපිච කප්පසතසහස්සං පත්ථිතභාවෙනපෙස දිබ්බවක්ඛුකානං අග්ගොව ජාතො.

තත්ත්වස්ස පඤ්ඤාකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකථා – අයම්පි හි කුලපුත්තො පදුමුත්තරස්සෙව හගවතො කාලෙ පච්ඡාහත්තං ධම්මස්සවනත්ථං විහාරං ගච්ඡන්තො මහාජනෙන සද්ධිං අගමාසි. අයං හි තදා අඤ්ඤාතරො අපාකට්ඨාමො ඉස්සරකුට්ඨිකො අහොසි. සො දසබලං වන්දිත්වා පරිසපරියන්තෙ ධීතො ධම්මකථං සුණාති. සත්ථා දෙසනං යථානුසන්ධිකං සටෙත්වා එකං දිබ්බවක්ඛුකං භික්ඛුං එතදග්ගට්ඨානෙ යපෙසි.

තතො කුට්ඨිකස්ස එතදහොසි – “මහා වතායං භික්ඛු, යං එවං සත්ථා සයං දිබ්බවක්ඛුකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසි. අහො වතාහම්පි අනාගතෙ උප්පජ්ජනකබුද්ධස්ස සාසනෙ දිබ්බවක්ඛුකානං අග්ගො හවෙය්”න්ති විත්තං උප්පාදෙත්වා පරිසන්තරෙන ගත්ත්වා ස්වාතනාය හගවත්තං භික්ඛුසඬ්ඨෙත සද්ධිං නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙ බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස මහාදානං දත්වා “මහත්තං ධානන්තරං මයා පත්ථිත”න්ති තෙනෙව නියාමෙන අප්පනාය ස්වාතනායාති නිමන්තෙත්වා සත්ත දිවසානි මහාදානං පවත්තෙත්වා සපරිවාරස්ස හගවතො උත්තමවත්ථානි දත්වා “හගවා නාහං ඉමං සක්කාරං දිබ්බසම්පත්තියා න මනුස්සසම්පත්තියා අත්ථාය කරොමි. යං පන තුම්භෙ ඉතො සත්තදිවසමත්ථකෙ භික්ඛුං දිබ්බවක්ඛුකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිත්ථ, අහම්පි අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ සො භික්ඛු විය දිබ්බවක්ඛුකානං අග්ගො හවෙය්”න්ති පත්ථනං කත්වා පාදමුලෙ නිපජ්ජි. සත්ථා අනාගතං ඔලොකෙත්වා තස්ස පත්ථනාය සම්ප්ඤ්ඤානාවං ඤාත්වා එවමාහ – “අම්භො පුරිස, අනාගතෙ කප්පසතසහස්සපරියොසානෙ ගොතමො නාම බුද්ධො උප්පජ්ජිස්සති, තස්ස සාසනෙ ත්වං දිබ්බවක්ඛුකානං අග්ගො අනුරුද්ධො නාම හට්ඨස්සි”ති. එවඤ්ච පන වත්වා හත්තානුමොදනං කත්වා විහාරමෙව අගමාසි.

කුට්ඨිකොපි යාව බුද්ධො ධරති, තාව අවිජ්ඣිතමෙව කල්‍යාණකම්මං කත්වා පරිනිබ්බුතෙ සත්ථරි නිට්ඨිතෙ සත්තයොජනිකෙ සුවණ්ණවෙතියෙ භික්ඛුසඬ්ඨං උපසඬකමිත්වා, “හන්තෙ, කිං දිබ්බවක්ඛුස්ස පරිකම්ම”න්ති පුච්ඡි. පදීපදානං නාම දාතුං වට්ටති උපාසකාති. සාධු, හන්තෙ, කරිස්සාමිති සහස්සදීපානංයෙව තාව දීපරුක්ඛානං සහස්සං කාරෙසි, තදනන්තරං තතො පරිත්තතරෙ, තදනන්තරං තතො පරියත්තතරෙහි අනෙකසහස්සෙ දීපරුක්ඛෙ කාරෙසි. සෙසපදීපා පන අපරිමාණා අහෙසුං.

එවං යාවජීවං කල්‍යාණකම්මං කත්වා දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සංසරන්තො කප්පසතසහස්සං අතික්කමිත්වා කස්සපසම්මාසම්බුද්ධස්ස කාලෙ බාරාණසියං කුට්ඨිකියගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා පරිනිබ්බුතෙ සත්ථරි නිට්ඨිතෙ යොජනිකෙ වෙතියෙ බහු කංසපාතියො කාරාපෙත්වා සප්පිමණ්ඩස්ස පුරෙත්වා මජ්ඣෙ එකෙකං ගුලපිණ්ඩං යපෙත්වා උප්පාලෙත්වා මුඛවට්ටියා මුඛවට්ටිං ඵුසාපෙන්නො වෙතියං පරික්ඛිපාපෙත්වා අත්තනො සබ්බමහත්තං කංසපාතිං කාරෙත්වා සප්පිමණ්ඩස්ස පුරෙත්වා තස්සා මුඛවට්ටියං සමන්තතො වට්ටිසහස්සං ජාලාපෙත්වා මජ්ඣට්ඨානෙ ථුපිකං පිලොතිකාය වෙයෙත්වා ජාලාපෙත්වා කංසපාතිං සීසෙනාදාය සබ්බරත්තිං යොජනිකං වෙතියං අනුපරියාසි. එවං තෙනාපි අත්තභාවෙන යාවජීවං කල්‍යාණකම්මං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තො.

පුන අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ තස්මිංයෙව නගරෙ දුග්ගතකුලස්ස ගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්ඨිත්වා සුමනසෙට්ඨිං නාම නිස්සාය වසි, අන්තභාරොතිස්ස නාමං අහොසි. සො පන සුමනසෙට්ඨි දෙවසිකං කපණ්දධිකවණ්ඨිකයාවකානං ගෙහද්වාරෙ මහාදානං දෙති. අථෙකදිවසං උපරිට්ඨො නාම පච්චෙකබුද්ධො ගන්ධමාදනපබ්බතෙ නිරොධසමාපත්තිං සමාපන්නො. තතො චුට්ඨාය “අප්ප කස්ස අනුග්ගහං කාතුං වට්ටති”ති වීමංසි. පච්චෙකබුද්ධා ව නාම දුග්ගතානුකම්පකා භොන්ති. සො “අප්ප මයා අන්තභාරස්ස අනුග්ගහං කාතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා “ඉදානි අන්තභාරො අට්ඨිතො අත්තනො ගෙහං ආගමිස්සති”ති ඤාත්වා පත්තච්චරමාදාය ගන්ධමාදනපබ්බතා වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා ගාමද්වාරෙ අන්තභාරස්ස සම්මුඛෙ පච්චුට්ඨාසි.

අන්තභාරො පච්චෙකබුද්ධං තුච්ඡපත්තහත්ථං දිස්වා පච්චෙකබුද්ධං අභිවාදෙත්වා “අපි, හන්තෙ, භික්ඛං ලභිත්ථා”ති පුච්ඡි. ලභිස්සාම මහාපුඤ්ඤාති. “හන්තෙ, ථොකං ඉධෙව භොථා”ති වෙගෙන ගත්ත්වා අත්තනො ගෙහෙ

මාතුගාමං පුච්ඡි – “හද්දෙ, මය්හං යපිතං භාගහත්තං අත්ථි, නත්ථි”ති? අත්ථි සාමිති. සො තතොව ගන්ත්වා පච්චෙකඛුද්ධස්ස හත්ථතො පත්තමාදාය ආගන්ත්වා “හද්දෙ, මයං පුරිමභවෙ කල්‍යාණකම්මස්ස අකතත්තා හත්තං පච්චාසිසමානා විහරාම , අමිභාකං දාතුකාමතාය සති දෙය්‍යාධම්මො න භොති, දෙය්‍යාධම්මෙ සති පටිග්ගාහකං න ලභාම, අප්ප මෙ උපරිට්ඨපච්චෙකඛුද්ධො දිට්ඨො, භාගහත්තස්සද්ව අත්ථි, මය්හං භාගහත්තං ඉමස්මිං පත්තෙ පක්ඛිපාහි”ති.

බ්‍යත්තා ඉත්ථි “යතො මය්හං සාමිකො භාගහත්තං දෙති, මයාපි ඉමස්මිං දානෙ භාගිනියා හවිතබ්බ”න්ති අත්තනො භාගහත්තම්පි උපරිට්ඨස්ස පච්චෙකඛුද්ධස්ස පත්තෙ පතිට්ඨපෙත්වා අදාසි. අන්තභාරො පත්තං ආහරිත්වා පච්චෙකඛුද්ධස්ස හත්ථෙ යපෙත්වා, “හත්තෙ, එවරුපා දුප්ථිවිතා මුච්චාමා”ති ආහ. එවං භොතු, මහාපුඤ්ඤාති. සො අත්තනො උත්තරසාටකං එකස්මිං පදෙසෙ අත්ථරිත්වා , “හත්තෙ, ඉධ නිසිදිත්වා පරිභුඤ්ජා”ති ආහ. පච්චෙකඛුද්ධො තත්ථ නිසිදිත්වා නවවිධං පාටිකුල්‍යං පච්චෙකඛිත්තො පරිභුඤ්ජී. පරිභුත්තකාලෙ අන්තභාරො පත්තධොවනඋදකං අදාසි. පච්චෙකඛුද්ධො නිට්ඨිතහත්තකිච්චො –

“ඉච්ඡිතං පත්ථිතං තුය්හං, සබ්බමෙව සම්ප්ඤ්ඤාතු;
සබ්බෙ පුරෙත්තු සඬ්ඤ්ජා, චන්දො පන්තරසො යථා”ති. –

අනුමොදනං කත්වා මග්ගං පටිපජ්ජී. සුමනසෙට්ඨස්ස ඡත්තෙ අධිවත්ථා දෙවතා “අහො දානං පරමදානං උපරිට්ඨෙ සුප්පතිට්ඨිත”න්ති තික්ඛත්තුං වත්ථා සාධුකාරං අදාසි. සුමනසෙට්ඨි “කිං ත්වං මං එත්තකං කාලං දානං දදමානං න පස්සසී”ති ආහ. නාහං තව දානෙ සාධුකාරං දෙමි, අන්තභාරෙන උපරිට්ඨපච්චෙකඛුද්ධස්ස දින්නපිණ්ඩපාතෙ පසිදිත්වා සාධුකාරං දෙමිති.

සුමනසෙට්ඨි වින්තෙසි – “අච්ඡරියං වතිදං, අහං එත්තකං කාලං දානං දෙන්නො දෙවතං සාධුකාරං දාපෙතුං නාසක්ඛිං. අයං අන්තභාරො මං නිස්සාය වසන්තො අනුරූපස්ස පටිග්ගාහකපුග්ගලස්ස ලද්ධත්තා එකපිණ්ඩපාතදානෙනෙව සාධුකාරං දාපෙසි, එකස්ස අනුච්ඡවිකං දත්වා එතං පිණ්ඩපාතං මම සන්තකං කාතුං වට්ටති”ති අන්තභාරං පක්කොසාපෙත්වා “අප්ප තයා කස්සවි කිඤ්චි දානං දින්න”න්ති පුච්ඡි. ආම, අයා, උපරිට්ඨපච්චෙකඛුද්ධස්ස මෙ අත්තනො භාගහත්තං දින්නත්ති. හන්ද, භො, කභාපණං ගණ්හිත්වා එතං පිණ්ඩපාතං මය්හං දෙහිති. න දෙමි අය්‍යාති. සො යාව සහස්සං වඩ්ඪෙසි, අන්තභාරො “සහස්සෙනාපි න දෙමි”ති ආහ. භොතු, භො, යදි පිණ්ඩපාතං න දෙසි, සහස්සං ගණ්හිත්වා පත්තිං මෙ දෙහිති. “එතම්පි දාතුං යුත්තං වා අයුත්තං වා න ජානාමි, අය්‍යං පන උපරිට්ඨපච්චෙකඛුද්ධං පුච්ඡිත්වා සවෙ දාතුං යුත්තං භවිස්සති, දස්සාමි”ති ගන්ත්වා පච්චෙකඛුද්ධං සම්පාපුණ්ත්වා, “හත්තෙ, සුමනසෙට්ඨි මය්හං සහස්සං දත්වා තුම්භාකං දින්නපිණ්ඩපාතෙ පත්තිං යාවති, දම්මි වා න දම්මි වා”ති . උපමං තෙ පණ්ඩිත කරිස්සාමි. සෙය්‍යථාපි කුලසතිකෙ ගාමෙ එකස්මිංයෙව සරෙ දීපං ජාලෙය්‍ය, සෙසා අත්තනො අත්තනො තෙලෙන වට්ටිං තෙමෙත්වා ජාලාපෙත්වා ගණ්හෙය්‍යුං, පුරිමදීපස්ස පභා අත්ථි, නත්ථිති. අතිරෙකතරා, හත්තෙ, පභා භොතීති. එවමෙව පණ්ඩිත උච්චිකයාගු වා භොතු කට්ඨජුතික්ඛා වා, අත්තනො පිණ්ඩපාතෙ පරෙසං පත්තිං දෙන්තස්ස සතස්ස වා දෙතු සහස්සස්ස වා, යත්තකානං දෙති, තත්තකානං පුඤ්ඤං වඩ්ඪති. ත්වං දෙන්තො එකමෙව පිණ්ඩපාතං අදාසි, සුමනසෙට්ඨස්ස පන පත්තියා දින්නාය ද්වෙ පිණ්ඩපාතා භොන්ති එකො තව, එකො ව තස්සාති.

සො පච්චෙකඛුද්ධං අභිවාදෙන්වා සුමනසෙට්ඨස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “පිණ්ඩපාතෙ පත්තිං ගණ්හ සාමි”ති ආහ. හන්ද, කභාපණසහස්සං ගණ්හාති. නාහං පිණ්ඩපාතං වික්කිණාමි, සද්ධාය පන තුම්භාකං පත්තිං දෙමිති. තාත, ත්වං මය්හං සද්ධාය පත්තිං දෙසි, අහං පන තුය්හං ගුණං පුප්පන්තො සහස්සං දෙමි, ගණ්හ, තාතාති. සො “එවං භොතු”ති සහස්සං ගණ්හි. තාත, තුය්හං සහස්සං ලද්ධකාලතො පට්ඨාය සහත්ථා කම්මකරණකිච්චං නත්ථි, වීථියං සරං මාපෙත්වා වස. යෙන තුය්හං අත්ථො, තං මං ආහරාපෙත්වා ගණ්හාහිති. නිරොධසමාපත්තිනො වුට්ඨිතපච්චෙකඛුද්ධස්ස දින්නපිණ්ඩපාතො නාම තංදිවසමෙව විපාකං දෙති. තස්මා සුමනසෙට්ඨි අඤ්ඤං දිවසං අන්තභාරං ගහෙන්වා රාජකුලං අගච්ඡන්තොපි තංදිවසං ගහෙන්වා ව ගතො.

අන්තභාරස්ස පුඤ්ඤං ආගම්ම රාජා සෙට්ඨිං අනොලොකෙත්වා අන්තභාරමෙව ඔලොකෙසි . කිං, දෙව, ඉමං පුරිසං අතිවිය ඔලොකෙසිති? අඤ්ඤං දිවසං අදිට්ඨපුබ්බත්තා ඔලොකෙමිති. ඔලොකෙතබ්බයුත්තකො එස දෙව්‍යාති. කො පනස්ස ඔලොකෙතබ්බයුත්තකො ගුණොති? අප්ප අත්තනො භාගහත්තං සයං අභුඤ්ජිත්වා උපරිට්ඨපච්චෙකඛුද්ධස්ස දින්නත්තා මම හත්ථතො සහස්සං ලභි දෙව්‍යාති. කොනාමො එසොති? අන්තභාරො නාම දෙව්‍යාති. “තව හත්ථතො ලද්ධත්තා මමපි හත්ථතො ලද්ධං අරහති, අභම්පිස්ස පුජං කරිස්සාමි”ති වත්ථා සහස්සං අදාසි. එකස්ස වසනගෙහං ජානාට්ඨ හණෙති? සාධු දෙව්‍යාති එකං ගෙහට්ඨානං සොධෙත්තා කුද්දාලෙන ආහතාහතට්ඨානෙ නිධිකුම්භියො ගීවාය ගීවං ආහව්ව ධීතා දිස්වා රඤ්ඤො ආරොවයිංසු. රාජා “තෙන හි ගන්ත්වා බනථා”ති ආහ. තෙසං බනන්තානං බනන්තානං හෙට්ඨා ගච්ඡන්ති. පුන ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවයිංසු. රාජා “අන්තභාරස්ස වචනෙන බනථා”ති ආහ. තෙ ගන්ත්වා “අන්තභාරස්සෙව වචන”න්ති බනිංසු. කුද්දාලෙන ආහතාහතට්ඨානෙ අභිච්ඡත්තකමකුළානි විය කුම්භියො උට්ඨතිංසු. තෙ ධනං ආහරිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකෙ රාසිං අකංසු. රාජා අමච්චෙ සන්තිපාතෙත්වා “ඉමස්මිං නගරෙ කස්ස අඤ්ඤස්ස එත්තකං ධනං අත්ථි”ති පුච්ඡි. නත්ථි කස්සවි දෙව්‍යාති. තෙන හි අයං අන්තභාරො ඉමස්මිං නගරෙ ධනසෙට්ඨි නාම භොතුති. තංදිවසමෙව සෙට්ඨිච්ඡත්තං ලභි.

සෞ තතො පටිඨාය යාවජීවං කල්‍යාණකම්මං කත්වා තතො වුතො දෙවලොකෙ නිබ්බත්තො. දීඝරත්තං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා අම්භාකං සත්ථු උප්පජ්ජනකාලෙ කපිලවත්ථුනගරෙ අමිත්තොදනසක්කස්ස ගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි. නාමග්ගහණදිවසෙ පනස්ස අනුරුද්ධොති නාමං අකංසු. මහානාමසක්කස්ස කතිට්ඨභාතා සත්ථු වුළුපිතුපුත්තො පරමසුබ්බමාලො මහාපුඤ්ඤො අහොසි. සුවණ්ණපාතියංයෙවස්ස භත්තං උප්පජ්ජී. අට්ඨස්ස මාතා එකදිවසං “මම පුත්තං නත්ථීති පදං ජානාපෙස්සාමි”ති එකං සුවණ්ණපාතියං අඤ්ඤාය සුවණ්ණපාතියා පිදහිත්වා තුව්ඡකංයෙව පෙසෙසි. අත්තරාමග්ගෙ දෙවතා දිබ්බපුවෙහි පුරෙසුං. එවං මහාපුඤ්ඤො අහොසි. තිණ්ණං උතුනං අනුවඡවිකෙසු තිසු පාසාදෙසු අලඬිකතනාටකිත්ථීහි පරිවුතො දෙවො විය සම්පත්තිං අනුභවි.

අම්භාකම්පි බොධිසත්තො තස්මිං සමයෙ තුසිතපුරා වචිත්වා සුද්ධොදනමහාරාජස්ස අග්ගමහෙසියා කුවජිස්මිං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා අනුක්කමෙන වුද්ධිප්පත්තො එකුතතිංස වස්සානි අගාරමජ්ඣෙකං වසිත්වා මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා අනුක්කමෙන පටිවිද්ධසබ්බඤ්ඤාඤාණො බොධිමණ්ඩෙ සත්තසත්තාහං චිතිනාමෙත්වා ඉසිපතනෙ මිගදායෙ ධම්මවක්කප්පත්තනං පවත්තෙත්වා ලොකානුග්ගහං කරොන්තො රාජගහං ආගමිම “පුත්තො මෙ රාජගහං ආගතො”ති සුත්වා “ගච්ඡට්ඨ හණෙ මම පුත්තං ආනෙථා”ති පිතරා පහිනෙ සහස්සසහස්සපරිවාරෙ දස අමච්චෙ එහිහික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බාපෙත්වා කාළදායිත්ථෙරෙන වාරිකාගමනං ආයාචිතො රාජගහතො විසතිසහස්සහික්ඛුපරිවාරො නික්ඛමිත්වා කපිලවත්ථුපුරං ගන්ත්වා ඤාතිසමාගමෙ අනෙකෙහි ඉද්ධිපාටිභාරියෙහි සප්පාටිභාරියං විචිත්‍රධම්මදෙසනං කත්වා මහාජනං අමතපානං පායෙත්වා දුතියදිවසෙ පත්තච්චරමාදාය නගරද්වාරෙ යත්වා “කිං නු බො කුලනගරං ආගතානං සබ්බඤ්ඤාබුද්ධානං ආචිණ්ණ”න්ති ආවජ්ජමානො “සපදානං පිණ්ඩාය වරණං ආචිණ්ණ”න්ති ඤත්වා සපදානං පිණ්ඩාය වරන්තො “පුත්තො මෙ පිණ්ඩාය වරති”ති සුත්වා ආගතස්ස රඤ්ඤො ධම්මං කට්ඨෙත්වා තෙන සකතිවෙසනං පවෙසෙත්වා කතසක්කාරසම්මානො තත්ථ කාතබ්බං ඤාතිජනානුග්ගහං කත්වා රාහුලකුමාරං පබ්බාපෙත්වා නචිරස්සෙව කපිලවත්ථුපුරතො මල්ලරට්ඨෙ වාරිකං වරමානො අනුපියඅම්බවනං අගමාසි.

තස්මිං සමයෙ සුද්ධොදනමහාරාජා සාකියජනං සන්තිපාතෙත්වා ආහ – “සචෙ මම පුත්තො අගාරං අජ්ඣාචස්සස්ස, රාජා අභවිස්ස වක්කවත්ති සත්තරතනසමන්තාගතො. නත්තාපි මෙ රාහුලකුමාරො ඛත්තියගණෙන සද්ධිං තං පරිවාරෙත්වා අවරිස්ස, තුම්හෙපි එතමත්ථං ජානාට්. ඉදානි පන මෙ පුත්තො බුද්ධො ජාතො, ඛත්තියාවස්ස පරිවාරා භොන්තු. තුම්හෙ එකෙකකුලතො එකෙකං දාරකං දෙථා”ති. එවං වුත්තෙ එකප්පහාරෙතෙව සහස්සඛත්තියකුමාරා පබ්බජිංසු. තස්මිං සමයෙ මහානාමො කුටුම්භසාමිකො භොති. සො අනුරුද්ධසක්කං උපසඬකම්මිත්වා එතදවොච – “එතරහි, තාත අනුරුද්ධ, අභිඤ්ඤාතා අභිඤ්ඤාතා සකාකුමාරා භගවත්තං පබ්බජිතං අනුපබ්බපත්ති, අම්භාකං කුලෙ නත්ථී කොචි අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො. තෙන හි ත්වං වා පබ්බජ, අහං වා පබ්බජිස්සාමි”ති. සො තස්ස වචනං සුත්වා සරාචාසෙ රුචිං අකත්වා අත්තසත්තමො අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො. තස්ස පබ්බජ්ජානුක්කමො සඬ්ඝභෙදකක්ඛන්ධකෙ (වුළුව. 330 ආදයො) ආගතොච.

එවං අනුපියඅම්බවනං ගන්ත්වා පබ්බජිතෙසු පන තෙසු තස්මිංයෙව අන්තොවස්සෙ භද්දියත්ථෙරො අරහත්තං පාපුණි. අනුරුද්ධත්ථෙරො දිබ්බවක්ඛුං නිබ්බත්තෙසි, දෙවදත්තො අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙසි, ආනන්දත්ථෙරො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි, භගුත්ථෙරො ච කිම්බලත්ථෙරො ච පච්ඡා අරහත්තං පාපුණිංසු. තෙසං පන සබ්බෙසමිපි ථෙරානං අත්තනො අත්තනො ආගතට්ඨානෙ පුබ්බපත්ථනාහිනිභාරො ආගමිස්සති. අයං පන අනුරුද්ධත්ථෙරො ධම්මසෙනාපතිස්ස සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා චෙතියරට්ඨෙ පාචිතවංසමිගදායං ගන්ත්වා සමණධම්මං කරොන්තො සත්ත මහාපුරිසචිතක්කෙ චිතක්කෙසි, අට්ඨමෙ කිලමති. සත්ථා “අනුරුද්ධො අට්ඨමෙ මහාපුරිසචිතක්කෙ කිලමති”ති ඤත්වා “තස්ස සඬකප්පං පුරෙස්සාමි”ති තත්ථ ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්තො අට්ඨමං මහාපුරිසචිතක්කං පුරෙත්වා චතුපච්චියසන්තොසභාවනාරාමපටිමණ්ඩිතං මහාඅරියවංසපටිපදං (අ. නි. 8.30) කට්ඨෙත්වා ආකාසෙ උප්පතිත්වා හෙසකලාවනමෙව ගතො.

ථෙරො තථාගතෙ ගතමත්තෙයෙව තෙවිජ්ජො මහාබ්ණාසවො හුත්වා “සත්ථා මය්හං මනං ජානිත්වා ආගන්ත්වා අට්ඨමං මහාපුරිසචිතක්කං පුරෙත්වා අදාසි. සො ච මෙ මනොරථො මත්ථකං පත්තො”ති බුද්ධානං ධම්මදෙසනං අත්තනො ච පටිවිද්ධධම්මං ආරබ්භ ඉමා ගාථා අභාසි –

“මම සඬකප්පමඤ්ඤාය, සත්ථා ලොකෙ අනුත්තරො;
මනොමයෙන කායෙන, ඉද්ධියා උපසඬකම්.

“යථා මෙ අහු සඬකප්පො, තතො උත්තරි දෙසසි;
නිජ්පපඤ්චරතො බුද්ධො, නිජ්පපඤ්චමදෙසසි.

“තස්සාහං ධම්මමඤ්ඤාය, විභාසිං සාසනෙ රතො;
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තො, කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති. (ථෙරගා. 901-903);

අට්ඨ නං අපරභාගෙ සත්ථා ජෙනවනමහාවිභාරෙ විහරන්තො “මම සාසනෙ දිබ්බවක්ඛුකානං අනුරුද්ධො අග්ගො”ති අග්ගට්ඨානෙ යපෙසි.

හද්දියත්පෙරවත්ථු

193. ඡට්ඨෙ උච්චාකුලිකානන්ති උච්චෙ කුලෙ ජාතානං. හද්දියොති අනුරුද්ධත්පෙරෙන සද්ධිං නික්ඛමන්තො සක්ඛාරාජා. කාළිගොධාය පුත්තොති කාලවණ්ණො සා දෙවී, ගොධාති පනස්සා නාමං. තස්මා කාළිගොධාති වුව්චති, තස්මා පුත්තොති අත්ථො. කස්මා පනායං උච්චාකුලිකානං අග්ගොති වුත්තො, කිං තතො උච්චාකුලිකතරා නත්ථීති? ආම නත්ථී. තස්ස හි මාතා සාකියානීනං අන්තරෙ වයෙන සබ්බපෙට්ඨිකා, සොයෙව ච සාකියකුලෙ සම්පත්තං රජ්ජං පහාය පබ්බජිතො. තස්මා උච්චාකුලිකානං අග්ගොති වුත්තො. අපිච පුබ්බපත්ථනානුභාවෙන වෙස අනුපටිපාටියා පඤ්ච ජාතිසතාති රාජකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා රජ්ජං කාරෙසියෙව. ඉමීනාපි කාරණෙන උච්චාකුලිකානං අග්ගොති වුත්තො.

පඤ්ඤාකම්මෙ පනස්ස අයමනුපුබ්බිකථා – අයම්පි හි අතීතෙ පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ මහාභොගකුලෙ නිබ්බන්තො වුත්තනයෙනෙව ධම්මස්සවනත්ථාය ගතො. තංදිවසං සත්ථාරං එකං භික්ඛුං උච්චාකුලිකානං භික්ඛුනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා “මයාපි අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ උච්චාකුලිකානං භික්ඛුනං අග්ගෙන භවිතුං වට්ටති”ති තථාගතං නිමන්තෙත්වා සත්ත දිවසාති බුද්ධප්පමුබ්බස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස මහාදානං දත්වා, “හන්තෙ, අහං ඉමස්ස දානස්ස ඵලෙන නාඤ්ඤං සම්පත්තිං ආකඬ්ඨාමි, අනාගතෙ පන එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ උච්චාකුලිකානං භික්ඛුනං අග්ගො භවෙය්‍ය”න්ති පත්ථයිත්වා පාදමුලෙ නිපජ්ජී.

සත්ථා අනාගතං ඔලොකෙන්තො සම්ප්ඤ්ඤානාමං දිස්වා “සම්ප්ඤ්ඤානි තෙ ඉදං කම්මං, ඉතො කප්පසතසභස්සාවසානෙ ගොතමො නාම බුද්ධො උප්පජ්ජිස්සති, ත්වං තස්ස සාසනෙ උච්චාකුලිකානං භික්ඛුනං අග්ගො භවිස්සයි”ති බ්‍යාකරිත්වා හත්තානුමොදනං කත්වා විහාරං අගමාසි. සොපි තං බ්‍යාකරණං ලභිත්වා උච්චාකුලිකසංවත්තනිකකම්මං පුච්ඡිත්වා ධම්මාසනාති කාරෙත්වා තෙසු පච්චත්ථරණාති සත්ථාරාපෙත්වා ධම්මඛිජ්ජනියො ධම්මකට්ඨිකවට්ටං උපොසථාගාරෙ පදිපතෙලදානන්ති එවං යාවජීවං බහුවිධං කල්‍යාණකම්මං කත්වා තත්ථ කාලකතො දෙවෙසු ච මනුස්සෙසු ච සංසරන්තො කස්සපදසබලස්ස ච අමිභාකඤ්ච භගවතො අන්තරෙ බාරාණසියං කුටුම්භියසරෙ නිබ්බන්තො.

තෙන ච සමයෙන සම්බහුලා පච්චෙකබුද්ධා ගන්ධමාදනපබ්බතා ආගම්ම බාරාණසියං ගඬ්ඨාය තීරෙ එසුකට්ඨානෙ නිසීදිත්වා පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජන්ති. සො කුටුම්භියො තෙසං නිබ්බද්ධමෙව තස්මිං යානෙ හත්තවිස්සග්ගකරණං ඤත්වා අට්ඨ පාසාණඵලකාති අත්ථරිත්වා යාවජීවං පච්චෙකබුද්ධො උපට්ඨති. අපෙකං බුද්ධත්තරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධප්පාදෙ කපිලවත්ථුනගරෙ බත්තියකුලෙ නිබ්බන්ති. නාමග්ගහණදිවසෙ වස්ස හද්දියකුමාරොති නාමං අකංසු. සො වයං ආගම්ම හෙට්ඨා අනුරුද්ධසුත්තෙ වුත්තනයෙනෙව ඡන්තං බත්තියානං අබ්බන්තරො හුත්වා සත්ථරි අනුපියඅම්බවනෙ විහරන්තෙ සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණි. අප් සත්ථා අපරභාගෙ ඡෙතවනමහාවිහාරෙ විහරන්තො “මම සාසනෙ උච්චාකුලිකානං කාළිගොධාය පුත්තො හද්දියත්පෙරො අග්ගො”ති අග්ගට්ඨානෙ යපෙසි.

ලකුණ්ඩකහද්දියත්පෙරවත්ථු

194. සත්තමෙ මඤ්ජුස්සරානන්ති මධුරස්සරානං. ලකුණ්ඩකහද්දියොති උබ්බෙධෙන රස්සො, නාමෙන හද්දියො. තස්මාපි පඤ්ඤාකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකථා – අයම්පි හි පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ හංසවතීනගරෙ මහාභොගකුලෙ නිබ්බන්තො වුත්තනයෙනෙව ධම්මස්සවනත්ථාය විහාරං ගතො. තස්මිං සමයෙ සත්ථාරං එකං මඤ්ජුස්සරං භික්ඛුං එතදග්ගෙ යපෙන්තං දිස්වා “අහො වතාහම්පි අනාගතෙ අයං භික්ඛු විය එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ මඤ්ජුස්සරානං භික්ඛුනං අග්ගො භවෙය්‍ය”න්ති විත්තං උප්පාදෙත්වා සත්ථාරං නිමන්තෙත්වා සත්ත දිවසාති බුද්ධප්පමුබ්බස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස මහාදානං දත්වා, “හන්තෙ, අහං ඉමස්ස දානස්ස ඵලෙන න අඤ්ඤං සම්පත්තිං ආකඬ්ඨාමි, අනාගතෙ පන එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ මඤ්ජුස්සරානං භික්ඛුනං අග්ගො භවෙය්‍ය”න්ති පත්ථයිත්වා සත්ථුපාදමුලෙ නිපජ්ජී. සත්ථා අනාගතං ඔලොකෙන්තො සම්ප්ඤ්ඤානාමං දිස්වා “සම්ප්ඤ්ඤානි තෙ ඉදං කම්මං, ඉතො කප්පසතසභස්සාවසානෙ ගොතමො නාම බුද්ධො උප්පජ්ජිස්සති, ත්වං තස්ස සාසනෙ මඤ්ජුස්සරානං භික්ඛුනං අග්ගො භවිස්සයි”ති බ්‍යාකරිත්වා විහාරං අගමාසි.

සොපි තං බ්‍යාකරණං ලභිත්වා යාවජීවං කල්‍යාණකම්මං කත්වා තතො කාලකතො දෙවෙසු ච මනුස්සෙසු ච සංසරන්තො විපස්සිසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ විත්තපත්තකොකිලො නාම හුත්වා බෙමෙ මීගදායෙ වසන්තො එකදිවසං හිමවත්තං ගන්ත්වා මධුරං අම්බඵලං තුණ්ඩෙන ගහෙත්වා ආගව්ජන්තො භික්ඛුසඬ්ඨසපරිවුතං සත්ථාරං දිස්වා වින්තෙසි – “අහං අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු රිත්තකො තථාගතං පස්සාමි, අජ්ජ පන මෙ ඉමං අම්බපක්කං පුත්තකානං අත්ථාය ආගතං. තෙසං අඤ්ඤම්පි ආහරිත්වා දස්සාමි, ඉමං පන දසබලස්ස දාතුං වට්ටති”ති ඔතරිත්වා ආකාසෙ වරති. සත්ථා තස්ස විත්තං ඤත්වා අසොකත්පෙරං නාම උපට්ඨාකං ඔලොකෙසි. සො පත්තං නීහරිත්වා සත්ථු හත්ථෙ යපෙසි. සො කොකිලො දසබලස්ස පත්තෙ අම්බපක්කං පතිට්ඨාපෙසි. සත්ථා තත්පෙට්ඨ නිසීදිත්වා තං පරිභුඤ්ජී. කොකිලො පසන්තවිත්තො පුනර්පුනං දසබලස්ස ගුණෙ ආවජ්ජෙත්වා දසබලං වන්දිත්වා අත්තතො කුලාවකං ගන්ත්වා සත්තානං පිතිසුබ්බෙන විනිනාමෙසි. එත්තකං තස්මිං අත්තභාවෙ කල්‍යාණකම්මං, ඉමීනාස්ස කම්මෙන සරො මධුරො අහොසි.

කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ පන වෙනියෙ ආරද්ධෙ “කිංපමාණං කරොමි? සත්තයොජනප්පමාණං. අතිමහන්නං එතං, ඡයොජනං කරොමි. ඉදම්පි අතිමහන්නං, පඤ්චයොජනං කරොමි, චතුරයොජනං, තියොජනං, ද්වියොජනං”න්ති චුත්තෙ අයං තදා ඡෙට්ඨවඩ්ඪකී හුත්වා “එථ, භො, අනාගතෙ සුඛපටිපත්තියං කාතුං වට්ඨති”ති වත්වා රජ්ජුං ආදාය පරික්ඛිපන්නො ගාචුතමත්තකෙ යත්වා “එකෙකං මුඛං ගාචුතං ගාචුතං භොතු, වෙනියං යොජනාවට්ඨං යොජනුබ්බෙධං භවිස්සති”ති ආහ. තෙ තස්ස වචනෙ අට්ඨංසු. ඉති අප්පමාණස්ස බුද්ධස්ස පමාණං අකාසීති. තෙන කම්මෙන නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ අඤ්ඤෙහි භීතතරප්පමාණො අහොසි. සො අම්භාකං සත්ථු කාලෙ සාවත්තීයං මහාභාගකුලෙ නිබ්බන්ති. “භද්දියො”තිස්ස නාමං අකංසු. සො වයප්පන්නො සත්ථරි ජෙනවනමහාවිහාරෙ පටිවසන්නෙ විහාරං ගන්ත්වා ධම්මදෙසනං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්නො අරහත්තං පාපුණි. අථ නං සත්ථා අපරභාගෙ අරියවරගණමජ්ඣෙ නිසින්තො මඤ්ජුස්සරානං භික්ඛූනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසි.

පිණ්ඩොලභාරද්වාජත්ථෙරවත්ථු

195. අට්ඨමෙ සීහනාදිකානන්ති සීහනාදං නදන්තානං. පිණ්ඩොලභාරද්වාජොති සො කිර අරහත්තං පත්තදිවසෙ අවාපුරණං ආදාය විහාරෙන විහාරං පරිවෙණෙන පරිවෙණං ගන්ත්වා “යස්ස මග්ගෙ වා එලෙ වා කඩ්ඛා අත්ථී, සො මං පුච්ඡතු”ති සීහනාදං නදන්තො විවරි. බුද්ධානම්පි පුරතො යත්වා “ඉමස්මී , හත්තෙ, සාසනෙ කතබ්බකිච්චං මය්හං මත්ථකං පත්ත”න්ති සීහනාදං නදි. තස්මා සීහනාදිකානං අග්ගො නාම ජාතො.

පඤ්ඤාකම්මෙ පනස්ස අයමනුපුබ්බිකථා – අයං කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ පබ්බතපාදෙ සීහයොනියං නිබ්බන්තො. සත්ථා පටිවුසසමයෙ ලොකං වොලොකෙන්නො තස්ස හෙතුසම්පත්තිං දිස්වා භංසවතියං පිණ්ඩාය වරින්වා පච්ඡාහත්තං සීහෙ ගොවරාය පක්කන්තෙ තස්ස වසනගුහං පටිසින්වා ආකාසෙ පල්ලඬ්ඛං ආභූජිත්වා නිරොධං සමාපජ්ජිත්වා නිසිදි. සීහො ගොවරං ලභින්වා නිවත්තො ගුහාද්වාරෙ යීතො අත්තොගුහායං දසබ්බං නිසින්තං දිස්වා “මම වසනට්ඨානං ආගන්ත්වා අඤ්ඤො සත්තො නිසිදිතුං සමත්ථො නාම නත්ථී, මහත්තො වතායං පුරිසො, යො අත්තොගුහායං පල්ලඬ්ඛං ආභූජිත්වා නිසින්තො. සරීරප්පහාපිස්ස සමන්තා ඵරින්වා ගතා, මයා ඵවරූපං අච්ඡරියං නදිට්ඨපුබ්බං. අයං පුරිසො ඉමස්මී ලොකෙ පුජනෙය්‍යානං අග්ගො භවිස්සති, මයාපිස්ස යථාසත්ති යථාබ්බං සක්කාරං කාතුං වට්ඨති”ති ජලජථලජාති නානාකුසුමාති ආහරින්වා භූමිතො යාව නිසින්තපල්ලඬ්ඛකට්ඨානා පුජ්ථාසනං සත්ථරින්වා සබ්බරත්තිං සම්මුඛට්ඨානෙ තථාගතං නමස්සමානො අට්ඨාසි. පුනදිවසෙ පුරාණපුජ්ථාති අපනෙත්වා නවපුජ්ථෙහි ආසනං සත්ථරි.

එතෙනෙව නියාමෙන සත්ත දිවසානි පුජ්ථාසනං පඤ්ඤාපෙත්වා බ්ලවජිතිසොමනස්සං නිබ්බන්තෙත්වා ගුහාද්වාරෙ ආරක්ඛං ගණ්හි. සත්තමෙ දිවසෙ සත්ථා නිරොධතො වුට්ඨාය ගුහාද්වාරෙ අට්ඨාසි. සීහොපි මීගරාජා තථාගතං තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා චතුසු යානෙසු වන්දිත්වා පටික්කමින්වා අට්ඨාසි. සත්ථා “වට්ඨස්සති එත්තකො උපනිස්සයො එතස්සා”ති වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා විහාරමෙව ගතො.

සොපි සීහො බුද්ධවියොගෙන දුක්ඛිතො කාලං කත්වා භංසවතීනගරෙ මහාසාලකුලෙ පටිසන්ධිං ගණ්හින්වා වයප්පන්නො එකදිවසං නගරවාසීති සද්ධිං විහාරං ගන්ත්වා ධම්මදෙසනං සුණන්නො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං සීහනාදිකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා චුත්තනෙයෙනෙව සත්තාහං මහාදානං පවත්තෙත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙත්වා සත්ථාරා සමීප්ඤ්ඤාභාවං දිස්වා බ්‍යාකතො යාවජීවං කුසලං කත්වා තත්ථ කාලකතො දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සංසරන්නො ඉමස්මී බුද්ධුප්පාදෙ රාජගහනගරෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්ති. නාමෙන භාරද්වාජො නාම අහොසි. සො වයප්පන්නො තයො වෙදෙ උග්ගහෙත්වා පඤ්ච මාණවසනානි මන්තෙ වාවෙන්තො විවරති. සො අත්තතො ඡෙට්ඨකභාවෙන නිමන්තනට්ඨානෙසු සබ්බෙසං භික්ඛං සයමෙව සම්පට්චිජී. එසො කිර ඊසකං ලොලධාතුකො අහොසි. සො තෙහි මාණවෙහි සද්ධිං “කුහිං යාගු කුහිං හත්ත”න්ති යාගුහත්තබ්ජ්ජකානෙව පරියෙසමානො වරති. සො ගතගතට්ඨානෙ පිණ්ඩමෙව පටිමානෙන්නො වරතීති පිණ්ඩොලභාරද්වාජොනෙව පඤ්ඤායි.

සො එකදිවසං සත්ථරි රාජගහමනුප්පත්තෙ ධම්මකථං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්නො අරහත්තං පාපුණි. අරහත්තං පත්තවෙලායමෙව අවාපුරණං ආදාය විහාරෙන විහාරං පරිවෙණෙන පරිවෙණං ගන්ත්වා “යස්ස මග්ගෙ වා එලෙ වා කඩ්ඛා අත්ථී, සො මං පුච්ඡතු”ති සීහනාදං නදන්තො විවරි. සො එකදිවසං රාජගහසෙට්ඨිනා වෙච්ඡරම්පරාය උස්සාපෙත්වා ආකාසෙ ලග්ගිතං ජයසුමනවණ්ණං වන්දනසාරපත්තං ඉද්ධියා ආදාය සාධුකාරං දදන්තෙන මහාජනෙන පරිවුතො විහාරං ආගන්ත්වා තථාගතස්ස හත්ථෙ යපෙසි. සත්ථා ජානන්තොව පටිපුච්ඡී – “කුතො තෙ, භාරද්වාජ, අයං පත්තො ලද්ධො”ති? සො ලද්ධකාරණං කථෙසි. සත්ථා “ත්ථං ඵවරූපං උත්තරිමනුස්සධම්මං මහාජනස්ස දස්සෙසි, අකත්තබ්බං තයා කත”න්ති අනෙකපරියායෙන විගරහින්වා “න, භික්ඛවෙ, ගිහිනං උත්තරිමනුස්සධම්මං ඉද්ධිපාටිභාරියං දස්සෙතබ්බං, යො දස්සෙය්‍යා, ආපත්ති දුක්කට්ඨස්සා”ති (වුළුව. 252) සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙසි.

අථ භික්ඛුසඩ්ඪසමජ්ඣෙ කථා උදපාදි – “සීහනාදියත්ථෙරො අරහත්තං පත්තදිවසෙ භික්ඛුසඩ්ඪසමජ්ඣෙ ‘යස්ස මග්ගෙ වා එලෙ වා කඩ්ඛා අත්ථී, සො මං පුච්ඡතු’ති කථෙසි. බුද්ධානම්පි සම්මුඛෙ අත්තතො අරහත්තප්පත්තිං

කටෙයි, අඤ්ඤා සාවකා තුණ්හි අගෙහු. අත්තනො සිහනාදියභාවෙනෙව මහාජනස්ස පසාදං ජනෙත්වා වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා චන්දනසාරපත්තඤ්ච ගණ්හී”ති. තෙ භික්ඛු ඉමෙ තයොපි ගුණෙ එකතො කත්වා සත්ථු කට්ඨිංසු. බුද්ධා ව නාම ගරහිතබ්බසුත්තකං ගරහන්ති, පසංසිතබ්බසුත්තකං පසංසන්තිති ඉමස්මිං යානෙ ථෙරස්ස පසංසිතබ්බසුත්තමෙව අඬගං ගහෙත්වා “තිණ්ණං බො පන, භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානං භාවිතත්තා බහුලිකත්තා භාරද්වාපො භික්ඛු අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි – ‘බිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාමී’ති. කතමෙසං තිණ්ණං? සතින්ද්‍රියස්ස, සමාධින්ද්‍රියස්ස, පඤ්ඤින්ද්‍රියස්ස. ඉමෙසං බො, භික්ඛවෙ, තිණ්ණං ඉන්ද්‍රියානං භාවිතත්තා බහුලිකත්තා භාරද්වාපො භික්ඛු අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි – ‘බිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාමී”ති (සං. නි. 5.519) ථෙරං පසංසිත්වා සිහනාදිකානං භික්ඛුනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසි.

මන්තාණිපුත්තපුණ්ණත්ථෙරවත්ථු

196. නවමෙ පුණ්ණො මන්තාණිපුත්තොති නාමෙන පුණ්ණො, මන්තාණිබ්‍රාහ්මණියා පන සො පුත්තොති මන්තාණිපුත්තො. තස්ස පඤ්ඤාකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකවා – අයං කිර පදුමුත්තරදසබලස්ස උප්පත්තිනො පුරෙතරමෙව හංසවතීනගරෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්ති. තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ ගොතමොති නාමං අකංසු. සො වයප්පත්තො තයො වෙදෙ උග්ගණ්හිත්වා සබ්බසිප්පෙසු කොවිදො හුත්වා පඤ්චමාණවකසනපරිවාරො විවරන්තො තයොපි වෙදෙ ඔලොකෙත්වා මොක්ඛධම්මං අදිස්වා “ඉදං වෙදත්තයං නාම කදලික්ඛන්ධො විය බහි මට්ඨං අන්තො නිස්සාරං, ඉමං ගහෙත්වා විවරණං ථුසකොට්ටනසදිසං හොති. කිං මෙ ඉමිනා”ති ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා බ්‍රහ්මචරාගරෙ නිබ්බන්තෙත්වා “අපරිහීනජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකොක්ඛපපත්තො භවිස්සාමී”ති පඤ්චහි මාණවකසතෙහි සද්ධිං පබ්බතපාදං ගන්ත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජී. තස්ස පරිවාරානි අට්ඨාරස්ස ජට්ඨසහස්සානි අගෙහු. සො පඤ්ච අභිඤ්ඤා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙත්වා තෙසමපි කසිණපරිකම්මං ආචික්ඛි. තෙ තස්ස ඔවාදෙ යත්වා සබ්බෙපි පඤ්ච අභිඤ්ඤා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙහු.

අද්ධානෙ අතික්කන්තෙ තස්ස ගොතමතාපසස්ස මහල්ලකකාලෙ පදුමුත්තරදසබලො පයමාහිසම්බොධිං පත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො භික්ඛුසතසහස්සපරිවාරො හංසවතීනගරං උපනිස්සාය විහාසි. සො එකදිවසං පච්චුසසම්මෙය ලොකං ඔලොකෙත්තො ගොතමතාපසස්ස පරිසාය අරහත්තුපනිස්සයං ගොතමතාපසස්ස ව “අහං අනාගතෙ උප්පජ්ජමානකබුද්ධස්ස සාසනෙ ධම්මකට්ඨිකභික්ඛුනං අග්ගො භවෙයා”න්ති පත්ථනභාවඤ්ච දිස්වා පාතොව සරිරපටිප්ථගනං කත්වා අත්තනො පත්තවිවරං සයමෙව ගහෙත්වා අඤ්ඤාතකවෙසෙන ගොතමතාපසස්ස අන්තෙවාසිකෙසු වනමූලඵලාඵලත්ථාය ගතෙසු ගන්ත්වා ගොතමස්ස පණ්ණසාලාද්වාරෙ අට්ඨාසි. ගොතමො බුද්ධානං උප්පත්තභාවං අජානන්තොපි දුරතොව දසබලං දිස්වා “අයං පුරිසො ලොකතො මුත්තො හුත්වා පඤ්ඤායති, යථා අස්ස සරිරනිප්ථන්ති යෙහි ව ලක්ඛණෙහි සමන්තාගතො අගාරමජ්ඣෙ වා තිට්ඨන්තො වක්කවත්ති රාජා හොති, පබ්බජන්තො වා විචට්ටච්ඡදො සබ්බඤ්ඤබුද්ධො හොති”ති ඤත්වා පයමදස්සනෙනෙව දසබලං අභිවාදෙත්වා “ඉතො එථ හගවා”ති බුද්ධාසනං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසි. තථාගතො තාපසස්ස ධම්මං දෙසයමානො නිසීදි.

තස්මිං සමයෙ තෙ ජට්ඨා “පණ්ණපණ්ණං වනමූලඵලාඵලං ආවරියස්ස දත්වා සෙසකං පරිභුඤ්ජිස්සාමා”ති ආගච්ඡන්තා දසබලං උච්චාසනෙ, ආවරියං පන නිවාසනෙ නිසීන්තං දිස්වා “පස්සථ, මයං ‘ඉමස්මිං ලොකෙ අමිහාකං ආවරියෙන උත්තරිතරො නත්ථී’ති විවරාම. ඉදානි පන නො ආවරියං නිවාසනෙ නිසීදාපෙත්වා උච්චාසනෙ නිසීන්තකො එකො පඤ්ඤායති, මහන්තො වතායං පුරිසො භවිස්සති”ති පිටකානි ගහෙත්වා ආගච්ඡන්ති. ගොතමතාපසො “ඉමෙ මං දසබලස්ස සන්තිකෙ වන්දෙය්‍යු”න්ති භිතො දුරතො ආහ – “තාතා, මා මං වන්දිත්ථ, සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලො සබ්බෙසං වන්දනාරහො පුරිසො ඉධ නිසීන්තො, එතං වන්ද්වා”ති. තාපසා “න අජාතිත්වා ආවරියො කට්ඨස්සති”ති සබ්බෙව තථාගතස්ස පාදෙ වන්දිංසු. “තාතා, අමිහාකං අඤ්ඤං දසබලස්ස දාතබ්බසුත්තකං භොජනං නත්ථී, ඉමං වනමූලඵලාඵලං දස්සාමා”ති පණ්ණපණ්ණං බුද්ධානං පත්තෙ පතිට්ඨාපෙසි. සත්ථා වනමූලඵලාඵලං පරිභුඤ්ජී. තදනන්තරං තාපසොපි සද්ධිං අන්තෙවාසිකෙහි පරිභුඤ්ජී. සත්ථා භත්තකිච්චං කත්වා “ද්වෙ අග්ගසාවකා භික්ඛුසතසහස්සං ගහෙත්වා ආගච්ඡන්තු”ති වින්තෙසි. තස්මිං බණෙ අග්ගසාවකො මහාදෙවලත්ථෙරො “කහං නු බො සත්ථා ගතො”ති ආවජ්ජෙත්තො “සත්ථා අමිහාකං ආගමනං පච්චාසිසති”ති භික්ඛුසතසහස්සං ගහෙත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා නමස්සමානො අට්ඨාසි.

ගොතමො අන්තෙවාසිකෙ ආහ – “තාතා, අමිහාකං අඤ්ඤො සක්කාරො නත්ථී, භික්ඛුසඬ්ඨො දුක්ඛෙන ධීතො. බුද්ධජ්ජමබ්බස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස පුප්ඵාසනං පඤ්ඤාපෙස්සාම, ජලජ්ථලජපුප්ඵානි ආහරථා”ති. තෙ තාවදෙව පබ්බතපාදතො වණ්ණගන්ධසම්පන්නානි පුප්ඵානි ඉද්ධියා ආහරිත්වා සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස වත්ථුමිහි චුත්තනයෙනෙව ආසනානි පඤ්ඤාපයිංසු. නිරොධසමාපත්තිසමාපජ්ජනම්පි ඡත්තධාරණම්පි සබ්බං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

සත්ථා සත්තමෙ දිවසෙ නිරොධතො වුට්ඨාය පරිවාරෙත්වා ධීතෙ තාපසෙ දිස්වා ධම්මකට්ඨිකභාවෙ එතදග්ගජ්ජන්තං සාවකං ආමන්තෙසි – “ඉමිනා භික්ඛු ඉසිගණෙන මහාසක්කාරො කතො, එතෙසං පුප්ඵාසනානුමොදනං කරොහී”ති. සො සත්ථු වචනං සම්පට්ඨිත්වා තිණ්ණි පිටකානි සම්මසිත්වා අනුමොදනං අකාසි. තස්ස දෙසනාපරියොසානෙ සත්ථා සයං බ්‍රහ්මසොසං නිව්ඡාරෙත්වා ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ යපෙත්වා ගොතමතාපසං සෙසා අට්ඨාරස්ස සහස්සජට්ඨා අරහත්තං පාපුණිංසු.

ගොතමෝ පන තෙනත්තභාවෙන පටිවෙධං කාතුං අසක්කොන්තො භගවන්තං ආහ – “භගවා යෙන භික්ඛුනා පඨමං ධම්මෝ දෙසිතො, කො නාම අයං තුම්භාකං සාසනෙ”ති? අයං ගොතම මය්හං සාසනෙ ධම්මකථිකානං අග්ගොති. “අභම්පි, භන්තෙ, ඉමස්ස සත්ත දිවසානි කතස්ස අධිකාරස්ස එලෙන අයං භික්ඛු විය අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ ධම්මකථිකානං අග්ගො භවෙය්”න්ති පත්ථනං කත්වා පාදමුලෙ නිපජ්ජී.

සත්ථා අනාගතං ඔලොකෙත්වා අනන්තරායෙනස්ස පත්ථනාය සම්ප්ඤ්ඤානං ඤාත්වා “අනාගතෙ කප්පසතසභස්සාවසානෙ ගොතමෝ නාම බුද්ධො උප්පජ්ජිස්සති, ත්වං තස්ස සාසනෙ ධම්මකථිකානං අග්ගො භවිස්සසි”ති බ්‍යාකරිත්වා තෙ අරහත්තප්පත්තෙ තාපසෙ “එථ භික්ඛවො”ති ආහ. සබ්බෙ අන්තර්ගතකෙසමස්ස ඉද්ධිමයපත්තච්චරධරා වස්සසට්ඨිකත්ථෙරසදිසා අහෙසුං. සත්ථා භික්ඛුසඤ්ඤාදාය විහාරං ගතො.

ගොතමෝපි යාවජීවං තථාගතං පරිවරිත්වා යථාබලං කල්‍යාණකම්මං කත්වා කප්පසතසභස්සං දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සංසරිත්වා අම්භාකං භගවතො කාලෙ කපිලවත්ථුනගරස්ස අවිදුරෙ දොණුවත්ථුබ්බාත්මණගාමෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්ති. තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ පුණ්ණමාණවොති නාමං අකංසු. සත්ථරි අභිසම්බොධිං පත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කෙ අනුපුබ්බෙන ආගන්ත්වා රාජගහං උපනිස්සාය විහරන්තෙ අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරො කපිලවත්ථුං ගන්ත්වා අත්තනො භාගිනෙය්‍යාං පුණ්ණමාණවං පබ්බාපෙත්වා පුනදිවසෙ දසබලස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා භගවන්තං වන්දිත්වා ආපුච්ඡිත්වා නිවාසත්ථාය ඡද්දන්තදහං ගතො. පුණ්ණොපි මන්තාණිපුත්තො මාතුලෙන අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරෙන සද්ධිං දසබලස්ස සන්තිකං අගන්ත්වා “මය්හං පබ්බජිතකිච්චං මත්ථකං පාපෙත්වා ව දසබලස්ස සන්තිකං ගම්ස්සාමි”ති කපිලවත්ථුස්මිංයෙව ඔභිතො යොනිසොමනසිකාරෙ කම්මං කරොන්තො නචිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි. තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිතකුලපුත්තාපි පඤ්චසතා අහෙසුං. ථෙරො සයං දසකථාවත්ථුලාභිතාය තෙපි දසභි කථාවත්ථුභි ඔවදති. තෙ තස්ස ඔවාදෙ යත්වා සබ්බෙව අරහත්තං පත්තා.

තෙ අත්තනො පබ්බජිතකිච්චං මත්ථකං පත්තං ඤාත්වා උපජ්ඣායං උපසඩ්ධිකම්මත්වා ආහංසු – “භන්තෙ, අම්භාකං කිච්චං මත්ථකං පත්තං, දසන්තඤ්ච මහාකථාවත්ථුනං ලාභිතො, සමයො නො දසබලං පස්සිතු”න්ති. ථෙරො තෙසං කථං සුත්වා වින්තෙසි – “මම දසකථාවත්ථුලාභිතං සත්ථා ජානාති, අහං ධම්මං දෙසෙන්නො දස කථාවත්ථුනි අමුඤ්චන්තො ව දෙසෙමි. මයි ගච්ඡන්තෙ සබ්බෙපිමෙ භික්ඛු පරිවාරෙත්වා ගච්ඡිස්සන්ති, එවං ගණසඬ්ගණකාය ගන්ත්වා පන අයුත්තං මය්හං දසබලං පස්සිතුං, ඉමෙ තා ව ගන්ත්වා පස්සන්තු”ති තෙ භික්ඛු ආහ – “ආවුසො, තුම්හෙ පුරතො ගන්ත්වා තථාගතං පස්සථ, මම වචනෙන දසබලස්ස පාදෙ වන්දථ, අභම්පි තුම්භාකං ගතමග්ගෙන ගම්ස්සාමි”ති.

තෙ ථෙරා සබ්බෙපි දසබලස්ස ජාතිභූමිරට්ඨවාසිනො සබ්බෙ ඛිණාසවා සබ්බෙ දසකථාවත්ථුලාභිනො අත්තනො උපජ්ඣායස්ස ඔවාදං අභිනදිත්වා අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරන්තා සට්ඨියොජනමග්ගං අතික්කම්ම රාජගහෙ වෙළචනමහාවිහාරං ගන්ත්වා දසබලස්ස පාදෙ වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිංසු. ආචිණ්ණං බො පනෙතං බුද්ධානං භගවන්තානං ආගන්තුකෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං පටිසම්මොදිතුන්ති භගවා තෙහි සද්ධිං “කච්චි, භික්ඛවෙ, බමනිය”න්තිආදිනා නයෙන මධුරපටිසන්ථාරං කත්වා “කුතො ව තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, ආගච්ඡථා”ති පුච්ඡී. තෙහි “ජාතිභූමිතො”ති වුත්තෙ “කො නු බො, භික්ඛවෙ, ජාතිභූමියං ජාතිභූමකානං භික්ඛුනං සබ්බමචාරිහි එවං සම්භාවිතො අත්තනා ව අප්පිච්ඡො අප්පිච්ඡකථඤ්ච භික්ඛුනං කත්තා”ති දසකථාවත්ථුලාභිතං භික්ඛු පුච්ඡී. තෙපි “පුණ්ණො නාම, භන්තෙ, ආයස්මා මන්තාණිපුත්තො”ති ආරොවයිංසු. තං කථං සුත්වා ආයස්මා සාරිපුත්තො ථෙරස්ස දස්සනකාමො අහොසි.

අථ සත්ථා රාජගහතො සාවත්ථිං අගමාසි. පුණ්ණත්ථෙරො දසබලස්ස තත්ථ ආගතභාවං සුත්වා “සත්ථාරං පස්සිස්සාමි”ති ගන්ත්වා අන්තොගන්ධකුටියංයෙව තථාගතං සම්පාපුණි. සත්ථා තස්ස ධම්මං දෙසෙසි. ථෙරො ධම්මං සුත්වා දසබලං වන්දිත්වා පටිසල්ලානත්ථාය අන්ධවනං ගන්ත්වා අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ දිවා විහාරං නිසිදි. සාරිපුත්තත්ථෙරොපි තස්ස ගමනං සුත්වා සිසානුලොකිකො ගන්ත්වා ඔකාසං සල්ලක්ඛෙත්වා තං රුක්ඛමුලං උපසඩ්ධිකම්මත්වා ථෙරෙන සද්ධිං සම්මොදිත්වා සත්තවිසුද්ධික්කමං පුච්ඡී. ථෙරොපිස්ස පුච්ඡිතං පුච්ඡිතං බ්‍යාකාසි. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සුභාසිතං සමනුමොදිංසු. අථ සත්ථා අපරභාගෙ භික්ඛුසඤ්ඤාමජ්ඣෙ නිසින්නො ථෙරං ධම්මකථිකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

මහාකච්චානත්ථෙරවත්ථු

197. දසමෙ සංඛිත්තෙන භාසිතස්සාති සංඛිත්තෙන කථිතධම්මස්ස. විත්ථාරෙන අත්ථං විහජන්තානන්ති තං දෙසනං විත්ථාරෙත්වා අත්ථං විහජමානානං. අඤ්ඤෙ කිර තථාගතස්ස සඬ්ඛෙපවචනං අත්ථවසෙන වා පුරෙතුං සක්කොන්ති බ්‍යාඤ්ජනවසෙන වා, අයං පන ථෙරො උභයවසෙනපි සක්කොති. තස්මා අග්ගොති වුත්තො. පුබ්බපත්ථනාපි වස්ස එවරුපාව.

අයං පනස්ස පඤ්ඤකම්මෙ අනුපුබ්බිකථා – අයං කිර පදුමුත්තරසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ ගහපතිමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වුද්ධිප්පත්තො එකදිවසං වුත්තනෙයෙනෙව විහාරං ගන්ත්වා පරිසපරියන්තෙ ධිතො ධම්මං සුණන්තො

සත්ථාරං අත්තනා සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස චිත්ථාරෙන අත්ථං විභජන්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං එකං භික්ඛුං දිස්වා “මහත්තො වතායං භික්ඛු, යං සත්ථා එවං වණ්ණෙනි, මයාපි අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ එවරුපෙන භවිතුං වට්ටති”ති සත්ථාරං නිමන්තෙත්වා චුත්තනයෙනෙව සත්තාහං මහාදානං දත්වා, “හත්තෙ, අහං ඉමස්ස සක්කාරස්ස එලෙන න අඤ්ඤං සම්පත්තිං පත්තෙමි, අනාගතෙ පන එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ ඉතො සත්තදිවසමත්ථකෙ තුම්භෙහි යානන්තරෙ යපිතභික්ඛු විය අහම්පි තං යානන්තරං ලභෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං කත්වා පාදමුලෙ නිපජ්ජි. සත්ථා අනාගතං ඔලොකෙන්තො “සම්ප්කිස්සති ඉමස්ස කුලපුත්තස්ස පත්ථනා”ති දිස්වා “අම්භො, කුලපුත්ත, අනාගතෙ කප්පසතසහස්සාවසානෙ ගොතමො නාම බුද්ධො උප්පජ්ජිස්සති, ත්වං තස්ස සාසනෙ සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස චිත්ථාරෙන අත්ථං විභජන්තානං අග්ගො භවිස්සසි”ති බ්‍යාකරිත්වා අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි.

සොපි කුලපුත්තො යාවජීවං කුසලං කත්වා කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා කස්සපබුද්ධකාලෙ බාරාණසියං කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගහෙත්වා සත්ථරි පරිනිබ්බුතෙ සුවණ්ණවෙතියකරණට්ඨානං ගත්ත්වා සතසහස්සග්ගනිකාය සුවණ්ණට්ඨකාය පූජං කත්වා “භගවා මය්හං නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ සරීරං සුවණ්ණවණ්ණං හොතු”ති පත්ථනං අකාසි. තතො යාවජීවං කුසලකම්මං කත්වා එකං බුද්ධන්තරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා අම්භාකං දසබලස්ස උප්පත්තිකාලෙ උප්පෙතිනගරෙ පුරොහිතස්ස ගෙහෙ නිබ්බත්ති. තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ “මය්හං පුත්තො සුවණ්ණවණ්ණසරීරො අත්තනාව අත්තනො නාමං ගහෙත්වා ආගතො”ති කඤ්චනමාණවොතෙවස්ස නාමං අකංසු. සො වුද්ධිමත්ථාය තයො වෙදෙ උග්ගණ්හිත්වා පිතු අව්වයෙන පුරොහිතට්ඨානං ලභි. සො ගොත්තවසෙන කච්චානො නාම ජාතො.

වණ්ඩපජ්ජොතරාජා අමච්චෙ සන්තිපාතෙත්වා ආහ – “බුද්ධො ලොකෙ නිබ්බත්තො, තං ආනෙතුං සමත්ථා ගත්ත්වා ආනෙට්තානා”ති. දෙව, අඤ්ඤො දසබලං ආනෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, ආවරියො කච්චානබ්‍රාහ්මණොව සමත්ථො, තං පහිණුමාති. රාජා තං පක්කොසාපෙත්වා, “තාත, දසබලස්ස සන්තිකං ගච්ඡාහි”ති ආහ. ගත්ත්වා පබ්බජිතුං ලහන්තො ගම්ස්සාමි, මහාරාජාති. යංකිඤ්චි කත්වා තථාගතං ආනෙහි, තාතාති. සො “බුද්ධානං සන්තිකං ගච්ඡන්තස්ස මහාපරිසාය කම්මං නත්ථි”ති අත්තට්ඨමො අගමාසි. අපස්ස සත්ථා ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සද්ධිං සත්තහි ජනෙහි සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. සත්ථා “එථ භික්ඛවො”ති හත්ථං පසාරෙසි. තංඛණංයෙව සබ්බෙව අන්තරහිතකෙසමස්ස ඉද්ධිමයපත්තච්චරධරා වස්සසට්ඨිකත්තෙරො විය ජාතා.

ටෙරො අත්තනො කිච්චෙ මත්ථකං පත්තෙ තුණ්හිභාවෙන අනිසිදිත්වා කාළදායිත්තෙරො විය සත්ථු උප්පෙතිගමනත්ථාය ගමනවණ්ණං කටෙසි. සත්ථා තස්ස වචනං සුත්වා “කච්චානො අත්තනො ජාතිභූමියං මම ගමනං පච්චාසිසති”ති අඤ්ඤාසි. බුද්ධා ව නාම එකං කාරණං පටිච්ච ගත්තුං අයුත්තට්ඨානං න ගච්ඡන්ති. තස්මා ටෙරං ආහ – “ත්වංයෙව භික්ඛු ගච්ඡ, තසි ගතෙපි රාජා පසිදිස්සති”ති. ටෙරො “බුද්ධානං ද්වෙ කථා නාම නත්ථි”ති තථාගතං වන්දිත්වා අත්තනා සද්ධිං ආගතෙහි සත්තහි භික්ඛුහි සද්ධිං උප්පෙතිං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ තෙලපනාළි නාම නිගමො, තත්ථ පිණ්ඩාය වරි. තස්මිං ව නිගමෙ ද්වෙ සෙට්ඨිධිතරො. තාසු එකා පරිජිණ්ණකුලෙ නිබ්බත්තා දුග්ගතා මාතාපිතුනං අව්වයෙන ධාතිං නිස්සාය ජීවති. අත්තභාවො පනස්සා සම්ඵෙධො, කෙසා අඤ්ඤාහි අතිවිය දිසා. තස්මිංයෙව නිගමෙ අඤ්ඤා ඉස්සරසෙට්ඨිකුලස්ස ධිතා නික්කෙසිකා. සා තතො පුබ්බෙ තස්සා සම්පං පෙසෙත්වා “සතං වා සහස්සං වා දස්සාමි”ති වත්ථාපි කෙසෙ ආහරාපෙතුං නාසක්ඛි.

තස්මිං පන දිවසෙ සා සෙට්ඨිධිතා මහාකච්චානත්තෙරං සත්තහි භික්ඛුහි පරිවුතං තුව්ඡපත්තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “අයං සුවණ්ණවණ්ණො එකො බ්‍රහ්මබ්‍රහ්මභික්ඛු යථාධොතෙනෙව පත්තෙන ආගච්ඡති, මය්හඤ්ච අඤ්ඤං ධනං නත්ථි. අසුකසෙට්ඨිධිතා පන ඉමෙසං කෙසානං අත්ථාය පෙසෙසි. ඉදානි ඉතො ලද්ධඋප්පාදෙන සක්කා ටෙරස්ස දෙය්‍යධම්මං දාතු”න්ති ධාතිං පෙසෙත්වා ටෙරෙ නිමන්තෙත්වා අත්තොගෙහෙ නිසිදාපෙසි. ටෙරානං නිසින්නකාලෙ ගබ්භං පටිසිත්වා ධාතියා අත්තනො කෙසෙ කප්පාපෙත්වා, “අම්ම, ඉමෙ කෙසෙ අසුකාය නාම සෙට්ඨිධිතාය දත්වා යං සා දෙති, තං ආහර, අය්‍යානං පිණ්ඩපාතං දස්සාම”ති. ධාති පිට්ඨිහත්තෙව අස්සුති පුඤ්ඤිත්වා එකෙන හත්තෙව හදයමංසං සන්ධාරෙත්වා ටෙරානං සන්තිකෙ පටිච්ඡාදෙන්වා තෙ කෙසෙ ආදාය තස්සා සෙට්ඨිධිතාය සන්තිකං ගතා.

පණියං නාම සාරවත්තම්පි සයං උපනිතං ගාරවං න ජනෙති, තස්මා සා සෙට්ඨිධිතා චිත්තෙසි – “අහං පුබ්බෙ බහුනාපි ධනෙන ඉමෙ කෙසෙ ආහරාපෙතුං නාසක්ඛි, ඉදානි පන ජින්නකාලතො පට්ඨාය න යථාමුලමෙව ලභිස්සති”ති. ධාතිං ආහ – “අහං පුබ්බෙ තව සාමිතිං බහුනාපි ධනෙන කෙසෙ ආහරාපෙතුං නාසක්ඛි, යත්ථ කත්ථචි විනිපාතා පන නිජ්ජීවකෙසා නාම අට්ඨ කභාපණෙ අග්ගන්ති”ති අට්ඨෙව කභාපණෙ අදාසි. ධාති කභාපණෙ ආහරිත්වා සෙට්ඨිධිතාය අදාසි. සෙට්ඨිධිතා එකෙකං පිණ්ඩපාතං එකෙකකභාපණග්ගනකං කත්වා ටෙරානං දාපෙසි. ටෙරො ආවජ්ජිත්වා සෙට්ඨිධිතාය උපනිස්සයං දිස්වා “කහං සෙට්ඨිධිතා”ති පුච්ඡි. ගබ්භෙ, අය්‍යාති. පක්කොසථ නන්ති. සා ව ටෙරෙසු ගාරවෙන එකවචනෙනෙව ආගන්ත්වා ටෙරෙ වන්දිත්වා බලවසද්ධං උප්පාදෙසි. සුබ්බත්තෙ පතිට්ඨිතපිණ්ඩපාතො දිට්ඨෙව ධම්මෙ විපාකං දෙතිති සහ ටෙරානං වන්දනෙන කෙසා පකතිභාවෙයෙව අට්ඨංසු. ටෙරාපි තං පිණ්ඩපාතං ගහෙත්වා පස්සන්තියායෙව සෙට්ඨිධිතාය වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා කඤ්චනවත්තයානෙ ඔතරිංසු.

උය්‍යානපාලො ටෙරං දිස්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගත්ත්වා “දෙව, මෙ අය්‍යො පුරොහිතො කච්චානො පබ්බජිත්වා උය්‍යානමාගතො”ති ආහ. රාජා වණ්ඩපජ්ජොතො උය්‍යානං ගත්ත්වා කතහත්තකිච්චං ටෙරං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන

වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො “කහං, හන්තෙ, හගවා”ති පුච්ඡි. සත්ථා සයං අනාගන්ත්වා මං පෙසෙසි මහාරාජාති. කහං, හන්තෙ, අප්ප භික්ඛං අලත්ථාති? ථෙරො රක්ඛො පුච්ඡාසනාගෙන සබ්බං සෙට්ඨිධිතාය කතං දුක්කරං ආරොචෙසි. රාජා ථෙරස්ස වසනට්ඨානං පටියාදෙන්වා ථෙරං නිමන්තෙන්වා නිවෙසනං ගන්ත්වා සෙට්ඨිධිතරං ආණාපෙන්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි. ඉමිස්සා ඉත්ථියා දිට්ඨධම්මිකොව යසපට්ඨානො අහොසි.

තතො පටියාය රාජා ථෙරස්ස මහාසක්කාරං කරොති. ථෙරස්ස ධම්මකථාය පසිදිත්වා මහාජනො ථෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බජි. තතො පටියාය සකලනගරං එකකාසාවපජ්ජොතං ඉසිවාතපට්ඨානං අහොසි. සාපි දෙවි ගබ්භං ලභිත්වා දසමාසව්වයෙන පුත්තං විජායි. තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ ගොපාලකුමාරොති මාතෘමහසෙට්ඨිනො නාමං අකංසු. සා පුත්තස්ස නාමවසෙන ගොපාලමාතෘ නාම දෙවි ජාතා. සා දෙවි ථෙරෙ අතිවිය පසිදිත්වා රාජානං සම්පට්ඨිජාපෙන්වා කඤ්චනවත්තයානෙ ථෙරස්ස විහාරං කාරෙසි. ථෙරො උප්පෙතිනගරං පසාදෙන්වා පුත සත්ථු සන්තිකං ගතො. අප් සත්ථා අපරහාගෙ ජෙනවනෙ විහරන්තො මධුපිණ්ඩිකසුත්තං (ම. නි. 1.199 ආදයො) කච්චානපෙයාලං (ම. නි. 3.279 ආදයො) පාරායනසුත්තන්ති ඉමෙ තයො සුත්තන්තෙ අට්ඨප්පත්තිං කත්වා ථෙරං සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස විත්ථාරෙන අත්ථං විහජන්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

පයමවග්ගවණ්ණනා.

14. එතදග්ගවග්ගො

(14) 2. දුතියඑතදග්ගවග්ගො

චූළපන්ථකත්ථෙරවත්ථු

198-200. දුතියස්ස පයමෙ මනොමයන්ති මනෙන නිබ්බන්තිතං. “මනොමයෙන කායෙන, ඉද්ධියා උපසඬ්ඛිති”ති (ථෙරගා. 901) චුත්තට්ඨානස්මිඤ්ඤි මනෙන කතකායො මනොමයකායො නාම ජාතො. “අඤ්ඤාරං මනොමයං කායං උපපජ්ජති”ති (චූළව. 333) චුත්තට්ඨානෙ මනෙන නිබ්බන්තිතකායො මනොමයකායො නාම ජාතො. අයමිධ අධිප්පෙතො. තත්ථ අඤ්ඤෙ භික්ඛු මනොමයං කායං නිබ්බන්තෙන්තා තයො වා වත්තාරො වා නිබ්බන්තෙන්ති, න ඛහුකෙ. එකසදිසෙයෙව ච කත්වා නිබ්බන්තෙන්ති එකවිධමෙව කම්මං කුරුමානෙ. චූළපන්ථකත්ථෙරො පන එකාවජ්ජනෙන සමණසහස්සං මාපෙසි. ද්වෙපි ච ජනෙ න එකසදිසෙ අකාසි න එකවිධං කම්මං කුරුමානෙ. තස්මා මනොමයං කායං අභිනිමිනන්තානං අග්ගො නාම ජාතො.

වෙනොව්වට්ඨකුසලානම්පි චූළපන්ථකොව අග්ගො, සඤ්ඤාව්වට්ඨකුසලානං පන මහාපන්ථකත්ථෙරො අග්ගොති චුත්තො. තත්ථ චූළපන්ථකත්ථෙරො චතුත්තං රූපාවචරජ්ඣානානං ලාභිතාය “වෙනොව්වට්ඨකුසලො”ති චුත්තො, මහාපන්ථකත්ථෙරො චතුත්තං අරූපාවචරජ්ඣානානං ලාභිතාය “සඤ්ඤාව්වට්ඨකුසලො”ති චුත්තො. චූළපන්ථකො ව සමාධිකුසලතාය වෙනොව්වට්ඨකුසලො නාම, මහාපන්ථකො විපස්සනාකුසලතාය සඤ්ඤාව්වට්ඨකුසලො නාම. එකො චෙත්ථ සමාධිලක්ඛණෙ ඡෙකො, එකො විපස්සනාලක්ඛණෙ. තථා එකො සමාධිගාළ්හො, එකො විපස්සනාගාළ්හො. එකො චෙත්ථ අඬ්ගසංඛිත්තෙ ඡෙකො, එකො ආරම්මණසංඛිත්තෙ. තථා එකො අඬ්ගවචත්ථානෙ ඡෙකො, එකො ආරම්මණවචත්ථානෙති එවමෙත්ථ යොජනා කාතබ්බා.

අපිච චූළපන්ථකත්ථෙරො රූපාවචරජ්ඣානලාභී හුත්වා ඤානඬ්ගෙහි චූට්ඨාය අරහත්තං පත්තොති වෙනොව්වට්ඨකුසලො, මහාපන්ථකො අරූපාවචරජ්ඣානලාභී හුත්වා ඤානඬ්ගෙහි චූට්ඨාය අරහත්තං පත්තොති සඤ්ඤාව්වට්ඨකුසලො. උහොපි පන්ථෙ ජාතන්තා පන්ථකා නාම ජාතා. තෙසං පයමජාතො මහාපන්ථකො නාම, පච්ඡාජාතො චූළපන්ථකො නාම.

ඉමෙසං පන උභින්නම්පි පඤ්ඤාකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකථා – අතීතෙ කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතීනගරවාසීනො ද්වෙ භාතීකා කුටුම්භිකා සද්ධා පසන්තා නිබ්බදං සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ධම්මං සුණන්ති. තෙසු එකදිවසං කනිට්ඨො සත්ථාරං ද්විහඬ්ගෙහි සමන්තාගතං එකං භික්ඛුං. “මම සාසනෙ මනොමයං කායං අභිනිමිනන්තානං වෙනොව්වට්ඨකුසලානඤ්ඤා අයං භික්ඛු අග්ගො”ති එතදග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා වින්තෙසි – “මහා වතායං භික්ඛු එකො හුත්වා ද්වෙ අඬ්ගානි පරිපුරෙන්වා වරති, මයාපි අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ අඬ්ගද්වයපුරකෙන හුත්වා විවරිතුං වට්ඨති”ති. සො පුරිමනෙයෙනෙව සත්ථාරං නිමන්තෙන්වා සත්තාහං මහාදානං දත්වා එවමාහ – “යං, හන්තෙ, භික්ඛුං කුම්භෙ ඉතො සත්තදිවසමත්ථකෙ මනොමයඬ්ගෙන ච වෙනොව්වට්ඨකුසලඬ්ගෙන ච ‘අයං මම සාසනෙ අග්ගො’ති එතදග්ගෙ යපයිත්ථ, අහම්පි ඉමස්ස අධිකාරකම්මස්ස එලෙන සො භික්ඛු විය අඬ්ගද්වයපුරකො භවෙයා”න්ති පන්ථනං අකාසි.

සත්ථා අනාගතං ඔලොකෙන්වා අනන්තරායෙනස්ස පන්ථනාය සමිජ්ඣානභාවං දිස්වා “අනාගතෙ කප්පසතසහස්සාවසානෙ ගොතමො නාම බුද්ධො උප්පජ්ජිස්සති, සො තං ඉමස්මිං යානද්වයෙ යපෙස්සති”ති බ්‍යාකරිත්වා අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. භාතාපිස්ස එකදිවසං සත්ථාරං සඤ්ඤාව්වට්ඨකුසලං භික්ඛුං එතදග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා තථෙව අධිකාරං කත්වා පන්ථනං අකාසි, සත්ථාපි තං බ්‍යාකාසි.

තෙ උහොපි ජනා සත්ථරි ධරමානෙ කුසලකම්මං කරිත්වා සත්ථු පරිනිබ්බුතකාලෙ සරිරවෙනියෙ සුවණ්ණපුජං කරිත්වා තතො වුතා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තා. තෙසං දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තානංයෙව කප්පසතසහස්සං අතික්කන්තං. තත්ථ මහාපන්ථකස්ස අන්තරා කතකලායාණකම්මං න කටියති, වුළපන්ථකො පන කස්සපහගවතො සාසනෙ පබ්බජිත්වා වීසති වස්සසහස්සානි ඔදාතකසිණකම්මං කරිත්වා දෙවපුරෙ නිබ්බන්ති. අථ අම්මාකං සත්ථා අභිසම්බොධිං පත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො රාජගහං උපනිස්සාය වෙච්චනමහාවිහාරෙ පටිවසති.

ඉමස්මිං යානෙ යත්වා ඉමෙසං ද්විත්තං නිබ්බන්තිං කටෙතුං වට්ටති. රාජගහෙ කිර ධනසෙට්ඨිකුලස්ස ධීතා අත්තනො දාසෙනෙව සද්ධිං සන්ථවං කරිත්වා “අඤ්ඤෙපි මෙ ඉමං කම්මං ජානෙය්‍ය”න්ති චින්තෙත්වා එවමාහ – “අම්මෙහි ඉමස්මිං යානෙ වසිතුං න සක්කා, සවෙ මෙ මාතාපිතරො ඉමං දොසං ජානිස්සන්ති, ඛණ්ඩාඛණ්ඩං කරිස්සන්ති, විදෙසං ගන්ත්වා වසිස්සාමා”ති හත්ථසාරං ගහෙත්වා අග්ගද්වාරෙන නික්මෙත්වා “යත්ථ වා තත්ථ වා අඤ්ඤෙහි අජානනට්ඨානං ගන්ත්වා වසිස්සාමා”ති උහොපි අගමංසු.

තෙසං එකස්මිං යානෙ වසන්තානං සංවාසමන්වාය තස්සා කුච්ඡියං ගබ්භො පතිට්ඨාසි. සා ගබ්භස්ස පරිපාකං ආගම්ම සාමිකෙන සද්ධිං මන්තෙසි – “ගබ්භො මෙ පරිපාකං ගතො, ඤාතිමිත්තාදිවරිතෙ යානෙ ගබ්භවුට්ඨානං නාම උභින්නම්පි අම්මාකං දුක්ඛමෙව, කුලගෙහමෙව ගච්ඡාමා”ති. සො “අජ්ජ ගච්ඡාම, ස්වෙ ගච්ඡාමා”ති දිවසෙ අතික්කමාපෙසි. සා චින්තෙසි – “අයං බාලො අත්තනො දොසමහන්තාය ගන්තුං න උස්සහති, මාතාපිතරො ච නාම එකන්තහිතා, අයං ගච්ඡතු වා මා වා, මයා ගන්තුං වට්ටති”ති. තස්මිං ගෙහා නික්මන්තෙ සා ගෙහෙ පරික්ඛාරං පටිසාමෙත්වා අත්තනො කුලසරං ගතභාවං අනන්තරගෙහවාසිනං ආරොචෙත්වා මග්ගං පටිපජ්ජී.

අථ සො පුරිසො සරං ආගතො තං අදිස්වා පටිච්ඡස්සකෙ පුච්ඡිත්වා “කුලසරං ගතා”ති සුත්වා වෙගෙන අනුබන්ධිත්වා අන්තරාමග්ගෙ සම්පාපුණි. තස්සාපි තත්ථෙව ගබ්භවුට්ඨානං අහොසි. සො “කිං ඉදං හද්දෙ”ති පුච්ඡී. සාමි එකො පුත්තො ජානොති. ඉදානි කිං කරිස්සාමාති? යස්ස අත්ථාය මයං කුලසරං ගච්ඡාම, තං කම්මං අන්තරාව නිජ්ජන්තං, තත්ථ ගන්ත්වා කිං කරිස්සාම, නිවත්තාමාති ද්වෙපි එකචිත්තා හුත්වා නිවත්තිංසු. තස්ස දාරකස්ස ව පන්ථෙ ජාතන්තා පන්ථකොති නාමං අකංසු. තස්සා නචිරස්සෙව අපරොපි ගබ්භො පතිට්ඨති. සබ්බං පුරිමනයෙනෙව චිත්ථාරෙනබ්බං. තස්සපි දාරකස්ස පන්ථෙ ජාතන්තා පට්ඨජාතස්ස මහාපන්ථකොති නාමං කරිත්වා පච්ඡාජාතස්ස වුළපන්ථකොති නාමං අකංසු.

තෙ ද්වෙපි දාරකෙ ගහෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගතා. තෙසං තත්ථ වසන්තානං අයං මහාපන්ථකදාරකො අඤ්ඤෙ දාරකජනෙ “වුළපිතා මහාපිතා අයාකො අයාකා”ති වදන්තෙ සුත්වා මාතරං පටිපුච්ඡී – “අම්ම, අඤ්ඤෙ දාරකා කටෙන්නි ‘අයාකො අයාකා’ති, කිං අම්මාකං ඤාතකා නන්ථී”ති? ආම, තාත, තුම්මාකං එත්ථ ඤාතකා නන්ථී, රාජගහනගරෙ පන වො ධනසෙට්ඨි නාම අයාකො, තත්ථ තුම්මාකං බහු ඤාතකාති. කස්මා තත්ථ න ගච්ඡථ අම්මාති? සා අත්තනො අගමනකාරණං පුත්තස්ස අකටෙත්වා පුත්තෙසු පුනජ්ජනං කටෙන්නෙසු සාමිකමාහ – “ඉමෙ දාරකා අතිවිය මං කිලමෙන්නි, කිං නො මාතාපිතරො දිස්වා මංසං බාදිස්සන්ති, එහි දාරකානං අයාකකුලං දස්සෙමා”ති. අහං සම්මුඛා හවිතුං න සක්ඛිස්සාමි, තං පන නයිස්සාමිති. “සාධු සාමි, යෙන කෙනවි උපායෙන දාරකානං අයාකකුලමෙව දට්ඨං වට්ටති”ති ද්වෙපි ජනා දාරකෙ ආදාය අනුපුබ්බෙන රාජගහං පත්වා නගරද්වාරෙ එකිස්සා සාලාය නිවාසං කරිත්වා දාරකමාතා ද්වෙ දාරකෙ ගහෙත්වා ආගතභාවං මාතාපිතුනං ආරොවාපෙසි.

තෙ තං සාසනං සුත්වා සංසාරෙ සංසරන්තානං න පුත්තො න ධීතා නාම නන්ථී, තෙ අම්මාකං මහාපරාධිකා, න සක්කා තෙහි අම්මාකං වක්ඛුපටෙ යාතුං. එත්තකං පන ධනං ගහෙත්වා ද්වෙපි ජනා එසුකට්ඨානං ගන්ත්වා ජීවන්තු, දාරකෙ පන ඉධ පෙසෙන්නුති. සෙට්ඨිධීතා මාතාපිතුති පෙසිතං ධනං ගහෙත්වා දාරකෙ ආගතදුතානං හත්ථෙයෙව දත්වා පෙසෙසි. දාරකා අයාකකුලෙ වඩිස්සන්ති. තෙසු වුළපන්ථකො අතිදහරො, මහාපන්ථකො පන අයාකෙන සද්ධිං දසබලස්ස ධම්මකථං සොතුං ගච්ඡති. තස්ස නිව්චං සත්ථු සම්මුඛෙ ධම්මං සුණන්තස්ස පබ්බජ්ජාය චිත්තං නම්. සො අයාකං ආහ – “සවෙ තුම්මෙ අනුජානෙය්‍යාථ, අහං පබ්බජ්ජෙය්‍ය”න්ති. “කිං වදෙසි, තාත, මය්හං සකලලොකස්සපි පබ්බජ්ජතො තවෙව පබ්බජ්ජා හද්දිකා. සවෙ සක්කොසි, පබ්බජ, තාතා”ති සම්පට්චිජිත්වා සත්ථු සන්තිකං ගතො. සත්ථා “කිං, මහාසෙට්ඨි, දාරකො තෙ ලද්ධො”ති? “ආම, හන්තෙ, අයං දාරකො මය්හං නන්තා, තුම්මාකං සන්තිකෙ පබ්බජාමිති වදති”ති ආහ.

සත්ථා අඤ්ඤතරං පිණ්ඩවාරිකං “ඉමං දාරකං පබ්බාපෙහි”ති ආණාපෙසි. ථෙරො තස්ස තවපඤ්චකම්මට්ඨානං ආචික්ඛිත්වා පබ්බාපෙසි. සො බහුං බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා පරිපුණ්ණවස්සො උපසම්පදං ලභී. උපසම්පන්නො හුත්වා යොනිසොමනසිකාරෙ කම්මං කරොන්නො චතුන්නං අරුපාවචරජ්ඣානානං ලාභී හුත්වා ඝානභිගෙහි වුට්ඨාය අරහත්තං පාපුණි. ඉති සො සඤ්ඤාවිචට්ටකුසලානං අග්ගො ජාතො. සො ඝානසුබ්බෙන ඵලසුබ්බෙන විනිනාමෙන්නො චින්තෙසි – “සක්කා නු බො ඉමං සුබ්බං වුළපන්ථකස්ස දාතු”න්ති. තතො අයාකසෙට්ඨිස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “මහාසෙට්ඨි සවෙ තුම්මෙහ සම්පට්චිජ්ථ, අහං වුළපන්ථකං පබ්බාපෙය්‍ය”න්ති ආහ. පබ්බාපෙථ, හන්තෙති. ථෙරො වුළපන්ථකදාරකං පබ්බාපෙත්වා දසසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙසි. වුළපන්ථකසාමණෙරො භාතිකස්ස සන්තිකෙ.

“පදුමං යථා කොකනදං සුගන්ධං,
පාතො සියා ඵුල්ලමචිතගන්ධං;
අභිගිරිසං පස්ස විරොචමානං,
තපන්තමාදිච්චිවන්තලික්ඛේ”ති. (සං. නි. 1.123; අ. නි. 5.195) –

ඉමං ගාථං ගණ්භානි. ගහිතගහිතපදං උපරුපරිපදං ගණ්භන්තස්ස නස්සති. තස්ස ඉමං ගාථං ගහෙතුං වායමන්තස්සෙව චත්තාරො මාසා අතික්කන්තා. අථ නං මහාපන්ථකො ආහ – “චුළපන්ථක, ත්වං ඉමස්මිං සාසනෙ අභබ්බො, චතුභි මාසෙහි එකගාථමිපි ගහෙතුං න සක්කොසි, පබ්බජිතකිච්චං පන ත්වං කථං මත්ථකං පාපෙස්සසි, නික්ඛම ඉතො”ති. සො ථෙරෙන පණාමිතො විහාරපච්චන්තෙ රොදමානො අට්ඨාසි.

තෙන සමයෙන සත්ථා රාජගහං උපනිස්සාය ජීවකම්බවනෙ විහරති. තස්මිං සමයෙ ජීවකො පුරිසං පෙසෙසි “පඤ්චභි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං සත්ථාරං නිමන්තෙහි”ති. තෙන බො පන සමයෙන මහාපන්ථකො භත්තුද්දෙසකො හොති. සො “පඤ්චන්තං භික්ඛුසත්තං භික්ඛං සම්පට්ඨිතං, භන්තෙ”ති චුත්තො “චුළපන්ථකං යපෙත්වා සෙසානං සම්පට්ඨිතාමි”ති ආහ. චුළපන්ථකො තං කථං සුත්වා භියොසොමන්තාය දොමනස්සප්පත්තො අහොසි. සත්ථා චුළපන්ථකස්ස බෙදං දිස්වා “චුළපන්ථකො මයි ගතෙ බුජ්ඣස්සති”ති ගන්ත්වා අවිදුරෙ යානෙ අත්තානං දස්සෙත්වා “කිං ත්වං, පන්ථක, රොදසි”ති ආහ. භාතා මං, භන්තෙ, පණාමෙහිති. පන්ථක, තුය්හං භාතිකස්ස පරපුග්ගලානං ආසායානුසයඤ්ඤාණං නත්ථි, ත්වං බුද්ධවෙනෙයාපුග්ගලො නාමාති ඉද්ධියා අභිසම්බරිත්වා සුද්ධං වොළඛණ්ඩං අදාසි “ඉමං ගහෙත්වා ‘රජොහරණං රජොහරණං’න්ති චත්වා භාවෙහි පන්ථකා”ති.

සො සත්ථාරා දින්නං වොළඛණ්ඩං “රජොහරණං රජොහරණං”න්ති භත්ථෙත පරිමජ්ජන්තො නිසීදි. තස්ස පරිමජ්ජන්තස්ස ලොමානි කිලිට්ඨාතුකානි ජාතානි. පුන පරිමජ්ජන්තස්ස උක්ඛලිපරිපුඤ්ජනසදිසං ජාතං. සො ඤ්ඤාණපරිපාකං ආගම්ම තත්ථ බයවයං පට්ඨපෙත්වා චිත්තෙසි – “ඉදං වොළඛණ්ඩං පකතියා පණ්ඩරං පරිසුද්ධං, උපාදින්නකසරිරං නිස්සාය කිලිට්ඨං ජාතං, ඉදං චිත්තමිපි එවංගතිකමෙවා”ති. සමාධිං භාවෙත්වා චත්තාරි රූපාවචරජ්ඣානානි පාදකානි කත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. සො මනොමයජ්ඣානලාභී හුත්වා එකො හුත්වා බහුධා, බහුධා හුත්වා එකො භවිතුං සමත්ථො අහොසි. අරහත්තමග්ගෙනෙව චස්ස තෙපිටකඤ්ඤි ඡ අභිඤ්ඤා ච ආගම්සු.

පුනදිවසෙ සත්ථා එකුතෙහි පඤ්චභි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ගන්ත්වා ජීවකස්ස නිවෙසනෙ නිසීදි. චුළපන්ථකො පන අත්තනො භික්ඛාය අසම්පට්ඨිතත්තායෙව න ගතො. ජීවකො යාගුං දාතුං ආරභි, සත්ථා භත්ථෙත පත්තං පිදති. කස්මා, භන්තෙ, න ගණ්භථාති? විහාරෙ එකො භික්ඛු අත්ථි ජීවකාති. සො පුරිසං පහිණි “ගච්ඡ, භණෙ, විහාරෙ නිසින්තං අයාං ගහෙත්වා එහි”ති. චුළපන්ථකත්ථෙරොපි තස්ස පුරිසස්ස පුරෙ ආගමනායෙව භික්ඛුසහස්සං නිමිතින්තවා එකමිපි එකෙන අසදිසං, එකස්සපි ව විවරවිචාරණාදිසමණකම්මං අඤ්ඤෙන අසදිසං අකාසි. සො පුරිසො විහාරෙ භික්ඛුනං බහුභාවං දිස්වා ගන්ත්වා ජීවකස්ස කථෙසි – “භන්තෙ, ඉමස්මිං විහාරෙ භික්ඛුසම්බ්සො බහුතරො, තතො පක්කොසිතබ්බං භදන්තං න ජානාමි”ති. ජීවකො සත්ථාරං පටිපුච්ඡි – “කොනාමො, භන්තෙ, විහාරෙ නිසින්තභික්ඛු”ති? චුළපන්ථකො නාම ජීවකාති. ගච්ඡ හො “චුළපන්ථකො නාම කතරො”ති පුච්ඡිත්වා ආනෙහිති. සො විහාරං ගන්ත්වා “චුළපන්ථකො නාම, භන්තෙ, කතරො”ති පුච්ඡි. “අහං චුළපන්ථකො අහං චුළපන්ථකො”ති භික්ඛුසහස්සමිපි කථෙසි. සො පුනාගන්ත්වා ජීවකස්ස කථෙසි “සහස්සමත්තා භික්ඛු සබ්බෙපි ‘අහං චුළපන්ථකො අහං චුළපන්ථකො’ති කථෙන්නි, අහං ‘අසුකො නාම පක්කොසිතබ්බො’ති න ජානාමි”ති. ජීවකොපි පටිච්චිද්ධසච්චතාය “ඉද්ධිමා භික්ඛු”ති නයතො ඤ්ඤත්වා “පඨමං කථන්තභික්ඛුමෙව ‘තුම්හෙ සත්ථා පක්කොසති’ති චත්වා විවරකණ්ණෙ ගණ්භ තාතා”ති ආහ. සො විහාරං ගන්ත්වා තථා අකාසි, තාවදෙව සහස්සමත්තා භික්ඛු අන්තරධාසිසු. සො ථෙරං ගහෙත්වා අගමාසි. සත්ථා තස්මිං බණෙ යාගුං ගණ්භි.

දසබලෙ භත්තකිච්චං කත්වා විහාරං ගතෙ ධම්මසභායං කථා උදපාදි “යාව මහන්තා වත බුද්ධා නාම චත්තාරො මාසෙ එකගාථං ගණ්භිතුං අසක්කොන්තං භික්ඛුං එවංමහිද්ධිකං අකංසු”ති. සත්ථා තෙසං භික්ඛුනං චත්තාරාරං ඤ්ඤත්වා ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසප්ප “කිං වදෙථ, භික්ඛවෙ”ති පුච්ඡි. න භගවා අඤ්ඤං කිඤ්චි කථෙම, චුළපන්ථකෙන තුම්භාකං සන්තිකා මහාලාභො ලද්ධොති තුම්භාකංයෙව ගුණං කථෙමාති. අනච්ඡරියං, භික්ඛවෙ, ඉදානි මය්හං ඔවාදං කත්වා ලොකුත්තරදායජ්ජලාභො, අයං අතීතෙපි අපරිපක්කඤ්ඤාණෙ ධීතස්ස මය්හං ඔවාදං කත්වා ලොකියදායජ්ජං ලභිති. භික්ඛු “කදා, භන්තෙ”ති ආයාචිසු. සත්ථා තෙසං භික්ඛුනං අතීතං ආහරිත්වා දස්සෙසි.

භික්ඛවෙ, අතීතෙ බාරාණසීනගරෙ බ්‍රහ්මදත්තො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තස්මිං සමයෙ චුළකසෙට්ඨි නාම පණ්ඩිතො බාත්තො සබ්බනිමිත්තානි ජානාති. සො එකදිවසං රාජ්‍යපට්ඨානං ගච්ඡන්තො අන්තරවිජීයං මතමුසිකං දිස්වා තස්මිං බණෙ තක්ඛන්තං සමානෙත්වා ඉදමාහ – “සක්කා චක්ඛුමතා කුලපුත්තෙන ඉමං උන්දුරං ගහෙත්වා දාරහරණඤ්ච කාතුං කම්මන්තෙ ව පයොපේතු”න්ති. අඤ්ඤතරො දුග්ගතකුලපුත්තො තං සෙට්ඨිස්ස වචනං සුත්වා “නායං අජාතින්තා කථෙස්සති”ති මුසිකං ගහෙත්වා එකස්මිං ආපණෙ බිලාරස්සත්ථාය දත්වා කාකණිකං ලභි. තාය කාකණිකාය ථාණිතං කිණිත්වා එකෙන කුටෙන පානීයං ගණ්භිත්වා අරඤ්ඤතො ආගච්ඡන්තෙ මාලාකාරෙ දිස්වා ථොකං ථොකං ථාණිතඛණ්ඩං දත්වා උච්චිකෙන පානීයං අදාසි. තෙ තස්ස එකෙකං පුජ්ජමුට්ඨිං අදංසු. සො තෙන

පුජ්‍ය චූළාන පුනර්විද්වත ජාතිකඥ ජාතිය සටහන්ව ගනු ලබන පුජ්‍ය චාරාමයෙහි ගතො. තස්ස තංදිවසං මාලාකාරා අභිසම්මතකෙ පුජ්‍ය චාරාමයෙහි දන්වා අගමංසු. සො නවරස්සෙව ඉමිනා උපායෙන අට්ඨ කතාපණෙ ලභි.

පුන ඵකස්මිං වානවුට්ඨිදිවසෙ ජඩ්ඛිත උයානං ගන්ත්වා පතිත දාරුණං රාසිං කත්වා නිසින්තො රාජකුම්භකාරස්ස සන්තිකා සොළස කතාපණෙ ලභි. සො චතුර්විසති යා කතාපණෙසු ජාතෙසු “අත්ථි අයං උපායො මය්හ” න්ති නගරද්වාරතො අවිදුරෙ යානෙ ඵකං පාතියවාටිං යපෙත්වා පඤ්චසතෙ තිණ්‍යාරකෙ පාතියෙන උපට්ඨති. තෙ ආහංසු – “ත්ථං, සම්ම, අම්භාකං බහුපකාරො, කිං තෙ කරොමා” ති? සොපි “මය්හං කිච්චෙ උප්පන්නෙ කරිස්සවා” ති වත්වා ඉතො චිතො ච චිවරන්තො උප්පත්තමිතිකෙත ච ජලප්පත්තමිතිකෙත ච සද්ධිං මිත්තසන්ථං අකාසි. තස්ස උප්පත්තමිතිකො “ස්වෙ ඉමං නගරං අස්සවාණිජකො පඤ්ච අස්සසතානි ගනෙත්වා ආගමිස්සති” ති ආචික්ඛි. සො තස්ස චචනං සුත්වා තිණ්‍යාරකානං සඤ්ඤං දන්වා ඵකෙකං තිණ්‍යාරකාපං දිගුණං කත්වා ආහරාපෙසි. අථ සො අස්සානං නගරං පට්ටියවෙලාය තිණ්‍යාරකාපසහස්සං අන්තරද්වාරෙ රාසිං කත්වා නිසිදි. අස්සවාණිජො සකලනගරෙ අස්සානං වාරිං අලභිත්වා තස්ස සහස්සං දන්වා තං තිණ්‍යං ගණ්හි.

තතො කතිපාහව්වයෙනස්ස සමුද්දකමිතිකසහායකො ආරොවෙසි “පට්ටනං මහානාචා ආගතා” ති. සො “අත්ථි අයං උපායො” ති අට්ඨති කතාපණෙහි සබ්බපරිවාරසම්පන්නං තාවකාලිකං රථං ගනෙත්වා නාචාපට්ටනං ගන්ත්වා ඵකං අභිගුලිමුද්දිකං නාචිකස්ස සච්චකාරං දන්වා අවිදුරෙ යානෙ සාණිං පරික්ඛිපාපෙත්වා තත්ථ නිසින්තො පුරිසෙ ආණාපෙසි “බාහිරකෙසු වාණිජෙසු ආගතෙසු තතියෙන පටිභාරෙන ආරොවෙටා” ති. “නාචා ආගතා” ති සුත්වා බාරාණසිතො සතමත්තා වාණිජා “භණ්ඩං ගණ්හාමා” ති ආගමංසු. භණ්ඩං තුම්භෙ න ලභිස්සථ, අසුකට්ඨානෙ නාම මහාවාණිජෙන සච්චකාරො දින්තොති. තෙ තෙසං සුත්වා තස්ස සන්තිකං ආගතා, පාදමුලිකපුරිසා පුරිමසඤ්ඤාවසෙන තතියෙන පාටිභාරෙන තෙසං ආගතභාවං ආරොවෙසු. තෙ සතමත්තාපි වාණිජා ඵකෙකං සහස්සං දන්වා තෙන සද්ධිං නාචාය පත්තිකා හුත්වා පුන ඵකෙකං සහස්සං දන්වා පත්තිං විස්සජ්ජාපෙත්වා භණ්ඩං අත්තතො සත්තකං අකංසු. සො පුරිසො ද්වෙ සතසහස්සානි ගනෙත්වා බාරාණසිං ආගන්ත්වා “කතඤ්ඤානා භවිතුං වට්ටති” ති ඵකං සතසහස්සං ගනෙත්වා චූළසෙට්ඨිස්ස සන්තිකං ගතො.

අථ තං චූළසෙට්ඨි “කිං තෙ, තාත, කත්වා ඉදං ධනං ලද්ධ” න්ති පුච්ඡි. සො “තුම්භෙහි කට්ඨඋපායෙ යත්වා චතුර්විසතිතරෙයෙව ලද්ධ” න්ති ආහ. සෙට්ඨි තස්ස චචනං සුත්වා “ඉදානි ඵචරුපං දාරකං පරසත්තකං කාතුං න වට්ටති” ති වයප්පත්තං ධිතරං දන්වා සකලකුටුම්භස්ස සාමිකං අකාසි. සොපි කුලපුත්තො සෙට්ඨිතො අච්චයෙන තස්මිං නගරෙ සෙට්ඨිට්ඨානං ගනෙත්වා යාවතායුකං යත්වා යථාකම්මං ගතො. සත්ථා ද්වෙ වත්ථුනි කට්ඨෙත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨෙත්වා අභිසම්බුද්ධකාලෙ ඉමං ගාමමාහ –

“අප්පකෙනපි මෙධාවී, පාහතෙන විචක්ඛණො;
සමුට්ඨාපෙති අත්තානං, අණුං අග්ගිංව සන්ධම” න්ති. (ජා. 1.1.4);

ඉති සත්ථා ධම්මසහායං සන්තිසින්තානං ඉමං කාරණං දස්සෙසි. අයං ද්විත්තමිති මහාසාවකානං සුබ්බපත්ථනතො පට්ඨාය අනුපුබ්බිකවා. අපරභාගෙ පන සත්ථා අරියගණපරිවුතො ධම්මාසනෙ නිසින්තො මනොමයං කායං අභිනිමිත්තානං වෙතොව්වට්ටකසලානඤ්ච චූළපත්ථකත්ථෙරං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසි, සඤ්ඤාව්වට්ටකසලානං මහාපත්ථකත්ති.

සුභුතිත්ථෙරවත්ථු

201. තතියෙ අරණ්‍යවිහාරිනන්ති නික්කිලෙසවිහාරිනං. රණන්ති හි රාගාදයො කිලෙසා වුව්චන්ති, තෙසං අභාවෙන නික්කිලෙසවිහාරො අරණ්‍යවිහාරො නාම. සො යෙසං අත්ථි, තෙ අරණ්‍යවිහාරිනො. තෙසං අරණ්‍යවිහාරිනං සුභුතිත්ථෙරො අග්ගොති. කිඤ්චාපි හි අඤ්ඤෙපි බිණ්ණසවා අරණ්‍යවිහාරිනොව, ථෙරෙන පන ධම්මදෙසනාය ඵතං නාමං ලද්ධං. අඤ්ඤෙ හි භික්ඛු ධම්මං දෙසෙන්නො උද්දිස්සකං කත්වා වණ්ණං වා අවණ්ණං වා කට්ඨෙත්ති, ථෙරො පන ධම්මං දෙසෙන්නො සත්ථාරා දෙසිතනියාමතො අනොක්කමිත්වා දෙසෙති, තස්මා අරණ්‍යවිහාරිනං අග්ගො නාම ජාතො.

202. චතුත්ථෙ දක්ඛිණෙය්‍යානන්ති දක්ඛිණාරහානං. තත්ථ කිඤ්චාපි අඤ්ඤෙපි බිණ්ණසවා අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යා, ථෙරො පන පිණ්ඩාය වරන්තො සරෙ සරෙ මෙත්තාක්කානං සමාපජ්ජිත්වා සමාපත්තිතො වුට්ඨාය භික්ඛං ගණ්හාති “ඵචං භික්ඛාදායකානං මහජ්ජලං භවිස්සති” ති. තස්මා දක්ඛිණෙය්‍යානං අග්ගොති වුත්තො. අත්තභාවො පනස්ස සුසමිද්ධො, අලභිකතතොරණං විය විත්තපටො විය ච අතිවිය විරොචති. තස්මා සුභුතිති වුව්චති.

තස්ස පඤ්ඤාකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකවා – අයං කිර පදුමුත්තරෙ භගවති අනුප්පන්නෙයෙව හංසවතීනගරෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්ති, නන්දමාණවොතිස්ස නාමං අකංසු. සො වයප්පත්තො තයො වෙදෙ උග්ගණ්හිත්වා තත්ථ සාරං අපස්සන්තො අත්තතො පරිවාරෙහි චතුර්වත්තලීසාය මාණවකසහස්සෙහි සද්ධිං පබ්බතපාදෙ ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා පඤ්ච අභිඤ්ඤා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙසි, අත්තෙවාසිකෙපි ක්කානලාභිතො අකාසි.

තස්මිං සමයෙ පද්මුත්තරො භගවා ලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා භංසවතීනගරං උපනිස්සාය විහරන්තො එකදිවසං පච්චුසස්මයෙ ලොකං ඔලොකෙන්තො නන්දනාපසස්ස අන්තෙවාසිකානං ජට්ඨානං අරහත්තුපනිස්සයං නන්දනාපසස්ස ච ද්විභිග්ගෙහි සමන්තාගතස්ස සාවකස්ස ධානන්තරපත්ථනං දිස්වා පාතොව සරීරපටිජග්ගනං කත්වා පුබ්බණ්ණසමයං පත්තචීවරමාදාය සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස වත්ථුමිහි චුත්තනයෙනෙව නන්දනාපසස්ස අස්සමං අගමාසි. තත්ථ ඵලාඵලදානඤ්ච පුප්ඵාසනපඤ්ඤාපනඤ්ච නිරොධසමාපත්තිසමාපජ්ජනඤ්ච චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

සත්ථා පන නිරොධා වුට්ඨිතො අරණවිහාරිඅඩ්ඨගෙන ච දක්ඛිණෙයාසඨගෙන වානි ද්විභිග්ගෙහි සමන්තාගතං එකං සාවකං “ඉසිගණස්ස පුප්ඵාසනානුමොදනං කරොහි”ති ආණාපෙසි. සො අත්තනො විසයෙ ධන්වා තෙපිටකං සම්මසිත්වා අනුමොදනං අකාසි. තස්ස දෙසනාවසානෙ සත්ථා සයං ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සබ්බෙ චතුර්වතාලිසසහස්සාපි තාපසා අරහත්තං පාපුණ්ණු. නන්දනාපසො පන අනුමොදකස්ස භික්ඛුනො නිමිත්තං ගණ්හිත්වා සත්ථු දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙතුං නාසක්ඛි. සත්ථා “එථ, භික්ඛවො”ති සෙසභික්ඛුනං හත්ථං පසාරෙසි. සබ්බෙපි අන්තර්ගිතකෙසමස්ස ඉද්ධිමයපරික්ඛාරා වස්සසට්ඨිකත්ථෙරා විය අහෙසුං.

නන්දනාපසො තථාගතං වන්දිත්වා සම්මුඛෙ ධීතො ආහ – “හන්තෙ, යෙන භික්ඛුනා ඉසිගණස්ස පුප්ඵාසනානුමොදනා කතා, කො නාමොයං තුම්භාකං සාසනෙ”ති? අරණවිහාරිඅඩ්ඨගෙන ච දක්ඛිණෙයාසඨගෙන ච එතදග්ගං පත්තො එසොති. “හන්තෙ, අහමිපි ඉමිනා සත්තාහකතෙන අධිකාරකම්මෙන අඤ්ඤං සම්පත්තිං න පත්ථෙමි, අනාගතෙ පනාහං එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ අයං ථෙරො විය ද්විභිග්ගෙහි සමන්තාගතො භවෙයා”න්ති පත්ථනං අකාසි. සත්ථා අනන්තරායං දිස්වා බ්‍යාකරිත්වා පක්කාමි. නන්දනාපසොපි කාලෙන කාලං දසබලස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා අපරිහිනජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තො. ඉද්ධස්ස කල්‍යාණකම්මං. අන්තරා පන කම්මං න කටියති.

සො කප්පසතසහස්සං අතික්කමිත්වා සාවත්ථීයං සුමනසෙට්ඨිස්ස ගෙහෙ නිබ්බන්ති, සුභුතීතිස්ස නාමං අකංසු. අපරභාගෙ අම්භාකං සත්ථා ලොකෙ නිබ්බන්තො රාජගහං උපනිස්සාය විහරති. තදා අනාට්ඨිණ්ඩිකො සෙට්ඨි සාවත්ථීයං උට්ඨානකහණ්ඩං ගහෙන්වා අත්තනො සහායකස්ස රාජගහසෙට්ඨිනො සරං ගතො සත්ථු උප්පන්නභාවං ඤත්වා සත්ථාරං සිතවනෙ විහරන්තං උපසඩ්ධමිත්වා පඨමදස්සනෙනෙව සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය සත්ථාරං සාවත්ථී. ආගමනත්ථාය යාවිත්වා පඤ්චවත්තාලිසයොජනෙ මග්ගෙ යොජනෙ යොජනෙ සතසහස්සපරිච්චාගෙන විහාරෙ පතිට්ඨාපෙන්වා සාවත්ථීයං රාජමානෙන අට්ඨකරිසජ්ජමාණං ජෙතරාජකුමාරස්ස උය්‍යානභූමිං කොට්ඨසත්ථාරෙන කිණිත්වා තත්ථ භගවතො විහාරං කාරෙත්වා අදාසි. විහාරමහදිවසෙ අයං සුභුතිකුට්ඨිකො අනාට්ඨිණ්ඩිකසෙට්ඨිනා සද්ධිං ගන්ත්වා ධම්මං සුණන්තො සද්ධං පටිලභිත්වා පබ්බජි. සො උපසම්පන්නො ද්වෙ මාතිකා පගුණං කත්වා කම්මට්ඨානං කථාපෙන්වා අරඤ්ඤෙ සමණධම්මං කරොන්තො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා මෙත්තාඤ්ඤානං පාදකං කත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණු. ධම්මං දෙසෙන්තො චුත්තනයෙනෙව ධම්මං කථෙති, පිණ්ඩාය වරන්තො චුත්තනයෙනෙව මෙත්තාඤ්ඤානො වුට්ඨාය භික්ඛං ගණ්හාති. අථ නං සත්ථා ඉමං කාරණද්වයං පටිච්ච අරණවිහාරිනඤ්ච දක්ඛිණෙයාසනඤ්ච භික්ඛුනං අග්ගට්ඨානෙ ධ්වපෙසිති.

බදිරවනියරෙවතත්ථෙරවත්ථු

203. පඤ්චමෙ ආරඤ්ඤකානන්ති අරඤ්ඤවාසීනං. රෙවතො බදිරවනියොති ධම්මසෙනාපතිත්ථෙරස්ස කනිට්ඨභාතිකො. සො යථා අරඤ්ඤෙ ථෙරා අරඤ්ඤෙ වසමානා වනසභාගං උදකසභාගං භික්ඛාචාරසභාගඤ්ච සල්ලක්ඛෙන්වා අරඤ්ඤෙ වසන්ති, න ඵලං වසී. එතානි පන සභාගානි අනාදියිත්වා උප්පඨගලසක්ඛරපාසාණවිසමෙ බදිරවනෙ පටිවසති. තස්මා ආරඤ්ඤකානං අග්ගොති චුත්තො.

තස්ස පඤ්ඤකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකථා – අයං කිර අතීතෙ පද්මුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතීනගරෙ නිබ්බන්තො මහාගඬිගාය පයාගපතිට්ඨානතිත්ථෙ නාවාකම්මං කරොන්තො පටිවසති. තස්මිං සමයෙ සත්ථා සතසහස්සභික්ඛුපරිච්චාරො චාරිකං වරන්තො පයාගපතිට්ඨානතිත්ථං සම්පාපුණ්ණු. සො දසබලං දිස්වා චින්තෙසි – “මය්හං කාලෙන කාලං බුද්ධදස්සනං නාම නත්ථී, අයං මෙ කල්‍යාණකම්මායුහනක්ඛණො”ති නාවාසඬ්ඝාටං බන්ධාපෙන්වා උපරි වෙලවිතානං කාරෙත්වා ගන්ධමාලාදාමානි ඔසාරෙන්වා හෙට්ඨා වරපොත්ථකං චිත්තත්ථරණං අත්ථාරාපෙන්වා සපරිවාරං සත්ථාරං පරතීරං තාරෙසි.

තස්මිං සමයෙ සත්ථා එකං ආරඤ්ඤකං භික්ඛුං එතදග්ගෙ ධ්වපෙසි. සො නාවිකො තං දිස්වා “මයාපි ඵලමෙවං අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ ආරඤ්ඤකානං අග්ගෙන භවිතුං වට්ටති”ති සත්ථාරං නිමන්තෙන්වා සත්තාහං මහාදානං දත්වා සත්ථු පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා, “හන්තෙ, තුම්හෙහි එතදග්ගෙ ධ්වපිතො සො භික්ඛු විය අහමිපි අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ ආරඤ්ඤකානං අග්ගො භවෙයා”න්ති පත්ථනං අකාසි. සත්ථා අනන්තරායං දිස්වා “අනාගතෙ ගොතමබුද්ධස්ස සාසනෙ ත්වං ආරඤ්ඤකානං අග්ගො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකරිත්වා පක්කාමි. අන්තරා පන අඤ්ඤං කම්මං න කටියති.

සො යාවජීවං කල්‍යාණකම්මං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ මගධක්ඛෙන්තෙ නාලකබ්‍රාහ්මණගාමෙ සාරිබ්‍රාහ්මණියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගහෙන්වා තිණ්ණං භාතිකානං තිස්සන්තඤ්ච භගිනිනං.

සබ්බකන්ධිට්ඨො හුත්වා නිබ්බන්ති, රෙවතොතිස්ස නාමං අකංසු. අප්පස් මාතෘපිතරො චින්තෙසුං - “වඩ්ඪිතවඩ්ඪිතෙ දාරකෙ සමණා සත්ත්වන්තියා නෙත්වා පබ්බාපෙත්ති, අම්මාකං පුත්තං රෙවතං දහරමෙව සරඛන්ධනෙන බන්ධිස්සාමා”ති සමානකුලතො දාරිකං ආනෙත්වා රෙවතස්ස අය්යිකං වන්දාපෙත්වා, “අම්ම, තව අය්යිකාය මහල්ලකතරා හොඟි”ති ආහංසු. රෙවතො තෙසං කථං සුත්වා චින්තෙසි - “අයං දාරිකා දහරා පට්ඨමයෙ ඨිතා, ඉම්මස්සා කිර ඵලංවිධං රූපං මම අය්යිකාය රූපසද්දිසං භවිස්සති, පුච්ඡිස්සාමි තාව නෙසං අධිප්පාය”න්ති චින්තෙත්වා ආහ - “තුම්හෙ කිං කට්ඨං”ති? තාත, “අයං දාරිකා අය්යිකා විය තෙ ජරං පාපුණාතු”ති වදාමාති. සො “ඉම්මස්සා රූපං ඵලංවිධං භවිස්සති”ති පුච්ඡි. තාත, කිං වදෙසි, මහාපුඤ්ඤා ඵලංවිධා හොත්තිති.

සො චින්තෙසි - “ඉදං කිර රූපං ඉම්මා නියාමෙන වලින්තවං භවිස්සති පලිතකෙසං ඛණ්ඩදන්තං, අහං ඵවරූපෙ රූපෙ රජ්ජිත්වා කිං කරිස්සාමි, මම භාතිකානං ගතමග්ගමෙව ගම්මස්සාමි”ති කීළන්තො විය හුත්වා සමවයෙ තරුණදාරකෙ ආහ - “ඵථ, හො, විධාවනිකං කරිස්සාමා”ති නික්බ්බි. තාත, මඩ්ගලදිවසෙ මා බග්ගි ගච්ඡාති. සො දාරකෙහි සද්ධිං කීළන්තො විය අත්තනො ධාවනවාරෙ සම්පත්තෙ ටොකං ගන්ත්වා පපඤ්චෙත්වා ආගච්ඡති. පුන දුතියවාරෙ සම්පත්තෙ තතො තුරිතං විය ගන්ත්වා ආගතො, තතියවාරෙ සම්පත්තෙ “අයං මෙ කාලො”ති ඤත්වා සම්මුඛට්ඨානෙනෙව පලායිත්වා පංසුකුලිකභික්ඛුනං නිවාසට්ඨානං අරඤ්ඤං ගන්ත්වා ථෙරෙ අභිවාදෙත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. සප්පුරිස මයං තං ජානාම “කස්සාසි පුත්තො”ති, ත්වඤ්ඤං අලඬ්ඛකනනියාමෙනෙව ආගතො, කො තං පබ්බාපෙතුං උස්සහිස්සතිති. සො උභො ඛාහා පග්ගස්ස “විලුම්පන්ති මං විලුම්පන්ති ම”න්ති මහාරවං වීරවි. ඉතො චිතො ව භික්ඛු සන්තිපතිත්වා “සප්පුරිස, ඉමස්මිං යානෙ තව වත්ථං වා පිළන්ධනං වා කොචි ගණ්හන්තො නාම නත්ථි, ත්වඤ්ඤං ‘විලුම්පන්ති’ති වදසි, කිං සන්ධාය වදසි”ති? හන්තෙ, නාහං වත්ථාලඬ්ඛාරං සන්ධාය වදාමි, තිස්සන්තං පන මෙ සම්පත්තිනං විලොපො වත්තති, තං සන්ධාය වදාමි. මං තාව තුම්හෙ මා පබ්බාජයිත්ථ, භාතරං පන මෙ ජානාමාති. කොනාමො පන තෙ භාතාති? ගිහිකාලෙ උපතිස්සො නාම, ඉදානි පන සාරිපුත්තො නාම ජාතොති වදන්තිති. “ආවුසො, ඵලං සත්තෙ අයං කුලපුත්තො අම්මාකං කනිට්ඨභාතිකො නාම හොති, ජෙට්ඨභාතිකො නො ධම්මසෙනාපති පුරෙතරංයෙව ආහ - ‘අම්මාකං ඤාතකා සබ්බෙව මිච්ඡාදිට්ඨිකා, යො කොචි අම්මාකං ඤාතීති ආගච්ඡති, තං යෙන තෙනුපායෙන පබ්බාපෙය්වා’ති. අයං පන ථෙරස්ස අප්ඤ්ඤාත්තභාතිකො, පබ්බාපෙට්ඨං න”න්ති වත්වා තවපඤ්චකකම්මට්ඨානං ආචික්ඛිත්වා පබ්බාජයිංසු. අප් නං පරිපුණ්ණවස්සං උපසම්පාදෙත්වා කම්මට්ඨානෙ යොජයිංසු.

ථෙරො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ආවරිඤ්ඤපඤ්ඤායානං අවිදුරෙ යානෙ චුත්තප්පකාරං බද්ධවනං පවිසිත්වා සමණධම්මං කරොති. තස්ස “අරහත්තං අප්පත්වා දසබ්බං වා භාතිකත්ථෙරං වා න පස්සිස්සාමි”ති වායමන්තස්සෙව තයො මාසා අතික්කන්තා, සුමුමාලකුලපුත්තස්ස ලුබ්භොජනං භුඤ්ජන්තස්ස චිත්තං වලිතං නාම හොති, කම්මට්ඨානං විමොක්ඛං න ගතං. සො තෙමාසව්වයෙන පචාරෙත්වා චුත්ථවස්සො හුත්වා තස්මිංයෙව යානෙ සමණධම්මං කරොති. තස්ස සමණධම්මං කරොන්තස්ස චිත්තං ඵකග්ගං අහොසි, සො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණි.

අථායස්මා සාරිපුත්තො සත්ථාරං ආහ - “හන්තෙ, මය්හං කිර කනිට්ඨභාතා රෙවතො පබ්බජිතො, සො අභිරමෙය්වා වා න වා, ගන්ත්වා නං පස්සිස්සාමි”ති. හගවා රෙවතස්ස ආරද්ධවිපස්සකභාවං ඤත්වා ද්වෙ වාරෙ පටික්ඛිපිත්වා තතියවාරෙ යාචිතො අරහත්තං පත්තභාවං ඤත්වා, “සාරිපුත්ත, අහමපි ගම්මස්සාමි, භික්ඛුනං ආරොචෙහි”ති. ථෙරො භික්ඛුසඬ්ඨං සන්තිපාතෙත්වා, “ආවුසො, සත්ථා වාරිකං වරිතුකාමො, ගන්තුකාමා ආගච්ඡන්තු”ති සබ්බෙසංයෙව ආරොචෙසි. දසබ්බස්ස වාරිකත්ථාය ගමනකාලෙ ඔභිතකභික්ඛු නාම අප්පකා හොත්ති, “සත්ථු සුවණ්ණවණ්ණං සරීරං පස්සිස්සාම, මධුරධම්මකථං වා සුණ්ණස්සාමා”ති යෙහුයොන ගන්තුකාමාව බහුකා හොත්ති. ඉති සත්ථා මහාභික්ඛුසඬ්ඨසපරිවාරො “රෙවතං පස්සිස්සාමි”ති නික්බන්තො.

අථෙකස්මිං පදෙසෙ ආනන්දත්ථෙරො ද්වෙධාපථං පත්වා හගවන්තං පුච්ඡි - “හන්තෙ, ඉමස්මිං යානෙ ද්වෙ මග්ගා, කතරමග්ගෙන සඬ්ඨෙහො ගච්ඡතු”ති. කතරමග්ගො, ආනන්ද, උජුකොති? හන්තෙ, උජුමග්ගො තිංසයොජනො අමනුස්සපථො, පරිහාරමග්ගො පන සට්ඨියොජනිකො බෙමො සුභික්ඛොති. ආනන්ද, සීවලි අම්මෙහි සද්ධිං ආගතොති? ආම, හන්තෙ, ආගතොති. තෙන හි සඬ්ඨෙහො උජුමග්ගමෙව ගණ්හතු, සීවලිස්ස පුඤ්ඤං වීමංසිස්සාමාති. සත්ථා භික්ඛුසඬ්ඨසපරිවාරො සීවලිත්ථෙරස්ස පුඤ්ඤවීමංසනත්ථං අට්ඨමග්ගං අභිරුහි. මග්ගං අභිරුහනට්ඨානතො පට්ඨාය දෙවසඬ්ඨෙහො යොජනෙ යොජනෙ යානෙ නගරං මාපෙත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස වසනත්ථාය විහාරෙ පටියාදෙසි. දෙවපුත්තා රඤ්ඤා පෙසිතකම්මකාරා විය හුත්වා යාගුබ්ජ්ජකාදීනි ගහෙත්වා “කහං අයොසා සීවලි, කහං අයොසා සීවලි”ති පුච්ඡන්තා ගච්ඡන්ති. ථෙරො තං සක්කාරසම්මානං ගණ්හාපෙත්වා සත්ථු සන්තිකං ගච්ඡති. සත්ථා භික්ඛුසඬ්ඨෙහෙ සද්ධිං පරිභුඤ්ජි.

ඉම්මාව නියාමෙන සත්ථා සක්කාරසම්මානං අනුභවන්තො දෙවසිකං යොජනපරමං ගන්ත්වා තිංසයොජනිකං කන්තාරං අතික්කම්ම බද්ධවතියත්ථෙරස්ස සභාගට්ඨානං පත්තො. ථෙරො සත්ථු ආගමනං ඤත්වා අත්තනො වසනට්ඨානෙ බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස පහොනකවිහාරෙ දසබ්බස්ස ගන්ධකුටිං රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානාදීනි ව ඉද්ධියා මාපෙත්වා තථාගතස්ස පච්චුග්ගමනං ගතො. සත්ථා අලඬ්ඛකපටියත්තෙන මග්ගෙන විහාරං පාචිසි. අප් තථාගතෙ ගන්ධකුටිං පට්ඨයෙ භික්ඛු වස්සග්ගෙන පත්තසෙනාසනානි පටිසිංසු. දෙවතා “අකාලො ආහාරස්සා”ති අට්ඨවිධං පානකං ආහරිංසු. සත්ථා සඬ්ඨෙහෙ සද්ධිං පානකං පිච්චි. ඉම්මාව නියාමෙන තථාගතස්ස සක්කාරසම්මානං අනුභවන්තස්සෙව අද්ධමාසො අතික්කන්තො.

අපේකව්වෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු එකස්මිං යානෙ නිසිදිත්වා කථං උප්පාදයිංසු “සත්ථා දසබලො ‘මය්භං අග්ගසාවකස්ස කතිට්ඨභාතා’ති වත්වා එවරුපං නවකම්මිකභික්ඛුං පස්සිතුං ආගතො, ඉමස්ස විහාරස්ස සන්තිකෙ ජෙනවනමහාවිහාරො වා වෙළවනවිහාරාදයො වා කිං කරිස්සන්ති. අයම්පි භික්ඛු එවරුපස්ස නවකම්මස්ස කාරකො, කිං නාම සමණධම්මං කරිස්සති”ති? අථ සත්ථා චිත්තෙසි – “මයි විරං වසන්තෙ ඉදං යානං ආකිණ්ණං භවිස්සති, ආරඤ්ඤකා භික්ඛු නාම පව්වෙකත්ථිකා භොන්ති, රෙවතස්ස අභාසුචිහාරො භවිස්සති”ති තතො රෙවතස්ස දිවාට්ඨානං ගතො. ථෙරො එකකොව වඩ්ඤාමනකොට්ඨං ආලම්බනථලකං නිස්සාය පාසාණථලකෙ නිසින්තො සත්ථාරං දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වා පච්චුග්ගන්ත්වා වන්දි.

අථ නං සත්ථා පුච්ඡි – “රෙවත, ඉමං වාළම්ගට්ඨානං, වණ්ඨානං භත්ථිඅස්සාදිනං සද්දං සුත්වා කින්නි කරොසි”ති? තෙසං මෙ, භන්තෙ, සද්දං සුභතො අරඤ්ඤරුති නාම උප්පජ්ජති. සත්ථා තස්මිං යානෙ රෙවතත්ථෙරස්ස පඤ්චභි ගාථාසතෙහි අරඤ්ඤෙ නිවාසානිසංසං නාම කථෙත්වා සුනදිවසෙ අවිදුරෙ යානෙ පිණ්ඩාය වරින්වා රෙවතත්ථෙරං නිවත්තෙත්වා යෙහි භික්ඛුහි ථෙරස්ස අවණ්ණො කට්ඨො, තෙසං කත්තරයට්ඨිඋපාහනානෙලනාළිජත්තානං පමුස්සනභාවං අකාසි. තෙ අත්තනො පරික්ඛාරත්ථාය නිවත්තා ආගතමග්ගෙනෙව ගච්ඡන්තාපි තං යානං සල්ලක්ඛෙනුං න සක්කොන්ති. පයං භි තෙ අලභිකතපටියත්තෙන මග්ගෙන ගන්ත්වා තංදිවසං පන විසමමග්ගෙන ගච්ඡන්තා තස්මිං තස්මිං යානෙ උක්කුට්ඨං නිසිදන්ති, ජාණුකෙන ගච්ඡන්ති. තෙ ගුම්ඛෙ ව ගච්ඡෙ ව කණ්ටකෙ ව මද්දන්තා අත්තනො වසිතසභාගට්ඨානං ගන්ත්වා තස්මිං තස්මිං බදිරධාණුකෙ අත්තනො ඡත්තං සඤ්ජානන්ති, උපාහනං කත්තරයට්ඨි තෙලනාළිං සඤ්ජානන්ති. තෙ තස්මිං සමයෙ “ඉද්ධිමා අයං භික්ඛු”ති ඤත්වා අත්තනො පරික්ඛාරෙ ආදාය “දසබලස්ස පටියත්තසක්කාරො නාම එවරුපො භොති”ති වදන්තා ආගමංසු.

පුරතො ගතභික්ඛු, විසාඛා උපාසිකා, අත්තනො ගෙහෙ නිසින්තකාලෙ පුච්ඡති – “මනාපං නු ඛො, භන්තෙ, රෙවතත්ථෙරස්ස වසනට්ඨාන”න්ති? මනාපං උපාසිකෙ නන්දනවනචිත්තලතාදිපටිභාගං තං සෙනාසනන්ති. අථ නෙසං සබ්බපච්ඡතො ආගතභික්ඛු පුච්ඡි – “මනාපං, අය්‍යා, රෙවතත්ථෙරස්ස වසනට්ඨාන”න්ති. මා පුච්ඡ උපාසිකෙ, කථෙතුං අයුත්තට්ඨානමෙතං, උප්පඨගලං සක්ඛරපාසාණවිසමං බදිරවනං එතං, තත්ථ සො භික්ඛු විහරන්ති. විසාඛා, පුරිමානඤ්ච පච්ඡිමානඤ්ච භික්ඛුනං කථං සුත්වා “කෙසං නු ඛො කථා සච්චා”ති පච්ඡාභත්තෙ ගන්ධමාලං ආදාය දසබලස්ස උපට්ඨානං ගන්ත්වා, වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තා සත්ථාරං පුච්ඡි – “භන්තෙ, රෙවතත්ථෙරස්ස වසනට්ඨානං එකව්වෙ, අය්‍යා, වණ්ණෙත්ති, එකව්වෙ නින්දන්ති, කිං නාමෙතං, භන්තෙ”ති? විසාඛෙ රමණීයං වා භොතු මා වා, යස්මිං යානෙ අරියානං චිත්තං රමති, තදෙව යානං රමණීයං නාමාති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤෙ, නින්තෙ වා යදි වා ථලෙ;
යත්ථ අරහන්තො විහරන්ති, තං භූමිරාමණෙය්‍යක”න්ති. (ධ. ප. 98; සං. නි. 1.261);

අථ සත්ථා අපරභාගෙ ජෙනවනමහාවිහාරෙ අරියගණමජ්ඣෙ නිසින්තො ථෙරං ආරඤ්ඤකානං භික්ඛුනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

කඨිබාරෙවතත්ථෙරවත්ථු

204. ඡට්ඨෙ ක්‍රියායනන්ති ක්‍රියාලාභීනං ක්‍රියාභිරතානං. සො කිර ථෙරො යා ක්‍රියාසමාපත්තියො දසබලො සමාපජ්ජති, තතො අප්පතරං යපෙත්වා බහුතරා සමාපජ්ජති. තස්මා ක්‍රියායනං අග්ගො නාම ජාතො. කඨිබායනභාවෙන කඨිබාරෙවතොති වුවවති. කඨිබා නාම කුක්කුච්චං, කුක්කුච්චකොති අත්ථො. කිං පන අඤ්ඤෙ කුක්කුච්චකා නත්ථිති? අත්ථි, අයං පන ථෙරො කප්පියෙපි කුක්කුච්චං උප්පාදෙසි. තෙනස්ස කුක්කුච්චකතා අතිපාකටා ජාතාති කඨිබාරෙවතොත්ථෙව සඨිබං ගතො.

තස්ස පඤ්ඤාකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකථා – අයං කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ පුරිමනසෙනෙව මහාජනෙන සද්ධිං විහාරං ගන්ත්වා පරිසපරියන්තෙ යිතො ධම්මං සුභන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං ක්‍රියාභිරතානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙත්තං දිස්වා “මයාපි අනාගතෙ එවරුපෙන භවිතුං වට්ටති”ති දෙසනාවසානෙ සත්ථාරං නිමන්තෙත්වා පුරිමනසෙනෙව සත්තාහං මහාසක්කාරං කත්වා භගවන්තං ආහ – “භන්තෙ, අහං ඉමිනා අධිකාරකම්මෙන න අඤ්ඤං සම්පත්තිං පත්ථෙමි, යථා පන සො තුම්භෙහි ඉතො සත්තදිවසමත්ථකෙ භික්ඛු ක්‍රියායනං අග්ගට්ඨානෙ යපිතො, එවං අහම්පි අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ ක්‍රියායනං අග්ගො භවෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං අකාසි. සත්ථා අනාගතං ඔලොකෙත්වා සමීප්ඤානභාවං දිස්වා “අනාගතෙ කප්පසතසහස්සාවසානෙ ගොතමො නාම බුද්ධො උප්පජ්ජිස්සති, තස්ස සාසනෙ ත්වං ක්‍රියායනං අග්ගො භවිස්සසි”ති බ්‍යාකරිත්වා පක්කාමි.

සො යාවජ්චං කල්‍යාණකම්මං කත්වා කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා අම්භාකං භගවතො කාලෙ සාවත්ථිනගරෙ මහාභොගකුලෙ නිබ්බන්තො පච්ඡාභත්තං ධම්මස්සවනත්ථං ගච්ඡන්තෙන මහාජනෙන සද්ධිං විහාරං ගන්ත්වා පරිසපරියන්තෙ යිතො දසබලස්ස ධම්මකථං සුත්වා සද්ධිං පටිලභිත්වා පබ්බජිතො උපසම්පදං ලභිත්වා කම්මට්ඨානං කථාපෙත්වා ක්‍රියාපරිකම්මං කරොන්තො ක්‍රියාලාභී හුත්වා ක්‍රියාමෙව පාදකං කත්වා අරහත්තථලං පාපුණි. සො දසබලෙන සමාපජ්ජිතබ්බසමාපත්තිනං අප්පතරා යපෙත්වා බහුතරා සමාපජ්ජන්තො අහොරත්තං

කොතෙසු විණිණුවයි අහොයි. අප් නං අපරහාගෙ සත්ථා ඉමං ගුණං ගහෙත්වා කොයිනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙයි.
“අකප්පියො, ආවුසො ගුළො, අකප්පියා මුග්ගා”ති (මහාව. 272) එවං පන කප්පියෙස්වෙව වත්ථුසු කුක්කුච්චස්ස
උප්පාදිතයා කුක්කුච්චසඬ්ඨානාය කඬ්ඨාය භාවෙන කඬ්ඨාරොවතොති සඬ්ඨං ගතොති.

සොණකොළිවිසත්ථෙරවත්ථු

205. සත්තමෙ ආරද්ධවීරියානන්ති පග්ගහිතවීරියානං පරිපුණ්ණවීරියානං. සොණො කොළිවිසොති සොණොති
තස්ස නාමං, කොළිවිසොති ගොත්තං. කොට්ඨෙස්සොති වා අත්ථො, ඉස්සරියෙන කොට්ඨපත්තස්ස චෙස්සකුලස්ස
දාරකොති අධිප්පායො. යස්මා පන අඤ්ඤෙසං භික්ඛුනං වීරියං නාම වඩ්ඨෙත්ඛං හොති, ථෙරස්ස පන
භාපෙනඛංමෙව අහොයි. තස්මා එස ආරද්ධවීරියානං අග්ගො නාම ජාතො.

තස්ස පඤ්ඤාමිමෙ අයමනුපුබ්බිකථා – අයං කිර අතීතෙ පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බන්ති,
සිරිවඩ්ඪකුමාරොතිස්ස නාමං අකංසු. සො වයප්පත්තො පුරිමනයෙනෙව විහාරං ගන්ත්වා පරිසපරියන්තෙ යීතො
ධම්මං සුණන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං ආරද්ධවීරියානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා “මයාපි අනාගතෙ
එවරුපෙන භවිතුං වට්ටති”ති දෙසනාපරියොසානෙ දසබලං නිමන්තෙත්වා සත්තාහං මහාදානං දත්වා වුත්තනයෙනෙව
පත්ථනං අකාසි. සත්ථා තස්ස පත්ථනයා සමිප්ඤ්ඤාභාවං දිස්වා පුරිමනයෙනෙව බ්‍යාකරිත්වා විහාරං ගතො.

සොපි සිරිවඩ්ඪසෙට්ඨි යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො කප්පසතසහස්සං අතික්කමිත්වා
ඉමස්මිං කප්පෙ පරිනිබ්බුතෙ කස්සපදසබලෙ අනුප්පන්නෙ අම්මාකං භගවති බාරාණසියං කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං
ගණ්හි. සො අත්තනො සභායකෙහි සද්ධිං ගඩ්ඨායං කීළති. තස්මිං සමයෙ එකො ජිණ්ණවීරිකො පච්චෙකබුද්ධො
“බාරාණසියං උපනිස්සාය ගඩ්ඨාතිරෙ පණ්ණසාලං කත්වා වස්සං උපගච්ඡිස්සාමි”ති උදකෙන සමුපබ්‍රාජ්ඣෙ දණ්ඩකෙ
ව වල්ලියො ව සංකඩ්ඪති. අයං කුමාරො සභායකෙහි සද්ධිං ගන්ත්වා අභිවාදෙත්වා යීතො, “භන්තෙ, කිං කරොථා”ති
පුච්ඡි. කුමාර උපකට්ඨෙ අත්තොවස්සෙ පබ්බජිතානං වසනට්ඨානං නාම ලද්ධුං වට්ටති. “භන්තෙ, අප්පෙව
එකදිවසං අයොගා යථා තථා ආගමෙතු, අහං ස්වෙ අයාස්ස වසනට්ඨානං කරිස්සාමි”ති ආහ. පච්චෙකබුද්ධො
“තස්සෙව කුමාරස්ස සඬ්ගහං කරිස්සාමි”ති ආගතත්තා අධිවාසෙයි. සො තස්ස අධිවාසනං විදිත්වා ගතො පුනදිවසෙ
සක්කාරසම්මානං සප්පෙත්වා පච්චෙකබුද්ධස්ස ආගමනං ඔලොකෙන්තො අට්ඨාසි. පච්චෙකබුද්ධොපි “කහං නු බො
අප්ප භික්ඛාචාරං ලභිස්සාමි”ති ආවප්පෙන්තො ඤත්වා තස්සෙව ගෙහද්වාරං අගමාසි.

කුමාරො පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා සම්පියායමානො පත්තං ආදාය භික්ඛං දත්වා “ඉමං අත්තොවස්සං මය්හං
ගෙහද්වාරමෙව ආගච්ඡට්, භන්තෙ”ති පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා පච්චෙකබුද්ධෙ භත්තකිච්චං කත්වා පක්කන්තෙ අත්තනො
සභායකෙහි සද්ධිං ගන්ත්වා එකදිවසෙනෙව පච්චෙකබුද්ධස්ස වසනපණ්ණසාලඤ්ච වඩ්ඪකමනඤ්ච
රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානානි ව කාරාපෙත්වා අදාසි. තස්සෙව පණ්ණසාලං පටිසනවෙලාය හරිතුපලිත්තය භූමියා “පාදෙසු
කලලං මා ලග්ගි”ති අත්තනො පාරුපනං සතසහස්සග්ගසනකං රත්තකම්බලං භූමත්ථරණං සන්ථරිත්වා කම්බලස්ස
වණ්ණෙන සද්ධිං පච්චෙකබුද්ධස්ස සරීරප්පහං එකසදිසං දිස්වා අතිවිය පසන්තො හුත්වා ආහ – “යථා තුම්හෙහි
අක්කන්තකාලතො පට්ඨාය ඉමස්ස කම්බලස්ස අතිවිය පහා විරොචති, එවමෙව මය්හමපි නිබ්බන්තනිබ්බන්තට්ඨානෙ
හත්ථපාදානං වණ්ණො බන්ධුජීවකපුප්ඵවණ්ණො හොතු, සතක්ඛන්තුං විහතකප්පාසපට්ඨස්සසදිසොව එස්සො
හොතු”ති. සො තෙමාසං පච්චෙකබුද්ධං උපට්ඨහිත්වා පචාරිතකාලෙ තිච්චරං අදාසි. පච්චෙකබුද්ධො
පරිපුණ්ණපත්තචීවරො ගන්ධමාදනමෙව ගතො.

සොපි කුලපුත්තො දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො අම්මාකං භගවතො කාලෙ කාළවම්පානගරෙ උපසෙට්ඨිස්ස
සරෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්ස පටිසන්ධිග්ගහණකාලතො පට්ඨාය සෙට්ඨිකුලං අනෙකානි පණ්ණාකාරසහස්සානි
ආගච්ඡන්ති. ජාතදිවසෙ ව සකලනගරං එකසක්කාරසම්මානං අහොසි. අප්පස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ මාතාපිතරො
“අම්මාකං පුත්තො අත්තනො නාමං ගණ්හිත්වා ව ආගතො, රත්තසුචණ්ණරසපරිසිත්තා වියස්ස සරීරච්ඡට්”ති
සොණකුමාරොත්ථෙවස්ස නාමං අකංසු.

අප්පස්ස සට්ඨි ධාතියො උපනෙත්වා දෙවකුමාරං විය නං සුබෙන වඩ්ඨෙසුං. තස්ස එවරුපං ආහාරවිධානං අහොසි
– සට්ඨිකරිසමන්තං යානං කසිත්වා තිව්ධෙන උදකෙන පොසෙන්ති. කෙදාරෙ පටිසන්තිසු උදකමානිකාසු බීරොදකස්ස
ව ගන්ධොදකස්ස ව අනෙකානි වාටිසහස්සානි ආසිඤ්චන්ති. සාලිසිසානං බීරග්ගහණකාලෙ සුකාදීනං පාණානං
උච්ඡිට්ඨකරණනිවාරණත්ථං විහිග්ගහණං සුබුමාලභාවත්ථඤ්ච පරියන්තපරික්ඛෙපෙ ව අත්තරන්තරා ව ථම්මෙහි
නිබ්බන්තවා උපරි දණ්ඩකෙ දත්වා කිලඤ්ඤෙහි ජාදෙත්වා සමන්තා සාණියා පරික්ඛිපිත්වා සබ්බපරියන්තෙ ආරක්ඛං
ගණ්හන්ති. සස්සෙ නිප්පන්නෙ කොට්ඨෙ වතුජාතිගන්ධෙහි පරිහණ්ඩං කත්වා උපරි උත්තමගන්ධෙහි පරිභාවෙන්ති .
අනෙකසහස්සපුරිසා බෙත්තං ඔරුග්ග සාලිසිසානි වණ්ණෙට්ඨ ඡිත්තිත්වා මුට්ඨිමුට්ඨියො කත්වා රජ්ජුකෙහි බන්ධිත්වා
සුක්ඛාපෙත්ති. තතො කොට්ඨකස්ස හෙට්ඨිමතලෙ ගන්ධෙ සන්ථරිත්වා උපරි සාලිසිසානි සන්ථරන්ති. එවං
එකන්තරිකං කත්වා සන්ථරන්තා කොට්ඨකං පුරෙත්වා ද්වාරං පිදහන්ති , නිවස්සසම්පත්තකාලෙ කොට්ඨකං
විවරන්ති. විවට්ඨකාලෙ සකලනගරං සුගන්ධගන්ධිකං හොති. සාලිමිති පහතෙ ධුත්තා ථූසෙ කිණිත්වා ගණ්හන්ති,
කුණ්ඩකං පන වූඵපට්ඨාකා ලහන්ති. මුසලසට්ඨිතකෙ සාලිතණ්ඩුලෙ විචිනිත්වා ගණ්හන්ති . තෙ
සුචණ්ණහීරකපච්ඡියං පක්ඛිපිත්වා සතකාලං පරිස්සාවෙන්වා ගහිතෙ පක්කුච්ඡිජාතිරසෙ එකචාරං පක්ඛිපිත්වා

උද්ධරණී, පමුබට්ටානං සුමනපුප්ඵසදිසං හොති. තං භොජනං සුවණ්ණසරකෙ පක්ඛිපිත්වා පක්කුටීතආප්පොදකමුද්දපායසපුරිතස්ස රජතථාලස්ස උපරි කත්වා ආදාය ගන්ත්වා සෙට්ඨිපුත්තස්ස පුරතො යපෙන්නි.

සො අත්තනො යාපනමත්තං භුඤ්ජිත්වා ගන්ධවාසිතෙන උදකෙන මුඛං වික්ඛාලෙන්වා හත්ථපාදෙ ධොවති. අථස්ස ධොතහත්ථපාදස්ස නානප්පකාරං මුඛවාසං උපනෙන්නි. තස්ස අක්කමනට්ඨානෙන වරපොත්ථකචිත්තත්ථරණං අත්ථරන්නි. හත්ථපාදතලානිස්ස ඛන්ධුජීවකපුප්ඵවණ්ණානි හොන්ති, සතකාලවිහතකප්පාසස්ස විය ඵස්සො, පාදතලෙසු මණ්ණිකුණ්ඩලාවත්තවණ්ණානි ලොමානි ජායිංසු. සො කස්සව්දෙව කුප්ඤ්ඤිත්වා “ආජානාහි භූමිං අක්කමිස්සාමි” ති වදති. තස්ස වයප්පත්තස්ස තිණ්ණං උතුනං අනුවඡිවිකෙ තයො පාසාදෙ කාරෙන්වා නාටකානි ව උපට්ඨාපෙසුං. සො මහාසම්පත්තිං අනුභවන්නො දෙවො මඤ්ඤෙ පටිවසති.

අථ අම්භාකං සත්ථරි සබ්බඤ්ඤානං පත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කෙ රාජගහං උපනිස්සාය විහරන්තෙ පාදලොමදස්සනත්ථං රඤ්ඤා මාගධෙන පක්කොසාපෙන්වා අසිනියා ගාමීයසහස්සෙහි සද්ධිං සත්ථු සන්තිකං පහිතො ධම්මදෙසනං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො සත්ථාරං පබ්බජ්ජං යාමි. අථ නං හගවා “අනුඤ්ඤාතොසි මාතාපිතුහි” ති පුච්ඡිත්වා අනනුඤ්ඤාතභාවං සුත්වා “න ඛො, සොණ, තථාගතා මාතාපිතුහි අනනුඤ්ඤාතං පුත්තං පබ්බාපෙන්නි” ති පටික්ඛිපි. සො “සාධු හගවා” ති තථාගතස්ස වචනං සිරසා සම්පට්චින්නි මාතාපිතුනං සන්තිකං ගන්ත්වා අනුජානාපෙන්වා සත්ථු සන්තිකං ආගම්ම අඤ්ඤතරස්ස භික්ඛුනො සන්තිකෙ පබ්බජී. අයමෙන්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරතො පනස්ස පබ්බජ්ජාට්ඨානං පාළියං (මහාව. 243) ආගතමෙව.

තස්ස පබ්බජ්ජඤ්ච උපසම්පදඤ්ච ලභිත්වා රාජගහෙ විහරන්තස්ස සම්බහුලා ඤාතිසාලොභිතා ව සන්දිට්ඨසම්මතතා ව සක්කාරසම්මානං ආහරන්ති, රුපනිප්ඵත්තියා වණ්ණං කට්ඨෙත්ති, අඤ්ඤෙපි ජනා පස්සිතුං ආගච්ඡන්ති. ථෙරො චිත්තෙසි – “මම සන්තිකං බහු ජනා ආගච්ඡන්ති, කම්මට්ඨානෙන වා විපස්සනාය වා කම්මං කාතුං කථං සක්ඛිස්සාමි, යංනුනාහං සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං කථාපෙන්වා සිතවනසුසානං ගන්ත්වා සමණධම්මං කරෙය්‍යං. තත්‍ර හි සුසානන්ති ජිගුච්ඡිත්වා බහු ජනා නාගමිස්සන්ති, ඵලංසන්තෙ මම කිච්චං මත්ථකං පාපුණ්ණස්සති” ති සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං කථාපෙන්වා සිතවනං ගන්ත්වා සමණධම්මං කාතුං ආරභි. සො චිත්තෙසි – “මය්‍හං සරිරං පරමසුඛමාලං, න ඛො පන සක්කා සුඛෙනෙව සුඛං පාපුණ්ණතුං, කායං කිලමෙන්වාපි සමණධම්මං කාතුං වට්ටති” ති. තතො යානවච්ඡිකමමෙව අධිට්ඨාය පධානමකාසි. තස්ස සුඛමාලානං පාදතලානං අත්තන්තෙහි ථොටා උට්ඨාය භිජ්ජිංසු, වඬකමො එකලොභිතොව අහොසි. පාදෙසු අවහන්තෙසු ජණ්ණුකෙහිහි හත්ථෙහිපි වායමිත්වා වඬකමති. ඵලං වීරියං දද්දං කරොන්තොපි ඔහාසමත්තමපි නිබ්බන්තෙතුං අසක්කොන්තො චිත්තෙසි – “සචෙ අඤ්ඤෙපි ආරද්ධවීරියො භවෙය්‍ය, මාදිසොව භවෙය්‍ය. අහං ඛො පන ඵලං වායමන්තොපි මග්ගං වා ඵලං වා උප්පාදෙතුං න සක්කොමි, අද්ධා නෙවාහං උග්ගිතඤ්ඤා, න විපඤ්චිතඤ්ඤා, න නෙය්‍යො, පදපරමෙන මයා භවිතබ්බං. කිං මෙ පබ්බජ්ජාය, භිතායාවත්තිත්වා භොගෙ ව භුඤ්ජිස්සාමි පුඤ්ඤානි ව කරිස්සාමි” ති.

තස්මිං සමයෙ සත්ථා ථෙරස්ස චිත්තකං ඤත්වා සායන්හසමයෙ භික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතො තත්ථ ගන්ත්වා ලොභිතෙන ථුට්ඨං වඬකමං දිස්වා ථෙරං විණොවාදෙන (මහාව. 243) ඔවදිත්වා වීරියසමථයොජනත්ථාය තස්ස කම්මට්ඨානං කට්ඨෙත්වා ගිජ්ඣකුටමෙව ගතො. සොණත්ථෙරොපි දසබලස්ස සම්මුඛා ඔවාදං ලභිත්වා නවරස්සෙව අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි. අථ සත්ථා අපරභාගෙ ජෙතවනෙ භික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතො ධම්මං දෙසෙන්තො ථෙරං ආරද්ධවීරියානං අග්ගට්ඨානෙන යපෙසිති.

සොණකුටිකණ්ණත්ථෙරවත්ථු

206. අට්ඨමෙ කල්‍යාණවාක්කරණානන්ති වාක්කරණං වුව්චති වචනකිරියා, මධුරවචනානන්ති අත්ථො. අයඤ්චි ථෙරො දසබලෙන සද්ධිං එකගන්ධකුටියා තථාගතස්ස මධුරෙන සරෙන ධම්මකථං කට්ඨෙසි. අථස්ස සත්ථා සාධුකාරං අදාසි. තස්මා සො කල්‍යාණවාක්කරණානං අග්ගො නාම ජාතො. සොණොති තස්ස නාමං, කොට්ඨිභ්ගනකං පන කණ්ණපිළන්ධනං ධාරෙසි. තස්මා කුටිකණ්ණොති වුව්චති, කොට්ඨිකණ්ණොති අත්ථො.

තස්ස පඤ්ඤානම්මෙ අයමනුපුබ්බිකථා – අයමිපි පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ පුරිමනෙයෙනෙව මහාජනෙන සද්ධිං විහාරං ගන්ත්වා පරිසපරියන්තෙ යත්වා සත්ථු ධම්මං සුණන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං කල්‍යාණවාක්කරණානං අග්ගට්ඨානෙන යපෙන්තං දිස්වා “මයාපි අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ කල්‍යාණවාක්කරණානං අග්ගෙන භවිතුං වට්ටති” ති චිත්තෙන්වා දසබලං නිමන්තෙන්වා සත්තාහං මහාදානං දත්වා, “හත්තෙ, යං භික්ඛුං තුම්හෙ ඉතො සත්තදිවසමත්ථකෙ කල්‍යාණවාක්කරණානං අග්ගට්ඨානෙන යපෙසිත්ථ, අහමිපි ඉමස්ස අධිකාරකම්මස්ස ඵලෙන අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ තථාරූපො භවෙය්‍ය” ත්ති පත්ථනං අකාසි. සත්ථා තස්ස අනන්තරායං දිස්වා “අනාගතෙ ගොතමබුද්ධස්ස සාසනෙ කල්‍යාණවාක්කරණානං අග්ගො භවිස්සසි” ති බ්‍යාකරිත්වා පක්කාමි.

සොපි යාවජීවං කුසලං කත්වා කප්පසතසහස්සං දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සංසරන්තො අම්භාකං දසබලස්ස උප්පත්තිතො පුරෙතරමෙව දෙවලොකා චිත්වා කාළියා නාම කුරරසරිකාය උපාසිකාය කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්ඨි. සා පරිපක්කෙ ගබ්භෙ රාජගහනගරෙ අත්තනො කුලනිවෙසනං ආගතො.

තස්මිං සමයෙ අම්භාකං සත්ථා සබ්බඤ්ඤානං පත්තො ඉසිපතනෙ ධම්මවක්කං පවත්තෙයි.
ධම්මවක්කප්පවත්තනෙ දසසහස්සවක්කවාළදෙවතා සන්නිපතිංසු. තත්ථ එකො අට්ඨවීසතියා යක්ඛසෙනාපතීනං
අබ්භන්තරෙ සාතාගිරො නාම යක්ඛො දසබලස්ස ධම්මකථං සුත්වා සොතාපන්නිඵලෙ පතිට්ඨාය චිත්තෙයි – “කිං නු
බො අයං එවං මධුරධම්මකථා මම සභායෙන හෙමවතෙන සුතා න සුතා”ති? සො දෙවසඬ්ඝස්ස අන්තරෙ
ඔලොකෙන්නො තං අපස්සිත්වා “අද්ධා මම සභායො තිණ්ණං රතනානං උප්පන්නභාවං න ජානාති, ගච්ඡාමි
දසබලස්ස වෙව චණ්ණං කට්ඨස්සාමි, පටිච්ඡිද්ධධම්මඤ්ඤි ආරොවෙස්සාමි”ති අත්තනො පරිසාය සද්ධිං
රාජගහමත්ථකෙන තස්ස සන්නිකං පායාසි.

හෙමවතොපි තියොජනසහස්සං හිමවන්නං අකාලපුප්ඵිතං දිස්වා “මම සභායෙන සාතාගිරෙන සද්ධිං
හිමවන්නකිළිතං කිළිස්සාමි”ති අත්තනො පරිසාය සද්ධිං රාජගහමත්ථකෙනෙව පායාසි. තෙසං ද්විත්තමිපි
අග්ගබලකායා කුලසරිකාය කාළිඋපාසිකාය නිවෙසනමත්ථකෙ සමාගන්ත්වා “තුම්හෙ කස්ස පරිසා, මයං
සාතාගිරස්ස. තුම්හෙ කස්ස පරිසා, මයං හෙමවතස්සා”ති ආහංසු. තෙ හට්ඨකුට්ඨාව ගන්ත්වා තෙසං යක්ඛසෙනාපතීනං
ආරොවයිංසු. තෙපි තංඤ්ඤාදි උපාසිකාය නිවෙසනමත්ථකෙ සමාගච්ඡිංසු. සාතාගිරො හෙමවතං ආහ – “කහං,
සම්ම, ගච්ඡසි”ති? තව සන්නිකං සම්මාති. කිංකාරණාති? හිමවන්නං පුප්ඵිතං දිස්වා තයා සද්ධිං තත්ථ කිළිස්සාමිති.
ත්ථං පන, සම්ම, කහං ගච්ඡසිති? තව සන්නිකං, සම්මාති. කිංකාරණාති? ත්ථං හිමවන්නස්ස කෙන පුප්ඵිතභාවං
ජානාසිති? න ජානාමි, සම්මාති. සුද්ධොදනමහාරාජස්ස පුත්තො සිද්ධත්ථකුමාරො දසසහස්සිලොකධාතුං කම්පෙත්වා
පටිච්ඡිද්ධසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණො දසසහස්සවක්කවාළදෙවතානං මජ්ඣෙ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තෙයි. තස්ස
පවත්තිතභාවං න ජානාසිති? න ජානාමි, සම්මාති. ත්ථං එත්තකමෙව යානං පුප්ඵිතන්ති අඤ්ඤාසි, තස්ස පන පුරිසස්ස
සක්කාරත්ථාය සකලදසසහස්සවක්කවාළං එකමාලාගුළසද්ධිං අජ්ජ ජාතං සම්මාති. මාලා තාව පුප්ඵන්තු, තයා සො
සත්ථා අක්ඛිති පුරෙත්වා දිට්ඨොති. ආම, සම්ම, සත්ථා ව මෙ දිට්ඨො, ධම්මො ව සුතො, අමතඤ්ඤි පිනං. අහං “එතං
අමතධම්මං තම්පි ජානාපෙස්සාමි”ති තව සන්නිකං ආගතොස්මි, සම්මාති. තෙසං අඤ්ඤාමඤ්ඤා කට්ඨන්තානංයෙව
උපාසිකා සිරිසයනතො උට්ඨාය නිසින්තා තං කථාසල්ලාපං සුත්වා සද්දෙ නිමිත්තං ගණ්හි. “අයං සද්දො උද්ධං, න
හෙට්ඨා, අමනුස්සභාසිතො, නො මනුස්සභාසිතො”ති සල්ලක්ඛෙත්වා ඔභිතසොතා පග්ගහිතමානසා හුත්වා නිසිදි.
තතො –

“අජ්ජ පන්නරසො උපොසථො (ඉති සාතාගිරො යක්ඛො),
දිබ්බා රත්ති උපට්ඨිතා;
අනොමනාමං සත්ථාරං,
හන්ද පස්සාම ගොතම”න්ති. (සු. නි. 153) –

එවං සාතාගිරෙන වුත්තෙ –

“කච්චි මනො සුපණ්හිතො (ඉති හෙමවතො යක්ඛො),
සබ්බභූතෙසු තාදිතො;
කච්චි ඉට්ඨෙ අනිට්ඨෙ ව,
සඬ්ඝස්ස වසිකතා”ති. (සු. නි. 154);

එවං හෙමවතො සත්ථු කායසමාවාරඤ්ඤි ආර්ථිකඤ්ඤි මනොසමාවාරඤ්ඤි පුච්ඡි. පුච්ඡිතං පුච්ඡිතං සාතාගිරො
විස්සජ්ජෙයි. එවං සත්ථු සරිරවණ්ණගුණවණ්ණකථනවසෙන හෙමවතසුත්තන්තෙ නිට්ඨිතෙ හෙමවතො සභායකස්ස
ධම්මදෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙත්වා සොතාපන්නිඵලෙ පතිට්ඨති.

අථ, කාළි උපාසිකා, පරස්ස ධම්මෙ දෙසියමානෙ තථාගතං අදිට්ඨපුබ්බාව හුත්වා අනුස්සවප්පසාදං උප්පාදෙත්වා
පරස්ස වඩ්ඪිතං භොජනං භුඤ්ජමානා වීය සොතාපන්නිඵලෙ පතිට්ඨාසි. සා සබ්බමාතුගාමානං අන්තරෙ
පයමකසොතාපන්නා සබ්බපෙට්ඨිකා අභොසි. තස්සා සහ සොතාපන්නිභාවෙන තමෙව රත්තිං ගබ්භවුට්ඨානං ජාතං,
පටිලද්ධදාරකස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ සොණොති නාමං අකාසි. සා යථාරුචියා කුලගෙහෙ වසිත්වා කුලසරමෙව
අගමාසි.

තස්මිං සමයෙ මහාකච්චානත්ථෙරො තං නගරං උපනිස්සාය උපවත්තෙ පබ්බතෙ පටිවසති. උපාසිකා ථෙරං
උපට්ඨාති. ථෙරො නිබද්ධං තස්සා නිවෙසනං ගච්ඡති. සොණදාරකොපි නිබද්ධං ථෙරස්ස සන්නිකෙ විවරන්තො
විස්සාසිකො අභොසි. සො අපරෙන සමයෙන ථෙරස්ස සන්නිකෙ පබ්බති. ථෙරො තං උපසම්පාදෙතුකාමො තිණ්ණ
වස්සානි ගණං පරියෙසිත්වා උපසම්පාදෙයි. සො උපසම්පන්නො කම්මට්ඨානං කථාපෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා
අරහත්තං පත්වා ථෙරස්සෙව සන්නිකෙ සුත්තනිපාතං උග්ගණ්හිත්වා වුත්ථවස්සො පචාරෙත්වා සත්ථාරං
පස්සිතුකාමො හුත්වා උපජ්ඣායං ආපුච්ඡි. ථෙරො ආහ – “සොණ, තයි ගතෙ සත්ථා තං එකගන්ධකුටියං වසාපෙත්වා
ධම්මං අජ්ඣෙසිස්සති, ත්ථං ධම්මං කට්ඨස්සසි. සත්ථා තව ධම්මකථාය පසිදිත්වා තුය්හං වරං දස්සති. ත්ථං වරං
ගණ්හන්තො ඉමඤ්ඤි ඉමඤ්ඤි ගණ්හාහි, මම වචනෙන දසබලස්ස පාදෙ වන්දාහි”ති. සො උපජ්ඣායෙන
අනුඤ්ඤාතො මාතුඋපාසිකාය ගෙහං ගන්ත්වා ආරොවෙයි. සාපි “සාධු, තාත, ත්ථං දසබලං පස්සිතුං ගච්ඡන්තො ඉමං
කම්බලං ආහරිත්වා සත්ථු වසනගන්ධකුටියා භූමත්ථරණං කත්වා අත්ථරාහි”ති කම්බලං අදාසි. සොණත්ථෙරො තං

ආදාය සෙනාසනය සංසාමේත්වා අනුප්‍රබ්බෙන සත්ථු වසනට්ඨානං ගන්ත්වා දසබලස්ස බුද්ධාසනෙ නිසින්තවෙලායමෙව උපසඬ්ඛිකමිත්වා අභිවාදෙන්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. සත්ථා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා ආනන්දන්ටෙරං ආමන්තෙසි – “ආනන්ද, ඉමස්ස භික්ඛුස්ස සෙනාසනං ජානාහි”ති. ථෙරො සත්ථු අධිප්පායං ඤත්වා අන්තොගන්ධකුටියංයෙව භූමන්ථරණං උස්සාරෙන්තො විය අත්ථරි.

අථ ඛො භගවා බහුදෙවරත්තිං අප්ඤ්ඤාකාසෙ චිතිනාමේත්වා විහාරං පාවිසි, ආයස්මාපි ඛො සොණො බහුදෙවරත්තිං අප්ඤ්ඤාකාසෙ චිතිනාමේත්වා විහාරං පාවිසි. සත්ථා පච්ඡිමයාමෙ සීහසෙය්‍යාං කප්පෙන්වා පච්චුසසමයෙ වුට්ඨාය නිසිදිත්වා “එත්තකෙන කාලෙන සොණස්ස කායදරටො පටිපස්සද්ධො භවිස්සති”ති ඤත්වා ආයස්මන්තං සොණං අප්ඤ්ඤාසි – “පටිභාතු තං භික්ඛු ධම්මො භාසිතු”න්ති. සොණත්ථෙරො මධුරස්සරෙන එකබාඤ්ජනම්පි අවිනාසෙන්තො අවිධිකවග්ගියානි සුත්තානි (සු. නි. 772 ආදයො) අභාසි. කථාපරියොසානෙ භගවා සාධුකාරං දත්වා “සුග්ගහිතො තෙ භික්ඛු ධම්මො, මයා දෙසිතකාලෙ ව අප්ප ව එකසදිසාව දෙසනා, කිඤ්චි ඌනං වා අධිකං වා නත්ථි”ති පසන්තභාවං පකාසෙසි. සොණත්ථෙරොපි “අයං ඔකාසො”ති සල්ලක්ඛෙන්වා උපප්ඤ්ඤායස්ස වචනෙන දසබලං වන්දිත්වා විනයධරපඤ්චමෙන ගණෙන උපසම්පදං ආදිං කත්වා සබ්බෙ වරෙ යාවි, සත්ථා අදාසි. පුන ථෙරො මාතුඋපාසිකාය වචනෙන වන්දිත්වා “අයං, භන්තෙ, උපාසිකාය තුම්භාකං වසනගන්ධකුටියං භූමන්ථරණත්ථං කම්බලො පහිතො”ති කම්බලං දත්වා උට්ඨායාසනා සත්ථාරං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි. අයමේත්ථ සබ්බෙපො, විත්ථාරතො පන ථෙරස්ස පබ්බජ්ජං ආදිං කත්වා සබ්බං සුත්තෙ ආගතමෙව.

ඉති ථෙරො සත්ථු සන්තිකා අට්ඨ වරෙ ලභිත්වා උපප්ඤ්ඤායස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා සබ්බං තං පවත්තිං ආරොවෙසි. පුනදිවසෙ මාතුඋපාසිකාය නිවෙසනද්වාරං ගන්ත්වා භික්ඛාය අට්ඨාසි. උපාසිකා “පුත්තො කිර මෙ ද්වාරෙ ධිතො”ති සුත්වා වෙගෙන ආගන්ත්වා අභිවාදෙන්වා භත්ථතො පත්තං ගහෙන්වා අන්තොනිවෙසනෙ නිසිදාපෙන්වා භොජනං අදාසි. අථ නං භත්තකිව්වපරියොසානෙ ආහ – “දිට්ඨො තෙ, තාත, දසබලො”ති? ආම උපාසිකෙති. වන්දිතො තෙ මම වචනෙනාති? ආම වන්දිතො, සොපි ව මෙ කම්බලො තථාගතස්ස වසනට්ඨානෙ භූමන්ථරණං කත්වා අත්ථතොති. කිං, තාත, තයා කිර සත්ථු ධම්මකථා කට්ඨා, සත්ථාරා ව තෙ සාධුකාරො දින්නොති? තයා කථං ඤාතං උපාසිකෙති? තාත, මය්හං ගෙහෙ අධිවත්ථා දෙවතා දසබලෙන තුය්හං සාධුකාරං දින්නදිවසෙ “සකලදසසහස්සවක්කවාළෙ දෙවතා සාධුකාරං අදංසු”ති ආහ – තාත, තයා කට්ඨධම්මකථං බුද්ධානං කට්ඨනනියාමෙනෙව මය්හම්පි කථෙතුං පටිච්චාසිසාමිති. ථෙරො මාතු කථං සම්පට්ඨිඪි, සා තස්ස අධිවාසනං විදිත්වා ද්වාරෙ මණ්ඩපං කාරෙන්වා දසබලස්ස කට්ඨනනියාමෙනෙව අත්තතො ධම්මකථං කථාපෙසිති වත්ථු එත්ථ සමුට්ඨිතං. සත්ථා අපරභාගෙ අරියගණමජ්ඣෙ නිසින්තො ථෙරං කල්‍යාණවාක්කරණානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

සිවලින්ටෙරවත්ථු

207. නවමෙ ලාභීනං යදිදං සිවලිති යපෙන්වා තථාගතං ලාභීනං භික්ඛුනං සිවලින්ටෙරො අග්ගොති දස්සෙති. තස්ස පඤ්ඤාකම්මෙ අයමනුප්‍රබ්බිකථා – අයම්පි අතීතෙ පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ චුත්තනයෙනෙව විහාරං ගන්ත්වා පරිසපරියන්තෙ ධිතො ධම්මං සුණන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං ලාභීනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා “මයාපි අනාගතෙ එවරුපෙන භවිතුං වට්ටති”ති දසබලං නිමන්තෙන්වා පුරිමනයෙනෙව සත්තාහං මහාදානං දත්වා “භගවා අහම්පි ඉමිනා අධිකාරකම්මෙන අඤ්ඤං සම්පත්තිං න පත්ථෙම්, අනාගතෙ පන එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ අහම්පි තුම්භෙහි සො එතදග්ගෙ යපිතභික්ඛු විය ලාභීනං අග්ගො භවෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං අකාසි. සත්ථා අනන්තරායං දිස්වා “අයං තෙ පත්ථනා අනාගතෙ ගොතමස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ සම්ප්පිස්සති”ති බ්‍යාකරිත්වා පක්කාමි.

සොපි කුලපුත්තො යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො විපස්සිබුද්ධකාලෙ බන්ධුමතීනගරතො අවිදුරෙ එකස්මිං ගාමෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්මිං සමයෙ බන්ධුමතීනගරවාසින්තො රඤ්ඤා සද්ධිං සාකච්ඡිත්වා සාකච්ඡිත්වා දසබලස්ස දානං දෙන්ති. තෙ එකදිවසං සබ්බෙව එකතො හුත්වා දානං දෙන්තා “කිං නු ඛො අම්භාකං දානමුඛෙ නත්ථි”ති මධුඤ්ච ගුළදධිඤ්ච න අද්දසංසු. තෙ “යතො කුතොව ආහරිස්සාමා”ති ජනපදතො නගරං පටිසනමග්ගෙ පුරිසං යපෙසුං. තදා එස කුලපුත්තො අත්තතො ගාමතො ගුළදධිවාරකං ගහෙන්වා “කිඤ්චිදෙව ආහරිස්සාමි”ති නගරං ගච්ඡන්තො මුඛං ධොවිත්වා “ධොතහත්ථපාදො පටිසිස්සාමි”ති එසුකට්ඨානං ඔලොකෙන්තො නඬගලසීසමන්තං නිම්මක්ඛිකං දණ්ඩකමධුං දිස්වා “පුඤ්ඤෙන මෙ ඉදං උප්පන්න”න්ති ගහෙන්වා නගරං පටිසති. නාගරෙහි යපිතපුරිසො තං දිස්වා, “භො පුරිස, කස්සිමං ආහරිසි”ති පුච්ඡි. න කස්සවි සාමි, වික්කිණිතුං පන මෙ ඉදං ආනිතන්ති. තෙන හි, භො පුරිස, ඉමං කභාපණං ගහෙන්වා එතං මධුඤ්ච ගුළදධිඤ්ච දෙහිති.

සො වින්තෙසි – “ඉදං න බහුමුලං, අයඤ්ච එකප්පභාරෙතෙව බහුං දෙති, වීමංසිතුං වට්ටති”ති . තතො නං “නාහං එකකභාපණෙන දෙමි”ති ආහ. යදි එවං, ද්වෙ ගහෙන්වා දෙහිති. ද්විච්ඡි න දෙමිති. එතනුපායෙන වඩ්ඪන්තං වඩ්ඪන්තං සහස්සං පාපුණි. සො වින්තෙසි – “අතිඅඤ්ඡිතුං න වට්ටති, භොතු තාව, ඉමස්ස කත්තබ්බකිව්වං පුච්ඡිස්සාමි”ති. අථ නං ආහ – “ඉදං න බහුඅග්ගනකං, ත්වඤ්ච බහුං දෙසි, කෙන කම්මෙන ඉදං ගණ්හාසි”ති? ඉධ, භො, නගරවාසින්තො රඤ්ඤා සද්ධිං පටිවරුජ්ඣත්වා විපස්සිදසබලස්ස දානං දෙන්තා ඉදං ද්වයං දානමුඛෙ අපස්සන්තා පරියෙසන්ති. සවෙ ඉදං ද්වයං න ලභිස්සන්ති, නාගරානං පරාජයො භවිස්සති. තස්මා සහස්සං දත්වා ගණ්හාමිති. කිං පනෙතං නාගරානමෙව වට්ටති, න අඤ්ඤෙසං දාතුං වට්ටති? යස්ස කස්සවි දාතුං අවාරිතමෙතන්ති. අත්ථි පන තෙ කොවි නාගරානං දානෙ එකදිවසං සහස්සං දාතාති? නත්ථි සම්මාති. ඉමෙසං පන ද්විත්තං සහස්සග්ගනකභාවං

ජානාසිති? ආම ජානාමිති. තෙන හි ගච්ඡ, නාගරානං ආචික්ඛ – “එකො පුරිසො ඉමානි ද්වෙ මූලෙන න දෙනි, සහත්ථෙතෙව දාතුකාමො, තුම්හෙ ඉමෙසං ද්විත්තං කාරණා නිරුප්පිකා භොවා”ති. ත්වං පන මෙ ඉමස්මිං දානමුඛෙ ජෙට්ඨකභාවස්ස කායසක්ඛි භොගිති.

සො ගාමවාසී පරිබ්බයත්ථං ගහිතමාසකෙන පඤ්චකටුකං ගහෙන්වා වුණ්ණං කත්වා දධිතො කඤ්ජියං වාහෙන්වා තත්ථ මධුපටලං පිළෙත්වා පඤ්චකටුකවුණ්ණෙන යොජෙත්වා එකස්මිං පදුමිනිපත්තෙ පක්ඛිපිත්වා තං සංවිදහිත්වා ආදාය දසබලස්ස අවිදුරෙ යානෙ නිසීදි. මහාජනෙන ආහරියමානස්ස සක්කාරස්ස අන්තරෙ අත්තනො පත්තවාරං ඔලොකයමානො ඔකාසං ඤාත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා “හගවා අයං මය්හං දුග්ගතපණ්ණාකාරො, ඉමං මෙ අනුකම්පං පටිච්ච ගණ්හවා”ති. සත්ථා තස්ස අනුකම්පං පටිච්ච චතුමහාරාජදත්තියෙන සෙලමයෙන පත්තෙන තං පටිග්ගහෙන්වා යවා අට්ඨසට්ඨිහික්ඛුසතසහස්සස්ස දියාමානං න බියති, එවං අධිට්ඨාසි. සොපි කුලපුත්තො නිට්ඨිතහත්තකිච්චං හගවත්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං යිතො ආහ – “දිට්ඨො මෙ හගවා අප්ප ඛන්ධුමනිනගරවාසිකෙහි තුම්හාකං සක්කාරො ආහරියමානො, අහමිපි ඉමස්ස කම්මස්ස නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තනිබ්බත්තහවෙ ලාභග්ගයසග්ගපත්තො භවෙයා”න්ති. සත්ථා “එවං භොතු කුලපුත්තා”ති වත්වා තස්ස ච නගරවාසීනඤ්ච හත්තානුමොදනං කත්වා පක්කාමි.

සොපි කුලපුත්තො යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සුප්පවාසාය රාජධිතාය කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හි. පටිසන්ධිග්ගහණතො පටියාය සායං පාතඤ්ච පණ්ණාකාරසතානි පාපුණන්ති, සුප්පවාසා සම්පත්තිං ගච්ඡති. අථ නං පුඤ්ඤවිමංසනත්ථං හත්ථෙතා බිජ්ජපච්ඡිං චුසාපෙත්ති, එකෙකබිජ්ජනො සලාකසතම්පි සලාකසහස්සම්පි නිගච්ඡති. එකකරිසබ්බත්තතො පඤ්ඤාසම්පි සට්ඨිපි සකටානි උප්පජ්ජන්ති. කොට්ඨපුරණකාලෙපි කොට්ඨද්වාරං හත්ථෙතා චුසාපෙත්ති, රාජධිතාය පුඤ්ඤෙන ගණ්හන්තානං ගහිතගහිතට්ඨානං පුන පුරති. පරිපුණ්ණහත්තකුම්භිතොපි “රාජධිතාය පුඤ්ඤ”න්ති වත්වා යස්ස කස්සචි දෙන්තානං යාව න උක්කඩ්ඪන්ති, න තාව හත්තං බියති. දාරකෙ කුච්ඡිගතෙයෙව සත්ත වස්සානි අතික්කමිංසු.

ගබ්භෙ පන පරිපක්කෙ සත්තාහං මහාදුක්ඛං අනුභොසි. සා සාමිකං ආමන්තෙන්වා “පුරෙ මරණා ජීවමානාව දානං දස්සාමි”ති සත්ථු සන්තිකං පෙසෙසි – “ගච්ඡ ඉමං පවත්තිං සත්ථු ආරොවෙන්වා සත්ථාරං නිමන්තෙහි, යඤ්ච සත්ථා වදෙනි, තං සාධුකං උපලක්ඛෙන්වා ආගන්ත්වා මය්හං කටෙහි”ති. සො ගන්ත්වා තස්සා සාසනං හගවතො ආරොවෙසි. සත්ථා “සුබ්බි භොතු සුප්පවාසා කොලියධිතා, සුබ්බි අරොගා අරොගං පුත්තං විජායතු”ති ආහ. රාජා තං සුත්වා හගවත්තං අභිවාදෙන්වා අත්තොගාමාහිමුඛො පායාසි. තස්ස පුරෙ ආගමනායෙව සුප්පවාසාය කුච්ඡිතො ධම්මකරණා උදකං විය ගබ්භො නික්ඛමි, පරිවාරෙන්වා නිසින්තප්පනො අස්සුමුඛොව හසිතුං ආරද්ධො. හට්ඨතුට්ඨො මහාජනො රඤ්ඤො පුත්තසාසනං ආරොවෙතුං අගමාසි.

රාජා තෙසං ඉඬ්භිතං දිස්වාච “දසබලෙන කථිතකථා නිජ්ජන්තා මඤ්ඤෙ”ති වින්තෙසි. සො ආගන්ත්වා සත්ථු සාසනං රාජධිතාය ආරොවෙසි. රාජධිතා “තයා නිමන්තිතං ජීවිතහත්තමෙව මඬිගලහත්තං හවිස්සති, ගච්ඡ සත්තාහං දසබලං නිමන්තෙහි”ති. රාජා තවා අකාසි. සත්තාහං බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඩ්ඪස්ස මහාදානං පවත්තයිංසු. දාරකො සබ්බෙසං ඤාතිනං සන්තත්තවිත්තං නිබ්බාපෙන්තො ජාතොති සීවලීදාරකොත්ථෙවස්ස නාමං අකංසු. සො සත්ත වස්සානි ගබ්භෙ වසිතත්තා ජාතකාලතො පටියාය සබ්බකම්මක්ඛමො අභොසි. ධම්මසෙනාපති සාරිපුත්තො සත්තමෙ දිවසෙ තෙන සද්ධිං කථාසල්ලාපං අකාසි. සත්ථාපි ධම්මපදෙ ගාථං අභාසි –

“යොමං පලිපථං දුග්ගං, සංසාරං මොහමච්චගා;
නිණ්ණො පාරඩගතො ඤාසි, අනෙජො අකථංකථී;
අනුපාදාය නිබ්බුතො, තමහං බුම් බ්‍රාහ්මණ”න්ති. (ධ. ප. 414);

අථ නං ථෙරො එවමාහ – “කිං පන තයා එවරූපං දුක්ඛරාසිං අනුභවිත්වා පබ්බජිතුං න වට්ටති”ති? ලභමානො පබ්බජෙයාං, හන්තෙති. සුප්පවාසා තං දාරකං ථෙරෙන සද්ධිං කටෙන්තං දිස්වා “කිං නු ඛො මෙ පුත්තො ධම්මසෙනාපතිනා සද්ධිං කටෙති”ති ථෙරං උපසඩ්ධකමිත්වා පුච්ඡි – “මය්හං පුත්තො තුම්හෙහි සද්ධිං කිං කටෙති, හදන්තෙ”ති? අත්තනා අනුභූතං ගබ්භවාසදුක්ඛං කටෙන්වා තුම්හෙහි අනුඤ්ඤාතො පබ්බජිස්සාමිති වදති. සාධු, හන්තෙ, පබ්බාජෙථ නන්ති. ථෙරො තං විහාරං නෙන්වා තවපඤ්චකකම්මට්ඨානං දත්වා පබ්බාජෙන්තො, “සීවලී, න තුය්හං අඤ්ඤෙන ඔවාදෙන කම්මං අත්ථී, තයා සත්ත වස්සානි අනුභූතදුක්ඛමෙව පටිච්චෙක්ඛාහි”ති. හන්තෙ, පබ්බාජනමෙව තුම්හාකං භාරො, යං පන මයා කාතුං සක්කා, තමහං ජානිස්සාමිති. සො පඨමකෙසවට්ටියා ඔහාරිතක්ඛණෙයෙව සොතාපත්තිඵලෙ පටිට්ඨාසි, දුතියාය ඔහාරිතක්ඛණෙ සකදාගාමිඵලෙ, තතියාය අනාගාමිඵලෙ. සබ්බෙසංයෙව පන කෙසානං ඔරොපනඤ්ච අරහත්තසච්ඡිකිරියා ච අපච්ඡා අපුරිමා අභොසි. තස්ස පබ්බජිතදිවසතො පටියාය භික්ඛුසඩ්ඪස්ස වත්තාරො පච්චයා යදිච්ඡකං උප්පජ්ජන්ති. එවං එත්ථ වත්ථු සමුට්ඨිතං.

අපරභාගෙ සත්ථා සාවත්ථීං අගමාසි. ථෙරො සත්ථාරං අභිවාදෙන්වා, “හන්තෙ, මය්හං පුඤ්ඤං විමංසිස්සාමි, පඤ්ච මෙ භික්ඛුසතානි දෙවා”ති ආහ . ගණ්හ, සීවලීති. සො පඤ්චසතෙ භික්ඛු ගහෙන්වා හිමවන්තාහිමුඛං ගච්ඡන්තො අට්චිග්ගං ගච්ඡති. තස්ස පඨමං දිට්ඨා නිග්‍රොධෙ අධිවත්ථා දෙවතා සත්ත දිවසානි දානං අදාසි. ඉති සො –

“නිග්‍රොධං පඨමං පස්සි, දුතියං පණ්ඩවපබ්බතං;
තතියං අවිරවතියං, චතුත්ථං වරසාගරං.

“පඤ්චමං භිමවන්තං සො, ඡට්ඨං ඡද්දන්තුපාගමි;
සත්තමං ගන්ධමාදනං, අට්ඨමං අථ රෙවත”න්ති.

සබ්බවිධානෙසු සත්ත සත්ත දිවසානෙව දානං අදංසු. ගන්ධමාදනපබ්බතෙ පන නාගදත්තදෙවරාජා නාම සත්තදිවසෙසු එකදිවසං බිරපිණ්ඩපාතං අදාසි, එකදිවසං සප්පිපිණ්ඩපාතං අදාසි. භික්ඛුසංඝායා ආහ – “ආවුසො, ඉමස්ස දෙවරඤ්ඤා නෙව ධෙත්‍රියො දුස්භමානා පඤ්ඤායන්ති, න දධිනිමිමථනං, කුතො තෙ, දෙවරාජ, ඉමං උප්පජ්ජති”ති? “භන්තෙ, කස්සපදසබලස්ස කාලෙ බිරසලාකභත්තදානස්සෙතං එල”න්ති දෙවරාජා ආහ. අපරභාගෙ සත්ථා බදිරවතියරෙවතස්ස පච්චුග්ගමනං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා ථෙරං අත්තනො සාසනෙ ලාභග්ගසග්ගප්පත්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

වක්කලිත්ථෙරවත්ථු

208. දසමෙ සද්ධාධිමුත්තානන්ති සද්ධාය අධිමුත්තානං, බලවසද්ධානං භික්ඛුනං වක්කලිත්ථෙරො අග්ගොති දස්සෙති. අඤ්ඤෙසං හි සද්ධා වඩ්ථෙතබ්බා භොති, ථෙරස්ස පන භාපෙතබ්බා ජාතා. තස්මා සො සද්ධාධිමුත්තානං අග්ගොති වුත්තො. වක්කලිති පනස්ස නාමං.

තස්ස පඤ්ඤාමමෙ අයමනුපුබ්බිකථා – අයමි හි අතීතෙ පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ වුත්තනයෙනෙව විහාරං ගන්ත්වා පරිසපරියන්තෙ ධීතො ධම්මං සුඤ්ඤානො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං සද්ධාධිමුත්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙත්තං දිස්වා “මයාපි අනාගතෙ එවරුපෙන භවිතුං වට්ඨති”ති වුත්තනයෙනෙව සත්ථාරං නිමන්තෙත්වා සත්තාහං මහාදානං දත්වා දසබලං වන්දිත්වා, “භන්තෙ, අහමි ඉමිනා අධිකාරකම්මෙන තුම්හෙහි සද්ධාධිමුත්තානං එතදග්ගෙ යපිතභික්ඛු විය අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ සද්ධාධිමුත්තානං අග්ගො භවෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං අකාසි. සත්ථා තස්ස අනන්තරායං දිස්වා බ්‍යාකරිත්වා පක්කාමි.

සොපි යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො අම්භාකං සත්ථුකාලෙ සාවත්ථීයං බ්‍රාහ්මණකුලෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි, වක්කලිතිස්ස නාමං අකංසු. සො වුද්ධිප්පත්තො තයො වෙදෙ උග්ගණ්හිත්වා දසබලං භික්ඛුසංඝපරිවුතං සාවත්ථීයං වරන්තං දිස්වා සත්ථු සරිරසම්පත්තිං ඔලොකෙත්තො සරිරසම්පත්තිදස්සනෙන අතිත්තො දසබලෙන සද්ධිංයෙව විවරති. විහාරං ගච්ඡන්තො සද්ධිං විහාරං ගන්ත්වා සරිරජ්ඣන්ති. ඔලොකෙත්තොව තිට්ඨති. ධම්මසභායං නිසීදිත්වා ධම්මං කථෙත්තස්ස සම්මුඛට්ඨානෙ ධීතො ධම්මං සුඤ්ඤාති. සො සද්ධං පටිලභිත්වා “අගාරමජ්ඣෙකෙ වසන්තො නිබද්ධං දසබලස්ස දස්සනං න ලභිස්සාමි”ති පබ්බජ්ජං යාවත්වා සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජී.

තතො පට්ඨාය යපෙත්වා ආහාරකරණවෙලං අවසෙසකාලෙ යත්ථ ධීතෙන සක්කා දසබලං පස්සිතුං, තත්ථ ධීතො යොනිසොමනසිකාරං පභාය දසබලං ඔලොකෙත්තොව විහරති. සත්ථා තස්ස ඤාණපරිපාකං ආගමෙත්තො දිස්මිපි අද්ධානං තස්මිං රූපදස්සනවසෙනෙව විවරන්තෙ කිඤ්චි අවත්වා “ඉදානිස්ස ඤාණං පරිපාකගතං, සක්කා එතං බොධෙතු”න්ති ඤත්වා එවමාහ – “කිං තෙ, වක්කලි, ඉමිනා පුත්තිකායෙන දිට්ඨොන, යො බො, වක්කලි, ධම්මං පස්සති, සො මං පස්සති. යො මං පස්සති, සො ධම්මං පස්සති. ධම්මඤ්ඤි, වක්කලි, පස්සන්තො මං පස්සති, මං පස්සන්තො ධම්මං පස්සති”ති.

සත්ථරි එවං ඔවදන්තෙපි ථෙරො දසබලස්ස දස්සනං පභාය නෙව අඤ්ඤත්ථ ගන්තුං සක්කොති. තතො සත්ථා “නායං භික්ඛු සංවෙගං අලභිත්වා බුජ්ඣස්සති”ති උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය රාජගහං ගන්ත්වා වස්සුපනායිකදිවසෙ “අපෙහි, වක්කලි”ති ථෙරං පණාමෙති. බුද්ධා ව නාම ආදෙය්‍යවචනා භොන්ති, තස්මා ථෙරො සත්ථාරං පටිප්චරිත්වා යාතුං අසක්කොත්තො තෙමාසං දසබලස්ස සම්මුඛෙ ආගන්තුං අවිසහන්තො “කිං දානි සක්කා කාතුං, තථාගතෙනම්හි පණාමිතො, සම්මුඛිභාවං න ලභාමි, කිං මය්හං ජීවිතො”ති ගිජ්ඣකුට්ඨපබ්බතෙ පපාතට්ඨානං අභිරුහි. සත්ථා තස්ස කිලමනභාවං ඤත්වා “අයං භික්ඛු මම සන්තිකා අස්සාසං අලභන්තො මග්ගඵලානං උපනිස්සයං නාසෙය්‍යා”ති අත්තානං දස්සෙතුං ඔභාසං විස්සජ්ජෙසි. අපස්ස සත්ථු දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය එව මහන්තං සොකසල්ලං පහීනං. සත්ථා සුක්ඛතළාකෙ ඔසං ආහරන්තො විය වක්කලිත්ථෙරස්ස බලවපිතිසොමනස්සං උප්පාදෙතුං ධම්මපදෙ ඉමං ගාථමාහ –

“පාමොජ්ජඛහුලො භික්ඛු, පසන්තො බුද්ධසාසනෙ;
අධිගච්ඡෙ පදං සන්තං, සඬ්ඛාරුපසමං සුඛ”න්ති. (ධ. ප. 381);

වක්කලිත්ථෙරස්ස ව “එහි, වක්කලි”ති භත්ථං පසාරෙසි. ථෙරො “දසබලො මෙ දිට්ඨො, එහිති අවිභායනම්පි ලද්ධ”න්ති බලවපිති. උප්පාදෙත්වා “කුතො ගච්ඡාමි”ති අත්තනො ගමනභාවං අජානිත්වා ව දසබලස්ස සම්මුඛෙ ආකාසෙ පක්ඛන්දිත්වා පඨමපාදෙන පබ්බතෙ ධීතොයෙව සත්ථාරා වුත්තගාථං ආවජ්ජෙත්තො ආකාසෙයෙව පිති.

වික්‍රමභෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා තථාගතං චන්ද්‍රමානොච ඔතරි. අපරභාගෙ සත්ථා අරියගණමජ්ඣෙකි
නිසින්තො ථෙරං සද්ධාධිමුත්තානං අග්ගට්ඨානෙ ධ්වපෙසිති.

දැනියවග්ගවණ්ණනා.

14. එකදුග්‍රහවස්තුවක

(14) 3. තනියළුතදුල්ගවල්ගො

209. තනියවග්ගස්ස පයමෙ සික්ඛාකාමානන්ති තිස්සො සික්ඛා කාමයමානානං සම්පියායිත්වා සික්ඛන්තානන්ති අත්ථො. රාහුලොති අත්තනො පුත්තං රාහුලත්ථෙරං දස්සෙති. ථෙරො කිරි පබ්බජිතදිවසනො පට්ඨාය පාතොව උට්ඨහන්තො හත්ථපුරං වාලිකං උක්ඛිපිත්වා “අහො වතාහං අජ්ජ දසඛලස්ස වෙව ආවරිඤ්ඤාපජ්ඣායානඤ්ඤා සන්තිකා එත්තකං ඔවාදඤ්ඤෙව අනුසාසනිඤ්ඤා ලභෙය්‍ය”න්ති පත්ථෙති. තස්මා සික්ඛාකාමානං අග්ගො නාම ජාතොති.

210. දුතියෙ සද්ධාපබ්බජිතානන්ති සද්ධාය පබ්බජිතානං. රට්ඨපාලොති රට්ඨං පාලෙතුං සමත්ථො, හින්තං වා රට්ඨං සන්ධාරෙතුං සමත්ථෙ කුලෙ ජාතොතිපි රට්ඨපාලොති සංඛං ගතො. සො හි සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො චුද්දසහන්තච්ඡෙදෙ කත්වා මාතෘපිතරො පබ්බජ්ජං අනුජානාපෙත්වා පබ්බජිතො. තස්මා සද්ධාපබ්බජිතානං අග්ගො නාම ජාතො.

රාහුල-රට්ඨපාලක්ෂෙරචක්ඛු

ඉමෙසං පන උභින්නම්පි ථෙරානං පඤ්ඤාමීමෙ අයමනුපුබ්බිකථා – එතෙ කිර ද්වෙපි අනිතෙ පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතීනගරෙ ගහපතිමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්තිංසු. තෙසං දහරකාලෙ නාමං වා ගොත්තං වා න කථියති. වයප්පත්තා පන සරාවාසෙ පතිට්ඨාය අත්තනො අත්තනො පිතු අච්චයෙන උභොපි අත්තනො අත්තනො රතනකොට්ඨාගාරකම්මිකෙ පක්කොසාපෙත්වා අපරිමාණං ධනං දිස්වා – “ඉමං එත්තකං ධනරාසිං අයාකපයාකාදයො අත්තනා සද්ධිං ගහෙත්වා ගන්තුං නාසක්ඛිංසු, අම්හෙහි දානි යෙන කෙනචි උපායෙන ඉමං ධනං ගහෙත්වා ගන්තුං වට්ටති”ති තෙ උභොපි ජනා චතුසු යානෙසු කපණද්ධිකාදීනං මහාදානං දාතුං ආරද්ධා. එකො අත්තනො දානග්ගෙ ආගතාගතජනං පුච්ඡිත්වා යාගුච්ඡ්ජකාදීසු යස්ස යං පටිභාති, තස්ස තං අදාසි, තස්ස තෙනෙව කාරණෙන ආගතපාකොති නාමං ජාතං. ඉතරො අපුච්ඡිත්වාච ගතිතගතිතභාජනං පුරෙත්වා පුරෙත්වා දෙනි, තස්සපි තෙනෙව කාරණෙන අනග්ගපාකොති නාමං ජාතං, අප්පමාණපාකොති අත්ථො.

තෙ උහොපි එකදිවසං පාතොව මුඛධොවනත්ථං බහිගාමං අගමංසු. තස්මිං සමයෙ නිමවන්තතො ද්වෙ මහිද්ධිකා තාපසා භික්ඛාචාරත්ථාය ආකාසෙන ආගන්ත්වා තෙසං සභායකානං අවිදුරෙ ඔතරිත්වා “මා නො එතෙ පස්සිංසු”ති එකපස්සෙ අථිංසු. තෙ උහොපි ජනා තෙසං ලාබුභාජනාදිපරික්ඛාරං සංවිධාය අන්තොගාමං සන්ධාය භික්ඛාය ගතානං සන්තිකං ආගම්ම වන්දිංසු. අථ නෙ තාපසා “කාය වෙලාය ආගතත්ථ මහාපුඤ්ඤා”ති ආභංසු. තෙ “අධුනාව, හන්තෙ”ති වත්වා තෙසං හත්ථතො ලාබුභාජනං ගහෙත්වා අත්තතො අත්තතො ගෙහං නෙත්වා හත්තකිච්චපරියොසානෙ නිබද්ධං භික්ඛාගහණත්ථං පටිඤ්ඤං ගණ්හිංසු.

තෙසු එකො තාපසෝ සපරිලාභකායධාතුකෝ හොති. සෝ අත්තනො ආනුභාවෙන මහාසමුද්දළකං ද්වේධා කත්වා පච්චිත්ඨරනාගරාජස්ස භවනං ගන්ත්වා දිවාචිහාරං නිසීදති. සෝ උතුසප්පායං ගහෙත්වා පච්චාගන්ත්වා අත්තනො උපට්ඨාකස්ස ගෙහෙ භත්තානුමොදනං කරොන්තො “පච්චිත්ඨරනාගහවනං විය හොතු”ති වදති. අථ නං එකදිවසං උපට්ඨාකො පුච්ඡී – “භත්තෙ, තුම්හෙ අනුමොදනං කරොන්තා ‘පච්චිත්ඨරනාගහවනං විය හොතු’ති වදථ, මයමස්ස අත්ථං න ජානාම, කිං වුත්තං හොති ඉදං, භත්තෙ”ති? ආම, කුටුම්භිය අහං “තුම්හාකං සම්පත්ති පච්චිත්ඨරනාගරාජසම්පත්තිසදිසා හොතු”ති වදාමිති. කුටුම්භිකො තතො පට්ඨාය පච්චිත්ඨරනාගරාජභවනෙ චිත්තං ය්‍යෙසි.

ඉතරො තාපසො තාවතිංසභවනං ගන්ත්වා සුඤ්ඤෙ සෙරිසකච්චාමානෙ දිවාච්ඡාරං කරොති. සො ආගච්ඡන්තො ගච්ඡන්තො ව සක්කස්ස දෙවරාජස්ස සම්පත්තිං දිස්වා අත්තනො උපට්ඨාකස්ස අනුමොදනං කරොන්තො “සක්කච්චාමානං විය හොතු” ති වදති. අප් නං සොපි කුටුම්භියො ඉතරො සභායකො තං තාපසං විය පුච්ඡී. සො තස්ස වචනං සුත්වා සක්කභවනෙ චිත්තං යපෙසී. තෙ උභොපි පත්ථිතට්ඨාමානෙසුයෙව තිබ්බන්තා.

පට්චිත්ධරහවනෙ නිබ්බත්තො පට්චිත්ධරනාගරාජා නාම ජාතො. සො නිබ්බත්තක්ඛණෙ අත්තනො අත්තභාවං දිස්වා “අමනාපස්ස වත මෙ ඨානස්ස කුලපකතාපසො වණ්ණං කට්ඨෙසි, උරෙන පරිසක්කිත්වා විවරණවිධානමෙතං, නුත සො අඤ්ඤං ඨානං න ජානාති”ති විජ්ජවිසාරී අහොසි. අට්ඨස්ස තංඛණෙයෙව අලඬිකතපට්ඨයත්තාති නාගනාටකාති සබ්බදිසාසු තුරියාති පග්ගණ්ඨිංසු. සො තස්මිංයෙව ඛණෙ තං අත්තභාවං විජහිත්වා මාණවකවණ්ණං අහොසි. අත්ථද්ධමාසඤ්ච වත්තාරො මහාරාජානො සක්කස්ස උපට්ඨානං ගච්ඡන්ති. තස්මා සොපි විරූපක්ඛෙන නාගරඤ්ඤා සද්ධිං සක්කස්ස උපට්ඨානං ගතො. සක්කො තං දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වා සඤ්ජාති. අට්ඨං සමීපෙ ආගන්ත්වා

යීතකාලෙ “කහං නිබ්බත්තොසි සම්මා”ති පුච්ඡි. මා කපෙසි, මහාරාජ, උරෙන පරිසක්කනට්ඨානෙ නිබ්බත්තොමිහි, තුම්හෙ පන කල්‍යාණමිත්තං ලභිත්ථාති. සම්ම, ත්වං “අට්ඨානෙ නිබ්බත්තොමිහි”ති මා චිත්තකසි, පදුමුත්තරදසබලො ලොකෙ නිබ්බත්තො, තස්ස අධිකාරකම්මං කත්වා ඉමංයෙව යානං පත්ථෙහි, උභො සුඛං වසිස්සාමාති. සො “එවං, දෙව, කරිස්සාමි”ති ගන්ත්වා පදුමුත්තරදසබලං නිමන්තෙත්වා අත්තනො නාගභවනෙ නාගපරිසාය සද්ධිං සබ්බරත්තිං සක්කාරසම්මානං සප්පෙසි.

සත්ථා පුනදිවසෙ උට්ඨිතෙ අරුණෙ අත්තනො උපට්ඨාකං සුමනත්ථෙරං ආමන්තෙසි – “සුමන, අප්පි තථාගතො දුරං භික්ඛාචාරං ගමිස්සති, මා පුටුප්පනභික්ඛු ආගච්ඡන්තු, තෙපිටකා පටිසම්භිදාප්පත්තා ඡළභිඤ්ඤාව ආගච්ඡන්තු”ති. ථෙරො සත්ථු වචනං සුත්වා සබ්බෙසං ආරොවෙසි. සත්ථාරා සද්ධිං සතසහස්සා භික්ඛු ආකාසං පක්ඛන්දිංසු. පථවින්ධරො නාගපරිසාය සද්ධිං දසබලස්ස පච්චුග්ගෙන ආගතො සත්ථාරං පරිවාරෙත්වා සමුද්දමත්ථකෙ මණ්ඩණිකා උච්ඡිතො මද්දමානං භික්ඛුසඬ්ඨං ඔලොකෙත්වා ආදිතො සත්ථාරං, පරියොසානෙ සඬ්ඨනවකං තථාගතස්ස පුත්තං උපරෙවතසාමණෙරං නාම ඔලොකෙත්තො “අනච්ඡරියො සෙසසාවකානං ඵවරුපො ඉද්ධානුභාවො, ඉමස්ස පන තරුණබාලදාරකස්ස ඵවරුපො ඉද්ධානුභාවො අතිවිය අච්ඡරියො”ති පිතිපාමොජ්ජං උප්පාදෙසි.

අප්පස්ස භවනෙ දසබලෙ නිසින්නෙ සෙසභික්ඛුසු කොට්තො පට්ඨාය නිසිදන්තෙසු සත්ථු සම්මුඛට්ඨානෙයෙව උපරෙවතසාමණෙරස්ස ආසනං පාපුණි. නාගරාජා යාගුං දෙන්තොපි ඛප්පකං දෙන්තොපි සකිං දසබලං ඔලොකෙති, සකිං උපරෙවතසාමණෙරං. තස්ස කිර සරිරෙ සත්ථු සරිරෙ විය ද්වන්තිංස මහාපුරිසලක්ඛණානි පඤ්ඤායන්ති. තතො නාගරාජා “අයං සාමණෙරො බුද්ධානං සදිසො පඤ්ඤායති, කිං නු බො භොති”ති අවිදුරෙ නිසින්නං අඤ්ඤතරං භික්ඛුං පුච්ඡි – “අයං, භන්තෙ, සාමණෙරො දසබලස්ස කිං භොති”ති? පුත්තො, මහාරාජාති. සො චිත්තෙසි – “මහා වතායං භික්ඛු, ඵවරුපස්ස සොභග්ගප්පත්තස්ස තථාගතස්ස පුත්තභාවං ලභි. සරිරමිසිස්ස එකදෙසෙන බුද්ධානං සරිරසදිසං පඤ්ඤායති, මයාපි අනාගතෙ ඵවරුපෙන භවිතුං වට්ටති”ති සත්තාහං මහාදානං දත්වා, “භන්තෙ, අහං ඉමස්ස අධිකාරකම්මස්සානුභාවෙන අයං උපරෙවතො විය අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස පුත්තො භවෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං අකාසි. සත්ථා අනන්තරායං දිස්වා “අනාගතෙ ගොතමබුද්ධස්ස පුත්තො භවිස්සසි”ති බ්‍යාකරිත්වා පක්කාමි.

පථවින්ධරොපි පුන අද්ධමාසෙ සම්පත්තෙ විරුපක්ඛෙන සද්ධිං සක්කස්ස උපට්ඨානං ගතො. අථ නං සම්පෙ යීතං සක්කො පුච්ඡි – “පත්ථිතො තෙ, සම්ම, අයං දෙවලොකො”ති? න පත්ථිතො මහාරාජාති. කිං දොසං අද්දසාති? දොසො නත්ථි, මහාරාජ, අහං පන දසබලස්ස පුත්තං උපරෙවතසාමණෙරං පස්සිං. තස්ස මෙ දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය අඤ්ඤත්ථ චිත්තං න නම්, ස්වාහං “අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස ඵවරුපො පුත්තො භවෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං අකාසි. ත්වම්පි, මහාරාජ, එකං පත්ථනං කරොහි, තෙ මයං නිබ්බත්තට්ඨානෙ න චිතා භවිස්සාමාති. සක්කො තස්ස වචනං සම්පට්චිත්තවා එකං මහානුභාවං භික්ඛුං දිස්වා “කතරකුලා නු බො නික්ඛමිත්වා අයං කුලපුත්තො පබ්බජිතො”ති ආච්ඡෙන්නො “අයං භින්නං රට්ඨං සන්ධාරෙතුං සමත්ථස්ස කුලස්ස පුත්තො හුත්වා වුද්දස භත්තච්ඡෙදෙ කත්වා මාතාපිතරො පබ්බජ්ජං අනුජානාපෙත්වා පබ්බජිතො”ති අඤ්ඤාසි. ඤත්වා ච පන අජානන්තො විය දසබලං පුච්ඡිත්වා සත්තාහං මහාසක්කාරං කත්වා, “භන්තෙ, අහං ඉමස්ස කල්‍යාණකම්මස්ස නිස්සන්දෙන තුම්භාකං සාසනෙ අයං කුලපුත්තො විය අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ සද්ධාපබ්බජිතානං අග්ගො භවෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං අකාසි. සත්ථා අනන්තරායං දිස්වා “ත්වං, මහාරාජ, අනාගතෙ ගොතමස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ සද්ධාපබ්බජිතානං අග්ගො භවිස්සසි”ති බ්‍යාකරිත්වා පක්කාමි. සක්කොපි අත්තනො දෙවපුරමෙව ගතො.

තෙ උභොපි නිබ්බත්තට්ඨානතො වචිත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තා අනෙකසහස්සකප්පෙ අතික්කම්මිසු. ඉතො පන ද්වානචුතිකප්පමත්ථකෙ චුස්සො නාම බුද්ධො ලොකෙ උද්දාදි. තස්ස පිතා මහින්දො නාම රාජා අභොසි, වෙමාතිකා තයො කතිට්ඨභාතරො. රාජා දිවසෙ දිවසෙ “මය්‍හංයෙව බුද්ධො මය්‍හං ධම්මො මය්‍හං සඬ්ඨෙසො”ති මමායන්තො සයමෙව දසබලං නිබ්බද්ධං භොජනං භොජෙති.

අප්පස්ස එකදිවසං පච්චන්තො කුපිතො. සො පුත්තෙ ආමන්තෙසි – “තාතා, පච්චන්තො කුපිතො, තුම්හෙහි වා මයා වා ගන්තබ්බං. යදි අහං ගච්ඡාමි, තුම්හෙහි ඉමිනා නියාමෙන දසබලො පරිවරිතබ්බො”ති. තෙ තයොපි එකප්පහාරෙතෙව ආහංසු – “තාත, තුම්භාකං ගමනකිච්චං නත්ථි, මයං වොරෙ විධම්මස්සාමා”ති පිතරං වන්දිත්වා පච්චන්තං ගන්ත්වා වොරෙ විධම්මත්වා විජිතසඬ්ඨාමා හුත්වා නිවත්තිංසු. තෙ අන්තරාමග්ගෙ පාදමුලිකෙහි සද්ධිං මන්තයිංසු – “තාතා, අම්භාකං ගතක්ඛණෙයෙව පිතා වරං දස්සති, කතරං වරං ගණ්භාමා”ති? අය්‍යා, තුම්භාකං පිතු අච්චයෙන දුල්ලභං නාම නත්ථි, තුම්භාකං පන ජෙට්ඨභාතිකං චුස්සබුද්ධං පටිපග්ගනවරං ගණ්භාමා”ති ආහංසු. තෙ “කල්‍යාණං තුම්හෙහි චුත්ත”න්ති සබ්බෙපි එකචිත්තා හුත්වා ගන්ත්වා පිතරං අද්දසංසු. තදා පිතා තෙසං පසිදිත්වා වරං අදාසි. තෙ “තෙමාසං තථාගතං පටිපග්ගිස්සාමා”ති වරං යාචිංසු. රාජා “අයං දාතුං න සක්කා, අඤ්ඤං වරං ගණ්භාමා”ති ආහ. තාත, අම්භාකං අඤ්ඤෙන වරෙන කිච්චං නත්ථි, සවෙ තුම්හෙ දාතුකාමා, එතංයෙව නො වරං දෙථාති. රාජා තෙසු පුනප්පුනං කපෙන්නෙසු අත්තනා පටිඤ්ඤාතත්තා “න සක්කා න දාතු”න්ති චිත්තෙත්වා ආහ – “තාතා, අහං තුම්භාකං වරං දෙමි, අපිච බො පන බුද්ධා නාම දුරාසදා භොන්ති සිහා විය එකවරා, දසබලං පටිපග්ගන්තා අප්පමන්තා භවෙය්‍යාමා”ති.

තෙ වින්තයිංසු – “අම්හෙහි ත්වාගතං පටිජග්ගන්තෙහි අනුච්ඡවිකං කත්වා පටිජග්ගිතුං වට්ටති”ති සබ්බෙපි එකචිත්තා හුත්වා දසසීලානි සමාදාය නිරාමගන්ධා හුත්වා සත්ථු දානග්ගපරිවහනකෙ තයො පුරිසෙ යපයිංසු. තෙසු එකො ධනධක්ඛ්ඤප්පාදකො අහොසි, එකො මාපකො, එකො දානසංවිධායකො. තෙසු ධනධක්ඛ්ඤප්පාදකො පච්චුප්පන්තෙ බිම්බිසාරො මහාරාජා ජාතො, මාපකො විසාබො උපාසකො, දානසංවිධායකො රට්ඨපාලත්ථෙරොති. සො තත්ථ යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවපුරෙ නිබ්බන්තො. අයං පන රාහුලත්ථෙරො නාම කස්සපදසබලස්ස කාලෙ කිකිස්ස කාසිරක්ඛ්ඤො පෙට්ඨපුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති, පට්චින්ධරකුමාරොතිස්ස නාමං අකංසු. තස්ස සත්ත හගිනියො අහෙසුං. තා දසබලස්ස සත්ත පරිවෙණානි කාරයිංසු. පට්චින්ධරො ඔපරජ්ජං ලභි. සො තා හගිනියො ආහ – “තුම්හෙහි කාරිතපරිවෙණෙසු මය්හමපි එකං දෙථා”ති. භාතික, තුම්හෙ උපරාජට්ඨානෙ යීතා, තුම්හෙහි නාම අම්භාකං දාතබ්බං, තුම්හෙ අක්ඛ්ඤං පරිවෙණං කරොථාති. සො තාසං වචනං සුත්වා පඤ්ච විහාරසතානි කාරෙසි. පඤ්ච පරිවෙණසතානීති වදන්ති. සො තත්ථ යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවපුරෙ නිබ්බන්ති. ඉමස්මිං පන බුද්ධුප්පාදෙ පට්චින්ධරකුමාරො අම්භාකං බොධිසත්තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හි, තස්ස සභායකො කුරුරට්ඨෙ පුල්ලකොට්ඨිතනිගමෙ රට්ඨපාලසෙට්ඨිගෙහෙ නිබ්බන්ති.

අථ අම්භාකං දසබලො අභිසම්බොධිං පත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො අනුපුබ්බෙන කපිලවත්ථුං ආගන්ත්වා රාහුලකුමාරං පබ්බාපෙසි. තස්ස පබ්බජ්ජාපිධානං පාළියං (මහාව. 105) ආගතමෙව. එවං පබ්බජිතස්ස පනස්ස සත්ථා අභිණ්භච්චාදවසෙන රාහුලොවාදසුත්තං අහාසි. රාහුලොපි පාතොව වුට්ඨාය හත්ථෙත වාලුකං උක්ඛිපිත්වා “දසබලස්ස වෙව ආචරිසුප්ප්ඤායානඤ්ච සන්තිකා අජ්ජ එත්තකං ඔවාදං ලභෙයා”න්ති වදති. භික්ඛුසඬ්ඨිමජ්ඣෙ කථා උදපාදි “ඔවාදක්ඛමො වත රාහුලසාමණෙරො පිතු අනුච්ඡවිකො පුත්තො”ති. සත්ථා භික්ඛුනං විත්තාවාරං ඤත්වා “මයි ගතෙ එකා ධම්මදෙසනා ව වඩ්ඪිස්සති, රාහුලස්ස ව ගුණො පාකටො හවිස්සති”ති ගන්ත්වා ධම්මසභායං බුද්ධාසානෙ නිසින්තො භික්ඛු ආමන්තෙසි – “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති. රාහුලසාමණෙරස්ස ඔවාදක්ඛමභාවං කටෙම හගවාති. සත්ථා ඉමස්මිං යානෙ යත්වා රාහුලස්ස ගුණදීපනත්ථං මිගජාතකං ආහරිත්වා කටෙසි –

“මිගං තිපල්ලත්ථමනෙකමායං,
අට්ඨක්ඛුරං අඩ්ඨරත්තා පපායි;
එකෙන සොතෙන ඡමා’ස්සසන්තො,
ඡහි කලාහිතිහොති භාගිනෙයො”ති. (ජා. 1.1.16);

අථස්ස සත්තවස්සිකසාමණෙරකාලෙ “මා හෙව බො රාහුලො දහරභාවෙන කීළනත්ථායපි සම්පජානමුසා භාසෙයා”ති අම්බලට්ඨියරාහුලොවාදං (ම. නි. 2.107 ආදයො) දෙසෙසි. අට්ඨාරසවස්සිකසාමණෙරකාලෙ ත්වාගතස්ස පච්ඡතො පිණ්ඩාය පච්ඡන්තස්ස සත්ථු වෙව අත්තතො ව රූපසම්පත්තිං දිස්වා ගෙහසිතං විතක්කං විතක්කෙන්තස්ස “යංකිඤ්චි, රාහුල, රූප”න්තිආදිනා නයෙන මහාරාහුලොවාදසුත්තන්තං (ම. නි. 2.113) කටෙසි. සංයුත්තකෙ (සං. නි. 4.121) පන රාහුලොවාදොපි අඩ්ගුත්තරෙ (අ. නි. 4.177) රාහුලොවාදොපි ථෙරස්ස විපස්සනාවාරොයෙව. අථස්ස සත්ථා ඤාණපරිපාකං ඤත්වා අවස්සිකහික්ඛුකාලෙ අන්ධවනෙ නිසින්තො වුළුරාහුලොවාදං (ම. නි. 3.416 ආදයො) කටෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ රාහුලත්ථෙරො කොට්ඨසතසභස්සදෙවතාහි සද්ධිං අරහත්තං පාපුණ්, සොතාපන්නසකදාගාමිඅනාගාමිදෙවතානං ගණනා නත්ථි. අථ සත්ථා අපරභාගෙ අරියසඬ්ඨිමජ්ඣෙ නිසින්තො ථෙරං ඉමස්මිං සාසනෙ සික්ඛාකාමානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසි.

සත්ථරි පන කුරුරට්ඨෙ වාරිකාය නික්ඛමිත්වා පුල්ලකොට්ඨිතං අනුප්පත්තෙ රට්ඨපාලො කුලපුත්තො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො මාතාපිතරො අනුජානාපෙත්වා දසබලං උපසඬ්ඨිකමිත්වා සත්ථු ආණන්තියා අක්ඛ්ඤතරස්ස ථෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බජී. තස්ස පබ්බජිතදිවසනො පට්ඨාය සෙට්ඨිගහපති භික්ඛු අත්තතො නිවෙසනද්වාරෙන ගච්ඡන්තෙ දිස්වා “කිං තුම්භාකං ඉමස්මිං ගෙහෙ කම්මං, එකොව පුත්තකො අහොසි, තං ගණ්හිත්වා ගතත්ථ, ඉදානි කිං කරිස්සථා”ති අක්කොසති පරිභාසති. සත්ථා අද්ධමාසං පුල්ලකොට්ඨිතෙ වසිත්වා පුන සාවත්ථිමෙව අගමාසි. තත්ථායස්මා රට්ඨපාලො යොනිසො මනසිකරොන්තො කම්මං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඨෙත්වා අරහත්තං පාපුණ්. සො සත්ථාරං අනුජානාපෙත්වා මාතාපිතරො දස්සනත්ථං පුල්ලකොට්ඨිතං ගන්ත්වා තත්ථ සපදානං පිණ්ඩාය වරන්තො පිතු නිවෙසනෙ ආභිදොසිකං කුම්මාසං ලභිත්වා තං අමතං විය පරිභුඤ්ජන්තො පිතරා නිමන්තිතො අධිවාසෙත්වා දුතියදිවසෙ පිතු නිවෙසනෙ පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා අලඬ්ඨිකතපටියන්තෙ ඉත්ථිජනෙ අසුභසක්ඛ්ඤං උප්පාදෙත්වා යීතකොව ධම්මං දෙසෙත්වා ජියා මුත්තො විය නාරාවො ආකාසං උප්පතිත්වා කොරබාරක්ඛ්ඤො මිගචීරං ගන්ත්වා මඩ්ගලසීලාපටිටෙ නිසින්තො දස්සනත්ථාය ආගතස්ස රක්ඛ්ඤො වතුපාරිජුක්ඛ්ඤපටිමණ්ඩිතං ධම්මං (ම. නි. 2.304) දෙසෙත්වා අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො පුන සත්ථු සන්තිකංයෙව ආගතො. එවමෙන වත්ථු සමුට්ඨිතං. අථ සත්ථා අපරභාගෙ අරියගණමජ්ඣෙ නිසින්තො ථෙරං ඉමස්මිං සාසනෙ සද්ධාපබ්බජිතානං කුලපුත්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

කුණ්ඩධානත්ථෙරවත්ථු

211. තතියෙ පයමං සලාකං ගණ්හන්තානන්ති සබ්බපයමං සලාකගාහකානං භික්ඛුනං කුණ්ඩධානත්ථෙරො අග්ගොති දස්සෙති. සො කිර ථෙරො මහාසුභද්දාය නිමන්තිතදිවසෙ ත්වාගතෙ උග්ගතගරං ගච්ඡන්තෙ “අජ්ජ සත්ථා

දුරං භික්ඛාචාරං ගමිස්සති, පුටුප්පනා සලාකං මා ගණ්හන්තු, පඤ්චසතා ඛිණාසවාග ගණ්හන්තු” ති වුත්තෙ පයමමෙව සිහනාදං නදිත්වා සලාකං ගණ්හි. චුළසුහද්දාය නිමන්තිතදිවසෙ තථාගතෙ සාකෙතං ගච්ඡන්තෙපි පඤ්චන්තං භික්ඛුසත්තං අන්තරෙ පයමමෙව සලාකං ගණ්හි, සුනාපරන්තජනපදං ගච්ඡන්තෙපි. ඉමෙහි කාරණෙහි ථෙරො පයමං සලාකං ගණ්හන්තානං අග්ගො නාම ජාතො. කුණ්ඩධානොති පනස්ස නාමං.

තස්ස පඤ්ඤකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකථා – අයං කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතීනගරෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්තො වුත්තනයෙනෙව විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං සුණන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං පයමං සලාකං ගණ්හන්තානං අග්ගථිකානෙ යපෙන්නං දිස්වා බුද්ධානං අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙත්වා සත්ථාරා අනන්තරායං දිස්වා බ්‍යාකතො යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සංසරන්තො කස්සපබුද්ධකාලෙ භූමිට්ඨකදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති. දිසායුකබුද්ධානඤ්ච නාම න අන්වද්ධමාසිකො උපොසථො හොති. විපස්සීදසබ්බස්ස හි ඡබ්බස්සන්තරෙ ඡබ්බස්සන්තරෙ උපොසථො අහොසී, කස්සපදසබ්බලො පන ඡට්ඨෙ ඡට්ඨෙ මාසෙ පාතිමොක්ඛං ඔසාරෙසී. තස්ස පාතිමොක්ඛං ඔසාරණකාලෙ දිසාවාසිකා ද්වෙ සභායකා භික්ඛු “උපොසථං කරිස්සාමා” ති ගච්ඡන්ති. අයං භූමිමදෙවතා වින්තෙසි – “ඉමෙසං ද්වින්තං භික්ඛුනං මෙත්ති අතිවිස දළ්භා, කිං නු ඛො හෙදකෙ සති හිජ්ජෙය්‍යා, න හිජ්ජෙය්‍යා” ති? තෙසං ඔකාසං ඔලොකයමානා තෙසං අවිදුරෙනෙව ගච්ඡති.

අථෙකො ථෙරො එකස්ස හත්ථෙ පත්තව්වරං දත්වා සරීරවළඤ්ජනත්ථං උදකථාසුකට්ඨානං ගන්ත්වා ධොතහත්ථපාදො හුත්වා ගුම්බසභාගතො නික්ඛමති. භූමිමදෙවතා තස්ස ථෙරස්ස පච්ඡතො පච්ඡතො උත්තමරූපා ඉත්ථී හුත්වා කෙසෙ විධුනිත්වා සංවිධාය බන්ධන්ති විය පිට්ඨිතො පංසුං පුඤ්ජමානා විය සාටකං සංවිධාය නිවාසයමානා විය ව හුත්වා ථෙරස්ස පදානුපදිකා හුත්වා ගුම්බතො නික්ඛන්තා. එකමන්තෙ ධීතො සභායකත්ථෙරො ඉමං කාරණං දිස්වා දොමනස්සජාතො “නට්ඨො දානි මෙ ඉමිනා භික්ඛුනා සද්ධිං දීඝරත්තානුගතො සිනෙහො. සවාහං එවංවිධභාවං ජානෙය්‍යං, එත්තකං අද්ධානං ඉමිනා සද්ධිං විස්සාසං න කරෙය්‍යා”න්ති වින්තෙත්වා ආගච්ඡන්තස්සෙවස්ස “හන්දාචුසො, තුය්හං පත්තව්වරං, තාදිසෙන පාපෙන සභායෙන සද්ධිං එකමග්ගං න ගච්ඡාමි” ති ආහ . තං කථං සුත්වා තස්ස ලජ්ජිභික්ඛුනො හදයං තිබ්බසත්තිං ගහෙත්වා විද්ධං විය අහොසී. තතො නං ආහ – “ආචුසො, කිං නාමෙතං වදසී, අහං එත්තකං කාලං දුක්කට්ඨන්තම්පි ආපත්තිං න ජානාමි. ත්වං පන මං අජ්ජ ‘පාපො’ ති වදසී, කිං තෙ දිට්ඨ”න්ති? කිං අඤ්ඤෙන දිට්ඨෙන, කිං ත්වං එවංවිධෙන අලඬිකතපටියත්තෙන මාතුගාමෙන සද්ධිං එකට්ඨානෙ හුත්වා නික්ඛන්තොති? නත්ථෙතං, ආචුසො, මය්හං, නාහං එවරූපං මාතුගාමං පස්සාමිති. තස්ස යාවතතියං කථෙත්තස්සාපි ඉතරො ථෙරො කථං අසද්දහිත්වා අත්තනා දිට්ඨකාරණංයෙව අත්ථං ගහෙත්වා තෙන සද්ධිං එකමග්ගෙන අගන්ත්වා අඤ්ඤෙන මග්ගෙන සත්ථු සන්තිකං ගතො. ඉතරොපි අඤ්ඤෙන මග්ගෙන සත්ථු සන්තිකංයෙව ගතො.

තතො භික්ඛුසඬ්ඝස්ස උපොසථාගාරං පච්ඡනවෙලාය සො භික්ඛු තං භික්ඛුං උපොසථග්ගෙ සඤ්ජානිත්වා “ඉමස්මිං උපොසථග්ගෙ එවරූපො නාම පාපභික්ඛු අන්ථී, නාහං තෙන සද්ධිං උපොසථං කරිස්සාමි” ති නික්ඛමිත්වා බහි අට්ඨාසී. භූමිමදෙවතා “භාරියං මයා කම්මං කත්”න්ති මහල්ලකඋපාසකවණ්ණෙන තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “කස්මා, හන්තෙ, අයොසා ඉමස්මිං යානෙ ධීතො” ති ආහ. උපාසක, ඉමං උපොසථග්ගං එකො පාපභික්ඛු පට්ටියො, අහං තෙන සද්ධිං උපොසථං න කරොමිති වත්වා නික්ඛමිත්වා බහි ධීතොමිහිති. හන්තෙ, මා එවං ගණ්හථ, පරිසුද්ධසීලො එස භික්ඛු. තුම්හෙහි දිට්ඨමාතුගාමො නාම අහං, මයා තුම්හාකං වීමංසනත්ථාය “දළ්භා නු ඛො ඉමෙසං ථෙරානං මෙත්ති, නො දළ්භා” ති ලජ්ජිඅලජ්ජිභාවං ඔලොකෙන්තෙන තං කම්මං කතන්ති. කො පන ත්වං සප්පුරිසාති? අහං එකා භූමිමදෙවතා, හන්තෙති. දෙවපුත්තො කථෙත්තොව දිබ්බානුභාවෙන යත්වා ථෙරස්ස පාදෙසු පතිත්වා “මය්හං, හන්තෙ, බමථ, එතං දොසං ථෙරො න ජානාති, උපොසථං කරොථා” ති ථෙරං යාවිත්වා උපොසථග්ගං පචෙසෙසී. සො ථෙරො උපොසථං තාව එකට්ඨානෙ අකාසී, මිත්තසත්ථවචසෙන න පුන තෙන සද්ධිං එකට්ඨානෙ අහොසීති. ඉමස්ස ථෙරස්ස කම්මං න කට්ඨියති, චූදිතකත්ථෙරො පන අපරාපරං විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො අරහත්තං පාපුණි.

භූමිමදෙවතා තස්ස කම්මස්ස නිස්සන්දෙන එකං බුද්ධන්තරං අපායතො න මුච්චිත්ථ. සචෙ පන කාලෙන කාලං මනුස්සන්තං ආගච්ඡති, අඤ්ඤෙන යෙන කෙනවි කතො දොසො තස්සෙව උපරි පතති. සො අම්භාකං හගවතො කාලෙ සාවත්ථීයං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති, ධානමාණවොතිස්ස නාමං අකංසු. සො වයප්පත්තො තයො වෙදෙ උග්ගණ්හිත්වා මහල්ලකකාලෙ සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජී, තස්ස උපසම්පන්නදිවසතො පට්ඨාය එකා අලඬිකතපටියත්තා ඉත්ථී තස්මිං ගාමං පච්ඡන්තෙ සද්ධිංයෙව ගාමං පච්ඡති, නික්ඛමන්තෙ නික්ඛමති. විහාරං පච්ඡන්තෙපි පච්ඡති, තිට්ඨන්තෙපි තිට්ඨන්ති එවං නිව්වානුබන්ධා පඤ්ඤායති. ථෙරො තං න පස්සති, තස්ස පන පුරිමස්ස කම්මස්ස නිස්සන්දෙන සා අඤ්ඤෙසං උපට්ඨාති.

ගාමෙ යාගුභික්ඛං දදමානා ඉත්ථීයො, “හන්තෙ, අයං එකො යාගුඋච්ඬිකො තුම්භාකං, එකො ඉමිස්සා අම්භාකං සභාසිකායා” ති පරිභාසං කරොන්ති. ථෙරස්ස මහති විහෙසා හොති. විහාරං ගතම්පි නං සාමණෙරා වෙව දහරහික්ඛු ව පරිවාරෙත්වා “ධානො කොණ්ඩො ජාතො” ති පරිභාසං කරොන්ති. අට්ඨස්ස තෙනෙව කාරණෙන කුණ්ඩධානත්ථෙරොති නාමං ජාතං . සො උට්ඨාය සමුට්ඨාය තෙහි කසිරමානං කෙළිං සහිතුං අසක්කොන්තො උම්මාදං ගහෙත්වා “තුම්හෙ කොණ්ඩා, තුම්භාකං උපජ්ඣායා කොණ්ඩා , ආවරියා කොණ්ඩා” ති වදති. අට්ඨ නං සත්ථු ආරොවෙසුං – “කුණ්ඩධානො දහරසාමණෙරෙහි සද්ධිං එවං එරුසවාට්ඨං වදති” ති. සත්ථා තං පක්කොසාපෙත්වා

“සච්චං භික්ඛු”නි පුච්ඡිත්වා “සච්චං භගවා”නි චුත්තෙ “කස්මා එවං වදෙසී”නි ආහ. භන්තෙ, නිබ්බදං විහෙසං අසභන්තො එවං කපෙමිති. “ත්වං පුබ්බෙ කතකම්මං යාවජ්ජදිවසා ජීරාපෙතුං න සක්කොසි, පුත එවරුපං එරුසං මා වද භික්ඛු”නි වත්වා ආහ –

“මාවොව එරුසං කඤ්චි, චුත්තා පටිවදෙය්‍යු තං;
දුක්ඛා හි සාරම්භකථා, පටිදණ්ඩා ථුසෙය්‍යු තං.

“සචෙ නෙරෙසි අත්තානං, කංසො උපභතො යථා;
එස පත්තොසි නිබ්බානං, සාරම්භො තෙ න විජ්ජති”ති. (ධ. ප. 133-134);

ඉමඤ්ච පන තස්ස ථෙරස්ස මාතුගාමෙන සද්ධිං විවරණභාවං කොසලරඤ්ඤොපි කප්පිංසු. රාජා “ගච්ඡට්ඨ, භණෙ, විමංසථා”නි පෙසෙත්වා සයම්පි මන්දෙනෙව පරිවාරෙන සද්ධිං ථෙරස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා එකමන්තෙ ඔලොකෙත්තො අට්ඨාසි. තස්මිං ඛණෙ ථෙරො සුවිකම්මං කරොත්තො නිසිත්තො හොති, සාපිස්ස ඉත්ථි අවිදුරෙ යානෙ යිතා විය පඤ්ඤායති.

රාජා තං දිස්වා “අත්ථිදං කාරණ”න්ති තස්සා යිතට්ඨානං අගමාසි. සා තස්මිං ආගච්ඡන්තෙ ථෙරස්ස වසනපණ්ණසාලං පටිට්ඨා විය අහොසි. රාජාපි තාය සද්ධිංයෙව පණ්ණසාලං පටිසිත්වා සබ්බත්ථ ඔලොකෙත්තො අදිස්වා “නායං මාතුගාමො, ථෙරස්ස එකො කම්මට්ඨිපාකො”නි සඤ්ඤා කත්වා පඨමං ථෙරස්ස සම්පෙන ගච්ඡන්තොපි ථෙරං අවන්දිත්වා තස්ස කාරණස්ස අභුතභාවං ඤාත්වා ආගම්ම ථෙරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිත්තො “කච්චි, භන්තෙ, පිණ්ඩකෙන න කිලමා”නි පුච්ඡි. ථෙරො “වට්ටති මහාරාජා”නි ආහ. “ජානාමි, භන්තෙ, අයාස්ස කථං, එවරුපෙන ව පරික්කිලෙසෙන සද්ධිං වරන්තානං තුම්භාකං කෙ නාම පසිදිස්සන්ති, ඉතො පට්ඨාය වො කත්ථවි ගමනකිච්චං නත්ථි, අහං චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහිස්සාමි, තුම්භෙ යොනිසොමනස්සිකාරෙ මා පමජ්ජිත්වා”නි නිබ්බදං භික්ඛං පට්ඨපෙසි. ථෙරො රාජානං උපත්ථම්භකං ලභිත්වා භොජනස්ප්පායෙන එකග්ගචිත්තො හුත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. තතො පට්ඨාය සා ඉත්ථි අන්තරධායි.

මහාසුභද්දා උග්ගනගරෙ මිච්ඡාදිට්ඨිකුලෙ වසමානා “සත්ථා මං අනුකම්පතු”නි උපොසථං අධිට්ඨාය නිරාමගන්ධා හුත්වා උපරිපාසාදතලෙ යිතා “ඉමානි පුජ්ථානි අන්තරෙ අට්ඨත්වා දසබ්බස්ස මත්ථකෙ විතානං හුත්වා තිට්ඨන්තු, දසබ්බො ඉමාය සඤ්ඤාය ස්වෙ පඤ්චති භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං මය්හං භික්ඛං ගණ්හතු”නි සච්චකිරියං කත්වා අට්ඨ සුමනපුජ්ථමුට්ඨියො විස්සජ්ජෙසි. පුජ්ථානි ගන්ත්වා ධම්මදෙසනාවෙලාය සත්ථු මත්ථකෙ විතානං හුත්වා අට්ඨංසු. සත්ථා තං සුමනපුජ්ථවිතානං දිස්වා චිත්තෙනෙව සුභද්දාය භික්ඛං අධිවාසෙත්වා පුනදිවසෙ අරුණෙ උට්ඨිතෙ ආනන්දත්ථෙරං ආහ – “ආනන්ද, මයං අජ්ජ දුරං භික්ඛාචාරං ගම්ස්සාම, පුටුජ්ජනානං අදත්වා අරියානංයෙව සලාකං දෙහි”නි. ථෙරො භික්ඛුනං ආරොචෙසි – “ආවුසො, සත්ථා අජ්ජ දුරං භික්ඛාචාරං ගම්ස්සති, පුටුජ්ජනා මා ගණ්හන්තු, අරියාව සලාකං ගණ්හන්තු”නි. කුණ්ඩධානත්ථෙරො “ආහරාවුසො, සලාක”න්ති පඨමංයෙව හත්ථං පසාරෙසි. ආනන්දා “සත්ථා තාදිසානං භික්ඛුනං සලාකං න දාපෙති, අරියානංයෙව දාපෙති”නි විතක්කං උජ්ජාදෙත්වා ගන්ත්වා සත්ථු ආරොචෙසි. සත්ථා “ආහරාපෙන්තස්ස සලාකං දෙහි”නි ආහ. ථෙරො චිත්තෙසි – “සචෙ කුණ්ඩධානස්ස සලාකා දාතුං න යුත්තා අස්ස, අප්ප සත්ථා පටිබාහෙය්‍යා, හවිස්සති එකං කාරණ”න්ති. “කුණ්ඩධානස්ස සලාකං දස්සාමි”නි ගමනං අභිනිහරි. කුණ්ඩධානත්ථෙරො තස්ස පුරෙ ආගමනාව අභිඤ්ඤාපාදකං චතුත්ථජ්ජානං සමාපජ්ජිත්වා ඉද්ධියා ආකාසෙ යත්වා “ආහරාවුසො ආනන්ද, සත්ථා මං ජානාති, මාදිසං භික්ඛුං පඨමං සලාකං ගණ්හන්තං න සත්ථා වාරෙති”නි හත්ථං පසාරෙත්වා සලාකං ගණ්හි. සත්ථා තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා ථෙරං ඉමස්මිං සාසනෙ පඨමං සලාකං ගණ්හන්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

වඩ්ඪිසත්ථෙරවත්ථු

212. චතුත්ථෙ පටිභානවත්තානන්ති සම්පන්නපටිභානානං වඩ්ඪිසත්ථෙරො අග්ගොති දස්සෙති. අයං කිර ථෙරො දසබ්බස්ස සන්තිකං උපසඩ්ධකමන්තො චක්ඛුපථනො පට්ඨාය වන්දෙන සද්ධිං උපමෙත්වා, සූරියෙන, ආකාසෙන, මහාසමුද්දෙන, හත්ථිනාගෙන, සිහෙන මිගරඤ්ඤා සද්ධිං උපමෙත්වාපි අනෙකෙහි පදසතෙහි පදසහස්සෙහි සත්ථු වණ්ණං වදන්තොයෙව උපසඩ්ධකමති. තස්මා පටිභානවත්තානං අග්ගො නාම ජානො.

තස්ස පඤ්ඤකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකථා – අයම්පි කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතීනගරෙ මහාභොගකුලෙ පටිසන්ධිං ගණ්හිත්වා පුරිමනෙයෙනෙව විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං සුණන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං පටිභානවත්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා සත්ථු අධිකාරකම්මං කත්වා “අහම්පි අනාගතෙ පටිභානවත්තානං අග්ගො භවෙය්‍යා”න්ති පත්ථනං කත්වා සත්ථාරා බ්‍යාකතො යාවජ්චං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුජ්ජාදෙ සාවත්ථියං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති. වඩ්ඪිසමාණවොතිස්ස නාම අකංසු. සො වයජ්ජත්තො තයො වෙදෙ උග්ගණ්හන්තො ආවරියං ආරාධෙත්වා ඡවසිසමන්තං නාම සික්ඛිත්වා ඡවසිසං නබෙන ආකොටෙන්වා “අයං සත්තො අසුකයොනියං නාම නිබ්බන්තො”නි ජානාති.

බ්‍රාහ්මණා “අයං අම්භාකං ජීවිකමග්ගො”ති ඤාත්වා වඩ්ඪිසමාණං පටිච්ඡන්තයානො නිසිදාපෙන්වා ගාමනිගමරාජධානියො වරන්තා නගරද්වාරො වා නිගමද්වාරො වා යපෙන්වා මහාජනස්ස රාසිභූතභාවං ඤාත්වා “යො වඩ්ඪිසං පස්සති, සො ධනං වා ලභති, යසං වා ලභති, සග්ගං වා ගච්ඡති”ති වදන්ති. තෙසං කථං සුත්වා බහු ජනා ලඤ්ජං දත්වා පස්සිතුකාමා භොන්ති. රාජරාජමහාමත්තා තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා “කො ආවරියස්ස ජානවිසෙසො”ති පුච්ඡන්ති. තුම්හෙ න ජානාථ, සකලජම්බුදිපෙ අම්භාකං ආවරියසදිසො අඤ්ඤො පණ්ඩිතො නාම නත්ථි, තිවස්සමත්ථකෙ මතකානං සීසං ආහරාපෙන්වා නබෙන ආකොටෙන්වා “අයං සත්තො අසුකයොනියං නිබ්බන්තො”ති ජානාති. වඩ්ඪිසොපි මහාජනස්ස කඩ්ඛණේදනත්ථං තෙ තෙ ජනෙ ආවාහෙන්වා අත්තනො අත්තනො ගතිං කථාපෙති. තං නිස්සාය මහාජනස්ස හත්ථනො සතම්පි සහස්සම්පි ලභති.

බ්‍රාහ්මණා වඩ්ඪිසමාණං ආදාය යථාරූපිං විවරිත්වා පුන සාවත්ථිං ආගමංසු. වඩ්ඪිසො ජෙනවනමහාවිහාරස්ස අවිදුරට්ඨානෙ යීතො චින්තෙසි – “සමණො ගොතමො පණ්ඩිතොති වදන්ති, න ඛො පන සබ්බකාලං මයා ඉමෙසංයෙව වචනං කරොන්තෙන වරිතුං වට්ටති, පණ්ඩිතානම්පි සන්තිකං ගන්තුං වට්ටති”ති. සො බ්‍රාහ්මණෙ ආහ – “තුම්හෙ ගච්ඡථ, අහං න බහුකෙහි සද්ධිං ගන්ත්වා සමණං ගොතමං පස්සිස්සාමි”ති. තෙ ආහංසු – “වඩ්ඪිස, මා තෙ රූචිවි සමණං ගොතමං පස්සිතුං. යො හි නං පස්සති, තං සො මායාය ආවට්ටෙති”ති. වඩ්ඪිසො තෙසං කථං අනාදිසිත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා මධුරපටිසන්ථාරං කත්වා එකමන්තං නිසිදි.

අථ නං සත්ථා පුච්ඡ – “වඩ්ඪිස, කිඤ්චි සිජ්ජං ජානාසි”ති. ආම, හො ගොතම, ඡවසිසමන්තං නාමෙකං ජානාමිති. කිං සො මන්තො කරොතිති? තිවස්සමත්ථකෙ මතානම්පි තං මන්තං ජජ්ජිත්වා සීසං නබෙන ආකොටෙන්වා නිබ්බන්තට්ඨානං ජානාමිති. සත්ථා තස්ස එකං නිරයෙ උප්පත්තස්ස සීසං දස්සෙසි, එකං මනුස්සෙසු උප්පත්තස්ස, එකං දෙවෙසු, එකං පරිනිබ්බුතස්ස සීසං දස්සෙසි. සො පඨමං සීසං ආකොටෙන්වා, “හො ගොතම, අයං සත්තො නිරයං ගතො”ති ආහ. සාධු සාධු, වඩ්ඪිස, සුදිට්ඨං තයා, අයං සත්තො කහං ගතොති පුච්ඡි. මනුස්සලොකං, හො ගොතමාති. අයං සත්තො කහං ගතොති? දෙවලොකං, හො ගොතමාති තිණ්ණම්පි ගතට්ඨානං කට්ඨෙසි. පරිනිබ්බුතස්ස පන සීසං නබෙන ආකොටෙන්තො නෙව අත්තං න කොටිං පස්සති. අථ නං සත්ථා “න සක්කොසි ත්වං, වඩ්ඪිසා”ති පුච්ඡි. “පස්සථ, හො ගොතම, උපපරික්ඛාමි තාවා”ති පුනස්පුනං පරිවත්තෙති. ඛාහිරකමන්තෙන ඛිණාසවස්ස ගතිං කථං ජානිස්සති, අථස්ස මත්ථකතො සෙදො මුච්චි. සො ලජ්ජිත්වා තුණ්හිභූතො අට්ඨාසි. අථ නං සත්ථා “කිලමසි, වඩ්ඪිසා”ති ආහ. ආම, හො ගොතම, ඉමස්ස සත්තස්ස ගතට්ඨානං ජානිතුං න සක්කොමි. සචෙ තුම්හෙ ජානාථ, කට්ඨොති. “වඩ්ඪිස, අහං එතම්පි ජානාමි ඉතො උත්තරිතරම්පි”ති වත්වා ධම්මපදෙ ඉමා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

“චුතිං යො වෙදි සත්තානං, උපපත්තිං ව සබ්බසො;
අසත්තං සුගතං බුද්ධං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං.

“යස්ස ගතිං න ජානන්ති, දෙවා ගන්ධබ්බමානුසා;
ඛිණාසවං අරහත්තං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති. (ධ. ප. 419-420);

තතො වඩ්ඪිසො ආහ – “හො ගොතම, විජ්ජාය විජ්ජං දෙන්තස්ස නාම පරිහානි නත්ථි, අහං අත්තනා ජානනකං මන්තං තුම්භාකං දස්සාමි, තුම්හෙ එතං මන්තං මය්හං දෙථා”ති. වඩ්ඪිස, න මයං මන්තෙන මන්තං දෙම, එවමෙව දෙමාති. “සාධු, හො ගොතම, දෙථ මෙ මන්ත”න්ති අපචිතිං දස්සෙන්වා හත්ථකච්ඡපකං කත්වා නිසිදි. කිං, වඩ්ඪිස, තුම්භාකං සමයෙ මහග්ගමන්තං වා කිඤ්චි වා ගණ්හන්තානං පරිවාසො නාම න භොතිති? භොති, හො ගොතමාති. අම්භාකං පන මන්තො නිජ්ජරවාසොති සඤ්ඤං කරොසිති? බ්‍රාහ්මණා නාම මන්තෙහි අතිත්තා භොන්ති, තස්මා සො හගවන්තං ආහ – “හො ගොතම, තුම්හෙහි කථිතනියාමං කරිස්සාමි”ති. හගවා ආහ – “වඩ්ඪිස, මයං ඉමං මන්තං දෙන්තා අම්හෙහි සමානලිඛිතස්ස දෙමා”ති. වඩ්ඪිසො “යංකිඤ්චි කත්වා මයා ඉමං මන්තං ගණ්හිත්වා ගන්තුං වට්ටති”ති බ්‍රාහ්මණෙ ආහ. තුම්හෙ මසි පබ්බජන්තෙ මා චින්තයිත්ථ, අහං ඉමං මන්තං ගණ්හිත්වා සකලජම්බුදිපෙ ජෙට්ඨකො හවිස්සාමි. එවං සන්තෙ තුම්භාකම්පි හද්දකං හවිස්සති”ති මන්තත්ථාය සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජි. සත්ථා “මන්තපරිවාසං තාව වසාහි”ති ද්වන්තිංසාකාරං ආචික්ඛි. පඤ්ඤවා සත්තො ද්වන්තිංසාකාරං සජ්ඣායන්තොව තත්ථ ඛයවයං පට්ඨපෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණි.

තස්මිං අරහත්තං පත්තෙ බ්‍රාහ්මණා “කා නු ඛො වඩ්ඪිසස්ස පවත්ති, පස්සිස්සාම න”න්ති තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං, හො වඩ්ඪිස, සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකෙ සිජ්ජං සික්ඛිත”න්ති පුච්ඡිංසු. ආම, සික්ඛිතන්ති. තෙන හි එහි ගම්ප්පාමාති. ගච්ඡථ තුම්හෙ, තුම්හෙහි සද්ධිං ගන්තබ්බකිච්චං මය්හං නිට්ඨිතන්ති. පඨමමෙව අම්හෙහි තුය්හං කථිතං “සමණො ගොතමො අත්තානං පස්සිතුං ආගතෙ මායාය ආවට්ටෙති”ති. ත්වං හි ඉදානි සමණස්ස ගොතමස්ස වසං ආපන්නො, කිං මයං තව සන්තිකෙ කරිස්සාමාති ආගතමග්ගෙනෙව පක්කම්ංසු. වඩ්ඪිසත්ථෙරොපි යං යං වෙලං දසබලං පස්සිතුං ගච්ඡති, එකං ථුතිං කරොන්තොව ගච්ඡති. තෙන තං සත්ථා සඩ්ඨමජ්ඣෙ නිසිත්තො පටිභානවන්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

උපසෙතවඩ්ඪගන්තපුත්තත්ථෙරවත්ථු

213. පඤ්චමෙ සමන්තපාසාදිකානන්ති සබ්බපාසාදිකානං. උපසෙතොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං.

වඩ්ගන්තබ්බාන්තරාසස්ස පන සො පුත්තො, තස්මා වඩ්ගන්තපුත්තොති වුවිච්ඡි. අයං පන ථෙරො න කෙවලං අත්තනාව පාසාදිකො, පරිසාපිස්ස පාසාදිකා, ඉති පරිසං නිස්සාය ලද්ධනාමවසෙන සමන්තපාසාදිකානං අග්ගො නාම ජාතො.

පඤ්ඤාකම්මෙ පනස්ස අයමනුපුබ්බිකථා – අයම්පි හි පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංගවතීනගරෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්තො වයං ආගම්ම පුරිමනායෙනෙව සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ධම්මං සුඤ්ඤානො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං සමන්තපාසාදිකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙත්වා යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ නාලකබ්බාන්තරාසො සාරිබ්බාන්තරාසො කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හි, උපසෙතදාරකොතිස්ස නාමං අකංසු.

සො වයප්පත්තො තයො වෙදෙ උග්ගණ්හිත්වා දසබලස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජී. සො උපසම්පදාය එකවස්සිකො හුත්වා “අරියගබ්භං වඩ්ඪෙමි”ති එකං කුලපුත්තං අත්තනො සන්තිකෙ පබ්බාපෙත්වා උපසම්පාදෙයි. සො පචාරෙත්වා සද්ධිවිහාරිකස්ස එකවස්සිකකාලෙ අත්තනා දුච්ඡෙයො “දසබලො මං පස්සිත්වා කුසිස්සති”ති සද්ධිවිහාරිකං ආදාය දසබලං පස්සිතුං ආගතො, සත්ථා තං වන්දිත්වා එකමන්තෙ නිසින්නං පුච්ඡි – “කතිවස්සොසි ත්වං භික්ඛු”ති? දුච්ඡෙයො අභං භගවාති. අයං පන භික්ඛු කතිවස්සොති? එකවස්සො භගවාති. කිත්තායං භික්ඛු භොතිති? සද්ධිවිහාරිකො මෙ භගවාති. අප් නං සත්ථා “අතිලහුං බො ත්වං, මොසපුරිස, බාහුල්ලාය ආවත්තො”ති වත්වා අනෙකපරියායෙන විගර්හි. ථෙරො සත්ථු සන්තිකා ගරහං ලභිත්වා භගවත්තං වන්දිත්වා “ඉම්නාව පුණ්ණවන්දසස්සිරිකෙන මුඛෙන සත්ථාරං පරිසමෙව නිස්සාය සාධුකාරං දාපෙස්සාමි”ති තංදිවසෙයෙව එකං යානං ගන්ත්වා විපස්සනාය කම්මං කත්වා නවිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි.

තතො යස්මා ථෙරො මහාකුලතො නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතො පටිඤ්චධම්මකට්ඨකොව, තස්මා තස්ස ධම්මකථාය වෙව පසිදිත්වා මිත්තාමච්චඤාතිකුලෙහි ව නික්ඛමිත්වා බහු කුලදාරකා ථෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බජන්ති. “අභං ආරඤ්ඤකො, තුම්හෙපි ආරඤ්ඤකා භවිතුං සක්කොන්තා පබ්බජ්ථා”ති තෙරස ධුතඨගාති ආචික්ඛිත්වා “සක්ඛිස්සාම, භන්තෙ”ති වදන්තෙ පබ්බාපෙති. තෙ අත්තනො බලෙන තං තං ධුතඨගං අධිට්ඨන්ති. ථෙරො අත්තනො දසවස්සකාලෙ විනයං පගුණං කත්වා සබ්බෙව උපසම්පාදෙයි. එවං උපසම්පන්නා වස්ස පඤ්චසත්තන්තා භික්ඛු පරිවාරා අභෙසුං.

තස්මිං සමයෙ සත්ථා ජෙනවනමහාවිහාරෙ වසන්තො “ඉච්ඡාමහං, භික්ඛවෙ, අද්ධමාසං පටිසල්ලීයිතු”න්ති භික්ඛුසඬ්ඨස්ස ආරොචෙත්වා එකවිහාරි භොති. භික්ඛුසඬ්ඨොපි “යො භගවත්තං දස්සනාය උපසඬ්ඨකම්මි, සො පාවිත්තියං දෙසාපෙනබ්බො”ති කතිකං අකාසි. තදා උපසෙතන්තො ථෙරො “භගවත්තං පස්සිස්සාමි”ති අත්තනො පරිසාය සද්ධිං ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං උපසඬ්ඨකම්මිත්වා අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. සත්ථා කථාසමුට්ඨාපනත්ථං අඤ්ඤතරං ථෙරස්ස සද්ධිවිහාරිකං ආමන්තෙසි – “මනාපානි තෙ භික්ඛු පංසුකුලානි”ති. “න බො මෙ, භන්තෙ, මනාපානි පංසුකුලානි”ති වත්වා උපජික්ඛායෙ ගාරවෙන පංසුකුලිකභාවං ආරොචෙසි. ඉමස්මිං යානෙ සත්ථා “සාධු සාධු, උපසෙතා”ති ථෙරස්ස සාධුකාරං දත්වා අනෙකපරියායෙන ගුණකථං කටෙසි. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරතො පන ඉදං වත්ථු පාළියං (පාරා. 565) ආගතමෙව. අප් සත්ථා අපරභාගෙ අරියගණමජ්ඣෙ නිසින්නො ඉමස්මිං සාසනෙ ථෙරං සමන්තපාසාදිකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසීති.

දබ්බන්තරවත්ථු

214. ඡට්ඨෙ සෙනාසනපඤ්ඤාපකානන්ති සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙන්නානං. ථෙරස්ස කීර

සෙනාසනපඤ්ඤාපකාලෙ අට්ඨාරසසු මහාවිහාරෙසු අසම්මට්ඨං පරිවෙණං වා අපට්ඨගිතං සෙනාසනං වා අසොධිතං මඤ්චපීඨං වා අනුපට්ඨිතං පානීයපරිභොජනීයං වා නාහොසි. තස්මා සෙනාසනපඤ්ඤාපකානං අග්ගො නාම ජාතො. දබ්බොතිස්ස නාමං. මල්ලරාජකුලෙ පන උප්පන්නන්තා මල්ලපුත්තො නාම ජාතො.

තස්ස පඤ්ඤාකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකථා – අයඤ්ඤි පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංගවතීනගරෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො චුත්තනායෙනෙව විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං සුඤ්ඤානො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං සෙනාසනපඤ්ඤාපකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙත්වා සත්ථාරා බායකතො යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො කස්සපදසබලස්ස සාසනස්ස ඔසක්කනකාලෙ පබ්බජී, තදා තෙන සද්ධිං අපරෙ ඡ ජනාති සත්ත භික්ඛු එකචිත්තා හුත්වා අඤ්ඤෙ සාසනෙ අගාරවං කරොන්තෙ දිස්වා “ඉධ කිං කරොම, එකමන්තෙ සමණධම්මං කත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සාමා”ති නිස්සෙණිං බන්ධිත්වා උච්චපබ්බතසිඛරං අභිරුහිත්වා “අත්තනො විත්තබලං ජානන්තා නිස්සෙණිං පානෙන්තු, ජීවිතෙ සාලයා ඔතරන්තු, මා පච්ඡානුතාපිතො අහුවත්ථා”ති වත්වා සබ්බෙ එකචිත්තා හුත්වා නිස්සෙණිං පානෙන්තො “අප්පමත්තා භොට්, ආවුසො”ති අඤ්ඤාමඤ්ඤං ඔවදිත්වා විත්තරුචියෙසු යානෙසු නිසීදිත්වා සමණධම්මං කාතුං ආරභිංසු.

තත්තෙකො ථෙරො පඤ්චමෙ දිවසෙ අරහත්තං පත්වා “මම කිච්චං නිප්පන්නං, අභං ඉමස්මිං යානෙ කිං කරිස්සාමි”ති ඉද්ධියා උත්තරකුරුතො පිණ්ඩපානං ආභරිත්වා, “ආවුසො, ඉමං පිණ්ඩපානං පරිභුඤ්ජ්ථ, භික්ඛාචාරකිච්චං මමායත්තං භොතු, තුම්හෙ අත්තනො කම්මං කරොථා”ති ආභ. කිං නු බො මයං, ආවුසො,

නිස්සේණිං පාතෙන්නා එවං අවොවුම්හා “යො පයමං ධම්මං සච්ඡිකරොති, සො භික්ඛං ආහරතු, තෙන ආහනං සෙසා පරිභුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරිස්සන්ති”ති. නත්ථි, ආවුසොති. තුම්හෙ අත්තනො පුබ්බහෙතුනා ලභිත්ථ, මයම්පි සක්කොන්නා වට්ටස්සන්තං කරිස්සාම, ගච්ඡන්තුම්හෙති. ථෙරො තෙ සඤ්ඤාපෙතුං අසක්කොන්නො එාසුකට්ඨානෙ පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා ගතො. අපරො ථෙරො සත්තමෙ දිවසෙ අනාගාමීඵලං පත්වා තතො වුතො සුද්ධාවාසබ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තො.

ඉතරෙපි ථෙරා තතො වුතා එකං බුද්ධන්තරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ තෙසු තෙසු කුලෙසු නිබ්බන්තා. එකො ගන්ධාරරට්ඨෙ තක්කසිලනගරෙ රාජගෙහෙ නිබ්බන්තො, එකො පබ්බතෙයාරට්ඨෙ පරිබ්බාජිකාය කුච්ඡිමිහි නිබ්බන්තො, එකො බාහියරට්ඨෙ කුටුම්භිකගෙහෙ නිබ්බන්තො, එකො රාජගෙහෙ කුටුම්භිකගෙහෙ නිබ්බන්තො. අයං පන දබ්බන්තෙරො මල්ලරට්ඨෙ අනුපියනගරෙ එකස්ස මල්ලරඤ්ඤා ගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්ස මාතා උපවිජ්ඣකාලෙ කාලමකාසි, මතසරිරං සුසානං නෙත්වා දාරුචිතකං ආරොපෙත්වා අග්ගිං අදංසු. තස්සා අග්ගිවෙගසන්තත්තං උදරපටලං ද්වෙධා අහොසි. දාරකො අත්තනො පුඤ්ඤබලෙන උප්පතිත්වා එකස්මිං දබ්බන්තම්හෙ නිපති. තං දාරකං ගහෙත්වා අයයිකාය අදංසු. සා තස්ස නාමං ගණ්හන්ති දබ්බන්තම්හෙ නිපතිත්වා ලද්ධජීවිතත්තා දබ්බොතිස්ස නාමං අකාසි.

තස්ස සත්තවස්සිකකාලෙ සත්ථා භික්ඛුසඤ්ජපරිවාරො මල්ලරට්ඨෙ වාරිකං වරමානො අනුපියනිගමං පත්වා අනුපියම්බවනෙ විහරති. දබ්බකුමාරො සත්ථාරං දිස්වා දස්සනෙනෙව පසිදිත්වා පබ්බජිතුකාමො හුත්වා “අහං දසබලස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිස්සාමි”ති අයයිකං ආපුච්ඡි. සා “සාධු, තාතා”ති දබ්බකුමාරං ආදාය සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා, “හන්තෙ, ඉමං කුමාරං පබ්බාපෙථා”ති ආහ. සත්ථා අඤ්ඤතරස්ස භික්ඛුනො සඤ්ඤා අදාසි “භික්ඛු ඉමං දාරකං පබ්බාපෙති”ති. සො ථෙරො සත්ථු වචනං සුත්වා දබ්බකුමාරං පබ්බාපෙත්තො තවපඤ්චකං කම්මට්ඨානං ආචික්ඛි. පුබ්බහෙතුසම්පන්නො කතාභිනිභාරො සත්තො පයමකෙසවට්ටියා ඔරොපියමානාය සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි, දුතියකෙසවට්ටියා ඔරොපියමානාය සකදාගාමීඵලෙ, තතියාය අනාගාමීඵලෙ. සබ්බකෙසානං පන ඔරොපනඤ්ච අරහත්තඵලසච්ඡිකිරියා ච අපච්ඡා අපුරෙ අහොසි.

සත්ථා මල්ලරට්ඨෙ යථාභිරන්තං විහරිත්වා රාජගහං ගන්ත්වා වෙළුවනෙ වාසං කප්පෙසි. තත්‍රායස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො රහොගතො අත්තනො කිච්චනිජ්ඣත්තිං ඔලොකෙත්වා සඤ්ජායමානං වෙය්‍යාවච්චකරණෙ කායං යොජෙතුකාමො චින්තෙසි – “යංනුනාහං සඤ්ජායමානං සෙනාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙය්‍යං, හත්තාති ව උද්දිසෙය්‍ය”න්ති. සො සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා අත්තනො පරිචිතක්කං ආරොවෙසි. සත්ථා තස්ස සාධුකාරං දත්වා සෙනාසනපඤ්ඤාපකත්තඤ්ච හත්තුද්දෙසකත්තඤ්ච සම්පට්චිඡි. අථ නං “අයං දබ්බො දහරොව සමානො මහන්තට්ඨානෙ ධීතො”ති සත්තවස්සිකකාලෙයෙව උපසම්පාදෙසි. ථෙරො උපසම්පන්නකාලතොයෙව පට්ඨාය රාජගහං උපනිස්සාය විහරන්තානං සබ්බභික්ඛුනං සෙනාසනාති ව පඤ්ඤාපෙති, භික්ඛඤ්ච සම්පට්චිඡිත්වා උද්දිසති. තස්ස සෙනාසනපඤ්ඤාපකභාවො සබ්බදිසාසු පාකටො අහොසි – “දබ්බො කිර මල්ලපුත්තො සභාගසභාගානං භික්ඛුනං එකට්ඨානෙ සෙනාසනාති පඤ්ඤාපෙති, දුරෙපි සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙතියෙව. ගන්තුං අසක්කොන්නෙ ඉද්ධියා නෙතිති.

අථ නං භික්ඛු කාලෙපි විකාලෙපි “අම්භාකං, ආවුසො, ජීවකම්බවනෙ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති, අම්භාකං මද්දකුච්ඡිස්මිං මිගදායෙ”ති එවං සෙනාසනං උද්දිසාපෙත්වා තස්ස ඉද්ධිං පස්සන්තා ගච්ඡන්ති. සොපි ඉද්ධියා මනොමයෙ කායෙ අභිසංඛරිත්වා එකෙකස්ස ථෙරස්ස එකෙකං අත්තනා සදිසං භික්ඛුං නිමිතින්ත්වා අභිගුලියා ජලමානාය පුරතො පුරතො ගන්ත්වා “අයං මඤ්චො, ඉදං පිය”න්තිආදීනි වත්වා සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙත්වා පුන අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ආගච්ඡති. අයමෙත්ථ සඤ්ඤාපො, විත්ථාරතො පතිදං වත්ථු පාළියං ආගතමෙව. සත්ථා ඉදමෙව කාරණං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා අපරභාගෙ අරියගණමජ්ඣෙ නිසින්තො ථෙරං සෙනාසනපඤ්ඤාපකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

පිලින්දවච්ඡන්තෙරවත්ථු

215. සත්තමෙ දෙවතානං පියමනාපානන්ති දෙවතානං පියානඤ්චෙව මනාපානඤ්ච පිලින්දවච්ඡන්තෙරො අග්ගොති දස්සෙති. සො කිර අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ වක්කවත්ති රාජා හුත්වා මහාජනං පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා සග්ගපරායණං අකාසි. යෙභුයොන කිර ජසු කාමසග්ගෙසු නිබ්බන්තදෙවතා තස්සෙව ඔවාදං ලභිත්වා නිබ්බන්තනිබ්බන්තට්ඨානෙ අත්තනො සම්පත්තිං ඔලොකෙත්වා “කං නු බො නිස්සාය ඉමං සග්ගසම්පත්තිං ලභිම්හා”ති ආවජ්ජමානා ඉමං ථෙරං දිස්වා “ථෙරං නිස්සාය අම්හෙහි සම්පති ලද්ධා”ති සායංපාතං ථෙරං නමස්සන්ති. තස්මා සො දෙවතානං පියමනාපානං අග්ගො නාම ජාතො. පිලින්දොති පනස්ස ගොත්තං, වච්ඡොති නාමං, තදුභයං සංසන්දෙත්වා පිලින්දවච්ඡොති වුවචති.

තස්ස පඤ්ඤකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකථා – අයං කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ හංසවතීනගරෙ මහාභොගකුලෙ නිබ්බන්තො පුරිමනෙයෙනෙව සත්ථු ධම්මදෙසනං සුඤ්ඤානො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං දෙවතානං පියමනාපට්ඨානෙ යපෙත්තං දිස්වා තං යානන්තරං පත්තෙත්වා යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති. පිලින්දවච්ඡොතිස්ස නාමං අකංසු. සො අපරෙත සමයෙන සත්ථු

ධම්මදෙසනං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බතීත්වා උපසම්පන්නො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. සො ගිහිහිපි භික්ඛුහිපි සද්ධිං කට්ඨෙත්තො “එහි, වසල, ගච්ඡ, වසල, ආහර, වසල, ගණ්භ, වසලා”ති වසලවාදෙනෙව සමුදාවරති. තං කථං ආහරිත්වා තථාගතං පුච්ඡිංසු – “භගවා අරියා නාම ඵරුසවාචා න භොන්ති”ති. භික්ඛවෙ, අරියානං පරවම්භනවසෙන ඵරුසවාචා නාම නත්ථී, අපිච ඛො පන භවත්තරෙ ආචිණ්ණවසෙන භවෙය්‍යාති. හත්තෙ, පිලිත්ථවච්ඡත්තෙරො උට්ඨාය සමුට්ඨාය ගිහිහිපි භික්ඛුහිපි සද්ධිං කට්ඨෙත්තො, “වසල, වසලා”ති කට්ඨති, කිමෙත්ථ කාරණං භගවාති. භික්ඛවෙ, න මය්හං පුත්තස්ස එතං ඉදානෙව ආචිණ්ණං, අනිතෙ පනෙස පඤ්ච ජාතිස්සනාති වසලවාදිබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති. ඉච්චෙස භවාචිණ්ණෙනෙව කට්ඨෙසි, න ඵරුසවසෙන. අරියානඤ්ඤි වොහාරො ඵරුසොපි සමානො චෙතනාය අඵරුසභාවෙන පරිසුද්ධොව, අප්පමත්තකම්පෙත්ථ පාපං න උපලබ්භතිති වත්වා ධම්මපදෙ ඉමං ගාථමාහ –

“අකක්කසං විඤ්ඤාපනිං, ගිරං සච්චමුදිරයෙ;
යාය නාහිසපෙ කඤ්චි, තමහං බුම් බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

අටේකදිවසං ථෙරො රාජගහං පිණ්ඩාය පවිසන්තො එකං පුරිසං පිප්පලීනං භාජනං පුරෙත්වා ආදාය අන්තොනගරං පවිසන්තං දිස්වා “කිං තෙ, වසල, භාජනෙ”ති ආහ. සො චිත්තෙසි – “අයං සමණො මයා සද්ධිං පාතොව ඵරුසකථං කට්ඨෙසි, ඉමස්ස අනුච්ඡිකමෙව වත්තුං වට්ටති”ති “මුසිකවච්චං මෙ, හත්තෙ, භාජනෙ”ති ආහ. එවං භවිස්සති, වසලාති. තස්ස ථෙරස්ස දස්සනං විජ්ඣන්තස්ස සබ්බං මුසිකවච්චමෙව අහොසි. සො චිත්තෙසි – “ඉමා පිප්පලියො මුසිකවච්චසදිසා පඤ්ඤායන්ති, සභාවො නු ඛො නො”ති විමංසන්තො හත්තෙ උප්පිළෙසි. අට්ඨස්ස උත්ථුරවච්චභාවං ඤාත්වා බලවදොමනස්සං උප්පජ්ජි. සො “ඉමායෙව නු ඛො ඵවරුපා, උදාහු සකට්ඨෙ”ති ගන්ත්වා ඔලොකෙත්තො සබ්බාපි පිප්පලියො තාදිසාව දිස්වා හදයං හත්තෙ සන්ධාරෙත්වා “ඉදං න අඤ්ඤස්ස කම්මං, මයා පාතොව දිට්ඨභික්ඛුස්සෙතං කම්මං, අද්ධා එකං උපායං භවිස්සති, තස්ස ගතට්ඨානං අනුච්චිනිත්වා එතං කාරණං ජාතිස්සාමි”ති ථෙරස්ස ගතමග්ගං පුච්ඡිත්වා පායාසි.

අටේකො පුරිසො තං අතිවිය වණ්ඨිකතං ගච්ඡන්තං දිස්වා, “භො පුරිස, ත්වං අතිවිය වණ්ඨිකතොව ගච්ඡසි, කෙන කම්මෙන ගච්ඡසි”ති පුච්ඡි. සො තස්ස තං පවත්තිං ආරොවෙසි. සො තස්ස කථං සුත්වා එවමාහ – “භො, මා චිත්තයි, මය්හං අයොසා පිලිත්ථවච්ඡො භවිස්සති, ත්වං එතදෙව භාජනං පුරෙත්වා ආදාය ගන්ත්වා ථෙරස්ස පුරතො තිට්ඨ. ‘කිං නාමෙතං, වසලා’ති චුත්තකාලෙ ව ‘පිප්පලියො, හත්තෙ’ති වද, ථෙරො ‘එවං භවිස්සති, වසලා’ති වක්ඛති. පුන සබ්බාපි පිප්පලියො භවිස්සන්ති”ති. සො තථා අකාසි. සබ්බා පිප්පලියො පටිපාකතිකා අහෙසුං. ඉදමෙත්තකං වත්ථු. අපරභාගෙ පන සත්ථා දෙවතානං පියමනාපකාරණමෙව වත්ථුං කත්වා ථෙරං දෙවතානං පියමනාපානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

බාහියදාරුචිරියත්ථෙරවත්ථු

216. අට්ඨමෙ බිප්පාහිඤ්ඤානන්ති බිප්පං අධිගතඅභිඤ්ඤානං දාරුචිරියත්ථෙරො අග්ගොති දස්සෙති. අයඤ්ඤි ථෙරො සංඛිත්තධම්මදෙසනාපරියොසානෙ අරහත්තං පාපුණි, මග්ගඵලානං පරිකම්මකිච්චං නාහොසි. තස්මා බිප්පාහිඤ්ඤානං අග්ගො නාම ජාතො. බාහියරට්ඨෙ පන ජාතත්තා බාහියොතිස්ස නාමං අහොසි. සො අපරභාගෙ දාරුචිරං නිවාසෙසි. තස්මා දාරුචිරියො නාම ජාතො.

තස්ස පඤ්ඤකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකථා – අයමපි හි පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ හංසවතීනගරෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්තො දසබලස්ස ධම්මදෙසනං සුණන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං බිප්පාහිඤ්ඤානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙත්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්තෙත්වා යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො කස්සපදසබලස්ස සාසනස්ස ඔසක්කතකාලෙ භෙට්ඨා චුත්තෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං සමණධම්මං කත්වා පරිපුණ්ණසිලො ජීවිතක්ඛයං පත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්ති.

සො එකං බුද්ධන්තරං දෙවලොකෙ වසිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ බාහියරට්ඨෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්තො. වයං ආගම්ම සරාවාසං වසන්තො “වොහාරං කරිස්සාමි”ති සුවණ්ණභූමිගමනීයං නාවං අභිරුහි. නාවා ඉච්ඡිතං දෙසං අප්පත්ථාව සමුද්දමජ්ඣෙ හින්තා, මහාජනො මච්ඡකච්ඡපහක්ඛො අහොසි. අයං පන එකං දාරුඤ්ඤං ගහෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සුප්පාරකපට්ටනෙ උත්තිණ්ණො මනුස්සාවාසං පත්වා “අවෙලකනියාමෙන මනුස්සෙ උපසඩ්ධකම්මං අයුත්ත”න්ති අවිදුරෙ යානෙ එකං මහාතළාකා සෙවලං ගහෙත්වා සරීරං වෙයෙත්වා එකස්මිං යානෙ පතීතං එකං කපාලං ආදාය භික්ඛාය පාවිසි.

මනුස්සා තං දිස්වා චිත්තෙසු – “සවෙ ලොකෙ අරහත්තා නාම අත්ථී, එවංචිධෙහි භවිතබ්බං. කිං නු ඛො අයොසා උක්කට්ඨභාවෙන වත්ථං න ගණ්භාති, උදාහු දියාමානං ගණ්භෙය්‍යා”ති විමංසන්තා නානාදිසාහි වත්ථාති ආහරිංසු. සො චිත්තෙසි – “සවාහං න ඉමිනා නියාමෙන ආගමිස්සං, න මෙ එතෙ පසිදෙය්‍යුං, යංකිඤ්චි කත්වා ඉමෙ වඤ්චෙත්වා ජීවිකුපායං කාතුං වට්ටති”ති වත්ථාති න පටිග්ගණ්ඨි. මනුස්සා හියොසාමත්තාය පසන්තා මහාසක්කාරං කරිංසු. සොපි හත්තකිච්චං කත්වා අවිදුරට්ඨානෙ දෙවකුලං ගතො. මහාජනො තෙන සද්ධිංයෙව ගන්ත්වා දෙවකුලං පටිජග්ගිත්වා අදාසි. සො චිත්තෙසි – “ඉමෙ මය්හං සෙවලෙ නිවාසනමත්තෙ පසිදිත්වා එවංචිධං සක්කාරං

කරොන්ති, එතෙසං මයා උක්කට්ඨෙතෙව භවිතුං වට්ටති” ති සල්ලභුකානි රුක්ඛඵලකානි ගහෙන්වා තව්ෂේන්වා වාකෙසු ආවුණිත්වා චීරං කත්වා නිවාසෙන්වා පාරුපින්වා ජීවිකං කප්පෙන්තො වසී.

අථ යො සො කස්සපබුද්ධකාලෙ සත්තස්ස ජනෙස්ස සමණධම්මං කරොන්තෙස්ස එකො භික්ඛු සුද්ධාවාසබ්බුත්මලොකෙ නිබ්බත්තො. සො නිබ්බත්තසමනන්තරමෙව අත්තනො බ්බුත්මසම්පත්තිං ඔලොකෙන්වා ආගතට්ඨානං ආවජ්ජෙන්තො සත්තන්තං ජනානං පබ්බතං ආරුය්හ සමණධම්මකරණට්ඨානං දිස්වා සෙසානං ඡන්තං නිබ්බත්තට්ඨානං ආවජ්ජෙන්තො එකස්ස පරිනිබ්බුතභාවං ඉතරෙසං පඤ්චන්තං කාමාවචරදෙවලොකෙ නිබ්බත්තභාවං ඤාත්වා කාලානුකාලං තෙ පඤ්ච ජනෙ ආවජ්ජෙති . ඉමස්මීං පන කාලෙ “කභං නු බො” ති ආවජ්ජෙන්තො දාරුවීරියං සුප්පාරකපට්ටනං උපනිස්සාය කුහනකම්මෙන ජීවිකං කප්පෙන්තං දිස්වා “නට්ඨො වතායං බාලො, පුබ්බෙ සමණධම්මං කරොන්තො අතිඋක්කට්ඨභාවෙන අරහතාපි ආහතං පිණ්ඩපාතං අපරිභුඤ්ඡීත්වා ඉදානි උදරත්ථාය අනරභාව අරහත්තං පටිජානිත්වා ලොකං වඤ්චෙන්තො විවරති, දසබලස්ස ව නිබ්බත්තභාවං න ජානාති, ගච්ඡාමි නං සංවෙජෙන්වා දසබලස්ස නිබ්බත්තභාවං ජානාපෙමි” ති තංඛණංයෙව බ්බුත්මලොකතො සුප්පාරකපට්ටනෙ රත්තිභාගසමනන්තරෙ දාරුවීරියස්ස සම්මුඛෙ පාතුරහොසී.

සො අත්තනො වසනට්ඨානෙ ඔහාසං දිස්වා බහි නික්ඛමිත්වා යීතො මහාබ්බුත්මං ඔලොකෙන්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ “කෙ තුම්හෙ” ති පුච්ඡී. අහං තුය්හං පොරාණකසභායො අනාගාමිඵලං පත්වා බ්බුත්මලොකෙ නිබ්බත්තො. අම්භාකං පන සබ්බජෙට්ඨකො අරහත්තං පත්වා පරිනිබ්බුතො, තුම්හෙ පඤ්ච ජනා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තො. ස්වාහං තං ඉමස්මීං යානෙ කුහනකම්මෙන ජීවන්තං දිස්වා දමෙතුං ආගතොති වත්වා ඉදං කාරණමාහ – “න බො ත්වං, බාහිය අරහා, නපි අරහත්තමග්ගං සමාපන්නො, සාපි තෙ පටිපදා නත්ථී, යාය ත්වං අරහා වා අස්ස අරහත්තමග්ගං වා සමාපන්නො” ති. අථස්ස සත්ථු උප්පන්නභාවං සාවත්ථීයං වසනභාවඤ්ච ආචික්ඛිත්වා “සත්ථු සන්තිකං ගච්ඡාමි” ති තං උයොයාජෙන්වා බ්බුත්මලොකමෙව අගමාසී.

දාරුවීරියො මහාබ්බුත්මා සංවෙජිතො “මොක්ඛමග්ගං ගවෙසිස්සාමි” ති විසයොජනසතං මග්ගං එකරත්තිවාසෙන ගන්ත්වා සත්ථාරං පිණ්ඩාය පටිට්ඨං අන්තරසරෙ සම්පාපුණිත්වා සත්ථු පාදෙසු නිපතීත්වා “දෙසෙතු මෙ, හන්තෙ, හගවා ධම්මං, දෙසෙතු සුගතො ධම්ම” න්ති යාවතතියං යාචී. සත්ථා “එත්තාවතා බාහියස්ස ඤාණං පරිපාකං ගත” න්ති ඤාත්වා “තස්මාතිහ තෙ, බාහිය, එවං සික්ඛිතබ්බං දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තං භවිස්සති” ති (උදා. 10) ඉමිනා ඔවාදෙන ඔවදී . සොපි දෙසනාපරියොසානෙ අන්තරවීරීයං යීතොව දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙන්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි.

සො අත්තනො කිච්චං මත්ථකප්පත්තං ඤාත්වා හගවන්තං පබ්බජ්ජං යාචිත්වා අපරිපුණ්ණපත්තවිවරතාය පත්තවිවරං පරියෙසන්තො සඬකාරට්ඨානතො වොළක්ඛණ්ඩානි සංකඩ්ඪති. අථ නං පුබ්බවේරිකො අමනුස්සො එකිස්සා තරුණවච්ඡාය ගාචියා සරීරෙ අධිමුච්චිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසී. සත්ථා සාවත්ථීතො නික්ඛමන්තො අන්තරවීරීයං බාහියං සඬකාරට්ඨානෙ පතීතං දිස්වා “ගණ්හථ, භික්ඛවෙ, බාහියස්ස දාරුවීරියස්ස සරීර” න්ති නීහරාපෙන්වා සරීරකිච්චං කාරෙත්වා වාතුමහාපටේ වෙතියං කාරාපෙසී. තතො සඬසමජ්ඣෙ කථා උදපාදි – “තථාගතො භික්ඛුසඬසෙන බාහියස්ස සරීරජ්ඣාපනකිච්චං කාරෙසී, ධාතුයො ගහෙන්වා වෙතියං කාරෙසී, කතරමග්ගො නු බො තෙන සච්ඡිකතො, සාමණෙරො නු බො සො, භික්ඛු නු බො” ති චිත්තං උප්පාදයිංසු . සත්ථා තං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා “පණ්ඩිතො, භික්ඛවෙ, බාහියො” ති උපරි ධම්මදෙසනං වඩ්ඪෙත්වා තස්ස පරිනිබ්බුතභාවං පකාසෙසී. පුන සඬසමජ්ඣෙ කථා උදපාදි “න ව සත්ථාරා බාහියස්ස බහු ධම්මො දෙසිතො, අරහත්තං පත්තොති ව වදෙති. කිං නාමෙත” න්ති? සත්ථා “ධම්මො මන්දො බහුති අකාරණං, විසජිතකස්ස අගදො විය වෙසො” ති වත්වා ධම්මපදෙ ගාථමාහ –

“සහස්සමපි වෙ ගාථා, අනත්ථපදසංහිතා;
එකං ගාථාපදං සෙයොයා, යං සුත්වා උපසම්මති” ති. (ධ. ප. 100);

දෙසනාපරියොසානෙ වතුරාසීති පාණසහස්සානි අමතපානං පිටිංසු. ඉදඤ්ච පන බාහියත්ථෙරස්ස වත්ථු සුත්තෙ (උදා. 10) ආගතත්තා විත්ථාරෙන න කථිතං. අපරභාගෙ පන සත්ථා සඬසමජ්ඣෙ නිසින්නො බාහියත්ථෙරං ඛිජ්ජාහිඤ්ඤානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

කුමාරකස්සපත්ථෙරවත්ථු

217. නවමෙ විත්තකථිකානන්ති විචිත්තං කත්වා ධම්මං කට්ඨන්තානං. ථෙරො කිර එකස්සපි ද්විත්තමපි ධම්මං කට්ඨන්තො බහුහි උපමාහි ව කාරණෙහි ව මණ්ඩයිත්වා බොධෙන්තො කට්ඨති. තස්මා විත්තකථිකානං අග්ගො නාම ජාතො.

තස්ස පඤ්ඤාකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකථා – අයමපි හි පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ හංසවතීනගරෙ කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හිත්වා වයප්පත්තො දසබලස්ස ධම්මකථං සුණන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං විත්තකථිකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො

කස්සපබුද්ධසාසනෝපක්කනකාලෙ සත්තන්තං භික්ඛුනං අබ්භන්තරො හුත්වා පබ්බතමත්ථකෙ සමණධම්මං කත්වා අපරිභීනසීලො තතො වුතො දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා එකං බුද්ධන්තරං සම්පත්තිං අනුභවමානො අමිභාකං සත්ථු කාලෙ රාජගහෙ එකිස්සා කුලදාරිකාය කුච්ඡීභි උප්පන්නො. සා ව පයම්ම මාතෘපිතරො යාවිත්වා පබ්බජ්ජං අලභමානා කුලසරං ගතා ගබ්භං ගණ්ඨි. තම්පි අජානන්ති සාමිකං ආරාධෙත්වා තෙන අනුඤ්ඤාතා භික්ඛුනීසු පබ්බජිතා. තස්සා ගබ්භනිමිත්තං දිස්වා භික්ඛුනියො දෙවදත්තං පුච්ඡිංසු, සො “අස්සමණී”ති ආහ. දසබලං පුච්ඡිංසු, සත්ථා උපාලිත්ථෙරං පටිච්ඡාපෙසි. ථෙරො සාවත්ථිනගරවාසීනි කුලානි විසාබඤ්ථ උපාසිකං පක්කොසාපෙත්වා සොධෙත්තො “පුරෙ ලද්ධො ගබ්භො, පබ්බජ්ජා අරොගා”ති ආහ. සත්ථා “සුවිනිච්ඡිතං අධිකරණ”න්ති ථෙරස්ස සාධුකාරං අදාසි.

සා භික්ඛුනී සුවණ්ණබ්බිමසදිසං පුත්තං විජායි. තං ගහෙත්වා රාජා පසෙනදිකොසලො පොසාපෙසි, කස්සපොති වස්ස නාමං කත්වා අපරභාගෙ අලඬකරිත්වා සත්ථු සන්තිකං නෙත්වා පබ්බාපෙසි. කුමාරකාලෙ පත පබ්බජිතත්තා භගවතා “කස්සපං පක්කොසථ, ඉදං ඵලං වා බාදනීයං වා කස්සපස්ස දෙථා”ති වුත්තෙ “කතරකස්සපස්සාති. කුමාරකස්සපස්සා”ති ඵලං ගභිතනාමත්තා තතො පටියාය වුඩ්ඪිකාලෙපි කුමාරකස්සපොත්ථෙව වුවිච්ඡි. අපිච රඤ්ඤො පොසාවනිකපුත්තත්තාපි කුමාරකස්සපොති තං සඤ්ජානිංසු.

සො පබ්බජිතකාලතො පටියාය විපස්සනාය ථෙව කම්මං කරොති, බුද්ධවචනඤ්ථ ගණ්ඨාති. අථ සො තෙන සද්ධිං පබ්බතමත්ථකෙ සමණධම්මං කත්වා අනාගාමීඵලං පත්වා සුද්ධාවාසෙ නිබ්බත්තො මහාබ්‍රහ්මා තස්මිං සමයෙ ආවජ්ජෙත්තො කුමාරකස්සපං දිස්වා “සභායකො මෙ විපස්සනාය කිලමති, ගන්ත්වා තස්ස විපස්සනාය නයමුඛං දස්සෙත්වා මග්ගඵලපත්තියා උපායං කරිස්සාමි”ති බ්‍රහ්මලොකෙ යීතොව පඤ්චදස පඤ්භෙ අභිසංඛරිත්වා රත්තිභාගසමන්තරෙ කුමාරකස්සපත්ථෙරස්ස වසනටියානෙ අන්ධවනෙ පාතුරහොසි. ථෙරො ආලොකං දිස්වා “කො එත්ථා”ති ආහ. “අහං පුබ්බෙ තයා සද්ධිං සමණධම්මං කත්වා අනාගාමීඵලං පත්වා සුද්ධාවාසෙ නිබ්බත්තබ්‍රහ්මා”ති ආහ. කෙන කම්මෙන ආගතත්ථාති? මහාබ්‍රහ්මා අත්තනො ආගතකාරණං දීපෙතුං තෙ පඤ්භෙ ආචික්ඛිත්වා “ත්ථං ඉමෙ පඤ්භෙ උග්ගණ්ඨිත්වා අරුණෙ උට්ඨිතෙ තථාගතං උපසඬකමිත්වා පුච්ඡ, යපෙත්වා හි තථාගතං අඤ්ඤො ඉමෙ පඤ්භෙ කථෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි”ති වත්වා බ්‍රහ්මලොකමෙව ගතො.

ථෙරොපි පුතදිවසෙ සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා මහාබ්‍රහ්මුතා කථිතනියාමෙනෙව පඤ්භෙ පුච්ඡි. සත්ථා කුමාරකස්සපත්ථෙරස්ස අරහත්තං පාපෙත්වා පඤ්භෙ කථෙසි. ථෙරො සත්ථාරා කථිතනියාමෙනෙව උග්ගණ්ඨිත්වා අන්ධවනං ගන්ත්වා විපස්සනං ගබ්භං ගාභාපෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. තතො පටියාය චතුත්තං පරිසානං ධම්මකථං කථෙත්තො බහුකාහි උපමාහි ව කාරණෙහි ව මණ්ඩෙත්වා චිත්තකථමෙව කථෙති. අථ නං සත්ථා පායාසිරඤ්ඤො පඤ්චදසහි පඤ්භෙහි පටිමණ්ඩෙත්වා සුත්තන්තෙ (දී. නි. 2.406 ආදයො) දෙසිතෙ තං සුත්තන්තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා ඉමස්මිං සාසනෙ චිත්තකථිකානං අග්ගටියානෙ යපෙසිති.

මහාකොට්ඨිකත්ථෙරවත්ථු

218. දසමෙ පටිසම්භිදාපත්තානන්ති වතස්සො පටිසම්භිදා පත්වා යීතානං මහාකොට්ඨිකත්ථෙරො අග්ගොති දස්සෙති. අයං හි ථෙරො අත්තනො පටිසම්භිදාසු විණ්ණවසිභාවෙන අභිඤ්ඤාතෙ අභිඤ්ඤාතෙ මහාසාවකෙ උපසඬකමිත්වා පඤ්භං පුච්ඡන්තොපි දසබලං උපසඬකමිත්වා පඤ්භං පුච්ඡන්තොපි පටිසම්භිදාසුයෙව පඤ්භං පුච්ඡති. ඉති ඉමිනා විණ්ණවසිභාවෙන පටිසම්භිදාපත්තානං අග්ගො නාම ජාතො.

තස්ස පඤ්භකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකථා – අයම්පි හි පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතීනගරෙ මහාභොගකුලෙ නිබ්බත්තො අපරෙන සමයෙන සත්ථු ධම්මකථං සුණන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං පටිසම්භිදාපත්තානං අග්ගටියානෙ යපෙත්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සො යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්ති. කොට්ඨිකමාණවොතිස්ස නාමං අකංසු. සො වයප්පත්තො තයො ථෙදෙ උග්ගණ්ඨිත්වා එකදිවසං සත්ථු ධම්මකථං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජී. සො උපසම්පන්නකාලතො පටියාය විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා නිච්චකාලං පටිසම්භිදාසු විණ්ණවසි හුත්වා පඤ්භං පුච්ඡන්තො පටිසම්භිදාසුයෙව පුච්ඡති. අථ නං සත්ථා අපරභාගෙ මහාවෙදල්ලසුත්තං (ම. නි. 1.449 ආදයො) අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා පටිසම්භිදාපත්තානං අග්ගටියානෙ යපෙසිති.

තතියවග්ගවණ්ණනා.

14. එතදග්ගවග්ගො

(14) 4. චතුත්ථෙතදග්ගවග්ගො

ආනන්දත්ථෙරවත්ථු

219-223. චතුත්ථස්ස පයමෙ බහුස්සුතානන්තිආදීසු අඤ්ඤෙපි ථෙරා බහුස්සුතා සතිමන්තා ගතිමන්තා ධිතිමන්තා උපටියාකා ව අත්ථි. අයං පනායස්මා බුද්ධවචනං උග්ගණ්ඨන්තො දසබලස්ස සාසනෙ භණ්ඩාගාරිකපරියත්තියං යත්වා

ගණිති. තස්මා බහුස්සුතානං අග්ගො නාම ජාතො. ඉමස්සෙව ච ථෙරස්ස භුද්ධවචනං ගහෙත්වා ධාරණකසති අඤ්ඤෙහි ථෙරෙහි බලවතරා අහොසි, තස්මා සතිමන්තානං අග්ගො නාම ජාතො. අයමෙව වායස්මා එකපදෙ යන්වා සට්ඨි පදසහස්සාති ගණ්හන්තො සත්ථාරා කට්ඨනියාමෙනෙව සබ්බපදාති ජානාති, තස්මා ගතිමන්තානං අග්ගො නාම ජාතො. තස්සෙව වායස්මතො භුද්ධවචනං උග්ගණ්හනවිරියං සප්ඤ්ඤානවිරියඤ්ච ධාරණවිරියඤ්ච සත්ථු උපට්ඨානවිරියඤ්ච අඤ්ඤෙහි අසද්ධං අහොසි, තස්මා ධිතිමන්තානං අග්ගො නාම ජාතො. තථාගතං උපට්ඨහන්තො වෙස න අඤ්ඤෙසං උපට්ඨාකතික්ඛුන්තං උපට්ඨානාකාරෙන උපට්ඨති, අඤ්ඤෙ හි තථාගතං උපට්ඨහන්තා න චිරං උපට්ඨතිංසු, න ච භුද්ධානං මනං ගහෙත්වා උපට්ඨතිංසු. අයං ථෙරො පන උපට්ඨාකට්ඨානං ලද්ධදිවසතො පට්ඨාය ආරද්ධවිරියො හුත්වා තථාගතස්ස මනං ගහෙත්වා උපට්ඨති. තස්මා උපට්ඨාකානං අග්ගො නාම ජාතො.

තස්ස පඤ්ඤාමමෙ අයමනුපුබ්බිකථා – ඉතො කිර සතසහස්සමත්ථකෙ කප්පෙ පදුමුත්තරො නාම සත්ථා ලොකෙ උප්පජ්ජි. තස්ස භංසවති නාම නගරං අහොසි, නන්දො නාම රාජා පිතා, සුමෙධා නාම දෙවි මාතා, බොධිසත්තො උත්තරකුමාරො නාම අහොසි. සො පුත්තස්ස ජාතදිවසෙ මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිම පබ්බජිත්වා පට්ඨානමනුසුත්තො අනුක්කමෙන සබ්බඤ්ඤුතං පත්වා “අනෙකජාතිසංසාර”න්ති උදානං උදානෙත්වා සත්තාහං බොධිපල්ලඬකෙ චිත්තාමෙත්වා “පට්ඨියං යපෙස්සාමි”ති පාදං අභිනිහරි. අප් පට්ඨිං භිත්තිත්වා හෙට්ඨා චුත්තප්පමාණං පදුමං උට්ඨාසි. තදුපාදාය භගවා පදුමුත්තරොතෙව පඤ්ඤායිත්ථ. තස්ස දෙවලො ච සුජාතො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා අහෙසුං, අමිතා ච අසමා ච ද්වෙ අග්ගසාවිකා, සුමනො නාම උපට්ඨාකො. පදුමුත්තරො භගවා පිතු සඬගහං කුරුමානො භික්ඛුසතසහස්සපරිවාරො භංසවතියා රාජධානියා වසති.

කතිට්ඨහානා පනස්ස සුමනකුමාරො නාම. තස්ස රාජා භංසවතිතො වීසයොජනසතෙ භොගගාමං අදාසි. සො කදාචි කදාචි ආගන්ත්වා පිතරඤ්ච සත්ථාරඤ්ච පස්සති. අථෙකදිවසං පව්චන්තො කුපිතො සුමනො රඤ්ඤො පෙසෙසි. රාජා “ත්ථං මයා තත්ථ කස්මා යපිතො”ති පටිපෙසෙසි. සො වොරෙ වූපසමෙත්වා “උපසන්තො, දෙව, ජනපදො”ති රඤ්ඤො පෙසෙසි. රාජා තුට්ඨො “සිසං මම පුත්තො ආගච්ඡතු”ති ආහ. තස්ස සහස්සමන්තා අමච්චා භොන්ති. සො තෙහි සද්ධිං අත්තරාමග්ගෙ මන්තෙසි – “මය්හං පිතා තුට්ඨො සවෙ මෙ වරං දෙති, කිං ගණ්හාමි”ති? අප් නං එකච්චෙ “හත්ථිං ගණ්හප්, අස්සං ගණ්හප්, ජනපදං ගණ්හප්, සත්ත රතනාති ගණ්හප්”ති ආහංසු. අපරෙ “තුම්හෙ පට්ඨිස්සරස්ස පුත්තා, න තුම්හාකං ධනං දුල්ලහං, ලද්ධමිපි වෙතං සබ්බං පභාය ගමනියං, පුඤ්ඤමෙව එකං ආදාය ගමනියං. තස්මා දෙවෙ වරං දදමානෙ තෙමාසං පදුමුත්තරභගවන්තං උපට්ඨාතුං වරං ගණ්හප්”ති ආහංසු. සො “තුම්හෙ මය්හං කල්‍යාණමිත්තා, න මෙතං චිත්තං අත්ථි, තුම්හෙහි පන උප්පාදිතං, එවං කරිස්සාමි”ති ගන්ත්වා පිතරං වන්දිත්වා පිතරා ආලිඬගෙත්වා මත්ථකෙ වුම්බෙත්වා “වරං තෙ පුත්ත දෙමි”ති වුත්තෙ “ඉච්ඡාමහං, මහාරාජ, භගවන්තං තෙමාසං චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහන්තො ජීවිතං අවඤ්ඤං කාතුං, ඉමං මෙ දෙව වරං දෙති”ති ආහ. න සක්කා, තාත, අඤ්ඤං වරෙහිති. දෙව, බත්තියානං නාම ද්වෙ කපා නත්ථි, එතදෙව මෙ වරං දෙති, න මම අඤ්ඤෙන අත්ථොති. තාත, භුද්ධානං නාම චිත්තං දුප්පානං, සවෙ භගවා න ඉච්ඡිස්සති, මයා දින්නෙපි කිං භවිස්සති? “සාධු, දෙව, අහං භගවතො චිත්තං ජානිස්සාමි”ති විහාරං ගතො.

තෙන ච සමයෙන හත්තකිච්චං නිට්ඨාපෙත්වා භගවා ගන්ධකුට්ඨං පට්ඨො භොති, සො මණ්ඩලමාළෙ සන්තිපතිතානං භික්ඛුනං සන්තිකං අගමාසි. තෙ නං ආහංසු – “රාජපුත්ත, කස්මා ආගතොසි”ති? භගවන්තං දස්සනාය, දස්සෙප් මෙ භගවන්තන්ති. න මයං, රාජපුත්ත, ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ සත්ථාරං දට්ඨුං ලභාමාති. කො පන, හන්තෙ, ලභතිති? සුමනත්ථෙරො නාම රාජපුත්තාති. සො “කුහිං, හන්තෙ, ථෙරො”ති? ථෙරස්ස නිසින්තට්ඨානං පුච්ඡිත්වා ගන්ත්වා වන්දිත්වා “ඉච්ඡාමහං, හන්තෙ, භගවන්තං පස්සිතුං, දස්සෙප් මෙ භගවන්ත”න්ති ආහ. ථෙරො පස්සන්තස්සෙව රාජකුමාරස්ස ආපොකසිණප්ඤ්ඤානං සමාපජ්ජිත්වා මහාපට්ඨිං උදකං අධිට්ඨාය පට්ඨියං නිමුජ්ජිත්වා සත්ථු ගන්ධකුට්ඨියංයෙව පාතුරහොසි. අප් නං භගවා “සුමන කස්මා ආගතොසි”ති ආහ. රාජපුත්තො, හන්තෙ, භගවන්තං දස්සනාය ආගතොති. තෙන හි භික්ඛු ආසනං පඤ්ඤාපෙහිති. පුන ථෙරො පස්සන්තස්සෙව රාජකුමාරස්ස භුද්ධාසනං ගහෙත්වා අත්තොගන්ධකුට්ඨියං නිමුජ්ජිත්වා බහිපරිවෙණෙ පාතුභවිත්වා පරිවෙණෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙසි. රාජකුමාරො ඉමාති ද්වෙ අච්ඡරියාකාරාති දිස්වා “මහන්තො වතායං භික්ඛු”ති චිත්තෙසි.

භගවාපි ගන්ධකුට්ඨො නික්ඛමිත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසිදි. රාජපුත්තො භගවන්තං වන්දිත්වා පටිසන්ථාරං අකාසි. “කදා ආගතොසි රාජපුත්ත”ති වුත්තෙ, “හන්තෙ, තුම්හෙසු ගන්ධකුට්ඨං පට්ඨොසු, භික්ඛු පන ‘න මයං ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ භගවන්තං දට්ඨුං ලභාමා’ති මං ථෙරස්ස සන්තිකං පාහෙසුං. ථෙරො පන එකච්චනෙනෙව දස්සෙති, ථෙරො, හන්තෙ, තුම්හාකං සාසනෙ වල්ලභො මඤ්ඤෙ”ති. ආම රාජකුමාර, වල්ලභො එස භික්ඛු මය්හං සාසනෙති. හන්තෙ, භුද්ධානං සාසනෙ කිං කත්වා වල්ලභා භොන්තිති? දානං දත්වා සීලං සමාදියිත්වා උපොසථකම්මං කත්වා කුමාරාති. භගවා අහං ථෙරො විය භුද්ධසාසනෙ වල්ලභො භොතුකාමො, ස්වෙ මය්හං භික්ඛං අධිවාසෙථාති. අධිවාසෙසි භගවා තුණ්හිභාවෙන . රාජකුමාරො අත්තනො වසනට්ඨානං ගන්ත්වා සබ්බරත්තිං මහාසක්කාරං සප්පෙත්වා සත්ත දිවසාති බත්ඨාවාරහත්තං නාම අදාසි.

සත්තමෙ දිවසෙ සත්ථාරං වන්දිත්වා, හන්තෙ, මයා පිතු සන්තිකා තෙමාසං අත්තොවස්සං තුම්හාකං පටිජග්ගනවරො ලද්ධො, තෙමාසං මෙ වස්සාවාසං අධිවාසෙථාති. භගවා “අත්ථි නු බො තත්ථ ගතෙන අත්ථො”ති ඔලොකෙත්වා “අත්ථි”ති දිස්වා “සුඤ්ඤාගාරෙ බො, රාජකුමාර, තථාගතා අභිරමන්ති”ති ආහ. කුමාරො “අඤ්ඤාතං භගවා අඤ්ඤාතං සුගතා”ති වත්වා “අහං, හන්තෙ, පුරිමතරං ගන්ත්වා විහාරං කාරෙමි, මයා පෙසිතෙ

හික්බූසතසහස්සෙන සද්ධිං ආගච්ඡං”ති භගවන්තං පටිඤ්ඤං ගාභාපෙන්වා පිතු සන්තිකං ගන්ත්වා “දින්නා මෙ, දෙව, භගවතා පටිඤ්ඤා, මයා පහිතෙ භගවන්තං පෙසෙය්වා”ති වත්වා පිතරං වන්දිත්වා නික්බමිත්වා යොජනෙ යොජනෙ විහාරං කාරොත්තො වීසයොජනසතං අද්ධානං ගතො. ගන්ත්වා ච අත්තනො නගරෙ විහාරට්ඨානං විචිත්තො සොහනනාමස්ස කුටුම්භිකස්ස උය්‍යානං දිස්වා සතසහස්සෙන කිණිත්වා සතසහස්සං වීස්සජ්ජෙන්වා විහාරං කාරෙසි. තත්ථ භගවතො ගන්ධකුටිං සෙසභික්ඛුනඤ්ච රත්තිට්ඨානදිව්‍යානන්ද්වාට්ඨානන්ද්වාය කුටිලෙණමණ්ඩපෙ කාරොත්වා පාකාරපරික්ඛෙපං ද්වාරකොට්ඨකඤ්ච නිට්ඨාපෙන්වා පිතු සන්තිකං පෙසෙසි – “නිට්ඨිතං මය්හං කිච්චං, සත්ථාරං පහිණං”ති.

රාජා භගවන්තං භොජෙන්වා “භගවා සුමනස්ස කිච්චං නිට්ඨිතං, තුම්භාකං ගමනං පච්චාසිසති”ති ආහ. භගවා හික්බූසතසහස්සපරිවුතො යොජනෙ යොජනෙ විහාරෙසු වසමානො අගමාසි. කුමාරො “සත්ථා ආගච්ඡති”ති සුත්වා යොජනං පච්චුත්ගන්ත්වා ගන්ධමාලාදිභි පූජයමානො විහාරං පවෙසෙන්වා –

“සතසහස්සෙන මෙ කීතං, සතසහස්සෙන මාපිතං;
සොහනං නාම උය්‍යානං, පටිග්ගණ්භ මහාමුනි”ති. –

විහාරං නිය්‍යාදෙසි. සො වස්සුපනායිකාදිවසෙ දානං දත්වා අත්තනො පුත්තදාරෙ ව අමච්චෙ ව පක්කොසාපෙන්වා ආහ – “සත්ථා අම්භාකං සන්තිකං දුරතොව ආගතො, බුද්ධා ච නාම ධම්මගරුකා න ආමීසවක්ඛුකා . තස්මා අහං ඉමං තෙමාසං ද්වෙ සාටකෙ නිවාසෙන්වා දස සීලානි සමාදිසිත්වා ඉධෙව වසිස්සාමි, තුම්භෙ ඛිණාසවසතසහස්සස්ස ඉමිනාව නිහාරෙන තෙමාසං දානං දදෙය්වා”ති.

සො සුමනත්ථෙරස්ස වසනට්ඨානසභාගෙයෙව යානෙ වසන්තො යං ථෙරො භගවතො වත්තං කරොති, තං සබ්බං දිස්වා “ඉමස්මිං යානෙ ඵකත්තවල්ලභො ඵස ථෙරො, ඵතස්සෙව මෙ යානන්තරං පත්ථෙතුං වට්ටති”ති වින්තෙන්වා උපකට්ඨාය පවාරණාය ගාමං පවිසිත්වා සත්තාහං මහාදානං දත්වා සත්තමෙ දිවසෙ හික්බූසතසහස්සස්ස පාදමූලෙ තිච්චරං යපෙන්වා භගවන්තං වන්දිත්වා, “හත්තෙ, යදෙනං මයා සත්තාහං ඛන්ධාවාරදානතො පට්ඨාය පුඤ්ඤං කතං, තං නෙව සක්කසම්පත්තිං, න මාරබ්‍රහ්මසම්පත්තිං පත්ථයන්තෙන, බුද්ධස්ස පන උපට්ඨාකභාවං පත්ථෙත්තෙන කතං. තස්මා අභමිපි භගවා අනාගතෙ සුමනත්ථෙරො විය ඵකස්ස බුද්ධස්ස උපට්ඨාකො භොමි”ති පඤ්චපතිට්ඨිතෙන පතිට්ඨහිත්වා වන්දි. සත්ථා තස්ස අනන්තරායං දිස්වා බ්‍යාකරිත්වා පක්කාමි. කුමාරො තං සුත්වා “බුද්ධා ච නාම අද්වෙජ්ඣකථා භොන්ති”ති දුතියදිවසෙ ගොතමබුද්ධස්ස පත්තච්චරං ගහෙන්වා පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ගච්ඡන්තො විය අභොසි.

සො තස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ වස්සසතසහස්සං දානං දත්වා සග්ගෙ නිබ්බන්තිත්වා කස්සපබුද්ධකාලෙ පිණ්ඩාය වරතො ථෙරස්ස පත්තග්ගහණත්ථං උත්තරිසාටකං දත්වා පූජං අකාසි. පුන සග්ගෙ නිබ්බන්තිත්වා තතො වුතො බාරාණසිරාජා හුත්වා උපරිපාසාදවරගතො ගන්ධමාදනතො ආකාසෙන ආගච්ඡන්තෙ අට්ඨ පච්චෙකබුද්ධෙ දිස්වා නිමන්තාපෙන්වා භොජෙන්වා අත්තනො මඩ්ගලඋය්‍යානෙ තෙසං අට්ඨ පණ්ණසාලායො කාරොත්වා තෙසං නිසීදනත්ථාය අත්තනො නිවෙසනෙ අට්ඨ සබ්බරතනමයානි පීයානි වෙච මණ්ණිආධාරකෙ ව පටියාදෙන්වා දස වස්සසහස්සානි උපට්ඨානං අකාසි. ඵතානි පාකට්ඨානානි.

කප්පසතසහස්සං පන දානං දදමානොව අම්භාකං බොධිසත්තෙන සද්ධිං තුසිතපුරෙ නිබ්බන්තිත්වා තතො වුතො අම්මොදනසක්කස්ස ගෙහෙ නිබ්බන්ති. අට්ඨස්ස සබ්බෙව ඤාතකෙ ආනන්දිතෙ පමුදිතෙ කරොන්තො ජාතොති ආනන්දොත්ථෙව නාමං අකංසු. සො අනුපුබ්බෙන කතාභිනික්ඛමනෙ සම්මාසම්බොධිං පත්වා පයමගමනෙන කපිලවත්ථුං ආගන්ත්වා තතො නික්ඛන්තෙ භගවති භගවතො පරිවාරත්ථං රාජකුමාරෙසු පබ්බජන්තෙසු හද්දියාදිහි සද්ධිං නික්ඛමිත්වා භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා නවරස්සෙව ආයස්මතො පුණ්ණස්ස මන්තාණිපුත්තස්ස සන්තිකෙ ධම්මකථං සුත්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති.

තෙන බො පන සමයෙන භගවතො පයමබොධියං වීසති වස්සානි අනිබ්ද්ධා උපට්ඨාකා අහෙසුං. ඵකදා නාගසමාලො පත්තච්චරං ගහෙන්වා විවරි ඵකදා නාගිතො, ඵකදා උපවානො, ඵකදා සුනක්ඛන්තො, ඵකදා චුන්දො සමණුද්දෙසො , ඵකදා සාගතො, ඵකදා රාධො, ඵකදා මෙසියො. තත්ථ ඵකදා භගවා නාගසමාලත්ථෙරෙන සද්ධිං අද්ධානමග්ගප්පිපන්තො ද්වෙධාපථං පත්තො. ථෙරො මග්ගා ඔක්කම්ම “භගවා අහං ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡාමි”ති ආහ. අථ නං භගවා “ඵහි හික්ඛු, ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡාමා”ති ආහ. සො “හන්ද භගවා තුම්භාකං පත්තච්චරං ගණ්භථ, අහං ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡාමි”ති වත්වා පත්තච්චරං භූමියං යපෙතුං ආරද්ධො. අථ නං භගවා “ආහර හික්ඛු”ති වත්වා පත්තච්චරං ගහෙන්වා ගතො. තස්සපි හික්ඛුනො ඉතරෙන මග්ගෙන ගච්ඡතො වොරා පත්තච්චරඤ්චෙව හරිංසු, සීසඤ්ච හින්දිංසු. සො “භගවා ඉදානි මෙ පටිසරණං, න අඤ්ඤො”ති වින්තෙන්වා ලොභිතෙන ගලන්තෙන භගවතො සන්තිකං ආගමි. “කිමිදං හික්ඛු”ති ච චුත්තෙ තං පවත්තිං ආරොවෙසි. අථ නං භගවා “මා වින්තෙයි හික්ඛු, ඵතස්ස කාරණායෙව තං නිවාරයිමිහා”ති වත්වා සමස්සාසෙසි.

ඵකදා පන භගවා මෙසියත්ථෙරෙන සද්ධිං පාචිනවංසෙ මිගදායෙ ජන්තුගාමං අගමාසි. තත්‍රාපි මෙසියො ජන්තුගාමෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා නදීතිරෙ පාසාදිකං අම්බවනං දිස්වා “භගවා තුම්භාකං පත්තච්චරං ගණ්භථ, අහං තස්මිං

අම්බවනෙ සමණධම්මං කරොමි” ති වත්වා භගවතා තික්ඛන්තුං නිවාරියමානොපි ගන්ත්වා අකුසලවිතක්කෙහි අන්වාසන්තො පච්චාගන්ත්වා තං පවත්තිං ආරොවෙසි. තම්පි භගවා “ඉමමෙව තෙ කාරණං සල්ලක්ඛෙන්වා නිවාරයිමිහා” ති වත්වා අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං අගමාසි. තත්ථ ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්තො භික්ඛුසඤ්ඤාපට්ඨනො භික්ඛු ආමන්තෙසි – “භික්ඛවෙ, ඉදානිමිහි මහල්ලකො, ‘එකච්චෙ භික්ඛු ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡාමා’ ති වුත්තෙ අඤ්ඤෙන ගච්ඡන්ති, එකච්චෙ මය්හං පත්තච්චරං භූමියං නික්ඛිපන්ති, මය්හං නිබද්ධපට්ඨාකං එකං භික්ඛුං ජානාමා” ති . භික්ඛුනං ධම්මසංවෙගො උදපාදි. අපායස්මා සාරිපුත්තො උට්ඨායාසනා භගවන්තං වන්දිත්වා “අහං, හන්තෙ, තුම්හෙයෙව පත්ථයමානො සත්ථසඤ්ඤාපට්ඨානං අසඬ්ඛොයාං පාරමියො පුරිසං, නනු මාදිසො මහාපඤ්ඤො උපට්ඨාකො නාම වට්ඨති, අහං උපට්ඨන්තිස්සාමි” ති ආහ. තං භගවා “අලං, සාරිපුත්ත, යස්සං දිසායං ත්වං විහරසි, අසුඤ්ඤා වෙ සා දිසා, තච හි ඔවාදො බුද්ධානං ඔවාදසදිසො, තෙන මෙ තයා උපට්ඨාකකිච්චං අත්ථි” ති පටික්ඛිපි. එතෙනෙව උපායෙන මහාමොග්ගල්ලානං ආදිං කත්වා අසීති මහාසාවකා උට්ඨන්තිසු. තෙ සබ්බෙ භගවා පටික්ඛිපි.

ආනන්දත්ථෙරො පන තුණ්හිසෙව නිසීදි. අථ නං භික්ඛු ආහංසු – “ආවුසො ආනන්ද, භික්ඛුසඬ්ඛො උපට්ඨාකට්ඨානං යාවති, ත්වම්පි යාවාහි” ති. යාවිත්වා ලද්ධට්ඨානං නාම, ආවුසො, කීදිසං හොති, කිං මං සත්ථා න පස්සති? සචෙ සත්ථා රොචස්සති, “ආනන්දො මං උපට්ඨහතු” ති වක්ඛන්ති. අථ භගවා “න, භික්ඛවෙ, ආනන්දො අඤ්ඤෙහි උස්සාහෙනබ්බො, සයමෙව ජාතිත්වා මං උපට්ඨන්තිස්සති” ති ආහ. තතො භික්ඛු “උට්ඨෙහි, ආවුසො ආනන්ද, උට්ඨෙහි, ආවුසො ආනන්ද, දසබ්බං උපට්ඨාකට්ඨානං යාවාහි” ති ආහංසු. ථෙරො උට්ඨන්තිවා වත්තාරො පටික්ඛෙපා වතස්සො ව ආයාවනාති අට්ඨ වරෙ යාචි.

වත්තාරො පටික්ඛෙපා නාම – “සචෙ මෙ, හන්තෙ, භගවා අත්තනා ලද්ධං පණ්ණං චිවරං න දස්සති, පිණ්ඩපාතං න දස්සති, එකගන්ධකුටියං වසිතුං න දස්සති, නිමන්තනං ගහෙන්වා න ගම්ස්සති, එවාහං භගවන්තං උපට්ඨන්තිස්සාමි” ති වත්වා “කං පනෙත්ථ, ආනන්ද, ආදීනවං අද්දසා” ති වුත්තෙ ආහ – “සවාහං, හන්තෙ, ඉමානි වත්ථුනි ලභිස්සාමි, හවිස්සන්ති වත්තාරො ‘ආනන්දො දසබ්බෙන ලද්ධං පණ්ණං චිවරං පරිභුඤ්ජති, පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජති, එකගන්ධකුටියං වසති , එකතො නිමන්තනං ගච්ඡති. එහං ලාහං ලහන්තො තථාගතං උපට්ඨාති, කො එවං උපට්ඨහතො භාරො” ති? ඉමෙ වත්තාරො පටික්ඛෙපෙ යාචි.

වතස්සො ආයාවනා නාම – “සචෙ, හන්තෙ, භගවා මයා ගහිතනිමන්තනං ගම්ස්සති, සවාහං තිරොරට්ඨා තිරොජනපදා භගවන්තං දට්ඨං ආගතං පරිසං ආගතක්ඛණෙයෙව භගවන්තං දස්සෙතුං ලච්ඡාමි, යදා මෙ කඩ්ඛා උප්පජ්ජති, තස්මිංයෙව ඛණෙ භගවන්තං උපසඬ්ඛමිතුං ලච්ඡාමි, තථා යං භගවා මය්හං පරමිමුඛෙ ධම්මං දෙසෙති, තං ආගන්ත්වා මය්හං කථෙස්සති, එවාහං භගවන්තං උපට්ඨන්තිස්සාමි” ති වත්වා “කං පනෙත්ථ, ආනන්ද, ආනිසංසං පස්සමි” ති වුත්තෙ ආහ – “ඉධ, හන්තෙ, සද්ධා කුලපුත්තා භගවතො ඔකාසං අලහන්තා මං එවං වදන්ති ‘ස්චෙ, හන්තෙ ආනන්ද, භගවතා සද්ධිං අමිහාකං සරෙ භික්ඛං ගණ්ඨෙය්‍යාමා’ ති. සචෙ භගවා තත්ථ න ගම්ස්සති, ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙයෙව පරිසං දස්සෙතුං, කඩ්ඛඤ්ඤා විනොදෙතුං ඔකාසං න ලච්ඡාමි, හවිස්සන්ති වත්තාරො ‘කිං ආනන්දො දසබ්බං උපට්ඨාති . එත්තකම්පිස්ස භගවා අනුග්ගහං න කරොති’ ති. භගවතො ව පරමිමුඛා මං පුච්ඡිස්සන්ති ‘අයං, ආවුසො ආනන්ද, ගාමා, ඉදං සුත්තං, ඉදං ජාතකං කත්ථ දෙසිත්’ ති. සවාහං තං න සම්පාදයිස්සාමි, හවිස්සන්ති වත්තාරො – ‘එත්තකම්පි, ආවුසො, න ජානාසි, කස්මා ත්වං ඡායා විය භගවන්තං අවිජහන්තො දීඝරත්තං විවරසී’ ති. තෙනාහං පරමිමුඛා දෙසිතස්සපි ධම්මස්ස පුන කථනං ඉච්ඡාමි” ති. ඉමා වතස්සො ආයාවනා යාචි. භගවාපිස්ස අදාසි.

එවං ඉමෙ අට්ඨ වරෙ ගහෙන්වා නිබද්ධපට්ඨාකො අහොසි. තස්සෙව යානන්තරස්ස අත්ථාය කප්පසත්ථසඤ්ඤා පුරිතානං පාරමිතං එලං පාපුණි. සො උපට්ඨාකට්ඨානං ලද්ධදිවසතො පට්ඨාය දසබ්බස්ස දුට්ඨෙන උදකෙන තිව්ධෙන දන්තකට්ඨෙන තත්ථපාදපරිකම්මෙන පිට්ඨිපරිකම්මෙන ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණං සම්මජ්ජනෙනාති එවමාදිහි කිච්චෙහි උපට්ඨහන්තො “ඉමාය නාම වෙලාය සත්ථු ඉමං නාම ලද්ධං වට්ඨති, ඉදං නාම කාතුං වට්ඨති” ති දිවසභාගං සන්තිකාවචරො හුත්වා රත්තිභාගසමන්තරෙ දණ්ඩදීපිකං ගහෙන්වා එකරත්තිං ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණං නච වාරෙ අනුපරියායති. එවඤ්ඤිස්ස අහොසි – “සචෙ මෙ ථිනම්ද්ධං ඔක්කමෙය්‍ය, දසබ්බෙ පක්කොසන්තෙ පට්ඨවනං දාතුං න සක්කුණෙය්‍ය” ති. තස්මා සබ්බරත්තිං දණ්ඩදීපිකං හත්ථෙන න මුඤ්චති. ඉදමෙත්තකං වත්ථු. අපරභාගෙ පන සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අනෙකපරියායෙන ධම්මභණ්ඩාගාරිකආනන්දත්ථෙරස්ස වණ්ණං කථෙත්වා ථෙරං ඉමස්මිං සාසනෙ බහුස්සුතානං සතිමන්තානං ගතිමන්තානං ධිතිමන්තානං උපට්ඨාකානඤ්ච භික්ඛුනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසීති.

උරුවෙලකස්සපත්ථෙරවත්ථු

224. දුතියෙ මහාපරිසානන්ති මහාපරිවාරානං උරුවෙලකස්සපො අග්ගොති දස්සෙති. අඤ්ඤෙසඤ්ඤි ථෙරානං කඤ්චි කාලං පරිවාරො මහා හොති කඤ්චි කාලං අප්පො, ඉමස්ස පන ථෙරස්ස ද්විති භාතිකෙහි සද්ධිං එකං සමණසභස්සං නිබද්ධපරිවාරොව අහොසි. තෙසු එකෙකස්මිං එකෙකං පබ්බාජෙන්තෙ ද්වෙ සමණසභස්සානි හොන්ති, ද්වෙ ද්වෙ පබ්බාජෙන්තෙ තිණි සභස්සානි හොන්ති. තස්මා සො මහාපරිවාරානං අග්ගො නාම ජාතො. කස්සපොති පනස්ස ගොත්තං. උරුවෙලායං පබ්බාජිතත්තා උරුවෙලකස්සපොති පඤ්ඤායිත්ථ.

තස්ස පඤ්ඤාමමෙ අයමනුපුබ්බිකථා - අයමපි හි පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ හංසවතීනගරෙ කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගහෙත්වා වයප්පත්තො සත්ථු ධම්මකථං සුඤ්ඤානො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං මහාපරිසානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා “මයාපි අනාගතෙ එවරුපෙන හවිතුං වට්ටති”ති සත්තාහං බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාසං මහාදානං දත්වා තිච්චරෙන අවිජාදෙත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා මහාපරිසානං අග්ගභාවත්ථං පත්ථනං අකාසි. සත්ථා අනන්තරායං දිස්වා අනාගතෙ ගොතමබුද්ධස්ස සාසනෙ මහාපරිසානං අග්ගො හවිස්සති”ති බ්‍යාකරිත්වා පක්කාමි.

සොපි කුලපුත්තො යාවජීවං කල්‍යාණකම්මං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉතො ද්වෙනවුතිකප්පමත්ථකෙ පුස්සබුද්ධස්ස වෙමාතිකකතිට්ඨභානා හුත්වා නිබ්බත්තො, පිතා මහින්දරාජා නාම. අපරෙ පනස්ස ද්වෙ කතිට්ඨභාතරො අහෙසුං. එවං තෙ තයො භාතරො විසුං විසුං යානන්තරං ලභිංසු. තෙ හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව කුපිතං පච්චන්තං වූපසමෙත්වා පිතු සන්තිකා වරං ලභිත්වා “තෙමාසං දසබලං පටිජග්ගිස්සාමා”ති වරං ගණ්භිංසු. අථ තෙසං එතදහොසි - “අම්හෙහි දසබලං පටිජග්ගන්තෙහි අනුවච්ඡිකං කාතුං වට්ටති”ති එකං අමච්චං උප්පාදකට්ඨානෙ යපෙත්වා එකං ආයවයජානනකං කත්වා එකං බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාසං පරිවෙසකට්ඨානෙ යපෙත්වා අත්තනා දස සීලානි සමාදාය තෙමාසං සික්ඛාපදානි රක්ඛිංසු. තෙ තයො අමච්චා හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව ඉමස්මිං බුද්ධප්පාදෙ බිම්බිසාරවිසාරට්ඨපාලා ජානා.

තෙ පන රාජකුමාරා වුත්ථවස්සෙ දසබලෙ සහත්ථා බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඤ්ඤාසං පච්චයපුජාය පුජෙත්වා යාවජීවං කල්‍යාණකම්මං කත්වා අම්භාකං දසබලස්ස නිබ්බත්තිතො පුරෙතරමෙව බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා අත්තනො ගොත්තවසෙන තයොපි ජනා කස්සපා එව නාම ජානා. තෙ වයප්පත්තා තයො වෙදෙ උග්ගණ්භිංසු. තෙසං ජෙට්ඨභාතිකස්ස පඤ්ච මාණවකසතානි පරිවාරො අහොසි, මජ්ඣිමස්ස නිණ්, කතිට්ඨස්ස ද්වෙ. තෙ අත්තනො ගන්ථෙ සාරං ඔලොකෙත්තා දිට්ඨධම්මිකමෙව පස්සිංසු, න සම්පරායිකං. අථ තෙසං ජෙට්ඨභාතා අත්තනො පරිවාරෙන සද්ධිං උරුවෙලං ගන්ත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා උරුවෙලකස්සපො නාම ජානො, මහාගඬගානදිවඬකෙ පබ්බජිතො නදීකස්සපො නාම ජානො, ගයාසිසෙ පබ්බජිතො ගයාකස්සපො නාම ජානො.

එවං තෙසු ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තත්ථ වසන්තෙසු බහුතං දිවසානං අච්චයෙන අම්භාකං බොධිසත්තො මහාභිනික්ඛන්තං නික්ඛමිත්වා පටිවිද්ධසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණො අනුක්කමෙන ධම්මචක්කං පවත්තෙත්වා පඤ්චවග්ගියෙ ථෙරෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙත්වා යසදාරකප්පමුඛෙ පඤ්චපඤ්ඤාසං සභායකෙපි විනෙත්වා සට්ඨි අරහත්තෙ “වරථ, භික්ඛවෙ, වාරික”න්ති බහුජනභිතාය වාරිකං පෙසෙත්වා හද්දවග්ගියෙ විනෙත්වා උරුවෙලකස්සපස්ස හෙතුං දිස්වා “මයි ගතෙ තයො භාතිකා සපරිවාරා අරහත්තං පාපුණ්ණස්සන්ති”ති ඤත්වා එකකො අදුතියො උරුවෙලකස්සපස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා වසනත්ථාය අග්‍යාගාරං යාවිත්වා තත්ථ කතං නාගදමනං ආදිං කත්වා අඬුඬුඬුසභස්සෙහි පාටිභාරියෙහි උරුවෙලකස්සපං සපරිවාරං විනෙත්වා පබ්බාපෙසි. තස්ස පබ්බජිතභාවං ඤත්වා ඉතරෙපි ද්වෙ භාතරො සපරිවාරා ආගන්ත්වා පබ්බජිංසු, සබ්බෙපි එහිභික්ඛු ඉද්ධිමයපත්තච්චරධරා අහෙසුං.

සත්ථා තං සමණසහස්සං ආදාය ගයාසිසං ගන්ත්වා පිට්ඨිපාසාණෙ නිසින්තො “කථංරුපා නු බො එතෙසං ධම්මදෙසනා සප්පායා”ති ඔලොකෙත්තො “ඉමෙ අග්ගිං පරිවරන්තා විවරිංසු, ඉමෙසං තයො හවෙ ආදිත්තාගාරසදියෙ කත්වා දස්සෙතුං වට්ටති”ති ආදිත්තපරියායසුත්තං (මහාව. 54) දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සබ්බෙව අරහත්තං පත්තා. සත්ථා තෙහි පරිවුතො පුබ්බෙ බිම්බිසාරරඤ්ඤො දින්නපටිඤ්ඤත්තා රාජගහනගරෙ ලට්ඨිවනුයානං අගමාසි. රාජා දසබලස්ස ආගතභාවං සුත්වා ද්වාදසනහුතෙහි බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙහි සද්ධිං සත්ථාරං උපසඬකම්මත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි. සත්ථා සබ්බාවන්තං පරිසං ඔලොකෙත්වා මහාජනං උරුවෙලකස්සපස්ස නිපච්චකාරං කරොන්තං දිස්වා “ඉමෙ මය්හං වා කස්සපස්ස වා මහත්තභාවං න ජානන්ති, සවිතක්කා ව නාම දෙසනං සම්පට්චිජිතුං න සක්කොන්ති”ති වින්තෙත්වා, “කස්සප, තුය්හං උපට්ඨාකානං විතක්කං ඡින්දා”ති ථෙරස්ස සඤ්ඤං අදාසි. ථෙරො සත්ථු වචනං සම්පට්චිජිත්වා උට්ඨායාසනා සත්ථාරං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා තාලප්පමාණං ආකාසං උප්පතිත්වා ඉද්ධිවිකුබ්බනං දස්සෙත්වා “සත්ථා මෙ, හන්තෙ, හගවා, සාවකොහමස්මි, සත්ථා මෙ, හන්තෙ, හගවා, සාවකොහමස්මි”ති වත්වා ඔරුය්හ දසබලස්ස පාදෙ වන්දි. එතෙනුපායෙන සත්තමෙ වාරෙ සත්තතාලප්පමාණං ආකාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පුන ආගන්ත්වා දසබලස්ස පාදෙ වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි.

තස්මිං කාලෙ මහාජනො “අයං ලොකෙ මහාසමණො”ති සත්ථරි නිබ්බිතක්කො ජානො, අථස්ස සත්ථා ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ රාජා එකාදසනහුතෙහි බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙහි සද්ධිං සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨිතො, එකනහුතං උපාසකත්තං පටිවෙදෙසි. තෙපි උරුවෙලකස්සපස්ස පරිවාරා සහස්සමත්තා භික්ඛු අත්තනො ආසෙවනවසෙන වින්තෙසු - “අම්භාකං පබ්බජිතකිච්චං මත්ථකං පත්තං, බහි ගන්ත්වා කිං කරිස්සාමා”ති උරුවෙලකස්සපත්ථෙරංයෙව පරිවාරෙත්වා විවරිංසු. තෙසු එකෙකස්මිං එකෙකං නිස්සිතකං ගණ්හන්තෙ ද්වෙ සහස්සානි භොන්ති, ද්වෙ ද්වෙ ගණ්හන්තෙ තිණ් සහස්සානි භොන්ති. තතො පට්ඨාය යත්තකා තෙසං නිස්සිතකා, තත්තකෙ කථෙතුං වට්ටතිති. ඉදමෙත්ථ වත්ථු. අපරභාගෙ පන සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ථෙරං මහාපරිසානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

කාළදායින්ථෙරවත්ථු

225. තනියෙ කුලප්පසාදකානන්ති කුලං පසාදෙන්තානං. අයං හි ථෙරො අදිට්ඨබුද්ධදස්සනංයෙව සුද්ධොදනමහාරාජස්ස නිවෙසනං පසාදෙසි, තස්මා කුලප්පසාදකානං අග්ගො නාම ජාතො.

තස්ස පඤ්ඤාකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකවා – අයම්පි හි පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ හංසවතීනගරෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්තො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුඤ්ඤාන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං කුලප්පසාදකානං අග්ගට්ඨානෙ යථෙත්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සො යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො අම්භාකං බොධිසත්තස්ස මාතුකුච්ඡියං පටිසන්ධිග්ගහණදිවසෙ කපිලවත්ථුස්මිංයෙව අමච්චගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්ඨි. ජාතදිවසෙ බොධිසත්තෙන සද්ධිංයෙව ජාතොති තංදිවසංයෙව තං දුකුලවුම්බුටකෙ නිපජ්ජාපෙත්වා බොධිසත්තස්ස උපට්ඨානත්ථාය නයිංසු. බොධිසත්තෙන හි සද්ධිං බොධිරුක්කො රාහුලමානා චතස්සො නිධිකුම්භියො ආරොහනියහත්ථි කණ්ඩකො ඡන්තො කාළදායීති ඉමෙ සත්ත එකදිවසෙ ජාතත්තා සහජානා නාම අහෙසුං. අපස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ සකලනගරස්ස උදග්ගචිත්තදිවසෙ ජාතොති උදායීත්ථෙව නාමං අකංසු. ථොකං කාලධාතුකත්තා පන කාළදායී නාම ජාතො. සො බොධිසත්තෙන සද්ධිං කුමාරකීළං කීළන්තො වුද්ධිං අගමාසි.

අපරභාගෙ බොධිසත්තො මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා අනුක්කමෙන සබ්බඤ්ඤාතං පත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො ලොකානුග්ගහං කරොන්තො රාජගහං උපනිස්සාය විහරති. තස්මිං සමයෙ සුද්ධොදනමහාරාජා “සිද්ධත්ථකුමාරො අභිසම්බොධිං පත්වා රාජගහං උපනිස්සාය වෙළවනෙ විහරති”ති සුත්වා පුරිසසහස්සපරිවාරං එකං අමච්චං “පුත්තං මෙ ඉධ ආනෙහි”ති පෙසෙසි. සො සට්ඨියොජනමග්ගං ගන්ත්වා දසබලස්ස චතුපරිසමජ්ඣෙ නිසීදිත්වා ධම්මදෙසනාවෙලාය විහාරං පාවිසි. සො “තිට්ඨතු තාව රඤ්ඤා පභිතසාසන”න්ති පරිසපරියන්තෙ යීතො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා යථායීතොව සද්ධිං පුරිසසහස්සෙහි අරහත්තං පාපුණ්. අප් නෙසං සත්ථා “එථ භික්ඛවො”ති හත්ථං පසාරෙසි, සබ්බෙ තංඤංයෙව ඉද්ධිමයපත්තචීවරධරා වස්සසට්ඨිකත්ථෙරා විය අහෙසුං. අරහත්තං පත්තකාලතො පටියාය පන අරියා නාම මජ්ඣන්තාව භොන්තීති රඤ්ඤා පභිතසාසනං දසබලස්ස න කථෙසි. රාජා “නෙව ගතො ආගච්ඡති, න සාසනං සුයාති”ති “එහි, තාත, ත්වං ගච්ඡා”ති තෙනෙව නියාමෙන අඤ්ඤං අමච්චං පෙසෙසි. සොපි ගන්ත්වා පුරිමනයෙනෙව සද්ධිං පරිසාය අරහත්තං පත්වා තුණ්හි අහොසි. එවං නච්චි අමච්චෙහි සද්ධිං නච පුරිසසහස්සානි පෙසෙසි. සබ්බෙ අත්තනො කිච්චං නිට්ඨාපෙත්වා තුණ්හි අහෙසුං.

අප් රාජා වින්තෙසි – “එත්තකා ජනා මයි සිනෙහාභාවෙන දසබලස්ස ඉධාගමනත්ථාය න කිඤ්චි කථයිංසු, අඤ්ඤෙ ගන්ත්වාපි දසබලං ආනෙතුං න සක්ඛිස්සන්ති. මය්හං බො පන පුත්තො උදායී දසබලෙන සද්ධිං එකවයො සහපංසුකීළිකො, මයි වස්ස සිනෙහො අත්ථි”ති කාළදායී පක්කොසාපෙත්වා, “තාත, පුරිසසහස්සපරිවාරො ගන්ත්වා දසබලං ආනෙහි”ති ආහ. පයමං ගතපුරිසා විය පබ්බජිතුං ලහන්තො ආනෙස්සාමි, දෙවාති. යංකිඤ්චි කත්වා මම පුත්තං දස්සෙහිති. “සාධු, දෙවා”ති රඤ්ඤො සාසනං ආදාය රාජගහං ගන්ත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනාවෙලාය පරිසපරියන්තෙ යීතො ධම්මං සුත්වා සපරිවාරො අරහත්තඵලං පත්වා එහිභික්ඛුභාවෙ පනිට්ඨාසි. තතො වින්තෙසි – “න තාව දසබලස්ස කුලනගරං ගන්තුං එස කාලො, වසන්තසමයෙ සුපුප්ඵිතෙසු වනසණ්ඨෙසු හරිතතිණසඤ්ජන්තාය පථවියා එස කාලො හවිස්සති”ති කාලං පටිමානෙන්තො තස්ස කාලස්ස ආගතභාවං ඤත්වා –

“නාතිසීතං නාතිඋණ්භං, නාතිදුබ්භික්ඛජාතකං;
සද්දලා හරිතා භූමි, එස කාලො මහාමුනී”ති. –

සට්ඨිමත්තාහි ගාථාහි දසබලස්ස කුලනගරං ගමනත්ථාය ගමනවණ්ණං වණ්ණෙසි. සත්ථා “උදායී ගමනවණ්ණං කථෙති, කපිලවත්ථුනගරං ගන්තුං එස කාලො”ති වීසතිසහස්සභික්ඛුපරිවාරො අතුරිතගමනෙන වාරිකං නික්ඛමි.

උදායීත්ථෙරො සත්ථු නික්ඛන්තභාවං ඤත්වා “පිතු මහාරාජස්ස සඤ්ඤං දාතුං වට්ටති”ති වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා රඤ්ඤො නිවෙසනෙ පාතුරහොසි. සුද්ධොදනමහාරාජා ථෙරං දිස්වා තුට්ඨවිත්තො මහාරහෙ පල්ලඬිකෙ නිසීදාපෙත්වා අත්තනො පටියාදිතස්ස නානග්ගරසභොජනස්ස පත්තං පුරෙත්වා අදාසි. ථෙරො උට්ඨාය ගමනාකප්පං දස්සෙසි. නිසීදිත්වාච භුඤ්ජ, තාතාති. සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා භුඤ්ජිස්සාමි, මහාරාජාති. කහං පන, තාත, සත්ථාති? වීසතිසහස්සභික්ඛුපරිවාරො තුම්භාකං දස්සනත්ථාය වාරිකං නික්ඛන්තො, මහාරාජාති. තුම්භෙ ඉමං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා යාව මම පුත්තො ඉමං නගරං සම්පාපුණාති, තාවස්ස ඉතොව පිණ්ඩපාතං හරථාති. ථෙරො හත්තකිච්චං කත්වා දසබලස්ස ආහරිතබ්බං හත්තං ගහෙත්වා ධම්මකථං කථෙත්වා දසබලස්ස අදස්සනෙනෙව සකලරාජනිවෙසනං සද්ධාපටිලාහං ලභාපෙත්වා සබ්බෙසං පස්සන්තානඤ්ඤෙව පත්තං ආකාසෙ විස්සජ්ජෙත්වා සයම්පි වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පිණ්ඩපාතං ආදාය සත්ථු හත්ථෙ යථෙසි, සත්ථා තං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජි. ථෙරො සට්ඨියොජනමග්ගං යොජනපරමං ගච්ඡන්තස්ස සත්ථුනො දිවසෙ දිවසෙ රාජගෙහතො හත්තං ආහරිත්වා අදාසි. එවං වත්ථු වෙදිතබ්බං. අප් අපරභාගෙ සත්ථා “මය්හං පිතු මහාරාජස්ස සකලනිවෙසනං පසාදෙසි”ති ථෙරං කුලප්පසාදකානං අග්ගට්ඨානෙ යථෙසිති.

බාකුලත්ථෙරවත්ථු

226. චතුත්ථෙ අජ්ජාබාධානන්ති නිරාබාධානං. බාකුලොති ද්විසු කුලෙසු වඩ්ඪිතත්තා එවංලද්ධනාමො ථෙරො.

තස්ස පඤ්ඤාමම අයමනුපුබ්බිකථා – අයං කිර අතීතෙ ඉතො කප්පසතසහස්සාධිකෙ අසඬ්ඛොයාමත්ථකෙ අනොමදස්සිදසබලස්ස නිබ්බත්තිතො පුරෙතරමෙව බ්‍රාහ්මණකුලෙ පටිසන්ධිං ගණ්හිත්වා වයං ආගම්ම උග්ගහිතවෙදො වෙදත්තයෙ සාරං අපස්සන්තො “සම්පරායිකත්ථං ගවෙසිස්සාමී”ති පබ්බතපාදෙ ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා පඤ්චාහිඤ්ඤා-අට්ඨසමාපත්තිලාභී හුත්වා ඤානකීළිතාය චිතිනාමෙසි. තස්මිං සමයෙ අනොමදස්සි බොධිසත්තො සබ්බඤ්ඤානං පත්වා අරියගණපරිවුතො වාරිකං වරති. තාපසො “තිණ්ණ රතනානි උප්පන්නානි”ති සුත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ධම්මං සුත්වා දෙසනාපරියොසානෙ සරණෙසු පතිට්ඨිතො, අත්තනො යානං පන විජහිතුං නාසක්ඛි. සො කාලෙන කාලං සත්ථු දස්සනාය වෙව ගච්ඡති, ධම්මඤ්ච සුභාති.

අපේකස්මිං සමයෙ තථාගතස්ස උදරවාතො උප්පජ්ජී. තාපසො සත්ථු දස්සනත්ථාය ආගතො “සත්ථා ගිලානො”ති සුත්වා “කො, හන්තෙ, ආබාධො”ති. “උදරවාතො”ති චුත්තෙ “අයං කාලො මය්හං පුඤ්ඤං කාතු”න්ති පබ්බතපාදං ගන්ත්වා නානාවිධානි භෙසජ්ජානි සමොධානෙන්වා “ඉදං භෙසජ්ජං සත්ථු උපනෙථා”ති උපට්ඨාකත්ථෙරස්ස අදාසි. සහ භෙසජ්ජස්ස උපයොගෙන උදරවාතො පටිප්පස්සමිහි. සො සත්ථු ඵාසුකකාලෙ ගන්ත්වා එවමාහ – “හන්තෙ, යදිදං මම භෙසජ්ජෙන තථාගතස්ස ඵාසුකං ජාතං, තස්ස මෙ නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තනිබ්බත්තහවෙ ගද්දුහනමත්තමිපි සරීරෙ බ්‍යාධි නාම මා භොතු”ති. ඉදමස්ස තස්මිං අත්තනාවෙ කල්‍යාණකම්මං.

සො තතො වුතො බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා එකං අසඬ්ඛොයාං දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතීනගරෙ කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගහෙන්වා සත්ථාරං එකං හික්ඛුං අප්පාබාධානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සො යාවතායුකං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො විපස්සිදසබලස්ස නිබ්බත්තිතො පුරෙතරමෙව බන්ධුමතීනගරෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තො පුරිමනෙයෙනෙව ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ඤානලාභී හුත්වා පබ්බතපාදෙ වසති.

විපස්සිබොධිසත්තොපි සබ්බඤ්ඤානං පත්වා අට්ඨසට්ඨිහික්ඛුසතසහස්සපරිවාරො බන්ධුමතීනගරං උපනිස්සාය පිතු මහාරාජස්ස සඬිගහං කරොන්තො ඛෙමෙ මීගදායෙ විහරති. අථායං තාපසො දසබලස්ස ලොකෙ නිබ්බත්තහාවං ඤත්වා ආගන්ත්වා සත්ථු ධම්මකථං සුත්වා සරණෙසු පතිට්ඨාසි, අත්තනො පබ්බජ්ජං ජහිතුං නාසක්ඛි, කාලෙන කාලං පන සත්ථු උපට්ඨානං ගච්ඡති.

අපේකස්මිං සමයෙ යපෙන්වා සත්ථාරඤ්චෙව ද්වෙ අග්ගසාවකෙ ව හිමවති පුජ්ජිතානං විසරුක්ඛානං වාතසම්ඵස්සෙන සෙසහික්ඛුනං මත්ථකරොගො නාම උදපාදි. තාපසො සත්ථු උපට්ඨානං ආගතො හික්ඛු සසිසං පාරුපිත්වා නිපන්තෙ දිස්වා – “කිං, හන්තෙ, හික්ඛුසඬ්ඪස්ස අථාසුක”න්ති පුච්ඡී. හික්ඛුනං තිණපුප්ඵකරොගො, ආවුසොති. තාපසො චිත්තෙසි – “අයං කාලො මය්හං හික්ඛුසඬ්ඪස්ස කායවෙය්‍යාවතිකකම්මං කත්වා පුඤ්ඤං නිබ්බත්තෙතු”න්ති අත්තනො ආනුභාවෙන නානාවිධානි භෙසජ්ජානි සංකඩ්ඪිත්වා යොජෙන්වා අදාසි. සබ්බහික්ඛුනං රොගො තංඛණංයෙව වූපසන්තො.

සො යාවතායුකං යත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා එකනවුතිකප්පෙ දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො කස්සපබුද්ධකාලෙ බාරාණසියං කුලගෙහෙ නිබ්බත්තො සරාචායං වසන්තො “මය්හං වසනගෙහං දුබ්බලං, පච්චන්තං ගන්ත්වා දබ්බසම්භාරං ආහරිත්වා ගෙහං කරිස්සාමී”ති වඩ්ඪකීහි සද්ධිං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ එකං ජිණ්ණං මහාවිහාරං දිස්වා “තිට්ඨතු තාව මය්හං ගෙහකම්මං, න තං මයා සද්ධිං ගමිස්සති, යංකිඤ්චි කත්වා පන සද්ධිං ගමනකම්මමෙව පුරෙතරං කාතුං වට්ටති”ති තෙහෙව වඩ්ඪකීහි දබ්බසම්භාරං ගාභාපෙන්වා තස්මිං විහාරෙ උපොසථාගාරං කාරෙසි, භොජනසාලං අග්ගිසාලං දිසවඩ්ඪකමං ජන්තාසරං කප්පියකුට්ටං වච්චකුට්ටං ආරොග්‍යසාලං කාරෙසි, යංකිඤ්චි හික්ඛුසඬ්ඪස්ස උපහොගපරිභොගං භෙසජ්ජං නාම සබ්බං පටියාදෙන්වා යපෙසි.

සො යාවජීවං කුසලං කත්වා එකං බුද්ධන්තරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො අම්භාකං දසබලස්ස නිබ්බත්තිතො පුරෙතරමෙව කොසම්බියං සෙට්ඨිගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්ස පටිසන්ධිග්ගණ්ඤිවසනො පට්ඨාය තං සෙට්ඨිකුලං ලාභග්ගයසග්ගප්පත්තං අහොසි. අථස්ස මාතා පුත්තං විජායිත්වා චිත්තෙසි – “අයං දාරකො පුඤ්ඤවා කතාධිකාරො, යත්තකං කාලං අරොගො දිසායුකො හුත්වා තිට්ඨති, තත්තකං අම්භාකං සම්පත්තිදායකො භවිස්සති. ජාතදිවසෙයෙව මහායමුනාය න්හාතදාරකා නිරොගා භොන්ති”ති න්හාපනත්ථාය නං පෙසෙසි. “පඤ්චමෙ දිවසෙ සිසං න්හාපෙන්වා නදීකීළනත්ථාය නං පෙසෙසි”ති මජ්ඣිමනිකායෙ. තත්ථ ධාතියා දාරකං නිමුජ්ජනුමිමුජ්ජනවසෙන කීළාපෙන්තියා එකො මච්ඡො දාරකං දිස්වා “හක්ඛො මෙ අය”න්ති මඤ්ඤමානො මුඛං විවරිත්වා උපගතො. ධාතී දාරකං ජඩ්ඛෙන්වා පලාතා, මච්ඡො තං ගිලී. පුඤ්ඤවා සත්තො දුක්ඛං න පාපුණ්, සයනගබ්භං පටිසිත්වා නිපන්තො විය අහොසි. මච්ඡො දාරකස්ස තෙජෙන තත්තඵාලං ගිලිත්වා ධස්භමානො විය වෙගෙන තිංසයොජනං ගන්ත්වා බාරාණසිනගරවාසිනො මච්ඡබන්ධස්ස ජාලං පාවිසි. මහාමච්ඡා නාම ජාලෙන බද්ධා මාරියමානාව මරන්ති, අයං පන දාරකස්ස තෙජෙන ජාලතො නිහට්ඨන්තොව මනො. මච්ඡබන්ධා ව මහාමච්ඡං ලභිත්වා ඵාලෙන්වා වික්කිණන්ති, තං පන දාරකස්ස ආනුභාවෙන අථාලෙන්වා සකලමෙව කාපෙන හරිත්වා “සහස්සෙන දෙමා”ති වදන්තා නගරෙ විවරිංසු, කොචි න ගණ්හාති.

තස්මිං පන නගරෙ අපුත්තකං අසීතිකොට්ඨිභවං සෙට්ඨිකුලං අත්ථි. තස්ස ද්වාරමුලං පත්වා “කිං ගහෙන්වා දෙථා”ති චුත්තා “කභාපණ”න්ති ආහංසු. තෙහි කභාපණං දත්වා ගහිතො. සෙට්ඨිහරියාපි අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු මච්ඡෙ න කෙළායති, තංදිවසං පන මච්ඡං ඵලකෙ යපෙන්වා සයමෙව ඵාලෙසි. මච්ඡඤ්ච නාම කුච්ඡිතො ඵාලෙන්ති, සා පන පිට්ඨිතො ඵාලෙන්ති මච්ඡකුච්ඡියං සුවණ්ණවණ්ණං දාරකං දිස්වා “මච්ඡකුච්ඡියං මෙ පුත්තො ලද්ධො”ති නාදං නදිත්වා දාරකං ආදාය සාමිකස්ස සන්තිකං අගමාසි. සෙට්ඨි තාවදෙව හෙරිං වරාපෙන්වා දාරකමාදාය රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “මච්ඡකුච්ඡියං මෙ, දෙව, දාරකො ලද්ධො, කිං කරොමා”ති ආහ. පුඤ්ඤවා එස, යො මච්ඡකුච්ඡියං ආරොගො වසි, පොසෙහි නන්ති .

අස්සොසි බො ඉතරං කුලං “බාරාණසියං කිර එකං සෙට්ඨිකුලං මච්ඡකුච්ඡියං දාරකං ලභී”ති. තෙ තත්ථ අගමංසු. අඨස්ස මානා දාරකං අලඬකරිත්වා කීළාපියමානං දිස්වා “මනාපො වනයං දාරකො”ති ගහෙන්වා පකතිං ආවික්ඛි. ඉතරා “මය්හං පුත්තො”ති ආහ. කහං තෙ ලද්ධොති. මච්ඡකුච්ඡියන්ති. න තුය්හං පුත්තො, මය්හං පුත්තොති. කහං තෙ ලද්ධොති. මයා දස මාසෙ කුච්ඡියා ධාරිතො, අථ නං නදියා කීළාපියමානං මච්ඡො ගිලීති. තුය්හං පුත්තො අඤ්ඤො මච්ඡෙන ගිලිතො භවිස්සති, අයං පන මයා මච්ඡකුච්ඡියං ලද්ධොති උභොපි රාජකුලං අගමංසු. රාජා ආහ – “අයං දස මාසෙ කුච්ඡියා ධාරිතත්තා අමානා කාතුං න සක්කා, මච්ඡං ගණ්හන්තාපි වක්කයකනාදීති බහි කත්වා ගණ්හන්තා නාම නත්ථිති මච්ඡකුච්ඡියං ලද්ධත්තා අයම්පි අමානා කාතුං න සක්කා, දාරකො උභින්නම්පි කුලානං දායාදො භොතු”ති. තතො පටියාය ද්වෙපි කුලානි අතිවිය ලාභග්ගයසග්ගපත්තානි අහෙසුං. තස්ස ද්විති කුලෙහි වඩ්ඪිතත්තා බාකුලකුමාරොති නාමං කරිංසු.

තස්ස විඤ්ඤානං පත්තස්ස ද්විසුපි නගරෙසු තයො තයො පාසාදෙ කාරෙන්වා නාටකානි පච්චුපටියපෙසුං. එකෙකස්මිං නගරෙ වත්තාරො වත්තාරො මාසෙ වසති. එකස්මිං නගරෙ වත්තාරො මාසෙ චුත්ථස්ස සඬ්ඝාටනාවාසු මණ්ඩපං කාරෙන්වා තත්ථ නං සද්ධිං නාටකෙහි ආරොපෙන්ති. සො සම්පත්තිං අනුභවමානො චතුහි මාසෙහි ඉතරං නගරං ගච්ඡති. තංනගරවාසීනි නාටකානි “ද්විති මාසෙහි උපඩ්ඪග්ගං ආගතො භවිස්සති”ති පච්චුග්ගන්ත්වා තං පරිවාරෙන්වා ද්විති මාසෙහි අත්තනො නගරං නෙන්නි, ඉතරානි නාටකානි නිවත්තිත්වා අත්තනො නගරමෙව ගච්ඡන්ති. තත්ථ වත්තාරො මාසෙ වසිත්වා තෙනෙව නියාමෙන පුන ඉතරං නගරං ගච්ඡති. එවමස්ස සම්පත්තිං අනුභවත්තස්ස අසීති වස්සානි පරිපුණ්ණානි.

තස්මිං සමයෙ අම්භාකං බොධිසත්තො සබ්බඤ්ඤානං පත්වා පචත්තිතවරධම්මවක්කො අනුක්කමෙන වාරිකං වරමානො කොසම්ඛිං පාපුණි, බාරාණසීන්ති මජ්ඣිමභාණකා. බාකුලො සෙට්ඨිපි බො “දසබලො ආගතො”ති සුත්වා බහුං ගන්ධමාලං ආදාය සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ධම්මකථං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජී. සො සත්තාහමෙව පුටුප්පනො හුත්වා අටියමෙ අරුණෙ සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. අඨස්ස ද්විසු නගරෙසු ගිහිකාලෙ පරිවාරිකමාතුගාමා අත්තනො කුලසරානි ආගන්ත්වා තත්ථ වසමානා විවරානි කත්වා පභිණ්ණං. ථෙරො එකං අද්ධමාසං කොසම්ඛිවාසිකෙහි පහිතං විවරං භුඤ්ජති, එකං අද්ධමාසං බාරාණසිවාසිකෙහිති. එතෙනෙව නියාමෙන ද්විසුපි නගරෙසු යං යං උත්තමං, තං තං ථෙරස්සෙව ආහරියති. ථෙරස්ස අසීති වස්සානි අගාරමජ්ඣෙකෙ වසත්තස්ස ද්විභග්ගලෙහි ගන්ධපිණ්ඩං ගහෙන්වා උපසිඬ්ඝනමත්තම්පි කාලං න කොචි ආබාධො නාම අහොසි. ආසීතිමෙ වස්සෙ සුබ්බෙනෙව පබ්බජ්ජං උපගතො. පබ්බජ්ජස්සාපිස්ස අප්පමත්තකොපි ආබාධො වා චතුහි පච්චයෙහි වෙකල්ලං වා නාහොසි. සො පච්ඡිමෙ කාලෙ පරිනිබ්බානසමයෙපි පුරාණගිහිසභායකස්ස අවෙලකස්සපස්ස අත්තනො කායිකවෙතසිකසුබ්බදීපනවසෙනෙව සකලං බාකුලසුත්තං (ම. නි. 3.209 ආදයො) කථෙන්වා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසි. එවං අට්ඨුප්පත්ති සමුට්ඨිතා. සත්ථා පන ථෙරස්ස ධර්මානකාලෙයෙව ථෙරෙ යථා පටිපාටියා යානන්තරෙ යපෙන්තො බාකුලත්ථෙරං ඉමස්මිං සාසනෙ අප්පාබාධානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසීති.

සොභිතත්ථෙරවත්ථු

227. පඤ්චමෙ පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරන්තානන්ති පුබ්බෙ නිවුත්ථක්ඛන්ධසන්තානං අනුස්සරණසමත්ථානං සොභිතත්ථෙරො අග්ගොති දස්සෙති. සො කිර පුබ්බෙතිවාසං අනුපටිපාටියා අනුස්සරමානො පඤ්ච කප්පසතානි අසඤ්ඤිභවෙ අචිත්තකපටිසන්ධිං නයතො අග්ගහෙසි ආකාසෙ පදං දස්සෙන්තො විය. තස්මා පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරන්තානං අග්ගො නාම ජාතො.

තස්ස පඤ්ඤකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකථා – අයම්පි කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ හංසවතීනගරෙ කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හිත්වා වයප්පත්තො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුණන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණලාභීනං භික්ඛුනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සො යාවජීවං කුසලකම්මං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති, සොභිතොතිස්ස නාමං අකංසු.

සො අපරෙන සමයෙන සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පත්වා පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණෙ විණ්ණවසී අහොසි. සො අනුපටිපාටියා අත්තනො නිබ්බන්තට්ඨානං අනුස්සරන්තො යාව අසඤ්ඤිභවෙ අචිත්තකපටිසන්ධිං, තාව පටිසන්ධිං අද්දස. තතො පරං අන්තරෙ පඤ්ච කප්පසතානි පචත්තිං අදිස්වා අවසානෙ චුතිං දිස්වා “කිං නාමෙත”න්ති ආචජ්ජමානො නයවසෙන “අසඤ්ඤිභවො භවිස්සති”ති නිටියං අගමාසි. සත්ථා ඉමං කාරණං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා ථෙරං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරන්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසීති.

උපාලිත්ථෙරවත්ථු

228. ඡට්ඨෙ විනයධරානං යදිදං උපාලිති විනයධරානං භික්ඛුනං උපාලිත්ථෙරො අග්ගොති දස්සෙති. ථෙරො කිර තථාගතස්සෙව සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. තථාගතස්සෙව සන්තිකෙ විනයපිටකං උග්ගණ්හිත්වා භාරුකච්ඡකචත්ථුං, අප්පුකචත්ථුං, (පාරා. 158) කුමාරකස්සපචත්ථුන්ති ඉමානි තිණි වත්ථුනි සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන සද්ධිං සංසන්දෙත්වා කපෙසි. තස්මා විනයධරානං අග්ගො නාම ජාතො.

තස්ස පඤ්ඤාකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකථා – පදුමුත්තරබුද්ධිකාලෙ කිරෙස භංසවතියං කුලසරෙ නිබ්බන්තො එකදිවසං සත්ථු ධම්මකථං සුණන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං විනයධරානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං ධානන්තරං පත්ථෙසි. සො යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ කප්පකගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි , උපාලිදාරකොතිස්ස නාමං අකංසු. සො වයප්පත්තො ඡන්තං බත්තියානං පසාධකො හුත්වා තථාගතෙ අනුපියම්බවනෙ විහරන්තෙ පබ්බජ්ජත්ථාය නික්ඛමන්තෙහි තෙති ඡහි බත්තියෙහි සද්ධිං නික්ඛමිත්වා පබ්බජී. තස්ස පබ්බජ්ජාච්ඡායාං පාළියං (වුළුව. 330) ආගතමෙව.

සො පබ්බජිත්වා උපසම්පන්නො සත්ථාරං කම්මට්ඨානං කථාපෙත්වා “මය්හං, භන්තෙ, අරඤ්ඤවාසං අනුජානාමා”ති ආහ. භික්ඛු තව අරඤ්ඤෙ වසන්තස්ස එකමෙව ධුරං වඩ්ඪිස්සති, අමිභාකං පන සන්තිකෙ වසන්තස්ස විපස්සනාධුරඤ්ඤෙව ගන්ථධුරඤ්ඤෙව පරිපුරෙස්සතිති. ථෙරො සත්ථු වචනං සම්පට්ඨිත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො නවිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි. අප් නං සත්ථා සයමෙව සකලං විනයපිටකං උග්ගණ්හාපෙසි. සො අපරභාගෙ හෙට්ඨා වුත්තානි තිණි වත්ථුනි විනිවිජ්ජිති. සත්ථා එකෙකස්මිං විනිවිජ්ජෙ සාධුකාරං දත්වා තයොපි විනිවිජ්ජෙ අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා ථෙරං විනයධරානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

නන්දකත්ථෙරවත්ථු

229. සත්තමෙ භික්ඛුනොවාදකානං යදිදං නන්දකොති අයං හි ථෙරො ධම්මකථං කපෙන්නො එකසමොධානෙ පඤ්ච භික්ඛුනිසතානි අරහත්තං පාපෙසි. තස්මා භික්ඛුනොවාදකානං අග්ගො නාම ජාතො.

තස්ස පඤ්ඤාකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකථා – අයඤ්ඤි පදුමුත්තරබුද්ධිකාලෙ භංසවතීනගරෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්තො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුණන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං භික්ඛුනොවාදකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං ධානන්තරං පත්ථෙසි. සො යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගහෙත්වා වයප්පත්තො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණි, පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණෙ ව විණ්ණවසී අහොසි. සො වතුසු පරිසාසු සම්පත්තාසු “සබ්බෙසංයෙව මනං ගහෙත්වා කපෙතුං සක්කොති”ති ධම්මකථිකනන්දකො නාම ජාතො. තථාගතොපි බො රොහිණිනදීතිරෙ වුම්බටකකලගෙ නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතානං පඤ්චන්තං සාකියකුමාරසතානං අනභිරතියා උප්පන්නාය තෙ භික්ඛු ආදාය කුණාලදහං ගන්ත්වා කුණාලජාතකකථාය (ජා. 2.21.කුණාලජාතක) තෙසං සංවිග්ගහාවං ඤත්වා වතුසව්චකථං කපෙත්වා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙසි. අපරභාගෙ මහාසමයසුත්තං (දී. නි. 2.331 ආදයො) කපෙත්වා අග්ගඵලං අරහත්තං පාපෙසි. තෙසං ථෙරානං පුරාණදුතියිකා “අමිහෙ දානි ඉධ කිං කරිස්සාමා”ති වත්වා සබ්බාව එකචිත්තා හුත්වා මහාපජාපතිං උපසම්මතමිත්වා පබ්බජ්ජං යාවිංසු. තාපි පඤ්චසතා ථෙරියා සන්තිකෙ පබ්බජ්ජඤ්ඤෙව උපසම්පදඤ්ඤෙව ලභිංසු. අතීතානන්තරාය පන ජාතියා සබ්බාව තා නන්දකත්ථෙරස්ස රාජපුත්තභාවෙ ධීතස්ස පාදපරිවාරිකා අගෙසු.

තෙන සමයෙන සත්ථා “භික්ඛු භික්ඛුනියො ඔවදන්තු”ති ආහ. ථෙරො අත්තනො වාරෙ සම්පත්තෙ තාසං පුරිමභවෙ අත්තනො පාදපරිවාරිකභාවං ඤත්වා වින්තෙසි – “මං ඉමස්ස භික්ඛුනිසඨිසස්ස මජ්ඣෙ නිසීන්තං උපමායො ව කාරණානි ව ආහරිත්වා ධම්මං කථයමානං දිස්වා අඤ්ඤො පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණො භික්ඛු ඉමං කාරණං ඔලොකෙත්වා ‘ආයස්මා නන්දකො යාවජ්ජදිවසා ඔරොධෙ න විස්සජ්ජෙති, සොහතායමායස්මා ඔරොධපරිවුතො’ති වත්තබ්බං මඤ්ඤෙය්‍යා”ති. තස්මා සයං අගන්ත්වා අඤ්ඤං භික්ඛුං පෙසෙසි. තා පන පඤ්චසතා භික්ඛුනියො ථෙරස්සෙව ඔවාදං පටිවාසීසන්ති. ඉමිනා කාරණෙන භගවා “අත්තනො වාරෙ සම්පත්තෙ අඤ්ඤං අපෙසෙත්වා සයමෙව ගන්ත්වා භික්ඛුනිසඨිසං ඔවදාහි”ති ථෙරං ආහ. සො සත්ථු කථං පටිබාහිතුං අසක්කොන්තො අත්තනො වාරෙ සම්පත්තෙ වාතුද්දසෙ භික්ඛුනිසඨිසස්ස ඔවාදං දත්වා සබ්බාව තා භික්ඛුනියො සළායතනපටිමණ්ඩිතාය ධම්මදෙසනාය සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙසි.

තා භික්ඛුනියො ථෙරස්ස ධම්මදෙසනාය අත්තමනා හුත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා අත්තනො පටිවිද්ධගුණං ආරොචෙසු. සත්ථා “කස්මිං නු බො ධම්මං දෙසෙන්නෙ ඉමා භික්ඛුනියො උපරිමග්ගඵලානි පාපුණෙය්‍යු”න්ති ආවජ්ජෙන්නො පුන “තංයෙව නන්දකස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා පඤ්චසතාපි එතා අරහත්තං පාපුණිස්සන්ති”ති දිස්වා පුනදිවසෙපි ථෙරස්සෙව සන්තිකං ධම්මස්සවනත්ථාය පෙසෙසි. තා පුනදිවසෙ ධම්මං සුත්වා සබ්බාව අරහත්තං පත්තා. තංදිවසං භගවා තාසං භික්ඛුනීනං අත්තනො සන්තිකං ආගතකාලෙ ධම්මදෙසනාය සඵලභාවං ඤත්වා “හියො නන්දකස්ස ධම්මදෙසනා වාතුද්දසියං වන්දසදිසී අහොසි, අප්ප පන්නරසියං වන්දසදිසී”ති වත්වා ථෙරස්ස සාධුකාරං දත්වා තදෙව ව කාරණං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා ථෙරං භික්ඛුනොවාදකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

නන්දන්දේවත්වු

230. අටියමෙ ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරානන්ති ඡස් ඉන්ද්‍රියෙසු පිහිතද්වාරානං නන්දන්දේවරො අග්ගොති දස්සෙති. කිඤ්චාපි හි සත්ථුසාවකා අගුත්තද්වාරා නාම නන්දී, නන්දන්දේවරො පන දස්ස දිසාසු යං යං දිසං ඔලොකෙතුකාමො හොති, න තං චතුසම්පජ්ඤ්ඤවසෙන අපරිච්ඡින්නදිත්වා ඔලොකෙති. තස්මා ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරානං අග්ගො නාම ජාතො.

තස්ස පඤ්ඤාකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකථා – අයම්පි හි පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතීනගරෙ කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගහෙත්වා වයප්පත්තො සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුඤ්ඤාත්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සො යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො කපිලවත්ථුපුරෙ මහාපජාපතිගොතමියා කුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගණ්හි. අප්පස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ ඤාතිසංඝං නන්දයන්තො තොසෙන්නො ජාතොති නන්දකුමාරොතෙව නාමං අකංසු.

මහාසත්තොපි සබ්බඤ්ඤාතං පත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො ලොකානුග්ගහං කරොන්නො රාජගහතො කපිලවත්ථුපුරං ගන්ත්වා පටිමදස්සනෙනෙව පිතරං සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙසි. පුනදිවසෙ පිතු නිවෙසනං ගන්ත්වා රාහුලමායා ඔවාදං දත්වා සෙසප්පනස්සපි ධම්මං කථෙසි. පුනදිවසෙ නන්දකුමාරස්ස අභිසෙකගෙහපවෙසනආවාහමඬගලෙසු වත්තමානෙසු තස්ස නිවෙසනං ගන්ත්වා කුමාරං පත්තං ගාභාපෙත්වා පබ්බාපෙතුං විහාරාහිමුබො පායාසි. නන්දකුමාරං අභිසෙකමඬගලං න තථා පිළෙසි, පත්තං ආදාය ගමනකාලෙ පන ජනපදකල්‍යාණී උපරිපාසාදවරගතා සීහපඤ්ජරං උග්ගාටෙත්වා “තුච්චං බො, අයාපුත්ත, ආගච්ඡෙය්‍යාසි” ති යං වාවං නිච්ඡාරෙසි. තං සුත්වා ගෙහසිතජන්දරාගවසෙන ඔලොකෙන්නො පනෙස සත්ථරි ගාරවෙන යථාරුචියා නිමිත්තං ගහෙතුං නාසක්ඛි, තෙනස්ස චිත්තසන්තාපො අහොසි. අප් නං “ඉමස්මිං යානෙ නිවත්තෙස්සති, ඉමස්මිං යානෙ නිවත්තෙස්සති” ති චිත්තෙන්තමෙව සත්ථා විහාරං නෙත්වා පබ්බාපෙසි. පබ්බාපෙතොපි පටිබාහිතුං අසක්කොන්නො තුණ්හි අහොසි. පබ්බාපිදිවසතො පට්ඨාය පන ජනපදකල්‍යාණියා වුත්තවචනමෙව සරති. අප්පස්ස සා ආගන්ත්වා අවිදුරෙ ධීතා විය අහොසි. සො අනභිරතියා පිළිනො ථොකං යානං ගච්ඡති, තස්ස ගුම්බං වා ගච්ඡං වා අතික්කමන්තස්සෙව දසබලො පුරතො ධීතකො විය අහොසි. සො අග්ගිමිති පක්ඛිත්තං කුක්කුටපත්තං විය පටිනිවත්තිත්වා අත්තතො වසනට්ඨානමෙව පටිසති.

සත්ථා චිත්තෙසි – “නන්දො අතිවිය පමත්තො විහරති, අනභිරතීං වූපසමෙතුං න සක්කොති, එතස්ස චිත්තතිබ්බාපනං කාතුං වට්ටති” ති. තතො නං ආහ – “එහි, නන්ද, දෙවචාරිකං ගච්ඡස්සාමා” ති. භගවා කථාහං ඉද්ධිමන්තෙහි ගන්තබ්බට්ඨානං ගම්ඤ්ඤාමිති. ත්වං කෙවලං ගමනචිත්තං උප්පාදෙහි, ගන්ත්වා පස්සිස්සසිති. සො දසබලස්ස ආනුභාවෙන තථාගතෙනෙව සද්ධිං දෙවචාරිකං ගන්ත්වා සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො නිවෙසනං ඔලොකෙත්වා පඤ්ච අච්ඡරාසනානි අද්දස. සත්ථා නන්දන්දේවරං සුභනිමිත්තවසෙන තා ඔලොකෙන්නං දිස්වා, “නන්ද, ඉමා නු බො අච්ඡරා මනාපා, අප් ජනපදකල්‍යාණී” ති පුච්ඡි. භන්තෙ, ජනපදකල්‍යාණී ඉමා අච්ඡරා උපතිට්ඨාය කණ්ණනාසච්ඡින්නකා මක්කට්ඨි විය බායතීති. නන්ද, එවරුපා අච්ඡරා සමණධම්මං කරොන්නානං න දුල්ලභාති. සවෙ මෙ, භන්තෙ භගවා, පාටිභොගො හොති, අහං සමණධම්මං කරිස්සාමිති. විස්සත්ථො ත්වං, නන්ද, සමණධම්මං කරොහි. සවෙ තෙ සප්පට්ඨසන්ධිකා කාලකිරියා හවිස්සති, අහං එතාසං පටිලාභත්ථාය පාටිභොගොති. ඉති සත්ථා යථාරුචියා දෙවචාරිකං චරිත්වා ජෙතවනමෙව පටිවාගඤ්ඡි.

තතො පට්ඨාය නන්දන්දේවරො අච්ඡරානං හෙතු රත්තින්දිවං සමණධම්මං කරොති. සත්ථා භික්ඛු ආණාපෙසි – “තුම්හෙ නන්දස්ස වසනට්ඨානෙ ‘එකො කිරි භික්ඛු දසබලං පාටිභොගං කත්වා අච්ඡරානං හෙතු සමණධම්මං කරොති’ ති තත්ථ තත්ථ කථෙන්නා විවර්ථා” ති. තෙ සත්ථු වචනං සම්පට්චිත්තවා “භතකො කිරායස්මා නන්දො, උපක්කිතකො කිරායස්මා නන්දො, අච්ඡරානං හෙතු බුහ්මවරියං චරති, භගවා කිරස්ස පාටිභොගො පඤ්චන්තං අච්ඡරාසනානං පටිලාභාය කකුට්ඨාදීන” ති පෙරස්ස සවනුපවාසෙ කථෙන්නා විවරන්ති. නන්දන්දේවරො තං කථං සුත්වා “ඉමෙ භික්ඛු න අඤ්ඤං කථෙන්නි, මං ආරබ්භ කථෙන්නි, අයුත්තං මම කම්ම” ති පටිසංඛානං උප්පාදෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණ්. අප්පස්ස අරහත්තපත්තක්ඛණ්ණෙයෙව අඤ්ඤතරා දෙවතා භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසි, සයම්පි භගවා අඤ්ඤාසියෙව. පුනදිවසෙ නන්දන්දේවරො භගවත්තං උපසංඝමිත්වා එවමාහ – “යං මෙ, භන්තෙ භගවා, පාටිභොගො පඤ්චන්තං අච්ඡරාසනානං පටිලාභාය කකුට්ඨාදීනං, මුඤ්චාමහං, භන්තෙ, භගවත්තං එතස්මා පටිස්සවා” ති. එවං වත්ථු (උදා. 22) සමුට්ඨිතං. සත්ථා අපරභාගෙ ජෙතවනවිහාරෙ විහරන්තො ථෙරං ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

මහාකප්පිනන්දේවත්වු

231. නවමෙ භික්ඛුඔවාදකානන්ති භික්ඛු ඔවදන්තානං මහාකප්පිනන්දේවරො අග්ගොති දස්සෙති. අයං කිරි ථෙරො එකසමොධානස්මිංයෙව ධම්මකථං කථෙන්නො භික්ඛුසහස්සං අරහත්තං පාපෙසි. තස්මා භික්ඛුඔවාදකානං අග්ගො නාම ජාතො.

තස්ස පඤ්ඤානම්මෙ අයමනුපුබ්බිකං - අයම්පි හි පදමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංගවතියං කුලසරෙ නිබ්බන්තිත්වා අපරභාගෙ සන්තං ධම්මකං සුඤ්ඤානං සන්තං එකං භික්ඛුං භික්ඛුඛවාදකානං අග්ගවිද්වත්තං යපෙන්නං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්තෙසි. සො යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ ඛාරාණසියං කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගහෙන්වා පුරිසසහස්සස්ස ගණපෙට්ඨකො හුත්වා ගබ්භසහස්සපටිමණ්ඩිතං මහාපරිවෙණං කාරෙසි. තෙ සබ්බෙපි ජනා යාවජීවං කුසලං කත්වා කප්පිනඋපාසකං පෙට්ඨකං කත්වා සපුත්තදාරා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තා. එකං බුද්ධන්තරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිංසු.

අප් අම්භාකං සන්තං නිබ්බන්තිතො පුරෙතරමෙව අයං කප්පිනො පච්චන්තදෙසෙ කුක්කුට්ඨනිගරෙ රාජගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි, සෙසපුරිසා තස්මිංයෙව නගරෙ අමච්චකුලෙසු නිබ්බන්තිංසු. තෙසු කප්පිනකුමාරො පිතු අච්චයෙන ඡන්තං උස්සාපෙත්වා මහාකප්පිනරාජා නාම ජාතො. පුබ්බෙ කල්‍යාණකම්මකරණකාලෙ තස්ස සරසාමිනී ඉත්ථි සමානජාතිකෙ රාජකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා මහාකප්පිනරඤ්ඤො අග්ගමහෙසී ජාතා, අනොජාපුප්ඵසදිසවණ්ණතාය පනස්සා අනොජාදෙවිත්වෙව නාමං අහොසි. මහාකප්පිනරාජාපි සුතචිත්තකො අහොසි. සො පාතොව උට්ඨාය චතුර්ථි ද්වාරෙහි සිසං දුතෙ පෙසෙසි - “යත්ථ ඛුස්සුතෙ සුතධරෙ පස්සථ, තතො නිවන්තිත්වා මය්හං ආරොවෙථා”ති.

තෙන ඛො පන සමයෙන අම්භාකං සන්තං ලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා සාවත්ථිං උපනිස්සාය පටිවසති. තස්මිං කාලෙ සාවත්ථිනගරවාසිනො වාණිජා සාවත්ථියං උට්ඨානකහණ්ඩං ගහෙන්වා, තං නගරං ගන්ත්වා, හණ්ඩං පටිසාමෙත්වා, “රාජානං පස්සිස්සාමා”ති පණ්ණාකාරං ගහෙන්වා, රාජකුලද්වාරං ගන්ත්වා, “රාජා උය්‍යානං ගතො”ති සුත්වා, උය්‍යානං ගන්ත්වා, ද්වාරෙ ධීතා පටිභාරකස්ස ආරොවයිංසු. අප් රඤ්ඤො නිවෙදි, තෙ රාජා පක්කොසාපෙත්වා නියානිතපණ්ණාකාරෙ වන්දිත්වා ධීතෙ, “තාතා, කුතො ආගච්ඡා”ති පුච්ඡී. සාවත්ථිනො, දෙවති. කච්චි වො රට්ඨං සුභික්ඛං, ධම්මිකො රාජාති? ආම, දෙවති. අත්ථි පන තුම්භාකං දෙසෙ කිඤ්චි සාසනන්ති? අත්ථි දෙව, න පන සක්කා උච්ඡිට්ඨමුඛෙහි කට්ඨන්ති. රාජා සුවණ්ණභිඤ්ඤානෙ උදකං දාපෙසි. තෙ මුඛං චික්ඛාලෙත්වා දසබ්බාහිමුඛා අඤ්ජලිං පග්ගහෙන්වා, “දෙව, අම්භාකං දෙසෙ බුද්ධරතනං නාම උප්පන්න”න්ති ආහංසු. රඤ්ඤො “බුද්ධො”ති වචනෙ සුතමත්තෙයෙව සකලසරිරං ඵරමානා පිති උප්පජ්ජී. තතො “බුද්ධොති, තාතා, වදා”ති ආහ. බුද්ධොති, දෙව, වදාමාති. එවං තික්ඛන්තුං වදාපෙත්වා “බුද්ධොතිපදං අපරිමාණං, නාස්ස සක්කා පරිමාණං කාතු”න්ති තස්මිංයෙව පදෙ පසන්තො සතසහස්සං දත්වා “අපරං කිං සාසන”න්ති පුච්ඡී. දෙව ධම්මරතනං නාම උප්පන්නන්ති. තම්පි සුත්වා තට්ඨ තික්ඛන්තුං පටිඤ්ඤං ගහෙන්වා අපරම්පි සතසහස්සං දත්වා පුන “අඤ්ඤං කිං සාසන”න්ති පුච්ඡී. සඬ්ඝරතනං දෙව උප්පන්නන්ති. තම්පි සුත්වා තට්ඨ පටිඤ්ඤං ගහෙන්වා අපරම්පි සතසහස්සං දත්වා දින්නභාවං පණ්ණෙ ලිඛිත්වා, “තාතා, දෙවියා සන්තිකං ගච්ඡා”ති පෙසෙසි. තෙසු ගතෙසු අමච්චෙ පුච්ඡී - “තාතා, බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො, තුම්භෙ කිං කරිස්සාමා”ති? දෙව තුම්භෙ කිං කත්තුකාමාති? අහං පබ්බජිස්සාමිති. මයම්පි පබ්බජිස්සාමාති. තෙ සබ්බෙපි සරං වා කුටුම්භං වා අනපලොකෙන්වා යෙ අස්සෙ ආරුය්හ ගතා තෙහෙව නික්ඛම්ංසු.

වාණිජා අනොජාදෙවියා සන්තිකං ගන්ත්වා පණ්ණං දස්සෙසු. සා තං වාවෙන්වා “රඤ්ඤො තුම්භාකං ඛුස්සු කභාපණා දින්නා, කිං තුම්භෙහි කතං, තාතා”ති පුච්ඡී. පියසාසනං, දෙවි, ආනිතන්ති. අම්භෙපි සක්කා, තාතා, සුඤ්ඤාපෙත්වන්ති? සක්කා, දෙවි, උච්ඡිට්ඨමුඛෙහි පන වන්තුං න සක්කාති. සා සුවණ්ණභිඤ්ඤානෙ උදකං දාපෙසි. තෙ මුඛං චික්ඛාලෙත්වා රඤ්ඤො ආරොච්ඡනියාමෙනෙව ආරොවෙසු. සාපි තං සුත්වා උප්පන්නපාමොජ්ජා තෙනෙව නයෙන එකකස්මිං පදෙ තික්ඛන්තුං පටිඤ්ඤං ගහෙන්වා පටිඤ්ඤාගණනාය තිණ් තිණ් කත්වා නව සතසහස්සාති අදාසි. වාණිජා සබ්බානිපි ද්වාදස සතසහස්සාති ලභිංසු. අප් තෙ “රාජා කහං, තාතා”ති පුච්ඡී. පබ්බජිස්සාමිති නික්ඛන්තො, දෙවිති. “තෙන හි, තාතා, තුම්භෙ ගච්ඡා”ති තෙ උය්‍යාපෙත්වා රඤ්ඤො සද්ධිං ගතානං අමච්චානං මාතුගාමෙ පක්කොසාපෙත්වා “තුම්භෙ අත්තනො සාමිකානං ගතට්ඨානං ජානාථ අම්මා”ති පුච්ඡී. ජානාම, අයො, රඤ්ඤො සද්ධිං උය්‍යානකිළං ගතාති. ආම, අම්මා ගතා, තත්ථ පන ගන්ත්වා “බුද්ධො උප්පන්නො, ධම්මො උප්පන්නො, සඬ්ඝො උප්පන්නො”ති සුත්වා “දසබ්බස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිස්සාමා”ති ගතා, තුම්භෙ කිං කරිස්සාමාති? තුම්භෙ පන, අයො, කිං කත්තුකාමාති? “අහං පබ්බජිස්සාමි, න තෙහි වන්තවමනං ජීවිතග්ගෙ යපෙය්‍යන්ති. “යදි එවං, මයම්පි පබ්බජිස්සාමා”ති සබ්බාපි රථං යොජෙත්වා නික්ඛම්ංසු.

රාජාපි අමච්චසහස්සෙහි සද්ධිං ගඬ්ගාතීරං පාපුණි, තස්මිං සමයෙ ගඬ්ගා පුරා හොති. අප් නං දිස්වා “අයං ගඬ්ගා පුරා හොති චණ්ඩමච්ඡාකිණ්ණා, අම්භෙහි ව සද්ධිං ආගතා දාසා වා මනුස්සා වා නත්ථි, යෙ නො නාවං වා උච්චිපං වා කත්වා දදෙය්‍යුං. එතස්ස පන සන්තං ගුණා නාම හෙට්ඨා අච්චිතො උපරි යාව භවග්ගා පත්ථා. සවෙ එස සන්තං සම්මාසම්බුද්ධො, ඉමෙසං අස්සානං බුරුපිට්ඨානි මා තෙමෙන්තු”ති උදකපිට්ඨෙන අස්සෙ පක්ඛන්දාපෙසු. එකස්ස අස්සස්සාපි බුරුපිට්ඨමත්තං න තෙමි, රාජමග්ගෙන ගච්ඡන්තා විය පරතීරං පත්වා පරතො අඤ්ඤං මහානදිං පාපුණිංසු. “දුතියා කින්නමා”ති පුච්ඡී. නිලවාහිනී නාම ගම්භිරතොපි පුපුලතොපි අඬ්ඬයොජනමත්තා දෙවති. තත්ථ අඤ්ඤො සච්චකිරියා නත්ථි, තාය එව සච්චකිරියාය තම්පි අඬ්ඬයොජනවිත්ථාරං නදිං අතික්කම්ංසු. අප් තතියං වන්දනාගං නාම මහානදිං පත්වා තම්පි තාය එව සච්චකිරියාය අතික්කම්ංසු.

සන්තාපි තංදිවසං පච්චසසමයෙ මහාකරුණාසමාපත්තිතො වුට්ඨාය ලොකං ඔලොකෙන්තො “අජ්ජ මහාකප්පිනො තියොජනසතිකං රජ්ජං පහාය අමච්චසහස්සපරිවාරො මම සන්තිකෙ පබ්බජිතුං ආගච්ඡති”ති දිස්වා “මයා තෙසං පච්චුග්ගමනං කාතුං යුත්ත”න්ති පාතොව සරීරපට්ඨග්ගනං කත්වා භික්ඛුසඬ්ඝපරිවාරො සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්ඡාහන්තං පිණ්ඩපානපටික්කන්තො සයමෙව පත්තච්චිරං ගහෙන්වා ආකාසෙ උප්පතිත්වා

වන්දනාගාය තීරෙ තෙසං උත්තරණනිත්ථභිමුඛට්ඨානෙ මහානිග්‍රොධරුක්ඛො අත්ථී, තත්ථ පල්ලඬකෙන නිසිදිත්වා පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා ඡබ්බණ්ණබුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙසි. තෙ තෙන තිත්ථෙන උත්තරන්තා බුද්ධරස්මියො ඉතො විතො ව ධාවන්තියො ඔලොකෙන්වා දසබලස්ස පුණ්ණවන්දසස්සිරිකං මුඛං දිස්වා “යං සත්ථාරං උද්දිස්ස මයං පබ්බජිතා, අද්ධා සො එසො” ති දස්සනෙනෙව නිට්ඨං ගන්ත්වා දිට්ඨට්ඨානතො පට්ඨාය ඔණමිත්වා වන්දමානා ආගම්ම සත්ථාරං වන්දිංසු. රාජා ගොප්ඵකෙසු ගහෙන්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි සද්ධිං අමච්චසහස්සෙන. සත්ථා තෙසං ධම්මකථං කට්ඨෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සබ්බෙව අරහත්තෙ පතිට්ඨාය සත්ථාරං පබ්බජ්ජං යාචිංසු. සත්ථා “පුබ්බෙ ඉමෙ චීවරදානස්ස දින්නන්තා අත්තනො පත්තචීවරානි ගහෙන්වා ආගතා” ති සුවණ්ණවණ්ණං හත්ථං පසාරෙන්වා “එථ භික්ඛවො, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, වරථ බ්‍රහ්මචරියං සම්මා දුක්ඛස්ස අන්තකිරියායා” ති ආහ. සාව තෙසං ආයස්මන්තානං පබ්බජ්ජා ව උපසම්පදා ව අහොසි, වස්සසට්ඨිකත්ථෙරා ව සත්ථාරං පරිවාරයිංසු.

අනොජාපි දෙවී රථසහස්සපරිවාරා ගඬිගාතීරං පත්වා රඤ්ඤො අත්ථාය ආහතං නාවං වා උඵම්පං වා අදිස්වා අත්තනො බ්‍යත්තතාය චිත්තෙසි – “රාජා සච්චකිරියං කත්වා ගතො භවිස්සති, සො පන සත්ථා න කෙවලං තෙසංයෙව අත්ථාය නිබ්බන්තො, සවෙ සො සත්ථා සම්මාසම්බුද්ධො, අම්මාකං රථා මා උදකෙ නිමුජ්ජිංසු” ති උදකපිට්ඨෙන රථෙ පක්ඛන්දාපෙසි. රථානං නෙමිච්චිමන්තමිති න තෙමි. දුතියනදිමිති තතියනදිමිති තෙනෙව සච්චකාරෙන උත්තරි. උත්තරමානා එව ව නිග්‍රොධරුක්ඛමුලෙ සත්ථාරං අද්දස. සත්ථාපි “ඉමාසං අත්තනො සාමකෙ පස්සන්තිනං ඡන්දරාගො උප්පජ්ජිත්වා මග්ගඵලානං අත්තරායං කරෙය්‍යා, ධම්මං සොතුං ව න සක්ඛිස්සන්ති” ති. යථා අඤ්ඤමඤ්ඤං න පස්සන්ති, තථා අකාසි. තා සබ්බාපි තිත්ථතො උත්තරිත්වා දසබලං වන්දිත්වා නිසිදිංසු. සත්ථා තාසං ධම්මකථං කට්ඨෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සබ්බා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය අඤ්ඤමඤ්ඤං පස්සිංසු. සත්ථා “උප්පලවණ්ණා ආගච්ඡතු” ති චිත්තෙසි. ථෙරී ආගන්ත්වා සබ්බා පබ්බාපෙත්වා ආදාය භික්ඛුනිඋපස්සයං ගතා, සත්ථා භික්ඛුසහස්සං ගහෙන්වා ආකාසෙන ජෙතවනං අගමාසි.

අථායං මහාකප්පිනත්ථෙරො අත්තනො කිච්චං මත්ථකප්පන්තං ඤත්වා අප්පොස්සුක්කො හුත්වා ඵලසමාපත්තිසුඛෙන චිතිනාමෙන්තො අරඤ්ඤගතොපි රුක්ඛමුලගතොපි සුඤ්ඤාගාරගතොපි “අහො සුඛං අහො සුඛං” ති අභිණ්හං උදානං උදානෙසි. භික්ඛු කථං උප්පාදෙසු. “කප්පිනත්ථෙරො රජ්ජසුඛං අනුස්සරන්තො උදානං උදානෙති” ති. තෙ තථාගතස්ස ආරොවෙසුං. හගවා “මම පුත්තො මග්ගසුඛං ඵලසුඛං ආරබ්භ උදානං උදානෙසි” ති වත්වා ධම්මපදෙ ඉමං ගාථමාහ –

“ධම්මපිති සුඛං සෙති, විප්පසන්නෙන වෙතසා;
අරියජ්ජවෙදිනෙ ධම්මෙ, සදා රමති පණ්ඩිතො” ති. (ධ. ප. 79);

අපේකදිවසං සත්ථා තස්ස අන්තෙවාසිකභික්ඛුසහස්සං ආමන්තෙන්වා ආහ – “කච්චි වො, භික්ඛවෙ, ආචරියො ධම්මං දෙසෙති” ති. න හගවා දෙසෙති, අප්පොස්සුක්කො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරං අනුයුත්තො විහරති, කස්සචි ඔවාදමත්තමිති න දෙති. සත්ථා තං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිරි ත්ථං, කප්පින, අන්තෙවාසිකානං ඔවාදමත්තමිති න දෙසි” ති? සච්චං හගවාති. බ්‍රාහ්මණ, මා එවං කරි, අප්ප පට්ඨාය අන්තෙවාසිකානං ධම්මං දෙසෙහිති. “සාධු, හන්තෙ” ති ථෙරො සත්ථු කථං සිරවරෙන සම්පට්චිජිත්වා එකසමොධානෙයෙව සමණසහස්සස්ස ධම්මං දෙසෙන්වා සබ්බෙ අරහත්තං පාපෙසි. අපරභාගෙ සත්ථා සඬ්ඝමජ්ඣෙ නිසින්තො පටිපාටියා ථෙරෙ යානන්තරෙසු යපෙන්තො මහාකප්පිනත්ථෙරං භික්ඛුඔවාදකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

සාගතත්ථෙරවත්ථු

232. දසමෙ තෙජොධාතුකුසලානන්ති තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිතුං කුසලානං සාගතත්ථෙරො අග්ගොති දස්සෙති. අයඤ්භි ථෙරො තෙජොධාතුසමාපත්තියා අම්බතිත්ථනාගස්ස තෙජසා තෙජං පරියාදියිත්වා තං නාගං නිබ්බිසෙවනං අකාසි. තස්මා තෙජොධාතුකුසලානං අග්ගො නාම ජාතො.

තස්ස පඤ්ඤකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකථා – අයමිති හි පද්මුත්තරබුද්ධකාලෙ හංසවතියං කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගහෙන්වා අපරභාගෙ සත්ථුධම්මදෙසනං සුණන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං තෙජොධාතුකුසලානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සො යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉම්ඝම් බුද්ධුජ්ජාදෙ සාවත්ථියං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති, සාගතමාණවොතිස්ස නාමං අකංසු. සො අපරභාගෙ සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙන්වා තත්ථ වසිභාවං පාපුණි.

අපේකදිවසං සත්ථා වාරිකං වරමානො කොසම්බිනගරසම්පං අගමාසි. තෙන ව සමයෙන නදීතිත්ථෙ පොරාණකතාවිකස්ස බහු ආගන්තුකගම්කා වෙරිනො හුත්වා තං පොථෙත්වා මාරයිංසු. සො චිරුද්ධෙන චිත්තෙන පත්ථනං පට්ඨපෙත්වා තස්මිංයෙව තිත්ථෙ මහානුභාවො නාගරාජා හුත්වා නිබ්බන්තො. සො චිරුද්ධචිත්තන්තා අකාලෙයෙව වස්සාපෙති, කාලෙ පන න වස්සාපෙති, සස්සානි න සම්මා සම්පජ්ජන්ති. සකලරට්ඨවාසිනො ව තස්ස

වූපසමනත්ථං අනුසංවච්ඡරං බලිකම්මං කරොන්ති, වසනත්ථාය වස්ස එකං ගෙහං අකංසු. සත්ථාපි තෙනෙව තිත්ථෙන උත්තරිත්වා භික්ඛුසංඝපරිවුතො “තස්මිංයෙව පදෙසෙ රත්තිං වසිස්සාමි”ති අගමාසි.

අථායං ථෙරො “වණ්ඨො කිරෙත්ථ නාගරාජා”ති සුත්වා “ඉමං නාගරාජානං දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා සත්ථු වසනට්ඨානං පරියාදෙතුං වට්ටති”ති නාගරාජස්ස වසනට්ඨානං පවිසිත්වා පල්ලඬකං ආභූජිත්වා නිසීදි. නාගො කුජ්ඣිත්වා “කොනාමායං මුණ්ඩකො මය්හං වසනට්ඨානං පවිසිත්වා නිසිත්තො”ති ධූපායි, ථෙරො උත්තරිතරං ධූපායි. නාගො, පජ්ජලි, ථෙරොපි උත්තරිතරං පජ්ජලිත්වා තස්ස තෙජං පරියාදිසි. සො “මහත්තො වතායං භික්ඛු”ති ථෙරස්ස පාදමූලෙ නිපතීත්වා, “හත්තෙ, තුම්භාකං සරණං ගච්ඡාමි”ති ආභ. මය්හං සරණගමනකිව්වං නත්ථි, දසබලස්ස සරණං ගච්ඡාති. සො “සාධු”ති සරණගතො හුත්වා තතො පට්ඨාය න කඤ්චි විහෙයෙති, දෙවම්පි සම්මා වස්සාපෙති, සස්සානි සම්මා සම්පජ්ජන්ති.

කොසම්බිවාසිතො “අයොන කිර සාගතෙන අම්බතිත්ථකනාගො දම්තො”ති සුත්වා සත්ථු ආගමනං උදික්ඛමානා දසබලස්ස මහාසක්කාරං සජ්ජයිංසු. තෙ දසබලස්ස මහාසක්කාරං කත්වා ජබ්බග්ගියානං වචනෙන සබ්බගෙහෙසු කාපොතිකං පසන්තං පටියාදෙත්වා පුනර්දිවසෙ සාගතත්ථෙරස්ස පිණ්ඩාය වරත්තස්ස ගෙහෙ ගෙහෙ ථොකං ථොකං අදංසු. ථෙරො අපඤ්ඤත්තෙ සික්ඛාපදෙ මනුස්සෙහි යාවියමානො ගෙහෙ ගෙහෙ ථොකං ථොකං පිචිත්වා අවිදුරං ගන්ත්වාච අනාභාරිකභාවෙන සතිං විස්සජ්ජෙත්වා සඬකාරට්ඨානෙ පති.

සත්ථා කතහත්තකිව්වො නික්ඛමන්තො තං දිස්වා ගාභාපෙත්වා විහාරං ගන්ත්වා විගරහිත්වා සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙසි. සො පුනර්දිවසෙ සතිං ලභිත්වා අත්තනා කතකාරණං සුත්වා අව්වයං දෙසෙත්වා දසබලං බ්මාපෙත්වා උජ්ජන්තසංවෙගො විපස්සනං වඩ්ඤේත්වා අරහත්තං පාපුණි. එවං වත්ථු චිතයෙ සමුට්ඨිතං. තං තත්ථ ආගතනායෙනෙව චිත්ථාරතො වෙදිතබ්බං. අපරභාගෙ පන සත්ථා ජෙතවනෙ මහාවිහාරෙ නිසීදිත්වා පටිපාටියා ථෙරෙ යානන්තරෙසු යපෙන්නො සාගතත්ථෙරං තෙජොධාතුකුසලානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

රාධත්ථෙරවත්ථු

233. එකාදසමෙ පටිභානෙයාසකානන්ති සත්ථු ධම්මදෙසනාපටිභානස්ස පච්චයභූතානං පටිභානජනකානං භික්ඛුනං රාධත්ථෙරො අග්ගොති දස්සෙති. ථෙරස්ස හි දිට්ඨිසමුදාචාරඤ්ච ඔකජ්ජනියසද්ධඤ්ච ආගම්ම දසබලස්ස නවනවා ධම්මදෙසනා පටිභාති. තස්මා ථෙරො පටිභානෙයාසකානං අග්ගො නාම ජාතො.

තස්ස පඤ්ඤාකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකථා – අයම්පි හි පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ හංසවතියං කුලගෙහෙ නිබ්බත්තිත්වා අපරභාගෙ සත්ථු ධම්මදෙසනං සුණන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං පටිභානෙයාසකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සො යාවජීවං තථාගතං පරිවරිත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුජ්ජාදෙ රාජගහනගරෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි, රාධමාණුවොතිස්ස නාමං අකංසු.

සො මහල්ලකකාලෙ අත්තනො පුත්තදාරෙන අබහුමතො “පබ්බජිත්වා කාලං චිත්තාමෙස්සාමි”ති විහාරං ගන්ත්වා ථෙරෙ පබ්බජ්ජං යාචි. “ජිණ්ණො මහල්ලකබ්‍රාහ්මණො”ති න කොචි පබ්බාජෙතුං ඉච්ඡි. අපේකදිවසං බ්‍රාහ්මණො සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා එකමත්තං නිසීදි. සත්ථා තස්ස උපනිස්සයසම්පත්තිං දිස්වා කථං සමුට්ඨාපෙතුකාමො “කිං, බ්‍රාහ්මණ, පුත්තදාරා තං පටිජග්ගන්ති”ති? කුතො, හො ගොතම, පටිජග්ගනං, මහල්ලකොති මං බහි නිහරිංසු. කිං පන තෙ, බ්‍රාහ්මණ, පබ්බජිතුං න වට්ටතිති? කො මං, හො ගොතම, පබ්බාජෙස්සති, මහල්ලකභාවෙන මං න කොචි ඉච්ඡතිති. සත්ථා සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සඤ්ඤං අදාසි. ථෙරො සත්ථු වචනං සිරසා සම්පට්චිජිත්වා රාධබ්‍රාහ්මණං පබ්බාජෙත්වා චින්තෙසි – “සත්ථා ඉමං බ්‍රාහ්මණං සාදරෙන පබ්බජාපෙසි, න බො මෙ එතං අනාදරෙන පරිහරිතුං වට්ටති”ති රාධත්ථෙරං ආදාය ගාමකාචාසං අගමාසි. තත්ත්වස අධුනා පබ්බජිත්තා කිච්ඡලාහිස්ස ථෙරො අත්තනො පත්තං ආචාසං දෙති, අත්තනො පත්තං පණ්ණපිණ්ඩපාතම්පි තස්සෙව දන්වා සයං පිණ්ඩාය වරති. රාධත්ථෙරො සෙනාසනසප්පායඤ්ච භොජනසප්පායඤ්ච ලභිත්වා සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා නචිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි.

අථ නං ථෙරො ගහෙත්වා දසබලං පස්සිතුං ආගතො. සත්ථා ජානන්තොව පුච්ඡි – “යො තෙ මයා, සාරිපුත්ත, නිස්සිතකො දිත්තො, කිදිසං තස්ස, න උක්කණ්ඨති”ති? හත්තෙ, සාසනෙ අභිරම්භභික්ඛු නාම එවරුපො භවෙයාති. අථායස්මතො සාරිපුත්තස්ස “සාරිපුත්තත්ථෙරො කතඤ්ඤා කතවෙදි”ති සඬ්ඝමජ්ඣෙ කථා උදපාදි. තං සුත්වා සත්ථා භික්ඛු ආමන්තෙසි – “අනච්ඡරියං, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තස්ස ඉදාති කතඤ්ඤාකතවෙදිතා, සො අතීතෙ අහෙතුකපටිසන්ධියං නිබ්බත්තොපි කතඤ්ඤාකතවෙදියෙව අහොසි”ති. කතරස්මිං කාලෙ භගවාති?

අතීතෙ, භික්ඛවෙ, පබ්බතපාදම්හි පඤ්චසතමත්තා වඩ්ඞකිපුරිසා මහාඅරඤ්ඤං පවිසිත්වා දබ්බසම්භාරෙ ඡින්දිත්වා මහාඋඵම්පං බන්ධිත්වා නදියා ඔතාරෙත්ති. අපේකො හත්ථිනාගො එකස්මිං විසමට්ඨානෙ සොණ්ඩාය සාබං ගණ්හන්තො සාබාහඩගවෙගං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො තිබ්ණධාණුකෙ පාදෙන අවත්ථාසි, පාදො විද්ධො, දුක්ඛවෙදනා වත්තන්ති. සො ගමනං අභිනිහරිතුං අසක්කොන්තො තත්ථෙව නිපජ්ජි. සො කතිපාභව්වයෙන තෙ

වඩිසකී අත්තනො සමිපෙන ගවිජන්තෙ දිස්වා “ඉමෙ නිස්සායාහං ජීවිතං ලභිස්සාමි”ති තෙසං අනුපදං අගමාසි. තෙ නිවත්තිත්වා හත්ථිං දිස්වා භීතා පලායන්ති. සො තෙසං පලායනාවං ඤාත්වා අට්ඨාසි, පුත ධීතකාලෙ අනුබන්ධි.

වඩිසකීපෙට්ඨකො චිත්තෙසි – “අයං හත්ථි අමිහෙසු නිට්ඨන්තෙසු අනුබන්ධති, පලායන්තෙසු නිට්ඨති, හවිස්සති තත්ථ කාරණං”ති. සබ්බෙ තං තං රුක්ඛං ආරුය්හ තස්ස ආගමනං පටිමානෙන්තා නිසිදිංසු. සො තෙසං සන්තිකං ආගන්ත්වා අත්තනො පාදං දස්සෙන්තො පරිවත්තෙන්වා නිපජ්ජී. තදා වඩිසකීනං සඤ්ඤා උදපාදි – “ගිලානභාවෙන, භො, එස ආගවිජති, න අඤ්ඤෙන කාරණෙන”ති තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පාදෙ පටිට්ඨබාණුකං දිස්වා “ඉමිනා කාරණෙන එස ආගතො”ති තිබ්බිකාසියා බාණුකකොටියං ඔධිං දත්වා දළ්භාය රජ්ජුයා බන්ධිත්වා කඩිසිත්වා නිහරිංසු. අට්ඨස්ස වණ්ණුබං පිළෙත්වා පුබ්බලොභිතං නිහරිත්වා කසාවොදකෙන ධොවිත්වා අත්තනො ජානනභෙසජ්ජං මක්ඛෙන්වා නවිරස්සෙව එාසුකං අකංසු.

හත්ථිනාගො ගිලානා වුට්ඨිතො චිත්තෙසි – “ඉමෙ මය්හං බහුපකාරා, ඉමෙ මයා නිස්සාය ජීවිතං ලද්ධං, මයා ඉමෙසං කතඤ්ඤානා කතවෙදිනා හවිතුං වට්ටති”ති අත්තනො වසනට්ඨානං ගන්ත්වා සෙතං ගන්ධහත්ථිපොතකං ආනෙසි. වඩිසකීනො හත්ථිපොතකං දිස්වා “අමිහාකං හත්ථි පුත්තමිපි ගහෙන්වා ආගතො”ති අතිවිය තුට්ඨවිත්තා අහෙසුං. හත්ථිනාගො චිත්තෙසි – “මයි නිට්ඨන්තෙ ‘කිං නු බො අයං ආගතො’ති මම ආගතකාරණං න ජානිස්සන්ති”ති ධීතට්ඨානතො පක්කාමි. හත්ථිපොතකො පිතු පවිජතො පවිජතො අනුපායාසි. හත්ථිනාගො තස්ස ආගතභාවං ඤාත්වා නිවත්තනත්ථාය සද්දසඤ්ඤා අදාසි. සො පිතු කථං සුත්වා නිවත්තිත්වා වඩිසකීනං සන්තිකං ගතො. වඩිසකීනො “ඉමං හත්ථිපොතකං අමිහාකං දාතුං ආගතො හවිස්සති එසො”ති ඤාත්වා “අමිහාකං සන්තිකෙ තයා කත්තබ්බකිව්චං නත්ථි, පිතු සන්තිකංයෙව ගවිජා”ති පභිණංසු. හත්ථිනාගො යාවතතියං අත්තනො සන්තිකං ආගතමිපි පුත වඩිසකීනංයෙව සමීපං පෙසෙසි. තතො පට්ඨාය වඩිසකීනො හත්ථිපොතකං අත්තනො සන්තිකෙ කත්වා පටිජග්ගන්ති. භොජනකාලෙ එකෙකං හත්තපිණ්ඩං දෙන්ති, හත්තං තස්ස යාවදත්ථං අහොසි. සො වඩිසකීනි අත්තොගහනෙ කොට්ඨිතං දබ්බසම්භාරං ආහරිත්වා අඬිගණට්ඨානෙ රාසිං කරොති. එතෙනෙව නියාමෙන අඤ්ඤමිපි උපකාරකම්මං කරොති.

සත්ථා ඉමං කාරණං ආහරිත්වා පුබ්බෙපි සාරිපුත්තස්ස කතඤ්ඤාකතවෙදිභාවං දීපෙති. සාරිපුත්තත්ථෙරො හි තදා මහාහත්ථි අහොසි, අට්ඨුප්පත්තියං ආගතො ඔස්සට්ඨවීරියො භික්ඛු හත්ථිපොතකො අහොසි. සංයුත්තනිකායං පන පත්වා සකලං රාධසංයුත්තං, ධම්මපදෙ ව –

“නිධිනංව පවත්තාරං, යං පස්සෙ වජ්ජදස්සිනං;
නිග්ගය්භවාදිං මෙධාවිං, තාදිසං පණ්ඩිතං භජෙ;
තාදිසං භජමානස්ස, සෙය්සා භොති න පාපියො”ති. (ධ. ප. 76) –

ගාථා ථෙරස්ස ධම්මදෙසනා නාම. අපරභාගෙ පන සත්ථා පටිපාටියා ථෙරෙ යානන්තරෙසු යපෙන්තො රාධත්ථෙරං පටිභානෙය්සානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසීති.

මොඝරාජත්ථෙරචත්ථු

234. ද්වාදසමෙ ලුබ්ච්චරධරානන්ති ලුබ්ච්චරං ධාරෙන්තානං මොඝරාජා අග්ගොති දස්සෙති. අයං හි ථෙරො සත්ථලුබං සුත්තලුබං රජනලුබන්ති තිව්ධෙනපි ලුබ්බෙත සමන්තාගතං පංසුකුලං ධාරෙසි. තස්මා ලුබ්ච්චරධරානං අග්ගො නාම ජාතො.

තස්ස පඤ්ඤකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකථා – අයමිපි හි පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතියං කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගහෙන්වා නිබ්බන්ති, තතො අපරභාගෙ සත්ථු ධම්මකථං සුණන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං ලුබ්ච්චරධරානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සො යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො කස්සපදසබ්බස්ස නිබ්බන්තිතො පුරෙතරමෙව කට්ඨවාහනනගරෙ අමච්චගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි. අපරභාගෙ වයප්පත්තො කට්ඨවාහනරාජානං උපට්ඨහන්තො අමච්චට්ඨානං ලභී.

තස්මිං කාලෙ කස්සපදසබ්බලො ලොකෙ උප්පජ්ජී. කට්ඨවාහනරාජා “බුද්ධො කිර ලොකෙ උප්පන්නො”ති සුත්වා තං පක්කොසාපෙන්වා ආහ – “තාත, බුද්ධො කිර ලොකෙ උප්පන්නො, ඉමං පවිවත්තනගරං එකප්පභාරෙනෙව උභොති අමිහෙහි තුවිජං කාතුං න සක්කා, ත්වං තාව මජ්ඣිමදෙසං ගන්ත්වා බුද්ධස්ස උප්පන්නභාවං ඤාත්වා දසබ්බං ඉමං නගරං ආනෙහි”ති පුරිසසහස්සෙන සද්ධිං පෙසෙසි. සො අනුපුබ්බෙන සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ධම්මකථං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො තත්ථෙව පබ්බජිත්වා විසති වස්සසහස්සානි සමණධම්මං අකාසි. තෙන සද්ධිං ගතපුරිසා පන සබ්බෙපි නිවත්තිත්වා පුත රඤ්ඤො සන්තිකං ආගතා.

අයං ථෙරො පරිපුණ්ණසීලො කාලං කත්වා එකං බුද්ධන්තරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො අමිහාකං දසබ්බස්ස නිබ්බන්තිතො පුරෙතරමෙව සාවත්ථියං බ්‍රාහ්මණකුලෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි, මොඝරාජමාණවොතිස්ස නාමං අකංසු. කට්ඨවාහනරාජාපි කස්සපස්ස භගවතො අධිකාරකම්මං කත්වා එකං බුද්ධන්තරං සපරිවාරො දෙවමනුස්සෙසු

සංසරිත්වා අම්භාකං දසබලස්ස නිබ්බන්තිතො පුරොතරමෙව සාවත්ථීයං පුරොහිතගෙනෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි, බාවරිමාණවොතිස්ස නාමං අකංසු. සො අපරෙන සමයෙන තයො වෙදෙ උග්ගණ්හිත්වා සොළසන්තං මාණවකසහස්සානං සිප්පං වාවෙන්තො වරති. අප්පස් පසෙනදිකොසලරඤ්ඤො කාලෙ පිතු අව්වයෙන පුරොහිතට්ඨානං අදංසු. තදා අයම්පි මොසරාජමාණවො බාවරිබ්බාහමණස්ස සන්තිකෙ සිප්පං ගණ්හාති.

අපේකදිවසං බාවරිබ්බාහමණො රහොගතො අත්තනො සිප්පෙ සාරං ඔලොකෙන්තො සම්පරායිකං සාරං අදිස්වා “එකං පබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා සම්පරායිකං ගවෙසෙස්සාමි”ති කොසලරාජානං උපසඬකමිත්වා අත්තනො පබ්බජ්ජං අනුජානාපෙසි. සො තෙන අනුඤ්ඤානො සොළසහි මාණවකසහස්සෙහි පරිවුතො පබ්බජ්ජන්ටාය නික්බමි. කොසලරාජාපි තෙන සද්ධිංයෙව එකං අමච්චං කභාපණසහස්සං දන්වා පෙසෙසි – “යස්මිං යානෙ ආවරියො පබ්බජති, තත්ත්වස්ස වසනට්ඨානං ගහෙන්වා දෙටා”ති. බාවරිබ්බාහමණො එසුකට්ඨානං ඔලොකෙන්තො මජ්ඣිමදෙසනො පටික්කමිම අස්සකරඤ්ඤො ව මුල්ලකරඤ්ඤො ව සීමන්තරෙ ගොධාවරිතීරෙ අත්තනො වසනට්ඨානං කාරෙසි.

අපේකො පුරිසො ජට්ඨානං දස්සනාය ගතො තෙසං සන්තකෙ භූමිට්ඨානෙ තෙහි අනුඤ්ඤානො අත්තනො වසනට්ඨානං අකාසි. තෙන කතං දිස්වා අපරං කුලසතං ගෙහසතං කාරෙසි. තෙ සබ්බෙහි සන්තිපතිත්වා “මයං අය්‍යානං සන්තකෙ භූමිභාගෙ වසාම, මුඛා වසිතුං න කාරණං, සුඛවාසං වො දස්සාමා”ති එකෙකො එකෙකං කභාපණං බාවරිබ්බාහමණස්ස වසනට්ඨානෙ යපෙසි. සබ්බෙහිපි ආහතකභාපණං සතසහස්සමන්තා අහෙසුං. බාවරිබ්බාහමණො “කිමත්ථං එතෙ ආහතා”ති ආහ. සුඛවාසදානත්ථාය, හන්තෙති. සවාහං හිරඤ්ඤසුවණ්ණෙන අත්ථිකො අස්සං, අහං මහන්තං ධනරාසිං පහාය න පබ්බජෙය්‍යං. තුම්භාකං කභාපණෙ ගණ්හිත්වා ගච්ඡටාති. අම්භෙහි අය්‍යස්ස පරිච්චන්තං න පුන ගණ්හාම, අනුසංච්ච්ජරං පන එතෙනෙව නියාමෙන ආහරිස්සාම, ඉමෙ ගහෙන්වා අය්‍යො දානං දෙතුති. බ්බාහමණො අධිවාසෙන්වා කපණද්ධිකවණ්ඨකයාවකානං දානමුඛෙ නිය්‍යාතෙසි. තස්ස අපරාපරං දායකභාවො සකලජම්බුදිපෙ පඤ්ඤායිත්ථ.

තතො කාලිඬ්ගරට්ඨෙය් දුන්නිවිට්ඨෙය් නාම ගාමෙ ජුජ්ඣබ්බාහමණස්ස වංසෙ ජාතබ්බාහමණස්ස බ්බාහමණී උට්ඨාය සමුට්ඨාය බ්බාහමණං වොදෙති – “බාවරී, කිර දානං දෙති, ගන්ත්වා තතො හිරඤ්ඤසුවණ්ණං ආහරා”ති. සො තාය වොදියමානො සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තො බාවරිස්ස සන්තිකං ගච්ඡමානො බාවරිමිති දානං දන්වා පණ්ණසාලං පටිසිත්වා නිපජ්ජිත්වා දානං අනුස්සරමානෙ ගතො. ගන්ත්වා ව “දානං මෙ, බ්බාහමණ, දෙති, දානං මෙ, බ්බාහමණ, දෙති”ති ආහ. අකාලෙ ත්වං, බ්බාහමණ, ආගතො, සම්පත්තයාවකානං මෙ දින්නං, ඉදාති කභාපණං නත්ථිති. න මය්හං, බ්බාහමණ, බහුහි කභාපණෙහි අත්ථො, තව එත්තකං දානං දදන්තස්ස න සක්කා කභාපණෙහි විනා හවිතුං, මය්හං පඤ්ච කභාපණසතාති දෙහීති. බ්බාහමණ, පඤ්චපි සතාති නත්ථි, පුන දානකාලෙ සම්පත්තෙ ලභිස්සසීති. කිං පනාහං තව දානකාලෙ ආගමිස්සාමිති? බාවරිබ්බාහමණස්ස පණ්ණසාලද්වාරෙ වාලුකං ථූපං කත්වා සමන්තතො රත්තවණ්ණාති ජුජ්ඣාති විකිරිත්වා මන්තං ජප්පෙන්තො විය ඔට්ඨෙ වාලෙන්වා වාලෙන්වා “මුද්ධා ඵලතු සත්තධා”ති වදති.

බාවරිබ්බාහමණො වින්තෙසි – “අයං මහාතපො තප්චාරං ගණ්හිත්වා වරණබ්බාහමණකො මය්හං සත්තදිවසමත්ථකෙ ‘සත්තධා මුද්ධා ඵලතු’ති වදති, මය්හඤ්ච ඉමස්ස දාතබ්බාති පඤ්ච කභාපණසතාති නත්ථි, එකංසෙන මං එස සාතෙස්සති”ති. එවං තස්මිං සොකසල්ලසමප්පිතෙ නිපන්නෙ රත්තිභාගසමන්තරෙ අනන්තරත්තභාවෙ බාවරිස්ස මාතා දෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති. සා පුත්තස්ස සොකසල්ලසමප්පිතභාවං දිස්වා ආගන්ත්වා ආහ – “තාත , එස මුද්ධං වා මුද්ධඵාලනං වා න ජානාති, ත්වමිපි ලොකෙ බුද්ධානං උප්පන්නභාවං න ජානාසි. සවෙ තෙ සංසයො අත්ථි, සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා පුච්ඡ, සො තෙ එතං කාරණං කට්ඨෙස්සති”ති. බ්බාහමණො දෙවතාය කථං සුතකාලතො පට්ඨාය අස්සාසං ලභිත්වා පුනදිවසෙ උට්ඨිතෙ අරුණෙ සබ්බෙව අත්තෙවාසිකෙ පක්කොසිත්වා, “තාතා, බුද්ධො කිර ලොකෙ උප්පන්නො, තුම්භෙ සිසං ගන්ත්වා ‘බුද්ධො වා නො වා’ති ඤත්වා ආගන්ත්වා මය්හං ආරොවෙට්, අහං සත්ථු සන්තිකං ගමිස්සාමි. අපිව බො පන මය්හං මහල්ලකභාවෙන ජීවිතන්තරායො දුප්පානො, තුම්භෙ තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ඉමිනා ව ඉමිනා ව නියාමෙන පඤ්ඤෙ පුච්ඡටා”ති බුද්ධඵාලනපඤ්ඤං නාම අභිසඬ්ඛරිත්වා අදාසි.

තතො වින්තෙසි – “සබ්බෙ ඉමෙ මාණවා පණ්ඩිතා, සත්ථු ධම්මකථං සුත්වා අත්තනො කිච්චෙ මත්ථකං පත්තෙ පුන මය්හං සන්තිකං ආගච්ඡෙය්‍යං වා නො වා”ති. අප් අත්තනො භාගිනෙය්‍යස්ස අජිතමාණවස්ස නාම සඤ්ඤං අදාසි – “ත්වං පන එකන්තෙනෙව මම සන්තිකං ආගන්තුං අරහසි, තයා පටිලද්ධගුණං ආගන්ත්වා මය්හං කට්ඨෙය්‍යාසි”ති. අප් තෙ සොළසහස්සජට්ඨා අජිතමාණවං ජෙට්ඨකං කත්වා සොළසහි ජෙට්ඨන්තෙවාසිකෙහි සද්ධිං “සත්ථාරං පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමා”ති වාරිකං වරන්තා ගතගතට්ඨානෙ, “අය්‍යා, කහං ගච්ඡට, කහං ගච්ඡටා”ති පුච්ඡිතා “දසබලස්ස සන්තිකං පඤ්ඤං පුච්ඡිතුං ගච්ඡාමා”ති කොට්ඨො පට්ඨාය පරිසං සංකඩ්ඪන්තා අනෙකයොජනසතං මග්ගං ගතා. සත්ථා “තෙසං ආගමනදිවසෙ අඤ්ඤස්ස ඔකාසො න හවිස්සති, ඉදං ඉමිස්සා පරිසාය අනුච්ඡවිකට්ඨාන”න්ති ගන්ත්වා පාසාණවෙතියෙ පිට්ඨිපාසාණෙ නිසීදි. සො අජිතමාණවොපි සපරිසො තං පිට්ඨිපාසාණං ආරුය්හ සත්ථු සරිරසම්පත්තිං දිස්වා “අයං පුරිසො ඉමස්මිං ලොකෙ විට්ඨව්ඡදො බුද්ධො හවිස්සති”ති අත්තනො ආවරියෙන පහිතෙ පඤ්ඤෙ මනසා පුච්ඡන්තොව ගතො.

තංදිවසං තස්මිං යානෙ සම්පත්තපරිසා ද්වාදසයොජනිකා අහොසි. තෙසං සොළසන්තං අත්තෙවාසිකානං අත්තරෙ මොසරාජමාණවො “අහං සබ්බෙහි පණ්ඩිතතරො”ති මානත්ථද්ධො, තස්ස එතදහොසි – “අයං

අපිතමාණවො සබ්බෙසං ජෙට්ඨකො, එතස්ස පට්ඨතරං මම පඤ්ඤාං පුච්ඡිතුං න යුත්ත”න්ති . තස්ස ලජ්ජායන්තො පට්ඨතරං පඤ්ඤාං අපුච්ඡන්තිවා තෙන පුච්ඡිතෙ දුතියො හුත්වා සත්ථාරං පඤ්ඤාං පුච්ඡි. සත්ථා “මානත්ථද්ධො මොසරාජමාණවා, න තාවස්ස ඤාණං පරිපාකං ගච්ඡති, අස්ස මානං නිවාරිතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා ආහ – “තිට්ඨ ත්ථං, මොසරාජ, අඤ්ඤෙ තාව පඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තු”ති. සො සත්ථු සන්තිකා අපසාදං ලභිත්වා වින්තෙසි – “අහං එත්තකං කාලං මයා පණ්ඩිතතරො නාම නත්ථීති විවරාමි, බුද්ධා ව නාම අජානිත්වා න කට්ඨන්ති. සත්ථාරා මම පුච්ඡාය දොසො දිට්ඨො භවිස්සති”ති තුණ්හි අහොසි. සො අට්ඨති ජනෙහි පටිපාටියා පඤ්ඤෙ පුච්ඡිතෙ අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො නවමො හුත්වා පුන උට්ඨාසි. පුනපි නං සත්ථා අපසාදෙසි.

සො පුනපි තුණ්හි හුත්වා “සබ්බසනවකො දානි භවිතුං න සක්ඛිස්සාමි”ති පඤ්චදසමො හුත්වා පඤ්ඤාං පුච්ඡි. අට්ඨ සත්ථා ඤාණස්ස පරිපාකභාවං ඤත්වා පඤ්ඤාං කට්ඨෙසි. සො දෙසනාපරියොසානෙ අත්තනො පරිවාරෙන ජට්ඨසහස්සෙන සද්ධිං අරහත්තං පාපුණි. ඉමිනාව නියාමෙන සෙසානිපි පන්තරස් ජට්ඨසහස්සානි අරහත්තං පාපුණිංසු. සබ්බෙසි ඉද්ධිමයපත්තවිවරධරා එහිභික්ඛූව අහෙසුං. සෙසජනා පන න කට්ඨන්ති. අයං මොසරාජත්ථෙරො තතො පට්ඨාය තිහි ලුබ්භෙහි සමන්තාගතං චිවරං ධාරෙති. එවං පාරායනෙ (සු. නි. 982 ආදයො) වත්ථු සමුට්ඨිතං. සත්ථා පන අපරභාගෙ ජෙතවනෙ නිසින්තො ථෙරෙ පටිපාටියා ධානන්තරෙසු ධ්වපෙන්නො මොසරාජත්ථෙරං ඉමස්මිං සාසනෙ ලුබ්චිවරධරානං අග්ගට්ඨානෙ ධ්වපෙන්නො “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ලුබ්චිවරධරානං යදිදං මොසරාජා”ති ආහ.

චතුත්ථවග්ගවණ්ණනා.

එකවත්තාලිසසුත්තමත්තාය ථෙරපාළියා වණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. එතදග්ගවග්ගො

(14) 5. පඤ්චමඑතදග්ගවග්ගො

මහාපජාපතිගොතමීථෙරීවත්ථු

235. ථෙරීපාළියා පට්ඨමෙ යදිදං මහාපජාපතිගොතමීති මහාපජාපතිගොතමී ථෙරී රත්තඤ්ඤුනං අග්ගාති දස්සෙති.

තස්සා පඤ්ඤකම්මෙ පන අයමනුපුබ්බිකථා – අයං කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතියං කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හිත්වා අපරෙන සමයෙන සත්ථු ධම්මදෙසනං සුණන්ති සත්ථාරං එකං භික්ඛුනිං රත්තඤ්ඤුනං අග්ගට්ඨානෙ ධ්වපෙන්නං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං ධානන්තරං පත්ථෙසි. සා යාවජීවං දානං දත්වා සීලං රක්ඛිත්වා තතො චුතො දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා පන එකස්මිං බුද්ධන්තරෙ දෙවලොකතො වචිත්වා ධාරාණසියං පඤ්චන්තං දාසිසතානං ජෙට්ඨකදාසි හුත්වා නිබ්බන්ති. අට්ඨ වස්සුපනායිකසමයෙ පඤ්ච පච්චෙකබුද්ධා නන්දමූලකපබ්බාරතො ඉසිපතනෙ ඔතරිත්වා නගරෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා ඉසිපතනමෙව ගන්ත්වා “වස්සුපනායිකකුටියා අත්ථාය භත්ථකම්මං යාවිස්සාමා”ති වින්තෙසු. කස්මා? වස්සං උපගච්ඡන්තෙන හි නාලකපටිපදං පටිපන්නෙනාපි පඤ්චන්තං ඡදනානං අඤ්ඤතරෙන ඡදනෙන ඡන්තෙ සද්චාරබද්ධෙ සෙනාසනෙ උපගන්තබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙන “න, භික්ඛවෙ, අසෙනාසනිකෙන වස්සං උපගන්තබ්බං, යො උපගච්ඡෙය්‍යා, ආපත්ති දුක්කට්ඨසා”ති (මහාව. 204). තස්මා වස්සකාලෙ උපකට්ඨෙ සවෙ සෙනාසනං ලභති, ඉච්චෙනං කුසලං. නො වෙ ලභති, භත්ථකම්මං පරියෙසිත්වාපි කාතබ්බං. භත්ථකම්මං අලභන්තෙන සාමම්පි කාතබ්බං, න ත්වෙව අසෙනාසනිකෙන වස්සං උපගන්තබ්බං. අයමනුධම්මතා. තස්මා තෙ පච්චෙකබුද්ධා “භත්ථකම්මං යාවිස්සාමා”ති විවරං පාරුපිත්වා සායන්භසමයෙ නගරං පටිසිත්වා සෙට්ඨිස්ස සරද්චාරෙ අට්ඨංසු. ජෙට්ඨකදාසි කුටං ගහෙත්වා උදකතිත්ථං ගච්ඡන්ති පච්චෙකබුද්ධෙ නගරං පටිසන්තෙ අද්දස. සෙට්ඨි තෙසං ආගතකාරණං සුත්වා “අම්භාකං ඔකාසො නත්ථී, ගච්ඡන්තු”ති ආහ.

අට්ඨ තෙ නගරා නික්ඛන්තෙ ජෙට්ඨකදාසි කුටං ගහෙත්වා පටිසන්ති දිස්වා කුටං ඔතාරෙත්වා වන්දිත්වා ඔනම්ත්වා මුඛං උක්ඛිපිත්වා, “අය්‍යා, නගරං පටිට්ඨමත්තාව නික්ඛන්තා, කිං තු බො”ති පුච්ඡි. වස්සුපනායිකකුටියා භත්ථකම්මං යාවිතුං ආගතම්භාති. ලද්ධං, භන්තෙති? න ලද්ධං උපාසිකෙති. කිං පනෙසා කුටි ඉස්සරෙහෙව කාතබ්බා, උදාහු දුග්ගතෙහිපි සක්කා කාතුන්ති? යෙන කෙනවි සක්කා කාතුන්ති. සාධු, භන්තෙ, මයං කරිස්සාම, ස්වෙ මය්හං භික්ඛං ගණ්භථාති නිමන්තෙත්වා පුන කුටං ගහෙත්වා ආගමනතිත්ථග්ගෙ යත්වා ආගතාගතා අවසෙසදාසියො “එත්ථෙව හොථා”ති වත්වා සබ්බාසං ආගතකාලෙ ආහ – “අම්මා, කිං නිච්චමෙව පරස්ස දාසිකම්මං කරිස්සථ, උදාහු දාසිභාවතො මුච්චිතුං ඉච්ඡථා”ති. අජ්ජෙව මුච්චිතුං ඉච්ඡාම, අයොගි. යදි එවං, මයා පච්චෙකබුද්ධා භත්ථකම්මං අලභන්තා ස්වාතන්තාය නිමන්තිතා, තුම්භාකං සාමිකෙහි එකදිවසං භත්ථකම්මං දාපෙථාති. තා “සාධු”ති සම්පට්චිත්ත්වා සායං අට්ටිතො ආගතකාලෙ සාමිකානං ආරොවෙසුං. තෙ “සාධු”ති ජෙට්ඨකදාසස්ස ගෙහද්වාරෙ සන්තිපතිංසු.

අට්ඨ තෙ ජෙට්ඨකදාසි “ස්වෙ, තාතා, පච්චෙකබුද්ධානං භත්ථකම්මං දෙථා”ති ආනිසංසං ආචික්ඛිත්වා යෙපි න කාතුකාමා, තෙ ගාල්ලෙන ඔවාදෙන තජ්ජෙත්වා සබ්බෙසි සම්පට්චිඡාපෙසි. සා පුනදිවසෙ පච්චෙකබුද්ධානං භත්තං දත්වා සබ්බෙසං දාසපුත්තානං සඤ්ඤං අදාසි. තෙ තාවදෙව අරඤ්ඤං පටිසිත්වා දබ්බසම්භාරෙ සමොධානෙත්වා සතං

සතං හුත්වා එකෙකං කුටිං වඩකමනාදිපරිවාරං කත්වා මඤ්චපියපානිය-පරිභොජනියාදීනි යපෙන්වා පච්චෙකබුද්ධානං තෙමාසං තත්ථෙව වසනත්ථාය පටිඤ්ඤං කාරෙත්වා වාරහික්ඛං පටියපෙසුං. යා අත්තනො වාරදිවසෙ න සක්කොති, තස්සා ජෙට්ඨකදාසී සකගෙහතො නිහරිත්වා දෙති. එවං තෙමාසං පටිජග්ගිත්වා ජෙට්ඨකදාසී එකෙකං දාසිං එකෙකං සාටකං සප්පාපෙසී, පඤ්ච ථූලසාටකසත්තානි අහෙසුං. තානි පරිවත්තාපෙන්වා පඤ්චන්තං පච්චෙකබුද්ධානං තිථිවරානි කත්වා අදාසී. පච්චෙකබුද්ධා තාසං පස්සන්තිනංයෙව ආකාසෙන ගන්ධමාදනපබ්බතං අගමංසු.

තාපි සබ්බා යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිංසු. තාසු ජෙට්ඨිකා තතො චචිත්වා බාරාණසියා අවිදුරෙ පෙසකාරගාමෙ පෙසකාරජෙට්ඨකස්ස ගෙහෙ නිබ්බන්ති. අට්ඨකදිවසං පදුමචනියා පුත්තා පඤ්චසතා පච්චෙකබුද්ධා බාරාණසිරඤ්ඤා නිමන්තිතා රාජද්වාරං ආගන්ත්වා කඤ්චි ඔලොකෙන්තමිපි අදිස්වා නිවන්තිත්වා නගරද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා තං පෙසකාරගාමං අගමංසු. සා ඉත්ථි පච්චෙකබුද්ධො දිස්වා සමිපියායමානා සබ්බෙ වන්දිත්වා හික්ඛං අදාසී. තෙ හත්තකිච්චං කත්වා ගන්ධමාදනමෙව අගමංසු.

සාපි යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්ති අමිභාකං සත්ථු නිබ්බන්තිතො පුරෙතරමෙව දෙවදහනගරෙ මහාසුප්පබුද්ධස්ස ගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්ඨි, ගොතමීතිස්සා නාමං අකංසු. මහාමායාය කනිට්ඨහගිනි හොති. මන්තජ්ඣායකා බ්‍රාහ්මණා ලක්ඛණානි පරිගණන්තා “ඉමාසං ද්විත්තමිපි කුච්ඡියං වසිතදාරකා චක්කවත්තිතො භවිස්සන්ති”ති බ්‍යාකරිංසු. සුද්ධොදනමහාරාජා වයප්පත්තකාලෙ තා ද්වෙපි මඩ්ගලං කත්වා අත්තනො සරං ආනෙසී. අපරභාගෙ අමිභාකං බොධිසත්තො තුසිතපුරා චචිත්වා මහාමායාය දෙවියා කුච්ඡියං පටිසන්ධිං ගණ්ඨි. මහාමායා තස්ස ජාතදිවසතො සත්තමෙ දිවසෙ කාලං කත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බන්ති. සුද්ධොදනමහාරාජා මහාසත්තස්ස මාතුච්ඡං මහාපජාපතිගොතමී අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසී. තස්මිං කාලෙ නන්දකුමාරො ජාතො. අයං මහාපජාපති නන්දකුමාරං ධාතීනං දත්වා සයං බොධිසත්තං පරිහරි.

අපරෙන සමයෙන බොධිසත්තො මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා සබ්බඤ්ඤානං පත්වා ලොකානුග්ගහං කරොන්තො අනුක්කමෙන කපිලවත්ථුං පත්වා නගරං පිණ්ඩාය පාවිසී. අට්ඨස්ස පිතා සුද්ධොදනමහාරාජා අත්තරවීරියංයෙව ධම්මකථං සුත්වා සොනාපන්තො අහොසී. අට්ඨුතියදිවසෙ නන්දො පබ්බජී, සත්තමෙ දිවසෙ රාහුලො. සත්ථා අපරෙන සමයෙන වෙසාලිං උපනිස්සාය කුටාගාරසාලායං විහරති. තස්මිං සමයෙ සුද්ධොදනමහාරාජා සෙනච්ඡත්තස්ස හෙට්ඨා අරහත්තං සච්ඡිකත්වා පරිනිබ්බායී. තදා මහාපජාපතිගොතමී පබ්බජ්ජාය චිත්තං උප්පාදෙසී. තතො රොහිණිනදීතිරෙ කලභච්චාදසුත්තපරියොසානෙ (සු. නි. 868 ආදයො) නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතානං පඤ්චන්තං කුමාරසත්තානං පාදපරිවාරිකා සබ්බාව එකච්ඡිත්තා හුත්වා “මහාපජාපතියා සන්තිකං ගන්ත්වා සබ්බාව සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිස්සාමා”ති මහාපජාපතිං ජෙට්ඨිකං කත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා පබ්බජිතුකාමා අහෙසුං. අයඤ්ච මහාපජාපති පයමමෙව එකවාරං සත්ථාරං පබ්බජ්ජං යාවමානා නාලන්ථ, තස්මා කප්පකං පක්කොසාපෙන්වා කෙසෙ ඡින්නාපෙන්වා කාසායානි අවිජාදෙන්වා සබ්බා තා සාකියානියො ආදාය වෙසාලිං ගන්ත්වා ආනන්දන්ථෙරෙන දසබලං යාවාපෙන්වා අට්ඨති ගරුධම්මෙහි පබ්බජ්ජඤ්ච උපසම්පදඤ්ච අලන්ථ. ඉතරා පන සබ්බාපි එකතොව උපසම්පන්නා අහෙසුං. අයමෙත්ථ සබ්බෙපො, චිත්ථාරතො පනෙතං වත්ථු පාළියං (චූළව. 402 ආදයො) ආගතමෙව.

එවං උපසම්පන්නා පන මහාපජාපති සත්ථාරං උපසඬ්ඤාමිත්වා අභිවාදෙන්වා එකමන්තං අට්ඨාසී, අට්ඨස්සා සත්ථා ධම්මං දෙසෙසී. සා සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා අරහත්තං පාපුණි. සෙසා පඤ්චසතා හික්ඛුනියො නන්දකොවාදසුත්තපරියොසානෙ (ම. නි. 3.398 ආදයො) අරහත්තං පාපුණිංසු. එවමෙන වත්ථු සමුට්ඨිතං. අපරභාගෙ සත්ථා ජෙනවනෙ නිසින්තො හික්ඛුනියො යානන්තරෙ යපෙන්තො මහාපජාපතිං රත්තඤ්ඤානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසීති.

බෙමාටෙරිවත්ථු

236. දුතියෙ බෙමාති එවංනාමිකා හික්ඛුනී. ඉතො පට්ඨාය ව පනස්සා පඤ්ඤාකම්මෙ අයමනුපුබ්බිකථාති අවත්වා සබ්බන්ථ අභිනිහාරං ආදිං කත්වා වත්තබ්බමෙව චක්ඛාම.

අතීතෙ කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ හංසවතියං අයං පරපරියාපන්නා හුත්වා නිබ්බන්ති. අට්ඨකදිවසං තස්ස හගවතො අග්ගසාවිකං සුජාතත්ථෙරිං නාම පිණ්ඩාය වරන්තං දිස්වා තයො මොදකෙ දත්වා තංදිවසමෙව අත්තනො කෙසෙ විස්සජ්ජෙන්වා ථෙරියා දානං දත්වා “අනාගතෙ බුද්ධුප්පාදෙ තුම්හෙ විය මහාපඤ්ඤා භවෙයා”න්ති පත්ථනං කත්වා යාවජීවං කුසලකම්මෙසු අප්පමන්තා හුත්වා කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්ති කස්සපබුද්ධකාලෙ කිකිස්ස කාසිරඤ්ඤා ගෙහෙ පටිසන්ධිං ගහෙන්වා සත්තන්තං හගිනීනං අබ්භන්තරා හුත්වා විසතිවස්සහස්සානි ගෙහෙයෙව කොමාරිබ්‍රහ්මවරියං වරිත්වා තාහි හගිනීහි සද්ධිං දසබලස්ස වසනපරිවෙණං කාරෙත්වා එකං බුද්ධන්තරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්ති ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ මද්දරට්ඨෙය සාගලනගරෙ රාජකුලෙ පටිසන්ධිං ගණ්ඨි, බෙමාතිස්සා නාමං අකංසු. තස්සා සරිරවණ්ණො සුවණ්ණරසපිඤ්ජරො විය අහොසී. සා වයප්පත්තා බිම්බිසාරරඤ්ඤා ගෙහං අගමාසී.

සා තථාගතෙ රාජගහං උපනිස්සාය වෙළවනෙ විහරන්තෙ “සත්ථා කිර රූපෙ දොසං දස්සෙති”ති රූපමදමන්තා හුත්වා “මග්ගමිපි රූපෙ දොසං දස්සෙය්‍යා”ති භයෙන දසබලං දස්සනාය න ගච්ඡති. රාජා චිත්තෙසි — “අහං සත්ථු

අග්ගපට්ඨාකො, මාදිසස්ස ව නාම අරියසාවකස්ස අග්ගමහෙසී දසබලං දස්සනාය න ගච්ඡති, න මෙ එතං රුච්චති”ති. සො කච්ඡි වෙච්චනුයානස්ස වණ්ණං ඛන්ධාපෙත්වා “බෙමාය දෙවියා සවනුපවායෙර ගායාම”ති ආහ. සා උයානස්ස වණ්ණං සුත්වා ගන්තුකාමා හුත්වා රාජානං පටිපුච්ඡී. රාජා “උයානං ගච්ඡ, සත්ථාරං පන අදිස්වා ආගන්තුං න ලභිස්සසී”ති ආහ. සා රඤ්ඤො පටිවචනං අදත්වා මග්ගං පටිපජ්ජී. රාජා තාය සද්ධිං ගච්ඡන්තෙ පුරිසෙ ආහ – “සවෙ දෙවී උයානතො නිවත්තමානා දසබලං පස්සති, ඉච්චෙනං කුසලං. සවෙ න පස්සති, රාජාණාය නං දස්සෙමා”ති. අප්ඨං බො සා දෙවී දිවසභාගං උයානෙ වරින්වා නිවත්තන්ති දසබලං අදිස්වා ගන්තුං ආරද්ධා. අප්ඨං රාජපුරිසා අත්තනො අරුචියාව දෙවිං සත්ථු සන්තිකං නයිංසු.

සත්ථා තං ආගච්ඡන්ති දිස්වා ඉද්ධියා එකං දෙවච්ඡරං නිමිනිත්වා තාලවණ්ටං ගහෙත්වා ඛිජමානං විය අකාසී. බෙමා දෙවී තං දිස්වා වින්තෙසි – “මානම්භි නට්ඨා, එවරුපා නාම දෙවච්ඡරපටිභාගා ඉත්ථියො දසබලස්ස අවිදුරෙ තිට්ඨන්ති, අහං එතාසං පරිවාරකාපි නප්පහොමි, මානමදං හි නිස්සාය පාපචිත්තස්ස වසෙන නට්ඨා”ති තං නිමිත්තං ගහෙත්වා තමෙව ඉත්ථිං ඔලොකයමානා අට්ඨාසී. අප්ඨසා පස්සන්තියාව තථාගතස්ස අධිට්ඨානබලෙන සා ඉත්ථි පයමවයං අතික්කම්ම මජ්ඣිමවයෙ ධීතා විය මජ්ඣිමවයං අතික්කම්ම පච්ඡිමවයෙ ධීතා විය ව චලිත්තවා පලිතකෙසා බණ්ඩවිරලදන්තා අහොසී. තතො තස්සා පස්සන්තියාව සද්ධිං තාලවණ්ටෙන පරිවත්තිත්වා පරිපති. තතො බෙමා පුබ්බහෙතුසම්පන්නත්තා තස්මිං ආරම්මණෙ ආපාටගතෙ එවං වින්තෙසි – “එවංවිධම්පි නාම සරිරං එවරුපං විපත්තිං පාපුණාති, මස්භම්පි සරිරං එවංගතිකමෙව හවිස්සති”ති. අප්ඨසා එවං වින්තිකක්කණෙ සත්ථා ඉමං ධම්මපදෙ ගාථමාහ

“යෙ රාගරත්තානුපතන්ති සොතං,
සයංකතං මක්කටකොව ජාලං;
එතම්පි ඡෙත්වාන වජන්ති ධීරා,
අනපෙක්ඛිතො සබ්බදුක්ඛං පභායා”ති.

සා ගාථාපරියොසානෙ ධීතපදෙ ධීතායෙව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. අගාරමජ්ඣෙ වසන්තෙන නාම අරහත්තං පත්තෙන තංදිවසමෙව පරිනිබ්බාසිතබ්බං වා පබ්බජිතබ්බං වා හොති, සා පන අත්තනො ආයුසඛිධාරානං පවත්තනභාවං ඤත්වා “අත්තනො පබ්බජ්ජං අනුජානාපෙස්සාමි”ති සත්ථාරං වන්දිත්වා රාජනිවෙසනං ගන්ත්වා රාජානං අනභිවාදෙත්වා අට්ඨාසී. රාජා ඉඬිගිතෙනෙව අඤ්ඤාසී – “අරියධම්මං පත්තා හවිස්සති”ති. අප්ඨං ආහ – “දෙවී ගතා නු බො සත්ථුදස්සනායා”ති. මහාරාජ, කුම්භෙහි දිට්ඨදස්සනං පරිත්තං, අහං පන දසබලං සුදිට්ඨමකාසිං, පබ්බජ්ජං මෙ අනුජානාමාහි. රාජා “සාධු, දෙවී”ති සම්පට්චිත්ත්වා සුවණ්ණසිවිකාය භික්ඛුනිඋපස්සයං උපනෙත්වා පබ්බාපෙසී. අප්ඨසා “බෙමාපෙරී නාම ගිහිභාවෙ ධත්වා අරහත්තං පත්තා”ති මහාපඤ්ඤාභාවො පාකටො අහොසී. ඉදමෙත්ථ වත්ථු. අප්ඨං සත්ථා අපරභාගෙ ඡෙතවනෙ නිසින්නො භික්ඛුනියො පටිපාටියා ධානන්තරෙ යපෙන්නො බෙමාපෙරිං මහාපඤ්ඤානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

උප්පලවණ්ණාපෙරිවත්ථු

237. තතියෙ උප්පලවණ්ණාති නිලුප්පලගබ්භසදිසෙනෙව වණ්ණෙන සමන්තාගතත්තා එවංලද්ධනාමා පෙරී. සා කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ හංසවතියං කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්භිත්වා අපරභාගෙ මහාජනෙන සද්ධිං සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ධම්මං සුණන්ති සත්ථාරං එකං භික්ඛුනිං ඉද්ධිමන්තිනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා සත්තාහං බුද්ධප්පමුබස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස මහාදානං දත්වා තං ධානන්තරං පත්ථෙසී. සා යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්ති කස්සපබුද්ධකාලෙ බාරාණසිනගරෙ කිකිස්ස කාසිරඤ්ඤො ගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්භිත්වා සත්තන්තං හගිනීනං අබ්භන්තරා හුත්වා වීසති වස්සසහස්සානි බ්‍රහ්මචරියං වරින්වා භික්ඛුසඬ්ඨස්ස පරිවෙණං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තා.

තතො වටින්වා පුන මනුස්සලොකං ආගච්ඡන්ති එකස්මිං ගාමෙ සහත්ථා කම්මං කත්වා ජීවනකට්ඨානෙ නිබ්බත්තා. සා එකදිවසං බෙන්තකුටිං ගච්ඡන්ති අත්තරාමග්ගෙ එකස්මිං සරෙ පානොව පුප්ඵිතං පදුමපුප්ඵං දිස්වා තං සරං ඔරුය්භ තඤ්ඤෙව පුප්ඵං ලාජපක්ඛිපනත්ථාය පදුමිනියා පත්තඤ්ඤෙව ගහෙත්වා කෙදායෙ සාලිසියානි ඡින්දිත්වා කුටිකාය නිසින්නා ලාජෙ හජ්ජිත්වා පඤ්ඤෙව ලාජසතානි ගණෙසී. තස්මිං බණෙ ගන්ධමාදනපබ්බතෙ නිරොධසමාපත්තිනො වුට්ඨිතො එකො පච්චෙකබුද්ධො ආගන්ත්වා තස්සා අවිදුරෙ අට්ඨාසී. සා පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා ලාජෙහි සද්ධිං පදුමපුප්ඵං ගහෙත්වා කුටිතො ඔරුය්භ ලාජෙ පච්චෙකබුද්ධස්ස පත්තෙ පක්ඛිපිත්වා පදුමපුප්ඵෙන පත්තං පිට්ඨාය අදාසී. අප්ඨසා පච්චෙකබුද්ධෙ ථොකං ගතෙ එතදහොසී – “පබ්බජිතා නාම පුප්ඵෙන අනත්ථිකා, අහං පුප්ඵං ගහෙත්වා පිළන්ධිස්සාමි”ති ගන්ත්වා පච්චෙකබුද්ධස්ස හත්ථොතො පුප්ඵං ගහෙත්වා පුන වින්තෙසි – “සවෙ, අයොයා, පුප්ඵෙන අනත්ථිකො අහවිස්ස, පත්තමත්ථකෙ යපෙතුං න අදස්ස, අද්ධා අයාස්ස අත්ථො හවිස්සති”ති පුන ගන්ත්වා පත්තමත්ථකෙ යපෙත්වා පච්චෙකබුද්ධං බමාපෙත්වා, “හත්තෙ , ඉමෙසං මෙ ලාජානං නිස්සන්දෙන ලාජගණනාය පුත්තා අස්සු, පදුමපුප්ඵස්ස නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ මෙ පදෙ පදෙ පදුමපුප්ඵං උට්ඨහතු”ති පත්ථනං අකාසී. පච්චෙකබුද්ධො තස්සා පස්සන්තියාව ආකාසෙන ගන්ධමාදනපබ්බතං ගන්ත්වා තං පදුමං නන්දමුලකපබ්භාගෙ පච්චෙකබුද්ධානං අක්කමනසොපානසම්පෙ පාදපුඤ්ජනං කත්වා යපෙසී.

සාපි තස්ස කම්මස්ස නිස්සන්දෙන දෙවලොකෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි, නිබ්බත්තකාලතො පටියාය වස්සා පදෙ පදෙ මහාපදුමපුප්ඵං උට්ඨාසි. සා තතො චචිත්වා පබ්බතපාදෙ එකස්මිං පදුමස්සරෙ පදුමගබ්භෙ නිබ්බත්ති. තං නිස්සාය එකො තාපසො වසති, සො පාතොව මුඛධොවනත්ථාය සරං ගන්ත්වා තං පුප්ඵං දිස්වා චිත්තෙසි – “ඉදං පුප්ඵං සෙසෙහි මහත්තරං, සෙසානි ච පුප්ඵිනානි, ඉදං මකුළිතමෙව, භවිතබ්බමෙන්ථ කාරණෙනා”ති උදකං ඔතරිත්වා තං පුප්ඵං ගණ්හි. තං තෙන ගතිතමත්තමෙව පුප්ඵිතං. තාපසො අන්තොපදුමගබ්භෙ නිපන්නදාරිකං අද්දස. දිට්ඨකාලතො පටියාය ච ධිතුසිනෙහං ලභිත්වා පදුමෙනෙව සද්ධිං පණ්ණසාලං නෙත්වා මඤ්චකෙ නිපජ්ජාපෙසි. අථස්සා පුඤ්ඤානුභාවෙන අභිගුට්ඨකෙ බීරං නිබ්බත්ති. සො තස්මිං පුප්ඵෙ මිලාතෙ අඤ්ඤං නවපුප්ඵං ආහරිත්වා තං නිපජ්ජාපෙසි. අථස්සා ආධාවනවිධාවනෙන කිළිතුං සමත්ථකාලතො පටියාය පදවාරෙ පදවාරෙ පදුමපුප්ඵං උට්ඨාසි, කුඩකුමරාසිස්ස වියස්සා සරිරවණ්ණො අහොසි. සා අප්පත්තා දෙවවණ්ණං, අතික්කන්තා මානුසවණ්ණං අහොසි. සා පිතරි ඵලාඵලත්ථාය ගතෙ පණ්ණසාලායං ඔභියති.

අටේකදිවසං තස්සා වයප්පත්තකාලෙ පිතරි ඵලාඵලත්ථාය ගතෙ එකො වනවරකො තං දිස්වා චිත්තෙසි – “මනුස්සානං නාම ඵවංවිධං රූපං නත්ථී, වීමංසිස්සාමි න”ත්ති තාපසස්ස ආගමනං උදික්ඛන්තො නිසීදි. සා පිතරි ආගච්ඡන්තෙ පටිපථං ගන්ත්වා තස්ස හත්ථතො කාජකමණ්ඩලුං අග්ගහෙසි, ආගන්ත්වා නිසින්තස්ස වස්ස අත්තනා කරණවත්තං දස්සෙසි. තදා සො වනවරකො මනුස්සභාවං ඤත්වා තාපසං අභිවාදෙන්වා නිසීදි. තාපසො තං වනවරකං වනමූලඵලාඵලෙහි ච පානියෙන ච නිමන්තෙන්වා, “භො පුරිස, ඉමස්මිංයෙව යානෙ වසිස්සසි, උදාහු ගමිස්සසි”ති පුච්ඡි. ගමිස්සාමි, හන්තෙ, ඉධ කිං කරිස්සාමිති. ඉදං තයා දිට්ඨකාරණං එත්තො ගන්ත්වා අකථෙතුං සක්ඛිස්සසිති. සචෙ, අයොයා, න ඉච්ඡති, කිං කාරණා කථෙස්සාමිති තාපසං චන්දිත්වා පුන ආගමනකාලෙ මග්ගසඤ්ජානනත්ථං සාධාසඤ්ඤඤච රුක්ඛසඤ්ඤඤච කරොන්තො පක්කාමි.

සො බාරාණසිං ගන්ත්වා රාජානං අද්දස, රාජා “කස්මා ආගතොසි”ති පුච්ඡි. “අහං, දෙව, තුම්භාකං වනවරකො පබ්බතපාදෙ අවිජරියං ඉත්ථීරතනං දිස්වා ආගතොමිහි”ති සබ්බං පවත්තිං කථෙසි. සො තස්ස වචනං සුත්වා වෙගෙන පබ්බතපාදං ගන්ත්වා අවිදුරෙ යානෙ බන්ධාවාරං නිවෙසෙන්වා වනවරකෙන වෙව අඤ්ඤෙහි ච පුරිසෙහි සද්ධිං තාපසස්ස හත්තකිච්චං කත්වා නිසින්තවෙලාය තත්ථ ගන්ත්වා අභිවාදෙන්වා පටිසන්ථාරං කත්වා එකමන්තං නිසීදි. රාජා තාපසස්ස පබ්බජිතපරික්ඛාරහණ්ඩං පාදමූලෙ යපෙන්වා, “හන්තෙ, ඉමස්මිං යානෙ කිං කරොම, ගච්ජාමා”ති ආහ. ගච්ඡ, මහාරාජාති. ආම, ගච්ජාමි, හන්තෙ. අයාස්ස පන සමීපෙ වියභාගපරිසා අත්ථිති අස්සුමහ, අසාරුජ්ජා එසා පබ්බජිතානං, මයා සද්ධිං ගච්ඡතු, හන්තෙති. මනුස්සානං චිත්තං නාම දුන්නොසයං, කථං බහුතං මජ්ඣෙකෙ වසිස්සතිති. අම්භාකං රුචිතකාලතො පටියාය සෙසානං ජෙට්ඨකට්ඨානෙ යපෙන්වා පටිජග්ගිස්සාමි, හන්තෙති.

සො රඤ්ඤො කථං සුත්වා දහරකාලෙ ගතිතනාමවසෙනෙව, “අම්ම, පදුමච්ඡි”ති ධීතරං පක්කොසි. සා එකච්චනෙනෙව පණ්ණසාලතො නික්ඛමිත්වා පිතරං අභිවාදෙන්වා අටියාසි. අථ නං පිතා ආහ – “ත්ථං, අම්ම, වයප්පත්තා, ඉමස්මිං යානෙ රඤ්ඤො දිට්ඨකාලතො පටියාය වසිතුං අයුත්තා, රඤ්ඤො සද්ධිං ගච්ඡ, අම්මා”ති. සා “සාධු, තාතා”ති පිතු වචනං සමිපටිච්ඡිත්වා අභිවාදෙන්වා පරොදමානා අටියාසි. රාජා “ඉමිස්සා පිතු චිත්තං ගණ්හාමි”ති තස්මිංයෙව යානෙ කභාපණ්ණාසිමිති යපෙන්වා අභිසෙකං අකාසි. අථ නං ගහෙන්වා අත්තනො නගරං ආනෙත්වා ආගතකාලතො පටියාය සෙසඉත්ථීයො අනොලොකෙන්වා තාය සද්ධිංයෙව රමති. තා ඉත්ථීයො ඉස්සාපකතා තං රඤ්ඤො අත්තරෙ පරිහින්දිතුකාමා ඵවමාහංසු – “නායං, මහාරාජ, මනුස්සජාතිකා, කහං නාම තුම්භෙහි මනුස්සානං විවරණට්ඨානෙ පදුමානි උට්ඨහන්තානි දිට්ඨපුබ්බානි, අද්ධා අයං යක්ඛිනී, නිහරථ තං මහාරාජා”ති. රාජා තාසං කථං සුත්වා තුණ්හි අහොසි.

අථස්ස අපරෙන සමයෙන පච්චන්තො කුපිතො. සො “ගරුගබ්භා පදුමච්ඡි”ති තං නගරෙ යපෙන්වා පච්චන්තං අගමාසි. අථ තා ඉත්ථීයො තස්සා උපට්ඨාසිකාය ලඤ්ජං දත්වා “ඉමිස්සා දාරකං ජාතමත්තමෙව අපනෙන්වා එකං දාරුසට්ඨකං ලොභිතෙන මක්ඛෙන්වා සන්තිකෙ යපෙහි”ති ආහංසු. පදුමච්ඡියාපි නචිරස්සෙව ගබ්භවුට්ඨානං අහොසි. මහාපදුමකුමාරො එකකොව කුච්ඡියං පටිසන්ධිං ගණ්හි. අවසෙසා එකුනපඤ්චසනා දාරකා මහාපදුමකුමාරස්ස මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමිත්වා නිපන්තකාලෙ සංසෙදජා හුත්වා නිබ්බත්තිංසු. අථස්ස “න තාවායං සතිං පටිලභති”ති ඤත්වා උපට්ඨාසිකා එකං දාරුසට්ඨකං ලොභිතෙන මක්ඛෙන්වා සමීපෙ යපෙන්වා තාසං ඉත්ථීනං සඤ්ඤං අදාසි. තා පඤ්චසනාපි ඉත්ථීයො එකෙකා එකෙකං දාරකං ගහෙන්වා චුන්දකාරකානං සන්තිකං පෙසෙන්වා කරණ්ඩකෙ ආහරාපෙන්වා අත්තනා අත්තනා ගතිතදාරකෙ තත්ථ නිපජ්ජාපෙන්වා බභි ලඤ්ජනං කත්වා යපයිංසු.

පදුමච්ඡිපි බො සඤ්ඤං ලභිත්වා තං උපට්ඨාසිකං “කිං විජාතමිහි, අම්මා”ති පුච්ඡි. සා තං සන්තජ්ජෙන්වා “කුතො ත්ථං දාරකං ලභිස්සසි”ති වත්වා “අයං තෙ කුච්ඡිතො නික්ඛන්තදාරකො”ති ලොභිතමක්ඛිතං දාරුසට්ඨකං පුරතො යපෙසි. සා තං දිස්වා දොමනස්සප්පත්තා “සිසං නං ඵාලෙන්වා අපනෙහි, සචෙ කොචි පස්සෙයා ලජ්ජිතබ්බං භවෙය්‍යා”ති ආහ. සා තස්සා කථං සුත්වා අත්ථකාමා විය දාරුසට්ඨකං ඵාලෙන්වා උද්ධනෙ පක්ඛිපි.

රාජාපි පච්චන්තනො ආගන්ත්වා නක්ඛන්තං පටිමානෙන්තො බභිතගරෙ බන්ධාවාරං බන්ධිත්වා නිසීදි. අථ තා පඤ්චසනා ඉත්ථීයො රඤ්ඤො පච්චුග්ගමනං ආගන්ත්වා ආහංසු – “ත්ථං, මහාරාජ, න අම්භාකං සද්දහසි, අම්මෙහි චුත්තං අකාරණං විය හොති. ත්ථං මහෙසියා උපට්ඨාසිකං පක්කොසාපෙන්වා පටිපුච්ඡි, දාරුසට්ඨකං තෙ දෙවී විජාතා”ති. රාජා තං කාරණං න උපපරික්ඛිත්වා “අමනුස්සජාතිකා භවිස්සති”ති තං ගෙහතො නික්කඩ්ඪි. තස්සා

රාජගෙනො සහ නික්බමනෙනෙව පද්මපුප්ඵානි අන්තරධායංසු, සරිරච්ඡවිපි විවණ්ණා අහොසි. සා එකිකාව අන්තරවිටියා පායාසි. අප් නං එකා වයප්පත්තා මහල්ලිකා ඉත්ථි දිස්වා ධිතුසිනෙහං උප්පාදෙන්වා “කහං ගච්ඡසි අම්මා”ති ආහ. ආගන්තුකමිති, වසනට්ඨානං ඔලොකෙන්ති විවරාමිති. ඉධාගච්ඡ, අම්මානි වසනට්ඨානං දත්වා භොජනං පටියාදෙසි.

තස්සා ඉමිනාව නියාමෙන තත්ථ වසමානාය තා පඤ්චසතා ඉත්ථියො එකච්ඡත්තා හුත්වා රාජානං ආහංසු – “මහාරාජ, තුම්හෙසු යුද්ධං ගතෙසු අම්හෙහි ගඬගාදෙවතාය ‘අම්භාකං දෙවෙ විජිතසඬගාමෙ ආගතෙ බලිකම්මං කත්වා උදකකිළං කරිස්සාමා’ති පත්ථිතං අත්ථි, එතමත්ථං, දෙව, ජානාපෙමා”ති. රාජා තාසං වචනෙන තුට්ඨො ගඬගායං උදකකිළං කාතුං අගමාසි. තාපි අත්තනා අත්තනා ගහිතං කරණ්ඩකං පටිච්ඡන්තං කත්වා ආදාය නදිං ගන්ත්වා තෙසං කරණ්ඩකානං පටිච්ඡාදනත්ථං පාරුපිත්වා පාරුපිත්වා උදකෙ පතිත්වා කරණ්ඩකෙ විස්සජ්ජෙසුං. තෙපි බො කරණ්ඩකා සබ්බෙ සහ ගන්ත්වා හෙට්ඨාසොතෙ පසාරිතජාලමිති ලග්ගිංසු. තතො උදකකිළං කිළිත්වා රඤ්ඤො උත්තිණ්ණකාලෙ ජාලං උක්ඛිපත්තා තෙ කරණ්ඩකෙ දිස්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ආනයිංසු. රාජා කරණ්ඩකෙ දිස්වා “කිං, තාතා, කරණ්ඩකෙසු”ති ආහ. න ජානාම, දෙව්නි. සො තෙ කරණ්ඩකෙ විවරාපෙන්වා ඔලොකෙන්තො පට්ඨමං මහාපද්මකුමාරස්ස කරණ්ඩකං විවරාපෙසි. තෙසං පන සබ්බෙසමිපි කරණ්ඩකෙසු නිපජ්ජාපිතදිවසෙයෙව පුඤ්ඤද්ධියා අඬගුට්ඨතො ධීරං නිබ්බන්ති. සක්කො දෙවරාජා තස්ස රඤ්ඤො නික්කඬ්ඛවාත්ථං අන්තොකරණ්ඩකෙ අක්ඛරානි ලිඛාපෙසි “ඉමෙ කුමාරා පද්මවතියා කුච්ඡමිති නිබ්බන්තා බාරාණසිරඤ්ඤො පුත්තා, අප් නෙ පද්මවතියා සපත්තියො පඤ්චසතා ඉත්ථියො කරණ්ඩකෙසු පක්ඛිපිත්වා උදකෙ බිපිංසු, රාජා ඉමං කාරණං ජානාතු”ති. කරණ්ඩකෙ විවරිතමත්තෙ රාජා අක්ඛරානි වාචෙන්වා දාරකෙ දිස්වා මහාපද්මකුමාරං උක්ඛිපිත්වා “වෙගෙන රථෙ යොජෙථ, අස්සෙ කප්පෙථ, අහං අජ්ජ අන්තොනගරං පටිසිත්වා එකච්චානං මාතුගාමානං පියං කරිස්සාමි”ති පාසාදං ආරුය්හ හත්ථිගිවාය සහස්සහණ්ඩකං යපෙන්වා හෙරිං වරාපෙසි “යො පද්මවතීං පස්සති, සො ඉමං සහස්සං ගණ්හතු”ති.

තං කථං සුත්වා පද්මවතී මාතුයා සඤ්ඤං අදාසි – “හත්ථිගිවතො සහස්සං ගණ්හ, අම්මා”ති. අහං එවරුපං ගණ්හිතුං න විසභාමිති. සා දුතියමිපි තතියමිපි චුත්තෙ, “කිං වත්වා ගණ්හාමි අම්මා”ති ආහ. “මම ධිතා, පද්මවතීං දෙවිං පස්සති”ති වත්වා ගණ්හාමිති. සා “යං වා තං වා භොතු”ති ගන්ත්වා සහස්සවඬකොටකං ගණ්හි. අප් නං මනුස්සා පුච්ඡිංසු – “පද්මවතීං දෙවිං පස්සසි, අම්මා”ති. “අහං න පස්සාමි, ධිතා කිර මෙ පස්සති”ති ආහ. තෙ “කහං පන සා, අම්මා”ති වත්වා තාය සද්ධිං ගන්ත්වා පද්මවතීං සඤ්ජානිත්වා පාදෙසු නිපතිංසු. තස්මිං කාලෙ සා “පද්මවතී දෙවි අය”න්ති ඤත්වා “භාරියං වත ඉත්ථියා කම්මං කතං, යා එවංවිධස්ස රඤ්ඤො මහෙසි සමානා එවරුපෙ යානෙ නිරාරක්ඛා වසි”ති ආහ. තෙපි රාජපුරිසා පද්මවතියා නිවෙසනං සෙතසාණිහි පරික්ඛිපාපෙන්වා ද්වාරෙ ආරක්ඛං යපෙන්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා සුවණ්ණසිවිකං පෙසෙසි. සා “අහං එවං න ගමිස්සාමි, මම වසනට්ඨානතො පටියාය යාව රාජගෙනං එත්ථන්තරෙ වරපොත්ථකච්ඡත්තත්ථරණෙ අත්ථරාපෙන්වා උපරි සුවණ්ණතාරකච්ඡිත්තං වෙලචිතානං බන්ධාපෙන්වා පසාධනත්ථාය සබ්බාලඬකාරෙසු පහිතෙසු පදසාව ගමිස්සාමි, එවං මෙ නාගරා සම්පත්තිං පස්සිස්සන්ති”ති ආහ. රාජා “පද්මවතියා යථාරුචිං කරොවා”ති ආහ. තතො පද්මවතී සබ්බපසාධනං පසාධෙන්වා “රාජගෙනං ගමිස්සාමි”ති මග්ගං පටිපජ්ජී. අප්ස්සා අක්කන්තඅක්කන්තට්ඨානෙ වරපොත්ථකච්ඡත්තත්ථරණානි හින්දිත්වා පද්මපුප්ඵානි උට්ඨන්ති. සා මහාජනස්ස අත්තනො සම්පත්තිං දස්සෙන්වා රාජනිවෙසනං ආරුය්හ සබ්බෙ විත්තත්ථරණෙ තස්සා මහල්ලිකාය පොසාවතිකමුලං කත්වා දාපෙසි.

රාජාපි බො තා පඤ්චසතා ඉත්ථියො පක්කොසාපෙන්වා “ඉමායො තෙ දෙවි දාසියො කත්වා දෙමි”ති ආහ. සාධු, මහාරාජ, එතාසං මය්හං දින්නභාවං සකලනගරෙ ජානාපෙහිති. රාජා නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි – “පද්මවතියා දුඛිකා පඤ්චසතා ඉත්ථියො එතිස්සා එව දාසියො කත්වා දින්නා”ති. සා “තාසං සකලනගරෙන දාසිභාවො සල්ලක්ඛිතො”ති ඤත්වා “අහං මම දාසියො භුජිස්සා කාතුං ලභාමි දෙවා”ති රාජානං පුච්ඡී. තව ඉච්ඡා දෙවිති. එවං සන්නෙ තමෙව හෙරිවාරිකං පක්කොසාපෙන්වා “පද්මවතීදෙවියා අත්තනො දාසියො කත්වා දින්නා පඤ්චසතා ඉත්ථියො සබ්බාව භුජිස්සා කතානි පුන හෙරිං වරාපෙවා”ති ආහ. සා තාසං භුජිස්සභාවෙ කතෙ එකුනානි පඤ්චසත්තපුත්තානි තාසංයෙව හත්ථෙ පොසනත්ථාය දත්වා සයං මහාපද්මකුමාරංයෙව ගණ්හි.

අප් අපරභාගෙ තෙසං කුමාරානං කීළනවයෙ සම්පන්නෙ රාජා උය්‍යානෙ නානාවිධං කීළනට්ඨානං කාරෙසි. තෙ අත්තනො සොළසවස්සුද්දෙසිකකාලෙ සබ්බෙව එකතො හුත්වා උය්‍යානෙ පද්මසඤ්ජන්තාය මඬගලපොක්ඛරණියා කීළන්තා නවපද්මානි පුප්ඵිතානි පුරාණපද්මානි ව වණ්ටතො පතන්තානි දිස්වා “ඉමස්ස තාව අනුපාදින්නකස්ස එවරුපා ජරා පාපුණානි, කිමඬිගං පන අම්භාකං සරිරස්ස. ඉදමිපි හි එවංගතිකමෙව භවිස්සති”ති ආරම්මණං ගහෙන්වා සබ්බෙව පටිවෙකබොධිඤාණං නිබ්බන්තෙන්වා උට්ඨායුට්ඨාය පද්මකණ්ණිකාසු පල්ලඬකෙන නිසිදිංසු.

අප් තෙහි සද්ධිං ආගතා රාජපුරිසා බහුගතං දිවසං ඤත්වා “අය්‍යපුත්තා තුම්භාකං වෙලං ජානාවා”ති ආහංසු. තෙ තුණ්හි අහෙසුං. තෙ පුරිසා ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං – “කුමාරා දෙව, පද්මකණ්ණිකාසු නිසින්නා, අම්හෙසු කථෙත්තෙසුපි වච්ඡෙදං න කරොන්ති”ති. යථාරුචියා තෙසං නිසිදිතුං දෙව්නි. තෙ සබ්බරත්තිං ගහිතාරක්ඛා පද්මකණ්ණිකාසු නිසින්නනියාමෙනෙව අරුණං උට්ඨාපෙසුං. පුරිසා පුනදිවසෙ උපසඬකම්ත්වා “දෙවා වෙලං ජානාවා”ති ආහංසු. න මයං දෙවා, පටිවෙකබුද්ධා නාම මයන්ති. අය්‍යා, තුම්හෙ භාරියං කථං කථෙථ, පටිවෙකබුද්ධා නාම තුම්හාදිසා න භොන්ති, ද්වඬිගුලකෙසමස්සුධරා කායෙ පටිමුක්කඅට්ඨපරික්ඛාරා භොන්තිති. තෙ

දක්වන්නේ ඒවායේ සිසු පරාමසිංහ. තාවදේව ගිහිලිඬුණ අන්තර්ධාය, අට්ඨ පරික්ඛාරා කායෙ පටිමුක්කාව අහෙසු. තතො පස්සන්තස්සෙව මහාජනස්ස ආකාසෙන නන්දමුලකපබ්බාරං අගමංසු.

සාපි බො, පදුමවතී දෙවි, “අහං බහුපුත්තා හුත්වා නිපුත්තා ජාතා”ති හදයසොකං පත්වා තෙනෙව සොකෙන කාලං කත්වා රාජගහනගරද්වාරගාමකෙ සහන්තො කම්මං කත්වා ජීවනකට්ඨානෙ නිබ්බන්ති. අපරභාගෙ කුලසරං ගන්ත්වා එකදිවසං සාමිකස්ස බෙන්තං යාගං හරමානා තෙසං අත්තනො පුත්තානං අන්තරෙ අට්ඨ පච්චෙකඛුද්ධෙ භික්ඛාචාරවෙලාය ආකාසෙන ගච්ඡන්තෙ දිස්වා සිසං සිසං ගන්ත්වා සාමිකස්ස ආරොවෙසි – “පස්ස, අයා, පච්චෙකඛුද්ධෙ, එතෙ නිමන්තෙත්වා භොපෙස්සාමා”ති. සො ආහ – “සමණසකුණා නාමෙන අඤ්ඤත්ථාපි එවං වරන්ති, න එතෙ පච්චෙකඛුද්ධා”ති. තෙ තෙසං කට්ඨන්තානංයෙව අවිදුරෙ යානෙ ඔතරිංසු. සා ඉත්ථී තංදිවසං අත්තනො භත්තබ්ජ්ජභොජනං තෙසං දත්වා “ස්වෙපි අට්ඨ ජනා මය්හං භික්ඛං ගණ්හං”ති ආහ. සාධු, උපාසිකෙ, තව සක්කාරො එත්තකොව භොතු, ආසනානි ව අට්ඨෙව භොන්තු, අඤ්ඤෙපි බහු පච්චෙකඛුද්ධෙ දිස්වා තව චිත්තං පසාදෙය්‍යාසිති. සා පුනදිවසෙ අට්ඨ ආසනානි පඤ්ඤාපෙත්වා අට්ඨන්තං සක්කාරසම්මානං පටියාදෙන්වා නිසිදි.

නිමන්තිතපච්චෙකඛුද්ධා සෙසානං සඤ්ඤං අදංසු – “මාරිසා, අජ්ජ අඤ්ඤත්ථ අගන්ත්වා සබ්බෙව තුම්භාකං මාතු සඬ්ගහං කරොථා”ති. තෙ තෙසං වචනං සුත්වා සබ්බෙව එකතො ආකාසෙන ආගන්ත්වා මාතු-ගෙහද්වාරෙ පාතුරහෙසු. සාපි පට්ඨං ලද්ධසඤ්ඤාය බහුපි දිස්වා න කම්පිත්ථ, සබ්බෙපි තෙ ගෙහං පච්චෙසන්වා ආසනෙසු නිසිදාපෙසි. තෙසු පටිපාටියා නිසිදන්තෙසු නවමො අඤ්ඤානි අට්ඨ ආසනානි මාපෙත්වා සයං ධුරාසනෙ නිසිදි. යාව ආසනානි වඩ්ඪන්ති, තාව ගෙහං වඩ්ඪති. එවං තෙසු සබ්බෙසුපි නිසින්තෙසු සා ඉත්ථී අට්ඨන්තං පච්චෙකඛුද්ධානං පටියාදිතං සක්කාරං පඤ්චසතානම්පි යාවදන්තං දත්වා අට්ඨ නිලුප්පලහත්ථකෙ ආහරිත්වා නිමන්තිතපච්චෙකඛුද්ධානංයෙව පාදමුලෙ යපෙත්වා ආහ – “මය්හං, හන්තෙ, නිබ්බන්තනිබ්බන්තට්ඨානෙ සරිච්ඡන්තො ඉමෙසං නිලුප්පලානං අත්තොගබ්භවණ්ණො විය භොතු”ති පත්ථනං අකාසි. පච්චෙකඛුද්ධා මාතු අනුමොදනං කත්වා ගන්ධමාදනංයෙව අගමංසු.

සාපි යාවජීවං කුසලං කත්වා තතො වුතා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං සෙට්ඨිකුලෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි, නිලුප්පලගබ්භසමානවණ්ණකාය වස්සා උප්පලවණ්ණාත්ථෙව නාමං අකංසු. අට්ඨස්සා වයප්පත්තකාලෙ සකලජම්බුදීපරාජානො ව සෙට්ඨිනො ව සෙට්ඨිස්ස සන්තිකං පහිණිංසු – “ධිතරං අම්භාකං දෙතු”ති . අපහිණන්තො නාම නාහොසි. තතො සෙට්ඨී චිත්තෙසි – “අහං සබ්බෙසං මනං ගහෙතුං න සක්ඛිස්සාමි, උපායං පනෙකං කරිස්සාමි”ති ධිතරං පක්කොසාපෙත්වා “පබ්බජිතුං අම්ම සක්ඛිස්සාමි”ති ආහ. තස්සා පච්ජිමහවිකත්තා පිතුච්චනං සිසෙ ආසිත්තසතපාකතෙලං විය අහොසි, තස්මා පිතරං “පබ්බජිස්සාමි, තාතා”ති ආහ. සො තස්සා සක්කාරං කත්වා භික්ඛුනිඋපස්සයං තෙත්වා පබ්බාපෙසි. තස්සා අවිරපබ්බජිතාය එව උපොසථාගාරෙ කාලවාරො පාපුණි. සා දීපං ජාලෙන්වා උපොසථාගාරං සම්මජ්ජිත්වා දීපසිඛාය නිමිත්තං ගණ්හිත්වා පුනස්පුනං ඔලොකයමානා තෙජොකසිණාරම්මණං ඤානං නිබ්බන්තෙත්වා තදෙව පාදකං කත්වා අරහත්තං පාපුණි. අරහත්තඵලෙන සද්ධිංයෙව ව ඉද්ධිවිකුබ්බනෙ විණ්ණවසි අහොසි. සා අපරභාගෙ සන්තූ යමකපාටිභාරියකරණදිවසෙ “අහං, හන්තෙ, පාටිභාරියං කරිස්සාමි”ති සීහනාදං නදි. සත්ථා ඉදං කාරණං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා ජෙතවනවිහාරෙ නිසින්තො පටිපාටියා භික්ඛුනියො යානන්තරෙ යපෙත්තො ඉමං ථෙරිං ඉද්ධිමන්තිනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

පටාචාරාථෙරීච්ඡා

238. චතුත්ථෙව විනයධරානං යදිදං පටාචාරාති පටාචාරා ථෙරී විනයධරානං අග්ගාති දස්සෙති. සා කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතියං කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හිත්වා අපරභාගෙ සන්තූ ධම්මදෙසනං සුණන්ති සත්ථාරං එකං භික්ඛුනිං විනයධරානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙත්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සා යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා කස්සපබුද්ධකාලෙ කිකිස්ස කාසිරඤ්ඤො ගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හිත්වා සත්තන්තං හගිනිනං අබ්භන්තරා හුත්වා විසති වස්සසහස්සානි බ්‍රහ්මවරියං වරිත්වා භික්ඛුසඬ්ඝස්ස පරිවෙණං කත්වා පුන දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා එකං බුද්ධන්තරං සම්පත්තිං අනුභවිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං සෙට්ඨිගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි.

සා අපරභාගෙ වයප්පත්තා අත්තනො ගෙහෙ එකෙන කම්මකාරෙන සද්ධිං සන්තථං කත්වා අපරභාගෙ අත්තනො සමානජාතිකං කුලං ගච්ඡන්ති කතසන්තථවස්ස පුරිසස්ස සඤ්ඤං අදාසි – “න ත්වං ස්වෙ පට්ඨාය මං පටිභාරසතෙනපි දට්ඨං ලභිස්සාමි, ස්වෙ තෙ කම්මං අත්ථී, ඉදානි මං ගණ්හිත්වා ගච්ඡාහි”ති. සො “එවං භොතු”ති අනුච්ඡිකං හත්ථසාරං ගහෙන්වා තං ආදාය නගරතො තිණි වත්තාරි යොජනානි පටික්කම්ත්වා එකස්මිං ගාමකෙ වාසං කප්පෙසි.

අට්ඨ අපරභාගෙ තස්සා කුච්ඡියං ගබ්භො පතිට්ඨාසි. සා ගබ්භෙ පරිපක්කෙ “ඉදං අම්භාකං අනාට්ඨානං, කුලගෙහං ගච්ඡාම සාමි”ති ආහ. සො “අජ්ජ ගච්ඡාම, ස්වෙ ගච්ඡාමා”ති ගන්තුං අසක්කොන්තො කාලං චිතිතාමෙසි. සා තස්ස කාරණං ඤාත්වා “නායං බාලො මං නෙස්සති”ති තස්මිං බහි ගතෙ “එකිකාව කුලගෙහං ගම්ස්සාමි”ති මග්ගං පටිපජ්ජී. සො ආගන්ත්වා තං ගෙහෙ අපස්සන්තො පටිවිස්සකෙ පුච්ඡිත්වා “කුලගෙහං ගතා”ති සුත්වා “මං නිස්සාය කුලධිතා අනාථා ජාතා”ති පදානුපදිකං ගන්ත්වා සම්පාපුණි. තස්සා අන්තරාමග්ගෙව ගබ්භවුට්ඨානං අහොසි. තතො

“යස්සත්ථාය මයං ගච්ඡෙය්‍යාම, සො අත්ථො අන්තරාමග්ගෙව නිජ්ජන්තො, ඉදානි ගන්ත්වා කිං කරිස්සාමා”ති පටිනිවත්තිංසු. පුන තස්සා කුච්ඡියං ගබ්භො පතිට්ඨාසීති පුරිමනයෙනෙව චිත්ථාරොතබ්බං.

අන්තරාමග්ගෙ පනස්සා ගබ්භවුට්ඨානෙ ජාතමත්තෙයෙව චතුසු දිසාසු මහාමෙසො උට්ඨති. සා තං පුරිසං ආහ – “සාමී, අවෙලාය චතුසු දිසාසු මෙසො උට්ඨිතො, අත්තනො වසනට්ඨානං කාතුං වායමාහී”ති. සො “එවං කරිස්සාමී”ති දණ්ඩකෙහි කුටිකං කත්වා “ජදනත්ථාය තිණං ආහරිස්සාමී”ති එකස්මිං මහාවම්මිකපාදෙ තිණං ඡින්දති. අථ නං වම්මිකෙ නිපන්තො කණ්භසප්පො පාදෙ ඩංසී, සො තස්මිංයෙව යානෙ පතිනො. සාපි “ඉදානි ආගම්ස්සති, ඉදානි ආගම්ස්සති”ති සබ්බරත්තිං බෙපෙත්වා “අද්ධා මං සො ‘අනාථා එසා’ති මග්ගෙ ඡඩ්ඛෙත්වා ගතො භවිස්සති”ති ආලොකෙ සඤ්ජාතෙ පදානුසාරෙන ඔලොකෙන්ති වම්මිකපාදෙ පතිනං දිස්වා “මං නිස්සාය නට්ඨො පුරිසො”ති පරිදෙවිත්වා දහරදාරකං පස්සෙනාදාය මහල්ලකං අඩ්ඣුලීහි ගාභාපෙත්වා මග්ගෙන ගච්ඡන්ති අන්තරාමග්ගෙ එකං උත්තානනදිං දිස්වා “ද්වෙපි දාරකෙ එකප්පහාරොනෙව ආදාය ගන්තුං න සක්ඛිස්සාමී”ති ඡෙට්ඨකං ඔරිමතිරො යපෙත්වා දහරං පරතීරං නෙත්වා පිලොතිකවුම්බටකෙ නිපජ්ජාපෙත්වා පුන නිවත්තිත්වා “ඉතරං ගහෙත්වා ගම්ස්සාමී”ති නදිං ඔතරි.

අථස්සා නදිමජ්ඣං පත්තකාලෙ එකො සෙනො “මංසපිණ්ඩො අය”න්ති සඤ්ඤාය දාරකං විජ්ඣිතුං ආගච්ඡති. සා භත්ථං පසාරෙත්වා සෙනං පලාපෙසී. තස්සා තං භත්ථවිකාරං දිස්වා මහල්ලකදාරකො “මං පක්කොසති”ති සඤ්ඤාය නදිං ඔතරිත්වා සොනෙ පතිනො යථාසොතං අගමාසී. සොපි සෙනො තස්සා අසම්පත්තාය එව තං දහරදාරකං ගණ්හිත්වා අගමාසී. සා බලවසොකාහිභූතා අන්තරාමග්ගෙ ඉමං විලාපගීතං ගායන්ති ගච්ඡති –

“උහො පුත්තා කාලඬකතා, පන්ථෙ මය්හං පතී මතො”ති.

සා එවං විලපමානාව සාවත්ථීං පත්වා කුලසභාගං ගන්ත්වාපි සොකවසෙනෙව අත්තනො ගෙහං වචන්ථපෙතුං අසක්කොන්ති “ඉමස්මිං යානෙ එවංවිධං නාම කුලං අත්ථී, කතරං තං ගෙහ”න්ති පටිපුච්ඡී. ත්වං තං කුලං පටිපුච්ඡිත්වා කිං කරිස්සසී? තෙසං වසනගෙහං වාතප්පහාරෙන පතිනං, තත්ථෙව තෙ සබ්බෙපි ජීවිතක්ඛයං පත්තා, අථ නෙ බුද්දකමහල්ලකෙ එකචිතකස්මිංයෙව ඤාපෙත්ති, පස්ස එසා ධූමවට්ටි පඤ්ඤායතීති. සා තං කථං සුත්වා ව කිං තුම්හෙ වද්ථා”ති අත්තනො නිවත්ථසාටකං සන්ධාරොතුං අසක්කොන්ති ජාතනියාමෙනෙව බාහා පග්ගය්හ කන්දමානා ඤාතීනං චිතකට්ඨානං ගන්ත්වා තං විලාපගීතං පරිපුණ්ණං කත්වා පරිදෙවමානා –

“උහො පුත්තා කාලඬකතා, පන්ථෙ මය්හං පතී මතො;
මාතා පිතා ව භාතා ව, එකචිතකස්මිං ඩය්හරො”ති. –

ආහ. අඤ්ඤෙන ජනෙන සාටකං දින්තම්පි එාලෙත්වා එාලෙත්වා ඡඩ්ඛෙති. අථ නං දිට්ඨදිට්ඨට්ඨානෙ මහාජනො පරිවාරෙත්වා වරති. අථස්සා “අයං පටාචාරං පටපරිහරණං චිතා වරති”ති පටාචාරානෙව නාමං අකංසු. යස්මා වස්සා සො නග්ගභාවෙන අලජ්ජීආචාරො පාකටො අහොසී, තස්මා පතිනො ආචාරො අස්සාති පටාචාරාත්ථෙව නාමං අකංසු.

සා එකදිවසං සත්ථරි මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙන්නෙ චිහාරං පටිසිත්වා පරිසපරියන්තෙ අට්ඨාසී. සත්ථා මේත්තාචරණෙන ඵරිත්වා “සතිං පටිලභ, භගිනි, සතිං පටිලභ, භගිනි”ති ආහ. තස්සා සත්ථු වචනං සුත්වා බලවහිරොත්තප්පං ආගතං, සා තත්ථෙව භූමියං නිසීදි. අවිදුරෙ යිතො පුරිසො උත්තරිසාටකං බිපිත්වා අදාසී. සා තං නිවාසෙත්වා ධම්මං අස්සොසී. සත්ථා තස්සා වරියවසෙන ඉමා ධම්මපදෙ ගාථා ආහ –

“න සන්ති පුත්තා තාණාය, න පිතා නාපි බන්ධවා;
අත්තකෙනාධිපත්තස්ස, නත්ථී ඤාතීසු තාණතා.

“එතමත්ථවසං ඤත්වා, පණ්ඩිතො සීලසංවුතො;
නිබ්බානගමනං මග්ගං, බිජ්ජමෙව විසොධයෙ”ති. (ධ. ප. 288-289);

සා ගාථාපරියොසානෙ යථාධීනාව සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. සත්ථා “තස්සා භික්ඛුනිඋපස්සයං ගන්ත්වා පබ්බජා”ති පබ්බජ්ජං සම්පට්චිඡී. සා පබ්බජිත්වා නවිරස්සෙව අරහත්තං පත්වා බුද්ධවචනං ගණ්හන්ති චිතයපිටකෙ විණ්ණවසී අහොසී. අපරභාගෙ සත්ථා ජෙනවනෙ නිසින්නො භික්ඛුනියො පටිපාටියා යානන්තරෙ යපෙන්නො පටාචාරං චිතයධරානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසීති.

ධම්මදින්නාපෙරිවත්ථු

239. පඤ්චමෙ ධම්මකථිකානන්ති ධම්මකථිකානං භික්ඛුනීනං ධම්මදින්නා අග්ගානි දස්සෙති. සා කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ හංසවතියං පරායත්තට්ඨානෙ නිබ්බන්තිත්වා පදුමුත්තරස්ස භගවතො අග්ගසාවකස්ස සුජාතත්ථෙරස්ස අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසී. සා යාවජීවං කුසලං කත්වා සග්ගෙ නිබ්බන්ති. සබ්බං හෙට්ඨා බෙමාපෙරියා අභිනිහාරවසෙනෙව වෙදිතබ්බං. ථූස්සබුද්ධකාලෙ පනෙසා සත්ථු වෙමාතිකානං තිණ්ණං

භාතිකානං දානාධිකාරෙ යපිතකම්මිකස්ස ගෙහෙ වසමානා “එකං දෙහී”ති චුත්තා ද්වෙ අදාසි. එවං සබ්බං අපරිභාපෙන්ති දත්වා ද්වෙනචුතිකප්පෙ අතික්කම්ම කස්සපබුද්ධකාලෙ කිකිස්ස කාසිරඤ්ඤා ගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හිත්වා සත්තන්තං හගිනිතං අබ්භන්තරා හුත්වා විසති වස්සසහස්සානි බ්‍රහ්මවරියං වරිත්වා භික්ඛුසඩ්දසස්ස වසනපරිවෙණං කාරත්වා එකං බුද්ධන්තරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්ති ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හිත්වා අපරිභාගෙ විසාබසෙට්ඨිනො ගෙහං ගතා. විසාබසෙට්ඨි නාම බිම්බිසාරස්ස සභායකො රඤ්ඤා සද්ධිං දසබලස්ස පඨමදස්සනං ගන්ත්වා ධම්මං සුත්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිනො, අපරිභාගෙ අනාගාමිඵලං සච්ඡාකාසි.

සො තංදිවසං සරං ගන්ත්වා සොපානමත්ථකෙ යිතාය ධම්මදින්නාය හත්ථෙ පසාරිතෙ හත්ථං අනාලම්බිත්වා ව පාසාදං අභිරුහි. භුඤ්ජමානොපි “ඉමං දෙථ, ඉමං හරථා”ති න බ්‍යාහරි. ධම්මදින්නා කටච්ඡුං ගහෙන්වා පරිවිසමානා චින්තෙසි – “අයං මෙ හත්ථාලම්බකං දෙන්තියාපි හත්ථං න ආලම්බි, භුඤ්ජමානොපි කිඤ්චි න කථෙති, කො නු බො මය්හං දොසො”ති? අථ නං භුත්තාවිං “කො නු බො මෙ, අයා, දොසො”ති පුච්ඡි. ධම්මදින්නෙ තුය්හං දොසො නත්ථී, අහං පන අප්ප් පට්ඨාය සන්ථව්වසෙන තුම්භාකං සන්තිකෙ නිසීදිතුං වා යාතුං වා ආහරාපෙන්වා බාදිතුං වා භුඤ්ජිතුං වා අහබ්බො. ත්වං සවෙ ඉච්ඡසි, ඉමස්මිං ගෙහෙ වස. නො වෙ ඉච්ඡසි, යත්තකෙන තෙ ධනෙන අත්ථො, තං ගණ්හිත්වා කුලසරං ගච්ඡාහිති. අයාපුත්ත, එවං සන්තෙ අහං තුම්හෙහි ඡඩ්ඞිතබ්බෙලං වම්භවමනං සීසෙන උක්ඛිපිත්වා න වරිස්සාමි, මය්හං පබ්බජ්ජං අනුජානාමාති. විසාබො “සාධු, ධම්මදින්නෙ”ති රඤ්ඤො ආරොචෙන්වා ධම්මදින්නං සුචණ්ණසිට්ඨිකාය භික්ඛුනිඋපස්සයං පබ්බජ්ජත්ථාය පෙසෙසි.

සා පබ්බජිත්වා චින්තෙසි – “අයං තාව සෙට්ඨි සරමජ්ඣෙ යිතොව දුක්ඛස්සන්තං අකාසි, පබ්බජ්ජං ලද්ධකාලතො පට්ඨාය පන මයාපි දුක්ඛස්සන්තං කාතුං වට්ටති”ති ආවරියුපජ්ඣායානං සන්තිකං ගන්ත්වා, “අයො, මය්හං ආකිණ්ණට්ඨානෙ චිත්තං න රමති, ගාමකාචාසං ගච්ඡාමි”ති ආහ. ථෙරියො තස්සා මහාකුලා නික්ඛම්ම පබ්බජිතභාවෙන චිත්තං වාරොතුං අසක්කොන්තියො තං ගහෙන්වා ගාමකාචාසං අගමංසු. සා අතීතෙ මද්දිතසඩ්ධාරතාය නවරස්සෙව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. අථස්සා එතදහොසි – “මය්හං කිච්චං මත්ථකං පත්තං, ඉධ වසිත්වා කිං කරස්සාමි, රාජගහමෙව ගච්ඡාමි, තත්‍ර මං නිස්සාය බහු ඤාතිසඩ්ධිසො පුඤ්ඤානි කරස්සති”ති ථෙරියො ගහෙන්වා නගරමෙව පච්චාගතා.

විසාබො තස්සා ආගතභාවං ඤත්වා “සීසං ආගතා උක්කණ්ඨිතා නු බො හවිස්සති”ති සායන්හසමයෙ තස්සා සන්තිකං ගන්ත්වා අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසින්තො “උක්කණ්ඨිතභාවං පුච්ඡිතුං අයුත්ත”න්ති පඤ්චක්ඛන්ධාදිවසෙන පඤ්ඤෙ පුච්ඡි, ධම්මදින්නා බග්ගෙන උප්පලනාලං ඡිත්තදන්ති විය පුච්ඡිතං පුච්ඡිතං විස්සජ්ජෙසි. උපාසකො ධම්මදින්නාථෙරියා ඤාණස්ස සුරභාවං ඤත්වා අත්තනො අධිගතට්ඨානෙ පටිපාටියා තිසු මග්ගෙසු සබ්බාකාරෙන පඤ්ඤෙ පුච්ඡිත්වා උග්ගහවසෙන අරහත්තමග්ගෙපි පුච්ඡි. ධම්මදින්නාථෙරිපි උපාසකස්ස යාව අනාගාමිඵලාව විසයභාවං ඤත්වා “ඉදානි අත්තනො විසයං අතික්කම්මිත්වා ධාවති”ති තං නිවත්තෙන්ති “අච්චසරා, ආවුසො විසාබ, පඤ්ඤෙ, නාසක්ඛි පඤ්ඤානං පරියන්තං ගහෙතුං, නිබ්බානොගධඤ්ඤි, ආවුසො විසාබ, බ්‍රහ්මවරියං නිබ්බානපරායණං නිබ්බානපරියොසානං. ආකඞ්ඛමානො ච ත්වං, ආවුසො විසාබ, හගවත්තං උපසඩ්ධම්මිත්වා එතමත්ථං පුච්ඡෙය්‍යාසි. යථා ච තෙ හගවා බ්‍යාකරොති, තථා නං ධාරෙය්‍යාසි”ති (ම. නි. 1.466) ආහ.

විසාබො සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සබ්බං පුච්ඡාච්ඡෙසජ්ජනනයං කථෙසි. සත්ථා තස්ස වචනං සුත්වා “මම යිතාය අතීතානාගතපච්චුප්පන්තෙසු බන්ධෙසු තණ්හා නත්ථී”ති වත්වා ධම්මපදෙ ඉමං ගාථමාහ –

“යස්ස පුරෙ ව පච්ඡා ව, මජ්ඣෙ ව නත්ථී කිඤ්චනං;
අකිඤ්චනං අනාදානං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති. (ධ. ප. 421);

තතො ධම්මදින්නාය සාධුකාරං දත්වා විසාබං උපාසකං එතදවොච – “පණ්ඩිතා, විසාබ, ධම්මදින්නා භික්ඛුනී, මහාපඤ්ඤා විසාබ, ධම්මදින්නා භික්ඛුනී. මං වෙපි ත්වං, විසාබ, එතමත්ථං පුච්ඡෙය්‍යාසි, අහම්පි තං එවමෙව බ්‍යාකරෙය්‍යං, යථා තං ධම්මදින්නාය භික්ඛුනියා බ්‍යාකතං, එසො වෙචෙතස්ස අත්ථො, එවඤ්ච නං ධාරෙහී”ති. එවමෙන වත්ථු සමුට්ඨිතං. අපරිභාගෙ සත්ථා ජෙනවනෙ නිසින්තො පටිපාටියා භික්ඛුනියො යානන්තරෙ යපෙන්තො ඉදමෙව චුළුවෙදල්ලං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා ථෙරිං ඉමස්මිං සාසනෙ ධම්මකට්ඨිකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

නන්දාථෙරිවත්ථු

240. ඡට්ඨෙ ක්‍රොෂිතං යදිදං නන්දාති ක්‍රොනාභිරතානං, නන්දා ථෙරී, අග්ගාති දස්සෙති. සා කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ හංසවතියං කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගහෙන්වා අපරිභාගෙ සත්ථු ධම්මං සුණන්ති සත්ථාරං එකං භික්ඛුනිං ක්‍රොනාභිරතානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සා තතො කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා අම්භාකං සත්ථු නිබ්බන්තිතො පුරෙතරමෙව මහාපජාපතිගොතමියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හි, නන්දාතිස්සා නාමං අකංසු. රූපනන්දාතිපි වුවිච්ඡි. සා අපරිභාගෙ උත්තමරූපභාවෙන ජනපදකලායාණි නාම ජාතා.

සා අම්මාකං දසබලෙ සබ්බඤ්ඤානං පත්වා අනුපුබ්බෙන කපිලවත්ථුං ආගන්ත්වා නන්දඤ්ච රාහුලඤ්ච පබ්බාපේත්වා පක්කන්තෙ සුද්ධොදනමහාරාජස්ස පරිනිබ්බූතකාලෙ “මහාපජාපතිගොතමී ව රාහුලමාතා ව නික්ඛමිත්වා සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිතා”ති ඤත්වා “ඉමාසං පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය මය්හං ඉධ කිං කම්ම”න්ති මහාපජාපතියා සන්තිකං ගන්ත්වා පබ්බජී. පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය “සත්ථා රූපං ගරහති”ති සත්ථු උපට්ඨානං න ගච්ඡති, ඔවාදවාරෙ සම්පන්නෙ අඤ්ඤාං පෙසෙත්වා ඔවාදං ආහරාපෙති. සත්ථා තස්සා රූපමදමත්තභාවං ඤත්වා “අත්තනො ඔවාදං අත්තනාව ආගන්ත්වා ගණ්හන්තු, න භික්ඛුනීහි අඤ්ඤා පෙසෙතබ්බා”ති ආහ. තතො රූපනන්දා අඤ්ඤාං මග්ගං අපස්සන්ති අකාමා ඔවාදං අගමාසි.

සත්ථා තස්සා වරිතවසෙන ඉද්ධියා එකං ඉත්ථීරූපං නිම්මිනිත්වා තාලවණ්ටං ගහෙත්වා ඛිජමානං විය අකාසි. රූපනන්දා තං දිස්වා වින්තෙසි – “අහං අකාරණෙනෙව පමත්තා හුන්වා නාගච්ඡාමි, එවරූපාපි ඉත්ථියො සත්ථු සන්තිකෙ විස්සත්ථා වරන්ති. මම රූපං එතාසං රූපස්ස කලං නාග්ගති සොළසිං, අජානිත්වාච එත්තකං කාලං න ආගතමිහි”ති තමෙව ඉත්ථීනිමිත්තං ගණ්හිත්වා ඔලොකෙන්ති අට්ඨාසි. සත්ථා තස්සා පුබ්බභෙතුසම්පන්නතාය “අට්ඨිනං නගරං කත”න්ති (ධ. ප. 150) ධම්මපදෙ ගාථං වත්වා –

“වරං වා යදි වා තිට්ඨං, නිසින්තො උද වා සය”න්ති. (සු. නි. 195) –

සුත්තං අභාසි. සා තස්මිංයෙව රූපෙ බයවයං පට්ඨපෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. ඉමස්මිං යානෙ ඉදං වත්ථු හෙට්ඨා බෙමාටෙරියා වත්ථුනා සදිසමෙවාති න විත්ථාරිතං. තතො පට්ඨාය, රූපනන්දා, කුමාරාභිරතානං අත්තරෙ ධුරප්පත්තා අභොසි. සත්ථා අපරභාගෙ ජෙනවනෙ නිසින්තො පටිපාටියා භික්ඛුනියො යානන්තරෙ යපෙන්තො නන්දාටෙරිං කුමාරිනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

සොණාටෙරිවත්ථු

241. සත්තමෙ ආරද්ධවීරියානන්ති පග්ගහිතපරිපුණ්ණවීරියානං සොණා අග්ගාති දස්සෙති. අයං කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතීනගරෙ කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගහෙත්වා අපරභාගෙ ධම්මං සුණන්ති සත්ථාරං එකං භික්ඛුනිං ආරද්ධවීරියානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සා කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගහෙත්වා අපරභාගෙ සරාවාසෙ වුත්ථා බහු පුත්තධිතරො ලභිත්වා සබ්බෙපි විසුං විසුං සරාවාසෙ පතිට්ඨාපෙසි. තෙ තතො පට්ඨාය “අයං අම්මාකං කිං කරිස්සති”ති තං අත්තනො සන්තිකං ආගතං “මාතා”ති සඤ්ඤමිපි න කරිංසු. බහුපුත්තිකසොණා තෙසං අත්තති අගාරවභාවං ඤත්වා “සරාවාසෙන කිං කරිස්සාමි”ති නික්ඛමිත්වා පබ්බජී. අථ නං භික්ඛුනියො “අයං වත්තං න ජානාති, අයුත්තං කරොති”ති දණ්ඩකම්මං කරොන්ති. පුත්තධිතරො තං දණ්ඩකම්මං ආහරන්ති. දිස්වා “අයං යාවජ්ජදිවසා සික්ඛාමත්තමිපි න ජානාති”ති දිට්ඨදිට්ඨට්ඨානෙ උප්පණ්ඩෙසු. සා තෙසං වචනං සුත්වා උප්පන්නසංවෙගා “අත්තනො ගතිවිසොධනං කාතුං වට්ටති”ති නිසින්තට්ඨානෙපි ධීතට්ඨානෙපි ද්වන්තිංසාකාරං සජ්ඣායති. සා යටෙව පුබ්බෙ බහුපුත්තිකසොණත්ථෙරිති පඤ්ඤායිත්ථ, එවං පච්ඡා ආරද්ධවීරියසොණත්ථෙරිති පාකටා ජාතා.

අටෙකදිවසං භික්ඛුනියො විහාරං ගච්ඡන්තියො “භික්ඛුනිසඬ්ඨස්ස උදකං තාපෙය්‍යාසි, සොණෙ”ති වත්වා අගමංසු. සාපි උදකතාපනතො පුරෙතරමෙව අග්ගිසාලාය වඩිකමිත්වා වඩිකමිත්වා ද්වන්තිංසාකාරං සජ්ඣායන්ති විපස්සනං වඩිසෙසි. සත්ථා ගන්ධකුටියං නිසින්තොව ඉමං ඔභාසගාථං අභාසි –

“යො ව වස්සසතං ජීවෙ, අපස්සං ධම්මමුත්තමං;
එකාහං ජීවිතං සෙය්‍යො, පස්සතො ධම්මමුත්තම”න්ති. (ධ. ප. 115);

සා ගාථාපරියොසානෙ අරහත්තං පත්වා වින්තෙසි – “අහං අරහත්තං පත්තා, ආගන්තුකජනො ව අනුපධාරෙත්වාච මයි අවඤ්ඤාය කිඤ්චි වත්වා බහුං අපුඤ්ඤමිපි පසවෙය්‍ය, තස්මා සංලක්ඛණකාරණං කාතුං වට්ටති”ති. සා උදකභාජනං උද්ධනං ආරොපෙත්වා හෙට්ඨා අග්ගිං න අකාසි. භික්ඛුනියො ආගන්ත්වා උද්ධනං ඔලොකෙන්තියො අග්ගිං අදිස්වා “ඉමං මහල්ලිකං ‘භික්ඛුනිසඬ්ඨස්ස උදකං තාපෙහි’ති අවොචුමිහ, අජ්ජාපි උද්ධනෙ අග්ගිමිපි න කරොති”ති ආහංසු. අයො, කිං කුම්මාකං අග්ගිනා, උණ්භොදකෙන න්භායිතුකාමා භාජනතො උදකං ගහෙත්වා න්භායාති? තාපි “භවිස්සති එත්ථ කාරණං”න්ති ගන්ත්වා උදකෙ හත්ථං ඔතාරෙත්වා උණ්භාගාවං ඤත්වා එකකුටං ආහරිත්වා උදකං ගණ්හන්ති, ගහිතගහිතට්ඨානං පරිපුරති. තදා සබ්බා ව තස්සා අරහත්තෙ ධීතභාවං ඤත්වා දහරතරා තාව පඤ්චපතිට්ඨිතෙන පාදෙසු පතිත්වා “මයං, අයො, එත්තකං කාලං කුම්මෙ අනුපධාරෙත්වා විහෙයේත්වා විහෙයේත්වා කප්පිමිහ, බමට්ඨ නො”ති බමාපෙසු. වුද්ධතරාපි උක්කුටිකං නිසිදිත්වා “බම, අයො”ති බමාපෙසු. තතො පට්ඨාය “මහල්ලකකාලෙ පබ්බජිත්වාපි ආරද්ධවීරියභාවෙන නචිරස්සෙව අග්ගඵලෙ පතිට්ඨිතා”ති ථෙරියා ගුණො පාකටො අභොසි. අපරභාගෙ සත්ථා ජෙනවනෙ නිසිදිත්වා භික්ඛුනියො පටිපාටියා යානන්තරෙ යපෙන්තො සොණත්ථෙරිං ආරද්ධවීරියානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

බකුලාටෙරිවත්ථු

242. අට්ටමේ දිබ්බවක්ඛුකානං යදිදං බකුලාති දිබ්බවක්ඛුකානං, බකුලා ථෙරි, අග්ගාති දස්සෙති. අයං කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතියං කුලගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා සන්ථු ධම්මකථං සුඤ්ඤානී සන්ථාරං එකං භික්ඛුනි. දිබ්බවක්ඛුකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙනතං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සා කප්පසතසහස්සං දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං කුලගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා අපරභාගෙ සන්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධා පබ්බජිත්වා නචිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි. සා තතො පට්ඨාය දිබ්බවක්ඛුමභි විණ්ණෙවසී අහොසී. අපරභාගෙ සන්ථා ජෙනවනෙ නිසින්තො භික්ඛුනියො පටිපාටියා යානන්තරෙ යපෙනතො ඉමං ථෙරිං දිබ්බවක්ඛුකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසීති.

කුණ්ඩලකෙසාථෙරිවත්ථු

243. නවමෙ ඛිප්පාභිඤ්ඤානන්ති ඛිප්පාභිඤ්ඤානං භික්ඛුනිනං, හද්දා කුණ්ඩලකෙසා, අග්ගාති දස්සෙති. අයම්පි භි පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතියං කුලගෙහෙ නිබ්බන්තා සන්ථු ධම්මකථං සුත්වා සන්ථාරං එකං භික්ඛුනි. ඛිප්පාභිඤ්ඤානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙනතං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සා කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා කස්සපබුද්ධකාලෙ කිකිස්ස කාසිරඤ්ඤො ගෙහෙ සත්තන්තං භගිනීනං අබ්භන්තරා හුත්වා විසති වස්සසහස්සානි දස සීලානි සමාදාය කොමාරිකබ්බුග්ගවරියං වරන්ති සඬ්ඝස්ස වසනපරිවෙණං කාරෙත්වා එකං බුද්ධන්තරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ රාජගහනගරෙ සෙට්ඨිකුලෙ පටිසන්ධිං ගණ්ඨි, හද්දාතිස්සා නාමං අකංසු.

තංදිවසංයෙව ව තස්මිං නගරෙ පුරොභිතපුත්තො ජාතො. තස්ස ජාතවෙලාය රාජනිවෙසනං ආදිං කත්වා සකලනගරෙ ආවුධානි පජ්ජලිංසු. පුරොභිතො පාතොව රාජකුලං ගන්ත්වා රාජානං සුබසෙය්‍යං පුවඡී. රාජා “කුතො මෙ, ආචරිය, සුබසෙය්‍යා, අජ්ජ සබ්බරත්තිං රාජනිවෙසනෙ ආවුධානි පජ්ජලිතානි දිස්වා භයජ්ජත්තා අහුම්භා”ති ආහ. මහාරාජ, තප්පව්වයා මා චිත්තයිත්ථ, න තුම්භාකංයෙව ගෙහෙ ආවුධානි පජ්ජලිංසු, සකලනගරෙ එවං අහොසීති. කිං කාරණා, ආචරියාති? අම්භාකං ගෙහෙ වොරනක්ඛන්තෙන දාරකො ජාතො, සො සකලනගරස්ස සත්තු හුත්වා උප්පන්තො, තස්සෙතං පුබ්බනිමිත්තං. තුම්භාකං උපද්දවො නත්ථී, සවෙ පන ඉච්ඡථ, භාරෙම නත්ති. අම්භාකං පිළාය අසතියා භාරණකම්මං නත්ථීති. පුරොභිතො “මම පුත්තො අත්තනො නාමං ගහෙත්වාච ආගතො”ති සත්තුකොතෙවස්ස නාමං අකාසී. සෙට්ඨිගෙහෙපි හද්දා වඩ්ඪති, පුරොභිතගෙහෙපි සත්තුකො වඩ්ඪති. සො අත්තනො ආධාවනවිධාවනෙන කීළිතු සමත්ථකාලතො පට්ඨාය අත්තනො විවරණට්ඨානෙ යං යං පස්සති, තං තං සබ්බං ආහරිත්වා මාතාපිතුනං ගෙහං පුරෙති. පිතා නං කාරණසහස්සම්පි වත්වා වාරෙතුං නාසක්ඛි.

අපරභාගෙ පනස්ස වයජ්ජත්තස්ස සබ්බාකාරොනාපි වාරෙතුං අසක්කුණෙය්‍යභාවං ඤත්වා ද්වෙ නිලසාටකෙ දත්වා සන්ධිවිජෙදනඋපකරණඤ්ච සිඬ්ඝාටකයන්තඤ්ච භන්ථෙ දත්වා “ත්ථං ඉම්භාච කම්මෙන ජීවාහී”ති නං විස්සජ්ජෙසි. සො තංදිවසතො පට්ඨාය සිඬ්ඝාටකයන්තං බිපිත්වා කුලානං පාසාදෙ ආරුද්ධ සන්ධිං ඡින්දිත්වා පරකුලෙසු නික්ඛිත්තභණ්ඩං අත්තනා යපිතං විය ගහෙත්වා ගච්ඡති. සකලනගරෙ තෙන අවිලුත්තගෙහං නාම නාහොසි. එකදිවසං රාජා රථෙන නගරෙ විවරන්තො සාරථීං පුවඡී – “කිං නු බො ඉමස්මිං නගරෙ තස්මිං තස්මිං සරෙ ඡිද්දමෙව පඤ්ඤායති”ති. දෙව ඉමස්මිං නගරෙ සත්තුකො නාම වොරො භිත්තිං ඡින්දිත්වා කුලානං සත්තකං භරතීති. රාජා නගරගුත්තිකං පක්කොසාපෙත්වා “ඉමස්මිං කිර නගරෙ එවරුපො නාම වොරො අත්ථී, කස්මා නං න ගණ්ඨසී”ති ආහ. මයං, දෙව, තං වොරං සහොඩ්ඪං පස්සිතුං න සක්කොමාති. සවෙ අජ්ජ නං වොරං ගණ්ඨසී, ජීවසී. සවෙ න ගණ්ඨසී, රාජාණං තෙ කරිස්සාමිති. එවං දෙව්‍යානි නගරගුත්තිකො සකලනගරෙ මනුස්සෙ වාරෙත්වා තං භිත්තිං ඡින්දිත්වා පරභණ්ඩං අවහරන්තං සහොඩ්ඪමෙව ගහෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසි. රාජා “ඉමං වොරං දක්ඛිණද්වාරෙන නිහරිත්වා සාතෙථා”ති ආහ. නගරගුත්තිකො රඤ්ඤො පටිස්සුණිත්වා තං වොරං චතුක්කෙ චතුක්කෙ පහාරසහස්සෙන තාලෙන්තො ගාභාපෙත්වා දක්ඛිණද්වාරං ගච්ඡති.

තස්මිං සමයෙ අයං හද්දා නාම සෙට්ඨිධිතා මහාජනස්ස කොලාහලසද්දෙන සීහපඤ්ජරං උග්ගාටෙත්වා ඔලොකෙන්ති තං සත්තුකං වොරං තථා නියමානං දිස්වා උභොහි භන්ථෙහි හදයං සන්ධාරෙත්ති ගන්ත්වා සිරිසයනෙ අධොමුඛා නිපජ්ජී. සා ව තස්ස කුලස්ස එකධිතා, තෙනස්සා ඤාතකා අප්පමත්තකම්පි මුඛවිකාරං සහිතුං න සක්කොන්ති. අථ නං මාතා සයනෙ නිපන්තං දිස්වා “කිං කරොසී, අම්මා”ති පුවඡී. එතං වජ්ඣං කත්වා නියමානං වොරං අද්දස, අම්මාති? ආම, අම්මාති. එතං ලභමානා ජීවිස්සාමි, අලභමානාය මෙ මරණමෙවාති. තෙ තං නානප්පකාරොනපි සඤ්ඤාපෙතුං අසක්කොන්තා “මරණා ජීවිතං සෙය්‍යා”ති සල්ලක්ඛෙසුං. අථස්සා පිතා නගරගුත්තිකස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා සහස්සං ලඤ්ජරං දත්වා “මස්භං ධිතා වොරෙ පටිබද්ධවිත්තා, යෙන කෙනවි උපායෙන ඉමං මුඤ්චා”ති ආහ. සො “සාධු”ති සෙට්ඨිස්ස පටිස්සුණිත්වා වොරං ගහෙත්වා යාච සූරියස්ස අත්ථඬගමනා ඉතො විතො ව පපඤ්චාපෙත්වා සූරියෙ අත්ථඬගතෙ වාරකතො එකං මනුස්සං නිහරාපෙත්වා සත්තුකස්ස බන්ධනං මොචෙත්වා සත්තුකං සෙට්ඨිගෙහං පෙසෙත්වා තෙන බන්ධනෙන ඉතරං බන්ධිත්වා දක්ඛිණද්වාරෙන නිහරිත්වා සාතෙසි. සෙට්ඨිදාසාපි සත්තුකං ගහෙත්වා සෙට්ඨිතො නිවෙසනං ආගමංසු. තං දිස්වා සෙට්ඨි “ධිතු මනං පුරෙස්සාමි”ති සත්තුකං ගන්ධොදකෙන ත්භාපෙත්වා සබ්බාලඬ්ඝාකාරපටිමණ්ඩිතං කාරෙත්වා පාසාදං පෙසෙසි. හද්දාපි “පරිපුණ්ණො මෙ සඬ්ඝප්පො”ති අනෙකාලඬ්ඝාකාරෙන අලඬ්ඝරිත්වා තං පරිවරති.

සත්තුකො කතිපාහං චිතිනාමෙත්වා චිත්තෙසි – “ඉමිස්සා පසාධනභණ්ඩකං මය්හං භවිස්සති, කෙනචි උපායෙන ඉමං ආභරණං ගහෙතුං වට්ටති” ති සමීපෙ සුඛෙන නිසින්නකාලෙ හද්දං ආහ – “මය්හං එකං වචනං චන්තබ්බං අත්ථි” ති. සෙට්ඨිධිතා සහස්සලාහං ලභිත්වා විය තුට්ඨමානසා “විස්සත්ථං වදෙහි, අය්‍යා” ති ආහ. ත්වං චිත්තෙසි – “මං නිස්සාය ඉමිනා ජීවිතං ලද්ධ” න්ති, අහං පන ගහිතමත්තොව වොරපපාතපබ්බතෙ අධිවත්ථාය දෙවතාය “සවාහං ජීවිතං ලභිස්සාමි, බලිකම්මං තෙ දස්සාමි” ති ආයාචිං. තං නිස්සාය මයා ජීවිතං ලද්ධං, සිසං බලිකම්මං සප්පාපෙහිති. හද්දා, “අහං තස්ස මනං පුරෙස්සාමි” ති බලිකම්මං සප්පාපෙත්වා සබ්බං පසාධනං පසාධෙත්වා එකයානෙ ආරුය්හ සාමිකෙන සද්ධිං වොරපපාතපබ්බතං ගන්ත්වා “පබ්බතදෙවතාය බලිකම්මං කරිස්සාමි” ති අභිරුහිතුං ආරද්ධා. සත්තුකො චිත්තෙසි – “සබ්බෙසු අභිරුහන්තෙසු මම ඉමිස්සා ආභරණං ගහෙතුං න ඔකාසො භවිස්සති” ති තමෙව බලිභාජනං ගාභාපෙත්වා පබ්බතං අභිරුහි.

සො හද්දාය සද්ධිං කට්ඨන්තො පියකථං න කට්ඨති. සා ඉඬිගිතෙනෙව තස්ස අධිප්පායං අඤ්ඤාසි. අථ නං සො ආහ – “හද්දෙ, තව උත්තරිසාටකං ඔමුඤ්චිත්වා කායාරුජ්ඣං තෙ පසාධනං එත්ථ භණ්ඩකං කරොහි” ති. සාමි මය්හං කො අපරාධොති? කිං පනාහං, බාලෙ, බලිකම්මත්ථං ආගතොති සඤ්ඤං කරොසි? අභඤ්ඤා ඉමිස්සා දෙවතාය යකනං උබ්බට්ඨෙය්ත්වා දදෙය්‍යං, බලිකම්මාපදෙසෙන පන තව ආභරණං ගණිතුකාමො හුත්වා ආගතොමිහිති. කස්ස පන, අය්‍ය, පසාධනං, කස්ස අහන්ති? මයං එවරුපං න ජානාම, අඤ්ඤං තව සන්තකං, අඤ්ඤං මම සන්තකන්ති. සාධු, අය්‍ය, එකං පන මෙ අධිප්පායං පුරෙථ, අලඬිකතනියාමෙනෙව මෙ පුරතො ව පච්ඡතො ව ආලිඬිගිතුං දෙථාති. සො “සාධු” ති සම්පට්චිඡි. සා තෙන සම්පට්චිඡිතභාවං ඤත්වා පුරතො ආලිඬිගිත්වා පච්ඡතො ආලිඬිගන්ති විය හුත්වා පබ්බතපපාතෙ පාතෙසි. සො පතන්තො ආකාසෙයෙව චුණ්ණච්චුණ්ණො අහොසි. තාය කතං විචිත්තභාවං දිස්වා පබ්බතෙ අධිවත්ථා දෙවතා ගුණකිත්තනවසෙන ඉමා ගාථා ආහ –

“න සො සබ්බෙසු යානෙසු, පුරිසො හොති පණ්ඩිතො;
ඉත්ථිපි පණ්ඩිතා හොති, තත්ථ තත්ථ විචක්ඛණා.

“න සො සබ්බෙසු යානෙසු, පුරිසො හොති පණ්ඩිතො;
ඉත්ථිපි පණ්ඩිතා හොති, මුහුත්තමපි චිත්තයෙ” ති. (අප. පෙරි 2.3.31-32);

තතො හද්දා චිත්තෙසි – “න සක්කා මයා ඉමිනා නියාමෙන පුන ගෙහං ගන්තුං, ඉතොව ගන්ත්වා එකං පබ්බජ්ජං පබ්බජ්ජිස්සාමි” ති, නිගණ්ඨාරාමං ගන්ත්වා නිගණ්ඨෙ පබ්බජ්ජං යාචි. අථ නං තෙ ආහංසු – “කෙන නියාමෙන පබ්බජ්ජා හොතු” ති? යං තුම්භාකං පබ්බජ්ජාය උත්තමං, තදෙව කරොථාති. තෙ “සාධු” ති තස්සා තාලට්ඨිතා කෙසෙ ලුඤ්චිත්වා පබ්බාපෙසුං. කෙසා පුන වඩ්ඪන්තා රාසිරාසිවසෙන කුණ්ඩලාවත්තා හුත්වා වඩ්ඪිංසු. සා තෙනෙව කාරණෙන කුණ්ඩලකෙසා නාම ජාතා. සා අත්තනො පබ්බජ්ජිට්ඨානෙ සබ්බසිප්පං උග්ගණ්ඨිත්වා “එතෙසං ඉතො උත්තරි විසෙසො නත්ථි” ති ඤත්වා ගාමනිගමරාජධානියො විවරන්ති යත්ථ යත්ථ පණ්ඩිතා අත්ථි, තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වා තෙසං ජානනසිප්පං සබ්බමෙව උග්ගණ්ඨාති. අථස්සා බහුසු යානෙසු සික්ඛිතභාවෙන පට්ඨාදං දාතුං සමත්ථා න හොන්ති. සා අත්තනා සද්ධිං කට්ඨතුං සමත්ථං අදිස්වා යං ගාමං වා නිගමං වා පච්ඡති, තස්ස ද්වාරෙ වාලුකරාසිං කත්වා තත්ථ ජම්බුසාබං යපෙති. “යො මම වාදං ආරොපෙතුං සක්කොති, සො ඉමං සාබං මද්දතු” ති සමීපෙ ධිතානං දාරකානං සඤ්ඤං දෙති. තං සත්තාහමිපි මද්දන්තා න හොන්ති. අථ නං ගහෙත්වා පක්කමති.

තස්මිං සමයෙ අම්භාකං භගවා ලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා සාවත්ථිං උපනිස්සාය ජෙතවනෙ විහරති. කුණ්ඩලකෙසාපි බො අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං පත්වා අන්තොනගරං පවිසමානා පොරාණකනියාමෙනෙව වාලුකාරාසිමිහි සාබං යපෙත්වා දාරකානං සඤ්ඤං දන්වා පාචිසි. තස්මිං සමයෙ ධම්මසෙනාපති හික්ඛුසඬ්ඨෙසෙ පට්ඨියෙ එකකොව නගරං පවිසන්තො වාලුකාපුපෙ ජම්බුසාබං දිස්වා “කස්මා අයං යපිතා” ති පුච්ඡි. දාරකා තං කාරණං අපරිභාපෙත්වා කට්ඨසුං. එවං සන්තෙ ඉමං ගහෙත්වා මද්දථ, දාරකාති. තෙසු පෙරස්ස වචනං සුත්වා එකච්චෙ මද්දිතුං න විසහිංසු, එකච්චෙ තංඛණෙයෙව මද්දිත්වා චුණ්ණච්චුණ්ණං අකංසු. කුණ්ඩලකෙසා භත්තකිච්චං කත්වා නික්ඛමන්ති තං සාබං මද්දිතං දිස්වා “කස්සෙතං කම්ම” න්ති පුච්ඡි. අථස්සා ධම්මසෙනාපතිනා කාරාපිතභාවං කථයිංසු. සා “අත්තනො ථාමං අජානන්තො ඉමං සාබං මද්දාපෙතුං නො විසහිස්සති, අද්ධා මහන්තො එසො භවිස්සති. අහමිපි පන බුද්දිකා භවන්ති න සොහිස්සාමි, අන්තොගාමමෙව පච්ඡිත්වා පරිසාය සඤ්ඤං දාතුං වට්ටති” ති චිත්තෙත්වා තථා අකාසි. අසීතිකුලසහස්සනිවාසෙ නගරෙ සභාගසභාගවසෙන සබ්බෙව සඤ්ජානිංසුති වෙදිතබ්බං.

පෙරොපි භත්තකිච්චං කත්වා අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසිදි. අථායං කුණ්ඩලකෙසා මහාජනපරිවුතා පෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා එකමන්තං යත්වා, “හන්තෙ, තුම්භෙහි සාබා මද්දාපිතා” ති පුච්ඡි. ආම, මයා මද්දාපිතාති. එවං සන්තෙ තුම්භෙහි සද්ධිං අම්භාකං වාදො හොතු, හන්තෙති. හොතු, හද්දෙති. කස්ස පුච්ඡා හොතු, කස්ස විස්සජ්ජනන්ති? පුච්ඡා නාම අම්භාකං පත්තා, ත්වං පන තුය්හං ජානනකං පුච්ඡාති. සා පෙරෙන දින්නඅනුමතියා සබ්බමෙව අත්තනො ජානනකං වාදං පුච්ඡි, පෙරො සබ්බං විස්සජ්ජෙසි. සා සබ්බං පුච්ඡිත්වා තුණ්ඨි අහොසි. අථ නං පෙරො ආහ – “තයා බහුං පුච්ඡිතං, මයමිපි එකං පඤ්ඤං පුච්ඡාමා” ති. පුච්ඡථ, හන්තෙති. එකං නාම කින්නි? කුණ්ඩලකෙසා “න ජානාමි, හන්තෙ” ති ආහ. ත්වං එත්තකමිපි න ජානාසි, අඤ්ඤං කිං ජානිස්සසිති? සා පෙරස්ස පාදෙසු පතිත්වා “තුම්භාකං සරණං ගච්ඡාමි, හන්තෙ” ති ආහ. මම සරණගමනකම්මං නත්ථි, සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලො ධුරවිහාරෙ වසති, තං සරණං ගච්ඡාහිති. සා “එවං කරිස්සාමි, හන්තෙ” ති සායන්භසමයෙ සත්ථු

ධම්මදෙසනාවෙලාය සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. සත්ථා තස්සා ඵද්දිතසඬ්ඨාරාය වරියාවසෙන ධම්මපදෙ ඉමං ගාථමාන -

“සහස්සමපි වෙ ගාථා, අනත්ථපදසංහිතා;
එකං ගාථාපදං සෙය්‍යා, යං සුත්වා උපසම්මති”ති. (ධ. ප. 101);

සා ගාථාපරියොසානෙ යථාධිතාව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. සත්ථා තස්සා පබ්බජ්ජං සම්පට්ඨජි. සා හික්ඛුන්තරඤ්ඤාලෙ හංසවතියං කුලගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුඤ්ඤානී සත්ථාරං එකං හික්ඛුන්ති. පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරන්තිනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සා කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ බාරාණසියං කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හිත්වා අත්තනො සාම්භගිතියා සද්ධිං කලහං කරොන්ති තාය පච්චෙකබුද්ධස්ස පිණ්ඩපාතෙ දින්නෙ, “අයං ඉමස්ස පිණ්ඩපාතං දත්වා අත්තනො වසං වත්තෙති”ති පච්චෙකබුද්ධස්ස හත්ථනො පත්තං ගණ්හිත්වා හත්තං ඡඩ්ඛෙත්වා කලලස්ස පුරෙත්වා අදාසි. මහාජනො “බාලා අය”න්ති ගරහිත්වා, “යාය තෙ සද්ධිං කලහො කතො, තස්සා කිඤ්චි න කරොසි, පච්චෙකබුද්ධො තෙ කිං අපරජ්ඣති”ති ආහ. සා තෙසං වචනෙන ලජ්ජායමානා පුන පත්තං ගහෙත්වා කලලං භාරෙත්වා ධොවිත්වා ගන්ධවුණ්ණෙන උබ්බට්ඨෙත්වා චතුර්ධරස්ස පුරෙත්වා උපරි ආසින්නෙන පද්මගබ්භවණ්ණෙන සප්පිනා විජ්ජොතමානං පච්චෙකබුද්ධස්ස හත්ථෙ යපෙත්වා “යථා අයං පිණ්ඩපාතො ඔභාසජානො, එවං ඔභාසජානං මෙ සරීරං හොතු”ති පත්ථනං පට්ඨපෙසිති සබ්බං. මහාකස්සපත්ථෙරස්ස වන්දුම්භි වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

හද්දාකාපිලානිථෙරිවත්ථු

244. දසමෙ පුබ්බෙනිවාසන්ති පුබ්බෙ නිවුත්ථක්ඛන්ධසන්තානං අනුස්සරන්තිනං හද්දා කාපිලානී අග්ගාති දස්සෙති. සා කිර පදුමුත්තරඤ්ඤාලෙ හංසවතියං කුලගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුඤ්ඤානී සත්ථාරං එකං හික්ඛුන්ති. පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරන්තිනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සා කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ බාරාණසියං කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හිත්වා අත්තනො සාම්භගිතියා සද්ධිං කලහං කරොන්ති තාය පච්චෙකබුද්ධස්ස පිණ්ඩපාතෙ දින්නෙ, “අයං ඉමස්ස පිණ්ඩපාතං දත්වා අත්තනො වසං වත්තෙති”ති පච්චෙකබුද්ධස්ස හත්ථනො පත්තං ගණ්හිත්වා හත්තං ඡඩ්ඛෙත්වා කලලස්ස පුරෙත්වා අදාසි. මහාජනො “බාලා අය”න්ති ගරහිත්වා, “යාය තෙ සද්ධිං කලහො කතො, තස්සා කිඤ්චි න කරොසි, පච්චෙකබුද්ධො තෙ කිං අපරජ්ඣති”ති ආහ. සා තෙසං වචනෙන ලජ්ජායමානා පුන පත්තං ගහෙත්වා කලලං භාරෙත්වා ධොවිත්වා ගන්ධවුණ්ණෙන උබ්බට්ඨෙත්වා චතුර්ධරස්ස පුරෙත්වා උපරි ආසින්නෙන පද්මගබ්භවණ්ණෙන සප්පිනා විජ්ජොතමානං පච්චෙකබුද්ධස්ස හත්ථෙ යපෙත්වා “යථා අයං පිණ්ඩපාතො ඔභාසජානො, එවං ඔභාසජානං මෙ සරීරං හොතු”ති පත්ථනං පට්ඨපෙසිති සබ්බං. මහාකස්සපත්ථෙරස්ස වන්දුම්භි වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

මහාකස්සපත්ථෙරො පන දක්ඛිණමග්ගං ගහෙත්වා දසබලස්ස සන්තිකං බහුපුත්තකතිග්‍රොධමූලං ගතො, අයං හද්දා කාපිලානී වාමමග්ගං ගණ්හිත්වා මාතුගාමස්ස පබ්බජ්ජාය අනුඤ්ඤාතභාවෙන පරිබ්බාජිකාරාමං අගමාසි. යදා පන මහාපජාපතිගොතමී පබ්බජ්ජඤ්ච උපසම්පදඤ්ච ලභි, තදා සා ථෙරී ථෙරියා සන්තිකෙ පබ්බජ්ජඤ්ච උපසම්පදඤ්ච ලභිත්වා අපරභාගෙ විපස්සනාය කම්මං කරොන්ති අරහත්තං පත්වා පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණෙ විණ්ණෙවසී අහොසි. අථ සත්ථා ජෙනවනෙ නිසීදිත්වා හික්ඛුන්තියො පටිපාටියා යානන්තරෙසු යපෙන්නො ඉමං ථෙරීං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරන්තිනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

හද්දාකච්චානාථෙරිවත්ථු

245. එකාදසමෙ මහාහිඤ්ඤාප්පත්තානන්ති මහතියො අහිඤ්ඤායො පත්තානං, හද්දා කච්චානා, නාම අග්ගාති දස්සෙති. එකස්ස හි බුද්ධස්ස වත්තාරොව ජනා මහාහිඤ්ඤා හොන්ති, න අවසෙසසාවකා. අවසෙසසාවකා හි කප්පසතසහස්සමෙව අනුස්සරිතුං සක්කොන්ති, න තතො පරං. මහාහිඤ්ඤාප්පත්තා පන කප්පසතසහස්සාධිකං අසඬ්ඛොයාං අනුස්සරන්ති. අම්භාකම්පි සත්ථු සාසනෙ ද්වෙ අග්ගසාවකා බාකුලත්ථෙරො හද්දා කච්චානාති ඉමෙ වත්තාරො එත්තකං අනුස්සරිතුං සක්ඛිංසු. තස්මා අයං ථෙරී මහාහිඤ්ඤාප්පත්තානං අග්ගා නාම ජානා. හද්දා කච්චානාති තස්සා නාමං. හද්දකඤ්චනස්ස හි උත්තමසුචණ්ණස්ස විය තස්සා සරීරවණ්ණො අහොසි, සා තස්මා හද්දකඤ්චනාති නාමං ලභි, සා පච්ඡා කච්චානාත්ථෙව සඬ්ඛං ගතා. රාහුලමානායෙනං අධිවචනං.

සා හි පදුමුත්තරඤ්ඤාලෙ හංසවතියං කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගහෙත්වා අපරභාගෙ සත්ථු ධම්මකථං සුඤ්ඤානී සත්ථාරං එකං හික්ඛුන්ති. මහාහිඤ්ඤාප්පත්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සා කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධප්පාදෙ සුප්පබුද්ධසක්කස්ස ගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි, හද්දා කච්චානාතිස්සා නාමං අකංසු.

සා වයප්පත්තා බොධිසත්තස්ස ගෙහං අගමාසි. සා අපරභාගෙ රාහුලකුමාරං නාම පුත්තං විජාසි. තස්ස ජාතදිවසෙව බොධිසත්තො නික්ඛමිත්වා බොධිමණ්ඩෙ සබ්බඤ්ඤානං පත්වා ලොකානුග්ගහං කරොන්තො අනුපුබ්බෙන කපිලවත්ථුං ආගම්ම ඤාතිනං සඬ්ගහං අකාසි. අපරභාගෙ පරිනිබ්බුතෙ සුද්ධොදනමහාරාජෙ මහාපජාපතිගොතමී පඤ්චහි මාතුගාමසතෙහි සද්ධිං සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජි. රාහුලමානාපි ජනපදකල්‍යාණීපි ථෙරියා සන්තිකං ගන්ත්වා පබ්බජි. සා පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය හද්දකච්චානාත්ථෙරීත්ථෙව පාකටා අහොසි. සා අපරභාගෙ විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පත්වා අහිඤ්ඤාසු විණ්ණෙවසී අහොසි, එකපල්ලඬ්ඛකෙන නිසින්තා එකාවජ්ජනෙන කප්පසතසහස්සාධිකං අසඬ්ඛොයාං අනුස්සරති. තස්සා තස්මිං ගුණෙ පාකටෙ ජාතෙ සත්ථා ජෙනවනෙ නිසින්තො හික්ඛුන්තියො පටිපාටියා යානන්තරෙ යපෙන්නො ඉමං ථෙරීං මහාහිඤ්ඤාප්පත්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

246. ද්වාදසමෙ ලුබ්ච්චරධරානන්ති තිභි ලුබ්භි සමන්තාගතං පංසුකුලං ධාරෙන්තිනං, කිසාගොතමී, අග්ගාති දස්සෙති. ගොතමීති තස්සා නාමං, ථොකං කිසධාතුකත්තා පන කිසාගොතමීති වුවිවති. අයමපි පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතියං කුලගෙහෙ නිබ්බත්තිත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුඤ්ඤාත්ති සත්ථාරං එකං භික්ඛුනිං ලුබ්ච්චරධරානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සා කප්පසත්තසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං දුග්ගතකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තකාලෙ එකං කුලං අගමාසි. තත්ථ නං “දුග්ගතකුලස්ස ධිතා”ති පරිභවිංසු.

සා අපරභාගෙ පුත්තං විජායි, අපස්සා සම්මානමකංසු. සො පනස්සා දාරකො ආධාවිත්වා පරිධාවිත්වා කීළනවයෙ ධීතො කාලමකාසි, තස්සා සොකො උදපාදි. සා “අභං ඉමස්මිංයෙව ගෙහෙ භතලාභසක්කාරා හුත්වා පුත්තස්ස ජාතකාලතො පට්ඨාය සක්කාරං පාපුණිං, ඉමෙ මය්හං පුත්තං බහි ඡඩ්ඛෙතුමිපි වායමෙය්සු”න්ති පුත්තං අභිකෙතාදාය “පුත්තස්ස මෙ භෙසජ්ජං දෙථා”ති ගෙහද්වාරපට්ඨපාටියා විවරති. දිට්ඨදිට්ඨට්ඨානෙ මනුස්සා “කත්ථ තෙ මතකස්ස භෙසජ්ජං දිට්ඨපුබ්බං”න්ති පාණිං පහරිත්වා පරිභාසං කරොන්ති. සා තෙසං කථාය නෙව සඤ්ඤත්තිං ගච්ඡති. අප්ථ නං එකො පණ්ඩිතපුරිසො දිස්වා, “අයං පුත්තසොකෙන චිත්තචික්ඛෙපං පත්තා භවිස්සති, එතිස්සා පන භෙසජ්ජං න අඤ්ඤො ජානිස්සති, දසබ්බොව ජානිස්සති”ති චිත්තෙන්වා එවමාහ – “අම්ම, තච පුත්තස්ස භෙසජ්ජං අඤ්ඤො ජානන්තො නාම නත්ථි, සදෙවකෙ පන ලොකෙ අග්ගපුග්ගලො දසබ්බො දුරවිභාරෙ වසති, තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පුච්ඡාහි”ති. සා “සච්චං පුරිසො කථෙති”ති පුත්තමාදාය තථාගතස්ස බුද්ධාසනෙ නිසින්නවෙලාය පරිසපරියන්තෙ යත්වා “පුත්තස්ස මෙ භෙසජ්ජං දෙථ භගවා”ති ආහ.

සත්ථා තස්සා උපනිස්සයං දිස්වා “භද්දකං තෙ ගොතමී කතං භෙසජ්ජත්ථාය ඉධාගච්ඡන්තියා, ගච්ඡ නගරං පවිසිත්වා කොට්ඨො පට්ඨාය සකලනගරං වරිත්වා යස්මිං ගෙහෙ කොචි මතපුබ්බො නත්ථි, තතො සිද්ධත්ථකං ආහරා”ති ආහ. සා “සාධු, භන්තෙ”ති තුට්ඨමානසා අන්තොනගරං පවිසිත්වා පයමගෙහෙයෙව “දසබ්බො මම පුත්තස්ස භෙසජ්ජත්ථාය සිද්ධත්ථකං ආහරාපෙති, සිද්ධත්ථකං මෙ දෙථා”ති ආහ. “භන්ද ගොතමී”ති නිහරිත්වා අදංසු. අභං එවං ගහෙතුං න සක්කොමි, ඉමස්මිං ගෙහෙ කොචි මතපුබ්බො නාම නත්ථිති? කිං වදෙසි ගොතමී, කො ඉධ මතකෙ ගණෙතුං සක්කොතිති? “තෙන හි අලං නාහං ගණ්භිස්සාමි, දසබ්බො මං යත්ථ මතපුබ්බො නත්ථි, තතො නං ගණ්භාපෙති”ති ආහ. සා ඉමිනාව නියාමෙන තතියසරං ගන්ත්වා චිත්තෙසි – “සකලනගරෙ අයමෙව නියාමො භවිස්සති, ඉදං භිතානුකම්පකෙන බුද්ධෙන දිට්ඨං භවිස්සති”ති සංවෙගං ලභිත්වා තතොව බහි නික්ඛමිත්වා ආමකසුසානං ගන්ත්වා පුත්තං භත්ථෙත ගහෙන්වා, “පුත්තක, අභං ඉමං මරණං තවෙව උප්පන්නන්ති චිත්තෙසිං, න පනෙනං තවෙව, මහාජනසාධාරණො එස ධම්මො”ති වත්වා පුත්තං ආමකසුසානෙ ඡඩ්ඛෙත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“න ගාමධම්මො නො නිගමස්ස ධම්මො,
න වාපියං එකකුලස්ස ධම්මො;
සබ්බස්ස ලොකස්ස සදෙවකස්ස,
එසෙව ධම්මො යදිදං අනිච්චතා”ති. (අප. පෙරි 2.3.82);

එවඤ්ච පන වත්වා සත්ථු සන්තිකං අගමාසි. අප්ථ නං සත්ථා “ලද්ධො තෙ, ගොතමී, සිද්ධත්ථකො”ති ආහ. නිට්ඨිතං, භන්තෙ, සිද්ධත්ථකෙන කම්මං, පතිට්ඨං පන මෙ දෙථාති ආහ. අපස්සා සත්ථා ධම්මපදෙ ඉමං ගාථමාහ –

“තං පුත්තපසුසම්මන්තං, බ්‍යාසන්තමනසං නරං;
සුත්තං ගාමං මහොසොව, මච්චු ආදාය ගච්ඡති”ති. (ධ. ප. 287);

සා ගාථාපරියොසානෙ යථාධීතාව සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය පබ්බජ්ජං යාචි, සත්ථා පබ්බජ්ජං අනුජානි. සා නික්ඛන්තුං සත්ථාරං පදක්ඛිණං කත්වා වන්දිත්වා භික්ඛුනිඋපස්සයං ගන්ත්වා පබ්බජ්ජඤ්ච උපසම්පදඤ්ච ලභිත්වා නචිරස්සෙව යොනිසොමනසිකාරෙ කම්මං කරොන්ති විපස්සනං වඩ්ඪෙසි. අපස්සා සත්ථා ඉමං ඔභාසගාථමාහ –

“යො ව වස්සසනං ජීවෙ, අපස්සං අමතං පදං;
එකාහං ජීවිතං සෙය්‍යො, පස්සතො අමතං පදං”න්ති. (ධ. ප. 114);

සා ගාථාපරියොසානෙ අරහත්තං පත්තා පරික්ඛාරවලඤ්ජෙ පරමුක්කට්ඨා හුත්වා තිභි ලුබ්භි සමන්තාගතං විචරං පාරුපිත්වා විවරි. අපරභාගෙ සත්ථා ජෙනවනෙ නිසින්නො භික්ඛුනියො පට්ඨපාටියා යානන්තරෙ යපෙන්නො ඉමං පෙරිං ලුබ්ච්චරධරානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

247. තෙරසමෙ සද්ධාධිමුත්තානන්ති සද්ධාලක්ඛණෙ අභිනිවිට්ඨානං, සිඬ්ඨගාලකමාතා, අග්ගාති දස්සෙති. අයං කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතියං කුලසරෙ නිබ්බත්තා සත්ථු ධම්මකථං සුඤ්ඤාත්ති සත්ථාරං එකං භික්ඛුනිං.

සද්ධාධිමුක්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සා කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ රාජගහනගරෙ සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බත්තා සමානජාතිකං කුලං ගන්ත්වා එකං පුත්තං විජායි, තස්ස සිඨගාලකකුමාරොති නාමං අකංසු. සාපි තෙනෙව කාරණෙන සිඨගාලකමානා නාම ජාතා. සා එකදිවසං සත්ථු ධම්මකථං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා පබ්බජී. පබ්බජිතකාලතො පටියාය සද්ධිත්තියං අධිමත්තං පටිලභී. සා ධම්මස්සවනත්ථාය විහාරං ගන්ත්වා දසබලස්ස සරිරසම්පත්තිං ඔලොකයමානාව තිට්ඨති. සත්ථා තස්සා සද්ධාලක්ඛණෙ අභිනිවිට්ඨභාවං ඤාත්වා සප්පායං කත්වා පසාදනියමෙව ධම්මං දෙසෙසි. සාපි ථෙරී සද්ධාලක්ඛණමෙව ධුරං කත්වා අරහත්තං පාපුණි. අප්පං සත්ථා අපරභාගෙ ජෙනවනෙ නිසීදිත්වා භික්ඛුනියො පටිපාටියා යානන්තරෙ යපෙන්නො ඉමං ථෙරීං සද්ධාධිමුක්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසීති.

පඤ්චමවග්ගවණ්ණනා.

තෙරසසුත්තපටිමණ්ඩිතාය ථෙරිපාළියා වණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. එතදග්ගවග්ගො

(14) 6. ඡට්ඨඑතදග්ගවග්ගො

තපුස්සහල්ලිකවත්ථු

248. උපාසකපාළියා පයමෙ පයමං සරණං ගච්ඡන්තානන්ති සබ්බපයමං සරණං ගච්ඡන්තානං තපුස්සො ව හල්ලිකො වාති ඉමෙ ද්වෙ වාණිජා අග්ගාති දස්සෙති. ඉමෙ කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතියං කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගහෙත්වා අපරභාගෙ සත්ථු ධම්මදෙසනං සුණන්තා සත්ථාරං ද්වෙ උපාසකෙ පයමං සරණං ගච්ඡන්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසිංසු. තෙ කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා අම්භාකං බොධිසත්තස්ස සබ්බඤ්ඤාඤාණපත්තිනො පුරෙතරමෙව අසීතඤ්ජනනගරෙ කුටුම්භියගෙහෙ නිබ්බත්තිංසු. ජෙට්ඨභාතිකො තපුස්සො නාම අහොසි, කනිට්ඨො හල්ලිකො නාම.

තෙ අපරෙත සමයෙන සරාවාසං වසන්තා කාලෙන කාලං පඤ්ච සකට්ඨනාති යොජාපෙත්වා වාණිජකම්මං කරොන්තා වරන්ති. තස්මිං සමයෙ අම්භාකං බොධිසත්තො සබ්බඤ්ඤානං පත්වා සත්තසත්තාහං බොධිමණ්ඩෙ විහරිත්වා අට්ඨමෙ සත්තාහෙ රාජායතනමුලෙ නිසීදි. තස්මිං සමයෙ තෙ වාණිජා පඤ්චමත්තෙහි සකට්ඨතෙහි තං යානං අනුප්පත්තා අහෙසුං. තෙසං අනන්තරෙ අත්තභාවෙ මාතා තස්මිං පදෙසෙ දෙවතා හුත්වා නිබ්බත්ති. සා වින්තෙසි – “ඉදාති බුද්ධානං ආභාරො ලද්ධුං වට්ටති. න භි සක්කා ඉතො පරං නිරාභාරෙහි යාපෙතුං. ඉමෙ ව මෙ පුත්තා ඉමීනා මග්ගෙන ගච්ඡන්ති, තෙහි අප්ප් බුද්ධානං පිණ්ඩපාතං දාපෙතුං වට්ටති”ති පඤ්චසු සකට්ඨතෙසු යුත්තගොණානං ගමනුපවිජෙදං අකාසි. තෙ “කිං නාමෙත”න්ති නානාවිධාති නිමිත්තාති ඔලොකෙත්ති. අප්පං තෙසං කිලමනභාවං ඤාත්වා එකස්ස පුරිසස්ස සරිරෙ අධිමුච්චිත්වා “කිං කාරණා කිලමප්? තුම්භාකං අඤ්ඤො යක්ඛාවට්ටො වා භුතාවට්ටො වා නාගාවට්ටො වා නත්ථී, අහං පන වො අතීතත්තභාවෙ මාතා ඉමස්මිං යානෙ භුම්මදෙවතා හුත්වා නිබ්බත්තා. එස දසබලො රාජායතනමුලෙ නිසීන්තො, තස්ස පයමං පිණ්ඩපාතං දෙථා”ති.

තෙ තස්සා කථං සුත්වා තුට්ඨමානසා හුත්වා මන්ථඤ්ච මධුපිණ්ඩිකඤ්ච සුවණ්ණථාලකෙන ආදාය සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා “ඉමං භොජනං පටිග්ගණ්භප්, හන්තෙ”ති ආහංසු. සත්ථා අතීතබුද්ධානං ආවිණ්ණං ඔලොකෙසි, අප්පස්ස වත්තාරො මහාරාජානො සෙලමයෙ පත්තෙ උපනාමෙසුං. සත්ථා “තෙසං මහප්ඵලං භොතු”ති වත්තාරොපි පත්තෙ “එකොව පත්තො භොතු”ති අධිට්ඨාසි. තස්මිං බණෙන තෙ වාණිජා තථාගතස්ස පත්තෙ මන්ථඤ්ච මධුපිණ්ඩිකඤ්ච පතිට්ඨපෙත්වා පරිභුක්තකාලෙ උදකං දත්වා හත්තකිව්වපරියොසානෙ සත්ථාරං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. අප්පං තෙසං සත්ථා ධම්මං දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ ද්වෙපි ජනා ද්වෙවාචිකෙ සරණෙ පතිට්ඨාය සත්ථාරං අභිවාදෙත්වා අත්තනො නගරං ගන්තුකාමා, “හන්තෙ, අම්භාකං පරිවරණවෙතියං දෙථා”ති වදිංසු. සත්ථා දක්ඛිණෙන හත්ථෙත සීසං පරාමසිත්වා ද්වින්තම්පි ජනානං අට්ඨ කෙසධාතුයො අදාසි. තෙ උහොපි ජනා කෙසධාතුයො සුවණ්ණසමුග්ගෙසු යපෙත්වා අත්තනො නගරං නෙත්වා අසීතඤ්ජනනගරද්වාරෙ ජීවකෙසධාතුයා වෙතියං පතිට්ඨාපෙසුං. උපොසප්ඨිවසෙ වෙතියතො නිලස්මියො නිග්ගච්ඡන්ති. එවමෙතං වත්ථු සමුට්ඨිතං. සත්ථා පන අපරභාගෙ ජෙනවනෙ නිසීදිත්වා උපාසකෙ පටිපාටියා යානන්තරෙසු යපෙන්නො ඉමෙ ද්වෙ ජනෙ පයමං සරණං ගච්ඡන්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසීති.

අනාප්පිණ්ඩිකසෙට්ඨිවත්ථු

249. දුතියෙ දායකානන්ති දානාභිරතානං සුදත්තො, ගහපති, අනාප්පිණ්ඩිකො අග්ගොති දස්සෙති. සො කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතියං කුලගෙහෙ නිබ්බත්තො සත්ථු ධම්මකථං සුණන්තො සත්ථාරං එකං උපාසකං දායකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සො කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං සුමනසෙට්ඨිස්ස ගෙහෙ නිබ්බත්ති, සුදත්තොතිස්ස නාමං අකංසු.

සෞ අපරභාගෙ සරාවාසෙ පතිට්ඨිතො දායකො දානපති හුත්වා තෙනෙව ගුණෙන පත්ථට්ඨනාමධෙයොං අනාථපිණ්ඩිකො නාම අහොසි. සො පඤ්චගි සකට්ඨතෙහි භණ්ඩං ආදාය රාජගහෙ අත්තනො පියසභායකස්ස සෙට්ඨිතො ගෙහං ගත්ත්වා තත්ථ බුද්ධස්ස භගවතො උප්පන්නභාවං සුත්වා බලවපව්වුසකාලෙ දෙවනානුභාවෙන විවටෙන ද්වාරෙන සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා ධම්මං සුත්වා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය දුතියදිවසෙ ව බුද්ධජ්ජමුඛස්ස භික්ඛුසඬසස්ස මහාදානං දත්වා සාවත්ථීං ආගමනත්ථාය සත්ථු පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා අන්තරාමග්ගෙ පඤ්චවත්තාලීසයොජනමග්ගෙ සතසහස්සං සතසහස්සං දත්වා යොජනිකවිහාරෙ කාරෙත්වා ජෙනවනං කොට්ඨසත්ථාරෙන සත්ථරිත්වා අට්ඨාරසහි කොට්ඨි කිණිත්වා අට්ඨාරසහි කොට්ඨි විහාරං කාරෙත්වා විහාරෙ නිට්ඨිතෙ වතුන්නං පරිසානං පුරෙහත්තපච්ඡාහත්තෙසු යදිච්ඡකං දානං දදන්තො අට්ඨාරසහි කොට්ඨි විහාරමහං නිට්ඨාපෙසි. විහාරමහො නවගි මාසෙහි නිට්ඨානං අගමාසි , “පඤ්චගි”ති අපරෙ. තෙමාසෙ පන සබ්බාවරියානං විවාදො නත්ථී.

එවං චතුපණ්ණාසකොට්ඨනං විස්සජ්ජෙත්වා නිව්වකාලං ගෙහෙ එවරුපං දානං පවත්තෙසි. දෙවසිකං පඤ්ච සලාකහත්තසතානි භොන්ති, පඤ්ච පක්ඛිකහත්තසතානි, පඤ්ච සලාකයාගුසතානි, පඤ්ච පක්ඛිකයාගුසතානි, පඤ්ච ධුරහත්තසතානි, පඤ්ච ආගන්තුකහත්තසතානි, පඤ්ච ගමිකහත්තසතානි, පඤ්ච ගිලානහත්තසතානි, පඤ්ච ගිලානුපට්ඨාකහත්තසතානි, පඤ්ච ආසනසතානි ගෙහෙ නිව්වපඤ්ඤත්තනෙව භොන්තිති. අථ නං අපරභාගෙ සත්ථා ජෙනවනෙ නිසින්නො උපාසකෙ පටිපාටියා යානන්තරෙසු යපෙන්තො දායකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

චිත්තගහපතිවත්ථු

250. තතියෙ ධම්මකථිකානන්ති ධම්මකථිකානං උපාසකානං චිත්තො, ගහපති, අග්ගොති දස්සෙති. සො කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතියං කුලගෙහෙ නිබ්බත්තො අපරභාගෙ ධම්මකථං සුණන්තො සත්ථාරං එකං උපාසකං ධම්මකථිකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සො කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා කස්සපබුද්ධකාලෙ මිගලුද්දකගෙහෙ නිබ්බත්තො අපරභාගෙ අරඤ්ඤෙ කම්මං කාතුං සමත්ථකාලෙ එකදිවසං දෙවෙ වස්සන්තෙ මිගමාරණත්ථාය සත්තිං ආදාය අරඤ්ඤං ගන්ත්වා මිගරුපාති ඔලොකෙන්තො එකස්මිං අකතපබ්බාදෙ සසීසං පංසුකුලං පාරුපිත්වා පාසාණඵලකො නිසින්නං එකං භික්ඛුං දිස්වා “එකො අයොං සමණධම්මං කරොන්තො නිසින්නො භවිස්සති”ති සඤ්ඤං උප්පාදෙන්වා වෙගෙන සරං ගන්ත්වා එකස්මිං උද්ධනෙ හියොං ආභතමංසං, එකස්මිං භත්තං පවාපෙන්වා පිණ්ඩාචාරිකෙ ද්වෙ භික්ඛු දිස්වා තෙසං පත්තං ආදාය පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදාපෙන්වා භික්ඛං සමාදාපෙන්වා, “අයො, පරිවිසථා”ති අඤ්ඤෙ ආණාපෙන්වා තං භත්තං කුටෙ පක්ඛිපිත්වා පණ්ණෙන මුඛං බන්ධිත්වා කුටං ආදාය ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ නානාචිධානි පුප්ඵානි ඔවිනිත්වා පත්තපුටකෙන ගහෙත්වා ථෙරස්ස නිසින්නට්ඨානං ගන්ත්වා කුටං ඔතාරෙත්වා එකමන්තෙ යපෙන්වා “මය්හං , භත්තෙ, සඬගහං කරොථා”ති වත්ථා ථෙරස්ස පත්තං ආදාය භත්තස්ස පුරෙත්වා ථෙරස්ස භත්ථෙ පතිට්ඨපෙන්වා තෙහි මිස්සකපුප්ඵෙහි ථෙරං පුජෙන්වා එකමන්තෙ ධිතො “යථායං රසපිණ්ඩපානෙන සද්ධිං පුප්ඵපුජා චිත්තං පරිනොසෙති, එවං නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ මෙ පණ්ණාකාරසහස්සානි වෙව ආගච්ඡන්තු පඤ්චවණ්ණකුසුමවස්සඤ්ච වස්සතු”ති ආහ.

ථෙරො තස්ස උපනිස්සයං දිස්වා ද්වත්තිංසාකාරකම්මට්ඨානං ආචික්ඛිත්වා අදාසි. සො යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්ති, නිබ්බත්තට්ඨානෙ ජණ්ණමත්තෙන ඔධිනා දිබ්බපුප්ඵවස්සං වස්සි, සයඤ්ච අඤ්ඤාහි දෙවනාහි අධිකතරෙන රුපෙන සමන්තාගතො අහොසි. සො එකං බුද්ධන්තරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුජ්ජාදෙ මගධරට්ඨෙ මච්ඡිකාසණ්ඩනගරෙ සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බත්ති, ජාතකාලෙවස්ස සකලනගරෙ ජණ්ණමත්තෙන ඔධිනා පඤ්චවණ්ණකුසුමවස්සං වස්සි. අථස්ස මාතාපිතරො “අමිහාකං පුත්තො අත්තනාව අත්තනො නාමං ගහෙත්වා ආගතො, ජාතදිවසෙවස්ස සකලනගරං පඤ්චවණ්ණෙහි පුප්ඵෙහි විචිත්තං ජාත”න්ති චිත්තකුමාරොති නාමං අකංසු.

සො අපරභාගෙ සරාවාසෙ පතිට්ඨිතො පිතු අව්වයෙන තස්මිං නගරෙ සෙට්ඨිට්ඨානං පාපුණි. තස්මිං සමයෙ පඤ්චවග්ගියත්ථෙරානං අබ්භන්තරො මහානාමත්ථෙරො නාම මච්ඡිකාසණ්ඩනගරං අගමාසි. චිත්තො ගහපති තස්ස ඉරියාපටෙ පසිදිත්වා පත්තං ආදාය ගෙහං ආනෙත්වා පිණ්ඩපානෙන පතිමානෙත්වා කතහත්තකිව්වං අමිබාටකාරාමං නාම උය්‍යානං නෙත්වා තත්ථස්ස වසනට්ඨානං කාරෙත්වා නිබ්ද්ධං අත්තනො ගෙහෙ පිණ්ඩපානං ගහෙත්වා වසනත්ථාය පටිඤ්ඤං ගණ්හි. ථෙරොපි තස්ස උපනිස්සයං දිස්වා ධම්මං දෙසෙන්තො සලායතනවිහත්තිමෙව දෙසෙසි. චිත්තො ගහපති පුරිමහවෙ මද්දිතසඬ්ඛාරකාය නචිරස්සෙව අනාගාමීඵලං සම්පාපුණි. අථෙකදිවසං ඉසිදත්තත්ථෙරො තත්ථ ගන්ත්වා විහරන්තො සෙට්ඨිස්ස නිවෙසනෙ භත්තකිව්වපරියොසානෙ ආයස්මතා ථෙරෙන පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙතුං අසක්කොන්තෙන අජ්ඣාටියො උපාසකස්ස පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙත්වා තෙන පුබ්බෙ ගිහිසභායකභාවෙ ඤාතෙ “න ඉදානි ඉධ වත්ථබ්බ”න්ති යථාසුඛං පක්කාමි. පුනෙකදිවසං, සෙට්ඨි ගහපති, මහානාමත්ථෙරං ඉද්ධිපාටිභාරියකරණත්ථං යාවි . සොපි තස්ස තෙජොසමාපත්තිපාටිභාරියං දස්සෙන්වා “ඉදානි ඉධ වසිතුං න යුත්ත”න්ති යථාසුඛං පක්කාමි.

අථෙකදිවසං ද්වෙ අග්ගසාවකා භික්ඛුසහස්සපරිවාරා අමිබාටකාරාමං අගමංසු. සෙට්ඨි ගහපති, තෙසං මහාසක්කාරං සජ්ජෙසි. සුධම්මත්ථෙරො තං අසභමානො සෙට්ඨිං තිලසඬ්ඛලිකාචාදෙන බුංසෙන්වා තෙන පණාමිතො සත්ථු සත්තිකං ගන්ත්වා ඔවාදං ලභිත්වා දසබලස්ස ඔවාදෙ ධිතො චිත්තං ගහපතිං බමාපෙන්වා තත්ථෙව අමිබාටකාරාමෙ විහරන්තො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. තදා උපාසකො චිත්තෙසි – “අහං දසබලං අදිස්වාච වීරං චිත්තාමෙසිං, සත්ථු සත්තිකං ගච්ඡන්තෙන පන අයුත්තං තුච්ඡහත්ථෙව ගන්තු”න්ති පඤ්චගි

සකටසතෙහි තෙලමධුපාණිකාදීනි ආදාය “යෙ දසබලං පස්සිතුකාමා, තෙ මයා සද්ධිං ආගච්ඡන්තු” ති නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා ද්විති පුරිසසහස්සෙහි පරිවුතො සත්ථාරං පස්සිතුං පක්කාමි. තිංසයොජනෙ මග්ගෙ දෙවතා පණ්ණාකාරං උපට්ඨපෙසුං. සො සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන සත්ථාරං වන්දි, තස්මිං බණෙ ආකාසා පඤ්චවණ්ණානං පුජ්ජානං වස්සං වස්සි.

සත්ථා තස්ස අජ්ඣාසයවසෙන සළායතනවිහත්තිමෙව කට්ඨෙයි. තස්ස අභිච්ඡාසමත්තං දසබලස්ස දානං දෙන්තස්සාපි සකතිවෙසනතො නිතානි තණ්ඩුලතෙලමධුපාණිකාදීනි න බිසිංසු. රාජගහවාසිකෙහි පභිතපණ්ණාකාරොව අලං අහොසි. සො සත්ථාරං පස්සිත්වා අත්තනො නගරං ගච්ඡන්තො සකටෙහි ආහනං සබ්බං භික්ඛුසඤ්ඤාසං අදාසි. සකටෙසු තුව්චෙසු ජාතමත්තෙස්වෙව දෙවතා සත්ත රතනානි පුරයිංසු. මහාජනන්තරෙ කථා උද්දාදි “යාව සක්කාරසම්මානප්පත්තො වතායං චිත්තො ගහපති” ති. තං සුත්වා සත්ථා ධම්මපදෙ ඉමං ගාථමාහ –

“සද්ධො සිලෙන සම්පන්නො, යසො හොගසමප්පිතො;
යං යං පදෙසං හජති, තත්ථ තත්ථෙව පුජිතො” ති. (ධ. ප. 303);

සො තතො පට්ඨාය අරියසාවකානංයෙව උපාසකානං පඤ්චති සතෙහි පරිවුතො විවරති. අථ නං සත්ථා අපරභාගෙ උපාසකෙ පටිපාටියා ධානන්තරෙ යපෙන්තො චිත්තසංයුත්තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා ධම්මකථිකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

හත්ථකආලවකවත්ථු

251. වතුත්ථෙ වතුහි සඨගහවත්ථුහීති වතුබ්බිධෙන සඨගහවත්ථුනා පරිසං සඨගණ්හන්තානං හත්ථකො ආලවකො අග්ගොති දස්සෙති. අයං කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතියං කුලසරෙ නිබ්බන්තො අපරභාගෙ සත්ථු ධම්මකථං සුණන්තො සත්ථාරං වතුහි සඨගහවත්ථුහි සමන්තාගතං එකං උපාසකං ධානන්තරෙ යපෙන්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං ධානන්තරං පත්ථෙසි. සො කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ ආලවිට්ඨෙ ආලවිතගරෙ ආලවකස්ස රඤ්ඤො ගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි, ස්වෙ හත්තවාටියා සද්ධිං ආලවකස්ස පෙසෙතබ්බො අහොසි.

තත්තායං අනුපුබ්බිකථා – එකදිවසං කිර ආලවකො රාජා මීගවත්ථාය අරඤ්ඤං ගන්ත්වා එකං මීගං අනුබන්ධිත්වා සාතෙත්වා ඡිත්දිත්වා ධනුකොටියං ලගෙත්වා නිවත්තෙත්වා ආගච්ඡන්තො වාතාතපෙන කිලන්තකායො එකං සන්දව්ඡායං නිග්‍රොධරුක්ඛමුලං පවිසිත්වා නිසිදි. අථ නං මුහුත්තං දරථං විනොදෙන්වා නික්ඛමන්තං රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා “තිට්ඨ තිට්ඨ, හක්ඛොසි මෙ” ති හත්ථෙ ගණ්හි. සො දළ්භං ගහිතන්තා අඤ්ඤං උපායං අපස්සන්තො “දෙවසිකං තෙ එකෙකපුරිසෙන සද්ධිං වාටිහත්තං පෙසෙස්සාමි” ති වත්ථා නගරං ගතො. තතො පට්ඨාය බන්ධනාගාරතො එකෙකමනුස්සෙන සද්ධිං වාටිහත්තං පෙසෙසි. එතෙනෙව නියාමෙන බන්ධනාගාරෙ මනුස්සෙසු බිණෙසු “මහල්ලකමනුස්සෙසු ගස්භමානෙසු රට්ඨබොහො හොති” ති තෙ අග්ගහෙත්වා දහරකුමාරෙ ගණ්හිතුං ආරභිංසු. තතො පට්ඨාය නගරෙ දාරකමාතරො ව ගබ්හිනියො ව අඤ්ඤං රට්ඨං ගච්ඡන්ති.

තස්මිං සමයෙ සත්ථා පව්වුසසමයන්තෙ ලොකං වොලොකෙන්තො ආලවකකුමාරස්ස තිණ්ණං මග්ගඵලානං උපනිස්සයං දිස්වා “අයං කුමාරො කප්පසතසහස්සං පත්ථිතපත්ථනො දෙවලොකා වචිත්වා ආලවකරඤ්ඤො ගෙහෙ නිබ්බන්තො, අඤ්ඤං කුමාරං අලහන්තා ස්වෙ කුමාරං වාටිහත්තෙන සද්ධිං ගහෙත්වා ගච්ඡිස්සන්ති” ති චිත්තෙන්වා සායන්හසමයෙ අඤ්ඤාතකවෙසෙන ආලවකස්ස යක්ඛස්ස භවනද්වාරං ගන්ත්වා තස්ස දොවාරිකං ගද්‍රහං නාම යක්ඛං භවනං පවිසනත්ථාය යාවි. සො ආහ – “භගවා තුම්හෙ පවිසථ, මය්හං පන ආලවකස්ස අනාරොවනං නාම අයුත්ත” ති. සො භිමවන්තෙ යක්ඛසමාගමං ගතස්ස ආලවකස්ස සන්තිකං අගමාසි. සත්ථාපි තං භවනං පවිසිත්වා ආලවකස්ස නිසිද්ධපල්ලඛකෙ නිසිදි.

තස්මිං සමයෙ සාතාගිරහෙමවතා ආලවකස්ස භවනමත්ථකෙන යක්ඛසමාගමං ගච්ඡන්තා අත්තනො ගමනෙ අසම්පජ්ජමානෙ “කිං නු බො කාරණ” ති ආවජ්ජෙන්තා සත්ථාරං ආලවකස්ස භවනෙ නිසින්නං දිස්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා යක්ඛසමාගමං ගන්ත්වා ආලවකස්ස තුව්ඨිං පවෙදයිංසු – “ලාභා තෙ, ආවුසො ආලවක, යස්ස තෙ සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලො භවනෙ නිසින්නො, ගන්ත්වා සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුණාහි” ති. සො තෙසං කථං සුත්වා චිත්තෙසි – “ඉමෙ එකස්ස මුණ්ඩකසමණස්ස මම පල්ලඛකෙ නිසින්නභාවං කට්ඨන්ති” ති අනත්තමනො කොධාභිභූතො හුත්වා “අජ්ජ මය්හං එතෙන සමණෙන සද්ධිං සඨගාමො භවිස්සති, තත්ථ මෙ සභායා නාම හොථා” ති දක්ඛිණපාදං උක්ඛිපිත්වා සට්ඨියොජනමත්තං පබ්බතකුටං අක්කමි, තං භිජ්ජිත්වා ද්විධා අහොසි. ඉතො පට්ඨාය ආලවකයුද්ධං චිත්ථාරෙතබ්බං. ආලවකො පන සබ්බරත්තිං තථාගතෙන සද්ධිං නානප්පකාරෙන යුජ්ඣන්තොපි කිඤ්චි කාතුං අසක්කොන්තො සත්ථාරං උපසඤ්ඤාමිත්වා අට්ඨ පඤ්ඤෙ පුච්ඡි, සත්ථා විස්සජ්ජෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. චිත්ථාරෙත්වා කට්ඨකුකාමෙන ආලවකසුත්තවණ්ණනා (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.246) ඔලොකෙතබ්බො.

පුනර්විමසන උට්ඨිතෙ අරුණෙ වාට්ඨානාභරණවෙලාය සකලනගරෙ ගහෙනබ්බසුත්තං දාරකං අදිස්වා රක්ඛො ආරොවෙසුං. රාජා ආහ – “ගණ්ඨිකං අයුත්තට්ඨානෙ පන අත්ථි, තානා”ති. ආම, දෙව, අප්ප රාජකුලෙ පුත්තො ජාතොති. ගච්ඡට්, තානා, මයං ජීවත්තා පුත්තං ලභිස්සාම, වාට්ඨානෙන නං පෙසෙට්ඨාති. තෙ දෙවියා වික්කන්දමානාය දාරකං ගහෙන්වා වාට්ඨානෙන සද්ධිං ආලවකස්ස භවනද්වාරං ගන්ත්වා “හන්ද, අයා, තව භාගං පට්ඨිතාහි”ති ආහංසු. ආලවකො තෙසං කථං සුත්වා අරියසාවකත්තා ලප්පමානො අධොමුඛො නිසීදි. අථ නං සත්ථා ආහ – “ඉදානි තෙ, ආලවක, ලප්පනකිච්චං නත්ථි, දාරකං ගහෙන්වා මම හත්ථෙ යපෙහි”ති. තෙ රාජපුරිසා ආලවකකුමාරං ආලවකස්ස හත්ථෙ යපෙසුං, ආලවකො තං ආදාය දසබලස්ස හත්ථෙ යපෙසි, සත්ථා පටිග්ගණ්ඨිත්වා පුන ආලවකස්ස හත්ථෙ යපෙසි, ආලවකො තං ගහෙන්වා රාජපුරිසානං හත්ථෙ යපෙසි. ඉතිස්ස හත්ථො හත්ථං ගතත්තා “හත්ථකො ආලවකො”ත්ථෙව නාමං අකංසු.

අථ නං තෙ රාජපුරිසා තුට්ඨමානසා ආදාය රක්ඛො සන්තිකං අගමංසු. රාජා තං දිස්වා “අප්ප වාට්ඨානං න සම්පට්ඨිතී”ති සඤ්ඤං කත්වා “කස්මා, තානා, එවමෙව ආගතත්ථා”ති ආහ. දෙව, රාජකුලස්ස තුට්ඨි ව වඩ්ඨි ව, සත්ථා ආලවකස්ස භවනෙ නිසීදිත්වා ආලවකං දමෙන්වා උපාසකත්තෙ පතිට්ඨාපෙන්වා කුමාරං අමහාකං දාපෙසීති. සත්ථාපි ආලවකං පත්තච්චරං ගාභාපෙන්වා ආලවිනගරාහිමුඛො පායාසි. සො නගරං උපසංකිමන්තො ලප්පිත්වා ව ඔසක්කති. සත්ථා නං ඔලොකෙන්වා “ලප්පසි, ආලවකා”ති පුච්ඡි. ආම, හන්තෙ, නගරවාසීනො මං නිස්සාය මාතිමරණං පිතිමරණං පුත්තදාරමරණඤ්ච පාපුණ්ණං. තෙ මං පස්සිත්වා දණ්ඩෙහිපි ලෙඩ්චුහිපි පහරිස්සන්ති. තස්මා ඔසක්කාමි, හන්තෙති. “ආලවක, නත්ථි තෙ මයා සද්ධිං ගච්ඡන්තස්ස භයං, විස්සත්ථො එහි”ති වත්වා නගරස්ස අවිදුරෙ යානෙ වනසණ්ඩෙ අට්ඨාසි. ආලවකරාජාපි නාගරෙ ගහෙන්වා සත්ථු පච්චුග්ගමනං ගතො. සත්ථා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි, දෙසනාවසානෙ චතුරාසීති පාණසහස්සානි අමතපානං පිට්ඨං. තෙ ආලවකස්ස තත්ථෙව වසනට්ඨානං කත්වා අනුසංචච්ඡරං බලිකම්මං පට්ඨපෙසුං.

ආලවකොපි නාගරෙ ධම්මිකාය රක්ඛාය සඬගණ්ඨි. සොපි ආලවකකුමාරො වුඩ්ඨිප්පත්තො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා තිණි මග්ගඵලානි පට්ඨිප්පකි. සො සබ්බකාලං අරියසාවකඋපාසකානං පඤ්චති සතෙහි පරිවුතො වරති. අපේකදිවසං තෙහි උපාසකෙහි සද්ධිං සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. සත්ථා සුවිනිතං පරිසං දිස්වා “මහති තෙ, ආලවක, පරිසා, කථං තං සඬගණ්ඨාසි”ති ආහ. හගවා දානෙන තුස්සන්තං දානෙන සඬගණ්ඨාමි, පියවචනෙන තුස්සන්තං පියවචනෙන සඬගණ්ඨාමි, උප්පන්නෙසු කිච්චෙසු තෙසං නිත්ථරණෙන තුස්සන්තං උප්පන්නකිච්චනිත්ථරණෙන සඬගණ්ඨාමි, සමානත්තට්ඨානෙන තුස්සන්තං සමානත්තතාය සඬගණ්ඨාමිති. එවමෙන වත්ථු සමුට්ඨිතං. අථ සත්ථා අපරභාගෙ ජෙතවනෙ නිසීදිත්වා උපාසකෙ යානත්තරෙසු යපෙන්තො හත්ථකං ආලවකං චතුහි සඬගහවත්ථුහි පරිසං සඬගණ්ඨන්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසීති.

මහානාමසක්කවත්ථු

252. පඤ්චමෙ පණ්ණදායකානන්ති පණ්ණරසදායකානං මහානාමො සක්කො අග්ගොති දස්සෙති. සො කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතියං කුලගෙහෙ නිබ්බත්තො සත්ථු ධම්මකථං සුණන්තො සත්ථාරං එකං උපාසකං පණ්ණරසදායකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සො කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ කපිලවත්ථුපුරෙ සකාරාජකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො දසබලස්ස පයමදස්සනෙයෙව සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි.

අපේකස්මිං සමයෙ සත්ථා වෙරඤ්ජායං වස්සාවාසං වසිත්වා අනුපුබ්බෙන කපිලවත්ථුපුරං ගන්ත්වා නිග්‍රොධාරාමෙ පට්ඨවසති. මහානාමො “සත්ථා ආගතො”ති සුත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීන්තො සත්ථාරං එවමාහ – “හගවා සුතමෙන ‘භික්ඛුසඬ්ඨො කිර වෙරඤ්ජායං භික්ඛාවාරෙන කිලමති’ති, මම චතුමාසං භික්ඛුසඬ්ඨස්ස පටිජග්ගෙන පටිඤ්ඤං දෙට්, අහං භික්ඛුසඬ්ඨස්ස සරිරෙ ඔජං පවෙසෙස්සාමි”ති. සත්ථා අධිවාසෙසි. සො සත්ථු අධිවාසනං විදිත්වා පුනර්විමසනො පට්ඨාය බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං පණ්ණරසභොජනචතුර්ධුරාදීහි පටිජග්ගිත්වා පුන චතුමාසං පටිඤ්ඤං ගහෙන්වා අට්ඨ මාසෙ පුරන්ත්වා පුන චතුමාසං පටිඤ්ඤං ගහෙන්වා සකලසංචච්ඡරං පටිජග්ගි. සත්ථා තතො පරං පටිඤ්ඤං නාදාසි. මහානාමො පන තතො පට්ඨාය අපරාපරං සම්පත්තභික්ඛුසඬ්ඨස්ස තෙනෙව නියාමෙන සක්කාරං කරොති. තස්ස සො ගුණො සකලජම්බුදීපෙ පාකටො ජාතො. එවමෙන වත්ථු සමුට්ඨිතං. සත්ථා පන අපරභාගෙ ජෙතවනෙ නිසීදිත්වා මහානාමං සක්කං පණ්ණදායකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසීති.

උග්ගහපතිවත්ථු

253. ඡට්ඨෙ මනාපදායකානන්ති මනාපං විත්තරුචිතභොජනං දායකානං උග්ගො ගහපති, වෙසාලිකො අග්ගොති දස්සෙති. සො කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතියං කුලගෙහෙ නිබ්බත්තො අපරභාගෙ සත්ථු ධම්මකථං සුණන්තො සත්ථාරං එකං උපාසකං මනාපදායකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සො කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ වෙසාලියං සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බත්ති. තස්ස ජාතකාලෙ නාමං අනියාමිතං. අපරභාගෙ පනස්ස අත්තභාවොපි උග්ගතො අහොසි සමීද්ධො, අලඬකතතොරණං විය උස්සිතවිත්තපටො විය ව අතිවිරොචිත්ථ. ගුණාපිස්ස උග්ගතා අහෙසුං. සො ඉමෙසං

ද්විත්වනම්පි උග්ගතත්තා උග්ගසෙට්ඨිත්වෙව සංඛං ගතො. සො පනායං දසබ්බසංස පටිමදස්සනෙයෙව සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය අපරභාගෙ තිණ්ඨි මග්ගඵලානි සච්ඡාකාසි. සො අත්තනො මහල්ලකකාලෙ රහොගතො නිසිදිත්වා වින්තෙසි – “යං යං මය්හං පියං මනාපං, තං තදෙව දසබ්බසංස දස්සාමි, ඉදං මෙ සත්ථු සම්මුඛාපි සුතං ‘මනාපදායී ලභතෙ මනාප’”න්ති. අට්ඨස්ස එතදහොසි – “අපි නු බො මෙ වින්තං ජානිත්වා සත්ථාපි නිවෙසනද්වාරං ආගච්ඡෙය්‍යා”ති.

සත්ථාපි බො තස්ස වින්තං ඤාත්වා භික්ඛුසංඝපරිවුතො නිවෙසනද්වාරෙයෙව පාතුරහොසි. සො “සත්ථා ආගතො”ති සුත්වා අතිවිය උස්සාහජාතො දසබ්බසංස සන්තිකං ගන්ත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා සත්ථු පත්තං පටිග්ගහෙත්වා සරං පවෙසෙත්වා පඤ්ඤාත්තවරබුද්ධාසනෙ සත්ථාරං, අවසෙසආසනෙසු භික්ඛුසංඝං නිසිදාපෙත්වා බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසංඝං නානග්ගරසෙහි පරිවිසිත්වා භත්තකිච්චපරියොසානෙ එකමන්තං නිසිදිත්වා එවමාහ – “සම්මුඛා මෙතං, භත්තෙ, භගවතො සුතං සම්මුඛා පටිග්ගහිතං ‘මනාපදායී ලභතෙ මනාප’”න්ති. යං යං, භත්තෙ, මය්හං මනාපං, තං තං මයා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසංඝස්ස දින්නමෙවා”ති සත්ථාරං ජානාපෙත්වා තතො පට්ඨාය යං යං තස්ස මනාපං, තං තං බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසංඝස්ස දෙති. තං පන සංඛං පඤ්චකනිපාතෙ උග්ගසුත්තෙ වින්ථාරතො ආගමීස්සති. එවමෙතං වත්ථු සමුට්ඨිතං. සත්ථා අපරභාගෙ ජෙනවනෙ විහරන්තො තං උපාසකං මනාපදායකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසීති.

උග්ගතගහපතිවත්ථු

254. සත්තමෙ සඬ්ඝුපට්ඨාකානන්ති භික්ඛුසංඝස්ස උපට්ඨාකානං හත්ථිගාමකො උග්ගතො ගහපති, අග්ගොති දස්සෙති. සොපි පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ හංසවතියං කුලගෙහෙ නිබ්බත්තො අපරභාගෙ සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා සත්ථාරං එකං උපාසකං සඬ්ඝුපට්ඨාකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සො කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ හත්ථිගාමෙ සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බත්ති, තස්ස උග්ගතකුමාරොති නාමං අකංසු.

සො අපරභාගෙ සරාචාසෙ පතිට්ඨිතො පිතු අච්චයෙන සෙට්ඨිට්ඨානං පාපුණි. තෙන සමයෙන සත්ථා භික්ඛුසංඝපරිවුතො වාරිකං වරන්තො හත්ථිගාමං පත්වා නාගවනුය්‍යානෙ විහරති. තදා අයං උග්ගතසෙට්ඨි සත්තාහං පානමදමන්තො හුත්වා නාටකෙහි පරිවුතො නාගවනුය්‍යානං ගන්ත්වා පරිවාරයමානො දසබ්බං දිස්වා බලවහිරොත්තප්පං පච්චුපට්ඨාපෙසි. අට්ඨස්ස සත්ථාරං උපසංඝිකමන්තස්ස සංඛො සුරාමදො අබ්භත්ථං අගමාසි. සො සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි. අට්ඨස්ස සත්ථා ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ තිණ්ඨි මග්ගඵලානි පටිච්ඡෙසි. තතො පට්ඨාය නාටකානි “තුම්භෙ යථාසුඛං ගච්ඡා”ති විස්සජ්ජෙත්වා දානාභිරතො හුත්වා භික්ඛුසංඝස්ස දානමෙව දෙති. දෙවතා රත්තිභාගසමන්තරෙ ආගන්ත්වා සෙට්ඨිස්ස ආරොචෙත්ති – “ගහපති, අසුකො භික්ඛු තෙවිජ්ජො, අසුකො භික්ඛු ජලභිඤ්ඤො, අසුකො සීලවා, අසුකො දුස්සීලො”ති. සො තාසං වචනං සුත්වාපි ගුණං තාව යථාභුතතො ජානාති, දෙය්‍යධම්මං පන සමචිත්තෙනෙව දෙති. සත්ථු සන්තිකෙ නිසිදිත්වාපි තමෙව ගුණං කථෙති. අපරභාගෙ සත්ථා ජෙනවනෙ නිසිදිත්වා තං ගහපතිං සඬ්ඝුපට්ඨාකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසීති.

සුරම්ඛට්ඨවත්ථු

255. අට්ඨමෙ අවෙච්චප්පසන්නානන්ති අවිගච්ඡනසභාවෙන අවලෙන පසාදෙන සමන්තාගතානං සුරම්ඛට්ඨො අග්ගොති දස්සෙති. අයං කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ හංසවතියං කුලගෙහෙ නිබ්බත්තො සත්ථු ධම්මකථං සුත්වා සත්ථාරං එකං උපාසකං අවෙච්චප්පසන්නානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සො කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බත්ති, සුරම්ඛට්ඨොතිස්ස නාමං අකංසු.

සො අපරභාගෙ වයප්පත්තො සරාචාසෙ පතිට්ඨාය අඤ්ඤාතිත්ථියානං උපට්ඨාකො හුත්වා වරති. අට්ඨ සත්ථා පච්චුසසමයෙ ලොකං වොලොකෙන්නො තස්ස සොනාපත්තිමග්ගහෙතුං දිස්වා භික්ඛාචාරවෙලාය නිවෙසනද්වාරං අගමාසි. සො දසබ්බං දිස්වා වින්තෙසි – “සමණො ගොතමො මහාකුලෙ වෙව ජාතො, ලොකෙ ව අභිඤ්ඤාතො, තෙනස්ස සන්තිකං අගමනං නාම න යුත්ත”න්ති සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා පාදෙසු වන්දිත්වා පත්තං ගහෙත්වා සරං පවෙසෙත්වා මහාරහෙ පල්ලඬ්ඨකෙ නිසිදාපෙත්වා භික්ඛං දත්වා භත්තකිච්චපරියොසානෙ එකමන්තං නිසිදි. සත්ථා තස්ස වරිතවසෙන ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. සත්ථාපි තං දමෙත්වා විහාරමෙව ගතො.

තතො මාරො වින්තෙසි – “අයං සුරම්ඛට්ඨො නාම අම්භාකං සන්නකො, සත්ථා පනස්ස අප්ප ගෙහං ගතො, කිං නු බො සත්ථු ධම්මං සුත්වා මග්ගපාතුභාවං අකරිත්ථාති යාවස්ස මම විසයා අතික්කන්තභාවං වා අනතික්කන්තභාවං වා ජානාමි”ති අත්තනො කාමරූපිතාය දසබ්බසංස සරික්ඛකං රූපං මාපෙත්වා චීවරග්ගහණමපි පත්තග්ගහණමපි බුද්ධාකප්පෙනෙව කත්වා ද්විත්තිංසලක්ඛණධරො හුත්වා සුරම්ඛට්ඨස්ස ගෙහද්වාරෙ අට්ඨාසි. සුරම්ඛට්ඨොපි “පුන දසබ්බලො ආගතො”ති සුත්වා “බුද්ධානං අතිය්‍යානිකගමනං නාම නත්ථි, කෙන නු බො කාරණෙන ආගතො”ති වෙගෙන “දසබ්බලො”ති සඤ්ඤාය තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා අභිවාදෙත්වා එකමන්තං ධීතො, “භත්තෙ, තුම්භෙ

ඉදානෙව ඉමස්මිං ගෙහෙ හත්තකිව්වං කත්වා ගතා, කිං නු බො කාරණං පටිච්ච පුන ආගතත්වා”ති ආහ. “සුරම්බට්ඨ මයා ධම්මං කට්ඨන්තෙන එකං අනුපධාරෙත්වා කට්ඨං. මයා හි පඤ්චක්ඛන්ධා ‘සබ්බෙව අනිච්චා දුක්ඛා අනත්තා’ති කට්ඨා, න පනෙනෙ සබ්බෙව එවරුපා. එකච්චෙ හි ඛන්ධා නිච්චා ධූවා සස්සතා අත්ථි”ති ආහ.

තතො සුරම්බට්ඨො චිත්තෙසි – “අයං කථා අනිච්ච සාරියා. බුද්ධානඤ්ඤි අනුපධාරෙත්වා කට්ඨං නාම නත්ථි, දසබලස්ස මාරො කිර පටිපක්ඛො, අද්ධා අයං මාරො භවිස්සති”ති චිත්තෙත්වා – “මාරොසි ත්ව”න්ති ආහ. අරියසාවකෙන කට්ඨකථා තස්ස ඵරසුප්පභාරො විය අහොසි, තස්මා සකභාවෙන යාතුං අසක්කොන්තො “ආම, සුරම්බට්ඨ, අහං මාරො”ති ආහ. “තාදිසානං මාරානං සතම්පි සහස්සම්පි ආගන්ත්වා මම සද්ධං වාලෙතුං න සක්කොති, මහාගොතමො දසබලො මය්හං ධම්මං දෙසෙන්නො ‘සබ්බෙව සබ්බාරා අනිච්චා’ති බොධෙත්වා දෙසෙසි, මා මෙ සරද්ධාරෙ තිට්ඨා”ති අච්ඡරං පහරි. මාරො තස්ස වචනං සුත්වා පටිප්ඵරිත්වා කට්ඨං අසක්කොන්තො තත්ථෙව අත්තරධාසි. සුරම්බට්ඨොපි සායන්භසමයෙ සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා මාරෙන කතකිරියං කට්ඨෙත්වා, “හත්තෙ, එවං මාරො මම සද්ධං වාලෙතුං වායමිත්වා”ති ආහ. සත්ථා එතදෙව කාරණං අට්ඨුපත්තිං කත්වා ඉමස්මිං සාසනෙ සුරම්බට්ඨං අවෙච්චප්පසන්නානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

ජීවකචන්ද්‍ර

256. නවමෙ පුග්ගලප්පසන්නානන්ති පුග්ගලියප්පසාදෙන සමන්තාගතානං උපාසකානං ජීවකො කොමාරභව්වො අග්ගොති දස්සෙති. සො හි පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතියං කුලගෙහෙ නිබ්බත්තො . සත්ථු ධම්මකථං සුඤ්ඤාන්තො සත්ථාරං එකං උපාසකං පුග්ගලප්පසන්නානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සො කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ රාජගහනගරෙ අභයරාජකුමාරං පටිච්ච සාලවතියා නාම රුපුපථිවතියා කුච්ඡිමිති නිබ්බත්තො. රුපුපථිවතියො ව නාම විජාතකාලෙ සවෙ පුත්තො භොති, ඡඩ්ඛෙත්ති. සවෙ ධිතා, පටිප්ඵගන්ති. ඉති සා තං දාරකං කත්තරසුප්පකෙන සඬිකාරකුටෙ ඡඩ්ඛාපෙසි. අථ නං අභයො රාජකුමාරො රාජුපට්ඨානං ගච්ඡන්තො තං දිස්වා “කිං, භණෙ, එතං කාකෙහි සම්පරිකිණ්ණ”න්ති මනුස්සෙ පෙසෙත්වා “දාරකො දෙවා”ති. ජීවති, භණෙති, “ජීවති, දෙවා”ති සුත්වා අත්තතො අත්තෙපුරෙ පොසාපෙසි. තස්ස ජීවතීති කට්ඨන්තා ජීවකොති නාමං අකංසු, කුමාරෙන පොසාපිතොති කොමාරභව්වොති නාමං අකංසු.

සො අත්තතො සොළසවස්සුද්දෙසිකකාලෙ තක්කසිලං ගන්ත්වා වෙජ්ජසිප්පං උග්ගණ්ඨිත්වා බිම්බිසාරරඤ්ඤො සන්තිකා සක්කාරං ලභිත්වා චණ්ඩපථ්ථොතස්ස රඤ්ඤො රොගං ථාසුකං අකාසි. සො තස්ස පඤ්ච තණ්ඩුලසකට්ඨකානි සොළස කභාපණසහස්සානි දුස්සසහස්සපරිවාරං අනග්ගං සිවෙයාකං දුස්සයුගඤ්ච පෙසෙසි. තස්මිං සමයෙ සත්ථා රාජගහං උපනිස්සාය ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ විහරති. ජීවකො සත්ථු උස්සන්නධාතුකෙ කායෙ විරෙවනං දත්වා හෙසජ්ජං කරොන්තො “චත්තාරො පටිච්චා මම සන්තකාව භොන්තු”ති සත්ථාරං අත්තතො විහාරෙ වසාපෙත්වා සත්ථු හෙසජ්ජං කත්වා තං දුස්සයුගං උපනෙත්වා “ඉදං, හත්තෙ, තුම්භෙයෙව පරිභොගං කරොවා”ති වත්වා තෙන සද්ධිං ලද්ධං දුස්සසහස්සං භික්ඛුසඬ්ඨස්ස අදාසි. අයමෙත්ථ සබ්බෙපො, විත්ථාරෙන පන ජීවකචන්ද්‍ර ඛන්ධකෙ (මහාව. 326 ආදයො) ආගතමෙව. සත්ථා අපරභාගෙ ජෙනවනෙ විහරන්තො ජීවකං කොමාරභව්වං පුග්ගලප්පසන්නානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

නකුලපිතුගහපතිචන්ද්‍ර

257. දසමෙ විස්සාසකානන්ති විස්සාසිකකථං කට්ඨන්තානං උපාසකානං අත්තරෙ, නකුලපිතා ගහපති, අග්ගොති දස්සෙති. සො කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතියං කුලගෙහෙ නිබ්බත්තො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුඤ්ඤාන්තො සත්ථාරං එකං උපාසකං විස්සාසකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සො කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ භග්ගරට්ඨෙ සුසුමාරගිරිනගරෙ සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බත්ති. සත්ථාපි භික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතො වාරිකං වරමානො තං නගරං පත්වා හෙසකළාවනෙ විහරති. අථායං, නකුලපිතා ගහපති, සුසුමාරගිරිවාසීහි සද්ධිං සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා පඨමදස්සනෙනෙව සො ව භරියා වස්ස දසබලං “අයං අම්භාකං පුත්තො”ති සඤ්ඤං පට්ඨපෙත්වා උභොපි සත්ථු පාදෙසු නිපතීත්වා, “තාත, ත්වං එත්තකං කාලං අම්භෙ ඡඩ්ඛෙත්වා කහං විවරසි”ති ආහංසු. අයං කිර, නකුලපිතා ගහපති, පුබ්බෙ පඤ්ච ජාතිසතානි දසබලස්ස පිතා අහොසි, පඤ්ච ජාතිසතානි චූළපිතා, පඤ්ච ජාතිසතානි මහාපිතා, පඤ්ච ජාතිසතානි මාතුලො, නකුලමාතාපි පඤ්ච ජාතිසතානි මාතා අහොසි, පඤ්ච ජාතිසතානි චූළමාතා, පඤ්ච ජාතිසතානි මහාමාතා, පඤ්ච ජාතිසතානි පිතුච්ඡා. ඉති දීඝරත්තං අනුගතසිනෙහත්තා දසබලං දිස්වා “පුත්තො”ති සඤ්ඤං කත්වා සණ්ඨාතුං නාසක්ඛිංසු. සත්ථා යාව තෙසං විත්තං සඤ්ඤන්තිං න ගච්ඡති, තාව “අපෙථා”ති නාවොව. අථ තෙසං යථාමනෙතෙව සතිං පටිලභිත්වා මජ්ඣන්තභූතානං ආසයං ඤත්වා ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ උභොපි සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු.

සත්ථා අපරභාගෙ තෙසං මහල්ලකකාලෙ පුන තං නගරං අගමාසි. තෙ “සත්ථා ආගතො”ති සුත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා ස්වානතාය නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙ අත්තතො නිවෙසනෙ බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං නානග්ගරසෙහි පරිවිසිත්වා සත්ථාරං කතභත්තකිව්වං උපසඬ්ඨමිත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසීන්තො බො නකුලපිතා ගහපති, භගවත්තං එතදවොච – “යතො මෙ, හත්තෙ, නකුලමාතා ගහපතානි,

දහරස්සෙව දහරා ආනිතා, නාහිජානාමී නකුලමාතරං ගහපතානිං මනසාපි අතිවරිතා, කුතො පන කායෙන. ඉච්ඡෙයාම මයං, හන්තෙ, දිට්ඨෙ වෙව ධම්මෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං පස්සිතුං අභිසම්පරායඤ්ඤා අඤ්ඤාමඤ්ඤං පස්සිතුං”නිති. නකුලමාතාපි ඛො, ගහපතානී, හගවන්තං එතදවොච – “යතො අහං, හන්තෙ, නකුලපිතුනො ගහපතිස්ස දහරස්සෙව දහරා ආනිතා, නාහිජානාමී නකුලපිතරං ගහපතිං මනසාපි අතිවරිතා, කුතො පන කායෙන. ඉච්ඡෙයාම මයං, හන්තෙ, දිට්ඨෙ වෙව ධම්මෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං පස්සිතුං අභිසම්පරායඤ්ඤා අඤ්ඤාමඤ්ඤං පස්සිතුං”නිති. අප් අපරභාගෙ සත්ථා ජෙතවනෙ නිසීදිත්වා උපාසකෙ පටිපාටියා ධානන්තරෙසු යපෙන්තො ඉමං ඉමෙසං ද්විත්තමිපි කපං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා නකුලපිතරං ගහපතිං විස්සාසකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසීති.

ජට්ඨවග්ගවණ්ණනා.

දසසුත්තපටිමණ්ඩිතාය උපාසකපාළියා වණ්ණනා නිව්ඨිතා.

14. එතදග්ගවග්ගො

(14) 7. සත්තමඑතදග්ගවග්ගො

සුජාතාවත්ථු

258. උපාසිකාපාළියා පයමෙ පයමං සරණං ගච්ඡන්තිනන්ති සබ්බපයමං සරණෙසු පතිට්ඨිතානං උපාසිකානං, සුජාතා නාම, සෙනියධීතා අග්ගාති දස්සෙති. සාපි පදුමුත්තරවුද්ධකාලෙ හංසවතියං කුලගෙහෙ නිබ්බන්තා අපරභාගෙ සත්ථු ධම්මකපං සුණන්ති සත්ථාරං එකං උපාසිකං පයමං සරණං ගච්ඡන්තිනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා අධිකාරං කත්වා තං ධානන්තරං පත්ථෙසි. සා කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා අම්භාකං සත්ථු නිබ්බන්තිතො පුරෙතරමෙව උරුවෙලායං සෙනානිගමෙ සෙනියකුට්ඨිකස්ස ගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තා එකස්මිං නිග්ගොධමුලෙ පත්ථනං අකාසි – “සචෙ සමජාතිකං කුලසරං ගන්ත්වා පයමගබ්බෙහ පුත්තං ලභිස්සාමි, අනුසංවච්ඡරං බලිකම්මං කරිස්සාමි”ති. තස්සා සා පත්ථනා සමිප්පකි.

සා මහාසත්තස්ස දුක්කරකාරිකං කරොන්තස්ස ජට්ඨෙ වස්සෙ පරිපුණ්ණෙ විසාබ්බපුණ්ණමදිවසෙ “පාතොච බලිකම්මං කරිස්සාමි”ති රත්තියා පච්චුසසමයං පච්චුට්ඨාය ධෙනුයො දුභාපෙසි. වච්ඡකා ධෙනුනං ථනමූලං න ආගමංසු, ථනමූලෙ නවභාජනමිති උපනීතමත්තෙ අත්තනොච ධම්මතාය බීරධාරා පතිංසු. තං අච්ඡරියං දිස්වා, සුජාතා, සහත්ථෙතෙව බීරං ගණ්හිත්වා නවභාජනෙ පක්ඛිපිත්වා සහත්ථෙතෙව අග්ගිං කත්වා පච්ඡං ආරභි. තස්මිං පායාසෙ පච්චමානෙ මහන්තමහන්තා බුබ්බුලා උට්ඨහිත්වා දක්ඛිණාවත්තා හුත්වා සඤ්චරන්ති, එකච්ඡිතමිපි බග්ගි න නිග්ගච්ඡති. මහාබුග්ගා ඡත්තං ධාරෙසි, වත්තාරො ලොකපාලා බග්ගහත්ථා ආරක්ඛං ගණ්හිංසු, සක්කො අලාතානි සමානෙන්තො අග්ගිං ඡාලෙසි. දෙවතා වතුසු දිපෙසු ඔපං සංහරිත්වා තත්ථ පක්ඛිපිංසු. සුජාතා, එකදිවසෙයෙව ඉමානි අච්ඡරියානි දිස්වා පුණ්ණාදාසිං ආමන්තෙසි – “අම්ම, පුණ්ණෙ අප්ප අම්භාකං දෙවතා අතිවිය පසන්නා, මයා එත්තකං කාලං එචරුපං අච්ඡරියං නාම න දිට්ඨපුබ්බං, වෙගෙන ගන්ත්වා දෙවට්ඨානං පටිජග්ගාමි”ති. සා “සාධු, අයො”ති තස්සා වචනං සම්පට්ච්ඡිත්වා තුරිතතුරිතා රුක්ඛමූලං අගමාසි.

බොධිසත්තොපි බො භික්ඛාචාරකාලං ආගමයමානො පාතොච ගන්ත්වා රුක්ඛමූලෙ නිසීදි. රුක්ඛමූලං සොධනත්ථාය ගතා පුණ්ණා ආගන්ත්වා සුජාතාය ආරොචෙසි – “දෙවතා රුක්ඛමූලෙ නිසීන්තා”ති. සුජාතා, “සචෙ ජෙ සච්චං හණ්සි, අදාසිං කරොමි”ති වත්වා සබ්බපසාධනං පසාධෙත්වා සතසහස්සග්ගසනකෙ සුවණ්ණථාලෙ පායාසං වඩ්ඨෙත්වා අපරාය සුවණ්ණපාතියා පිදහිත්වා සෙතවත්ථෙතෙ සම්පලිවෙයෙත්වා සමන්තා ගන්ධදාමමාලාදාමානි ඔසාරෙත්වා උක්ඛිපිත්වා ගන්ත්වා මහාපුරිසං දිස්වා බලවපිතිං උප්පාදෙන්වා දිට්ඨට්ඨානතො පට්ඨාය ඔණනොණතා ගන්ත්වා සීසතො ථාලං ඔතාරෙත්වා විවරිත්වා සහෙව පාතියා පායාසං මහාපුරිසස්ස හත්ථෙ යපෙන්වා වන්දිත්වා “යථා මය්හං මනාරොථො නිප්ථන්තො, එවං තුම්භාකමිපි නිප්ථන්තො”ති වත්වා පක්කාමි. බොධිසත්තො තෙරඤ්ජරාය නදියා තීරං ගන්ත්වා සුවණ්ණථාලං තීරෙ යපෙන්වා න්හත්වා පච්චුත්තරිත්වා එකුනපණ්ණාස පිණ්ඩෙ කරොන්තො පායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා සුවණ්ණපාතී නදියා සම්පවාහෙන්වා අනුක්කමෙන බොධිමණ්ඩං ආරුග්ග සබ්බඤ්ඤානං පත්වා සත්තසත්තාහං බොධිමණ්ඩෙ අතික්කමිත්වා ඉසිපතනෙ මිගදායෙ පවත්තිතවරධම්මවක්කො සුජාතාය පුත්තස්ස යසදාරකස්ස උපනිස්සයං දිස්වා ගන්ත්වා අඤ්ඤාතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ නිසීදි.

යසොපි කුලපුත්තො රත්තිභාගසමන්තරෙ විවටං ඉත්ථාගාරං දිස්වා සඤ්ජාතසංවෙගො “උපද්දුතං වත, හො, උපසට්ඨං වත, හො”ති වත්වා නිවෙසනතො නික්ඛමිත්වාච බහිනගරෙ සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ධම්මදෙසනං සුත්වා තිණි මග්ගථලානි පටිච්ඡකි. අප්පස් පිතා පදානුපදිකං ගන්ත්වා හගවන්තං උපසඬකමිත්වා යසස්ස පවත්තිං පුච්ඡි. සත්ථා යසං කුලපුත්තං පටිච්ඡාදෙන්වා ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සො සෙට්ඨිගහපති සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨාසි, යසො අරහත්තථලං පාපුණි. තං හගවා “එහි භික්ඛු”ති ආහ, තාවදෙවස්ස ගිහිලිඬිගං අන්තරධාසි, ඉද්ධිමයපත්තචීවරධරො අහොසි. පිතාපිස්ස සත්ථාරං නිමන්තෙසි. සත්ථා යසං කුලපුත්තං පච්ඡාසමණං කත්වා තස්ස සරං ගන්ත්වා කතහත්තකිච්චො ධම්මං දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ යසස්ස මාතා, සුජාතා, පුරාණදුතිසිකා ව සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨහිංසු. තදිවසං අයං, සුජාතා, තෙචාවකසරණෙ පතිට්ඨාසි සද්ධිං සුණ්සාය. අයමෙන්ථ

සඬබෙපො , විත්ථාරතො පනෙනං වත්ථු ඛන්ධකෙ (මහාව. 25-28) ආගතමෙව . සත්ථා අපරභාගෙ පටිපාටියා උපාසිකායො ධානන්තරෙසු යපෙන්තො ඉමං උපාසිකං පඨමං සරණං ගච්ඡන්තීනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසීති.

විසාඛාවත්ථු

259. දුතියෙ දාසිකානන්ති දානාභිරතානං උපාසිකානං, විසාඛා මිගාරමානා, අග්ගාති දස්සෙති. සා කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතියං කුලගෙහෙ නිබ්බන්තා අපරභාගෙ සත්ථු ධම්මදෙසනං සුණන්ති සත්ථාරං එකං උපාසිකං දාසිකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං ධානන්තරං පත්ථෙසි. සා කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා කස්සපබුද්ධකාලෙ කිකිස්ස කාසිරඤ්ඤා ගෙහෙ සත්තන්තං භගිනීනං සබ්බකනිට්ඨා හුත්වා නිබ්බන්ති. තදා කිර –

“සමණී සමණගුත්තා ව, භික්ඛුනී භික්ඛුදාසිකා;
ධම්මා වෙව සුධම්මා ව, සඬසදාසී ව සත්තමා”ති.

ඉමා සත්ත භගිනියො අහෙසුං. තා එතරහි –

“බෙමා උප්පලවණ්ණා ව, පටාචාරා ව ගොතමී;
ධම්මදින්නා මහාමායා, විසාඛා වෙව සත්තමී”ති. –

එවංනාමා හුත්වා නිබ්බන්තා. තත්‍රායං සඬසදාසී එකං බුද්ධන්තරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ අඬගරට්ඨෙ භද්දියනගරෙ මෙණ්ඩකසෙට්ඨිපුත්තස්ස ධනඤ්චයසෙට්ඨිනො අග්ගමහෙසියා සුමනදෙවියා නාම කුච්ඡිස්මිං නිබ්බන්ති, විසාඛාතිස්සා නාමං අකංසු. තස්සා සත්තවස්සිකකාලෙ දසබලො සෙලබ්‍රාහ්මණස්ස ව අඤ්ඤෙසඤ්ච බොධනෙයාඛන්ධවානං උපනිස්සයසම්පත්තිං දිස්වා මහාභික්ඛුසඬසපරිවාරො වාරිකං වරමානො තස්මිං රට්ඨෙ තං නගරං පාපුණි.

තස්මිඤ්ච සමයෙ මෙණ්ඩකො ගහපති තස්මිං නගරෙ පඤ්චන්තං මහාපුඤ්ඤානං ජෙට්ඨකො හුත්වා සෙට්ඨිට්ඨානං කාරෙසි. පඤ්ච මහාපුඤ්ඤා නාම මෙණ්ඩකො සෙට්ඨි, වන්දපදුමා නාම තස්සෙව අග්ගමහෙසී, තස්ස ව පුත්තො ධනඤ්චයො නාම, තස්ස භරියා සුමනදෙවී නාම, මෙණ්ඩකසෙට්ඨිස්ස දාසො පුණ්ණො නාමාති. න කෙවලඤ්ච මෙණ්ඩකසෙට්ඨියෙව, බිම්බිසාරමහාරාජස්ස පන ආණාපවත්තිට්ඨානෙ පඤ්ච අමීතභොගා නාම අහෙසුං ජොතිකො ජට්ඨො මෙණ්ඩකො පුණ්ණො කාකවලියොති. තෙසු අයං මෙණ්ඩකසෙට්ඨි දසබලස්ස අත්තනො නගරං සම්පත්තභාවං සුත්වා පුත්තස්ස ධනඤ්චයසෙට්ඨිනො ධීතරං විසාඛාදාරිකං පක්කොසිත්වා එවමාන – “අම්ම, තුය්හම්පි මඬගලං අම්මාකම්පි මඬගලං, තව පරිවාරිකාහි පඤ්චදාරිකාසතෙහි සද්ධිං පඤ්ච රථසතානි ආරුය්හ පඤ්චහි දාසිසතෙහි පරිවුතා දසබලස්ස පවිචුග්ගමනං කරොහී”ති. සා පිතාමහස්ස වචනං සුත්වා තථා අකාසි. කාරණාකාරණෙසු පන කුසලත්තා යාවතිකා යානස්ස භූමි, යානෙන ගන්ත්වා යානා පව්චොරොහිත්වා පත්තිකාව සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. අථස්සා වරිතවසෙන සත්ථා ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ පඤ්චහි දාරිකාසතෙහි සද්ධිං සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. මෙණ්ඩකසෙට්ඨිපි බො සත්ථු සත්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. අථ සත්ථා තස්සපි වරිතවසෙන ධම්මං දෙසෙසි. සො දෙසනාපරියොසානෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය සත්ථාරං ස්වානායා නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙ අත්තනො නිවෙසනෙ පණිතෙන බාදනීයෙන භොජනීයෙන බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬසං පරිවිසිත්වා එතෙනුපායෙන අඬසමාසං මහාදානං අදාසි. සත්ථා භද්දියනගරෙ යථාභිරන්තං විහරිත්වා පක්කාමි.

ඉතො පරං අඤ්ඤං කථාමග්ගං විස්සජ්ජෙත්වා විසාඛාය උප්පත්තිකථාව කථෙතබ්බා. සාවත්ථියඤ්චි කොසලරාජා බිම්බිසාරස්ස සත්තිකං පෙසෙසි – “මම ආණාපවත්තිට්ඨානෙ අමීතභොගවින්දනකුලං නාම නත්ථී, අම්මාකං අමීතභොගවින්දනකුලං පෙසෙතු”ති. රාජා අමච්චෙහි සද්ධිං මන්තෙසි. අමච්චා “මහාකුලං පෙසෙතුං න සක්කා, එකං පන සෙට්ඨිපුත්තං පෙසෙස්සාමා”ති මෙණ්ඩකසෙට්ඨිනො පුත්තං ධනඤ්චයසෙට්ඨිං ආයාචිංසු. රාජා තෙසං වචනං සුත්වා තං පෙසෙසි. අථ නං කොසලරාජා සාවත්ථීනො සත්තයොජනමත්ථකෙ සාකෙතනගරෙ සෙට්ඨිට්ඨානං දත්වා වාසෙසි.

සාවත්ථියඤ්ච මිගාරසෙට්ඨිනො පුත්තො පුණ්ණවඩ්ඪනකුමාරො නාම වයප්පත්තො අහොසි. අථස්ස පිතා “පුත්තො මෙ වයප්පත්තො, සරාවාසෙනස්ස ආබන්ධනසමයො”ති ඤ්ඤත්වා “අම්මාකං සමානජාතිකෙ කුලෙ දාරිකං පරියෙසථා”ති කාරණාකාරණකුසලෙ පුරිසෙ පෙසෙසි. තෙ සාවත්ථියං අත්තනො රුචිතං දාරිකං අදිස්වා සාකෙතං අගමංසු. තංදිවසඤ්ච, විසාඛා, අත්තනො සමානවයෙහි පඤ්චහි කුමාරිකාසතෙහි පරිවාරිකා නක්ඛන්තකීළනත්ථාය එකං මහාගාමං අගමාසි . තෙහි පුරිසා අත්තොනගරෙ වරිත්වා අත්තනො රුචිතං දාරිකං අදිස්වා බහිනගරද්වාරෙ අට්ඨංසු. තස්මිං සමයෙ දෙවො වස්සිතුං ආරහි. අථ තා විසාඛාය සද්ධිං නික්ඛන්තා දාරිකා තෙමනභයෙන වෙගෙන සාලං පටිසිංසු. තෙ පුරිසා තාසම්පි අත්තරෙ යථාරුචිතං දාරිකං න පස්සිංසු. තාසං පන සබ්බපච්ඡතො, විසාඛා, දෙවං වස්සන්තම්පි අගණෙත්වා අතුරිතගමනෙන තෙමයමානාව සාලං පාටිසි. තෙ පුරිසා තං දිස්වා චින්තයිංසු – “රුපවතී තාව කඤ්ඤා එතපරමා භවෙය්‍ය, රූපං පනෙනං එකච්චාය කාරිතපත්තං විය භොති, කථං සමුට්ඨාපෙත්වා කථෙත්තා

ජාතිස්සාම මධුරවචනා වා නො වා” ති. තතො නං ආහංසු – “අතිවිය පරිණතවයා ඉත්ථි විය යාසි, අම්මා” ති. කිං දිස්වා කපෙට්ඨ, තාතාති? අඤ්ඤා තයා සද්ධිං කීළනකුමාරියො තෙමනහයෙන වෙගෙන ආගන්ත්වා සාලං පවිට්ඨා, ත්වං පන මහල්ලිකා විය පදවාරං අතික්කම්ම නාගච්ඡසි, සාටකස්ස තෙමනභාවම්පි න ගණෙසි. සචෙ තං හත්ථි වා අස්සො වා අනුබන්ධෙයා, කිං ඵලමෙවං කරෙයාසීති? තාතා, සාටකා නාම න දුල්ලභා, සුලභා මය්හං කුලෙ සාටකා. වයප්පත්තා මාතුගාමා පන පණ්ණාසකස්සදිසා, හත්ථෙ වා පාදෙ වා හග්ගෙ අභිගච්ඡකලං මාතුගාමං ජිගුච්ඡත්තා නිට්ඨුහිත්වා ගච්ඡන්ති, තස්මා සණ්කං ආගතාමිහිති.

තෙ චිත්තයිංසු – “ඉමාය සදිසා ඉමස්මිං ජම්බුදිපෙ ඉත්ථි නාම නත්ථි, යාදිසා රූපෙන, කථායපි තාදිසාව. කාරණාකාරණං ඤත්වා කපෙති” ති තස්සා උපරි මාලාගුළං බිපිංසු. අට්ඨ, විසාබා, චිත්තෙසි – “අහං පුබ්බෙ අපරිග්ගහිතා, ඉදාති පන පරිග්ගහිතාමිහි” ති විනිතෙතාකාරෙන භූමියං නිසිදි. අට්ඨ නං තත්ථෙව සාණියා පරික්ඛිපිංසු. සා පට්ච්ඡන්තභාවං ඤත්වා දාසිගණපරිවුතා ගෙහං අගමාසි. තෙපි මිගාරසෙට්ඨිනො පුරිසා තාය සද්ධිංයෙව ධනඤ්චයසෙට්ඨිස්ස සන්තිකං අගමංසු. “කතරගාමවාසිනො , තාතා, තුම්හෙ” ති පුච්ඡිතා “සාවත්ථිතගරෙ මිගාරසෙට්ඨිනො පුරිසම්භා” ති වත්වා “මයං අම්භාකං සෙට්ඨිතා තුම්භාකං ගෙහෙ වයප්පත්තා දාරිකා අත්ථිති සුත්වා පෙසිතා” ති. සාධු, තාතා, තුම්භාකං සෙට්ඨි කිඤ්චාපි භොගෙන අම්භෙහි අසදිසො, ජාතියා පන සදිසො. සබ්බාකාරසම්පත්තො නාම දුල්ලභො ගච්ඡට්ඨ තුම්හෙ සෙට්ඨිස්ස අම්භෙහි සම්පට්ච්ඡිතභාවං ආරොවෙට්ඨාති.

තෙ තස්ස වචනං සුත්වා සාවත්ථිං ගන්ත්වා මිගාරසෙට්ඨිස්ස තුට්ඨිං වඩ්ඨිං ව පවෙදෙත්වා “ලද්ධා නො සාමි සාකෙතෙ ධනඤ්චයසෙට්ඨිස්ස ගෙහෙ දාරිකා” ති ආහංසු. තං සුත්වා මිගාරසෙට්ඨි “මභාකුලගෙහෙ කිර නො දාරිකා ලද්ධා” ති තුට්ඨමානසො හුත්වා තාවදෙව ධනඤ්චයසෙට්ඨිස්ස සාසනං පහිණි “ඉදානෙව දාරිකං ආනයිස්සාම, කත්තබ්බකිව්චං කරොන්තු” ති. සොපිස්ස පටිසාසනං පෙසෙසි – “නයිදං අම්භාකං භාරියං, සෙට්ඨි පන අත්තනො කත්තබ්බකිව්චං කරොතු” ති. සො කොසලරඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා ආරොවෙසි – “දෙව, එකා මෙ මඬිගලකිරියා අත්ථි, දාසස්ස තෙ පුණ්ණවඩ්ඪන්තස්ස ධනඤ්චයසෙට්ඨිනො ධීතරං විසාබං නාම දාරිකං ආනෙස්සාමි, සාකෙතගමනං මෙ අනුජානාමා” ති. සාධු, මභාසෙට්ඨි, කිං පන අම්භෙහිපි ආගන්ත්තබ්බන්ති? දෙව තුම්භාදිසානං ගමනං ලද්ධං සක්කාති? රාජා මභාකුලස්ස සඬිගහං කාතුකාමො “භොතු සෙට්ඨි, ආගමිස්සාමි” ති සම්පට්ච්ඡිත්වා මිගාරසෙට්ඨිනා සද්ධිං සාකෙතනගරං අගමාසි. ධනඤ්චයසෙට්ඨි “මිගාරසෙට්ඨි කිර කොසලරාජානං ගහෙත්වා ආගතො” ති සුත්වා පවිවුග්ගමනං කත්වා රාජානං ගහෙත්වා අත්තනො නිවෙසනං අගමාසි. තාවදෙව රඤ්ඤො ව රාජබලස්ස ව මිගාරසෙට්ඨිනො ව වසනට්ඨානං වෙව මාලාගන්ධහත්තාදීනි ව සබ්බානි පටියාදෙසි. “ඉදං ඉමස්ස ලද්ධං වට්ටති, ඉදං ඉමස්සා” ති සබ්බං අත්තනාව ජානාති. තෙ තෙ ජනා චිත්තයිංසු – “සෙට්ඨි අම්භාකමෙව සක්කාරං කරොති” ති.

අපේකදිවසං රාජා ධනඤ්චයසෙට්ඨිස්ස සාසනං පහිණි “න සක්කා සෙට්ඨිනා විරකාලං අම්භාකං හරණපොසනං කාතුං, දාරිකාය ගමනකාලං ජානාතු” ති. සොපි රඤ්ඤො සාසනං පෙසෙසි – “ඉදානි වස්සකාලො ආගතො, න සක්කා චතුමාසං විවරිතුං, තුම්භාකං බලකායස්ස යං යං ලද්ධං වට්ටති, සබ්බං තං මම භාරො. කෙවලං දෙවො මයා පෙසිතකාලෙ ගච්ඡතු” ති. තතො පට්ඨාය සාකෙතනගරං නිව්චනක්ඛන්තගාමො විය අහොසි. ඵලං තයො මාසා අතික්කන්තා. ධනඤ්චයසෙට්ඨිනො පන ධීතාය මහාලතාපසාධනං න තාව නිට්ඨං ගච්ඡති. අට්ඨස්ස කම්මන්තාධිට්ඨායකා ආගන්ත්වා ආරොවයිංසු – “සෙසං අසන්තං නාම නත්ථි, බලකායස්ස පන හත්තපචනදාරුනි නප්පහොන්ති” ති. “ගච්ඡට්ඨ, තාතා, හත්ථිසාලා අස්සසාලා වියොජෙත්වා හත්තං පවට්ඨා” ති. ඵලං පවත්තානම්පි අඬ්ඪමාසො අතික්කන්තො. තතො පුන ආරොවයිංසු – “දාරුනි සාමි නප්පහොන්ති” ති. “තාතා, ඉමස්මිං කාලෙ දාරුනි ලද්ධං න සක්කා, දුස්සකොට්ඨාගාරං පන විවරිත්වා ථුලසාටකෙ ගහෙත්වා වට්ටියො කත්වා තෙලවාටියං තෙමෙත්වා හත්තං පවට්ඨා” ති. ඉමිනා නියාමෙන පවත්තානං චත්තාරො මාසා පුරයිංසු.

තතො ධනඤ්චයසෙට්ඨි ධීතුයා මහාලතාපසාධනස්ස නිට්ඨිතභාවං ඤත්වා “ස්වෙ දාරිකං පෙසෙස්සාමි” ති ධීතරං සම්පෙ නිසිදාපෙත්වා “අම්ම පතිකුලෙ වසන්තියා නාම ඉමඤ්චිමඤ්ච ආචාරං සික්ඛිතුං වට්ටති” ති ඔවාදං අදාසි. අයං මිගාරසෙට්ඨි අනන්තරගබ්භෙ නිසින්තො ධනඤ්චයසෙට්ඨිනො ඔවාදං අස්සොසි. සොපි සෙට්ඨි ධීතරං ඵලං ඔවදි –

“අම්ම සසුරකුලෙ වසන්තියා නාම අන්තොඅග්ගි බහි න නීහරිතබ්බො, බහිඅග්ගි අන්තො න පවෙසෙතබ්බො, දදන්තස්සෙව දාතබ්බං, අදදන්තස්ස න දාතබ්බං, දදන්තස්සපි අදදන්තස්සපි දාතබ්බං, සුඛං නිසිදිතබ්බං, සුඛං පරිභුඤ්ජිතබ්බං, සුඛං නිපජ්ජිතබ්බං, අග්ගි පරිවරිතබ්බො, අන්තොදෙවතා නමස්සිතබ්බො” ති.

ඉමං දසවිධං ඔවාදං දත්වා පුනදිවසෙ සබ්බා සෙතියො සන්තිපාතෙත්වා රාජසෙනාය මජ්ඣෙ අට්ඨ කුටුම්භිකෙ පාටිභොගෙ ගහෙත්වා “ස්වෙ මෙ ධීතු ගතට්ඨානෙ දොසො උප්පජ්ජති, තුම්හෙහි සොධෙතබ්බො” ති වත්වා නවකොට්ඨාසනකෙන මහාලතාපසාධනෙන ධීතරං පසාධෙත්වා න්භානවුණ්ණමුලං චතුපණ්ණාසසකටසනං ධනං දත්වා ධීතාය සද්ධිං නිබද්ධං ගමනවාරිතියො පඤ්චසතා දාසියො පඤ්ච ආපඤ්ඤරුප්පසානි සබ්බපකාරඤ්ච සතං සතං දත්වා කොසලරාජානඤ්ච මිගාරසෙට්ඨිඤ්ච, විස්සජ්ජෙත්වා ධීතු ගමනවෙලායං වජාධිට්ඨායකෙ පුරිසෙ පක්කොසාපෙත්වා, “තාතා, මම ධීතාය ගතට්ඨානෙ බීරපානත්ථං ධෙතුහි, යානයොජනත්ථං උසහෙහි ව අත්ථො භොති, තස්මා මම ධීතු ගමනමග්ගෙ වජ්ඣවාරං විවරිත්වා පුටුලතො අට්ඨ උසහානි ගොගණෙන පුරෙත්වා නිගාමිතමත්ථකෙ අසුකා නාම කන්දරා අත්ථි, අග්ගගොයුපෙ තං යානං පත්තෙ හෙරිසඤ්ඤාය වජ්ඣවාරං

පිදහෙයායාලා” කි. තෙ “සාධු” කි සෙට්ටියිස්ස වචනං සම්පට්ඨිතවා තථා අකංසු . වජ්ඣාපරෙ විවටෙ උළාරුළාරායෙව ගාවියො නික්ඛමිංසු. ද්වාරෙ පිදහිතෙ පන විසාබාය පුඤ්ඤබලෙන බලවගාවො ව දම්මගාවො ව බහි ලඬ්ඝිතවා මග්ගං පටිපජ්ජිංසු. අප්, විසාබා, සාවත්ථිනගරද්වාරං පත්තකාලෙ චිත්තෙසි – “පටිච්ඡන්තයානස්මිං නු බො නිසිදිත්වා පච්ඤාමි, උදාහු රටෙ යත්වා” කි. අප්ස්සා එතදහොසි – “පටිච්ඡන්තයානෙන මෙ පච්ඤන්තියා මහාලතාපසාධනස්ස විසෙසො න පඤ්ඤායිස්සති” කි. සා සකලනගරස්ස අත්තානං දස්සෙන්ති රටෙ යත්වා නගරං පාවිසි. සාවත්ථිවාසිනො විසාබාය සම්පත්තිං දිස්වා “එසා කිර, විසාබා, නාම ඵවරුපා, අයඤ්ච සම්පත්ති එතිස්සාව අනුච්ඡවිකා” කි ආභංසු. ඉති සා මහාසම්පත්තියා මිගාරසෙට්ටියො ගෙහං පාවිසි. ආගතදිවසෙ වස්සා සකලනගරවාසිනො “අම්මාකං, ධනඤ්චයසෙට්ටියි, අත්තනො නගරං සම්පත්තානං මහාසක්කාරං අකාසි” කි යථාබලං පණ්ණාකාරං පහිණංසු. විසාබා, පහිතපහිතං පණ්ණාකාරං තස්මිංයෙව නගරෙ අඤ්ඤමඤ්ඤෙසු කුලෙසු සබ්බත්ථකමෙව දාපෙසි. අප්ස්සා රත්තිභාගසමන්තත්තරෙ එකිස්සා ආප්ඤ්ඤවළවාය ගබ්හවුට්ඨානං අහොසි. සා දාසිහි දණ්ඩදිපිකා ගාභාපෙත්වා තත්ථ ගන්ත්වා වළවං උණ්හොදකෙන න්භාපෙත්වා තෙලෙන මක්ඛාපෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව අගමාසි.

මිගාරසෙට්ටියි සත්තභං පුත්තස්ස ආවාහස්සක්කාරං කරොන්තො ධුරවිහාරෙ වසන්තම්පි තථාගතං අමනසිකත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සකලනිවෙසනං පුරන්තො නග්ගසමණකෙ නිසිදාපෙන්වා “ආගච්ඡතු මෙ ධිතා, අරහන්තෙ වන්දතු” කි විසාබාය සාසනං පහිණි. සා “අරහන්තා” කි වචනං සුත්වා සොනාපන්නා අරියසාවිකා හට්ඨකුට්ඨා හුත්වා තෙසං නිසින්නට්ඨානං ගන්ත්වා තෙ ඔලොකෙන්වා “න ඵවරුපා නාම අරහන්තා භොන්ති, හිරොත්තප්පච්චජ්ජිතානං නාම සන්තිකං කස්මා මං සසුරො පක්කොසාපෙති” කි “ධි, ධි” කි ගරහිත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගතා. නග්ගසමණා තං දිස්වා සබ්බෙ එකප්පභාරෙතෙව සෙට්ටියි ගරහිංසු – “කිං ත්වං, ගහපති, අඤ්ඤං නාලත්ථ, සමණස්ස ගොතමස්ස සාවිකං මහාකාලකණ්ණං කස්මා ඉමං ගෙහං පවෙසෙසි, වෙගෙන නං ඉමස්මා ගෙහා නිහරාහි” කි. තතො සෙට්ටියි “න සක්කා මයා ඉමෙසං වචනෙන ඉමං ගෙහා නිහරිතුං, මහාකුලස්ස ධිතා අය” න්ති චිත්තෙන්වා – “ආවරියා දහරා නාම ජාතිත්වා වා අජාතිත්වා වා කරෙය්‍යුං, තුම්හෙ තුණ්හි භොලා” කි නග්ගෙ උයොපෙත්වා මහාපල්ලඬකෙ නිසිදාපෙන්වා සුවණ්ණකට්ඨස්ස ගහෙන්වා විසාබාය පරිවිසියමානො සුවණ්ණපාතියං අප්පොදකමධුපායාසං පරිභුඤ්ජි.

තස්මිං සමයෙ එකො පිණ්ඩවාරිකො ථෙරො පිණ්ඩාය වරන්තො සෙට්ටියිස්ස සරද්වාරං පාපුණි. විසාබා, තං දිස්වා “සසුරස්ස ආචික්ඛිතුං න යුත්ත” න්ති යථා සො ථෙරං පස්සති, එවං අපගන්ත්වා අට්ඨාසි. සො පන බාලො ථෙරං දිස්වාපි අපස්සන්තො විය හුත්වා අධොමුඛො පායාසමෙව භුඤ්ජති. විසාබා, “ථෙරං දිස්වාපි මෙ සසුරො සඤ්ඤං න කරොති” කි ඤත්වා ථෙරං උපසඬකම්ත්වා “අතිච්ඡට්, හන්තෙ, මය්හං සසුරො පුරාණං බාදති” කි ආභ. සො නිගණ්ඨෙහි තාව කථිතකාලෙ අධිවාසෙසි, “පුරාණං බාදති” කි චුත්තක්ඛණෙයෙව පන හත්ථං අපනෙන්වා “ඉමං පායාසං ඉතො හරථ, එතඤ්ච ඉමස්මා ගෙහා නිහරථ. අයඤ්චි මං ඵවරුපෙ මඩ්ගලගෙහෙ අසුචිබාදකං නාම කරොති” කි ආභ. තස්මිං බො පන නිවෙසනෙ සබ්බෙදි දාසකම්මකරා විසාබාය සත්තකාව, කො නං හත්ථෙ වා පාදෙ වා ගණ්හිස්සති, මුඛෙන කට්ඨෙව සමත්ථොපි නාම නත්ථි. තතො, විසාබා, සසුරස්ස කථං සුත්වා ආභ – “තාත, න එත්තකෙන වචනෙන මයං නික්ඛමාම, නාභං තුම්හෙහි උදකතිත්ථතො කුම්භදාසිකා විය ආනිතා. ධර්මානකමානාපිතුනං ධිතරො නාම න එත්තකෙනෙව නික්ඛමන්ති, එතෙනෙව මෙ කාරණෙන පිතා ඉධාගමනදිවසෙ අට්ඨ කුටුම්භිකෙ පක්කොසාපෙත්වා ‘සවෙ මෙ ධිතරං උපාදාය දොසො උප්පජ්ජති, සොධෙය්‍යාලා’ කි වත්වා තෙසං හත්ථෙ යපෙසි. තෙ පක්කොසාපෙත්වා මය්හං දොසාදොසං සොධාපෙලා” කි.

තතො සෙට්ටියි “කල්‍යාණං එසා කට්ඨති” කි අට්ඨ කුටුම්භිකෙ පක්කොසාපෙන්වා “අයං දාරිකා සත්තමෙ දිවසෙ අපරිපුණ්ණෙයෙව මඩ්ගලගෙහෙ නිසින්නං මං ‘අසුචිබාදකො’ කි වදති” කි ආභ. එවං කිර, අම්මාති? “තාතා, මය්හං සසුරො අසුචිං බාදිතුකාමො හවිස්සති, අභං පන එවං කත්වා න කට්ඨෙමි. එකස්මිං පන පිණ්ඩපාතිකත්ථෙරෙ සරද්වාරෙ ධිතෙ අයං අප්පොදකමධුපායාසං භුඤ්ජන්තො න තං මනසි කරොති, අභං ඉමිනා කාරණෙන ‘අතිච්ඡට්, හන්තෙ, මය්හං සසුරො ඉමස්මිං අත්තභාවෙ පුඤ්ඤං න කරොති, පුරාණපුඤ්ඤං බාදති’ කි එත්තකං කට්ඨන්ති ආභ. අයා, ඉධ දොසො නත්ථි, අම්මාකං ධිතා කාරණං කට්ඨති, ත්වං කස්මා කුප්ඤ්ඤාසිති? අයා, එස තාව දොසො මා භොතු, අයං පන දාරිකා ආගතදිවසෙයෙව මම පුත්තෙ සඤ්ඤං අකත්වා අත්තනො ඉච්ඡිතට්ඨානං අගමාසිති. එවං කිර, අම්මාති? තාතා, නාභං ඉච්ඡිතට්ඨානං ගච්ඡාමි, ඉමස්මිං පන ගෙහෙ ආජාතියවළවාය විජාතාය සඤ්ඤම්පි අකත්වා නිසිදනං නාම අයුත්තන්ති දණ්ඩදිපිකා ගාභාපෙත්වා දාසිහි පරිවුතා තත්ථ ගන්ත්වා වළවාය විජාතපරිහාරං කාරාපෙසිත්ති. අයා, අම්මාකං ධිතා තව ගෙහෙ දාසිහිපි අකත්තබ්බකම්මං අකාසි, ත්වං එත්ථ කිං දොසං පස්සසිති?

අයා, එස තාව ගුණො භොතු, ඉමස්සා පන පිතා ඉධාගමනදිවසෙ ඔවාදං දෙන්තො “අන්තොඅග්ගි බහි න නිහරිතබ්බො” කි ආභ, කිං පන සක්කා අම්මෙහි උගතො පටිවිස්සකගෙහානං අග්ගිං අදත්වා වසිතුන්ති? එවං කිර, අම්මාති? තාතා, න මය්හං පිතා එතං අග්ගිං උපාදාය කට්ඨෙමි, යා පන අන්තොනිවෙසනෙ සස්සුආදීනං රහස්සකථා උප්පජ්ජති, සා දාසිදාසානං න කට්ඨතබ්බා. ඵවරුපා හි කථා වඩ්ඪමානා කලභාය සංවත්තති, ඉදං සන්ධාය මය්හං පිතා කට්ඨෙමි, තාතාති.

අයා, එතං තාව එවං භොතු, ඉමස්සා පිතා “බාහිරතො අග්ගි න අන්තො පවෙසෙතබ්බො” කි ආභ, කිං සක්කා අම්මෙහි අන්තොඅග්ගිමිහි නිබ්බුතෙ බාහිරතො අග්ගිං අනාහරිතුන්ති? එවං කිර, අම්මාති? තාතා, මය්හං පිතා එතං අග්ගිං සන්ධාය න කට්ඨෙමි, යං පන දොසං දාසකම්මකාරෙහි කථිතං භොති, තං අන්තොමානුසකානං න කට්ඨතබ්බං... පෙ.....

යම්පි තෙන “යෙ දදන්ති, තෙසංයෙව දාතබ්බ”න්ති වුත්තං, තං “යාවිතකං උපකරණං ගහෙත්වා යෙ පටිදදන්ති, තෙසංයෙව දාතබ්බ”න්ති සන්ධාය වුත්තං.

“යෙ න දදන්ති”ති ඉදම්පි යාවිතකං උපකරණං ගහෙත්වා යෙ න පටිදදන්ති, තෙසං න දාතබ්බන්ති සන්ධාය වුත්තං.

“දදන්තස්සපි අදදන්තස්සපි දාතබ්බ”න්ති , ඉදං පන දුග්ගතෙසු ඤාතිමිත්තෙසු සම්පත්තෙසු පටිදාතුං සක්කොන්තු වා මා වා, දාතුමෙව වට්ටතිති සන්ධාය වුත්තං.

“සුඛං නිසීදිතබ්බ”න්ති ඉදම්පි සස්සුසසුරෙර දිස්වා උට්ඨාතබ්බට්ඨානෙ නිසීදිතුං න වට්ටතිති සන්ධාය වුත්තං.

“සුඛං භුඤ්ජිතබ්බ”න්ති ඉදං පන සස්සුසසුරසාමිකෙහි පුරෙතරං අභුඤ්ජිත්වා තෙ පරිච්ඡිත්වා සබ්බෙහි ලද්ධාලද්ධං ඤත්වා පච්ඡා සයං භුඤ්ජිතුං වට්ටතිති සන්ධාය වුත්තං.

“සුඛං නිපජ්ජිතබ්බ”න්ති ඉදම්පි සස්සුසසුරසාමිකෙහි පුරෙතරමෙව සයනං ආරුග්ග න නිපජ්ජිතබ්බං, තෙසං කත්තබ්බයුත්තකං වත්තපට්ඨත්තං කත්වා පච්ඡා සයං නිපජ්ජිතුං යුත්තන්ති ඉදං සන්ධාය වුත්තං.

“අග්ගි පරිවරිතබ්බො”ති ඉදං පන සස්සුමිපි සසුරමිපි සාමිකමිපි අග්ගික්ඛන්ධං විය උරගරාජානං විය ව කත්වා පස්සිතුං වට්ටතිති ඉදං සන්ධාය වුත්තන්ති.

එතෙ තාව එත්තකා ගුණා භොන්තු, ඉමිස්සා පන පිතා අන්තොදෙවතා නමස්සාපෙති, ඉමස්ස කො අත්ථොති? එවං කිර, අම්මාති? ආම, තාතා, එතම්පි හි මෙ පිතරා ඉදං සන්ධාය වුත්තං – “ආවෙණිකසරාවාසං වසනකාලතො පට්ඨාය අත්තතො සරද්ධාරං සම්පත්තපබ්බජිතං දිස්වා යං සරෙ බාදනීයං භොජනීයං අත්ථී, තතො පබ්බජිතානං දත්වාච බාදිතුං වට්ටති”ති. අප්පං නෙ ආහංසු – “තුය්හං පන මහාසෙට්ඨී පබ්බජිතෙ දිස්වා අදානමෙව රුච්චති මඤ්ඤෙති. සො අඤ්ඤං පට්ඨවනං අපස්සන්තො අධොමුඛො නිසීදි”.

අප්පං නං කුටුම්භිකා “කිං සෙට්ඨී අඤ්ඤොපි අම්මාකං ධීතු දොසො අත්ථී”ති පුච්ඡිංසු. නත්ථී , අය්‍යාති. කස්මා පන නං නිද්දොසං අකාරණා ගෙහතො නීහරාපෙසිති? තස්මිං බණෙ, විසාබා, ආහ – “පඨමං තාව මය්හං මම සසුරස්ස වචනෙන ගමනං න යුත්තං, මය්හං පන ආගමනදිවසෙ මම දොසාදොසං සොධනත්ථාය මම පිතා තුම්මාකං හත්ථෙ ධ්වපෙත්වා අදාසි, ඉදානි මය්හං ගන්තුං සුඛ”න්ති දාසිදාසෙ “යානාදීනි සජ්ජානි කරොථා”ති ආණාපෙසි. අප්පං නං සෙට්ඨී තෙ කුටුම්භිකෙ ගහෙත්වා, “අම්ම, මයා අජානිත්වා කථිතං, බමාහි මය්හ”න්ති ආහ. “තාතා, තුම්මාකං බමීතබ්බං තාව බමාමි, අහං පන බුද්ධසාසනෙ අවෙච්චප්පසන්තස්ස කුලස්ස ධිතා, න මයං විතා භික්ඛුසඬ්ඝෙන වත්තාම. සවෙ මම රුචියා භික්ඛුසඬ්ඝං පට්ඨග්ගිතුං ලභාමි, වසිස්සාමි”ති. “අම්ම, ත්වං යථාරුචියා තව සමණෙ පට්ඨග්ගාහි”ති.

තතො, විසාබා, දසබලං නිමන්තාපෙත්වා පුනදිවසෙ නිවෙසනං පුරෙත්ති බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඝං නිසීදාපෙසි. නග්ගපරිසාසි සත්ථු මිගාරසෙට්ඨීතො ගෙහං ගතභාවං සුත්වා තත්ථ ගන්ත්වා ගෙහං පරිවාරෙත්වා නිසීදිංසු. විසාබා, දක්ඛිණොදකං දත්වා “සබ්බො සක්කාරො පටියාදිතො, සසුරො මෙ ආගන්ත්වා දසබලං පරිච්ඡතු”ති සාසනං පෙසෙසි. සො නිගණ්ඨානං වචනං සුත්වා “මම ධිතා සම්මාසම්බුද්ධං පරිච්ඡතු”ති ආහ. විසාබා, නානග්ගරසෙහි දසබලං පරිච්ඡිත්වා නිට්ඨිතෙ හත්තකිච්චෙ පුන සාසනං පහිණි – “සසුරො මෙ ආගන්ත්වා දසබලස්ස ධම්මකථං සුණාතු”ති. අප්පං නං “ඉදානි අගමනං නාම අනිවිය අකාරණ”න්ති ධම්මකථං සොතුකමාසතාය ගච්ඡන්තං නග්ගසමණා ආහංසු – “සමණස්ස ගොතමස්ස ධම්මං සුණන්තො බහිසාණියං නිසීදිත්වා සුණාහි”ති. පුරෙතරමෙව ව ගන්ත්වා සාණියා පරික්ඛිපිංසු. මිගාරසෙට්ඨී ගන්ත්වා බහිසාණියං නිසීදි. තථාගතො “ත්වං බහිසාණියං වා නිසීද, පරකුට්ඨෙ වා පරසෙලෙ වා පරවක්කවාලෙ වා නිසීද. අහං බුද්ධො නාම සක්කොමි තං මම සද්දං සාවෙතු”න්ති සුවණ්ණවණ්ණඵලං අම්බරුක්ඛං බන්ධෙ ගහෙත්වා වාලෙන්තො විය ධම්මකථං කථෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ සෙට්ඨී සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය සාණිං උක්ඛිපිත්වා සත්ථු පාදෙ පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා සත්ථු සන්තිකෙයෙව ව “ත්වං, අම්ම, අජ්ජ ආදිං කත්වා මම මාතා”ති විසාබං අත්තතො මාතුට්ඨානෙ ධ්වපෙසි. තතො පට්ඨාය, විසාබා මිගාරමාතා, නාම ජාතා.

සා එකදිවසං නක්ඛත්තසමයෙ වත්තන්තෙ “අන්තොනගරෙ ගුණො නත්ථී”ති දාසිහි පරිවුතා සත්ථු ධම්මකථං සොතුං ගච්ඡන්ති “බුද්ධානං සන්තිකං උද්ධතවෙසෙන ගන්තුං අයුත්ත”න්ති මහාලතාපසාධනං ඔමුඤ්චිත්වා දාසියා හත්ථෙ දත්වා සත්ථාරං උපසඬ්ඛිතම්ත්වා අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි, සත්ථා ධම්මකථං කථෙසි. සා ධම්මදෙසනාපරියොසානෙ දසබලං වන්දිත්වා නගරාහිමුඛා පායාසි. සාපි දාසි අත්තතා ගහිතපසාධනස්ස ධ්වපිතට්ඨානං අසල්ලක්ඛෙත්වා ගච්ඡන්ති පසාධනත්ථාය පටිනිවත්ති. අප්පං නං, විසාබා, “කහං පන තෙ තං ධ්වපිත”න්ති පටිපුච්ඡි. ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණෙ, අයොගි. භොතු ජෙ ගන්ත්වා ආහර, ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණෙ ධ්වපිතකාලතො පට්ඨාය ආහරාපනං නාම අම්මාකං අයුත්තං. තස්මා තං විස්සජ්ජෙත්වා දණ්ඩකම්මං කරිස්සාම. තත්ථ පන ධ්වපිතෙ අය්‍යානං පලිබොධො භොතිති.

පුනදිවසෙ සත්ථා භික්ඛුසඤ්චරිතාරො විසාබාය නිවෙසනද්වාරං සම්පාපුණි. නිවෙසනෙ ව නිබද්ධපඤ්ඤත්තානි ආසනානි . විසාබා, සත්ථු පත්තං ගණ්ඨිත්වා සත්ථාරං ගෙන පවෙසෙත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙසුයෙව නිසීදාපෙත්වා කතහත්තකිව්වෙ සත්ථරි තං පසාධනං ආහරිත්වා සත්ථු පාදමුලෙ නික්ඛිපිත්වා “ඉදං, හන්තෙ, තුම්භාකං දම්මී”ති ආහ. සත්ථා “අලඬිකාරො නාම පබ්බජිතානං න වට්ටති”ති පටික්ඛිපි. ජානාමි, හන්තෙ, අහං පන ඉමං අග්ඝාපෙත්වා ධනං ගහෙත්වා තුම්භාකං වසනගත්ඨකුටිං කාරෙස්සාමිති. තදා සත්ථා අධිවාසෙසි. සාපි තං අග්ඝාපෙත්වා නවකොට්ඨනං ගහෙත්වා ගබ්භසහස්සපටිමණ්ඩිතෙ පුබ්බාරාමවිහාරෙ තථාගතස්ස වසනගත්ඨකුටිං කාරෙසි. විසාබාය පන නිවෙසනං පුබ්බණ්ඩසමයෙ කාසාවපජ්ජොතං ඉසිවාතපටිවාතමෙව හොති අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ගෙන විය. තස්සාපි ගෙහෙ සබ්බහත්තානි පටියත්තානෙව අහෙසුං. සා පුබ්බණ්ඩසමයෙ භික්ඛුසඤ්චරිතාරො ආමිසසඬගහං කත්වා පච්ඡාහත්තෙ හෙසජ්ජානි වෙව අට්ඨවිධපානානි ව ගණ්ඨාපෙත්වා විහාරං ගත්ත්වා භික්ඛුසඤ්චරිතාරො දත්වා පච්ඡා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා ආගච්ඡති. සත්ථා අපරභාගෙ උපාසිකායො පටිපාටියා යානන්තරෙසු යපෙන්නො විසාබං මිගාරමාතරං දායිකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

බුද්ධජ්ඣත්තරා-සාමාවතීවත්ථු

260-261. තතියවතුත්ථෙසු බහුස්සුතානං යදිදං, බුද්ධජ්ඣත්තරා, මෙත්තාවිහාරිනං යදිදං, සාමාවතීති බහුස්සුතානං උපාසිකානං බුද්ධජ්ඣත්තරා, මෙත්තාවිහාරිනං සාමාවතී අග්ගානි දස්සෙති. තා කිර ද්වෙපි පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ හංසවතියං කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්ඨිත්වා අපරභාගෙ “සත්ථු ධම්මකථං සොස්සාමා”ති විහාරං අගමංසු. තත්ථ, බුද්ධජ්ඣත්තරා, සත්ථාරං එකං උපාසිකං බහුස්සුතානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සාමාවතීති එකං උපාසිකං මෙත්තාවිහාරිනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. තාසං ද්විත්තම්පි යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තිනංයෙව කප්පසතසහස්සං අතික්කන්තං.

අප අම්භාකං සත්ථු නිබ්බත්තිතො පුරෙතරමෙව අල්ලකප්පරට්ඨෙ අභිවාතකරොගො නාම උද්දායි. එකෙකස්මිං ගෙහෙ එකප්පහාරෙතෙව දසපි විසම්පි තිංසම්පි ජනා මරන්ති, තිරොරට්ඨං ගතා පන ජීවිතං ලභන්ති. තං ඤත්වා එකො පුරිසො අත්තතො පුත්තදාරං ආදාය “අඤ්ඤං රට්ඨං ගම්ස්සාමි”ති තතො නික්ඛමි. අපස්ස සරෙ ගහිතපාටෙයාං අත්තරාමග්ගෙ කත්තාරෙ අනුත්තිණ්ණෙයෙව පරික්ඛයං අගමාසි. තෙසං සරිරිබලං පරිහාසි, සකිං මාතා පුත්තං උක්ඛිපති, සකිං පිතා. අපස්ස පිතා චිත්තෙසි – “අම්භාකං සරිරිබලං පරිහීනං, පුත්තං උක්ඛිපිත්වා ගච්ඡන්තා කත්තාරං නින්දරිතුං න සක්ඛිස්සාමා”ති. සො තස්ස මාතරං අජානාපෙත්වා උදකකිව්වෙන ඔභිතො විය පුත්තං මග්ගෙ නිසීදාපෙත්වා එකකොව මග්ගං පටිපජ්ජී. “අපස්ස හරියා ආගමනං ඔලොකයමානා ධීතා හත්ථෙ පුත්තං අදිස්වා චිරවමානා ගත්ත්වා කහං මෙ සාමි පුත්තො”ති ආහ. කො තෙ පුත්තෙන අත්ථො? ජීවමානා පුත්තං ලභිස්සාමාති. සා “අතිසාහසිකො වතායං පුරිසො”ති වත්වා “ගච්ඡ ත්වං, නාහං තාදිසෙන සද්ධිං ගම්ස්සාමි”ති ආහ. සො “අනුපධාරෙත්වා මෙ හද්දෙ කන්, බමෙනං මය්හ”න්ති වත්වා පුත්තං ආදායාගතො.

තෙ තං කත්තාරං සමතික්කමිත්වා සායං එකං ගොපාලකකුලං සම්පාපුණිංසු. තං දිවසඤ්ච ගොපාලකකුලවාසිනො නිරුද්දකපායාසං පටිංසු. තෙ තෙ දිස්වා “ඉමෙ අතිවිය ජාතකා”ති පායාසස්ස මහාභාජනං පුරෙත්වා උච්චිකපුරං සප්පිං ආසිඤ්චිත්වා අදංසු. තෙසු තං පායාසං භුඤ්ජන්තෙසු සා ඉත්ථි පමාණෙතෙව භුඤ්ජී, පුරිසො පන පමාණාතික්කන්තං භුඤ්ජිත්වා ජීරාපෙතුං අසක්කොන්තො රත්තිභාගසමනන්තරෙ කාලමකාසි. සො කාලං කරොන්තො තෙසු සාලයභාවෙන ගොපාලකානං ගෙහෙ සුනඛියා කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්ඨි. සුනඛි නචිරස්සෙව විජාතා. ගොපාලකො තං කුක්කුරං සස්සිරිකං දිස්වා පිණ්ඩෙන පලොහෙත්වා අත්තති උප්පන්තසිනෙහං ගහෙත්වා සද්ධිමෙව වරති.

අපේකදිවසං එකො පච්චෙකබුද්ධො භික්ඛාවාරවෙලාය ගොපාලකස්ස සරද්වාරං සම්පත්තො. සොපි තං දිස්වා භික්ඛං දත්වා අත්තානං නිස්සාය වසනත්ථාය පටිඤ්ඤං ගණ්ඨි. පච්චෙකබුද්ධො ගොපාලකකුලස්ස අවිදුරෙ යානෙ එකස්මිං වනසණ්ඩෙ වාසං උපගතො. ගොපාලකො තස්ස සන්තිකං ගච්ඡන්තො තං කුක්කුරං ගහෙත්වා ගච්ඡති, අත්තරාමග්ගෙ ව වාළමිගට්ඨානෙ වාළමිගානං පලායනත්ථං රුක්ඛෙ වා පාසාණෙ වා පහාරං දෙති, සොපි කුක්කුරො තස්ස කරණවිධානං වචන්තෙති. අපේකදිවසං සො ගොපාලකො පච්චෙකබුද්ධස්ස සන්තිකෙ නිසීදිත්වා, “හන්තෙ, අම්භාකං සබ්බකාලං ආගමනං නාම න හොති. අයං පන කුක්කුරො ඡෙකො, ඉමස්ස ආගතසඤ්ඤාය අම්භාකං ගෙහද්වාරං ආගච්ඡෙයාපා”ති ආහ. සො එකදිවසං “පච්චෙකබුද්ධං ගණ්ඨිත්වා එහි”ති කුක්කුරං පෙසෙසි. කුක්කුරො තස්ස වචනං සුත්වා භික්ඛාවාරවෙලාය ගත්ත්වා පච්චෙකබුද්ධස්ස පාදමුලෙ උරෙන නිපජ්ජී. පච්චෙකබුද්ධො “අයං මම සන්තිකං ආගතො”ති ඤත්වා පත්තචීරං ආදාය මග්ගං පටිපජ්ජී. සො තස්ස විමංසනත්ථාය උක්කමිත්වා අඤ්ඤං මග්ගං ගණ්ඨි, කුක්කුරො පුරතො යත්වා ගොපාලකමග්ගං පටිපන්තකාලෙ අපසක්කි. යස්මිං ව යස්මිං ව යානෙ වාළමිගානං පලායනත්ථං ගොපාලකො රුක්ඛං වා පාසාණං වා පහරි, තං තං යානං පත්වා කුක්කුරො මහාවිරවං විරට්ඨි. තස්ස සද්දෙන වාළමිගා පලායන්ති. පච්චෙකබුද්ධොපි හත්තකිව්වෙලාය මහන්තං සිනිද්ධපිණ්ඩං තස්ස දෙති. සොපි පිණ්ඩලාහෙන පච්චෙකබුද්ධො උත්තරිතරං සිනෙහං කරොති.

ගොපාලකො තෙමාසං චුත්ථස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස තිච්චරප්පහොනකං සාටකං දත්වා, “හන්තෙ, සවෙ වො රුච්චති, ඉධෙව වසථ. නො වෙ රුච්චති, යථාසුඛං ගච්ඡා”ති ආහ. පච්චෙකබුද්ධො ගමනාකාරං දස්සෙති. සො

ගොපාලකො පව්වෙකබුද්ධං අනුගන්ත්වා නිවත්තති. කුක්කුරො පව්වෙකබුද්ධස්ස අඤ්ඤත්ථ ගමනභාවං ඤත්වා අතිසිනෙහෙන උප්පන්නබලවසොකො හදයථාලනං පත්වා කාලං කත්වා තාවතිංසපුරෙ නිබ්බත්ති. අථස්ස පව්වෙකබුද්ධෙන සද්ධිං ගමනකාලෙ උච්චාසද්දං කත්වා වාළුමිගානං පලාපිතභාවෙන දෙවතාහි සද්ධිං කටේන්තස්ස සද්දො සකලදෙවපුරං ඡාදෙත්වා අට්ඨාසි. සො තෙනෙව නාමධෙයාං ලභිත්වා සොසකදෙවපුත්තො නාම ඡාතො. අථස්ස තස්මිං සම්පත්තිං අනුභවන්තස්ස මනුස්සපටෙ කොසම්බිනගරෙ උදෙනො නාම රාජා රජ්ජං පටිපජ්ජී. තස්ස වත්ථු මජ්ඣිමපණ්ණාසකෙ බොධිරාජකුමාරසුත්තවණ්ණනායං (ම. නි. අට්ඨ. 2.324 ආදයො) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

තස්මිං පන රජ්ජං කාරයමානෙ සොසකදෙවපුත්තො වටිත්වා කොසම්බියං එකිස්සා රුපුපජ්චිනියා කුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගණ්හි. සා දසමාසච්චයෙන විජායිත්වා පුත්තභාවං ඤත්වා සඬකාරකූටෙ ඡඩ්ඛාපෙසි. තස්මිං බණෙ කොසම්බියෙට්ඨිනො කම්මන්තිකො පාතොව සෙට්ඨිසරං ගච්ඡන්තො “කිං නු බො ඉමං කාකෙහි සම්පරිකිණ්ණ”න්ති ගන්ත්වා දාරකං දිස්වා “මහාපුඤ්ඤො එස දාරකො භවිස්සති”ති එකස්ස පුරිසස්ස හත්ථෙ ගෙහං පෙසෙත්වා සෙට්ඨිසරං අගමාසි. සෙට්ඨිසි රාජුපට්ඨානාවෙලාය රාජකූලං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ පුරොහිතං දිස්වා “අජ්ජ කිං නක්ඛන්ත”න්ති පුච්ඡී. සො තත්ථෙව යිනො ගණෙත්වා “අසුකං නාම නක්ඛන්තං, අජ්ජ ඉමිනා නක්ඛන්තෙන ජානදාරකො ඉමස්මිං නගරෙ සෙට්ඨිට්ඨානං ලභිස්සති”ති ආහ. සො තස්ස කථං සුත්වා වෙගෙන සරං පෙසෙසි – “ඉමස්ස පුරොහිතස්ස ද්වෙ කථා නාම නත්ථි, සරණි ව මෙ ගරුගබ්භා, ජානාථ තාව නං විජාතා වා නො වා”ති. තෙ ගන්ත්වා ජානිත්වා, “අයා, න තාව විජාතා”ති ආහංසු. තෙන හි ගච්ඡථ, ඉමස්මිං නගරෙ අජ්ජ ජානදාරකං පරියෙසථාති. තෙ පරියෙසන්තා තස්ස සෙට්ඨිනො කම්මන්තිකස්ස ගෙහෙ නං දාරකං දිස්වා සෙට්ඨිනො ආරොවයිංසු. තෙන හි ගච්ඡථ හණෙ, නං කම්මන්තිකං පක්කොසථාති. තෙ නං පක්කොසිංසු. අථ නං සෙට්ඨි “ගෙහෙ කිර තෙ දාරකො අත්ථි”ති පුච්ඡී. “ආම, අයා”ති. “තං දාරකං අම්භාකං දෙහී”ති. “න දෙමි, අයා”ති. “හන්ද සහස්සං ගණ්හිත්වා දෙහී”ති. සො “අයං ජීවෙයා වා මරෙයා වා, දුජ්ජානමිද”න්ති සහස්සං ගණ්හිත්වා අදාසි.

තතො සෙට්ඨි වින්තෙසි – “සචෙ මෙ භරියා ධිතරං විජායිස්සති, ඉමමෙව පුත්තං කරිස්සාමි. සචෙ පුත්තං විජායිස්සති, මාරෙස්සාමි”ති. වින්තෙත්වා ගෙහෙ පොසෙසි. අථස්ස භරියා කතිපාහච්චයෙන පුත්තං විජායි. තතො සෙට්ඨි “එවං තං ගාවො මද්දිත්වා මාරෙස්සන්ති”ති වින්තෙත්වා “ඉමං දාරකං වජ්ජවාලෙ නිපජ්ජාපෙථා”ති ආහ. තං තත්ථ නිපජ්ජාපෙසුං. අථ නං යුථපති උසභො පඨමං නික්ඛමන්තො දිස්වා “එවං තං අඤ්ඤෙ න මද්දිස්සන්ති”ති චතුත්තං පාදානං අන්තරෙ කත්වා අට්ඨාසි. අථ නං ගොපාලකා දිස්වා “මහාපුඤ්ඤො එස දාරකො භවිස්සති, යස්ස තිරච්ඡානගතාපි ගුණං ජානන්ති, පටිජග්ගිස්සාම න”න්ති අන්තතො ගෙහං නයිංසු.

සොපි සෙට්ඨි තස්ස මතභාවං අනුච්ඡන්නො “ගොපාලකෙහි නිතො”ති සුත්වා පුත සහස්සං දත්වා ආණාපෙත්වා ආමකසුසානෙ ඡඩ්ඛාපෙසි. තස්මිං ව කාලෙ සෙට්ඨිස්ස සරෙ අප්පාලකො සුසානං නිස්සාය අජිකා වාරෙති. අට්ඨකා ධෙනු අජිකා දාරකස්ස පුඤ්ඤෙන මග්ගා ඔක්කම්ම ගන්ත්වා දාරකස්ස බීරං දත්වා ගතා. තතො නිවත්තමානාපි තට්ථෙව ගන්ත්වා බීරමදාසි. අප්පාලකො වින්තෙසි – “අයං අජිකා පාතොපි ඉමස්මා යානා ඔක්කම්මිත්වා ගතා, කිං නු බො එත”න්ති ගන්ත්වා ඔලොකෙන්නො තං දාරකං දිස්වා “මහාපුඤ්ඤො එස දාරකො, තිරච්ඡානගතාපිස්ස ගුණං ජානන්ති, පටිජග්ගිස්සාම න”න්ති ගහෙත්වා ගෙහං ගතො.

පුතදිවසෙ සෙට්ඨි “මතො නු බො දාරකො, න මතො”ති ඔලොකාපෙන්නො අප්පාලකෙන ගහිතභාවං ඤත්වා සහස්සං දත්වා ආණාපෙත්වා “ස්චෙ ඉමං නගරං එකො සත්ථවාහපුත්තො පටිසිස්සති, ඉමං දාරකං නෙත්වා චක්කමග්ගෙ යටෙථ, එවං තං සකථවක්කං ඡින්දන්තං ගම්ස්සති”ති ආහ. තං තත්ථ නික්ඛිත්තං සත්ථවාහපුත්තස්ස පුරිමසකටෙ ගොණා දිස්වා වත්තාරො පාදෙ ථම්මෙහ විය ඔතාරෙත්වා අට්ඨංසු. සත්ථවාහො “කිං නු බො එත”න්ති තෙසං යිතකාරණං ඔලොකෙන්නො දාරකං දිස්වා “මහාපුඤ්ඤො දාරකො, පතිජග්ගිතුං වට්ටති”ති ගණ්හිත්වා අගමාසි.

සෙට්ඨිසි තස්ස චක්කපටෙ මතභාවං වා අමතභාවං වා ඔලොකාපෙන්නො සත්ථවාහෙන ගහිතභාවං ඤත්වා තස්සපි සහස්සං දත්වා ආණාපෙත්වා නගරතො අවිදුරෙ යානෙ පපානෙ පානාපෙසි. සො තත්ථ පපනන්තො නළකාරානං කම්මකරණට්ඨානෙ එකසාලාය පතිතො. සා තස්ස පුඤ්ඤානුභාවෙන සතවිහතකප්පාසපිචුසම්ඵස්සසදිසා අහොසි. අථ නං නළකාරපෙට්ඨිකො “පුඤ්ඤො එස දාරකො, පටිජග්ගිතුං වට්ටති”ති ගණ්හිත්වා ගෙහං ගතො. සෙට්ඨි දාරකස්ස පපානතො පතිතට්ඨානෙ මතභාවං වා අමතභාවං වා පරියෙසාපෙන්නො නළකාරපෙට්ඨිකෙන ගහිතභාවං ඤත්වා තස්සපි සහස්සං දත්වා ආණාපෙසි.

අපරභාගෙ සෙට්ඨිස්ස සකපුත්තොපි සොපි උභො වයප්පන්තා අහෙසුං. සෙට්ඨි පුත සොසකදාරකස්ස මාරණුපායං වින්තෙන්නො අන්තතො කුම්භකාරස්ස ගෙහං ගන්ත්වා “අම්භො මය්හං ගෙහෙ එවරුපො එකො අවජාතදාරකො අත්ථි, තං දාරකං යංකිඤ්චි කත්වා මාරෙතුං වට්ටති රහස්සෙනා”ති ආහ. සො උභොපි කණ්ණෙ පිදහිත්වා “එවරුපං නාම භාරියං කථං කටේතුං න වට්ටති”ති ආහ. තතො සෙට්ඨි “අයං මුඛා න කරිස්සති”ති වින්තෙත්වා – “හන්ද, භො, සහස්සං ගණ්හිත්වා එතං කම්මං නිජ්ජාදෙහී”ති ආහ. ලඤ්ජං නාම අහින්තං හින්දති, තස්මා සො සහස්සං ලභිත්වා සම්පට්චිජිත්වා “අහං, අයා, අසුකදිවසෙ නාම ආවාපං ආලිම්පෙස්සාමි, තදා තං දාරකං අසුකවෙලාය නාම පෙසෙහී”ති ආහ. සෙට්ඨිසි බො තස්ස වචනං සම්පට්චිජිත්වා තතො පට්ඨාය දිවසෙ ගණෙන්නො

කුම්භකාරොන චුත්තදිවසස්ස සම්පත්තභාවං ඤත්වා සොසකකුමාරං පක්කොසාපෙත්වා “අම්භාකං, තාන, අසුකදිවසෙ නාම බහුනි භාජනෙහි අත්ථො, ත්වං අම්භාකං කුම්භකාරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ‘පිතරා කිර මෙ තුම්භාකං එකං කට්ඨං අත්ථී, තං අප්ප ජිප්ඵාදෙහි’ති වදෙහි”ති ආහ. සො “සාධු”ති තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා නික්බ්ඪි.

අථ නං අත්තරාමග්ගෙ සෙට්ඨිස්ස සකපුත්තො ගුළකිළං කිළන්තො දිස්වා වෙගෙන ගන්ත්වා “අහං භාතික දාරකෙහි සද්ධිං කිළන්තො එත්තකං නාම ජිනො, තං මෙ පටිජිනිත්වා දෙහි”ති ආහ. සො “මය්හං ඉදානි ඔකාසො නත්ථී, පිතා මං අච්චායිකකම්මෙන කුම්භකාරස්ස සන්තිකං පහිණි”ති ආහ. ඉතරො “අහං භාතික තත්ථ ගම්ස්සාමි, ත්වං ඉමෙහි සද්ධිං කිළිත්වා මය්හං ලක්ඛං පච්චාහරිත්වා දෙහි”ති ආහ. “තෙන හි ගච්ඡා”ති අත්තතො කට්ඨසාසනං තස්ස කථෙත්වා දාරකෙහි සද්ධිං කිළි. සොපි කුමාරො කුම්භකාරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තං සාසනං ආරොවෙසි. සො “සාධු, තාන, ජිප්ඵාදෙස්සාමි”ති තං කුමාරං ගබ්භං පවෙසෙත්වා තිබ්භාය වාසියා බණ්ඩාබණ්ඩිකං ඡිත්තදිත්වා වාටියං පක්ඛිපිත්වා වාටිමුඛං පිදහිත්වා භාජනත්තරෙ යපෙත්වා ආවාපං ආලිම්පෙසි. සොසකකුමාරො බහු ජිනිත්වා කනිට්ඨස්ස ආගමනං ඔලොකෙන්තො නිසිදි. සො තං විරායමානං ඤත්වා “කිං නු බො විරායති”ති කුම්භකාරගෙහසභාගං ගන්ත්වා කත්ථවි අදිස්වා “ගෙහං ගතො භවිස්සති”ති නිවත්තිත්වා ගෙහං අගමාසි.

සෙට්ඨී නං දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වා “කිං නු බො කාරණං භවිස්සති, මයා එස මාරණත්ථාය කුම්භකාරස්ස සන්තිකං පහිනො, සො දානි පුන ඉධෙවාගච්ඡති”ති ආගච්ඡන්තංයෙව නං “කිං, තාන, කුම්භකාරස්ස සන්තිකං න ගතොසි”ති ආහ. “ආම, තාන, න ගතොමිහි”ති. “කස්මා, තාතා”ති? සො අත්තතො නිවත්තකාරණඤ්ච කනිට්ඨභාතිකස්ස තත්ථ ගතකාරණඤ්ච ආරොවෙසි. සෙට්ඨී තස්ස වචනස්ස සුතකාලතො පටියාය මහාපට්ඨියා අප්ඤ්ඤාත්ථොවො විය හුත්වා “කිං නාමෙතං ත්වං වදසි”ති විප්ඵන්දවිත්තො වෙගෙන කුම්භකාරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා අඤ්ඤෙසං සන්තිකෙ අකට්ඨයභාවෙන “පෙක්ඛ, භො, පෙක්ඛ, භො”ති ආහ. “කිං පෙක්ඛාපෙසි ත්වං”? නිට්ඨිතං එතං කම්මන්ති. සො තතොව නිවත්තිත්වා ගෙහං අගමාසි. තතො පටියාය වස්ස චෙතසිකරොගො උප්පජ්ජි.

සො තස්මිං කාලෙ තෙන සද්ධිං අභුඤ්ජිත්වා ආසං භිත්තදිත්වා “යෙන කෙනචි උපායෙන මම පුත්තස්ස සත්තුතො අත්තරමෙව පස්සිතුං වට්ටති”ති එකං පණ්ණං ලිඛිත්වා සොසකකුමාරං පක්කොසිත්වා “ත්වං ඉමං පණ්ණං ආදාය අසුකගාමෙ නාම අම්භාකං කම්මන්තිකො අත්ථී, තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ඉමං පණ්ණං දත්වා ‘ඉමස්මිං කිර පණ්ණෙ සාසනං සිසං කරොහි’ති වද. අත්තරාමග්ගෙ අම්භාකං සභායකො ගාමකසෙට්ඨී නාම එකො සෙට්ඨී අත්ථී, තස්ස සරං ගන්ත්වා භත්තං භුඤ්ජිත්වා ගච්ඡෙය්‍යාසි”ති ව මුඛසාසනං අදාසි. සො සෙට්ඨී වන්දිත්වා පණ්ණං ගහෙත්වා නික්බන්තො අත්තරාමග්ගෙ ගාමකසෙට්ඨිස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා තස්ස ගෙහං පුච්ඡිත්වා තං බහිද්වාරකොට්ඨකෙ නිසිදිත්වා මස්සුපරිකම්මං කරොන්තං වන්දිත්වා අටියාසි. “කුතො ආගච්ඡසි, තාතා”ති ව චුත්තෙ “කොසම්බිසෙට්ඨිනො පුත්තොමිහි, තාතා”ති ආහ. සො “අම්භාකං සභායසෙට්ඨිනො පුත්තො”ති භට්ඨතුට්ඨො අභොසි.

තස්මිං ව බණෙ තස්ස සෙට්ඨිනො ධිතාය එකා දාසි සෙට්ඨිධිතු පුප්ඵානි ආහරිතුං ගච්ඡති. අථ නං සෙට්ඨී ආහ — “ත්වං, අම්ම, එතං කම්මං යපෙත්වා සොසකකුමාරස්ස පාදෙ ධොවිත්වා සයනං අත්ථරිත්වා දෙහි”ති. සා තථා කත්වා ආපණං ගන්ත්වා සෙට්ඨිධිතු පුප්ඵානි ආහරි. සෙට්ඨිධිතා තං දිස්වා “ත්වං අප්ප විරං බහි පපඤ්චෙසි”ති තස්සා කුප්පිකිත්වා “කිං තෙ එත්තකං කාලං එත්ථ කත”න්ති ආහ. “මා කථෙසි, අයො, මයා එවරුපො නදිට්ඨපුබ්බො, තුය්හං කිර පිතු සභායකසෙට්ඨිනො පුත්තො එකො, න සක්කා තස්ස රුපසම්පත්තිං කථෙතුං. සෙට්ඨී මං පුප්ඵානං අත්ථාය ගච්ඡන්තිං ‘තස්ස කුමාරස්ස පාදෙ ධොවිත්වා සයනං අත්ථරිත්වා දෙහි’ති ආහ, තෙනාහං බහි විරං පපඤ්චෙසි”න්ති. සාපි බො සෙට්ඨිධිතා තස්ස කුමාරස්ස චතුත්ථෙ අත්තභාවෙ සරසාමිනී අභොසි, තස්මා තස්සා වචනස්ස සුතකාලතො පටියාය නෙව අත්තතො ධීතභාවං, න නිසින්තභාවං අඤ්ඤාසි. සා තමෙව දාසිං ගහෙත්වා තස්ස නිපන්තට්ඨානං ගන්ත්වා තං නිද්දායමානං ඔලොකෙන්වා දුස්සන්තෙ පණ්ණං දිස්වා “කිං නු බො එතං පණ්ණං”න්ති කුමාරං අනුට්ඨාපෙත්වා ව පණ්ණං ගහෙත්වා වාචෙත්වා “අයං අත්තතො මරණපණ්ණං සයමෙව ගහෙත්වා ආගච්ඡති”ති තං පණ්ණං ඵාලෙත්වා තස්මිං අප්පබුද්ධෙයෙව “මයා තව සන්තිකං පුත්තො පෙසිතො, සභායකස්ස මෙ ගාමකසෙට්ඨිස්ස වයප්පත්තා දාරිකා අත්ථී, ත්වං සිසං අම්භාකං ආණාපවත්තිට්ඨානෙන උප්පාදං ධනං ගණිතිත්වා සබ්බසතෙන මම පුත්තස්ස ගාමකසෙට්ඨිනො ධීතරං ගහෙත්වා මඬිගලං කරොහි. මඬිගලෙ ව නිට්ඨිතෙ ‘ඉමිනා මෙ විධානෙන කත’න්ති මය්හං සාසනං පෙසෙහි. අහං තව ඉධ කත්තබ්බං ජානිස්සාමි”ති පණ්ණං ලිඛිත්වා තමෙව ලඤ්ජනං දත්වා පයමං බද්ධනියාමෙනෙව දුස්සන්තෙ බත්ඨි.

සොපි බො කුමාරො තදිවසං තත්ථ වසිත්වා පුනදිවසෙ සෙට්ඨී ආපුච්ඡිත්වා කම්මන්තිකස්ස ගාමං ගන්ත්වා පණ්ණං අදාසි. කම්මන්තිකො පණ්ණං වාචෙත්වා ගාමිකෙ සන්තිපාතෙන්වා “තුම්භෙව මං න ගණෙථ, මම සාමී අත්තතො ජෙට්ඨපුත්තස්ස සබ්බසතෙන දාරිකං ආනෙතුං මය්හං සන්තිකං පෙසෙසි, වෙගෙන ඉමස්මිං යානෙ උප්පාදං සම්පිණ්ඩෙථා”ති සබ්බං මඬිගලසක්කාරං සප්පෙත්වා ගාමකසෙට්ඨිස්ස සාසනං පෙසෙත්වා සම්පට්ඨිභාපෙත්වා සබ්බසතෙන මඬිගලකිරියං නිට්ඨාපෙත්වා කොසම්බිසෙට්ඨිස්ස පණ්ණං පහිණි “මයා තුම්භෙහි පහිතපණ්ණෙ සාසනං සුත්වා ඉදඤ්චිදඤ්ච කත”න්ති.

සෙට්ඨී තං සාසනං සුත්වා අග්ගිද්ධිසො විය “ඉදානි නට්ඨොමිහි”ති විත්තනවසෙන ලොහිතපක්ඛන්දිකරොගං පත්වා “යෙන කෙනචි තං උපායෙන පක්කොසිත්වා මම සන්තිකස්ස අස්සාමිකං කරිස්සාමි”ති “මඬිගලස්ස

නිව්‍යානකාලතො පටියාය කස්මා මය්හං පුත්තො ඛහි හොති, සිසං ආගච්ඡතු”ති සාසනං පෙසෙසි. සාසනං සුත්වා කුමාරෙ ගන්තුං ආරද්ධෙ සෙට්ඨිධිතා චිත්තෙසි – “අයං බාලො මං නිස්සාය ඉමං සම්පත්තිං අලත්ථන්ති න ජානාති, යංකිඤ්චි කත්වා ඉමස්ස ගමනපටිබාහනුපායො කාතුං වට්ඨති”ති. තතො නං ආහ – “කුමාර, මා අතිවෙගෙන ගච්ඡාහි, කුලගාමං ගච්ඡන්තො නාම අත්තනො පරිච්ඡිං කත්වා ගන්තුං වට්ඨති”ති.

කොසම්බකසෙට්ඨිපි තස්ස විරායනභාවං ඤත්වා පුන සාසනං පහිණි “කස්මා මෙ පුත්තො විරායති, අහං ලොභිතපක්ඛන්දිකරොගං පත්තො, ජීවන්තමෙව මං ආගන්ත්වා දට්ඨං වට්ඨති”ති. තස්මිං කාලෙ සෙට්ඨිධිතා තස්ස ආරොවෙසි – “න එසො තව පිතා, ත්වං පන ‘පිතා’ති සඤ්ඤං කරොසි. එස තව මාරණත්ථාය කම්මන්තිකස්ස පණ්ණං පහිණි, අහං තං පණ්ණං අපනෙත්වා අඤ්ඤං සාසනං ලිඛිත්වා තව එතං සම්පත්තිං උප්පාදෙයි. එස තං ‘අපුත්තං කරිස්සාමි’ති පක්කොසති, එතස්ස කාලකිරියං ආගමෙහි”ති. අට්ඨස්ස ධර්මානකස්සෙව කාලකතභාවං සුත්වා කොසම්බිනගරං අගමාසි. සෙට්ඨිධිතාපි තස්ස බහියෙව සඤ්ඤං අදාසි “ත්වං පටිසන්තො සකලගෙහෙ තව ආරක්ඛං යපෙන්නොව පටිසාහි”ති. සයම්පි සෙට්ඨිපුත්තො සද්ධිමෙව පටිසිත්වා උභො භත්ථෙ උක්ඛිපිත්වා රොදන්ති විය හුත්වා අන්ධකාරට්ඨානෙ නිපන්නකස්ස සෙට්ඨිස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා සීසෙනෙව හදයං පහරි. සො දුබ්බලතාය තෙනෙව පහාරෙන කාලමකාසි.

කුමාරොපි පිතු සරීරකිච්චං කත්වා “තුම්හෙ මහාසෙට්ඨිස්ස මං සකපුත්තොති වද්ථා”ති පාදමුලිකානං ලඤ්ජං අදාසි. තතො සත්තමෙ දිවසෙ රාජා “සෙට්ඨිට්ඨානාරහං එකං ලද්ධං වට්ඨති”ති “සෙට්ඨිස්ස සපුත්තකතිපුත්තකභාවං ජානාථා”ති පෙසෙසි. සෙට්ඨිපාදමුලිකාර ඤ්ඤො සෙට්ඨිස්ස සපුත්තභාවං කට්ඨංසු. රාජා “සාධු”ති සම්පට්චිජිත්වා තස්ස සෙට්ඨිට්ඨානං අදාසි. සො සොසකසෙට්ඨි නාම ජාතො. අට්ඨ නං හරියා ආහ – “අයාපුත්ත, ත්වම්පි අවජාතො, අහම්පි දුග්ගතකුලෙ නිබ්බන්තා. පුබ්බෙ කතකුසලවසෙන පන එවරූපං සම්පත්තිං අලභිමිහ, අධුනාපි කුසලං කරිස්සාමා”ති. සො “සාධු හද්දෙ”ති සම්පට්චිජිත්වා දෙවසිකං සහස්සං විස්සජ්ජෙත්වා දානං පට්ඨපෙසි.

තස්මිං සමයෙ තාසං ද්විත්තං ජනානං බුද්ධිපුත්තරා දෙවලොකතො චචිත්වා සොසකසෙට්ඨිස්ස ගෙහෙ ධානියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්තිං ගණ්හි. සා ජාතකාලෙ බුද්ධා අහොසිති බුද්ධිපුත්තරාතෙවස්සා නාමං අකංසු. සාමාවතිපි දෙවලොකතො චචිත්වා හද්දවතියරට්ඨෙ හද්දියනගරෙ හද්දවතියසෙට්ඨිස්ස ගෙහෙ පටිසන්තිං ගණ්හි, සාමාතිස්සා නාමං අකංසු. අපරභාගෙ තස්මිං නගරෙ ජාතකභයං උප්පජ්ජි, මනුස්සා ජාතකභයහීනා යෙන වා තෙන වා ගච්ඡන්ති. තදා අයං හද්දවතියසෙට්ඨි හරියාය සද්ධිං මන්තෙසි – “හද්දෙ ඉමස්මිං ජාතකභයස්ස අන්තො න පඤ්ඤායති, කොසම්බිනගරෙ අම්භාකං සභායකස්ස සොසකසෙට්ඨිස්ස සන්තිකං ගච්ඡාම, න සො අම්හෙ දිස්වා පමජ්ජිස්සති”ති. තස්ස කිරි සො සෙට්ඨි අද්ධිට්ඨසභායකො අහොසි, තස්මා එවමාහ. සො සෙසජනං නිවන්තාපෙත්වා හරියඤ්ච ධිතරඤ්ච ගණ්හිත්වා කොසම්බිනගරස්ස මග්ගං පටිපජ්ජි. තෙ තයොපි අන්තරාමග්ගෙ මහාදුක්ඛං අනුභවන්තා අනුපුබ්බෙන කොසම්බිං පත්වා එකාය සාලාය නිවාසං අකංසු.

සොසකසෙට්ඨිපි බො අත්තනො සරද්ධාරෙ කපණ්දධිකවතිබ්බකයාවකානං මහාදානං දාපෙසි. අථායං හද්දවතියසෙට්ඨි චිත්තෙසි – “න සක්කා අම්හෙහි ඉම්භාව කපණ්වෙසෙන සභායකස්ස අත්තානං දස්සෙතුං, සරීරෙ පාකතිකෙ ජාතෙ සුනිවත්ථා සුපාරුතා සෙට්ඨිං පස්සිස්සාමා”ති. තෙ උභොපි ධිතරං සොසකසෙට්ඨිස්ස දානග්ගං පහිණිංසු. සා අත්තනො භත්තං ආහරණත්ථාය භාජනං ගහෙත්වා දානග්ගං ගන්ත්වා එකස්මිං ඔකාසෙ ලජ්ජමානරූපා අට්ඨාසි. තං දිස්වා දානකම්මිකො චිත්තෙසි – “සෙසජනා සම්මුඛසම්මුඛට්ඨානෙ කෙවට්ඨා මච්ඡවිලොපෙ විය මහාසද්දං කත්වා ගණ්හිත්වා ගච්ඡන්ති, අයං පන දාරිකා කුලධිතා භවිස්සති, උපධිසම්පදාපිස්සා අත්ථි”ති.

තතො නං ආහ – “ත්වං, අම්ම, කස්මා සෙසජනො විය ගණ්හිත්වා න ගච්ඡසි”ති? තාත, එවරූපං සම්බාධට්ඨානං කිත්ති කත්වා පටිසාමිති. අම්ම, කති පන ජනා තුම්හෙති? තයො ජනා, තාතාති. සො තයො භත්තපිණ්ඩෙ අදාසි. සා තං භත්තං මාතාපිතුනං අදාසි, පිතා දීසරත්තං ජාතකත්තා අතිරෙකං භුඤ්ජිත්වා කාලමකාසි. සා පුනදිවසෙ ගන්ත්වා ද්වෙයෙව භත්තපිණ්ඩෙ ගණ්හි. තංදිවසං සෙට්ඨිහරියා භත්තෙන ව කිලන්තතාය සෙට්ඨිනො ව මරණසොකෙන රත්තිභාගසමන්තරෙ කාලමකාසි. සා පුනදිවසෙ සෙට්ඨිධිතා එකමෙව භත්තපිණ්ඩං ගණ්හි. දානකම්මිකො තස්සා කිරියං උපධාරෙත්වා, “අම්ම, තයා පයමදිවසෙ තයො පිණ්ඩා ගහිතා, පුනදිවසෙ ද්වෙ, අජ්ජ එකමෙව ගණ්හසි. කිං නු බො කාරණං”න්ති පුච්ඡි. සා තං කාරණං කථෙසි. කතරගාමවාසිනො පන, අම්ම, තුම්හෙති. සා තම්පි කාරණං නිප්පදෙසතො කථෙසි. “අම්ම, එවං සන්නෙ ත්වං අම්භාකං සෙට්ඨිධිතා නාම අහොසි, මය්හඤ්ච අඤ්ඤා දාරිකා තත්ථි, ත්වං ඉතො පටියාය මම ධිතා, අම්මා”ති තං ධිතරං කත්වා ගණ්හි.

සා උට්ඨාය සමුට්ඨාය දානග්ගෙ මහාසද්දං සුත්වා “කස්මා අයං, තාත, උච්චාසද්දමහාසද්දො”ති ආහ. අම්ම, මහාජනස්ස අන්තරෙ නාම අජ්ජසද්දං කාතුං න සක්කාති. අහමෙත්ථ උපායං ජානාමි, තාතාති. කිං කාතුං වට්ඨති, අම්මාති? සමන්තා වතිං කත්වා ද්වෙ ද්වාරානි යොජෙත්වා අන්තො භාජනානි යපාපෙත්වා එකෙන ද්වාරෙන පටිසිත්වා භත්තං ගණ්හිත්වා එකෙන ද්වාරෙන නික්ඛමනං කරොථ, තාතාති. සාධු, අම්මාති පුනදිවසතො පටියාය තථා කාරෙසි. තතො පටියාය දානග්ගං පදුමස්සරං විය සන්තිසිත්තසද්දං අහොසි.

තතො සොසකසෙට්ඨි පුබ්බෙ දානග්ගස්මිං උච්චාසද්දමහාසද්දං සුත්වා තදා තං අසුණන්තො දානකම්මිකං පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡි – “ත්වං අජ්ජ දානං න දාපෙසි”ති. දින්නං , අය්‍යාති. අට්ඨ කස්මා පුබ්බෙ විය දානග්ගෙ සද්දො

න සුයානිති? ආම, අයා, එකා මෙ ධිතා අත්ථි, අහං තාය කථිතඋපායෙ යත්වා දානග්ගං නිස්සද්දමකාසිනිති. තව ධිතා නාම නත්ථි, කුතො තෙ ධිතා ලද්ධාති? සො වඤ්චෙතුං අසක්කුණෙයාභාවෙන සෙට්ඨිස්ස සබ්බං ධිතු ආගමනවිධානං කපෙසි. කස්මා පන භො ත්වං එවරුපං භාරියං කම්මමකාසි? ත්වං එත්තකං අද්ධානං මම ධිතරං අත්තනො සන්තිකෙ වසමානං නාරොවෙසි, වෙගෙන තං අම්භාකං ගෙහං ආණාපෙහීති. සො තස්ස වචනං සුත්වා අකාමකො ආණාපෙසි. තතො පට්ඨාය සෙට්ඨි තං ධිතුට්ඨානෙ යපෙත්වා “ධිතු සක්කාරං කරොමි”ති අත්තනො සමානජාතිකෙහි කුලෙහි ධිතු සමානවයානි පඤ්ච කුමාරිකසතානි තස්සා පරිවාරමකාසි.

අපේකදිවසං උදෙනො රාජා නගරෙ අනුසඤ්චරන්තො තං සාමාවතිං තාහි කුමාරිහි පරිවාරිතං කිළමානං දිස්වා “කස්සායං දාරිකා”ති පුච්ඡිත්වා “සොසකසෙට්ඨිස්ස ධිතා”ති සුත්වා සස්සාමිකඅස්සාමිකභාවං පුච්ඡි. තතො අස්සාමිකභාවෙ කථිතෙ “ගච්ඡප්පං සෙට්ඨිනො කපෙට්පං ‘තුම්භාකං ධිතරං රාජා ඉච්ඡති’”ති. තං සුත්වා සෙට්ඨි “අම්භාකං අඤ්ඤා දාරිකා නත්ථි, එකධිතිකං සපත්තිවාසෙ දාතුං න සක්කොමා”ති. රාජා තං කප්පං සුත්වා සෙට්ඨිං ව සෙට්ඨිහරියඤ්ච බහි කත්වා සකලගෙහං ලඤ්ජාපෙසි. සාමාවති බහි කිළිත්වා ආගච්ඡන්ති මාතෘපිතරො බහි නිසින්තකෙ දිස්වා “අම්මතාතා, කස්මා ඉධ නිසින්තත්ථා”ති? තෙ තං කාරණං කප්පංසු. අම්මතාතා, කස්මා තුම්භෙ ඉමං පටිවචනං න ජානාට් “මම ධිතා සපත්තිවාසෙ වසන්ති එකිකා වසිතුං න සක්ඛිස්සති, සවස්සා පරිවාරා පඤ්චසතා කුමාරියො වසාපෙට්, එවං වසිස්සති”ති. ඉදානි එවං කථාපෙට්, තාතාති. “සාධු, අම්ම, මයං තව චිත්තං න ජානිමිහා”ති වත්වා තෙ තථා කප්පංසු. රාජා උත්තරිතරං පසිදිත්වා “සභස්සමිපි භොතු, සබ්බා ආනෙට්ඨා”ති ආහ. අට්ඨං හද්දකෙන නක්ඛන්තමුහුත්තකෙන පඤ්චමාතුගාමසතපරිවාරං රාජගෙහං නයිංසු. රාජා තා පඤ්චසතාපි තස්සායෙව පරිවාරං කත්වා අභිසෙකං කත්වා විසුං එකස්මිං පාසාදෙ වසාපෙසි.

තෙන ව සමයෙන කොසම්බියං සොසකසෙට්ඨි කුක්කුටසෙට්ඨි පවාරිකසෙට්ඨිති තයො ජනා අඤ්ඤමඤ්ඤං සභායකා භොන්ති. තෙ තයොපි ජනා පඤ්චසතෙ තාපසෙ පටිජග්ගන්ති. තාපසාපි වත්තාරො මාසෙ තෙසං සන්තිකෙ වසිත්වා අට්ඨ මාසෙ හිමවත්තෙ වසන්ති. අපේකදිවසං තෙ තාපසා හිමවත්තතො ආගච්ඡන්තා මහාකත්තාරෙ තසිතා කිලන්තා එකං මහන්තං වටරුක්ඛං පත්වා තත්ථ අධිවත්ථාය දෙවතාය සන්තිකා සඬගහං පච්චාසිසන්තා නිසිදිංසු. දෙවතා සබ්බාලධිකාරවිභුසිතං හත්ථං පසාරෙත්වා තෙසං පානීයපානකාදීනි දත්වා කිලමට්පං පටිවිනොදෙසි. තෙ දෙවතාය ආනුභාවෙන විමිහිතා පුච්ඡිංසු – “කිං නු බො දෙවතෙ කම්මං කත්වා තයා අයං සම්පත්ති ලද්ධා”ති? දෙවතා ආහ – ලොකෙ බුද්ධො නාම හගවා උප්පන්නො, සො එතරහි සාවත්ථියං විහරති. අනාට්පිණ්ඩිකො ගහපති තං උපට්ඨාති. සො උපොසට්ඨිවෙසෙසු අත්තනො භතකානං පකතිභත්තවෙනනමෙව දත්වා උපොසට්පං කාරාපෙසි. අට්ඨං එකදිවසං මජ්ඣන්තිකෙ පාතරාසත්ථාය ආගතො කඤ්චි භතකං කම්මං කරොන්තං අදිස්වා “අජ්ජ මනුස්සා කස්මා කම්මං න කරොන්ති”ති පුච්ඡි. තස්ස මෙ එතමත්ථං ආරොවෙසුං. අට්ඨං එතදවොචං – “ඉදානි උපඬ්ඪිවෙසො ගතො, සක්කා නු බො උපඬ්ඪිවෙසට්පං කාතු”න්ති. තතො සෙට්ඨිස්ස පටිවෙදෙත්වා “සක්කා කාතු”න්ති ආහ. ස්වාහං උපඬ්ඪිවෙසං උපොසට්පං සමාදිශිත්වා තදගෙව කාලං කත්වා ඉමං සම්පත්තිං පටිලභින්ති.

අට්ඨ තෙ තාපසා “බුද්ධො කිර උප්පන්නො”ති සඤ්ජාතපීතිපාමොජ්ජා තතො සාවත්ථිං ගන්තුකාමා හුත්වාපි “බහුපකාරා නො උපට්ඨාකසෙට්ඨිනො, තෙසමිපි ඉමමත්ථං ආරොවෙස්සාමා”ති කොසම්බිං ගන්ත්වා සෙට්ඨිහි කතසක්කාරබහුමානා “තදගෙව මයං ගච්ඡාමා”ති ආහංසු. “කිං, හත්තෙ, තුරිතත්ථ, නනු තුම්භෙ පුබ්බෙ වත්තාරො පඤ්ච මාසෙ වසිත්වා ගච්ඡට්ඨා”ති වුත්තා තං පවත්තිං ආරොවෙසුං. “තෙන හි, හත්තෙ, සභෙව ගච්ඡාමා”ති ව වුත්තෙ – “ගච්ඡාම මයං, තුම්භෙ සණ්ඨකං ආගච්ඡට්ඨා”ති සාවත්ථිං ගන්ත්වා හගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්සු.

තෙපි සෙට්ඨිනො පච්ඡා පඤ්චසතපඤ්චසතසකට්පරිවාරා සාවත්ථිං ගන්ත්වා ජෙතවනතො අවිදුරෙ යානෙ බන්ධාවාරං බන්ධිත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිංසු. සත්ථා තෙසං වරියාවසෙන ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ තයොපි සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය ස්වාතනාය නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙ බුද්ධප්පමුඛස්ස හික්ඛුසඬ්ඪස්ස මහාදානං දත්වා තෙනෙව නියාමෙන අජ්ජනනාය ස්වාතනායානි නිමන්තෙත්වා අද්ධමාසං බන්ධාවාරහත්තං නාම දත්වා සත්ථාරං අත්තනො නගරං ආගමනත්ථාය යාචිංසු. සත්ථා “සුඤ්ඤාගාරෙ තථාගතා අභිරමන්ති”ති කපෙසි. තෙ “අඤ්ඤාතං, හත්තෙ”ති වත්වා “තුම්භෙ අම්භෙහි පහිතසාසනෙන ආගච්ඡෙයාට්ඨා”ති වත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා අත්තනො නගරමෙව ආගන්ත්වා තයොපි ජනා සකෙ සකෙ උයානෙ විහාරෙ කාරාපෙසුං. සොසකසෙට්ඨිනා කාරිතො සොසිතාරාමො නාම ජාතො, කුක්කුටසෙට්ඨිනා කාරිතො කුක්කුටාරාමො නාම ජාතො, පාචාරිකසෙට්ඨිනා කාරිතං පාචාරිකම්බවනං නාම ජාතං. තෙ විහාරෙ කාරාපෙත්වා සත්ථු දූතං පහිණිංසු – “සත්ථා අම්භාකං සඬගහං කාතුං ඉමං නගරං ආගච්ඡතු”ති. සත්ථා “කොසම්බිං ගමිස්සාමි”ති මහාහික්ඛුසඬ්ඪසපරිවාරො වාරිකං නික්ඛමන්තො අත්තරාමග්ගෙ මාගණ්ඨියබ්බාහමණස්ස අරහත්තුපනිස්සයං දිස්වා ගමනං විච්ඡිත්තිදත්වා කුරුට්ඨෙයෙ කම්මාසදම්මං නාම නිගමං අගමාසි.

තස්මිං සමයෙ මාගණ්ඨියො සබ්බරත්තිං බහිගාමෙ අග්ගිං පුහිත්වා පාතොව අත්තොගාමං පවිසති. සත්ථාපි පුනදිවසෙ අත්තොගාමං පිණ්ඩාය පවිසන්තො පටිපපෙ මාගණ්ඨියබ්බාහමණස්ස අත්තානං දස්සෙසි. සො දසබලං දිස්වා චිත්තෙසි – “අහං එත්තකං කාලං මම ධිතු රුපසම්පත්තියා සදිසං දාරකං පරියෙසන්තො වරාමි, රුපසම්පත්තියා ව සතිපි එවරුපං ගහිතපබ්බජ්ජමෙව පත්තෙසිං. අයං බො පන පබ්බජිතො අභිරුපො දස්සනියො මම ධිතුයෙව අනුච්ඡවිකො”ති වෙගෙන ගෙහං අගමාසි. තස්ස කිර බ්බාහමණස්ස පුබ්බෙ එකො පබ්බජිතවංසො අත්ථි, තෙනස්ස

පබ්බතේතමෙව දිස්වා චිත්තං නමති. සො බ්‍රාහ්මණිං ආමන්තෙසි – “භද්දෙ මයා ඵවරුපො පබ්බතේතො නාම නදිට්ඨපුබ්බො සුවණ්ණචණ්ණො බ්‍රහ්මචණ්ණො මම ධිතුයෙව අනුච්ඡවිකො, සීසං මෙ ධිතරං අලඬිකරොහි”ති. බ්‍රාහ්මණියා ධිතරං අලඬිකරොන්තියාව සත්ථා අත්තනො ධීතට්ඨානෙ පදවෙතියාති දස්සෙත්වා අන්තොනගරං පාවිසි.

අප්‍ර බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණියා සද්ධිං ධිතරං ගහෙත්වා තං යානං ආගච්ඡන්තො අන්තොගාමං පච්චිකාලෙ ආගතත්තා ඉතො චිතො ව ඔලොකෙන්තො දසබලං අදිස්වා බ්‍රාහ්මණිං පරිභාසති – “තව කාරණං භද්දකං නාම නත්ථි, තයි පපඤ්චං කරොන්තියාව සො පබ්බතේතො නික්ඛමිත්වා ගතො”ති. බ්‍රාහ්මණ, ගතො තාව හොතු, කතරදිසාභාගෙන ගතොති? ඉමිනා දිසාභාගෙනාති සත්ථු ගතට්ඨානං ඔලොකෙන්තොව පදවෙතියාති දිස්වා “භද්දෙ ඉමාති තස්ස පුරිසස්ස පදාති, ඉතො ගතො භවිස්සති”ති ආහ. අප්‍ර, බ්‍රාහ්මණි, සත්ථු පදවෙතියං දිස්වා චිත්තෙසි – “බාලො වතායං බ්‍රාහ්මණො අත්තනො ගන්ට්මත්තස්සාපි අත්ථං න ජානාති”ති තෙන සද්ධිං පරිභාසං කරොන්ති ආහ – “යාව බාලො වාසි, බ්‍රාහ්මණ, ඵවරුපස්ස නාම පුරිසස්ස ධිතරං දස්සාමිති වදසි. රාගෙන හි රත්තස්ස දොසෙන දුට්ඨස්ස මොහෙන මුල්භස්ස පුරිසස්ස පදං නාම ඵවරුපං න හොති. ලොකෙ පන විවට්ඨ්ඡදස්ස සබ්බඤ්ඤාමුද්ධස්ස ඵතං පදං” පස්ස, බ්‍රාහ්මණ –

“රත්තස්ස හි උක්ඛුට්ඨං පදං භවෙ,
දුට්ඨස්ස හොති අවකඩ්ඨිතං පදං;
මුල්භස්ස හොති සහසානුපිළිතං,
විවට්ඨ්ඡදස්ස ඉදමිදිසං පද”න්ති.

සො බ්‍රාහ්මණියා ඵත්තකං කට්ඨන්තියාපි අසුත්වා “ත්වං නාම වණ්ඩා මුබ්‍රා”ති ආහ. තෙසං ද්විත්තමිපි අඤ්ඤාමඤ්ඤං විවාදං කරොන්තානංයෙව සත්ථා පිණ්ඩාය වරිත්වා සද්ධිං භික්ඛුසඩ්දෙසෙන කතභත්තකිව්වො බ්‍රාහ්මණස්ස දස්සනුපවාරෙනෙව නික්ඛමි. බ්‍රාහ්මණො සත්ථාරං දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වා බ්‍රාහ්මණිං අපසාදෙන්වා “අයං සො පුරිසො”ති හට්ඨපහට්ඨො දසබලස්ස පුරතො යත්වා “හො පබ්බතේ, අහං පාතොව පට්ඨාය තං පරියෙසන්තො වරාමි, ඉමස්මිං ජම්බුදිපෙ මම ධිතාය සමානරුපා ඉත්ථි නාම නත්ථි, පුරිසොපි තයා සද්ධිං සමානරුපො නාම නත්ථි, මම ධිතරං තුය්හං පොසනත්ථාය දමිමි, ගණ්භාහි න”න්ති ආහ. අප්‍ර තං සත්ථා “අහං, බ්‍රාහ්මණ, කාමග්ගවාසිනියො උත්තමරුපධරා නානාවණ්ණං කථං කට්ඨන්තියො මම පලොභනන්ට්මෙව ආගන්ත්වා සන්තිකෙ ධිතා දෙවධිතාපි න ඉච්ඡිං, කිමඬගං පන ඉමං ගණ්භිස්සාමි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“දිස්වාන තණ්හං අරතිං රගඤ්ච,
නාහොසි ඡන්දො අපි මෙටුනස්මිං;
කිංමෙවිදං මුත්තකරිසපුණ්ණං,
පාදාපි නං සම්පුසිතුං න ඉච්ඡෙ”ති. (සු. නි. 841);

මාගණ්ඩියා චිත්තෙසි – “අනත්ථිකෙන නාම ‘අල’න්ති වත්තුමෙව වට්ටති. අයං පන මම සරීරං මුත්තකරිසපුණ්ණං නාම කත්වා ‘පාදාපි නං සම්පුසිතුං න ඉච්ඡෙ’ති අවොව, ඵකං ඉස්සරියට්ඨානං ලභන්ති අන්තරමෙවස්ස පස්සිස්සාමි”ති ආසානං ඛන්ධි. සත්ථා තං අමනසිකත්වා වරියවසෙන බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මදෙසනං ආරහි. දෙසනාපරියොසානෙ උභොපි ජායම්පතිකා අනාගාමිථලෙ පතිට්ඨාය “ඉදාති අමිභාකං සරාචාසෙන අත්ථො නත්ථි”ති ධිතරං මාගණ්ඩියං චුළපිතරං සම්පට්ඨිජාපෙන්වා උභොපි පබ්බතේත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණං. අප්‍ර රාජා උදෙනො චුළමාගණ්ඩියෙන සද්ධිං වොහාරං කත්වා මාගණ්ඩියදාරිකං රාජානුභාවෙන ගෙහං ආනෙන්වා අභිසෙකං කත්වා තස්සා පඤ්චමාතුගාමසතපරිවාරාය වසනට්ඨානං විසුං පාසාදං අදාසි.

සත්ථාපි බො අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො කොසම්බිනගරං සම්පාපුණි. සෙට්ඨිනො සත්ථු ආගමනං සුත්වා පච්චුග්ගමනං කත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා ඵකමන්තං නිසින්තා භගවන්තං ඵතදවොචුං – “ඉමෙ, භන්තෙ, තයො විහාරා තුම්හෙ උද්දිස්ස කතා, පටිග්ගණ්භට්, භන්තෙ, විහාරෙ වාතුද්දිසස්ස සඩ්දිසස්ස සඩ්දිගහත්ථායා”ති. පටිග්ගහෙසි භගවා විහාරෙ. තෙපි සෙට්ඨිනො සත්ථාරං ස්වාතනාය නිමන්තෙන්වා අභිවාදෙන්වා සරං අගමංසු.

මාගණ්ඩියාපි බො සත්ථු ආගතභාවං සුත්වා ඡිත්තභින්නකෙ ධුත්තෙ පක්කොසාපෙන්වා තෙසං ලඤ්ඤං දත්වා “තුම්හෙ සමණං ගොතමං ඉමිනා ඉමිනා ව නියාමෙන අක්කොසථා”ති වත්වා උයොපාපෙසි. තෙ සත්ථු අන්තොගාමං පච්ඡනවෙලාය සපරිවාරං සත්ථාරං නානාවිධෙහි අක්කොසෙහි අක්කොසිංසු. ආයස්මා ආනන්දො සත්ථාරං ආහ – “භන්තෙ, ඵවරුපෙ අක්කොසනට්ඨානෙ න වසිස්සාම, අඤ්ඤං නගරං ගච්ඡාමා”ති. සත්ථා, “ආනන්ද, තථාගතා නාම අට්ඨති ලොකධම්මෙහි න කම්පන්ති, අයම්පි සද්දො සත්තාහං නාතික්කම්ස්සති, අක්කොසකානංයෙව උපරි පතිස්සති, ත්වං මා විතක්කයිත්ථා”ති. තෙපි තයො නගරසෙට්ඨිනො මහාසක්කාරෙන භගවන්තං පවෙසෙත්වා මහාදානං අදංසු. තෙසං අපරාපරං දානං දදන්තානංයෙව මාසො අතික්කම්, අප්‍ර තෙසං ඵතදහොසි – “බුද්ධා නාම සබ්බලොකං අනුකම්පමානා උප්පජ්ජන්ති, අඤ්ඤාසම්පි ඔකාසං දස්සාමා”ති. තතො තෙ කොසම්බිනගරවාසිනොපි ජනස්ස ඔකාසං අකංසු. තතො පට්ඨාය නාගරාපි වීරිසභාගෙන ගණ්භභාගෙන මහාදානං දෙන්ති.

අපේකදිවසං සත්ථා භික්ෂුසඨසපරිවුතො මාලාකාරකපේට්ඨකස්ස ගෙහෙ නිසිදි. තස්මිං බණෙ සාමාවතියා උපට්ඨායිකා බුද්ධජ්ඣත්තරා අට්ඨ කභාපණෙ ආදාය මාලත්ථාය නං ගෙහං අගමාසි. මාලාකාරකපේට්ඨකො තං දිස්වා, “අම්ම උත්තරෙ, අප්ප තුය්හං පුප්ථානි දාතුං බණො නත්ථී, අහං බුද්ධප්පමුඛං භික්ෂුසඨසං පරිවිසාමි. ත්වම්පි පරිවෙසනාය සහායිකා හොති, එවං ඉතො පරෙසං වෙය්‍යාවච්චකරණතො මුච්චිස්සති”ති ආහ. තතො බුද්ධජ්ඣත්තරා අත්තනා උද්ධං හොජනං භුඤ්ජිත්වා බුද්ධානං හත්තග්ගෙ වෙය්‍යාවච්චං අකාසි. සා සත්ථාරා උපනිසින්නකථාවසෙන කථිතං ධම්මං සබ්බමෙව උග්ගණ්හි. අනුමොදනං පන සුත්වා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි.

සා අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු චත්තාරොව කභාපණෙ දත්වා පුප්ථානි ගහෙත්වා ගච්ඡති, තස්මිං පන දිවසෙ දිට්ඨසච්චභාවෙන පරසත්තකෙ චිත්තං අනුප්පාදෙත්වා සබ්බෙව අට්ඨ කභාපණෙ දත්වා පච්ඡිං පුරෙත්වා පුප්ථානි ආදාය සාමාවතියා සන්තිකං අගමාසි. අප් නං සා පුච්ඡි – “අම්ම උත්තරෙ, ත්වං අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු න බහුනි පුප්ථානි ආහරසි, අප්ප පන බහුකානි, කිං නො රාජා උත්තරිතරං පසන්තො”ති? සා මුසාවාදෙ අභබ්බතාය අතීතෙ අත්තනා කතං අනිගුහිත්වා සබ්බං කපෙසි. “අප් කස්මා අප්ප බහුනි පුප්ථානි ආහරසි”ති චුත්තා ච එවමාහ – “අහං අප්ප දසබලස්ස ධම්මං සුත්වා අමතං සච්ඡාකාසිං, තස්මා තුම්හෙ න වඤ්චෙමි”ති. තං සුත්වා, “අම්ම උත්තරෙ, තයා උද්ධං අමතධම්මං අම්භාකම්පි දෙහි”ති සබ්බාච භත්ථං පසාරයිංසු. අයො, එවං දාතුං න සක්කා, අහං පන සත්ථාරා කථිතනියාමෙන තුම්භාකං ධම්මං දෙසෙස්සාමි, තුම්හෙ අත්තනො හෙතුම්හි සති තං ධම්මං ලභිස්සථානි. තෙන හි, අම්ම උත්තරෙ, කපෙහිති. “එවං කපෙතුං න සක්කා, මය්හං උච්චං ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා තුම්හෙ නිවාසනෙසු නිසිද්ධා”ති ආහ. තා පඤ්චසතාපි ඉත්ථියො බුද්ධජ්ඣත්තරාය උච්චාසනං දත්වා සයං නිවාසනානි ගහෙත්වා නිසිද්ධංසු. බුද්ධජ්ඣත්තරාපි සෙක්ඛපටිසම්භිදාසු යත්වා තාසං ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සාමාවතීං පෙට්ඨිකං කත්වා සබ්බාච සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. තතො පට්ඨාය බුද්ධජ්ඣත්තරං වෙය්‍යාවච්චකරණතො අපනෙත්වා “ත්වං සත්ථු ධම්මකථං සුත්වා ආහරිත්වා අම්හෙ සාවෙහි”ති ආහංසු. බුද්ධජ්ඣත්තරාපි තතො පට්ඨාය තථා අකාසි.

කස්මා පනෙසා දාසී හුත්වා නිබ්බත්තාති? සා කිර කස්සපදසබලස්ස සාසනෙ එකාය සාමණෙරියා අත්තනො වෙය්‍යාවච්චං කාරෙසි. තෙන කම්මෙන පඤ්ච ජාතිසතානි පරෙසං දාසියෙව හුත්වා නිබ්බත්ති. කස්මා පන බුද්ධා අහොසිති? අනුප්පන්නෙ කිර බුද්ධෙ අයං බාරාණසිරඤ්ඤො ගෙහෙ වසන්ති එකං රාජකුලපකං පච්චෙකබුද්ධං බුද්ධානුකං දිස්වා අත්තනා සහවාසිනං මාතුගාමානං පුරතො පරිභාසං කරොන්ති බුද්ධාකාරෙන විවරි. තස්මා බුද්ධා හුත්වා නිබ්බත්ති. කිං පන කත්වා සා පඤ්ඤවන්ති ජාතාති? අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ අයං බාරාණසිරඤ්ඤො ගෙහෙ වසන්ති අට්ඨ පච්චෙකබුද්ධෙ රාජගෙහතො උණ්හපායාසස්ස පුරිතෙ පත්තෙ ගහෙත්වා ගච්ඡන්තෙ දිස්වා “එත්ථ යපෙත්වා ගච්ඡථ, හත්තෙ”ති අට්ඨ සුවණ්ණකට්ඨකෙ ඔමුඤ්චිත්වා අදාසි. තස්ස කම්මස්ස නිස්සන්දෙන පඤ්ඤවන්ති හුත්වා නිබ්බත්ති.

අප් බො තා සාමාවතියා පරිවාරා පඤ්චසතා ඉත්ථියො පටිච්ච්ඨසච්චාපි සමානා රඤ්ඤො අස්සද්ධභාවෙන කාලෙන කාලං සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා බුද්ධදස්සනං න ලභන්ති. තස්මා දසබලෙ අන්තරවිථීං පටිපන්නෙ වාතපානෙසු නප්පහොන්තෙසු අත්තනො අත්තනො ගබ්භෙසු ඡීද්දං කත්වා තෙහි ඔලොකෙන්නි . අපේකදිවසං මාගණ්ඩියා අත්තනො පාසාදතලතො නික්ඛම්ත්වා වඩ්ඤ්ඤානා තාසං වසනට්ඨානං ගන්ත්වා ගබ්භච්ඡීද්දං දිස්වා “කිම්ද”න්ති පුච්ඡි. තාහි තස්සා සත්ථරි බද්ධාසාතනං අජානන්තිහි – “සත්ථා ඉමං නගරං ආගතො, මයං එත්ථ යත්වා සත්ථාරං පස්සාම වෙව පුප්පෙම වා”ති චුත්තෙ “ඉදානිස්ස කත්තබ්බං ජාතිස්සාමි, ඉමාපි තස්ස උපට්ඨායිකා, ඉමාසම්පි කත්තබ්බං ජාතිස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා ගන්ත්වා රඤ්ඤො සද්ධිං රහොගතකාලෙ, “මහාරාජ, සාමාවතීස්සකානං බහිද්ධා පත්ථනා අත්ථී, කතිපාහෙනෙව තෙ ඡීවිතං මාරෙස්සන්ති, සාමාවතී, සපරිවාරා තුම්හෙසු සිනෙහං වා පෙමං වා න කරොති, සමණං පන ගොතමං අන්තරවිථියා ගච්ඡන්තං දිස්වා වාතපානෙසු අප්පහොන්තෙසු තාහි බණ්ඩිත්වාපි ඔකාසං කත්වා ඔලොකෙන්නි”ති ආහ. රාජා “න තා එවරුපං කරිස්සන්ති”ති න සද්දහති. පුන චුත්තෙපි න සද්දහතියෙව. අප් නං තික්ඛන්තුං චුත්තෙපි අස්සද්දහන්තං “සවෙ මෙ වචනං න සද්දහසි, තාසං වසනට්ඨානං ගන්ත්වා උපධාරෙහි, මහාරාජා”ති ආහ. රාජා ගන්ත්වා ගබ්භෙසු ඡීද්දං දිස්වා “ඉදං කි”න්ති පුච්ඡිත්වා තස්මිං අත්ථෙ ආරොචිතෙ තාසං අක්කුඡ්ඤිත්වා කිඤ්ච අචත්වා ඡීද්දානි පිදහාපෙසි. රාජා තතො පට්ඨාය තාසං පාසාදෙ උද්ධච්ඡීද්දකජාලවාතපානානි කාරෙසි.

සා තෙන කාරණෙන රාජානං කොපෙතුං අසක්කොන්ති, “දෙව, එතාසං තුම්හෙසු පෙමං අත්ථී වා නත්ථී වාහි ජාතිස්සාම, අට්ඨ කුක්කුටෙ පෙසෙත්වා තුම්භාකං අත්ථාය පවාපෙථා”ති ආහ. රාජා තස්සා වචනං සුත්වා “ඉමෙ පචිත්වා පෙසෙතු”ති සාමාවතියා අට්ඨ කුක්කුටෙ පහිණි. සොනාපන්නා අරියසාවිකා ඡීවමානෙ කුක්කුටෙ කිං පච්ඡස්සති, අලන්ති වත්වා පන හත්ථෙතාපි ඵුසිතුං න ඉච්ඡි. මාගණ්ඩියා “හොතු, මහාරාජ, එතෙයෙව ච කුක්කුටෙ සමණස්ස ගොතමස්ස පචනත්ථාය පෙසෙහි”ති. රාජා තථා අකාසි. මාගණ්ඩියා අත්තරාමග්ගෙයෙව කුක්කුටෙ මාරාපෙත්වා “ඉමෙ කුක්කුටෙ පවාපෙත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස දෙතු”ති පහිණි. සා තෙසං මතභාවෙන දසබලඤ්ච උද්දිස්ස පහිතභාවෙන පචිත්වා දසබලස්ස පෙසෙසි. මාගණ්ඩියා “පස්ස, මහාරාජා”ති වත්වා එත්තකෙනපි රාජානං කොපෙතුං නාසක්ඛි.

අයං පන උදෙනො තාසු එකෙකිස්සා වසනට්ඨානෙ සත්ත සත්ත දිවසානි වසී. අථායං මාගණ්ඩියා එකං කණ්හසප්පොතකං වෙච්චබ්බෙ පක්ඛිපාපෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානෙ යපෙසි. රඤ්ඤො ව යත්ථ කත්ථචි ගච්ඡන්තස්ස හත්ථිකත්තච්ඡං ආදායෙව ගමනං ආච්ඡිණ්ණං, මාගණ්ඩියා රඤ්ඤො අත්තනො සන්තිකං

ආගමනකාලෙ තං සප්පපොතකං අන්තොවිණාය පක්ඛිපිත්වා ඡිද්දං පිදහාපෙසි. අප් නං සාමාවතියා සන්තිකං ගමනකාලෙ, “මහාරාජ, සාමාවතී නාම සමණස්ස ගොතමස්ස පක්ඛා, තුම්හෙ න ගණෙති. යං කිඤ්චි කත්වා තුම්හාකං දොසමෙව චින්තෙති, අප්පමත්තා හොථා”ති ආහ. රාජා සාමාවතියා වසනට්ඨානෙ සත්තාහං චිතිනාමෙත්වා පුන සත්තාහෙ මාගණ්ඩියාය නිවෙසනං අගමාසි. සා තස්මිං ආගච්ඡන්තෙයෙව “කච්චි තෙ, මහාරාජ, සාමාවතී ඔතාරං න ගවෙසති”ති කට්ඨන්ති විය රඤ්ඤො හත්ථනො විණං ගහෙත්වා වාලෙන්වා “කිං නු බො, මහාරාජ, එත්ථ අබ්භන්තරෙ විවරති”ති වත්වා සප්පස්ස නික්ඛමනොකාසං කත්වා “අබ්භුමිමෙ අන්තො සප්පො”ති විණං ඡඩ්ඛෙන්වා පලායි. තස්මිං කාලෙ රාජා පදිත්තං වෙණුවනං විය පක්ඛිත්තලොණං උද්ධනං විය ව දොසෙන තට්ඨවායන්තො “වෙගෙන සපරිවාරං සාමාවතීං පක්කොසථා”ති ආහ. රාජපුරිසා ගන්ත්වා පක්කොසිංසු.

සා රඤ්ඤො කුද්ධභාවං ඤත්වා සෙසමාතුගාමානං සඤ්ඤමදාසි. “රාජා තුම්හෙ සාතෙතුකාමො පක්කොසති, අජ්ජ දිවසං ඔදිස්සකෙන මෙත්තාඵරණෙන රාජානං ඵරථා”ති ආහ. රාජා තා ඉත්ථියො පක්කොසාපෙත්වා සබ්බාව පටිපාටියා යපෙත්වා මහාධනුං ආදාය විසජිතකණ්ඩං සන්තස්සිත්වා ධනුං පුරෙත්වා අට්ඨාසි. තස්මිං බණෙ සබ්බාව තා සාමාවතීප්පමුඛා ඉත්ථියො ඔධිසො මෙත්තං ඵරිංසු. රාජා කණ්ඩං නෙව බිපිතුං න අපනෙතුං සක්කොති, ගත්තෙහි සෙදා මුච්චන්ති, සරීරං වෙධති, මුඛතො බෙළො පතති, ගහෙතබ්බගහණං න පස්සති. අප් නං සාමාවතී “කිං, මහාරාජ, කිලමසී”ති ආහ. ආම, දෙවි, කිලමාමි, අවස්සයො මෙ හොතීති. සාධු, මහාරාජ, කණ්ඩං මහාපට්ඨමුඛං කරොතීති. රාජා තථා අකාසි. සා “රඤ්ඤො හත්ථනො කණ්ඩං මුච්චතු”ති අධිට්ඨාසි. තස්මිං බණෙ කණ්ඩං මුච්චි. රාජා තංඛණංයෙව උදකෙ නිමුජ්ජිත්වා ආගමිම අල්ලකෙසො අල්ලවත්ථො සාමාවතියා පාදෙසු පතිත්වා “බම, දෙවි, මය්හං, හෙදකානං මෙ වචනෙන අනුපධාරෙත්වා එතං කත”න්ති ආහ. බමාමි, දෙවතී. “සාධු, දෙවි, එවං තයා මය්හං බමිතං නාම හොති. ඉතො පට්ඨාය තුම්හාකං යථාරුචියා දසබලස්ස දානං දෙප්, පච්ඡාහත්තං විහාරං ගන්ත්වා ධම්මකථං සුණාප්, අජ්ජ වො පට්ඨාය පරිහාරං දම්මිති. තෙන හි, දෙව, අජ්ජ පට්ඨාය එකං භික්ඛුං යාචිත්වා ආනෙප්, යො නො ධම්මං වාචෙස්සතීති. රාජා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා යාවන්තො ආනන්දත්ථෙරං ලභි. තතො පට්ඨාය තා පඤ්චසතා ඉත්ථියො ථෙරං පක්කොසාපෙත්වා සක්කාරසම්මානං කත්වා කතභත්තකිච්චස්ස ථෙරස්ස සන්තිකෙ ධම්මං පරියාපුණන්ති.

තා එකදිවසං ථෙරස්ස අනුමොදනාය පසන්තා ථෙරස්ස පඤ්ච උත්තරාසඬ්ඨගසතානි අදංසු. ථෙරො කිර පුබ්බෙ තුන්තවායකාලෙ එකස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස එකාය සුවියා සද්ධිං හත්ථතලමත්තං වොළබණ්ඩං අදාසි. සො සුවියා එලෙන ඉමස්මිං අත්තභාවෙ මහාපඤ්ඤො අහොසි, වොළබණ්ඩස්ස එලෙන ඉමිනාව නියාමෙන පඤ්චසතක්ඛත්තුං දුස්සානි පටිලභි.

තතො මාගණ්ඩියා අඤ්ඤං කාතබ්බං අපස්සන්ති “උය්‍යානං ගච්ඡාම, මහාරාජා”ති ආහ. සාධු, දෙවිති. සා රඤ්ඤො සම්පට්ඨිතභාවං ඤත්වා වුළුපිතරං පක්කොසාපෙත්වා ආහ – “අම්හාකං උය්‍යානං ගතකාලෙ සාමාවතියා වසනට්ඨානං ගන්ත්වා සාමාවතීං සපරිවාරං අන්තොකරිත්වා ‘රඤ්ඤො ආණා’ති වත්වා ද්වාරං පිදහිත්වා පලාලෙන පලිවෙයෙත්වා ගෙහෙ අග්ගිං දෙපා”ති. මාගණ්ඩියො තස්සා වචනං සුත්වා තථා අකාසි. තස්මිං දිවසෙ සබ්බාපි තා ඉත්ථියො පුබ්බෙ කතස්ස උපපිළකකම්මස්සානුභාවෙන සමාපත්තිං අප්පෙතුං නාසක්ඛිංසු, එකප්පහාරෙතෙව භුසමුට්ඨි විය ක්කායිංසු. තාසං ආරක්ඛපුරිසා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා, “දෙව, ඉදං නාම කරිංසු”ති ආචික්ඛිංසු.

රාජා “කෙන කත”න්ති පරියෙසන්තො මාගණ්ඩියාය කාරිතභාවං ඤත්වා තං පක්කොසාපෙත්වා “හද්දෙ, හද්දකං තයා කම්මං කතං මයා කාතබ්බං කරොන්තියා, “උට්ඨාය සමුට්ඨාය මය්හං වධාය පරිසක්කමානා සාතිනා, පසන්තොස්මි, තුය්හං සම්පත්තිං දස්සාමිති තව ඤාතකෙ පක්කොසාපෙති”ති ආහ. සා රඤ්ඤො කථං සුත්වා අඤ්ඤාතකෙපි ඤාතකෙ කත්වා පක්කොසාපෙසි. රාජා සබ්බෙසං සන්තිපතිතභාවං ඤත්වා රාජධිගණෙ ගලප්පමාණෙසු ආවාටෙසු නිබන්ධිත්වා උපරි ධීතානි සීසානි භින්දාපෙන්තො මහන්තෙහි අයනඬ්ඨලෙහි කසාපෙසි. මාගණ්ඩියම්පි බණ්ඩාබණ්ඩිකං ඡිත්තාපෙත්වා පුච්චනකටාහෙ පවාපෙසි.

කිං පන සාමාවතියා සපරිවාරාය අග්ගිනා ක්කාපනකම්මන්ති? සා කිර අනුප්පන්තෙ බුද්ධෙ තෙහෙව පඤ්චහි මාතුගාමසතෙහි සද්ධිං ගඬ්ඨායං කීළිත්වා බහිත්තථෙ ධීතා සීතෙ ජාතෙ අවිදුරට්ඨානෙ පච්චෙකබුද්ධස්ස පණ්ණසාලං දිස්වා අන්තො අසොධෙන්වා ව බහි අග්ගිං දත්වා විසිබ්බෙසු. අන්තොපණ්ණසාලාය පච්චෙකබුද්ධො නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා නිසින්තො. තා ජාලාසු පච්ඡින්නාසු පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා “කිං අම්හෙහි කතං, අයං පච්චෙකබුද්ධො රඤ්ඤො කුලප්පකො, ඉමං දිස්වා රාජා අම්හාකං කුප්ඤ්ඤිත්වා, ඉදානි නං සුප්ඤ්ඤාපිතං කාතුං වට්ඨති”ති අඤ්ඤානිපි දාරුනි පක්ඛිපිත්වා අග්ගිං අදංසු. පුන ජාලාය පච්ඡින්නාය පච්චෙකබුද්ධො සමාපත්තිතො වුට්ඨාය තාසං පස්සන්තිනංයෙව විවරානි පප්ථොටෙන්වා වෙහාසං උප්පතිත්වා ගතො. තෙන කම්මෙන නිරයෙ පච්චිත්වා පක්කාවසෙසෙන ඉමං බාසනං පාපුණිංසු. වතුපරිසමප්ඤ්ඤා පන කථා උදපාදි – “බහුස්සුතා වත බුජ්ජුත්තරා, මාතුගාමඅත්තභාවෙ යත්වා පඤ්චන්තං මාතුගාමසතානං ධම්මං කට්ඨන්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙසි. සාමාවතීපි රඤ්ඤො අත්තතො අප්පිතං කණ්ඩං මෙත්තාඵරණෙන ඵරිත්වා පටිබාහී”ති තස්සාපි මහාපනො ගුණං කට්ඨෙසි. එවමෙන වත්ථු සමුට්ඨිතං. අප් සත්ථා අපරභාගෙ ජෙතවනෙ නිසින්තො තදෙව කාරණං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා බුජ්ජුත්තරං බහුස්සුතානං, සාමාවතීං මෙත්තාච්චාරීනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

262. පඤ්චමෙ ඤායිතන්ති ඤානාභිරතානං උපාසිකානං, උත්තරා නන්දමාතා, අග්ගාති දස්සෙති. සා කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතියං කුලගෙහෙ නිබ්බන්තා සත්ථු ධම්මකථං සුඤ්ඤානී සත්ථාරං එකං උපාසිකං ඤානාභිරතානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සා කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ රාජගහනගරෙ සුමනසෙට්ඨිං නිස්සාය වසන්තස්ස පුණ්ණසිහස්ස නාම හරියාය කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හි, උත්තරාතිස්සා නාමං අකංසු.

අපේකස්මිං නක්ඛත්තමහදිවසෙ රාජගහසෙට්ඨි පුණ්ණං පක්කොසාපෙන්වා ආහ – “තාත පුණ්ණ, නක්ඛත්තං වා උපොසථො වා දුග්ගතස්ස කිං කරිස්සති, එවං සන්තෙපි වදෙහි ‘කිං නක්ඛත්තපරිබ්බයං ගහෙන්වා නක්ඛත්තං කීළිස්සයි, බලවගොණෙ ව ඵාලඤ්ච නඬගලඤ්ච ගහෙන්වා කසිස්සයි’” ති. “මම හරියාය සද්ධිං මන්තෙන්වා ජානිස්සාමි, අය්‍යා” ති තං කථං හරියාය ආරොචෙසි. “සෙට්ඨි නාම අය්‍යා ඉස්සරො, තස්ස තයා සද්ධිං කටෙන්තස්ස කථා සොහති, ත්වං පන අත්තනො කසිකම්මං මා විස්සජ්ජෙසි” ති ආහ. සො තස්සා වචනං සුත්වා කසිහණ්ඩං ආදාය කසිතුං ගතො.

තංදිවසඤ්ච සාරිපුත්තත්ථෙරො නිරොධසමාපත්තිනො වුට්ඨාය “කස්ස අජ්ජ මයා සඬගහං කාතුං වට්ටති” ති ආවජ්ජෙන්තො ඉමස්ස පුණ්ණස්ස උපනිස්සයං දිස්වා භික්ඛාචාරවෙලාය පත්තචීවරමාදාය පුණ්ණස්ස කසනට්ඨානං ගච්ඡන්තො අවිදුරෙ අත්තානං දස්සෙසි. පුණ්ණො ථෙරං දිස්වා කසිං යපෙන්වා ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දි. ථෙරො තං ඔලොකෙන්වා උදකසභාගං පුච්ඡී. තස්ස එතදහොසි – “අය්‍යා මුඛං ධොවිතුකාමො භවිස්සති” ති. තතො වෙගෙන ගන්ත්වා දන්තකට්ඨං ආහරිත්වා කප්පියං කත්වා ථෙරස්ස අදාසි. ථෙරෙ දන්තකට්ඨං බාදන්තෙ පත්තෙන සද්ධිං ධම්මකරණං නිහරිත්වා උදකස්ස පුරෙන්වා ආහරි. ථෙරො මුඛං ධොවිත්වා භික්ඛාචාරමග්ගං පටිපජ්ජී. පුණ්ණො චිත්තෙසි – “ථෙරො අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු ඉමං මග්ගං න පටිපජ්ජති, අජ්ජ පන මය්හං සඬගහත්ථාය පටිපන්නො භවිස්සති. අහො වත මෙ හරියා මමත්ථාය ආහරණකං ආහාරං ථෙරස්ස පත්තෙ පතිට්ඨපෙය්‍යා” ති.

අථස්ස හරියා “අජ්ජ නක්ඛත්තදිවසො” ති පාතොව අත්තනො ලහනකනියාමෙන බාදනියභොජනියං සංවිධාය ගහෙන්වා සාමිකස්ස කසනට්ඨානං ආගච්ඡන්ති අන්තරාමග්ගෙ ථෙරං දිස්වා චිත්තෙසි – “අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු මය්හං ථෙරං දිස්වා දෙය්‍යධම්මො න හොති, දෙය්‍යධම්මෙ සන්තෙපි මම අය්‍යං න පස්සාමි, අජ්ජ පන ද්විත්තම්පි සම්මුඛිභාවො ජාතො. මම සාමිකස්ස පුත සම්පාදෙන්වා ආහරිස්සාමි, ඉමං තාව ආහාරං ථෙරස්ස දස්සාමි” ති තිහි වෙතනාහි සම්පයුත්තං කත්වා තං භොජනං සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස පත්තෙ පතිට්ඨපෙන්වා “එවංවිධා දුග්ගතජීවිතා මුච්චාමි” ති ආහ. ථෙරොපි “තව අජ්ඣාසයො පුරතු” ති තස්සානුමොදනං කත්වා තතො නිවත්තිත්වා විහාරං අගමාසි.

සාපි පුත අත්තනො ගෙහං ගන්ත්වා සාමිකස්ස ආහාරං සම්පාදෙන්වා ආදාය කසනට්ඨානං ගන්ත්වා සාමිකස්ස කුජ්ඣනභාවතො භීතා “සාමි, අජ්ජ එකදිවසං තව මනං සන්ධාරෙහි” ති ආහ. කිං කාරණාති? අහං අජ්ජ තාව ආහාරං ආහරන්ති අන්තරාමග්ගෙ ථෙරං දිස්වා තව භාගහත්තං ථෙරස්ස පත්තෙ පතිට්ඨපෙන්වා පුත ගෙහං ගන්ත්වා ආහාරං පචිත්වා ආදාය ආගතාමිහි. මනාපං තෙ, හද්දෙ, කතං, මයාපි පාතොව ථෙරස්ස දන්තකට්ඨඤ්ච මුඛොදකඤ්ච දින්තං. අජ්ජ අම්භාකං සුප්පභානං, සබ්බම්පි ථෙරස්ස අම්භාකං සන්තකමෙව ජානන්ති ද්විත්තම්පි ජනානං එකසදිසමෙව චිත්තං අහොසි. අථ පුණ්ණො ආහාරකිච්චං කත්වා හරියාය උරුමිහි සිසං කත්වා මුහුත්තං නිපජ්ජී. අථස්ස නිද්දා ඔක්කම්. සො ථොකං නිද්දායිත්වා පබුද්ධො කසිතට්ඨානං ඔලොකෙසි, ඔලොකිතොලොකිතට්ඨානං මහාකොසාතකිපුප්ථෙහි සම්පරිකිණ්ණං විය අහොසි. සො හරියං ආහ – “හද්දෙ, කින්තාමෙතං අජ්ජ ඉදං කසිතට්ඨානං සුචණ්ණවණ්ණං හුත්වා බායති” ති. අය්‍ය , අජ්ජ තෙ සකලදිවසං කිලන්තතාය අක්ඛිති මඤ්ඤෙ හමන්ති. හද්දෙ, මය්හං අස්සද්දහන්ති සයං ඔලොකෙහිති. තස්මිං කාලෙ සා ඔලොකෙන්වා සභාවං අය්‍ය, කථෙසි, එවමෙතං භවිස්සති.

පුණ්ණො උට්ඨාය එකං කට්ඨිං ගහෙන්වා නඬගලසීසෙ පහරි, ගුළපිණ්ඩො විය නඬගලසීසෙ අල්ලිසිත්වා අට්ඨාසි. සො හරියං පක්කොසිත්වා ආහ – “හද්දෙ, අඤ්ඤෙසං වපිතබ්ඡං නාම තිහි වා වතුහි වා මාසෙහි එලං දෙති, අම්භාකං පන අය්‍යස්ස සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස අන්තරෙ රොපිතෙන සද්ධාබ්ඡෙන අජ්ජෙව අවස්සං එලං දින්තං. ඉමස්මිං කරිසමත්තෙ පදෙසෙ ආමලකමත්තොපි පංසුපිණ්ඩො අසුචණ්ණො නාම නත්ථි” ති. ඉදානි කිං කරිස්සාම, අය්‍යාති? “හද්දෙ, ඉමං එත්තකං සුචණ්ණං ථෙතෙන්වා බාදිතුං නාම න සක්කා” ති හරියං තස්මිං යානෙ යපෙන්වා භත්තස්ස පුරෙන්වා ආහතං පාති. සුචණ්ණස්ස පුරෙන්වා ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොචාපෙසි – “එකො මනුස්සො සුචණ්ණපාතිං ගහෙන්වා ධීතො” ති. රාජා තං පක්කොසාපෙන්වා “කහං තෙ, තාත, ලද්ධ” ති පුච්ඡී. “දෙව, මය්හං එකං කසිතට්ඨානං සබ්බං සුචණ්ණමෙව ජාතං, පහිණිත්වා ආහරාපෙථා” ති ආහ. ත්වං කින්තාමොසිති? පුණ්ණො නාම අහං, දෙවති. ගච්ඡ, හණ, සකටානි යොජෙන්වා පුණ්ණස්ස කසිතට්ඨානතො සුචණ්ණමාහරථාති.

සකටෙහි සද්ධිං ගතරාජපුරිසා “රඤ්ඤො පුඤ්ඤ” ති වත්වා සුචණ්ණපිණ්ඩෙ ගණ්හන්ති, ගහිතගහිතම්පි කසිතලෙඩ්ඞියෙව හොති. තෙ ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙසු. තෙන හි හණෙ ගන්ත්වා “පුණ්ණස්ස පුඤ්ඤ” ති වත්වා ගණ්හථාති. ගහිතගහිතං සුචණ්ණමෙව හොති. තෙ සබ්බම්පි තං සුචණ්ණං ආහරිත්වා රාජඬගණෙ රාසිං අකංසු. රාසි උබ්බෙධෙන තාලප්පමාණො අහොසි. රාජා වාණිජෙ පක්කොසාපෙන්වා “කස්ස ගෙහෙ එත්තකං සුචණ්ණං අත්ථි” ති පුච්ඡී. නත්ථි, දෙව, කස්සචිති. එත්තකස්ස පන ධනස්ස සාමිනො කිං කාතුං වට්ටතිති? ධනසෙට්ඨිං නාම තං

කාතුං වට්ටනි, දෙවනි? තෙන හි පුණ්ණං ඉමස්මිං නගරෙ ධනසෙට්ඨිං නාම කරොථාති සබ්බං තං සුවණ්ණං තස්සෙව දත්වා තංදිවසංයෙවස්ස සෙට්ඨිට්ඨානං අදාසි. සො සෙට්ඨි මඬිගලං කරොන්තො සත්තාහං බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස මහාදානං අදාසි. සත්තමෙ දිවසෙ දසබලස්ස භත්තානුමොදනය පුණ්ණසෙට්ඨිහි හරියාපි ධිතාපි සබ්බෙ සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු.

අපරභාගෙ රාජගහසෙට්ඨි “පුණ්ණසෙට්ඨිනො වයප්පත්තා දාරිකා අත්ථි”ති සුත්වා අත්තනො පුත්තස්ස කාරණා තස්ස ගෙහං පෙසෙසි. සො තස්ස සාසනං සුත්වා “නාහං ධිතරං දස්සාමි”ති පටිසාසනං පෙසෙසි. සුමනසෙට්ඨිපි පුන පෙසෙසි – “ත්වං මම ගෙහං නිස්සාය වසිත්වා ඉදානි එකප්පභාරෙනෙව ඉස්සරො හුත්වා මය්හං දාරිකං න දෙසි”ති. තතො පුණ්ණසෙට්ඨි ආහ – “ඉමං තාව තුම්භාකං සෙට්ඨි සභාවමෙව කපෙසි, පුරිසො නාම සබ්බකාලෙ ඵලංවිධොයෙවති න සල්ලක්ඛෙනබ්බො. අහඤ්භි ඉදානි තාදිසෙ පුරිසෙ දාසෙ කත්වා ගහෙතුං සක්කොමි, තුය්හං පන ජාතිං වා ගොත්තං වා න කොපෙමි. අපිව බො මම ධිතා සොතාපත්තා අරියසාවිකා දෙවසිකං කභාපණ්ණසහස්සනකෙහි පුප්ඵෙහි පූජං කරොති, තමහං තුම්භාදිසස්ස මිච්ඡාදිට්ඨිකස්ස ගෙහං න පෙසෙස්සාමි”ති. ඵලං පුණ්ණසෙට්ඨිස්ස පටිබාහකභාවං ඤාත්වා රාජගහසෙට්ඨි පුන සාසනං පෙසෙසි – “පොරාණකං විස්සාසං මා භින්දතු, අහං මය්හං සුණ්ණසාය දෙවසිකං ද්විත්තං කභාපණානං අන්ධනකානි පුප්ඵානි සප්ථාපෙස්සාමි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා ධිතරං තස්ස සරං පෙසෙසි.

අපේකදිවසං සා පුණ්ණසෙට්ඨිනො ධිතා උත්තරා අත්තනො සාමිකං ඵලමාහ – “අහං අත්තනො කුලගෙහෙ මාසස්ස අට්ඨ දිවසානි නිබද්ධං උපොසථකම්මං කරොමි, ඉදානිපි තුම්භෙසු සම්පට්ඨිත්තෙසු උපොසථකිගානි අධිට්ඨෙහෙයා”න්ති. සො “න සක්කා”ති තං න සම්පට්ඨි. සා තං සඤ්ඤාපෙතුං අසක්කොන්ති තුණ්හි අහොසි. පුන අත්තොවස්සෙ “උපොසථිකා භවිස්සාමි”ති තදාපි ඔකාසං කාරෙන්නි නෙව අලත්ථ. සා අත්තොවස්සෙ අඬ්ඬිනියෙසු මාසෙසු අතික්කන්තෙසු අඬ්ඬිමාසෙ අවසිට්ඨෙ මාතාපිතුනං සාසනං පෙසෙසි – “අහං තුම්භෙහි වාරකෙ පක්ඛිත්තා එත්තකෙ අද්ධානෙ එකදිවසමිපි උපොසථකිගානි අධිට්ඨාතුං න ලභාමි, පඤ්චදස මෙ කභාපණ්ණසහස්සානි පෙසෙථා”ති. තෙ ධිතු සාසනං සුත්වා “ක්කාරණා”ති අපුච්ඡිත්වා ව පහිණිංසු. උත්තරා තෙ කභාපණ්ණ ගණ්හිත්වා තස්මිං නගරෙ සිරිමා නාම ගණිකා අත්ථි, තං පක්කොසාපෙත්වා “අම්ම සිරිමෙ, අහං ඉමං අඬ්ඬිමාසං උපොසථකිගානි අධිට්ඨහිස්සාමි, ත්වං ඉමානි පඤ්චදස කභාපණ්ණසහස්සානි ගහෙත්වා ඉමං අඬ්ඬිමාසං සෙට්ඨිපුත්තං පරිවරාහි”ති. සා “සාධු, අයො”ති සම්පට්ඨි. තතො පට්ඨාය සෙට්ඨිපුත්තො “අහං සිරිමාය සද්ධිං මොදිස්සාමි”ති උත්තරාය අඬ්ඬිමාසං උපොසථකම්මං සම්පට්ඨි.

සා තෙන සම්පට්ඨිත්තභාවං ඤාත්වා දිවසෙ දිවසෙ පාතොව දාසිගණ්ණපරිවුතා සත්ථු සහත්ථා බාදනියභොජනීයං සංවිදහිත්වා සත්ථර් හත්තකිව්චං කත්වා විහාරං ගතෙ උපොසථකිගානි අධිට්ඨාය පාසාදවරං ආරුය්හ අත්තනො සීලානි ආවජ්ජමානා නිසීදති. ඵලං අඬ්ඬිමාසං විනිනාමෙත්වා උපොසථං විස්සජ්ජනදිවසෙ පාතොව යාගුඛජ්ජකාදීනි සංවිදහන්ති විවරති. තස්මිං සමයෙ සෙට්ඨිපුත්තො සිරිමාය සද්ධිං උපරිපාසාදවරගතො ජාලවාතපානං විවරිත්වා අත්තරවත්ථුං ඔලොකෙන්නො අට්ඨාසි. උත්තරා, වාතපානවිජ්ද්දෙන උද්ධං ඔලොකෙසි. සෙට්ඨිපුත්තො උත්තරං ඔලොකෙත්වා “තෙරයිකජාතිකා වනයං ඵලංවිධං නාම සම්පත්තිං පහාය උක්ඛලිකමසිමක්ඛිතා හුත්වා නික්කාරණා දාසිනං අත්තරෙ විවරති”ති සිතං අකාසි. උත්තරා, තස්ස පමාදභාවං ඤාත්වා “අයං බාලො නාම අත්තනො සම්පත්ති සබ්බකාලං ථාවරානි සඤ්ඤි භවිස්සති”ති සයමිපි සිතං අකාසි. තතො සිරිමා “අයං වෙට්ඨා මයි ධිතාය ඵලං මම සාමිකෙන සද්ධිං සිතං කරොති”ති කුපිතා වෙගෙන ඔතරි. උත්තරා, තස්සා ආගමනාකප්පෙනෙව “අයං බාලා අඬ්ඬිමාසමත්තං ඉමස්මිං ගෙහෙ වසිත්වා මය්හමෙවෙනං ගෙහන්තිසඤ්ඤි ජාතා”ති ඤාත්වා තඬ්ඬිණඤ්ඤෙව මෙත්තාක්කානං සමාපජ්ජිත්වා අට්ඨාසි. සිරිමාපි දාසිනං අත්තරෙන ආගන්ත්වා උච්චිකං ගහෙත්වා පුච්චනට්ඨානෙ පක්කුථිතතෙලස්ස පුරෙත්වා උත්තරාය මත්ථකෙ ආසිඤ්චි, මෙත්තාක්කානස්ස විජ්ජාරෙන උත්තරාය මත්ථකෙ ආසිත්තං පක්කුථිතතෙලං පදුමපත්තෙ ආසිත්තඋදකං විය විනිවත්තිත්වා ගතං.

තස්මිං බණෙ සිරිමාය සම්පෙ ධිතා දාසියො තං ඔලොකෙත්වා, “හො ජෙ, ත්වං අම්භාකං අයායා හත්ථනො මූලං ගහෙත්වා ආගතා ඉමස්මිං ගෙහෙ වසමානා අම්භාකං අයායා සදිසා භවිතුං වායමසි”ති සම්මුඛට්ඨානෙ තං පරිභාසිංසු. තස්මිං බණෙ සිරිමා අත්තනො ආගන්තුකභාවං අඤ්ඤාසි. සා තතොව ගන්ත්වා උත්තරාය පාදෙසු පතිත්වා, “අයො, අනුපධාරෙත්වා මෙ කතං, බමථ මය්හ”න්ති ආහ. අම්ම සිරිමෙ, නාහං තව ඉමස්මිං යානෙ බමිස්සාමි, අහං සපිතිකා ධිතා, දසබලෙ බමන්තෙයෙව බමිස්සාමිති.

සත්ථාපි බො භික්ඛුසඬ්ඨසපරිවාරො ආගන්ත්වා උත්තරාය නිවෙසනෙ පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදි. සිරිමා ගන්ත්වා සත්ථු පාදෙසු පතිත්වා, “හන්තෙ, මයා අයායා උත්තරාය අත්තරෙ එකො දොසො කතො, තුම්භෙසු බමන්තෙසු බමිස්සාමිති වදති, බමථ මය්හං භගවා”ති. බමාමි තෙ සිරිමෙති. සා තස්මිං කාලෙ ගන්ත්වා උත්තරං බමාපෙසි. තංදිවසඤ්ච සිරිමා දසබලස්ස භත්තානුමොදනං සුත්වා –

“අක්කොධෙන ජිනෙ කොධං, අසාධුං සාධුනා ජිනෙ;
ජිනෙ කදරියං දානෙන, සච්චෙනාලිකවාදින”න්ති. (ධ. ප. 223) –

ගාථාපරියොසානෙ සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතා දසබලං නිමන්තෙත්වා පුනරිවසෙ මහාදානං අදාසි. එවමෙනං වත්ථු සමුට්ඨිතං. අපරභාගෙ පන සත්ථා ජෙනවනෙ නිසිදිත්වා උපාසිකායො යානන්තරෙසු යපෙන්තො උත්තරං නන්දමාතරං ක්කායිනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

සුප්පවාසාවත්ථු

263. ඡට්ඨෙ පඤ්ඤාදායිකානන්ති පඤ්ඤාපදායිකානං උපාසිකානං, සුප්පවාසා කොලියධිතා, අග්ගාති දස්සෙති. සා කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතියං කුලගෙහෙ නිබ්බන්තා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුඤ්ඤානි සත්ථාරං එකං උපාසිකං පඤ්ඤාදායිකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සා කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ කොලියනගරෙ බත්තියකුලෙ නිබ්බන්ති, සුප්පවාසාතිස්සා නාමං අකංසු. සා වයප්පත්තා එකස්ස සකාකුමාරස්ස ගෙහං ගතා, පයමදස්සනෙයෙව සත්ථු ධම්මකථං සුත්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. සා අපරභාගෙ සිවලිං නාම දාරකං විජායි. තස්ස වත්ථු හෙට්ඨා විත්ථාරිතමෙව.

සා එකස්මිං සමයෙ බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාසං නානග්ගරසපඤ්ඤාභොජනං අදාසි. සත්ථා කතහත්තකිච්චො අනුමොදනං කරොත්තො සුප්පවාසාය ඉමං ධම්මං දෙසෙසි “භොජනං සුප්පවාසෙ දෙන්ති අරියසාවිකා පටිග්ගාහකානං පඤ්ඤා යානානි දෙති. ආයුං දෙති, වණ්ණං දෙති, සුඛං දෙති, බලං දෙති, පටිභානං දෙති. ආයුං බො පන දත්වා ආයුස්ස භාගිනී භොති දිබ්බස්ස වා මානුසස්ස වා...පෙ.... පටිභානං දත්වා පටිභානස්ස භාගිනී භොති දිබ්බස්ස වා මානුසස්ස වා”ති. එවමෙනං වත්ථු සමුට්ඨිතං. අප අපරභාගෙ සත්ථා ජෙනවනෙ නිසිදිත්වා උපාසිකායො යානන්තරෙසු යපෙන්තො සුප්පවාසං කොලියධිතරං පඤ්ඤාදායිකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

සුප්පියාවත්ථු

264. සත්තමෙ ගිලානුපට්ඨාකීනන්ති ගිලානුපට්ඨාකීනං උපාසිකානං, සුප්පියා උපාසිකා, අග්ගාති දස්සෙති. අයං කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතියං කුලගෙහෙ නිබ්බන්තා අපරභාගෙ සත්ථු ධම්මදෙසනං සුඤ්ඤානි සත්ථාරං එකං උපාසිකං ගිලානුපට්ඨාකීනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සා කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ බාරාණසියං කුලගෙහෙ නිබ්බන්ති, සුප්පියාතිස්සා නාමං අකංසු. අපරභාගෙ සත්ථා භික්ඛුසඤ්ඤාපරිවාරො බාරාණසිං අගමාසි. සා තථාගතස්ස පයමදස්සනෙයෙව ධම්මං සුත්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි.

අපේකදිවසං ධම්මස්සවනත්ථාය විහාරං ගතා. විහාරවාරිකං වරමානා එකං භික්ඛුං ගිලානං දිස්වා අභිවාදෙන්වා පටිසන්ථාරං කත්වා “අයාස්ස කිං ලද්ධුං වට්ටති”ති පුච්ඡි. රසං ලද්ධුං වට්ටති, උපාසිකෙති. “භොතු, හන්තෙ, අභං පභිණ්ණස්සාමී”ති ථෙරං අභිවාදෙන්වා අන්තොනගරං ගන්ත්වා පුනරිවසෙ පවත්තමංසත්ථාය දාසිං අන්තරාපණං පෙසෙසි. සා සකලනගරෙ පවත්තමංසං අලභිත්වා අලද්ධබාවං කථෙසි. උපාසිකා වින්තෙසි – “අභං අයාස්ස රසං පභිණ්ණස්සාමීති වත්වා සවෙ න පෙසෙස්සාමී, අයොසා අඤ්ඤාතොපි අලභන්තො කිලමිස්සති, යංකිඤ්චි කත්වා පෙසෙතුං වට්ටති”ති ගබ්භං පවිසිත්වා උරුමංසං ඡින්දිත්වා දාසියා අදාසි “ඉදං මංසං ගහෙත්වා සම්භාරෙහි යොජෙත්වා රසං කත්වා විහාරං නෙත්වා අයාස්ස දෙහි. සො වෙ මං පුච්ඡති, ගිලානාති වදෙහි”ති. සා තථා අකාසි.

සත්ථා තං කාරණං ඤාත්වා පුනරිවසෙ භික්ඛාචාරවෙලාය භික්ඛුසඤ්ඤාපරිවූතො උපාසිකාය ගෙහං අගමාසි. සා තථාගතස්ස ආගතභාවං සුත්වා සාමිකං ආමන්තෙසි – “අයාපුත්ත, අභං සත්ථු සන්තිකං ගන්තුං න සක්කොමි, ගච්ඡත්වා සත්ථාරං අන්තොගෙහං පවෙසෙත්වා නිසිදාපෙහි”ති. සො තථා අකාසි. සත්ථා “කභං සුප්පියා”ති පුච්ඡි. ගිලානා, හන්තෙති. පක්කොසථං, නන්ති. අප තෙ ගන්ත්වා “සත්ථා තං පක්කොසති”ති ආභංසු. සා වින්තෙසි – “සබ්බලොකස්ස භිතානුකම්පකො සත්ථා න ඉමං කාරණං අදිස්වා පක්කොසාපෙස්සති”ති සහසා මඤ්චම්භා වුට්ඨාසි. අපස්සා බුද්ධානුභාවෙන තංඛණංයෙව වණො රුහිත්වා සුච්ඡි අහොසි සෙසට්ඨානතො අතිරෙකතරං විප්පසන්තවණ්ණො. තස්මිං බණ්ණෙ උපාසිකා සිතං කත්වා දසබලං පඤ්ඤාපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි. සත්ථා “ඉමිස්සා උපාසිකාය කිං අථාසුක”න්ති පුච්ඡි. සා අත්තනා කතකාරණං සබ්බං කථෙසි. සත්ථා කතහත්තකිච්චො විහාරං ගන්ත්වා භික්ඛුසඤ්ඤා සන්තිපාතාපෙන්වා තං භික්ඛුං අනෙකපරියායෙන විගරහිත්වා සික්ඛාපදං (මහාව. 280) පඤ්ඤාපෙසි. එවමෙනං වත්ථු සමුට්ඨිතං. අපරභාගෙ සත්ථා ජෙනවනෙ නිසිත්තො උපාසිකායො යානන්තරෙසු යපෙන්තො සුප්පියං උපාසිකං ගිලානුපට්ඨාකීනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

කාතියානීවත්ථු

265. අට්ඨමෙ අවෙච්චප්පසන්තානන්ති අධිගතෙන අවලප්පසාදෙන සමන්තාගතානං උපාසිකානං, කාතියානී, අග්ගාති දස්සෙති. සා කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතියං කුලගෙහෙ නිබ්බන්තා සත්ථාරං එකං උපාසිකං අවෙච්චප්පසන්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සා කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ කුරරසරනගරෙ නිබ්බන්ති, කාතියානීතිස්සා නාමං අකංසු.

සා අපරභාගෙ වයප්පත්තා කුරරසරිකාය, කාළියා සභායිකා, දළ්භමිත්තා අභොසි. යදා පන කුටිකණ්ණසොණත්ථෙරො “දසබ්බස්ස කට්ඨිනනියාමෙන මය්භමිපි ධම්මං කථෙහි”ති මාතරා යාවිතො රත්තිභාගෙ අත්තොනගරෙ අලඬිකකධම්මාසනෙ නිසිදිත්වා මාතරං කායසක්ඛං කත්වා ධම්මදෙසනං ආරභි, තදා අයං කාතියානී උපාසිකා කාළියා සද්ධිං ගත්ත්වා පරිසපරියන්තෙ ධම්මං සුණන්ති අට්ඨාසි. තස්මිං සමයෙ පඤ්චමත්තානි වොරසතානි අත්තොනගරෙ දිවා කතසඤ්ඤාය කොටිතො පට්ඨාය උම්මඬිගං බනිත්වා ඉමිස්සා කාතියානියා සරං සම්පාපුණ්සු. තෙසං වොරපෙට්ඨකො තෙහි සද්ධිං අපවිසිත්වා “කිං නු ඛො අයං පරිසා සන්නිපතිතා”ති විමංසනත්ථාය සොණත්ථෙරස්ස ධම්මකථනට්ඨානං ගත්ත්වා පරිසපරියන්තෙ තිට්ඨමානො ඉමිස්සා කාතියානියා පිට්ඨිපස්සෙ අට්ඨාසි.

තස්මිං සමයෙ, කාතියානී, දාසිං ආමන්තෙසි – “ගච්ඡ ජෙ, ගෙහං පටිසිත්වා දීපතෙලං ආහර, මයං දීපෙ ජාලෙත්වා ධම්මං සොස්සාමා”ති. සා සරං ගත්ත්වා උම්මඬිගෙ වොරෙ දිස්වා දීපතෙලං අගණ්භිත්වා ආගන්ත්වා අත්තොනගරාය ආරොවෙසි – “අයො, ගෙහෙ වොරා උම්මඬිගං බනන්ති”ති. තං සුත්වා වොරපෙට්ඨකො චිත්තෙසි – “සවායං ඉමිස්සා කථං ගණ්භිත්වා ගෙහං ගමිස්සති, එත්ථෙව නං අසිනා ද්වෙධා ඡිත්තදිස්සාමි. සචෙ පන ගහිතනිමිත්තෙනෙව ධම්මං සුණස්සති, වොරෙහි ගහිතභණ්ඩකම්පි පුන දාපෙස්සාමි”ති. කාතියානීපි ඛො දාසියා කථං සුත්වා, “අම්ම, මා සද්දං කරි, වොරා නාම හරන්තා අත්තනා දිට්ඨමෙව හරිස්සන්ති, අහං පන අප්ප දුල්ලභස්සවනං සුණාමි, මා ධම්මස්ස අත්තරායං කරොහි”ති ආහ. වොරපෙට්ඨකො තස්සා වචනං සුත්වා චිත්තෙසි – “ඉමිනා අප්ඤ්ඤාසයෙන ධීතාය නාම ගෙහෙ භණ්ඩං හරන්තෙහි අම්මෙහි මහාපට්ඨි පටිසිතබ්බා භවෙය්‍යා”ති. සො තාවදෙව ගත්ත්වා වොරෙහි ගහිතභණ්ඩං ඡඩ්ඞාපෙත්වා වොරෙහි සද්ධිං ආගන්ත්වා ධම්මං සුණන්තො පරිසපරියන්තෙ අට්ඨාසි. කාතියානීපි උපාසිකා ථෙරස්ස දෙසනාපරියොසානෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි.

අථ අරුණෙ උග්ගතෙ වොරපෙට්ඨකො ගත්ත්වා උපාසිකාය පාදෙසු පතිත්වා, “අයො, සබ්බෙසංයෙව නො බමාහි”ති ආහ. කිං පන තුම්මෙහි මය්භං කතන්ති? සො සබ්බං අත්තනා කතදොසං ආරොවෙසි. තෙන හි, තාතා, බමාමි තුම්මාකන්ති. අයො, අම්මාකං ඵලං බමිතං නාම න හොති, තුම්මාකං පන පුත්තත්ථෙරස්ස සන්නිකෙ සබ්බෙසංයෙව නො පබ්බජ්ජං දාපෙහිති. සා සබ්බෙපි තෙ ගෙහෙත්වා කුටිකණ්ණසොණත්ථෙරස්ස සන්නිකෙ පබ්බාජෙසි. තෙපි ඛො වොරා ථෙරස්ස සන්නිකෙ පබ්බජිතා සබ්බෙව අරහත්තං පාපුණ්සු. ඵලමෙනං චත්ථු සමුට්ඨිතං. අපරභාගෙ සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො උපාසිකායො යානන්තරෙසු ය්‍යපෙත්තො කාතියානී උපාසිකං අවෙච්චප්පසන්නානං අග්ගට්ඨානෙ ය්‍යපෙසිති.

නකුලමාතාවත්ථු

266. නවමෙ විස්සාසිකානන්ති විස්සාසකථං කථෙත්තිතං උපාසිකානං, නකුලමාතා ගහපතානී, අග්ගාති දස්සෙති. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං, තං සබ්බං හෙට්ඨා උපාසකපාළියං චුත්තමෙව. කෙවලං ඉධ නකුලමාතරං ධුරං කත්වා වෙදිතබ්බන්ති.

කාළිකුරරසරිකාවත්ථු

267. දසමෙ අනුස්සවප්පසන්නානන්ති අනුස්සවෙනෙව උප්පන්නෙන පසාදෙන සමන්නාගතානං උපාසිකානං අත්තරෙ, කාළි උපාසිකා, කුරරසරිකා අග්ගාති දස්සෙති. සා කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ භංසවතියං කුරරසරනගරෙ නිබ්බන්තා සත්ථු ධම්මකථං සුණන්ති සත්ථාරං එකං උපාසිකං අනුස්සවප්පසන්නානං අග්ගට්ඨානෙ ය්‍යපෙත්තං දිස්වා අධිකාරකම්මං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සා කප්පසතසභස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ රාජගහනගරෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්ති, කාළිතිස්සා නාමං අකංසු.

සා වයප්පත්තා කුරරසරනගරෙ කුලගෙහං ගතා. අප්පස්සා සංවාසෙන ගබ්භො පතිට්ඨති. සා පරිපුණ්ණගබ්භා “පරෙසං ගෙහෙ ගබ්භවුට්ඨානං නාම අප්පතිරූප”න්ති අත්තොනො කුලනගරමෙව ආගන්ත්වා රත්තිභාගසමනන්තරෙ අත්තොනො පාසාදස්ස උපරි ආකාසෙ ධීතානං සාතාගිරහෙමවතානං රතනත්තයස්ස වණ්ණං කථෙත්තානං කථං සුත්වා අනුස්සවිකප්පසාදං උප්පාදෙත්වා සත්ථු අදස්සෙනෙනෙව සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි, අපරභාගෙ පනස්සා ගබ්භවුට්ඨානං අභොසිති සබ්බං චත්ථු හෙට්ඨා විත්ථාරිතමෙව. අපරභාගෙ පන සත්ථා ජෙතවනෙ හික්ඛුසඬ්ඨිසමජ්ඣෙ නිසිදිත්වා උපාසිකායො යානන්තරෙසු ය්‍යපෙත්තො ඉමං උපාසිකං අනුස්සවප්පසන්නානං අග්ගට්ඨානෙ ය්‍යපෙසිති.

දසසුත්තපරිමාණාය උපාසිකාපාළියා වණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එත්තාවතා ව මනොරථපූරණියා

අඬ්ඟුත්තරනිකාය-අට්ඨකථාය

සබ්බාපි එතදග්ගපාළිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

15. අට්ඨානපාළි

(15) 1. අට්ඨානපාළි-පට්ඨානපට්ඨාන

268. අට්ඨානපාළියා අට්ඨානන්ති හෙතුපට්ඨානපට්ඨානපො. අනවකාසොති පට්ඨානපට්ඨානපො. උභයෙනාපි කාරණමෙව පට්ඨානපට්ඨාන. කාරණංඤ්ඤි තදායත්තවුත්තිතාය අත්තනො ඵලස්ස ධානන්ති ච අවකාසොති ච වුවිවති. යන්ති යෙන කාරණෙන. දිට්ඨිසම්පන්නොති මග්ගදිට්ඨියා සම්පන්නො සොතාපන්නො අරියසාවකො. තස්ස හි දිට්ඨිසම්පන්නො ඉතිපි, දස්සනසම්පන්නො ඉතිපි, ආගතො ඉමං සද්ධම්මං ඉතිපි, පස්සති ඉමං සද්ධම්මං ඉතිපි, සෙක්ඛෙන ඤාණෙන සමන්තාගතො ඉතිපි, සෙක්ඛාය විජ්ජාය සමන්තාගතො ඉතිපි, ධම්මසොතසමාපන්නො ඉතිපි, අරියො නිබ්බේධිකපඤ්ඤො ඉතිපි, අමතද්වාරං ආහව්ව තිට්ඨති ඉතිපිති බහුනි නාමානි භොත්ති. කඤ්චි සඬබ්බාරන්ති චතුර්මකෙසු සඬබ්බසඬබ්බාරෙසු කඤ්චි එකං සඬබ්බාරම්පි. නිව්වතො උපගම්මෙය්‍යාති නිව්වොති ගණ්ඨෙය්‍යා. නෙතං ධානං විජ්ජතිති එතං කාරණං නත්ථි න උපලබ්භති. යං පුට්ඨප්පන්නොති යෙන කාරණෙන පුට්ඨප්පන්නො. ධානමෙතං විජ්ජතිති එතං කාරණං අත්ථි. සස්සනදිට්ඨියා හි සො තෙහුමකෙසු සඬබ්බසඬබ්බාරෙසු කඤ්චි සඬබ්බාරං නිව්වතො ගණ්ඨෙය්‍යාති අත්ථො. චතුර්චතුර්මකසඬබ්බාරා පන තෙජ්ජස්සදත්තා දිවසංසන්තත්තො අයොගුලො විය මක්ඛිකානං, දිට්ඨියා චා අඤ්ඤෙසං චා අකුසලානං ආරම්මණං න භොත්ති. ඉමිනා නයෙන කඤ්චි සඬබ්බාරං සුබ්බතොතිආදීසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො.

269. සුබ්බතො උපගම්මෙය්‍යාති “එකත්තසුඬ්ඤ්ඤි අත්තා භොති ආරොගො පරම්මරණං”ති (දී. නි. 1.76, 79; ම. නි. 3.21, 22) එවං අත්තදිට්ඨිවසෙන සුබ්බතො ගාහං සන්ධායෙනං වුත්තං. දිට්ඨිවිජ්ජපයුත්තවිත්තෙන පන අරියසාවකො පරිලාභාධිභුතො පරිලාභවූපසමත්ථං මත්තභත්ථිපරිත්තාසිතො විය වොක්ඛත්තාමණො ගුරුං කඤ්චි සඬබ්බාරං සුබ්බතො උපගම්මෙය්‍යාති.

270. අත්තවාතරෙ කසිණාදිපණ්ණත්තිසඬ්භගහත්ථං “සඬබ්බාර”න්ති අවත්වා කඤ්චි ධම්මන්ති වුත්තං. ඉධාපි අරියසාවකස්ස චතුර්මකවසෙන පරිවිජ්ජෙදො වෙදිතබ්බො, පුට්ඨප්පනස්ස තෙහුමකවසෙන . සඬබ්බාරෙසු චා අරියසාවකස්සාපි තෙහුමකවසෙනෙව පරිවිජ්ජෙදො වට්ටති. යං යං හි පුට්ඨප්පන්නො ගණ්ඨාති, තතො තතො අරියසාවකො ගාහං විනිවෙදෙති. පුට්ඨප්පන්නො හි යං යං නිව්වං සුබ්බං අත්තාති ගණ්ඨාති, තං තං අරියසාවකො අනිව්වං දුක්ඛං අනත්තාති ගණ්ඨන්තො තං ගාහං විනිවෙදෙති. ඉති ඉමස්මිං සුත්තත්තයෙ පුට්ඨප්පනත්තග්ගාහවිනිවෙදනං නාම කම්මං.

271. මාතරන්තිආදීසු ජනිකාව මාතා, ජනකාව පිතා, මනුස්සභුතොව ඛිණ්ණසවො අරහාති අධිප්පෙනො. කිං පන අරියසාවකො අඤ්ඤං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යාති? එතම්පි අට්ඨානං. සවෙපි භවත්තරගතං අරියසාවකං අත්තනො අරියසාවකභාවං අජානන්තම්පි කොචි එවං වදෙය්‍ය “ඉමං කුන්ථකිපිල්ලිකං ජීවිතා වොරොපෙත්වා සකලවක්කවාළගබ්භෙ වක්කවත්තිරජ්ජං පටිපජ්ජාහි”ති, නෙව සො තං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යා. අපාපි නං එවං වදෙය්‍යං “සවෙ ඉමං න සාතෙස්සසි, සිසං තෙ ඡිත්තදිස්සාමා”ති. සිසමෙවස්ස ඡිත්තදෙය්‍යං, න ච සො තං සාතෙය්‍යා. පුට්ඨප්පනභාවස්ස පන මහාසාවජ්ජභාවදස්සනත්ථං අරියසාවකස්ස ච බලවදීපනත්ථමෙනං වුත්තං. අයඤ්ඤත්ථ අධිප්පායො – සාවජ්ජො පුට්ඨප්පනභාවො, යනු හි නාම පුට්ඨප්පන්නො මානුසානාදීනිපි ආනන්තරියානි කරිස්සති. මහාබලො ච අරියසාවකො, යො එතාති කම්මාති න කරොතිති.

274. පද්ධට්ඨිත්තොති වධකවිත්තෙන පද්ධට්ඨිත්තො. ලොභිතං උප්පාදෙය්‍යාති ජීවමානකසරීරෙ බුද්දකමක්ඛිකාය පිටතමත්තම්පි ලොභිතං උප්පාදෙය්‍යා.

275. සඬ්ඝං භිත්තෙය්‍යාති සමානසංවාසකං සමානසිමාය ධීතං පඤ්චභි කාරණෙහි සඬ්ඝං භිත්තෙය්‍යා. වුත්තම්පි වෙනං “පඤ්චගුපාලි , ආකාරෙහි සඬ්ඝො භිජ්ජති – කම්මෙන, උද්දෙසෙන, වොහරන්තො, අනුස්සාවනෙන, සලාකග්ගාහෙනා”ති (පරි. 458).

තත්ථ කම්මෙනාති අපලොකනාදීසු චතුසු කම්මෙසු අඤ්ඤතරෙන කම්මෙන. උද්දෙසෙනාති පඤ්චසු පාතිමොක්ඛද්දෙසෙසු අඤ්ඤතරෙන උද්දෙසෙන. වොහරන්තොති කප්පන්තො, තාහි තාහි උප්පත්තිහි අධම්මං ධම්මොතිආදීනි අට්ඨාරස්ස හෙදකරවත්ථුනි දිපෙන්නො. අනුස්සාවනෙනාති “නනු තුම්භෙ ජානාට් මය්හං උච්චාකුලා පබ්බජිතභාවං බහුස්සුතභාවඤ්ච, මාදිසො නාම උද්ධම්මං උබ්බිතයං සත්ථු සාසනං ගාහෙය්‍යාති විත්තම්පි උප්පාදෙතුං න තුම්භාකං යුත්තං, කිං මය්හං අවිච්ඡිනිප්පලවනං විය සීතලා, කිං අහං අපායතො න භායාමී”තිආදීනා නයෙන කණ්ණමුලෙ වච්චෙදං කත්වා අනුස්සාවනෙන . සලාකග්ගාහෙනාති එවං අනුස්සාවෙත්වා තෙසං විත්තං උපත්ථම්භෙත්වා අනිවත්තිධම්මෙ කත්වා “ගණ්ඨං ඉමං සලාක”න්ති සලාකග්ගාහෙන.

එත්ථ ච කම්මෙව උද්දෙසො චා පමාණං, වොහරානුස්සාවනසලාකග්ගාහා පන පුබ්බභාගා. අට්ඨාරස්සවත්ථුදීපනවසෙන හි වොහරන්තෙන තත්ථ රුච්ඡනනත්ථං අනුස්සාවෙත්වා සලාකාය ගහිතායපි අභිත්තොව

හොති සඩ්දො. යදා පන එවං වත්තාරො වා අතිරෙකා වා සලාකං ගහෙන්වා ආවෙණිකං කම්මං වා උද්දෙසං වා කරොන්ති, තදා සඩ්දො භින්තො නාම හොති. එවං දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො සඩ්දං භින්දෙය්‍යාති නෙතං යානං විජ්ජති. එත්තාවතා මාතුසානාදීනි පඤ්ච ආනන්තරියකම්මානි දස්සිතානි හොන්ති, යානි පුපුජ්ජන්තො කරොති, න අරියසාවකො. තෙසං ආවිභාවත්ථං –

“කම්මතො ද්වාරතො වෙව, කප්පට්ඨිතියතො තථා;
පාකසාධාරණාදීහි, විඤ්ඤාතබ්බො විනිවිජයො”.

තත්ථ කම්මතො තාව – එත්ථ හි මනුස්සභූතස්සෙව මනුස්සභූතං මාතරං වා පිතරං වා අපි පරිවත්තලිඨිගං ජීවිතා වොරොපෙත්තස්ස කම්මං ආනන්තරියං හොති, තස්ස විපාකං පටිබාහිස්සාමිති සකලවක්කවාළං. මහාවෙතියප්පමාණෙහිපි කඤ්චනපුපෙහි පුරන්තවාපි සකලවක්කවාළං. පුරන්තවා නිසින්නස්ස භික්ඛුසඩ්දස්ස මහාදානං දත්තවාපි බුද්ධස්ස භගවතො සඩ්දාසාධිකණ්ණං අමුඤ්චන්තො විවරිත්තවාපි කායස්ස හෙදා නිරයමෙව උපපජ්ජති. යො පන සයං මනුස්සො තිරච්ඡානභූතං මාතරං වා පිතරං වා, සයං වා තිරච්ඡානභූතො මනුස්සභූතං, තිරච්ඡානභූතොයෙව වා තිරච්ඡානභූතං ජීවිතා වොරොපෙති, තස්ස කම්මං ආනන්තරියං න හොති, භාරියං පන හොති, ආනන්තරියං ආභව්වෙව තිට්ඨති. මනුස්සජාතිකානංව පන වසෙන අයං පඤ්ඤො කට්ඨො.

තත්ථ එළකවතුක්කං, සඩ්දාමවතුක්කං, වොරවතුක්කඤ්ච කට්ඨෙතබ්බං. එළකං මාරෙස්සාමිති අභිසන්ධිනාපි හි එළකට්ඨානෙ යීතං මනුස්සො මනුස්සභූතං මාතරං වා පිතරං වා මාරෙන්තො ආනන්තරියං ථුසති. එළකාභිසන්ධිනා මාතාපිතිඅභිසන්ධිනා වා එළකං මාරෙන්තො ආනන්තරියං න ථුසති, මාතාපිතිඅභිසන්ධිනා මාතාපිතරො මාරෙන්තො ථුසතෙව. එස නයො ඉතරස්මිම්පි වතුක්කද්වයෙ. යථා ව මාතාපිතුසු, එවං අරහන්තෙපි එතානි වතුක්කානි වෙදිතබ්බානි . මනුස්සඅරහන්තමෙව ව මාරෙන්තා ආනන්තරියං ථුසති, න යක්ඛභූතං. කම්මං පන භාරියං, ආනන්තරියසදිසමෙව. මනුස්සඅරහන්තස්ස ව පුපුජ්ජනකාලෙයෙව සත්ථප්පභාරෙ වා විසෙ වා දින්නෙපි යදි සො අරහන්තං පත්වා තෙනෙව මරති, අරහන්තසාතකො හොතියෙව. යං පන පුපුජ්ජනකාලෙ දින්නං දානං අරහන්තං පත්වා පරිභුඤ්ජති, පුපුජ්ජනස්සෙව තං දින්නං හොති. සෙසඅරියපුග්ගලෙ මාරෙන්තස්ස ආනන්තරියං නත්ථී, කම්මං පන භාරියං, ආනන්තරියසදිසමෙව.

ලොභිතුප්පාදෙ තථාගතස්ස අභෙජ්ජකායනාය පරුපක්කමෙන වම්මච්ඡෙදං කත්වා ලොභිතපග්ගණං නාම නත්ථී, සරිරස්ස පන අන්තොයෙව එකස්මිං යානෙ ලොභිතං සමොසරති. දෙවදත්තෙන පවිද්ධසිලතො භිජ්ජිත්වා ගතා සකලිකාපි තථාගතස්ස පාදන්තං පහරි, ඵරස්සනා පහටො විය පාදො අන්තොලොභිතොයෙව අහොසි. තථා කරොන්තස්ස ආනන්තරියං හොති. ජීවකො පන තථාගතස්ස රුටියා සත්ථකෙන වම්මං ඡින්නිත්වා තම්භා යානා දුට්ඨලොභිතං නිහරිත්වා ඵාසුකමකාසි. තථා කරොන්තස්ස පුඤ්ඤකම්මමෙව හොති.

අථ යෙ පරිනිබ්බුතෙ තථාගතෙ වෙතියං භින්දන්ති, බොධිං ඡින්නන්ති, ධාතුම්හි උපක්කමන්ති, තෙසං කිං හොතීති? භාරියං කම්මං හොති, ආනන්තරියසදිසං. සධාතුකං පන ථුපං වා පටිමං වා බාධයමානං බොධිසාබං ඡින්නිත්වං වට්ටති. සවෙපි තත්ථ නිලීනා සකුණා වෙතියෙ වච්චං පාතෙන්ති, ඡින්නිත්වං වට්ටතියෙව. පරිභොගවෙතියතො හි සරිරවෙතියං මහන්තතරං. වෙතියවත්ථුං භින්දන්තවා ගවිජන්තං බොධිමූලම්පි ඡින්නිත්වා හරිතුං වට්ටති. යා පන බොධිසාබා බොධිසරං බාධති, තං ගෙහරක්ඛණත්ථං ඡින්නිත්වං න ලභති. බොධිඅත්ථඤ්ඤි ගෙහං, න ගෙහත්ථාය බොධි. ආසනසරෙපි එසෙව නයො. යස්මිං පන ආසනසරෙ ධාතු නිහිතා හොති, තස්ස රක්ඛණත්ථාය බොධිසාබං ඡින්නිත්වං වට්ටති. බොධිජග්ගනත්ථං ඔජාහරණසාබං වා පූතිසාබං වා ඡින්නිත්වං වට්ටතියෙව, සරිරපටිජග්ගනෙ විය පුඤ්ඤම්පි හොති.

සඩ්දසහෙදෙපි සිමට්ඨකසඩ්දෙ අසන්නිපතිතෙ විසුං පරිසං ගහෙන්වා කතවොභාරානුස්සාවනසලාකග්ගාහස්ස කම්මං වා කරොන්තස්ස උද්දෙසං වා උද්දිසන්නස්ස හෙදො ව හොති ආනන්තරියකම්මඤ්ච. සමග්ගසඤ්ඤාය පන වට්ටතිති සඤ්ඤාය වා කරොන්තස්ස හෙදොව හොති, න ආනන්තරියකම්මං. තථා නවතො ඌනපරිසාය. සබ්බන්තිමෙන පරිච්ඡෙදෙන නවන්තං ජනානං යො සඩ්දං භින්දති, තස්ස ආනන්තරියකම්මං හොති. තස්ස අනුවත්තකානං අධම්මවාදීනං මහාසාවජ්ජකම්මං , ධම්මවාදිනො පන අනවජ්ජා. තත්ථ නවන්තමෙව සඩ්දසහෙදෙ ඉදං සුත්තං – “එකතො, උපාලි, වත්තාරො හොන්ති, එකතො වත්තාරො, නවමො අනුස්සාවෙති, සලාකං ගාහෙති ‘අයං ධම්මො අයං චිතයො ඉදං සත්ථු සාසනං, ඉමං ගණ්හථ, ඉමං රොවෙථා’ති. එවං බො, උපාලි, සඩ්දසරාජී වෙව හොති සඩ්දසහෙදො ව. නවන්තං වා , උපාලි, අතිරෙකනවන්තං වා සඩ්දසරාජී වෙව හොති සඩ්දසහෙදො වා”ති (වුළුව. 351). එතෙසු ව පන පඤ්චස්ස සඩ්දසහෙදො වච්චකම්මං, සෙසානි කායකම්මානිති එවං කම්මතො විඤ්ඤාතබ්බො විනිවිජයො.

ද්වාරතොති සබ්බානෙව වෙතානි කායද්වාරතොපි වච්ච්චාරතොපි සමුට්ඨහන්ති. පුරිමානි පනෙත්ථ වත්තාරි ආණත්තිකවිජ්ජාමයප්පයොගවසෙන වච්ච්චාරතො සමුට්ඨහිත්තවාපි කායද්වාරමෙව පුරෙත්ති, සඩ්දසහෙදො හත්ථමුද්ධාය හෙදං කරොන්තස්ස කායද්වාරතො සමුට්ඨහිත්තවාපි වච්ච්චාරමෙව පුරෙත්ති එවමෙත්ථ ද්වාරතොපි විඤ්ඤාතබ්බො විනිවිජයො.

කප්පට්ඨිනියතොති සඬ්ඝභෙදොයෙව චෙත්ථ කප්පට්ඨිනියො. සණ්ඨානන්තෙ හි කප්පෙ වා කප්පවෙමජ්ඣෙ වා සඬ්ඝභෙදං කත්වා කප්පවිනාසෙයෙව මුච්චති. සචෙපි හි ‘ස්වෙ කප්පො විනස්සිස්සති’ති අප්ප සඬ්ඝභෙදං කරොති, ස්වෙව මුච්චති, එකදිවසමෙව තිරයෙ පච්චති. එවං කරණං පන නත්ථි. සෙසානි චත්තාරි කම්මානි ආනන්තරියානෙව භොන්ති, න කප්පට්ඨිනියානීති එවමෙත්ථ කප්පට්ඨිනියතොපි විඤ්ඤාතඛිංඛො විනිච්ඡයො.

පාකතොති යෙන ව පඤ්චපෙනානි කම්මානි කතානි භොන්ති, තස්ස සඬ්ඝභෙදොයෙව පටිසන්ධිවසෙන විපච්චති, සෙසානි “අභොසිකම්මං නාභොසි කම්මවිපාකො”ති එවමාදිසු සඬ්ඛං ගච්ඡන්ති. සඬ්ඝභෙදාභාවෙ ලොභිතුප්පාදො, තදභාවෙ අරහන්තඝාතො, තදභාවෙ සචෙ පිතා සීලවා භොති, මාතා දුස්සීලා, නො වා තථා සීලවතී, පිතුඝාතො පටිසන්ධිවසෙන විපච්චති. සචෙ මාතා සීලවතී, මාතුඝාතො. ද්විසුපි සීලෙන වා දුස්සීලෙන වා සමානෙසු මාතුඝාතොව පටිසන්ධිවසෙන විපච්චති. මාතා හි දුක්කරකාරිනී බහුපකාරා ව පුත්තානන්ති. එවමෙත්ථ පාකතොපි විඤ්ඤාතඛිංඛො විනිච්ඡයො.

සාධාරණාදීහීනි පුරිමානි චත්තාරි සඬ්ඛෙසම්පි ගහට්ඨපඬ්ඛජිත්තානං සාධාරණානි. සඬ්ඝභෙදො පන “න ඛො, උපාලි භික්ඛුනී, සඬ්ඝං භින්දති, න සික්ඛමානා, න සාමණෙරො, න සාමණෙරී, න උපාසකො, න උපාසිකා සඬ්ඝං භින්දති. භික්ඛු ඛො, උපාලි, පකතත්තො සමානසංවාසකො සමානසිමායං ධීතො සඬ්ඝං භින්දති”ති (චූළව. 351) වචනතො චුත්තප්පකාරස්ස භික්ඛුනොව භොති, න අඤ්ඤස්ස, තස්මා අසාධාරණො. ආදිසද්දෙන සඬ්ඛෙපෙන දුක්ඛවෙදනයා සහගතා දොසමොහසම්පයුත්තා වාති එවමෙත්ථ සාධාරණාදීහීනි විඤ්ඤාතඛිංඛො විනිච්ඡයො.

276. අඤ්ඤං සත්ථාරන්ති “අයං මෙ සත්ථා සත්ථු කිච්චං කාතුං අසමත්ථො”ති භවන්තරෙපි අඤ්ඤං තිත්ථකරං ‘අයං මෙ සත්ථා’ති එවං ගණ්භෙයා, නෙතං යානං විජ්ජතිති අත්ථො.

277. එකිස්සා ලොකධාතුයාති දසසහස්සිලොකධාතුයා. තීණි හි ඛෙත්තානි ජාතිඛෙත්තං, ආණාඛෙත්තං විසයඛෙත්තන්ති. තත්ථ ජාතිඛෙත්තං නාම දසසහස්සි ලොකධාතු. සා හි තථාගතස්ස මාතුකුච්ඡස්මිං ඔක්කමනකාලෙ නික්ඛමනකාලෙ සම්බොධිකාලෙ ධම්මචක්කප්පවත්තනෙ ආයුසඬ්ඛාරවොස්සජ්ජනෙ පරිනිබ්බානෙ ව කම්පති. කොට්ඨකසහස්සචක්කවාළං පන ආණාඛෙත්තං නාම.

ආටානාටියපරිත්තමොරපරිත්තධපග්ගපරිත්තරතනපරිත්තාදීනඤ්ඤි එත්ථ ආණා පවත්ති. විසයඛෙත්තස්ස පන පරිමාණං නත්ථි. බුද්ධානඤ්ඤි “යාවතකං ඤාණං තාවතකං ඤෙයාං, යාවතකං ඤෙයාං තාවතකං ඤාණං, ඤාණපරියන්තිකං ඤෙයාං, ඤෙයාපරියන්තිකං ඤාණං”න්ති (මහානි. 69; චූළනි. මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙසො 85; පටි. ම. 3.5) වචනතො අවිසයො නාම නත්ථි.

ඉමෙසු පන තිසු ඛෙත්තෙසු යපෙන්වා ඉමං චක්කවාළං අඤ්ඤස්මිං චක්කවාළෙ බුද්ධා උප්පජ්ජන්තිති සුත්තං නත්ථි, න උප්පජ්ජන්තිති පන අත්ථි. තීණි හි පිටකානි – විනයපිටකං, සුත්තන්තපිටකං, අභිධම්මපිටකං. තිස්සො සඬ්භිතියො – මහාකස්සපත්ථෙරස්ස සඬ්භිතී, යසත්ථෙරස්ස සඬ්භිතී, මොග්ගලීපුත්තත්ථෙරස්ස සඬ්භිතී. ඉමා තිස්සො සඬ්භිතියො ආරුළුභෙ තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ ඉමං චක්කවාළං මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤත්ථ බුද්ධා උප්පජ්ජන්තිති සුත්තං නත්ථි, න උප්පජ්ජන්තිති පන අත්ථි.

අපුබ්බං අවරිමන්ති අපුරෙ අපච්ඡා, එකතො න උප්පජ්ජන්ති. පුරෙ වා පච්ඡා වා උප්පජ්ජන්තිති චුත්තං භොති. තත්ථ බොධිපල්ලඬ්ඛකෙ “බොධිං අප්පත්වා න උට්ඨහිස්සාමි”ති නිසින්තකාලතො පට්ඨාය යාව මාතුකුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිගහණං, තාව පුබ්බෙති න වෙදිතඛිං. බොධිසත්තස්ස හි පටිසන්ධික්ඛණෙ දසසහස්සචක්කවාළකම්පනෙනෙව ඛෙත්තපරිග්ගහො කතො, එත්ථන්තරෙ අඤ්ඤස්ස බුද්ධස්ස උප්පත්ති නිවාරිතාව භොති. පරිනිබ්බානතො පට්ඨාය යාව සාසපමත්තාපි ධාතු තිට්ඨති, තාව පච්ඡානි න වෙදිතඛිං. ධාතුසු හි ධීතාසු බුද්ධා ධීතාව භොන්ති. තස්මා එත්ථන්තරෙ අඤ්ඤස්ස බුද්ධස්ස උප්පත්ති නිවාරිතාව භොති. ධාතුපරිනිබ්බානෙ පන ජාතෙ අඤ්ඤස්ස බුද්ධස්ස උප්පත්ති න නිවාරිතා.

කස්මා පන අපුබ්බං අවරිමං න උප්පජ්ජන්තිති? අනච්ඡරියත්තා. බුද්ධා හි අච්ඡරියමනුස්සා. යථාහ – “එකපුග්ගලො, භික්ඛවෙ, ලොකෙ උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති අච්ඡරියමනුස්සො. කතමො එකපුග්ගලො? තථාගතො අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති (අ. නි. 1.172). යදි ව ද්වෙ වා චත්තාරො වා අට්ඨ වා සොළස වා එකතො උප්පජ්ජෙය්‍යං, අනච්ඡරියා භවෙය්‍යං. එකස්මිඤ්ඤි විහාරෙ ද්විත්තං චෙතියානම්පි ලාභසක්කාරො උළාරා න භොන්ති, භික්ඛුපි බහුතාය අනච්ඡරියා ජාතා, එවං බුද්ධාපි භවෙය්‍යං. කස්මා න උප්පජ්ජන්ති.

දෙසනාය ව විසෙසාභාවතො. යඤ්ඤි සතිපට්ඨානාදිකං ධම්මං එකො දෙසෙති, අඤ්ඤෙත උප්පජ්ජිත්වාපි සොව ධම්මො දෙසෙතඛිංඛො සියා. තතො අනච්ඡරියො සියා. එකස්මිං පන ධම්මං දෙසෙන්නෙ දෙසනාපි අච්ඡරියාව භොති.

විවාදභාවතො ව. බහුසු ව බුද්ධෙසු උප්පන්නෙසු බහුතං ආවරියානං අන්තෙවාසිකා විය “අම්භාකං බුද්ධො පාසාදිකො, අම්භාකං බුද්ධො මධුරස්සරො ලාභී පුඤ්ඤවා”ති විවදෙය්‍යං, තස්මාපි එවං න උප්පජ්ජන්ති.

“හත්තෙ, නාගසෙන, භාසිතමිපි හෙතං භගවතා – ‘අට්ඨානමෙතං, භික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං එකිස්සා ලොකධාතුයා ද්වෙ අරහත්තො සම්මාසම්බුද්ධා අපුබ්බං අවරිමං උප්පජ්ජෙය්‍යං, නෙතං යානං විජ්ජති’ති. දෙසෙන්නා ව, හත්තෙ නාගසෙන, සබ්බෙසි තථාගතා සත්තතිංස ඛොධිපක්ඛියධම්මෙ දෙසෙන්නි, කථයමානා ව චත්තාරි අරියසච්චානි කථෙන්නි, සික්ඛාපෙන්නා ව තිසු සික්ඛාසු සික්ඛාපෙන්නි, අනුසාසමානා ව අප්පමාදපටිපත්තියං අනුසාසන්නි. යදි, හත්තෙ නාගසෙන, සබ්බෙසමිපි තථාගතානං එකො උද්දෙසො එකා කථා එකා සික්ඛා එකා අනුසිට්ඨි, කෙන කාරණෙන ද්වෙ තථාගතා එකක්ඛණෙන න උප්පජ්ජන්නි. එකෙනපි තාව බුද්ධුප්පාදෙන අයං ලොකො ඔභාසජාතො, යදි දුතියොපි බුද්ධො භවෙය්‍ය, ද්වින්නං පභාය අයං ලොකො භියොසාසොමත්තාය ඔභාසජාතො භවෙය්‍ය. ඔවදමානා ව ද්වෙ තථාගතා සුඛං ඔවදෙය්‍යං, අනුසාසමානා ව සුඛං අනුසාසෙය්‍යං. තත්ථ මෙ කාරණං දෙසෙහි, යථාහං නිස්සංසයො භවෙය්‍යන්නි”.

“අයං, මහාරාජ, දසසහස්සී ලොකධාතු එකබුද්ධධාරණී, එකස්සෙව තථාගතස්ස ගුණං ධාරෙති. යදි දුතියො බුද්ධො උප්පජ්ජෙය්‍ය, නායං දසසහස්සී ලොකධාතු ධාරෙය්‍ය, වලෙය්‍ය කම්පෙය්‍ය නමෙය්‍ය ඔනමෙය්‍ය විනමෙය්‍ය විකිරෙය්‍ය විධමෙය්‍ය විද්ධංසෙය්‍ය, න යානමුපගච්ඡෙය්‍ය.

“යථා, මහාරාජ, නාචා එකපුරිසසන්ධාරණී භවෙය්‍ය. එකස්මිං පුරිසෙ අභිරුල්ලෙහ සා නාචා සමුපාදිකා භවෙය්‍ය. අප් දුතියො පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය තාදිසො ආයුතා වණ්ණෙන වයෙන පමාණෙන කිසදුලෙන සබ්බධ්වගපච්චිඛගෙන, සො තං නාචං අභිරුහෙය්‍ය. අපි නු සා, මහාරාජ, නාචා ද්වින්නමිපි ධාරෙය්‍යාති? න හි, හත්තෙ, වලෙය්‍ය කම්පෙය්‍ය නමෙය්‍ය ඔනමෙය්‍ය විනමෙය්‍ය විකිරෙය්‍ය විධමෙය්‍ය විද්ධංසෙය්‍ය, න යානමුපගච්ඡෙය්‍ය, ඔසිදෙය්‍ය උදකෙති. එවමෙව ඛො, මහාරාජ, අයං දසසහස්සී ලොකධාතු එකබුද්ධධාරණී, එකස්සෙව තථාගතස්ස ගුණං ධාරෙති, යදි දුතියො බුද්ධො උප්පජ්ජෙය්‍ය, නායං දසසහස්සී ලොකධාතු ධාරෙය්‍ය, වලෙය්‍ය...පෙ.... න යානමුපගච්ඡෙය්‍ය.

“යථා වා පන, මහාරාජ, පුරිසො යාවදත්ථං භොජනං භුක්ඤ්ජෙය්‍ය ඡාදෙන්නං යාව කණ්ඨමභිපුරයිත්ථා. සො ධාතො පිණ්ණො පරිපුණ්ණො නිරන්තරො තත්ඤ්ඤො අනොනම්තදණ්ඩජාතො පුනදෙව තත්තකං භොජනං භුක්ඤ්ජෙය්‍ය. අපි නු ඛො සො, මහාරාජ, පුරිසො සුඛිතො භවෙය්‍යාති? න හි, හත්තෙ, සකිංභුත්තොව මරෙය්‍යාති. එවමෙව ඛො, මහාරාජ, අයං දසසහස්සී ලොකධාතු එකබුද්ධධාරණී...පෙ.... න යානමුපගච්ඡෙය්‍යාති.

“කිං නු ඛො, හත්තෙ නාගසෙන, අතිධම්මභාරොන පට්ඨි වලතිති? ඉධ, මහාරාජ, ද්වෙ සකථා රතනපරිපුරිතා භවෙය්‍යං යාව මුඛසමා. එකස්මා සකථො රතනං ගහෙත්ථා එකස්මිං සකථෙ ආකිරෙය්‍යං, අපි නු තං, මහාරාජ, සකථං ද්වින්නමිපි සකථානං රතනං ධාරෙය්‍යාති? න හි, හත්තෙ, නාහිපි තස්ස එලෙය්‍ය, අරාපි තස්ස භිජ්ජෙය්‍යං, නෙමිපි තස්ස ඔපතෙය්‍යං, අක්ඛොපි තස්ස භිජ්ජෙය්‍යාති. කිං නු ඛො, මහාරාජ, අතිරතනභාරොන සකථං භිජ්ජතිති? ආම, හත්තෙති. එවමෙව ඛො, මහාරාජ, අතිධම්මභාරොන පට්ඨි වලතිති.

“අපි ව, මහාරාජ, ඉමං කාරණං බුද්ධබලපරිදීපනාය ඔසාරිතං. අඤ්ඤමිපි තත්ථ අභිරුපං කාරණං සුඤ්ඤාහි, යෙන කාරණෙන ද්වෙ සම්මාසම්බුද්ධා එකක්ඛණෙන න උප්පජ්ජන්නි. යදි, මහාරාජ, ද්වෙ සම්මාසම්බුද්ධා එකක්ඛණෙන උප්පජ්ජෙය්‍යං, පරිසාය විවාදො උප්පජ්ජෙය්‍ය, ‘තුම්භාකං බුද්ධො, අම්භාකං බුද්ධො’ති උභතොපක්ඛජාතා භවෙය්‍යං. යථා, මහාරාජ, ද්වින්නං බලවාමච්චානං පරිසාය විවාදො උප්පජ්ජති, ‘තුම්භාකං අමච්චො අම්භාකං අමච්චො’ති උභතොපක්ඛජාතා භොන්නි. එවමෙව ඛො, මහාරාජ, යදි ද්වෙ සම්මාසම්බුද්ධා එකක්ඛණෙන උප්පජ්ජෙය්‍යං, පරිසාය විවාදො උප්පජ්ජෙය්‍ය, ‘තුම්භාකං බුද්ධො, අම්භාකං බුද්ධො’ති උභතොපක්ඛජාතා භවෙය්‍යං. ඉදං පදමං කාරණං සුඤ්ඤාහි, යෙන කාරණෙන ද්වෙ සම්මාසම්බුද්ධා එකක්ඛණෙන න උප්පජ්ජන්නි.

“අපරමිපි, මහාරාජ, උත්තරිං කාරණං සුඤ්ඤාහි, යෙන කාරණෙන ද්වෙ සම්මාසම්බුද්ධා එකක්ඛණෙන න උප්පජ්ජන්නි. යදි, මහාරාජ, ද්වෙ සම්මාසම්බුද්ධා එකක්ඛණෙන උප්පජ්ජෙය්‍යං, අග්ගො බුද්ධොති යං වචනං, තං මිච්ඡා භවෙය්‍ය. ඡෙට්ඨො බුද්ධොති...පෙ.... ඡෙට්ඨො බුද්ධොති. විසිට්ඨො බුද්ධොති, උත්තමො බුද්ධොති, පචරො බුද්ධොති, අසමො බුද්ධොති, අසමසමො බුද්ධොති, අප්පට්ඨසමො බුද්ධොති, අප්පට්ඨාගො බුද්ධොති, අප්පට්ඨග්ගලො බුද්ධොති යං වචනං, තං මිච්ඡා භවෙය්‍ය. ඉමමිපි ඛො ත්වං, මහාරාජ, කාරණං අත්ථනො සම්පට්ඨිඡ, යෙන කාරණෙන ද්වෙ සම්මාසම්බුද්ධා එකක්ඛණෙන න උප්පජ්ජන්නි.

“අපිව, මහාරාජ, බුද්ධානං භගවත්තානං සභාවපකතිකා එසා, යං එකොයෙව බුද්ධො ලොකෙ උප්පජ්ජති. කස්මා? කාරණමහත්තත්තා සබ්බඤ්ඤබුද්ධගුණානං. අඤ්ඤමිපි, මහාරාජ, යං මහත්තං හොති, තං එකංයෙව හොති. පට්ඨි, මහාරාජ, මහත්ති, සා එකායෙව. සාගරො මහත්තො, සො එකොයෙව. සිනෙරු ගිරිරාජ මහත්තො, සො එකොයෙව. ආකාසො මහත්තො, සො එකොයෙව. සක්කො මහත්තො, සො එකොයෙව. බ්‍රහ්මා මහත්තො, සො එකොයෙව. තථාගතො අරහං සම්මාසම්බුද්ධො මහත්තො, සො එකොයෙව. යත්ථ තෙ උප්පජ්ජන්නි, තත්ථ අඤ්ඤෙසං ඔකාසො න හොති. තස්මා තථාගතො අරහං සම්මාසම්බුද්ධො එකොයෙව ලොකෙ උප්පජ්ජතිති. සුකට්ඨො, හත්තෙ නාගසෙන, පඤ්ඤා ඔපමිමෙහි කාරණෙහි”ති.

එකිස්සා ලොකධාතුයානි එකස්මිං වක්කවාළෙ. හෙට්ඨා ඉමිනාව පදෙන දස වක්කවාළසහස්සානි ගහිතානි, තානිපි එකවක්කවාළෙනෙව පරිච්ඡින්නදිත්තුං වට්ටන්ති. බුද්ධා හි උප්පජ්ජමානා ඉමස්මිංයෙව වක්කවාළෙ උප්පජ්ජන්ති, උප්පජ්ජනට්ඨානෙ පන වාරිතෙ ඉතො අඤ්ඤෙසු වක්කවාළෙසු න උප්පජ්ජන්තිති වාරිතමෙව හොති.

පයමවග්ගවණ්ණනා.

15. අට්ඨානපාළි

(15) 2. අට්ඨානපාළි-දුතියවග්ගවණ්ණනා

278. අපුබ්බං අවරිමන්ති එත්ථ වක්කරතනපාතුභාවතො පුබ්බෙ පුබ්බං, තස්සෙව අන්තරධානතො පච්ඡා වරිමං. තත්ථ ද්විධා වක්කරතනස්ස අන්තරධානං හොති වක්කවත්තිතො කාලකිරියාය වා පබ්බජ්ජාය වා. අන්තරධායමානඤ්ච පන තං කාලකිරියතො වා පබ්බජ්ජතො වා සත්තමෙ දිවසෙ අන්තරධායති, තතො පරං වක්කවත්තිතො පාතුභාවො අවාරිතො.

කස්මා පන එකවක්කවාළෙ ද්වෙව වක්කවත්තිතො න උප්පජ්ජන්තිති? විවාදුපච්ඡෙදතො, අච්ඡරියභාවතො, වක්කරතනස්ස මහානුභාවතො ව. ද්විසු හි උප්පජ්ජන්තෙසු “අම්භාකං රාජා මහන්තො, අම්භාකං රාජා මහන්තො”ති විවාදො උප්පජ්ජෙය්‍ය, “එකස්මිං දිපෙ වක්කවත්ති, එකස්මිං දිපෙ වක්කවත්ති”ති ව අනච්ඡරියො භවෙය්‍ය. යො වායං වක්කරතනස්ස ද්විසහස්සදිපපරිවාරෙසු චතුසු මහාදිපෙසු ඉස්සරියානුප්පදානසමත්ථො මහානුභාවො, සොපි පරිභායෙට්. ඉති විවාදුපච්ඡෙදතො අච්ඡරියභාවතො වක්කරතනස්ස මහානුභාවතො ව න එකවක්කවාළෙ ද්වෙව උප්පජ්ජන්ති.

279. යං ඉත්ථි අරහං අස්ස සම්මාසම්බුද්ධොති එත්ථ තිට්ඨතු තාව සබ්බඤ්ඤාගුණෙ නිබ්බත්තෙන්වා ලොකනිත්ථරණසමත්ථො බුද්ධභාවො, පණ්ඩානමත්තමිපි ඉත්ථියා න සම්පජ්ජති.

“මනුස්සත්තං ලිඛිගසම්පත්ති, හෙතු සත්ථාරදස්සනං;
පබ්බජ්ජා ගුණසම්පත්ති, අධිකාරො ව ඡන්දතා;
අට්ඨ ධම්මසමොධානා, අභිනිභාරො සමිජ්ඣති”ති. (බු. වං. 2.59) –

ඉමානි හි පණ්ඩානසම්පත්තිකාරණානි. ඉති පණ්ඩානමිපි සම්පාදෙනුං අසමත්ථාය ඉත්ථියා කුතො බුද්ධභාවොති. “අට්ඨානමෙතං, භික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං ඉත්ථි අරහං අස්ස සම්මාසම්බුද්ධො”ති චුත්තං. සබ්බාකාරපරිපූරොව පුඤ්ඤස්සයො සබ්බාකාරපරිපූරමෙව අත්තභාවං නිබ්බත්තෙන්ති පුරිසොව අරහං හොති සම්මාසම්බුද්ධො, න ඉත්ථි.

280. රාජා අස්ස වක්කවත්තිතිආදිසු යස්මා ඉත්ථියා කොසොභිතවත්ථගුරුභතාදිනං අභාවෙන ලක්ඛණානි න පරිපූරන්ති, ඉත්ථීරතනාභාවෙන සත්තරතනසමිඨිගිතා න සම්පජ්ජති, සබ්බමනුස්සෙහි ව අධිකො අත්තභාවො න හොති. තස්මා “අට්ඨානමෙතං, භික්ඛවෙ, අනවකාසො යං ඉත්ථි රාජා අස්ස වක්කවත්ති”ති චුත්තං.

281. යස්මා ව සක්කත්තාදිනි තිණ් ඨානානි උත්තමානි, ඉත්ථිලිඛිගඤ්ච හීනං, තස්මා වස්සා සක්කත්තාදිනිපි පටිසිද්ධානි.

නනු ව යථා ඉත්ථිලිඛිගං, එවං පුරිසලිඛිගමිපි බ්‍රහ්මලොකෙ නත්ථි. තස්මා “යං පුරිසො බ්‍රහ්මත්තං කාරෙය්‍ය, ඨානමෙතං විජ්ජති”තිපි න වත්තබ්බං සියාති. තො න වත්තබ්බං. කස්මා? ඉධ පුරිසස්ස තත්ථ නිබ්බත්තනතො. බ්‍රහ්මත්තන්ති හි මහාබ්‍රහ්මත්තං අධිප්පෙතං. ඉත්ථි ව ඉධ ඤානං භාවෙන්වා කාලං කත්වා බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජානං සහබ්‍යතං උපපජ්ජති, න මහාබ්‍රහ්මානං. පුරිසො පන තත්ථ නුප්පජ්ජන්ති න වත්තබ්බො. සමානෙපි චෙත්ථ උභයලිඛිගාභාවෙ පුරිසසණ්ඨානාව බ්‍රහ්මානො, න ඉත්ථිසණ්ඨානා. තස්මා සුචුත්තමෙවෙතං.

284. කායදුච්චරිතස්සානිආදිසු යථා නිම්බබ්ජකොසානකිබ්ජාදිනි මධුරං ඵලං න නිබ්බත්තෙන්ති, අසාතං අමධුරමෙව නිබ්බත්තෙන්ති, එවං කායදුච්චරිතාදිනි මධුරං විපාකං න නිබ්බත්තෙන්ති, අමධුරමෙව නිබ්බත්තෙන්ති. යථා ව උච්ඡ්‍රබ්ජසාලිබ්ජාදිනි මධුරං සාදුරසමෙව ඵලං නිබ්බත්තෙන්ති, න අසාතං කටුකං. එවං කායසුච්චරිතාදිනි මධුරමෙව විපාකං නිබ්බත්තෙන්ති, න අමධුරං. චුත්තමිපි චෙතං –

“යාදිසං වපතෙ බීජං, තාදිසං භරතෙ ඵලං;
කල්‍යාණකාරී කල්‍යාණං, පාපකාරී ව පාපක”න්ති. (සං. නි. 1.256);

තස්මා “අට්ඨානමෙතං, භික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං කායදුච්චරිතස්සා”තිආදි චුත්තං.

290-295. කායදූවචරිතසමඛිතිආදීසු සමඛිති පඤ්චවිධා සමඛිතා – ආයුහනසමඛිතා, වෙනනාසමඛිතා, කම්මසමඛිතා, විපාකසමඛිතා, උපට්ඨානසමඛිතාති. තත්ථ කුසලාකුසලකම්මායුහනක්ඛණෙ ආයුහනසමඛිතාති වුවිච්ඡි. තථා වෙනනාසමඛිතා. යාව පන සත්තා අරහත්තං න පාපුණන්ති, තාව සබ්බෙපි සත්තා පුබ්බෙ උපචිතවෙනනාය සමඛිතාය වෙනනාසමඛිතොති වුවිච්ඡන්ති. එසා වෙනනාසමඛිතා. යාව අරහත්තං න පාපුණන්ති, තාව සබ්බෙපි සත්තා පුබ්බෙ උපචිතං විපාකාරහං කම්මං සන්ධාය “කම්මසමඛිතො”ති වුවිච්ඡන්ති. එසා කම්මසමඛිතා. විපාකසමඛිතා විපාකක්ඛණෙයෙව වෙදිතබ්බා. යාව පන සත්තා අරහත්තං න පාපුණන්ති, තාව තෙසං තතො තතො චචිත්ථා නිරයෙ උප්පජ්ජමානානං අග්ගිජාලාලොභකුම්භිආදීහි උපට්ඨානාකාරෙහි නිරයො, ගබ්භසෙයාකත්තං ආපජ්ජමානානං මාතුකුචී, දෙවෙසු උප්පජ්ජමානානං කප්පරුක්ඛවිමානාදීහි උපට්ඨානාකාරෙහි දෙවලොකොති එවං උපපත්තිනිමිත්තං උපට්ඨාති. ඉති තෙසං ඉමීනා උපපත්තිනිමිත්තඋපට්ඨානෙන අපරිමුත්තනා උපට්ඨානසමඛිතා නාම. සා චලති, සෙසා නිච්චලා. නිරයෙ හි උපට්ඨිතෙපි දෙවලොකො උපට්ඨාති, දෙවලොකෙ උපට්ඨිතෙපි නිරයො උපට්ඨාති, මනුස්සලොකෙ උපට්ඨිතෙපි තිරච්ඡානයොති උපට්ඨාති, තිරච්ඡානයොති යා ච උපට්ඨිතායපි මනුස්සලොකො උපට්ඨාතියෙව.

තත්ත්වං වත්ථු – සොණගිරිපාදෙ කිර අවෙලච්ඡාරෙ සොණත්ථෙරො නාම එකො ධම්මකථිකො. තස්ස පිතා සුනඛවාජිකො නාම අහොසි, ථෙරො තං පටිබාහන්තොපි සංචරෙ යථෙතං අසක්කොන්තො “මා නස්සි වරාකො”ති මහල්ලකකාලෙ අකාමකං නං පබ්බාපෙසි. තස්ස ගිලානසෙයායා නිපන්තස්ස නිරයො උපට්ඨාසි. සොණගිරිපාදතො මහත්තා සුනඛා ආගන්ත්වා බාදිකුකාමා විය සම්පරිවාරෙසුං. සො මහාභයහීතො “වාරෙහි, තාත සොණ, වාරෙහි, තාත සොණා”ති ආහ. කිං මහාථෙරාති? න පස්සසි, තාතාති තං පචත්තිං ආචික්ඛි. සොණත්ථෙරො “කථංඤ්ඤි නාම මාදිසස්ස පිතා නිරයෙ නිබ්බන්තිස්සති, පතිට්ඨාස්ස හවිස්සාමි”ති සාමණෙරෙහි නානාපුප්ඵාති ආහරාපෙත්වා වෙනියඛිගණබොධියඛිගණෙසු තලසන්ථරණපුප්ඵං ආසනපුප්ඤ්ච කාරොත්වා පිතරං මඤ්චකෙන වෙනියඛිගණං හරිත්වා මඤ්චෙ නිසීදාපෙත්වා “අයං, මහාථෙර, පුජා කුම්භාකං අත්ථාය කතා, ‘අයං මෙ භගවා දුග්ගතපණ්ණාකාරො’ති වත්ථා භගවත්තං වන්දිත්වා චිත්තං පසාදෙහි”ති ආහ. සා මහාථෙරො පුජං දිස්වා තථා කරොන්තො චිත්තං පසාදෙසි. තාවදෙවස්ස දෙවලොකො උපට්ඨාසි. නන්දනවන-චිත්තලතාවන-මිස්සකවන-චාරුසකවන-විමානාති වෙච දෙවනාටකාති ච පරිවාරෙත්වා ධීතාති විය අහෙසුං. සො “අපෙඨ, සොණ, අපෙඨ, සොණා”ති ථෙරං ආහ. කිමිදං, මහාථෙරාති? එතා තෙ මාතරො ආගච්ඡන්තිති. ථෙරො “සග්ගො උපට්ඨිතො මහාථෙරස්සා”ති චිත්තෙසි. එවං උපට්ඨානසමඛිතා චලතිති වෙදිතබ්බා. එතාසු සමඛිතාසු ඉධ ආයුහනවෙනනාකම්ම-සමඛිතාවසෙන “කායදූවචරිතසමඛිති”තිආදි වුත්තං.

තත්ථ එකෙ ආචරියා “යස්මිං ඛණෙ කම්මං ආයුහති, තස්මිංයෙව ඛණෙ තස්ස සග්ගො වාරිතො”ති වදන්ති. අපරෙ පන “ආයුහිතකම්මං නාම විපාකවාරං ලහන්තමිපි අත්ථි අලහන්තමිපි. තත්ථ යදා කම්මං විපාකවාරං ලහති, තස්මිංයෙව කාලෙ තස්ස සග්ගො වාරිතො”ති වදන්ති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

අට්ඨානපාළිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

16. එකධම්මපාළි

(16) 1. එකධම්මපාළි-පඨමවග්ගවණ්ණනා

296. එකධම්මපාළියං එකධම්මොති එකසභාවො. එකන්තනිබ්බදායාති එකන්තෙන වට්ඨෙ නිබ්බන්දනත්ථාය උක්කණ්ඨනත්ථාය. විරාගායාති වට්ඨෙ විරජ්ජනත්ථාය, රාගාදීනං වා කිලෙසානං විරජ්ජනාය විගමාය. නිරොධායාති රාගාදීනං නිරොධාය අප්පවත්තිකරණත්ථාය, වට්ඨස්සෙව වා නිරුජ්ඣනත්ථාය. උපසමායාති කිලෙසවුපසමනත්ථාය, අභිඤ්ඤායාති අනිච්චාදිවසෙන උක්ඛණත්තයං ආරොපෙත්වා අභිජානනත්ථාය. සම්බොධායාති චතුත්තං සච්චානං බුද්ධත්ථාය, “බොධි වුවච්ඡි චතුසු මග්ගෙසු ඤාණ”න්ති (මහානි. 191; චූළනි. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙසො 121) එවං වුත්තස්ස වා චතුමග්ගඤාණස්ස පටිච්ඡිකුන්තත්ථාය. නිබ්බානායාති අප්පච්චයනිබ්බානස්ස සච්ඡිකරණත්ථාය.

ඉති භගවා ඉමෙහි සත්තහි පදෙහි බුද්ධානුස්සතිකම්මට්ඨානස්ස වණ්ණං කට්ඨෙ. කස්මා? මහාජනස්ස උස්සාහජනනත්ථං විසකණ්ටකවාණිජස්ස විය අත්තනො පණියස්ස. විසකණ්ටකවාණිජො නාම ගුලවාණිජො වුවච්ඡි. සො කිර ගුලවාණිකවණ්ඩසක්කරාදීති සකට්ඨාදාය පච්චන්තගාමං ගන්ත්වා “විසකණ්ටකං ගණ්හං, විසකණ්ටකං ගණ්හං”ති උග්ගොසෙසි. තං සුත්වා ගාමිකා “විසං නාම කක්ඛලං සොරං. යො නං බාදති, සො මරති. කණ්ටකම්පි විජ්ඣන්ත්වා මාරෙති, උභොපෙනෙ කක්ඛලා. කො එත්ථ ආනිසංසො”ති ගෙහද්වාරානි ථකෙසුං, දාරකෙ ව පලාපෙසුං. තං දිස්වා වාණිජො ‘අවොහාරකුසලා ඉමෙ ගාමිකා, හන්ද නෙ උපායෙන ගාහාපෙමී’ති “අනිමධුරං ගණ්හං, අනිසාදුං ගණ්හං, ගුලං ථාණිකං සක්කරං සමග්ගං ලබ්හති, කුට්ඨාසකකුට්ඨාසකාදිති වාපි ලබ්හති”ති උග්ගොසෙසි. තං සුත්වා ගාමිකා තුට්ඨපභට්ඨා වග්ගවග්ගා ගන්ත්වා බහුමිපි මූලං දත්වා අග්ගහෙසුං.

තත්ථ විසකණ්ටකවාණිජස්ස “විසකණ්ටකං ගණ්හං”ති උග්ගොසනං විය භගවතො බුද්ධානුස්සතිකම්මට්ඨානකට්ඨානං, විසකණ්ටකෙ වණ්ණං කට්ඨත්වා තස්ස ගහණත්ථාය මහාජනස්ස උස්සාහකරණං විය ඉමෙහි සත්තහි පදෙහි බුද්ධානුස්සතිකම්මට්ඨානස්ස වණ්ණහණෙන තස්ස මහාජනස්ස උස්සාහකරණං.

කතමො එකධම්මොති කට්ඨකුමාත්තාපුච්ඡා. බුද්ධානුස්සතිති බුද්ධං ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති, බුද්ධගුණාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. තං පනෙතං බුද්ධානුස්සතිකම්මට්ඨානං දුට්ඨං හොති චිත්තසම්පහංසනත්ථස්සථෙව විපස්සනත්ථස්සථ. කථං? යදා හි අසුභාරම්මණෙසු අඤ්ඤාතරං භාවෙන්තස්ස භික්ඛුනො චිත්තප්පාදො උපහඤ්ඤති උක්කණ්ඨති නිරස්සාදො හොති, වීරීං නප්පටිපජ්ජති, කුට්ඨොණො විය ඉතො විතො ව විධාවති. තස්මිං බණෙ එස මූලකම්මට්ඨානං පහාය “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනා නයෙන තථාගතස්ස ලොකියලොකුත්තරගුණෙ අනුස්සරති. තස්සෙවං බුද්ධං අනුස්සරන්තස්ස චිත්තප්පාදො පසිද්ධති, විනිවරණො හොති. සො තං චිත්තං එවං දමෙත්වා පුන මූලකම්මට්ඨානංයෙව මනසි කරොති. කථං? යථා නාම බලවා පුරිසො කුටාගාරකණ්ණිකත්ථාය මහාරුක්ඛං ඡින්දන්තො සාබාපලාසවිජෙදනමත්තෙනෙව ඵරසුධාරාය විපන්නාය මහාරුක්ඛං ඡින්දිතුං අසක්කොන්තොපි ධුරතික්ඛෙපං අකත්වාච කම්මාරසාලං ගන්ත්වා තිබ්ණං ඵරසුං කාරාපෙත්වා පුන තං ඡින්දෙයා. එවංසම්පදමිදං දට්ඨබ්බං. සො එවං බුද්ධානුස්සතිවසෙන චිත්තං පරිදමෙත්වා පුන මූලකම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තො අසුභාරම්මණං පඨමජ්ඣානං නිබ්බන්තෙත්වා ඤානාදිගානි සම්මසිත්වා අරියභූමිං ඔක්කමති. එවං තාව චිත්තසම්පහංසනත්ථං හොති.

යදා පනෙස බුද්ධානුස්සතිං අනුස්සරිත්වා “කො අයං ඉතිපි සො භගවාතිආදිනා නයෙන අනුස්සරි, ඉත්ථි නු බො පුරිසො නු බො දෙවමනුස්සමාරබ්භමානං අඤ්ඤාතරො නු බො”ති පරිගණ්හන්තො “න අඤ්ඤො කොචි, සතිසම්පයුත්තං පන චිත්තමෙව අනුස්සරි”ති දිස්වා “තං බො පනෙතං චිත්තං බන්ධනො විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො හොති, තෙන සම්පයුත්තා වෙදනා වෙදනාක්ඛන්ධො, තෙන සම්පයුත්තා සඤ්ඤා සඤ්ඤාක්ඛන්ධො, සහජාතා එස්සාදයො සඬ්ඛාරක්ඛන්ධොති ඉමෙ චත්තාරො අරූපක්ඛන්ධා හොන්ති”ති අරූපඤ්ච වචන්ට්ඨෙත්වා තස්ස නිස්සයං පරියෙසන්තො හදයවත්ථුං දිස්වා තස්ස නිස්සයානි චත්තාරි මහාභූතානි, තානි උපාදාය පචත්තානි සෙසඋපාදාරූපානි ව පරිග්ගහෙත්වා “සබ්බම්පෙන රූපං රූපක්ඛන්ධො”ති වචන්ට්ඨෙත්වා “ඉදඤ්ච රූපං පුරිමඤ්ච අරූප”න්ති සඬ්ඛෙපතො රූපාරූපං, පහෙදතො පඤ්චක්ඛන්ධෙ පුන “සඬ්ඛෙපතො පඤ්චෙපෙන බන්ධා දුක්ඛස්චිව”න්ති දුක්ඛස්චිවං වචන්ට්ඨෙත්වා “තස්ස පභාවිකා තණ්හා සමුදයස්චිවං, තස්සා නිරොධො නිරොධස්චිවං, නිරොධපජානනා පටිපදා මග්ගස්චිව”න්ති එවං පුබ්බභාගෙ චත්තාරි ව සච්චානි වචන්ට්ඨෙත්වා පටිපාටියා අරියභූමිං ඔක්කමති. තදාස්ස ඉමං කම්මට්ඨානං විපස්සනත්ථං නාම හොති. අයං බොතිආදි අප්පනාවාරො වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො.

297. ධම්මානුස්සතිආදිසුපි එසෙව නයො. අයං පනෙත්ථ වචනත්ථො – ධම්මං ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති ධම්මානුස්සති, ස්වාක්ඛාතනාදිධම්මගුණාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. සඬ්ඛං ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති සඬ්ඛානුස්සති, සුප්පටිපන්නාදිසඬ්ඛගුණාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. සීලං ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති සීලානුස්සති, අඛණ්ඩනාදිසීලගුණාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. වාගං ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති වාගානුස්සති, මුත්තවාගනාදිවාගගුණාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. දෙවතා ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති දෙවතානුස්සති, දෙවතා සක්ඛිට්ඨානෙ යපෙත්වා අත්තනො සද්ධාදිගුණාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. ආනාපානෙ ආරබ්භ උප්පන්නා සති

ආනාපානස්සති, අස්සාසපස්සාසනිමිත්තාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. මරණං ආරබ්භ උප්පන්නා සති මරණස්සති, ජීවිතින්ද්‍රියුපවිජේදාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. කෙසාදිභෙදං රූපකායං ගතා, කායෙ වා ගතාති කායගතා, කායගතා ව සා සති වාති කායගතාසතීති චත්තබ්බෙ රස්සං අකත්වා කායගතාසතීති චුත්තං. කෙසාදිකායකොට්ඨාසනිමිත්තාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. උපසමං ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති උපසමානුස්සති, සබ්බදුක්ඛුපසමාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. දුට්ඨො වා උපසමො අවිචන්තුපසමො ව ඛ්‍යුපසමො ව. තත්ථ අවිචන්තුපසමො නාම නිබ්බානං, ඛ්‍යුපසමො නාම මග්ගො. එවමෙනං දුට්ඨමිපි උපසමං අනුස්සරන්තස්ස උප්පන්නා සති උපසමානුස්සතීති අයමෙන්ථ අත්ථො. ඉති ඉමෙසු දසසු කම්මට්ඨානෙසු ආනාපානස්සති මරණස්සති කායගතාසතීති ඉමානි තිණි විපස්සනත්ථානොව භොන්ති, සෙසානි සත්ත විත්තසම්පභංසනත්ථානිපි භොන්තිති.

පට්ඨමග්ගවණ්ණනා.

16. එකධම්මපාළි

(16) 2. එකධම්මපාළි-දුතියවග්ගවණ්ණනා

298. දුතියෙ මිච්ඡාදිට්ඨීති ද්වාසට්ඨිවිධායපි මිච්ඡාදිට්ඨියා එතං අධිවචනං. මිච්ඡාදිට්ඨිකස්සාති තාය දිට්ඨියා සමන්තාගතස්ස.

299. සම්මාදිට්ඨීති පඤ්චවිධායපි සම්මාදිට්ඨියා එතං අධිවචනං. සම්මාදිට්ඨිකස්සාති තාය දිට්ඨියා සමන්තාගතස්ස.

302. අයොනිසො මනසිකාරොති අනුපායමනසිකාරො.

303. යොනිසො මනසිකාරොති උපායමනසිකාරො. තත්ථ අයොනිසො මනසිකරොතො පුබ්බෙ අනුප්පන්නා මිච්ඡාදිට්ඨි උප්පජ්ජති, උප්පන්නා පන යාව නියාමොක්කමනා පවඩ්ඪති. නියාමෙ ඔක්කත්තෙ වඩ්ඪිතා නාම භොති. යොනිසො මනසිකරොතො පුබ්බෙ අනුප්පන්නා සම්මාදිට්ඨි උප්පජ්ජති, උප්පන්නා පන යාව අරහත්තමග්ගා පවඩ්ඪති. අරහත්තමග්ගෙ පත්තෙ වඩ්ඪිතා නාම භොති.

304. මිච්ඡාදිට්ඨියා, භික්ඛවෙ, සමන්තාගතා සත්තාති එත්ථ එකච්චා මිච්ඡාදිට්ඨි සග්ගාවරණා වෙව භොති මග්ගාවරණා ව, එකච්චා මග්ගාවරණාව, න සග්ගාවරණා, එකච්චා නෙව සග්ගාවරණා න මග්ගාවරණා. තත්ථ අභෙතුකදිට්ඨි, අකිරියදිට්ඨි, නත්ථිකදිට්ඨිති අයං තිව්ධා සග්ගාවරණා වෙව භොති මග්ගාවරණා ව. දසවත්ථුකා අන්තග්ගාහිකා මිච්ඡාදිට්ඨි මග්ගාවරණාව භොති න සග්ගාවරණා. විසතිවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨි නෙව සග්ගාවරණා න මග්ගාවරණා. ඉදං පන විධානං පටික්ඛිපිත්වා ඉමස්මිං සුත්තෙ “මිච්ඡාදිට්ඨියා, භික්ඛවෙ, සමන්තාගතා”ති වචනතො අන්තමසො විසතිවත්ථුකං සක්කායදිට්ඨිං උපාදාය දිට්ඨි නාම සග්ගං උපනෙතුං සමත්ථා නාම නත්ථි, එකන්තං නිරයස්මිංයෙව නිමුජ්ජාපෙතිති චුත්තං. යථා හි මුග්ගමාසප්පමාණාපි පාසාණසක්ඛරා උදකෙ පක්ඛිත්තා උප්පිලවමානා නාම නත්ථි, එකන්තං භෙට්ඨාව පවිසති, එවමෙවං අන්තමසො සක්කායදිට්ඨිපි සග්ගං උපනෙතුං සමත්ථා නාම නත්ථි, එකන්තං අපායෙසුයෙව නිමුජ්ජාපෙතිති.

305. සම්මාදිට්ඨියා සමන්තාගතාති එත්ථ කම්මස්සකතසම්මාදිට්ඨි, ඤානසම්මාදිට්ඨි, විපස්සනාසම්මාදිට්ඨි, මග්ගසම්මාදිට්ඨි, එලසම්මාදිට්ඨිති පඤ්චවිධා සම්මාදිට්ඨි. තත්ථ කම්මස්සකතසම්මාදිට්ඨි සම්පත්තිභවං ආකඩ්ඪති, ඤානසම්මාදිට්ඨි රූපාරූපභවෙ පටිසන්ධිං දෙති, මග්ගසම්මාදිට්ඨි වට්ටං විද්ධංසෙති, එලසම්මාදිට්ඨි භවං පටිබාහති. විපස්සනාසම්මාදිට්ඨි කිං කරොතිති? සාපි පටිසන්ධිං නාකඩ්ඪති. තිපිටකවුළාභයත්ථෙරො පනාහ “සවෙ විපස්සනාසම්මාදිට්ඨි භාවිතා දිට්ඨෙව ධම්මෙ අරහත්තං පාපෙනුං සක්කොති, ඉච්චෙනං කුසලං. සවෙ න සක්කොති, සත්ත භවෙ දෙති, ආවුසො”ති. එවමයං ලොකියලොකුත්තරා සම්මාදිට්ඨි කථිතා. ඉමස්මිං පනත්ථෙ ලොකිකා භවනිජ්ජාදිකාව වෙදිතබ්බා.

306. යඤ්චෙව කායකම්මං යථාදිට්ඨි සමත්තං සමාදින්නන්ති එත්ථ යථාදිට්ඨිති යා යා දිට්ඨි, තස්සා තස්සා අනුරූපං. සමත්තන්ති පරිපුණ්ණං. සමාදින්නන්ති ගහිතං. තදෙනං යථාදිට්ඨියං ධීතකායකම්මං, දිට්ඨිසභජානං කායකම්මං, දිට්ඨානුලොමිකං කායකම්මන්ති තිව්ධං භොති. තත්ථ “පාණං භනතො අදින්නං ආදියතො මිච්ඡාචාරං වරතො නත්ථි තතොනිදානං පාපං, නත්ථි පාපස්ස ආගමො”ති යං එවංලද්ධිකස්ස සතො පාණානිපාන-අදින්නාදාන-මිච්ඡාචාරසඩ්ධානං කායකම්මං, ඉදං යථාදිට්ඨියං ධීතකායකම්මං නාම. “පාණං භනතො අදින්නං ආදියතො මිච්ඡාචාරං වරතො නත්ථි තතොනිදානං පාපං, නත්ථි පාපස්ස ආගමො”ති ඉමාය පන ලද්ධියා ඉමිනා දස්සනෙන සභජානං කායකම්මං දිට්ඨිසභජානං කායකම්මං නාම. තදෙව පන සමත්තං සමාදින්නං ගහිතං පරාමට්ඨං දිට්ඨානුලොමිකං කායකම්මං නාම. වචිකම්මාදීසුපි එසෙව නයො. යථා පනෙත්ථ “පාණං භනතො අදින්නං ආදියතො මිච්ඡාචාරං වරතො නත්ථි තතොනිදානං පාප”න්ති යොජනා කතා, එවං වචිකම්මමනොකම්මෙසු “මුසා භණතො, පිසුණං

කටෙන්තස්ස, ඵරුසං කටෙන්තස්ස, සම්ඵං පලපන්තස්ස, අභිජ්ඣාලුනො, බ්‍යාපන්තවිත්තස්ස, මිච්ඡාදිට්ඨිකස්ස ච සතො නත්ථි තතොනිදානං පාප”න්ති යොජනා කාතබ්බා.

යා ච චෙනනාතිආදිසු දිට්ඨිසහජාතා ච චෙනනා චෙනනා නාම, දිට්ඨිසහජාතා ච පත්ථනා පත්ථනා නාම, චෙනනාපත්ථනානං වසෙන චිත්තට්ඨපනා පණ්ඩි නාම, තෙහි පන චෙනනාදිහි සම්පයුත්තා ඵස්සාදයො සඬ්ඛාරා නාම. දිට්ඨි භිස්ස, භික්ඛවෙ, පාපිකාති යස්මා තස්ස පුග්ගලස්ස දිට්ඨි පාපිකා ලාමිකා. නික්ඛිත්තන්ති රොපිතං. උපාදියනීති ගණ්හාති. කටුකත්තායාති ඉදං පුරිමස්සෙව වෙච්චනං.

“චණ්ණගන්ධරසුපෙතො , අම්බොයං අහුවා පුරෙ;
තමෙව පූජං ලභමානො, කෙනම්බො කටුකප්ඵලො.

“පුට්ඨිමන්දපරිවාරො, අම්බො තෙ දඬිවාහන;
මූලං මූලෙන සංසට්ඨං, සාබා සාබා නිසෙවරෙ;
අසාතසන්තිවාසෙන, තෙනම්බො කටුකප්ඵලො”ති. (ජා. 1.2.71-72) –

ආගතට්ඨානෙ විය හි ඉධාපි කටුකන්ති තිත්තකං වෙදිතබ්බං. අසාතත්තායාති අමධුරත්තාය.

ඉමස්මි පන ඛිජුපමසුත්තෙ “දිට්ඨිති නියතමිච්ඡාදිට්ඨි ගහිතා”ති පොරාණකත්ථෙරා ආභංසු. තං පන පටික්ඛිපිත්වා “සබ්බානිපි ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතාති ගහිතාති”ති වුත්තං. අනන්තරසුත්තෙ “පාණාතිපාතා විරමන්තස්ස, අදින්නාදානා විරමන්තස්ස, මිච්ඡාචාරා විරමන්තස්ස නත්ථි තතොනිදානං පුඤ්ඤ”න්තිආදිනා නයෙන යථාදිට්ඨියං ධීතකායකම්මාදිති යොජෙත්වා වෙදිතබ්බාති. ඉධ පන සම්මාදිට්ඨිසහජාතා චිත්තට්ඨපනා ච පත්ථනාති වෙදිතබ්බා. සම්මාදිට්ඨි පනෙත්ථ ලොකියලොකුත්තරා කථිතා. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

දුතියවග්ගවණ්ණනා.

16. එකධම්මපාළි

(16) 3. එකධම්මපාළි-තතියවග්ගවණ්ණනා

308. තතියස්ස පඨමෙ මිච්ඡාදිට්ඨිකොති අයාථාචදිට්ඨිකො. විපරිතදස්සනොති තායෙව මිච්ඡාදිට්ඨියා විපරිතදස්සනො. සද්ධම්මා වුට්ඨාපෙත්වාති දසකුසලකම්මපට්ඨම්මෙන වුට්ඨාපෙත්වා. අසද්ධම්මෙ පතිට්ඨාපෙතීති දසඅකුසලකම්මපට්ඨිකානෙ අසද්ධම්මෙ පතිට්ඨාපෙති. එකපුග්ගලොති චෙත්ථ ඡහි සත්ථාරෙහි සද්ධිං දෙවදත්තො ච අඤ්ඤෙ ච ඵවරුපා වෙදිතබ්බා.

309. දුතියෙ සම්මාදිට්ඨිකොති යාථාචදිට්ඨිකො. අවිපරිතදස්සනොති තායෙව සම්මාදිට්ඨියා අවිපරිතදස්සනො. අසද්ධම්මාති දසඅකුසලකම්මපට්ඨනො. සද්ධම්මෙති දසකුසලකම්මපට්ඨිකානෙ සද්ධම්මෙ. එකපුග්ගලොති චෙත්ථ අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ චක්කවත්ති රාජා සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තොති ඵවමාදයො ලබ්භන්ති, උප්පන්නෙ බුද්ධෙ බුද්ධො චෙව බුද්ධසාවකා ච.

310. තතියෙ මිච්ඡාදිට්ඨිපරමානීති මිච්ඡාදිට්ඨි පරමා එතෙසන්ති මිච්ඡාදිට්ඨිපරමාති. පඤ්ච හි ආනන්තරියකම්මාති මහාසාවජ්ජාති නාම, තෙහිපි මිච්ඡාදිට්ඨියෙව මහාසාවජ්ජතරාති අධිප්පායො. කස්මා? තෙසඤ්ඤි පරිච්ඡෙදො අත්ථි. චත්තාරි හි ආනන්තරියකම්මාති නිරයෙ නිබ්බත්තාපෙත්තිති වුත්තාති . සඬ්ඝභෙදකම්මපි නිරයෙ කප්පට්ඨිතිකමෙව භොති. ඵවමෙතෙසං පරිච්ඡෙදො අත්ථි, කොටි පඤ්ඤායති. නියතමිච්ඡාදිට්ඨියා පන පරිච්ඡෙදො නත්ථි. සා හි වට්ඨස්ස මූලං, තාය සමන්තාගතස්ස භවතො වුට්ඨානං නත්ථි. යෙ තස්ස සොතබ්බං මඤ්ඤන්ති, තෙපි විප්පට්ඨාදෙති. තාය ච සමන්තාගතස්ස නෙව සග්ගො අත්ථි න මග්ගො. කප්පට්ඨිනායෙ මහාජනෙ බුග්ගලොකෙ නිබ්බත්තෙපි නියතමිච්ඡාදිට්ඨිකො තත්ථ අනිබ්බත්තිත්වා පිට්ඨිචක්කවාළෙ නිබ්බත්තති. කිං පන පිට්ඨිචක්කවාළං න ඤායති? ඤායති, තස්මිං ඤායමානෙපි එස ආකාසෙ එකස්මිං ඔකාසෙ පච්චතියෙවාති වදන්ති.

311. චතුත්ථෙ මක්ඛලිති “මා බලි”ති වචනං උපාදාය එවංලද්ධනාමො තිත්ථකරො. නදිමුඛෙති ද්විත්තං නදිතං සමාගතට්ඨානෙ. දෙසනාමත්තමෙවෙනං, ද්විත්තං කන්දරානං, ද්විත්තං උදකානං, සමුද්දස්ස ව, ලොණියා ව, සමුද්දස්ස ව නදියා වාති එතෙසමිපි යස්ස කස්සවි සමාගතට්ඨානං, අඤ්ඤම්පි තථාරූපං උදකං. බිපන්නි කුමිනං. උඩ්ඬෙය්‍යාති ඔඩ්ඬෙය්‍ය. මනුස්සා හි නළෙහි වා උච්ඡුහි වා වෙළුහි වා පලාසන්තිසලාකාය වා එකං ද්වෙ තයො වා කුමිහෙ ගණ්හනප්පමාණකුමිනං කත්වා මුඛවට්ටියා යොත්තෙන බන්ධන්වා නදිමුඛං නෙත්වා ද්විසු පස්සෙසු බාණුකෙ කොට්ටෙන්වා යොත්තෙහි තත්ථ බන්ධන්ති, තං සන්ධායෙන වුත්තං. තස්මිඤ්ඤි පට්ටියස්ස බුද්දකස්ස මච්ඡස්සාපි මොක්ඛො නත්ථි. අනායායාති අවඩ්ඪියා. බ්‍යාසනායාති විනාසාය. මක්ඛලි මොසපුරිසොති අයං මක්ඛලි ගොසාලො

තුවිෂ්ටරියෝ. මනුස්සබ්භං මඤ්ඤ ලොකෙ උප්පන්නොති මහාජනස්ස සග්ගමොක්ඛගමනමග්ගෙ තත්ථ ගමනනිවාරණත්ථං මනුස්සකුමීනං විය ලොකෙ උප්පන්නො.

312. පඤ්චමාදිසු දුරක්ඛාතෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මවිනයෙති දුරක්ඛාතධම්මවිනයො නාම බාහිරකසාසනං. තත්ථ හි සත්ථාපි අසබ්බඤ්ඤා හොති, ධම්මොපි දුරක්ඛාතො, ගණොපි දුප්පට්ඨපන්නො. යො ව සමාදපෙතීති යො ආවරියපුග්ගලො සමාදපෙති. යඤ්ච සමාදපෙතීති යං අන්තෙවාසිකං සමාදපෙති. යො ව සමාදපිතො තථත්තාය පටිපජ්ජතීති යො අන්තෙවාසිකො ආවරියෙන සමාදපිතො තස්ස වචනං කරොන්නො තථාභාවාය පටිපජ්ජති. ඛණ්ණං අපුඤ්ඤං පසවන්තීති සමාදපකො හි පාණානිපාතාදිසු ජඩ්ඝසනං සමාදපෙන්නො තෙසං සබ්බෙසමිපි අකුසලෙන සමකමෙව අකුසලං පාපුණාති. තෙනාහ – “සබ්බෙ තෙ ඛණ්ණං අපුඤ්ඤං පසවන්ති”ති.

313. ස්වාක්ඛාතෙති සුට්ඨු අක්ඛාතෙ සුදෙසිතෙ. එවරුපෙ හි ධම්මවිනයෙ සත්ථා ව සබ්බඤ්ඤා හොති, ධම්මො ව ස්වාක්ඛාතො, ගණො ව සුප්පට්ඨපන්නො. සබ්බෙ තෙ ඛණ්ණං පුඤ්ඤං පසවන්තීති සමාදපකො හි භික්ඛු පිණ්ඩාය පටිට්ඨෙ දිස්වා යාගුහත්තාදීනි සමාදපෙන්නො සබ්බෙසමිපි දායකානං කුසලෙන සමකං කුසලං පාපුණාති. තෙන චුත්තං – “ඛණ්ණං පුඤ්ඤං පසවන්ති”ති.

314. දායකෙන මත්තා ජානිතබ්බාති දායකපුග්ගලෙන පමාණං ජානිතබ්බං, පමාණෙන දාතබ්බං, පුරෙත්වා අතිරෙකං න දාතබ්බං. න දාතබ්බන්ති හි අවත්වා පමාණවසෙන ථොකං දාතබ්බන්ති චුත්තං. කස්මා? පුරෙත්වා අතිරෙකෙ දින්නෙපි හි අතිරෙකා මනුස්සසම්පත්ති වා දිබ්බසම්පත්ති වා නිබ්බාතසම්පත්ති වා නත්ථි. නො පටිග්ගාහකෙනාති පටිග්ගාහකස්ස පන මත්තං ජානිත්වා පටිග්ගහණකිව්චං නාම නත්ථි. කස්මා? තස්ස හි මත්තං ඤත්වා පුරෙතබ්බා මත්තපටිග්ගහණමුලිකා අප්පිච්ඡපට්ඨපදා නාම නත්ථි. යත්තකං පන ලහති, තත්තකං ගහෙතබ්බං. අතිරෙකග්ගහණමුලං හිස්ස පුත්තදාරහරණං භවිස්සති.

315. පටිග්ගාහකෙන මත්තා ජානිතබ්බාති පටිග්ගාහකපුග්ගලෙන පමාණං ජානිතබ්බං. කථං? තෙන හි දායකස්ස වසො වෙදිතබ්බො, දෙය්‍යධම්මස්ස වසො වෙදිතබ්බො, අත්තනො ථාමො වෙදිතබ්බො. යදි හි දෙය්‍යධම්මො ඛණ්ණ හොති, දායකො අප්පං දාතුකාමො, දායකස්ස වසෙන අප්පං ගණ්හිතබ්බං. දෙය්‍යධම්මො අප්පො, දායකො ඛණ්ණං දාතුකාමො, දෙය්‍යධම්මස්ස වසෙන අප්පං ගණ්හිතබ්බං. දෙය්‍යධම්මොපි ඛණ්ණ, දායකොපි ඛණ්ණං දාතුකාමො, අත්තනො ථාමං ඤත්වා පමාණෙනෙව ගණ්හිතබ්බං. එවං මත්තං ඤත්වා පටිග්ගණ්හන්තො හි අප්පිච්ඡපට්ඨපදං පුරෙති. අනුප්පන්නස්ස ලාභො උප්පජ්ජති, උප්පන්නො ලාභො ථාවරොව හොති. අප්පසන්නා පසිදන්ති, පසන්නාපි හියොයා පසාදමාපජ්ජන්ති, මහාජනස්ස වක්ඛුතො හොති, සාසනං චිරට්ඨිතිකං කරොති.

තත්ත්වානි වත්ථුනි – රොහණජනපදෙ කිර කුට්ඨිබ්බිභාරෙ එකො දහරො දුබ්බික්ඛසමයෙ තස්මිං ගාමෙ එකස්ස කම්මකාරස්ස ගෙහෙ භුඤ්ජන්ත්වාය කට්ඨජුහන්තං ගහෙත්වා ගමන්ත්වාය ව කට්ඨජුහන්තමෙව ලහති. සො එකදිවසං තස්මිං ගෙහෙ එකං ආගන්තුකං දිස්වා එකමෙව කට්ඨජුහන්තං ගණ්හි. අථස්ස “කෙන කාරණෙන”ති චුත්තෙ තමත්ථං වත්වා සො කුලපුත්තො පසිදිත්වා “අම්මාකං කුලපකහදන්නො එවරුපො නාමා”ති රාජද්වාරෙ මිත්තාමච්චානං කටෙසි. තෙ සබ්බෙපි තස්ස අප්පිච්ඡගුණෙ පසන්නා එකදිවසෙනෙව සට්ඨි ධුරහන්තානි ය්‍පෙසුං. එවං අප්පිච්ඡො අනුප්පන්නලාභං උප්පාදෙති.

සද්ධාතිස්සමහාරාජාපි වූච්ඡට්ඨාකං තිස්සාමච්චං වීමංසිත්වා තෙන එකං තිත්තිරං පවාපෙත්වා ආහරාපෙසි. අථ පරිභොගසමයෙ “අග්ගං දන්වා පරිභුඤ්ජිස්සාමි”ති අට්ඨකසාලපරිවෙණෙ මහාථෙරස්ස භණ්ඩග්ගාහසාමණෙරස්ස තිත්තිරමංසං දෙන්නො තස්මිං ථොකංයෙව පටිග්ගණ්හන්තෙ තස්ස අප්පිච්ඡගුණෙ පසිදිත්වා “පසන්නොස්මි, තාන, අට්ඨ තෙ ධුරහන්තානි දෙමි”ති ආහ. මහාරාජ, උප්පජ්ඣායස්ස දෙමිති. අපරානිපි අට්ඨ දෙමිති. තානි අම්මාකං ආවරියස්ස දෙමිති. අපරානිපි අට්ඨ දෙමිති. තානි සමානුප්පජ්ඣායානං දෙමිති. අපරානිපි අට්ඨ දෙමිති. තානි භික්ඛුසඩ්ඝස්ස දෙමිති. අපරානිපි අට්ඨ දෙමිති. සාමණෙරො අට්ඨාපෙසි. එවමස්ස උප්පන්නො ලාභො ථාවරො හොති.

අප්පසන්නා පසිදන්තීති එත්ථපි – දිසත්ථාමණො කිර බ්‍රාහ්මණො භොජෙන්නො පඤ්ච පඤ්ච හත්තසරකානි දන්වා සන්තප්පෙතුං නාසක්ඛි. අටෙකදිවසං “සමණා කිර නාම අප්පිච්ඡා”ති කථං සුත්වා වීමංසනත්වාය හත්තං ගාහාපෙත්වා භික්ඛුසඩ්ඝස්ස හත්තකිව්චකරණවෙලාය විහාරං ගන්ත්වා තිංසමත්තෙ භික්ඛු භොජනසාලායං භුඤ්ජන්තෙ දිස්වා එකං හත්තසරකං ගහෙත්වා සඩ්ඝත්ථෙරස්ස සන්තිකං අගමාසි. ථෙරො අඩ්ගුලිං වාලෙත්වා ථොකමෙව අග්ගහෙසි. එතෙනෙව නියාමෙන එකං හත්තසරකං සබ්බෙසං සම්පාපුණි. තතො බ්‍රාහ්මණො “සච්චොයෙව එතෙසං සමණානං ගුණො”ති අප්පිච්ඡතාය පසන්නො සහස්සං විස්සජ්ජෙත්වා තස්මිංයෙව විහාරෙ වෙතියං කාරෙසි. එවං අප්පසන්නා පසිදන්ති.

පසන්නා හියොයා පසිදන්තීති එත්ථ වත්ථුනා කිව්චං නත්ථි. පසන්නානඤ්ඤි අප්පිච්ඡං දිස්වා පසාදො හියොයා වඩ්ඪතියෙව.

මජ්ඣිමනිකායෙහි සත්පට්ඨපදාදියෙහි පන අප්පිව්ඡෙදිස්වා මහාජනො අප්පිව්ඡො භවිතුං මඤ්ඤාදිති අප්පිව්ඡො මහාජනස්ස චක්ඛුහුතො නාම භොති.

“අප්පිව්ඡනා, භික්ඛවෙ, සද්ධම්මස්ස ධීනියා අසම්මොසාය අනන්තරධානාය සංවත්තති”ති (අ. නි. 1.116-129) වචනතො පන අප්පිව්ඡො සාසනං චිරට්ඨිතිකං කරොති නාම.

නො දායකෙනාති ස්වාක්ඛාතෙ ධම්මචිනයෙ පන දායකස්ස පමාණං ඤාත්වා දාතඛිඛච්චං නාම නත්ථී. යත්තකො දෙයාධම්මො අත්ථී, තත්තකං අවත්ථරිත්වා දාතුං වට්ටති. අවත්ථරිත්වා දින්නකාරණා හි එස මනුස්සසම්පත්තිං, දිඛ්ඛසම්පත්තිං, නිබ්බානසම්පත්තිඤ්ච අවත්ථරිත්වා උත්තරුත්තරි පණ්ණාසකමෙව ලභති.

316. යො ආරද්ධවීරියො, සො දුක්ඛං චිහරතීති පඤ්චාතපතප්පනමරුප්පාතපතනාදිච්චානුපරිවත්තන-උක්ඛුට්ඨප්පධානාදීති අනුයුඤ්ජන්තො දිට්ඨෙව වෙව ධම්මෙ දුක්ඛං චිහරති, තස්සෙව ඛාහිරසමයෙ සමාදින්නස්ස තපවරණස්ස විපාකෙන නිරයෙ උප්පජ්ජිත්වා සම්පරායෙපි දුක්ඛං චිහරති.

317. යො කුසීනො, සො දුක්ඛං චිහරතීති අයම්පි දිට්ඨෙව ධම්මෙ වෙව සම්පරායෙ ව දුක්ඛං චිහරති. කථං? යස්ස හි පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය යොනිසො මනසිකාරො නත්ථී, බුද්ධච්චනං න උග්ගණ්හාති, ආවරියුපජ්ඣායවත්තං න කරොති, චෙතියඛිගණ්ඛොධියඛිගණ්ඛවත්තං න කරොති. ජනස්ස පන සද්ධාදෙයාං අපච්චවෙක්ඛිතපරිභොගෙන පරිභුඤ්ජිත්වා දිට්ඨං සෙය්‍යාසුඛං පස්සසුඛං අනුයුඤ්ජිත්වා පබුද්ධකාලෙ තයො විතක්කෙ විතක්කෙති. සො කතිපාහෙනෙව භික්ඛුභවා චචති? එවං දිට්ඨධම්මෙ ව දුක්ඛං චිහරති. පබ්බජිත්වා පන සමණධම්මස්ස සම්මා අකතත්තා ව –

“කුසො යථා දුග්ගහිතො, හත්ථමෙචානුකත්තති;
සාමඤ්ඤං දුප්පරාමට්ඨං, නිරයායුපකඩ්ඪති”ති. (ධ. ප. 311) –

අපායස්මිංයෙව පටිසන්ධිං ගණ්හති. එවං සම්පරායෙපි දුක්ඛං චිහරති.

318. යො කුසීනො, සො සුඛං චිහරතීති කාලෙන කාලං චූත්තප්පකාරෙ තපවරණෙ කිඤ්චි කිඤ්චි තපවරණං කත්වා කාලෙන කාලං ඔදාතවත්ථවසනො මාලාගන්ධවිලෙපනධරො මධුරභොජනං භුඤ්ජන්තො මුදුකාසු සෙය්‍යාසු සයන්තො දිට්ඨෙව ධම්මෙ වෙව සුඛං චිහරති සම්පරායෙ ව. සො හි තස්ස තපවරණස්ස ගාළිභං අග්ගහිතත්තා නාතිඛහුං නිරයෙ දුක්ඛං අනුභවති. තස්මා සම්පරායෙ සුඛං චිහරති නාම.

319. යො ආරද්ධවීරියො, සො සුඛං චිහරතීති ආරද්ධවීරියො හි පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය වත්තෙසු පරිපූරකාරී භොති, බුද්ධච්චනං උග්ගණ්හාති, යොනිසො මනසිකාරෙ කම්මං කරොති. අප්පස්ස වත්තපූරණඤ්චෙව උග්ගහිතබුද්ධච්චනඤ්ච සමණධම්මකිරියඤ්ච ආවජ්ජෙත්තස්ස චිත්තං පසිද්ධති. එවං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සුඛං චිහරති. දිට්ඨධම්මෙ පන අරහත්තං පාපුණ්තුං අසක්කොන්තො නිබ්බන්තහවෙ බිජ්ජාභිඤ්ඤො භොතීති සම්පරායෙපි සුඛං චිහරති නාම.

320. සෙය්‍යාපාපි, භික්ඛවෙ, අප්පමත්තකොපි ගුට්ඨො දුග්ගන්ධො භොතීති ඉදං සුත්තං අට්ඨප්පත්තියං චූත්තං. කතරඅට්ඨප්පත්තියන්ති? නවකනිපාතෙ (අ. නි. 9.12) සත්තුප්පාදසුත්ත අට්ඨප්පත්තියං. තථාගතො හි තං අත්ථං කථෙන්නො – “නව පුග්ගලා නිරයතො මුත්තා, තිරච්ඡානායොනිතො මුත්තා, පෙත්තිවිසයතො මුත්තා”ති කථෙසි. අප්පස්ස එතදභොසි – “සවෙ ඛො පන මෙ පුත්තා ඉමං ධම්මදෙසනං සුත්වා බිණ්ණනිරයම්භා බිණ්ණනිරච්ඡානායොනිකා බිණ්ණපෙත්තිවිසයා බිණ්ණාපායදුග්ගතිච්චිපාතාති මඤ්ඤමානා උපරිමග්ගඵලත්ථාය වායම්තුං න මඤ්ඤෙය්‍යුං, තෙසං සංවෙගං ජනෙස්සාමි”ති සංවෙගජනාත්ථං “සෙය්‍යාපාපි, භික්ඛවෙ”ති ඉමං සුත්තමාරගි. තත්ථ අප්පමත්තකොති ථොකමත්තකො පරිත්තප්පමාණො, අන්තමසො කුසග්ගෙනපි ගහෙත්වා උපසිඬ්ඨියමානො දුග්ගන්ධොව භොති. අප්පමත්තකම්පි හවං න වණ්ණෙමිති අප්පමත්තකම්පි කාලං හවෙ පටිසන්ධිං න වණ්ණෙයාමි. ඉදානිස්ස උපමං දස්සෙන්නො ආහ – අන්තමසො අවිජරාසඬ්ඨිකමත්තම්පීති. සබ්බන්තිමෙන පරිච්ඡෙදෙන ද්වෙ අඬ්ඨුලියො එකතො කත්වා පහරණමත්තම්පි කාලන්ති චූත්තං භොති. සෙසං සබ්බන්තං උත්තානන්තමෙවාති.

තතියවග්ගවණ්ණනා.

16. එකධම්මපාළි

(16) 4. එකධම්මපාළි-චතුත්ථවග්ගවණ්ණනා

322. චතුත්ථවග්ගස්ස පඨමෙ ජම්බුදීපෙති ජම්බුයා පඤ්ඤාතො පාකටො දිපොති ජම්බුදීපො. ඉමස්ස කිර දීපස්ස සඤ්ඤාණභූතා යොජනසතුබ්බෙධා පණ්ණාසයොජනසාධා පඤ්චදසයොජනාවට්ඨක්ඛන්ධා හිමවත්තපබ්බතෙ ජාතා

කප්පට්ඨායිනී මහාජම්බු නාම අත්ථී, තාය අයං දීපො ජම්බුදීපොති වුවවති. යථා ච ඉමස්මිං දීපෙ ජම්බුරුක්ඛො කප්පට්ඨායී, තථා අපරගොයානෙ කදම්බරුක්ඛො, උත්තරකුරුසු කප්පරුක්ඛො, පුබ්බවිදෙහෙ සිරීසරුක්ඛො, අසුරානං විත්තපාටිරුක්ඛො, සුපණ්ණානං සිම්බලිරුක්ඛො , දෙවානං පාරිච්ඡත්තකොති ඉමෙපි කප්පට්ඨායීනොව.

“පාටලී සිම්බලී ජම්බු, දෙවානං පාරිච්ඡත්තකො;
කදම්බො කප්පරුක්ඛො ච, සිරීසො භවති සත්තමො”ති.

ආරාමරාමණෙයාකන්ති පුප්ඵාරාමඵලාරාමානං රාමණෙයාකං වෙළුවන-ජීවකම්බවන-ජෙනවනපුබ්බාරාමසද්දිසං. තං ඉමස්මිං ජම්බුදීපෙ අප්පමත්තකං පරිත්තකං, න බහුකන්ති අත්ථො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. එත්ථ වනරාමණෙයාකන්ති නාගවනසාලවනවම්පකවනාදිසද්දිසං වඩ්ඪපබ්බතභිමවත්තපබ්බතපදෙසාදිසු අරඤ්ඤවනං වෙදිතබ්බං. භූමීරාමණෙයාකන්ති ජෙනවනවිහාරමගධකේතාදිසද්දිසං සමං භූමිට්ඨානං. පොක්ඛරණීරාමණෙයාකන්ති ජෙනවනපොක්ඛරණීගග්ගරාපොක්ඛරණීසද්දිසානං වට්ටවතුරස්සදිසවඩ්ඪකාදිසණ්ඨානානං පොක්ඛරණීනං සන්තිවෙසනට්ඨානං. උක්කුලවිකුලන්ති උක්කුලඤ්ච විකුලඤ්ච. තත්ථ උක්කුලං උත්තතට්ඨානං, විකුලං නිත්තට්ඨානං. නදීවිදුග්ගන්ති නදීනං භිත්තට්ඨානං තං දුග්ගමත්තා නදීවිදුග්ගන්ති වුවවති. බාණුකණ්ටකට්ඨානන්ති තත්ථජාතකානඤ්චෙව ආහරියමානානඤ්ච බාණුකණ්ටකාදීනං පට්ට්ඨානට්ඨානං. පබ්බතවිසමන්ති ගිරිවිසමං. යෙ ඔදකාති යෙ ච උදකෙ ජායන්ති, තෙයෙව බහුතරා. ඉතො කිර සුවණ්ණභූමී සත්තමත්තාති යොජනසතාති හොති, එකෙන වාතෙන ගච්ඡන්ති නාවා සත්තභි අහොරත්තෙහි ගච්ඡති. අට්ඨකස්මිං සමයෙ එවං ගච්ඡන්ති නාවා සත්තාහම්පි නන්දියාවට්ටමච්ඡපිට්ඨෙතෙව ගතා. එවං ඔදකානං සත්තානං බහුභාවො වෙදිතබ්බො.

අපිච ඵලට්ඨානස්ස පරිත්තභාවෙන උදකස්ස ච බහුභාවෙනාපි අයමත්ථො වෙදිතබ්බො. යථා හි මහාතළාකෙ එකොව උප්පලගච්ඡො අස්ස, තස්ස වත්තාරි ච පණ්ණාති, මජ්ඣෙ ච එකං උප්පලමකුලං අස්ස. එවමෙවං වත්තාරි පණ්ණාති විය වත්තාරො දීපා, මජ්ඣෙ උප්පලමකුලං විය සිනෙරුපබ්බතො, සෙසං උදකං විය උදකපරික්ඛිත්තො ඔකාසො. තස්ස මහන්තභාවො ඉද්ධිමත්තානං පාකටො හොති. තෙසඤ්චි ආකාසෙන ගච්ඡන්තානං වත්තාරො මහාදීපා වත්තාරි පණ්ණාති විය උපට්ඨගන්ති, සිනෙරුපබ්බතො මජ්ඣෙ උප්පලමකුලං විය, සෙසං උදකං විය උදකපරික්ඛිත්තො ඔකාසො. එවං මහන්තෙ උදකෙ ජාතත්තා ඔදකාව බහුතරා වෙදිතබ්බා.

323. දුතියාදිසු අඤ්ඤත්‍ර මනුස්සෙහිති ඉධ වත්තාරො අපායා අඤ්ඤත්‍ර මනුස්සෙහිති අධිප්පෙනා.

මජ්ඣිමෙසු ජනපදෙසුති “පුරත්ථිමාය දිසාය ගජඬ්ගලං නාම නිගමො, තස්ස පරෙන මහාසාලා, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. පුරත්ථිමදක්ඛිණාය දිසාය සල්ලවතී නාම නදී, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. දක්ඛිණාය දිසාය සෙනකණ්ණිකං නාම නිගමො, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. පච්ඡිමාය දිසාය ථූණං නාම බ්‍රාහ්මණගාමො, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. උත්තරාය දිසාය උසිරද්ධපො නාම පබ්බතො, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ”ති (මහාව. 259) එවං පරිච්ඡින්නෙ ජනපදෙති අත්ථො. අයඤ්චි ජනපදො මුද්ධිගසණ්ඨානො උජුකෙන කත්ථවි අසීතියොජනො හොති, කත්ථවි යොජනසතිකො, කත්ථවි ද්වියොජනසතිකො, මජ්ඣෙන පන තියොජනසතිකො, පරියන්තපරික්ඛෙපෙන නවමත්තයොජනසතිකො හොති. එත්තකෙ යානෙ බුද්ධපච්චෙකබුද්ධා මහාසාවකා බුද්ධුපට්ඨාකා බුද්ධසාවකා බුද්ධමාතා බුද්ධපිතා වක්කවත්ති රාජාති ඉමෙ සත්තා නිබ්බත්තන්ති. අපිච උපාදායුපාදායාපි මජ්ඣිමපදෙසො ලබ්භති. සකලොපි හි ජම්බුදීපො මජ්ඣිමපදෙසො නාම, සෙසදීපා පච්චන්තිමා ජනපදා. තම්බපණ්ණිදීපෙ අනුරාධපුරං මජ්ඣිමපදෙසො නාම, සෙසො පච්චන්තොති එවං නයො වෙදිතබ්බො.

324. පඤ්ඤවත්තො අප්පො අනෙළමුගාති එත්ථ කම්මස්සකතපඤ්ඤා, කුමානපඤ්ඤා විපස්සනාපඤ්ඤා, මග්ගපඤ්ඤා, ඵලපඤ්ඤාති එතාහි සමන්තාගතා පඤ්ඤවත්තො නාම, අමුල්භා අප්පො නාම. යෙසං ඵලා මුබ්බතො න ගලති, තෙ අනෙළමුගා නාම, අනෙළමුබ්බා නිද්දොසමුබ්බාති අත්ථො. පට්ඨලාති සමත්ථා, කායබලෙන වෙච ඤාණබලෙන ච සමන්තාගතා. අත්ථමඤ්ඤාතුන්ති අත්ථානත්ථං කාරණාකාරණං ජාතිතුං. දුප්පඤ්ඤාති අප්පඤ්ඤා නිප්පඤ්ඤා. ජලාති මන්දා මොමුභා.

325. අරියෙන පඤ්ඤාවක්ඛුනාති සභව්පස්සනෙන මග්ගෙන. අවිජ්ජාගතාති අවිජ්ජන්ධකාරෙන සමන්තාගතා.

326. යෙ ලහන්ති තථාගතං දස්සනායාති යෙ තථාගතස්ස ගුණෙ ජානිත්වා තථාගතං චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන පස්සිතුං ලහන්ති.

327. තථාගතප්පවෙදිතන්ති තථාගතෙන පවෙදිතං පකාසෙත්වා කට්ඨිතං. සවනායාති සොතවිඤ්ඤාණෙන සොතුං.

328. ධාරෙන්තිති න පම්මුස්සන්ති.

329. ධාතෘනං ධම්මානං අත්ථං උපපරික්ඛන්තිති පගුණාය පාළියා අත්ථානත්ථං උපපරික්ඛන්ති.

330. අත්ථමඤ්ඤාය ධම්මමඤ්ඤායාති අට්ඨකථඤ්ඤ පාළිඤ්ඤ ඡානිත්වා. ධම්මානුධම්මං පටිපජ්ජන්තිති අනුලොමපටිපදං පූරෙන්ති.

331. සංවෙජනියෙසු යානෙසුති සංවෙගජනකෙසු කාරණෙසු. සංවිජ්ජන්තිති සංවෙගං ආපජ්ජන්ති.

332. යොනිසො පදහන්තිති උපායෙන පධානවීරියං කරොන්ති.

333. වචස්සග්ගාරම්මණන්ති වචස්සග්ගො වුච්චති නිබ්බානං, තං ආරම්මණං කරිත්වාති අත්ථො. ලහන්ති සමාධිත්ති මග්ගසමාධිඤ්ඤ ඵලසමාධිඤ්ඤ පාපුණන්ති.

334. අන්තග්ගරසග්ගානන්ති උත්තමන්තානඤ්ඤ උත්තමරසානඤ්ඤ. උඤ්ඤෙන කපාලාභතෙන යාපෙන්නීති උඤ්ඤාචාරෙන වනමූලඵලාඵලෙන වා කපාලෙන ආභතභත්තෙන වා යාපෙන්නී. එත්ථ ව යො කස්සචිදෙව බාදනීයස්ස භොජනීයස්ස අත්ථාය චිත්තෙ උජ්ජන්තෙ තංඛණංයෙව න තං ලහති, අයං අන්තග්ගරසග්ගානං න ලාභී නාම. යස්සපි තංඛණංයෙව ලහිත්වා ඔලොකෙන්තස්ස වණ්ණගන්ධරසා අමනාපා භොන්ති, අයම්පි අන්තග්ගරසග්ගානං න ලාභී නාම. යස්ස පන වණ්ණගන්ධරසා පටිලහන්ති, මනාපා භොන්ති, අයං අන්තග්ගරසග්ගානං ලාභී නාම. සො උත්තමකොට්ඨායා චක්ඛවත්ති රාජා, භෙට්ඨිමකොට්ඨායා ධම්මාසොකො වෙදිතබ්බො. සඬ්ඛෙපතො හි යස්ස භත්තස්ස එකපාති සතසභස්සං අග්ගති, ඉදං අන්තග්ගරසග්ගං නාම. යං පන හික්ඛුසඬ්ඛං පිණ්ඩාය වරන්තං දිස්වා මනුස්සා උත්තමපණීතං භත්තං දෙන්ති, ඉදං කිං නාමාති? ඉදං උඤ්ඤෙන කපාලාභතෙන යාපෙන්නෙ උපාදාය අන්තග්ගරසග්ගං නාම වුච්චතිති.

335. අත්ථරසස්සාතිආදීසු අත්ථරසො නාම චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි, ධම්මරසො නාම චත්තාරො මග්ගා, විමුත්තිරසො නාම අමතනිබ්බානං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

චතුත්ථවග්ගවණ්ණනා.

ජම්බුදීපපෙය්‍යාලො නිට්ඨිතො.

17. පසාදකරධම්මවග්ගවණ්ණනා

366. අද්ධමිදන්තිආදීසු අද්ධන්ති එකංසාධිවනමෙතං, අද්ධා ඉදං ලාභානං, එකංසො එස ලාභානන්ති චුත්තං හොති. යදිදං ආරඤ්ඤිකත්තන්ති යො එස ආරඤ්ඤිකභාවො. ඉදං චුත්තං හොති – ආරඤ්ඤිකභාවො නාම ලාභානං එකංසො අවස්භවාතා න සක්කා ආරඤ්ඤිකෙන ලාභං න ලභිතුන්ති. ආරඤ්ඤිකො හි භික්ඛු “අත්තනො අරඤ්ඤවාසස්ස අනුච්ඡවිකං කරිස්සාමි”ති පාපකං නාම න කරොති, අපස්ස “ආරඤ්ඤිකො අයං භික්ඛු”ති සඤ්ජාතගාරවො මහාජනො චතුපච්චයෙන පූජං කරොති. තෙන චුත්තං – “අද්ධමිදං, භික්ඛවෙ, ලාභානං යදිදං ආරඤ්ඤිකත්ත”න්ති. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. එත්ථ පන බාහුසච්චන්ති බහුස්සුතභාවො. ථාවරෙය්‍යන්ති චිරපබ්බජිතත්තා ථාවරජ්ජත්තභාවො. ආකප්පසම්පදාති චීවරග්ගහණාදිනො ආකප්පස්ස සම්පත්ති. පරිවාරසම්පදාති සුවිපරිවාරතා. කොලපුත්තීති කුලපුත්තභාවො. වණ්ණපොක්ඛරතාති සම්පන්නරූපතා. කල්‍යාණවාක්කරණතාති චචනකිරියාය මධුරභාවො. අප්පාබාධතාති ආරොග්‍යසම්පත්ති. අරොගො හි භික්ඛු අත්තනො සරීරකල්‍යාණතාය විපස්සනාධුරෙ ව ගන්ථධුරෙ ව පරිපූරකාරී හොති, තෙනස්ස ලාභො උප්පජ්ජතිති.

සොළස පසාදකරධම්මා නිට්ඨිතා.

18. අපරඅවිඡරාසඬ්ඝාතවග්ගවණ්ණනා

382. අවිඡරාසඬ්ඝාතමත්තමපීති ඉදමපි සුත්තං අග්ගික්ඛන්ධුපමඅට්ඨප්පත්තියංයෙව (අ. නි. 7.72) වුත්තං. අප්පනාප්පත්තාය හි මෙත්තාය විපාකෙ කථායෙව නත්ථි. තස්සායෙව අට්ඨප්පත්තියා අයං දෙසනා ආරද්ධාති වෙදිතඛිබ්බං. තත්ථ පයමන්ති “ගණනානුපුබ්බතා පයමං, ඉදං පයමං සමාපජ්ජති පයමං”න්ති විහඬිගෙ (විහ. 568) වුත්තත්ථමෙව. කුමන්ත්ති කුමානං නාම දුට්ඨං ආරම්මණුපනිජ්ඣානඤ්ච ලක්ඛණුපනිජ්ඣානඤ්චාති. තත්ථ ආරම්මණුපනිජ්ඣානං නාම අට්ඨ සමාපත්තියො. තා හි පට්ඨිකසිණාදිනො ආරම්මණස්ස උපනිජ්ඣානතො ආරම්මණුපනිජ්ඣානන්ති වුවවන්ති. ලක්ඛණුපනිජ්ඣානන්ති විපස්සනාමග්ගඵලාති. විපස්සනා හි අනිච්චාදිවසෙන සඬ්ඛාරලක්ඛණස්ස උපනිජ්ඣානතො ලක්ඛණුපනිජ්ඣානං නාම, විපස්සනාය පන ලක්ඛණුපනිජ්ඣානකිච්චං මග්ගෙන සිජ්ඣතිති මග්ගො ලක්ඛණුපනිජ්ඣානං, ඵලං සුඤ්ඤතඅනිමිත්තඅප්පණිහිත-ලක්ඛණස්ස නිබ්බානස්සෙව උපනිජ්ඣානතො ලක්ඛණුපනිජ්ඣානන්ති වුවවති. තත්ථ ඉමස්මිං පන අත්ථෙ ආරම්මණුපනිජ්ඣානං අධිප්පෙනං. කො පන වාදො යෙ නං බහුලිකරොන්තිති යෙ නං පයමජ්ඣානං බහුලි කරොන්ති, පුනප්පුනං කරොන්ති, තෙසු වත්තඛිබ්බෙව නත්ථි. සෙසමෙත්ථ හෙට්ඨා වුත්තනායෙනෙව වෙදිතඛිබ්බං.

383. දුතියන්තිආදීසුපි “ගණනානුපුබ්බතා දුතිය”න්තිආදිනා (විහ. 579) නයෙන අත්ථො වෙදිතඛිබ්බං.

386-387. මෙත්තන්ති සබ්බසත්තෙසු හිතඵරණං. වෙතොවිමුත්තින්ති විත්තවිමුත්තිං. ඉධ අප්පනාප්පත්තාව මෙත්තා අධිප්පෙනා. කරුණාදීසුපි ඵසෙව නයො. ඉමෙ පන වත්තාරො භුග්ගවිහාරා වට්ටං භොන්ති, වට්ටපාදා භොන්ති, විපස්සනාපාදා භොන්ති, දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරා භොන්ති, අභිඤ්ඤාපාදා වා නිරොධපාදා වා භොන්ති. ලොකුත්තරා පන න භොන්ති. කස්මා? සත්තාරම්මණත්තාති.

390. කායෙ කායානුපස්සීති ආනාපානපබ්බං, ඉරියාපට්ඨපබ්බං, චතුසම්පජ්ඤාපබ්බං, පටිකුලමනසිකාරපබ්බං, ධාතුමනසිකාරපබ්බං, නවසිවථිකාපබ්බාති, අජ්ඣත්තපරිකම්මවසෙන වත්තාරි නිලාදිකසිණානීති ඉමස්මිං අට්ඨාරසව්ධෙ කායෙ තමෙව කායං පඤ්ඤාය අනුපස්සන්තො. විහරන්ති ඉරියති වත්තති. ඉමිනා ඉමස්ස අට්ඨාරසව්ධෙන කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානභාවකස්ස භික්ඛුනො ඉරියාපථො කට්ඨො භොති. ආකාපීති තස්සෙව වුත්තප්පකාරස්ස සතිපට්ඨානස්ස භාවනාකට්ඨයෙන චිරියවා. සම්පජානොති අට්ඨාරසව්ධෙන කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානස්ස පරිග්ගාහිකපඤ්ඤාය සම්මා පජානන්තො. සතිමාති අට්ඨාරසව්ධෙන කායානුපස්සනාපරිග්ගාහිකාය සතියා සමන්තාගතො. විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සන්ති තස්මිංයෙව කායසඬ්ඛාතෙ ලොකෙ පඤ්චකාමගුණිකතණ්හඤ්ච පටිසසම්පයුත්තදොමනස්සඤ්ච විනෙන්වා වික්ඛම්භෙන්වා කායෙ කායානුපස්සී විහරන්ති වුත්තං භොති. ඵත්තාවතා කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානවසෙන සුද්ධරූපසම්මසනමෙව කට්ඨන්ති වෙදිතඛිබ්බං.

වෙදනාසු වෙදනානුපස්සීති සුඛාදිභෙදාසු වෙදනාසු “සුඛං වෙදනං වෙදියමානො සුඛං වෙදනං වෙදියාමීති පජානාති. දුක්ඛං, අදුක්ඛමසුඛං, සාමිසං වා සුඛං, නිරාමිසං වා සුඛං, සාමිසං වා දුක්ඛං, නිරාමිසං වා දුක්ඛං, සාමිසං වා අදුක්ඛමසුඛං, නිරාමිසං වා අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදියමානො නිරාමිසං අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදියාමීති පජානාති”ති (දී. නි. 2.380; විහ. 363; ම. නි. 1.113) ඵචං වුත්තං නවට්ඨං වෙදනං අනුපස්සන්තො. ආකාපීතිආදිනා පනෙන්ථ නවට්ඨෙන වෙදනානුපස්සනාසතිපට්ඨානස්ස භාවනාපරිග්ගාහිකානං චිරියපඤ්ඤාසතීනං වසෙන අත්ථො වෙදිතඛිබ්බං. ලොකොති වෙන්ථ වෙදනා වෙදිතඛිබ්බං.

විත්තධම්මෙසුපි ඵසෙව නයො. ඵත්ථ පන විත්තෙ විත්තානුපස්සීති “සරාගං වා විත්තං සරාගං විත්තන්ති පජානාති”ති (දී. නි. 2.381; විහ. 365; ම. නි. 1.114) ඵචං විත්ථාරිතෙ සොළසප්පභෙදෙ විත්තෙ තමෙව විත්තං පරිග්ගාහිකාය අනුපස්සනාය අනුපස්සන්තොති අත්ථො. ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සීති “පඤ්ච නිවරණාති, පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා, ඡ අජ්ඣත්තිකඛාහිරායතනාති, සත්ත ඛොජ්ඣාසාදා, වත්තාරි අරියසච්චානී”ති (දී. නි. 2.382-403; විහ. 367-373; ම. නි. 1.115-136) ඵචං කොට්ඨාසවසෙන පඤ්චධා වුත්තෙසු ධම්මෙසු ධම්මපරිග්ගාහිකාය අනුපස්සනාය තෙ ධම්මෙ අනුපස්සන්තොති අත්ථො. ඵත්ථ පන වෙදනානුපස්සනාසතිපට්ඨානෙව විත්තානුපස්සනාසතිපට්ඨානෙව සුද්ධරූපසම්මසනමෙව කට්ඨං, ධම්මානුපස්සනාසතිපට්ඨානෙ රූපාරූපසම්මසනං. ඉති ඉමාති වත්තාරිපි සතිපට්ඨානාති ලොකියලොකුත්තරම්ස්සකානෙව කට්ඨානීති වෙදිතඛිබ්බාති.

394. අනුප්පන්නාන්ති අනිබ්බත්තානං. පාපකානන්ති ලාමකානං. අකුසලානං ධම්මානන්ති අකොසල්ලසම්භූතානං ලොභාදිධම්මානං. අනුප්පාදායාති අනිබ්බත්තනත්ථාය. ඡන්දං ජනෙතීති කත්තුකමානාකුසලච්ඡන්දං උප්පාදෙති. වායමතීති පයොගං පරක්කමං කරොති. චිරියං ආරහතීති කායිකවෙතසිකචිරියං කරොති. විත්තං පග්ගණ්හතීති තෙනෙව සහජාතචිරියෙන විත්තං උක්ඛිපති. පදහතීති පධානචිරියං කරොති.

උප්පත්තානන්ති ජාතානං නිබ්බත්තානං. කුසලානං ධම්මානන්ති කොසල්ලසම්භූතානං අලොභාදිධම්මානං. ඩීතියාති ඩීතත්ථං. අසම්මොසායාති අනස්සනත්ථං. භියොභාවායාති පුනස්පුනභාවාය. වෙසුල්ලායාති විපුලභාවාය. භාවනායාති වඩ්ඪියා. පරිපුරියාති පරිපුරණත්ථාය. අයං තාව චතුත්තං සම්මප්පධානානං එකපදිකො අත්ථුද්ධාරො.

අයං පන සම්මප්පධානකථා නාම දුට්ඨා ලොකියා ලොකුත්තරා ව. තත්ථ ලොකියා සබ්බපුබ්බභාගෙ හොති, සා කස්සපසංයුත්තපරියායෙන ලොකියමග්ගක්ඛණෙයෙව වෙදිතබ්බා. චුත්තඤ්ඤි තත්ථ –

“චත්තාරොමෙ, ආවුසො, සම්මප්පධානා. කතමෙ චත්තාරො? ඉධාවුසො, භික්ඛු ‘අනුප්පත්තා මෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා උප්පජ්ජමානා අනත්ථාය සංවත්තෙය්‍යු’න්ති ආතප්පං කරොති, ‘උප්පත්තා මෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා අප්පභියමානා අනත්ථාය සංවත්තෙය්‍යු’න්ති ආතප්පං කරොති, ‘අනුප්පත්තා මෙ කුසලා ධම්මා අනුප්පජ්ජමානා අනත්ථාය සංවත්තෙය්‍යු’න්ති ආතප්පං කරොති, ‘උප්පත්තා මෙ කුසලා ධම්මා නිරුජ්ඣමානා අනත්ථාය සංවත්තෙය්‍යු’න්ති ආතප්පං කරොති”ති (සං. නි. 2.145).

එත්ථ ව පාපකා අකුසලාති ලොභාදයො වෙදිතබ්බා. අනුප්පත්තා කුසලා ධම්මාති සමථවිපස්සනා වෙව මග්ගො ව. උප්පත්තා කුසලා නාම සමථවිපස්සනාව. මග්ගො පන සකිං උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣමානො අනත්ථාය සංවත්තනකො නාම නත්ථි. සො හි ඵලස්ස පච්චයං දත්ථාව නිරුජ්ඣති . පුරිමස්මිම්පි වා සමථවිපස්සනාව ගහෙතබ්බාති චුත්තං, තං පන න යුත්තං. එවං ලොකියා සම්මප්පධානකථා සබ්බපුබ්බභාගෙ කස්සපසංයුත්තපරියායෙන වෙදිතබ්බා. ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ පනෙතං එකමෙව වීරියං චතුකිච්චසාධනවසෙන චත්තාරි නාමාති ලභති.

තත්ථ අනුප්පත්තානං පාපකානන්ති එත්ථ “අනුප්පත්තො වෙව කාමච්ඡන්දො”ති ආදිසු චුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. උප්පත්තානං පාපකානන්ති එත්ථ චතුබ්බිධං උප්පත්තං චත්තමානුප්පත්තං, භුත්වාචගතූප්පත්තං, ඔකාසකතූප්පත්තං, භූමිලද්ධූප්පත්තන්ති. තත්ථ යෙ කිලෙසා විජ්ජමානා උප්පාදාදිසමඬ්ඪිගිනො, ඉදං චත්තමානුප්පත්තං නාම. කම්මෙ පන ජචිතෙ ආරම්මණරසං අනුභවිත්වා නිරුද්ධවිපාකො භුත්වා විගතං නාම, කම්මං උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධං භුත්වා විගතං නාම. තදුභයම්පි භුත්වාචගතූප්පත්තන්ති සඬ්ඛං ගච්ඡති. කුසලාකුසලකම්මං අඤ්ඤකම්මස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා අත්තනො විපාකස්ස ඔකාසං කරොති, එවං කතෙ ඔකාසෙ විපාකො උප්පජ්ජමානො ඔකාසකරණතො පටියාය උප්පත්තොති වුවචති, ඉදං ඔකාසකතූප්පත්තං නාම. පඤ්චක්ඛන්ධා පන විපස්සනාය භූමි නාම, තෙ අතිතාදිභෙදා හොන්ති. තෙසු අනුසයිතකිලෙසා පන අතිතා වා අනාගතා වා පච්චුප්පත්තා වාති න චත්තබ්බා. අතීතක්ඛන්ධෙසු අනුසයිතාපි හි අප්පභීනාව හොන්ති, අනාගතක්ඛන්ධෙසු අනුසයිතාපි අප්පභීනාව හොන්ති, පච්චුප්පත්තක්ඛන්ධෙසු අනුසයිතාපි අප්පභීනාව හොන්ති, ඉදං භූමිලද්ධූප්පත්තං නාම. තෙනාහු පොරාණා – “තාසු තාසු භූමිසු අසමුග්ගාතගතා කිලෙසා භූමිලද්ධූප්පත්තාති සඬ්ඛං ගච්ඡන්ති”ති.

අපරම්පි චතුබ්බිධං උප්පත්තං සමුදාචාරූප්පත්තං, ආරම්මණාධිග්ගහිතූප්පත්තං, අවික්ඛම්භිතූප්පත්තං, අසමුග්ගාතිතූප්පත්තන්ති. තත්ථ සම්පති චත්තමානංයෙව සමුදාචාරූප්පත්තං නාම. සකිං චක්ඛුති උම්මිලෙන්වා ආරම්මණෙ නිමිත්තෙ ගහිතෙ අනුස්සරිතානුස්සරිතක්ඛණෙ කිලෙසා නුප්පජ්ජස්සන්තිති න චත්තබ්බා. කස්මා? ආරම්මණස්ස අධිග්ගහිතත්තා. යථා කිං? යථා බිරුක්ඛස්ස කුඨාරියා ආහතාහතටියානෙ බිරං න නික්ඛම්ඡස්සතිති න චත්තබ්බා, එවං. ඉදං ආරම්මණාධිග්ගහිතූප්පත්තං නාම. සමාපත්තියා අවික්ඛම්භිතකිලෙසා පන ඉමස්මිං නාම යානෙන උප්පජ්ජස්සන්තිති න චත්තබ්බා. කස්මා? අවික්ඛම්භිතත්තා. යථා කිං? යථා බිරුක්ඛං කුඨාරියා ආහතෙය්‍යුං, ඉමස්මිං නාම යානෙ බිරං න නික්ඛමෙය්‍යාති න චත්තබ්බං, එවං. ඉදං අවික්ඛම්භිතූප්පත්තං නාම. මග්ගෙන අසමුග්ගාතිතකිලෙසා පන හවග්ගෙ නිබ්බත්තස්සාපි උප්පජ්ජන්තිති පුරිමනයෙනෙව චිත්ථාරෙතබ්බං. ඉදං අසමුග්ගාතිතූප්පත්තං නාම.

ඉමෙසු උප්පත්තෙසු චත්තමානුප්පත්තං, භුත්වාචගතූප්පත්තං, ඔකාසකතූප්පත්තං, සමුදාචාරූප්පත්තන්ති චතුබ්බිධං උප්පත්තං න මග්ගච්ඡක්ඛං, භූමිලද්ධූප්පත්තං, ආරම්මණාධිග්ගහිතූප්පත්තං, අවික්ඛම්භිතූප්පත්තං, අසමුග්ගාතිතූප්පත්තන්ති චතුබ්බිධං මග්ගච්ඡක්ඛං. මග්ගො හි උප්පජ්ජමානො එතෙ කිලෙසෙ පජ්භති. සො යෙ කිලෙසෙ පජ්භති, තෙ අතිතා වා අනාගතා වා පච්චුප්පත්තා වාති න චත්තබ්බා. චුත්තම්පි වෙතං –

“හඤ්චි අතීතෙ කිලෙසෙ පජ්භති? තෙන හි බිණංයෙව බෙපෙති, නිරුද්ධං නිරොධෙති, අත්ථඬ්ඪගතං අත්ථඬ්ඪගමෙති, අතීතං යං නත්ථි, තං පජ්භති. හඤ්චි අනාගතෙ කිලෙසෙ පජ්භති? තෙන හි අජාතං පජ්භති, අනිබ්බත්තං අනුප්පත්තං අපාතුභූතං පජ්භති, අනාගතං යං නත්ථි, තං පජ්භති. හඤ්චි පච්චුප්පත්තෙ කිලෙසෙ පජ්භති? තෙන හි රත්තො රාගං පජ්භති, දුට්ඨො දොසං, මුල්ලො මොහං, විනිබ්බො මානං, පරාමට්ඨො දිට්ඨිං, අනිට්ඨිගතො විචිකිච්ඡං, ථාමගතො අනුසයං පජ්භති, කණ්ඨසුක්කා ධම්මා යුගතද්ධා චත්තන්ති, සංකිලෙසියා මග්ගභාවනා හොතිති...පෙ.... තෙන හි නත්ථි මග්ගභාවනා, නත්ථි ඵලසව්ඡිකිරියා, නත්ථි කිලෙසප්පහානං, නත්ථි ධම්මාභිසමයොති. අත්ථි මග්ගභාවනා...පෙ.... අත්ථි ධම්මාභිසමයොති. යථා කථං විය? සෙය්‍යාථාපි තරුණො රුක්ඛො...පෙ.... අපාතුභූතායෙව න පාතුභවන්ති”ති (පටි. ම. 3.21).

ඉති පාළියං අජාතඵලරුක්ඛො ආගතො, ජාතඵලරුක්ඛො පන දීපෙනබ්බො. යථා හි සඵලො තරුණමිබරුක්ඛො, තස්ස ඵලානි මනුස්සා පරිභුඤ්ජෙය්‍යාං, සෙසානි පාතෙන්වා පච්ඡියො පුරෙය්‍යාං, අථඤ්ඤො පුරිසො තං ඵරස්සනා ඡින්දෙය්‍යාං. තෙනස්ස නෙව අතීතානි ඵලානි නාසිතානි භොන්ති, න අනාගතපච්චුප්පන්නානි ච නාසිතානි. අතීතානි හි මනුස්සෙහි පරිභුත්තානි, අනාගතානි අනිබ්බත්තානි, න සක්කා නාසෙතුං. යස්මිං පන සමයෙ සො ඡින්තො, තදා ඵලානියෙව නත්ථීති පච්චුප්පන්නානි අනාසිතානි. සචෙ පන රුක්ඛො අච්ඡින්තො අස්ස, අථස්ස පථවීරසඤ්ච ආපොරසඤ්ච ආගම්ම යානි ඵලානි නිබ්බත්තෙය්‍යාං, තානි නාසිතානි භොන්ති. තානි හි අජාතානෙව න ජායන්ති, අනිබ්බත්තානෙව න නිබ්බත්තන්ති, අපාතුභ්‍යානෙව න පාතුභවන්ති. එවමෙව මග්ගො නාපි අතීතාදිභෙදෙ කිලෙසෙ පජහති, නාපි න පජහති. යෙසඤ්චි කිලෙසානං මග්ගෙන බන්ධෙසු අපරිඤ්ඤාතෙසු උප්පත්ති සියා, මග්ගෙන උප්පජ්ජිත්වා බන්ධානං පරිඤ්ඤාතත්තා තෙ කිලෙසා අජාතා ච න ජායන්ති, අනිබ්බත්තා ච න නිබ්බත්තන්ති, අපාතුභ්‍යාන ච න පාතුභවන්ති. තරුණපුත්තාය ඉත්ථියා පුත අච්චායනත්ථං බ්‍යාධිතානං රොගවූපසමනත්ථං පිතභෙසජ්ජෙහි වාපි අයමත්ථො විභාවෙතබ්බො. එවං මග්ගො යෙ කිලෙසෙ පජහති, තෙ අතීතා ච අනාගතා ච පච්චුප්පන්නා වානි න වත්තබ්බා. න ච මග්ගො කිලෙසෙ න පජහති. යෙ පන මග්ගො කිලෙසෙ පජහති, තෙ සන්ධාය “උප්පන්නානං පාපකාන”න්තිආදි වුත්තං.

න කෙවලඤ්ච මග්ගො කිලෙසෙයෙව පජහති, කිලෙසානං පන අප්පභීතත්තා යෙ උප්පජ්ජෙය්‍යාං උපාදින්නක්ඛන්ධා, තෙපි පජහතියෙව. වුත්තම්පි වෙතං – “සොතාපත්තිමග්ගඤ්ඤාණෙන අභිසම්බාරවිඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙන සත්ත භවෙ යපෙන්වා අනමතග්ගෙ සංසාරෙ යෙ උප්පජ්ජෙය්‍යාං නාමඤ්ච රූපඤ්ච, එත්ථෙතෙ නිරුප්ඤ්ඤාති”ති (චූළව. අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙසො 6) වින්ථාරො. ඉති මග්ගො උපාදින්නතො අනුපාදින්නතො ච චුට්ඨාති. භවවසෙන පන සොතාපත්තිමග්ගො අපායභවතො චුට්ඨාති, සකදාගාමිමග්ගො සුගතිභවෙකදෙසතො, අනාගාමිමග්ගො සුගතිකාමභවතො, අරහත්තමග්ගො රූපාරූපභවතො චුට්ඨාති. සබ්බභවෙහි චුට්ඨාතියෙවානිපි වදන්ති.

අථ මග්ගක්ඛණෙ කථං අනුප්පන්නානං උප්පාදාය භාවනා භොති, කථං චා උප්පන්නානං ධීතියාති? මග්ගප්පවත්තියා එව. මග්ගො හි පවත්තමානො පුබ්බෙ අනුප්පන්නපුබ්බත්තා අනුප්පන්නො නාම වුච්චති. අනාගතපුබ්බඤ්චි යානං ගන්ත්වා අනනුභූතපුබ්බං චා ආරම්මණං අනුභවිත්වා වත්තාරො භවන්ති; “අනාගතට්ඨානං ආගතම්හ, අනනුභූතං ආරම්මණං අනුභවාමා”ති. යා වස්ස පවත්ති, අයමෙව ධීති නාමාති “ධීතියා භාවෙති”ති වත්තුං වට්ටති. එවමෙතස්ස භික්ඛුතො ඉදං ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ විරියං. “අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදායා”තිආදීනි වත්තාරි නාමානි ලභති. අයං ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ සම්මප්පධානකථා. ඉමස්මිං පන සුත්තෙ ලොකියලොකුත්තරමස්සකානෙව සම්මප්පධානානි කථිතානි.

398-401. ඉද්ධිපාදෙසු ඡන්දං නිස්සාය පවත්තො සමාධි ඡන්දසමාධි, පධානභූතා සම්බාරා පධානසම්බාරා. සමන්තාගතන්ති තෙහි ධම්මෙහි උපෙතං. ඉද්ධියා පාදං, ඉද්ධිභූතං චා පාදන්ති ඉද්ධිපාදං. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. අයමෙත්ථ සම්බෙපො, වින්ථාරො පන ඉද්ධිපාදවිභවිගෙ (විභ. 431 ආදයො) ආගතො එව. විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.382) පනස්ස අත්ථො දීපිතො. තත්‍රායං භික්ඛු යදා ඡන්දාදිසු එකං ධුරං නිස්සාය විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණාති, තදාස්ස පඨමිද්ධිපාදො පුබ්බභාගෙ ලොකියො, අපරභාගෙ ලොකුත්තරො. එවං සෙසාපිති. ඉමස්මිං සුත්තෙ ලොකියලොකුත්තරා ඉද්ධිපාදා කථිතා.

402-406. සද්ධිත්තියං භාවෙතීතිආදිසු සද්ධාව අත්තතො සද්ධාධුරෙ ඉන්ද්‍රියං කරොතීති සද්ධිත්තියං. විරිසිත්තියාදිසුපි එසෙව නයො. භාවෙතීති එත්ථ පන ආදිකම්මිකො යොගාවචරො තීහි කාරණෙහි සද්ධිත්තියං විසොධෙන්තො සද්ධිත්තියං භාවෙති නාම. විරිසිත්තියාදිසුපි එසෙව නයො. වුත්තඤ්ඤෙන –

“අස්සද්ධෙ පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයතො, සද්ධෙ පුග්ගලෙ සෙවතො භජතො පයිරූපාසතො, සසාදනියෙ සුත්තන්තෙ පච්චවෙක්ඛතො ඉමෙහි තීභාකාරෙහි සද්ධිත්තියං විසුජ්ඣති.

“කුසිතෙ පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයතො, ආරද්ධවීරියෙ පුග්ගලෙ සෙවතො භජතො පයිරූපාසතො, සම්මප්පධානෙ පච්චවෙක්ඛතො ඉමෙහි තීභාකාරෙහි විරිසිත්තියං විසුජ්ඣති.

“මුට්ඨස්සති පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයතො, උපට්ඨිතස්සති පුග්ගලෙ සෙවතො භජතො පයිරූපාසතො, සතිපට්ඨානෙ පච්චවෙක්ඛතො ඉමෙහි තීභාකාරෙහි සතිත්තියං විසුජ්ඣති.

“අසමාහිතෙ පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයතො, සමාහිතෙ පුග්ගලෙ සෙවතො භජතො පයිරූපාසතො, ඤානවිමොක්ඛෙ පච්චවෙක්ඛතො ඉමෙහි තීභාකාරෙහි සමාධිත්තියං විසුජ්ඣති.

“දූපඤ්ඤෙ පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයතො, පඤ්ඤවත්තෙ පුග්ගලෙ සෙවතො භජතො පයිරූපාසතො, ගම්භීරඤ්ඤාණවරියං පච්චවෙක්ඛතො ඉමෙහි තීභාකාරෙහි පඤ්ඤිත්තියං විසුජ්ඣති”ති (පටි. ම. 1.184-185).

එක්ථ ව ගම්භීරඤ්ඤාණවරියං පච්චවෙක්ඛතොති සණ්භසුබ්බමං බන්ධන්තරං, ආයතනන්තරං, ධාතන්තරං, ඉන්ද්‍රියබලබොජ්ඣකඛගන්තරං, මග්ගන්තරං, එලන්තරඤ්ඤා පච්චවෙක්ඛන්තස්සාති අත්ථො. ඉමෙසඤ්ඤි තිණ්ණං තිණ්ණං කාරණානං වසෙන අකතාහිතිවෙසො ආදිකම්මිකො යොගාවචරො සද්ධාධුරාදීසු අහිතිවෙසං පට්ඨපෙත්වා භාවෙන්තො අවසානෙ විවට්ටෙන්වා අරහත්තං ගණ්හති. සො යාච අරහත්තමග්ගා ඉමානි ඉන්ද්‍රියානි භාවෙති නාම, අරහත්තඵලෙ පත්තෙ භාවිතින්ද්‍රියො නාම හොතිති. එවං ඉමානිපි පඤ්චන්ද්‍රියානි ලොකියලොකුත්තරානෙව කට්ඨානිති.

සද්ධාබලාදීසු සද්ධායෙව අකම්මියටියෙන බලන්ති සද්ධාබලං. වීරියබලාදීසුපි එසෙව නයො. එක්ථ හි සද්ධා අස්සද්ධියෙ න කම්පති, වීරියං කොසජ්ජෙන න කම්පති, සති මුට්ඨස්සච්චෙන න කම්පති, සමාධි උද්ධච්චෙන න කම්පති, පඤ්ඤා අවිජ්ජාය න කම්පතිති සබ්බානිපි අකම්මියටියෙන බලානිති වුවුවන්ති. භාවනානායො පනෙත්ථ ඉන්ද්‍රියභාවනායං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බොති. ඉමානි ලොකියලොකුත්තරානෙව කට්ඨානිති.

418. සතිසම්බොජ්ඣකඛගං භාවෙතිති එක්ථ අයං ආදිකම්මිකානං කුලපුත්තානං වසෙන සද්ධිං අත්ථවණ්ණනාය භාවනානායො. තත්ථ සතිසම්බොජ්ඣකඛගන්තිආදිනා නයෙන චුත්තානං සත්තන්තං ආදිපදානං තාව අයමත්ථවණ්ණනා – සතිසම්බොජ්ඣකඛගෙ තාව සරණටියෙන සති, සා පනෙසා උපට්ඨානලක්ඛණා, අපිලාපනලක්ඛණා වා. චුත්තම්පි වෙනං – “යථා, මහාරාජ, රඤ්ඤො භණ්ඩාගාරිකො රඤ්ඤො සාපනෙයාං අපිලාපෙති ‘එත්තකං, මහාරාජ, හිරඤ්ඤං, එත්තකං සුවණ්ණං, එත්තකං සාපනෙයා’න්ති. එවමෙව බො, මහාරාජ, සති උප්පජ්ජමානා කුසලාකුසලසාච්ජානවජ්ජහිනප්පණිකකණ්භසුක්කසප්පටිභාගෙ ධම්මෙ අපිලාපෙති ඉමෙ චත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති (මි. ප. 2.1.13) විත්ථාරො. අපිලාපනරසා, කිච්චවසෙනෙව හිස්සා එතං ලක්ඛණං ථෙරෙන චුත්තං. අසම්මොසරසා වා, ගොචරාහිමුඛිභාවපච්චුපට්ඨානා. සති එව සම්බොජ්ඣකඛගොති සතිසම්බොජ්ඣකඛගො.

තත්ථ බොධියා, බොධිස්ස වා අභිගොති බොජ්ඣකඛගො. කිං චුත්තං හොති? යා හි අයං ධම්මසාමග්ගියාය ලොකියලොකුත්තරමග්ගන්තණෙ උප්පජ්ජමානාය ලීනුද්ධච්චපතිට්ඨානායුහනකාමසුබ්බඅත්තකිලමානුයොගඋච්ඡේදසස්සතාහිතිවෙසාදිනං අනෙකෙසං උපද්දවානං පටිපක්ඛතුතාය සතිධම්මවිචයවීරියපීතිපස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසඛිබානාය ධම්මසාමග්ගියා අරියසාවකො බුජ්ඣතිති කත්වා බොධිති වුවුවති, බුජ්ඣතිති කිලෙසසන්තානනිද්දාය උට්ඨහති, චත්තාරි වා අරියසච්චානි පටිච්ජකුති, නිබ්බානමෙව වා සච්ඡිකරොතිති චුත්තං හොති. යථාහ – “සත්ත බොජ්ඣකඛගෙ භාවෙන්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො”ති (සං. නි. 5.378; දී. නි. 3.143). තස්සා ධම්මසාමග්ගිසඛිබානාය බොධියා අභිගොතිපි බොජ්ඣකඛගො කුමානඛගමග්ගභිගාදයො විය . යොපෙස යථාචුත්තප්පකාරාය එතාය ධම්මසාමග්ගියා බුජ්ඣතිති කත්වා අරියසාවකො බොධිති වුවුවති, තස්ස අභිගොතිපි බොජ්ඣකඛගො සෙනඛගරථඛිගාදයො විය. තෙනාහු අට්ඨකථාවරියා – “බුජ්ඣනකස්ස පුග්ගලස්ස අභිගාති වා බොජ්ඣකඛගා”ති.

අපිව “බොජ්ඣකඛගාති කෙනටියෙන බොජ්ඣකඛගා? බොධියා සංචත්තන්තිති බොජ්ඣකඛගා, බුජ්ඣන්තිති බොජ්ඣකඛගා, අනුබුජ්ඣන්තිති බොජ්ඣකඛගා, පටිබුජ්ඣන්තිති බොජ්ඣකඛගා, සම්බුජ්ඣන්තිති බොජ්ඣකඛගා”ති ඉමිනා පටිසම්භිදානායෙනාපි (පටි. ම. 2.17) බොජ්ඣකඛගන්ථො වෙදිතබ්බො. පසත්ථො සුන්දරො ව බොජ්ඣකඛගො සම්බොජ්ඣකඛගො, සති එව සම්බොජ්ඣකඛගො සතිසම්බොජ්ඣකඛගො, තං සතිසම්බොජ්ඣකඛගං.

ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣකඛගන්තිආදීසුපි චතුසච්චධම්මෙ විචිතතිති ධම්මවිචයො. සො පච්චයලක්ඛණො, ඔභාසනරසො, අසම්මොහපච්චුපට්ඨානො. වීරභාවතො, විධිනා ඊරයිතබ්බතො ව වීරියං. තං පග්ගහලක්ඛණං, උපට්ඨහනරසං, අනොසීදානපච්චුපට්ඨානං. පිණයතිති පීති. සා ඵරණලක්ඛණා, තුට්ඨිලක්ඛණා වා, කායචිත්තානං පිණනරසා, නෙසංයෙව ඔදග්ගපච්චුපට්ඨානා. කායචිත්තදරථප්පස්සම්භනතො පස්සද්ධි. සා උපසමලක්ඛණා, කායචිත්තදරථමද්දනරසා, කායචිත්තානං අපරිජ්ඣන්දසීතිභාවපච්චුපට්ඨානා. සමාධානතො සමාධි. සො අචික්ඛෙපලක්ඛණො, අච්චාරලක්ඛණො වා, චිත්තවෙනසිකානං සම්පිණ්ඩනරසො, චිත්තට්ඨිතිපච්චුපට්ඨානො. අජ්ඣුපෙක්ඛනතො උපෙක්ඛා. සා පටිසඛිබානලක්ඛණා, සමචාහිතලක්ඛණා වා, ඌනාධිකතිචාරණරසා, පක්ඛපාතූපච්ඡේදනරසා වා, මජ්ඣන්තභාවපච්චුපට්ඨානා. සෙසං චුත්තනයමෙව. භාවෙතිති බුහෙති වඩ්ඪෙති, උප්පාදෙතිති අත්ථො.

තත්ථ චත්තාරො ධම්මා සතිසම්බොජ්ඣකඛගස්ස උප්පාදාය සංචත්තන්තිති වෙදිතබ්බා සතිසම්පජ්ඤ්ඤං මුට්ඨස්සතිපුග්ගලපරිවජ්ජනනා උපට්ඨිතස්සතිපුග්ගලසෙවනනා තදධිමුත්තතාති. අභික්කන්තාදීසු හි සත්තසු යානෙසු සතිසම්පජ්ඤ්ඤෙන, හත්තතික්ඛිත්තකාකසදිසෙ මුට්ඨස්සතිපුග්ගලෙ පරිවජ්ජනෙන, තිස්සදත්තත්ථෙරඅභයත්ථෙරාදිසදිසෙ උපට්ඨිතස්සතිපුග්ගලෙ සෙවනෙන, යානනිසජ්ජාදීසු සතිසමුට්ඨාපනත්ථං නින්තපොණපබ්බාරචිත්තතාය ව සතිසම්බොජ්ඣකඛගො උප්පජ්ජති. තස්මා ආදිකම්මිකො කුලපුත්තො ඉමෙහි චතුභි කාරණෙහි සතිසම්බොජ්ඣකඛගං සමුට්ඨාපෙත්වා තදෙව ධුරං කත්වා අහිතිවෙසං පට්ඨපෙත්වා අනුක්කමෙන අරහත්තං ගණ්හාති. සො යාච අරහත්තමග්ගා සතිසම්බොජ්ඣකඛගං භාවෙති නාම, ඵලෙ පත්තෙ භාවිතො නාම හොති.

සත්ත ධම්මා ධම්මවිවයසම්බෝධිගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති පරිපුච්ඡකතා, වත්ථුච්ඡෙදකිරියා, ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනා, දුප්පඤ්ඤපුග්ගලපරිවජ්ජනා, පඤ්ඤවන්තපුග්ගලසෙවනා, ගම්භීරඤ්ඤාණවරියපච්චවෙක්ඛණා, තදධිමුත්තතාති. තත්ථ පරිපුච්ඡකතාති බන්ධාධාතුආයතනඉන්ද්‍රියබලබෝධිගම්ගම්ගක්ඛානසමථවිපස්සනානං අත්ථසන්තිස්සිතපරිපුච්ඡාබහුලතා.

වත්ථුච්ඡෙදකිරියාති අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරානං වත්ථුනං විසදභාවකරණං. යදා භිස්ස කෙසනබලොමා දීඝා හොන්ති, සරිරං වා උප්පන්තදොසඤ්ඤවෙව සෙදමලමක්ඛිතඤ්ඤව , තදා අප්ඤ්ඤාත්තිකං වත්ථු අවිසදං හොති අපරිසුද්ධං. යදා පන විවරං ජිණ්ණං කිලිට්ඨං දුග්ගන්ධං වා හොති, සෙනාසනං වා උක්ඛාපං, තදා බාහිරං වත්ථු අවිසදං හොති අපරිසුද්ධං. තස්මා කෙසාදිවිජෙදනෙන උද්ධංචිරෙවනඅධොචිරෙවනාදීහි සරිරසල්ලභුක්ඛාවකරණෙන උච්ඡාදනනභාපනෙන ව අප්ඤ්ඤාත්තිකවත්ථු විසදං කාතබ්බං. සුවිකම්මධොවනරජනපරිහණ්ඩකරණාදීහි බාහිරවත්ථු විසදං කාතබ්බං. එතස්මිඤ්ඤ අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරෙ වත්ථුමිති අවිසදෙ උප්පන්තෙසු චිත්තවෙතසිකෙසු ඤාණමපි අවිසදං හොති අපරිසුද්ධං අපරිසුද්ධානි දීපකපල්ලවට්ටිතෙලාදීනි නිස්සාය උප්පන්තදීපසිඛාය ඔභාසො විය. විසදෙ පන අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරෙ වත්ථුමිති උප්පන්තෙසු චිත්තවෙතසිකෙසු ඤාණමපි විසදං හොති පරිසුද්ධානි දීපකපල්ලවට්ටිතෙලාදීනි නිස්සාය උප්පන්තදීපසිඛාය ඔභාසො විය. තෙන චුත්තං – “වත්ථුච්ඡෙදකිරියා ධම්මවිවයසම්බෝධිගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති” ති.

ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනා නාම සද්ධාදීනං ඉන්ද්‍රියානං සමභාවකරණං. සචෙ භිස්ස සද්ධන්ද්‍රියං බලවං හොති, ඉතරානි මන්දානි, තතො වීරියන්ද්‍රියං පග්ගහකිච්චං, සතින්ද්‍රියං උපට්ඨානකිච්චං, සමාධන්ද්‍රියං අවික්ඛෙපකිච්චං, පඤ්ඤන්ද්‍රියං දස්සනකිච්චං කාතුං න සක්කොති. තස්මා තං ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙන වා, යථා වා මනසිකරොතො බලවං ජාතං, තථා අමනසිකාරෙන භාපෙතබ්බං. වක්කලීත්ථෙරවත්ථු චෙත්ථ නිදස්සනං. සචෙ පන වීරියන්ද්‍රියං බලවං හොති, අථ නෙව සද්ධන්ද්‍රියං අධිමොක්ඛකිච්චං කාතුං සක්කොති, න ඉතරානි ඉතරකිච්චභෙදං. තස්මා තං පස්සද්ධාදිභාවනාය භාපෙතබ්බං. තත්‍රාපි සොණත්ථෙරස්ස වත්ථු දස්සෙතබ්බං. එවං සෙසෙසුපි එකස්ස බලවභාවෙ සති ඉතරෙසං අත්තනො කිච්චෙසු අසමත්ථතා වෙදිතබ්බා.

විසෙසනො පනෙත්ථ සද්ධාපඤ්ඤානං සමාධිවීරියානඤ්ඤව සමනං පසංසන්ති. බලවසද්ධො හි මන්දපඤ්ඤො මුඛප්පසන්තො හොති, අවත්ථුමිති පසිද්දති. බලවපඤ්ඤො මන්දසද්ධො කෙරාටිකපක්ඛං භජති , භෙසජ්ජසමුට්ඨිතො විය රොගො අතෙකිච්ඡො හොති. චිත්තුප්පාදමත්තෙනෙව කුසලං හොතීති අතිධාවිත්ථා දානාදීනි අකරොන්තො නිරයෙ උප්පජ්ජති. උභින්නං සමතාය වත්ථුස්මිංයෙව පසිද්දති. බලවසමාධිං පන මන්දවීරියං සමාධිස්ස කොසජ්ජපක්ඛන්තා කොසජ්ජං අභිභවති. බලවවීරියං මන්දසමාධිං වීරියස්ස උද්ධව්වපක්ඛන්තා උද්ධව්වං අභිභවති. සමාධි පන වීරියෙන සංයොජිතො කොසජ්ජෙ පතිතුං න ලභති, වීරියං සමාධිනා සංයොජිතං උද්ධව්වෙ පතිතුං න ලභති. තස්මා තං උභයං සමං කත්තබ්බං. උභයසමතාය හි අප්පනා හොති.

අපිච්ච සමාධිකම්මිකස්ස බලවතීපි සද්ධා වට්ටති. එවඤ්ඤි සද්දහන්තො ඔකප්පෙන්තො අප්පනං පාපුණ්ණස්සති. සමාධිපඤ්ඤාසු පන සමාධිකම්මිකස්ස එකග්ගතා බලවතී වට්ටති. එවඤ්ඤි සො අප්පනං පාපුණාති. විපස්සනාකම්මිකස්ස පඤ්ඤා බලවතී වට්ටති. එවඤ්ඤි සො ලක්ඛණපට්ටෙධං පාපුණාති. උභින්නං පන සමතායපි අප්පනා හොතියෙව. සති පන සබ්බත්ථ බලවතී වට්ටති. සති හි චිත්තං උද්ධව්වපක්ඛිකානං සද්ධාචීරියපඤ්ඤානං වසෙන උද්ධව්වපාතනො කොසජ්ජපක්ඛිකෙන ව සමාධිනා කොසජ්ජපාතනො රක්ඛති. තස්මා සා ලොණධූපනං විය සබ්බබ්බාසද්දෙනෙසු, සබ්බකම්මිකො අච්චිවො විය ව සබ්බරාජකිච්චෙසු, සබ්බත්ථ ඉච්ඡිතබ්බා. තෙනාහ – “සති ව පන සබ්බත්ථිකා චුත්තා (සං. නි. 5.234) භගවතා. කිං කාරණා? චිත්තඤ්ඤි සතිපට්ඨරණං, ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා ව සති, න චිතා සතියා චිත්තස්ස පග්ගහනිග්ගහො හොති” ති.

දුප්පඤ්ඤපුග්ගලපරිවජ්ජනා නාම බන්ධාදිභෙදෙසු අනොගාල්භපඤ්ඤානං දුම්මෙධපුග්ගලානං ආරකා පරිවජ්ජනං. පඤ්ඤවන්තපුග්ගලසෙවනා නාම සමපඤ්ඤාසලක්ඛණපරිග්ගාහිකාය උදයබ්බයපඤ්ඤාය සමන්තාගතපුග්ගලසෙවනා. ගම්භීරඤ්ඤාණවරියපච්චවෙක්ඛණා නාම ගම්භීරෙසු බන්ධාදිසු පවත්තාය ගම්භීරපඤ්ඤාය පභෙදපච්චවෙක්ඛණා. තදධිමුත්තතා නාම ධානනිසජ්ජාදිසු ධම්මවිවයසම්බෝධිගස්සමුට්ඨාපනත්ථං නින්තපොණපබ්භාරචිත්තතා. තස්මා ආදිකම්මිකො කුලපුත්තො ඉමෙහි සත්තහි කාරණෙහි ධම්මවිවයසම්බෝධිගස්සමුට්ඨාපෙන්වා තදෙව ධූරං කත්වා අභිනිවෙසං පට්ඨපෙන්වා අනුක්කමෙන අරහත්තං ගණ්හාති. සො යාව අරහත්තමග්ගා ධම්මවිවයසම්බෝධිගස්සමුට්ඨාපෙන්වා, එලෙ පත්තෙ භාවිතො නාම හොති.

එකාදස ධම්මා වීරියසම්බෝධිගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති – අපායභයපච්චවෙක්ඛණතා, ආනිසංසදස්සාවිතා , ගමනවීරීපච්චවෙක්ඛණතා, පිණ්ඩපාතාපවායනතා, දායජ්ජමහත්තපච්චවෙක්ඛණතා, සත්ථුමහත්තපච්චවෙක්ඛණතා, ජාතිමහත්තපච්චවෙක්ඛණතා , සබ්බමාරිමහත්තපච්චවෙක්ඛණතා, කුසිතපුග්ගලපරිවජ්ජනතා, ආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවනතා, තදධිමුත්තතාති.

තත්ථ “නිරයෙසු පඤ්ඤවිධබන්ධනකම්මකරණෙනො පට්ඨාය මහාදුක්ඛං අනුභවනකාලෙපි, තිරච්ඡානායොනියං ජාලක්ඛිපකුම්භාදීහි ගහිතකාලෙපි, පාජනකණ්ටකාදිප්පහාරතුන්තස්ස පන සකට්ඨනාදිකාලෙපි, පෙත්තිවිසයෙ අනෙකානිපි වස්සසහස්සානි එකං බුද්ධන්තරම්පි බුද්ධිපාසාහි ආතුරිභුතකාලෙපි, කාලකඤ්ජිකඅසුරෙසු

සටිහිත්ථඅසිතිහත්ථප්පමාණෙන අට්ඨිමමමත්තෙනෙව අත්තභාවෙන වාතාතපාදිදුක්ඛානුභවනකාලෙපි න සක්කා විරියසම්බොජ්ඣාදිං උප්පාදෙතුං. අයමෙව තෙ භික්ඛු කාලො”ති එවං අපායභයං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි විරියසම්බොජ්ඣාදිං උප්පජ්ජති.

“න සක්කා කුසිතෙන නව ලොකුත්තරධම්මා ලද්ධං, ආරද්ධවිරියෙනෙව සක්කා, අයමානිසංඝො විරියස්සා”ති එවං ආනිසංසදස්සාවිනොපි උප්පජ්ජති. “සබ්බඛුද්ධපච්චෙකඛුද්ධමහාසාවකෙහි ගතමග්ගොව ගන්තබ්බො, සො ච න සක්කා කුසිතෙන ගන්තු”න්ති එවං ගමනවිටීං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි උප්පජ්ජති.

“යෙ තං පිණ්ඩපාතාදිහි උපට්ඨන්ති, ඉමෙ තෙ මනුස්සා නෙව ඤාතකා, න දාසකම්මකරා, නාපි තං නිස්සාය ජීවිස්සාමානි තෙ පණ්ණානි පිණ්ඩපාතාදිහි දෙන්ති. අප්ඨං බො අත්තනො කාරානං මහජ්ජලනං පච්චාසිසමානා දෙන්ති. සත්ථාරාපි ‘අයං ඉමෙ පච්චයෙ පරිභුඤ්ජිත්වා කායදළ්ඨිබ්බුලො සුඛං විහරිස්සති’ති න එවං සම්පස්සනා තුය්හං පච්චයා අනුඤ්ඤාතා, අප්ඨං බො ‘අයං ඉමෙ පරිභුඤ්ජමානො සමණධම්මං කත්වා වට්ටදුක්ඛතො මුච්චිස්සති’ති තෙ පච්චයා අනුඤ්ඤාතා. සො දානි ත්වං කුසිතො විහරන්තො න තං පිණ්ඩපාතං අපවායිස්සසි. ආරද්ධවිරියස්සෙව හි පිණ්ඩාපවායනං නාම භොති”ති එවං පිණ්ඩපාතාපවායනං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි උප්පජ්ජති මහාමිත්තත්ථෙරස්ස විය පිණ්ඩපාතියතිස්සත්ථෙරස්ස විය ව.

මහාමිත්තත්ථෙරො කිර කස්සකලෙණ නාම පට්ටසති. තස්ස ව ගොවරගාමෙ එකා මහාඋපාසිකා ථෙරං පුත්තං කත්වා පට්ඨග්ගති. සා එකදිවසං අරඤ්ඤං ගච්ජන්ති ධිතරං ආහ – “අම්ම , අසුකස්මිං යානෙ පුරාණතණ්ඩුලා, අසුකස්මිං බිරං, අසුකස්මිං සජ්ජි, අසුකස්මිං ඵාණිතං, තව භාතිකස්ස අයාමිත්තස්ස ආගතකාලෙ භත්තං පච්චිත්වා බිරසජ්ජිඵාණිතෙහි සද්ධිං දෙහි, දත්වා ත්වඤ්ඤා භුඤ්ජෙය්සාසි. අහං පන හියො පක්කං පාරිවාසිකභත්තං කඤ්ඤියෙන භුත්තමිති”ති. දිවා කිං භුඤ්ජිස්සසි, අම්මානි? සාකපණ්ණං පක්ඛිපිත්වා කණතණ්ඩුලෙහි අම්බිලයාගුං පච්චිත්වා යපෙහි, අම්මානි.

ථෙරො විවරං පාරුපිත්වා පත්තං නිහරන්තොව තං සද්දං සුත්වා අත්තානං ඔවදි – “මහාඋපාසිකා කිර කඤ්ඤියෙන පාරිවාසිකභත්තං භුඤ්ජි, දිවාපි කණපණ්ණම්බිලයාගුං භුඤ්ජිස්සති, තුය්හං අත්ථාය පන පුරාණතණ්ඩුලාදිනි ආචික්ඛති. තං නිස්සාය බො පනෙසා නෙව බෙන්තං න වත්ථුං න භත්තං න වත්ථං පච්චාසිසති, තිස්සො පන සම්පත්තියො පත්ථයමානා දෙති. ත්වං එතිස්සා තා සම්පත්තියො දාතුං සක්ඛිස්සසි, න සක්ඛිස්සසිති, අයං බො පන පිණ්ඩපාතො තයා සරාගෙන සදොසෙන සමොභෙන න සක්කා ගණ්හිතු”න්ති පත්තං ට්ටිකාය පක්ඛිපිත්වා ගණ්ඨිකං මුඤ්චිත්වා නිවත්තිත්වා කස්සකලෙණමෙව ගන්ත්වා පත්තං හෙට්ඨාමඤ්ඤෙව, විවරඤ්ච විවරවංසෙ යපෙත්වා, “අරහත්තං අපාපුණිත්වා න නික්ඛමිස්සාමි”ති විරියං අධිට්ඨන්තිත්වා නිසීදි. දීඝරත්තං අප්පමත්තො හුත්වා නිවුත්ථන්තිඤ්ච විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා පුරෙහත්තමෙව අරහත්තං පත්වා විකසමානමිව පදුමං මහාබිණාසවො සිතං කරොන්තොව නික්ඛමි. ලෙණද්වාරෙ රුක්ඛමිති අධිට්ඨත්වා දෙවතා –

“නමො තෙ පුරිසාජඤ්ඤ, නමො තෙ පුරිසුත්තම;
යස්ස තෙ ආසවා බිණා, දක්ඛිණෙය්සාසි මාරිසා”ති. –

උදානං උදානෙන්වා, “භත්තෙ, පිණ්ඩාය පච්චියානං තුම්භාදිසානං අරහත්තානං භික්ඛං දත්වා මහල්ලකිත්ථියො දුක්ඛා මුච්චිස්සන්ති”ති ආහ. ථෙරො උට්ඨන්තිත්වා ද්වාරං විවරිත්වා කාලං ඔලොකෙන්තො “පාතොයෙවා”ති ඤත්වා පත්තවිවරං ආදාය ගාමං පාවිසි.

දාරිකාපි භත්තං සම්පාදෙන්වා “ඉදානි මෙ භාතා ආගමිස්සති, ඉදානි මෙ භාතා ආගමිස්සති”ති ද්වාරං ඔලොකයමානා නිසීදි. සා ථෙරෙ සරද්ධාරං සම්පත්තෙ පත්තං ගහෙන්වා සජ්ජිඵාණිතයොජිතස්ස බිරපිණ්ඩපාතස්ස පුරෙත්වා භත්ථෙ යපෙසි. ථෙරො “සුඛං භොතු”ති අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. සාපි තං ඔලොකයමානාව අට්ඨාසි. ථෙරස්ස හි තදා අතිවිය පරිසුද්ධො ඡච්චණ්ණො අහොසි, විජ්ජන්තානි ඉන්ද්‍රියානි, මුඛං ඛන්ධනා පවුත්තතාලපක්කං විය අතිවිය විරොචිත්ථ.

මහාඋපාසිකා අරඤ්ඤතො ආගන්ත්වා “කිං, අම්ම, භාතිකො තෙ ආගතො”ති පුච්ඡි. සා සබ්බං තං පවත්ති ආරොවෙසි. උපාසිකා “අජ්ජ මෙ පුත්තස්ස පබ්බජිතකිව්චං මත්ථකං පත්ත”න්ති ඤත්වා “අභිරමති තෙ, අම්ම, භාතා ඛුද්ධසාසනෙ, න උක්කණ්ඨති”ති ආහ.

පිණ්ඩපාතිකතිස්සත්ථෙරවත්ථු පන එවං වෙදිතබ්බං – මහාගාමෙ කිර එකො දලිද්දපුරිසො දාරුචික්කයෙන ජීවිකං කප්පෙති. සො තෙනෙව කාරණෙන නාමං ලභිත්වා දාරුභණ්ඩකමහාතිස්සො නාම ජාතො. සො එකදිවසං අත්තනො හරියං ආහ – “කිං අම්මාකං ජීවිතං නාම, සත්ථාරා දලිද්දදානස්ස මහජ්ජලනාවො කට්ඨො, මයඤ්ච නිබද්ධං දාතුං න සක්කොම, පක්ඛිකභත්තමත්තං දත්වා පුන උප්පන්තං සලාකභත්තමිපි දස්සාමා”ති. සා “සාධු සාමි”ති සම්පට්චිජිත්වා පුනදිවසෙ යථාලාභෙන පක්ඛිකභත්තං අදාසි. භික්ඛුසඬ්ඨස්ස ව පච්චයෙහි නිජ්ජපරිස්සයකාලො භොති, දහරසාමණෙරා පණ්ණිකභොජනානි භුඤ්ජිත්වා “අයං ලුඛාහාරො”ති තෙසං පක්ඛිකභත්තං ගහිතමත්තකමෙව කත්වා තෙසං පස්සන්තානංයෙව ඡඩ්ඪෙන්වා ගච්ජන්ති.

සා ඉන්ට් නං දිස්වා සාමිකස්ස කටෙසි, “මයා දින්නං ඡඩ්ඛෙන්නි” නි න පන විජ්ජට්ඨාරිති අහොසි. තස්සා සාමිකො ආහ – “මයං දුග්ගතභාවෙන අය්‍යානං සුඛෙන පරිභුඤ්ජාපෙතුං නාසක්ඛිමිහ. කිං නු ඛො කත්වා අය්‍යානං මනං ගහෙතුං සක්ඛිස්සාමා” ති? අට්ඨස්ස හරියා ආහ – “කිං වදෙසි, සාමි, සපුත්තකා දුග්ගතා නාම නත්ථිති අයං තෙ ධිතා, ඉමං එකස්මිං කුලෙ යපෙත්වා ද්වාදස කභාපණෙ ගණ්හිත්වා එකං බිරධෙත්තුං ආහර, අය්‍යානං බිරසලාකභත්තං දස්සාම, එවං තෙසං චිත්තං ගණ්හිත්තුං සක්ඛිස්සාමා” ති. සො සාධුති සමිපට්ඨිත්වා තථා අකාසි. තෙසං පුඤ්ඤෙන සා ධෙත්වා සායං තිණි මාණිකානි, පාතො තිණි මාණිකානි බිරං දෙති. සායං ලද්ධං දධිං කත්වා පුනදිවසෙ තතො ගහිතනවතීතෙන සප්පිං කත්වා සසප්පිපරිසෙකං බිරසලාකභත්තං දෙන්නි. තතො පට්ඨාය තස්ස ගෙහෙ සලාකභත්තං පුඤ්ඤවත්තාව ලභන්නි.

සො එකදිවසං හරියං ආහ – “මයං ධිතු අත්ථිතාය ලජ්ජිතබ්බතො ව මුත්තා, ගෙහෙ ව නො හත්තං අය්‍යානං පරිභොගාරහං ඡාතං. ත්වං යාව අහං ආගච්ඡාමි, තාව ඉමස්මිං කල්‍යාණවත්තෙ මා පමජ්ජී. අහං කිඤ්චිදෙව කත්වා ධිතරං මොවෙස්සාමි” ති. සො එකං පදෙසං ගත්ත්වා උච්ඡ්‍රයන්තකම්මං කත්වා ඡහි මාසෙහි ද්වාදස කභාපණෙ ලභිත්වා “අලං එත්තකං මම ධිතු මොවනත්ථායා” ති තෙ කභාපණෙ දුස්සන්තෙ බන්ධිත්වා “ගෙහං ගමිස්සාමි” ති මග්ගං පටිපජ්ජී.

තස්මිං සමයෙ අම්බරියමභාවිභාරවාසී පිණ්ඩපානියතිස්සත්ථෙරො “තිස්සමභාවිභාරං ගත්ත්වා වෙනියං වන්දිස්සාමි” ති අත්තනො වසනට්ඨානතො මභාගාමං ගච්ඡන්තො තමෙව මග්ගං පටිපජ්ජී. සො උපාසකො ථෙරං දුරතොව දිස්වා “එකකොව අගන්ත්වා ඉමිනා අයොයන සද්ධිං එකං ධම්මකථං සුණන්තො ගමිස්සාමි. සීලවත්තො හි සබ්බකාලං දුල්ලභා” ති වෙගෙන ථෙරං සම්පාපුණ්ත්වා අභිවාදෙත්වා සද්ධිං ගච්ඡන්තො වෙලාය උපකට්ඨාය චිත්තෙසි – “මය්හං හත්ථෙ පුට්ඨකභත්තං නත්ථි, අය්‍යස්ස ව භික්ඛාකාලො සම්පත්තො, අයඤ්ච මෙ පරිබ්බයො හත්ථෙ අත්ථි, එකං ගාමද්වාරං පත්තකාලෙ අය්‍යස්ස පිණ්ඩපානං දස්සාමි” ති.

තස්සෙව චිත්තෙ උප්පන්නමත්තෙයෙව එකො පුට්ඨකභත්තං ගහෙත්වා තං යානං සම්පත්තො. උපාසකො තං දිස්වා, “හත්තෙ, ථොකං ආගමෙථා” ති වත්වා තං උපසඩ්ධකම්ත්වා ආහ – “කභාපණං තෙ, භො පුරිස, දම්මි, තං මෙ පුට්ඨකභත්තං දෙහි” ති. සො චිත්තෙසි – “ඉමං හත්තං ඉමස්මිං කාලෙ මාසකම්පි න අග්ඝති, අයඤ්ච මය්හං එකවාරෙතෙව කභාපණං දෙති, හවිස්සතෙත්ථ කාරණ” න්ති චිත්තෙත්වා “නාහං කභාපණෙන දෙමි” ති ආහ. එවං සන්තෙ ද්වෙ ගණ්හ, තිණි ගණ්හාති ඉමිනා නියාමෙන සබ්බෙපි තෙ කභාපණෙ දාතුකාමො ඡාතො. ඉතරො “අඤ්ඤෙපිස්ස අත්ථි” ති සඤ්ඤාය “න දෙමි” ව්චෙව ආහ. අට්ඨං සො ආහ – “සවෙ මෙ, භො, අඤ්ඤෙපි අස්සු, තෙපි දදෙය්‍යං. න ඛො පනාහං අත්තනො අත්ථාය ගණ්හාමි, එතස්මිං මෙ රුක්ඛමුලෙ එකො අයොයා නිසීදාපිතො, තුය්හම්පි කුසලං හවිස්සති, දෙහි මෙ හත්ත” න්ති. තෙන හි, භො, ගණ්හ, ආහර තෙ කභාපණෙති කභාපණෙ ගහෙත්වා පුට්ඨකභත්තං අදාසි. උපාසකො හත්තං ගහෙත්වා හත්ථෙ ධොවිත්වා ථෙරං උපසඩ්ධකම්ත්වා “පත්තං නිහරට්ඨ, හත්තෙ” ති ආහ. ථෙරො පත්තං නිහරිත්වා උපසඩ්ධභත්තෙ දින්නෙ පත්තං පිද්දති. උපාසකො ආහ – “අයං, හත්තෙ, එකස්සෙව පට්ඨිසො, න සක්කා මයා ඉතො භුඤ්ජිතුං. තුම්භාකංයෙව මෙ අත්ථාය ඉමං පරියෙසිත්වා ලද්ධං, ගණ්හට්ඨං මං අනුකම්පං උපාදායා” ති. ථෙරො “අත්ථි එත්ථ කාරණ” න්ති ගහෙත්වා සබ්බං පරිභුඤ්ජී. උපාසකො ධම්කරණෙන පානියං පරිස්සාවෙත්වා අදාසි. තතො නිට්ඨිතභත්තකිච්චෙ ථෙරෙ උභොපි මග්ගං පටිපජ්ජීංසු.

ථෙරො උපාසකං පුච්ඡී – “කෙන කාරණෙන ත්වං න භුඤ්ජසී” ති. සො අත්තනො ගමනාගමනවිධානං සබ්බං කටෙසි. ථෙරො තං සුත්වා සංවෙගප්පත්තො චිත්තෙසි – “දුක්කරං උපාසකෙන කතං, මයා පන එවරුපං පිණ්ඩපානං පරිභුඤ්ජිත්වා එතස්ස කතඤ්ඤානා භවිතබ්බං. සප්පායසෙනාසනං ලභිත්වා තත්ථෙව ඡවිමංසලොභිතෙසු සුක්ඛන්තෙසුපි නිසින්තපල්ලඛිකෙනෙව අරහත්තං අප්පත්තං න උට්ඨහිස්සාමි” ති. සො තිස්සමභාවිභාරං ගත්ත්වා ආගන්තුකවත්තං කත්වා අත්තනො පත්තසෙනාසනං පච්ඡිත්වා පච්චන්ථරණං අත්ථරිත්වා තත්ථ නිසින්තො අත්තනො මූලකම්මට්ඨානමෙව ගණ්හි. සො තාය රත්තියා ඕභාසමත්තම්පි නිබ්බත්තෙතුං නාසක්ඛි. පුනදිවසතො පට්ඨාය භික්ඛාචාරපලිබොධං ඡිත්තදිත්වා තදෙව කම්මට්ඨානං අනුලොමපටිලොමං විපස්සි. එතෙනුපායෙන විපස්සන්තො සත්තමෙ අරුණෙ සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා චිත්තෙසි – “අනිවිය මෙ කිලන්තං සරිරං, කිං නු ඛො මෙ ජීවිතං වීරං පවත්තිස්සති, න පවත්තිස්සති” ති. අට්ඨස්ස අප්පවත්තනභාවං දිස්වා සෙනාසනං පටිසාමෙත්වා පත්තවිවරමාදාය විභාරමජ්ඣං ගත්ත්වා හෙරිං පහරාපෙත්වා භික්ඛුසඩ්ධං සන්තිපාතෙසි.

සඩ්ධස්සත්ථෙරො “කෙන භික්ඛුනාසඩ්ධසො සන්තිපාතිතො” ති පුච්ඡී. මයා, හත්තෙති. කිමත්ථං සප්පුරිසාති. හත්තෙ, අඤ්ඤං කම්මං නත්ථි, යෙසං පන මග්ගෙ වා එලෙ වා කඩ්ඛා අත්ථි, තෙ මං පුච්ඡන්තුති. සප්පුරිස තාදිසා නාම භික්ඛු අසත්තං ඉණං න කටෙන්නි, අම්භාකං එත්ථ කඩ්ඛා නත්ථි. කිං පන තෙ සංවෙගකාරණං අහොසි, කිං පච්චයං කත්වා අරහත්තං නිබ්බත්තන්ති. හත්තෙ, ඉමස්මිං මභාගාමෙ වල්ලියවීරියං දාරුණණ්ඩකමභාතිස්සො නාම උපාසකො අත්තනො ධිතරං බහි යපෙත්වා ද්වාදස කභාපණෙ ගණ්හිත්වා තෙහි එකං බිරධෙත්තුං ගහෙත්වා සඩ්ධස්ස බිරහත්තසලාකං පට්ඨපෙසි, සො “ධිතරං මොවෙස්සාමි” ති ඡ මාසෙ යන්තසාලාය හති. කත්වා ද්වාදස කභාපණෙ ලභිත්වා “ධිතරං මොවෙස්සාමි” ති අත්තනො ගෙහං ගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ මං දිස්වා භික්ඛාචාරවෙලාය සබ්බෙපි තෙ කභාපණෙ දත්වා පුට්ඨකභත්තං ගණ්හිත්වා සබ්බං මය්හං අදාසි. අහං තං පිණ්ඩපානං පරිභුඤ්ජිත්වා ඉධාගන්ත්වා සප්පායසෙනාසනං ලභිත්වා “පිණ්ඩාපවායනකම්මං කරිස්සාමි” ති විසෙසං නිබ්බත්තෙසිං, හත්තෙති. තං යානං සම්පත්තා වතස්සොපි පරිසා ථෙරස්ස සාධුකාරං අදංසු. සකභාවෙන සණ්ඨාතුං සමත්ථො නාම නාහොසි. ථෙරො

සඨසමජ්ඣෙ නිසිදිත්වා කටේන්තො කටේන්තොව “මය්හං කුටාගාරං දාරුභණ්ඩකමහාතිස්සස්ස භත්ථෙන චුට්ඨකාලෙයෙව චලතු”ති අධිට්ඨාය අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායි.

කාකචණ්ණතිස්සමහාරාජා “එකො කිර ථෙරො පරිනිබ්බුතො”ති සුත්වා විහාරං ගන්ත්වා සක්කාරසම්මානං කත්වා කුටාගාරං සජ්ජේත්වා ථෙරං තත්ථ ආරොපෙත්වා “ඉදානි චිතකට්ඨානං ගමිස්සාමා”ති උක්ඛිපන්තො වාලෙතුං නාසක්ඛි. රාජා භික්ඛුසඨසං පුච්ඡී – “අත්ථී, භන්තෙ, ථෙරෙන කිඤ්චි කථීත”න්ති. භික්ඛු ථෙරෙන කථිතවිධානං ආචික්ඛිංසු. රාජා තං උපාසකං පක්කොසාපෙත්වා “තයා ඉතො සත්තදිවසමත්ථකෙ කස්සචි මග්ගපටිපත්තස්ස භික්ඛුතො පුට්ඨකභත්තං දින්න”න්ති පුච්ඡී. ආම, දෙවාති. කෙන තෙ නියාමෙන දින්නන්ති? සො තං කාරණං සබ්බං ආරොචෙසි. අප් නං රාජා ථෙරස්ස කුටාගාරට්ඨානං පෙසෙසි – “ගච්ඡ තං ථෙරං සඤ්ජාන, සො වා අඤ්ඤො වා”ති. සො ගන්ත්වා සාණං උක්ඛිපිත්වා ථෙරස්ස මුඛං දිස්වා සඤ්ජානිත්වා ද්විතී භත්ථෙහි භදයං සන්ධාරෙන්තො රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා, “දෙව, මය්හං අයොයා”ති ආහ. අප්ස්ස රාජා මහාපසාධනං දාපෙසි. තං පසාධෙත්වා ආගතං “ගච්ඡ භාතික මහාතිස්ස මය්හං, අයායාති වත්වා කුටාගාරං උක්ඛිපා”ති ආහ. උපාසකො “සාධු, දෙවා”ති ගන්ත්වා ථෙරස්ස පාදෙ වන්දිත්වා උභොහි භත්ථෙහි උක්ඛිපිත්වා අත්තතො මත්ථකෙ අකාසි. තස්මිංයෙව ඛණෙ කුටාගාරං ආකාසෙ උප්පතිත්වා චිතකමත්ථකෙ පතිට්ඨාසි. තස්මිං කාලෙ චිතකස්ස චතුහිපි කණ්ණෙහි සයමෙව අග්ගිජාලා උට්ඨහිංසුති.

“මහන්තං බො පනෙනං සත්ථු දායජ්ජං, යදිදං සත්ත අරියධනානි නාම, තං න සක්කා කුසිතෙන ගහෙතුං. යථා හි විජ්ජට්ඨන්තං පුත්තං මාතෘපිතරො ‘අයං අම්මාකං අපුත්තො’ති පරිබාහිරං කරොන්ති, සො තෙසං අවිචයෙන දායජ්ජං න ලභති, එවං කුසිතොපි ඉදං අරියධනදායජ්ජං න ලභති, ආරද්ධවිරියොව ලභති”ති දායජ්ජමහත්තං පච්චචෙක්ඛන්තොපි උප්පජ්ජති.

“මහා බො පන තෙ සත්ථා. සත්ථුතො හි තෙ මාතුකුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගහණකාලෙපි, අභිනික්ඛමනෙපි, අභිසම්බොධියමිපි, ධම්මචක්කජ්ජවත්තනයමකපාටිභාරියදෙවොරොහනආයුසඬ්ඛාරවොස්සජ්ජනෙසුපි, පරිනිබ්බානකාලෙපි දසසහස්සිලොකධාතු කම්පිත්ථ. යුත්තං තු තෙ එවරුපස්ස සත්ථුතො සාසනෙ පබ්බජිත්වා කුසිතෙන භවිතු”න්ති එවං සත්ථුමහත්තං පච්චචෙක්ඛන්තොපි උප්පජ්ජති.

“ජාතියාපි ත්වං ඉදානි න ලාමකජාතිකො, අසම්මින්නාය මහාසම්මතපචෙණියා ආගතඔක්කාකරාජවංසෙ ජාතොසි, සුද්ධොදනමහාරාජස්ස ව මහාමායාදෙවියා ව නත්තා, රාහුලභද්දස්ස කනිට්ඨො, තයා නාම එවරුපෙන ජීනපුත්තෙන හුත්වා න යුත්තං කුසිතෙන විහරිතු”න්ති එවං ජාතිමහත්තං පච්චචෙක්ඛන්තොපි උප්පජ්ජති.

“සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා වෙව අසිති මහාසාවකා ව විරියෙනෙව ලොකුත්තරධම්මං පටිච්ඡ්ඤ්ඤා, ත්වං එතෙසං සබ්බමාරිතං මග්ගං පටිපජ්ජසි, න පටිපජ්ජසි”ති එවං සබ්බමාරිතමහත්තං පච්චචෙක්ඛන්තොපි උප්පජ්ජති.

කුච්ඡිං පුරෙත්වා ඨිතඅපගරසදිසෙ විස්සට්ඨකායිකවෙනසිකවිරියෙ කුසිතපුග්ගලෙ පරිච්ඡේන්තස්සාපි, ආරද්ධවිරියෙ පහිතත්තෙ පුග්ගලෙ සෙවන්තස්සාපි, ධානනිසජ්ජාදිසු විරියුප්පාදනත්ථං නින්තපොණපබ්භාරචිත්තස්සාපි උප්පජ්ජති. තස්මා ආදිකම්මිකො කුලපුත්තො ඉමෙහි එකාදසහි කාරණෙහි විරියසම්බොජ්ඣකථං සමුට්ඨාපෙත්වා තදෙව ධුරං කත්වා අභිනිවෙසං පට්ඨපෙත්වා අනුක්කමෙන අරහත්තං ගණ්හාති. සො යාච අරහත්තමග්ගා විරියසම්බොජ්ඣකථං භාවෙති නාම, එලෙ පත්තෙ භාවිතො නාම භොති.

එකාදස ධම්මා පිතිසම්බොජ්ඣකථාස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති – බුද්ධානුස්සති, ධම්මසඬ්ඤ්ඤා[^] වාගදෙවතානුස්සති උපසමානුස්සති, ලුඛපුග්ගලපරිච්ඡන්තා, සිනිද්ධපුග්ගලසෙවනතා, පසාදනීයසුත්තන්තපච්චචෙක්ඛණතා, තදධිමුත්තතාති.

බුද්ධගුණෙ අනුස්සරන්තස්සාපි හි යාච උපචාරා සකලසරිරං ඵරමානො පිතිසම්බොජ්ඣකථාගො උප්පජ්ජති, ධම්මසඬ්ඤ්ඤා අනුස්සරන්තස්සාපි, දීඝරත්තං අඛණ්ඩං කත්වා රක්ඛිතං චතුපාරිසුද්ධිසීලං පච්චචෙක්ඛන්තස්සාපි, ගිහිනො දසසීලං පඤ්චසීලං පච්චචෙක්ඛන්තස්සාපි, දුබ්භික්ඛග්ගාදිසු පණ්ණාසකොපනං සබ්බමාරිතං දත්වා “එවංනාම අදම්මා”ති වාගං පච්චචෙක්ඛන්තස්සාපි, ගිහිනොපි එවරුපෙ කාලෙ සීලවත්තානං දින්නදානං පච්චචෙක්ඛන්තස්සාපි, යෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතා දෙවත්තං පත්තා, තථාරූපානං ගුණානං අත්තති අත්ථීතං පච්චචෙක්ඛන්තස්සාපි, සමාපත්තියා වික්ඛම්මිතෙ කිලෙසා සට්ඨිපි සත්තතිපි වස්සානි න සමුදාවරන්තීති පච්චචෙක්ඛන්තස්සාපි, චෙතියදස්සනබොධිදස්සනථෙරදස්සනෙසු අසක්කච්චකිරියාය සංසුචිතලුඛතාවෙ බුද්ධාදිසු පසාදසිනෙභාභාවෙන ගද්දහපිට්ඨෙ රජසදිසෙ ලුඛපුග්ගලෙ පරිච්ඡේන්තස්සාපි, බුද්ධාදිසු පසාදබහුලෙ මුද්දවත්තෙ සිනිද්ධපුග්ගලෙ සෙවන්තස්සාපි, රතනත්තයගුණපරිදිපකෙ පසාදනීයසුත්තන්තෙ පච්චචෙක්ඛන්තස්සාපි, ධානනිසජ්ජාදිසු පිතිඋප්පාදනත්ථං නින්තපොණපබ්භාරචිත්තස්සාපි උප්පජ්ජති. තස්මා ආදිකම්මිකො කුලපුත්තො ඉමෙහි එකාදසහි කාරණෙහි පිතිසම්බොජ්ඣකථං සමුට්ඨාපෙත්වා තදෙව ධුරං කත්වා අභිනිවෙසං පට්ඨපෙත්වා අනුක්කමෙන අරහත්තං ගණ්හාති. සො යාච අරහත්තමග්ගා පිතිසම්බොජ්ඣකථං භාවෙති නාම, එලෙ පත්තෙ භාවිතො නාම භොති.

සත්ත ධම්මා පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකථාස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති – පණ්ණාසකොපනසෙවනතා, උතුසුඛසෙවනතා, ඉරියාපට්ඨසෙවනතා, මජ්ඣිමනිකායගතා, සාරද්ධකායපුග්ගලපරිච්ඡන්තා, පස්සද්ධකායපුග්ගලසෙවනතා,

තද්ධිමුත්තතාති.

පණිතඤ්ඤි සිනිද්ධං සප්පායභොජනං භුඤ්ජන්තස්සාපි, සීතුණ්හෙසු ව උතුසු යානාදීසු ව ඉරියාපට්ඨෙසු සප්පායඋතුඤ්ඤි ඉරියාපට්ඨෙව සෙවන්තස්සාපි පස්සද්ධි උප්පජ්ජති. යො පන මහාපුරිසජාතිකො සබ්බඋතුඉරියාපට්ඨකමො භොති, න තං සන්ධායෙනං වුත්තං. යස්ස සභාගවිසභාගතා අත්ථී, තස්සෙව විසභාගෙ උතුඉරියාපට්ඨෙ වජ්ජෙන්වා සභාගෙ සෙවන්තස්ස උප්පජ්ජති. මජ්ඣන්තප්පයොගො වුච්චති අත්තනො ව පරස්ස ව කම්මස්සකතපච්චවෙක්ඛණා. ඉමීනා මජ්ඣන්තප්පයොගෙන උප්පජ්ජති. යො ලෙඩ්ඛුදණ්ඩාදිති පරං විභෙය්‍යමානො විචරති, එචරුපං සාරද්ධකායං පුග්ගලං පරිවජ්ජෙන්තස්සාපි, සංයතපාදපාණං පස්සද්ධකායං පුග්ගලං සෙවන්තස්සාපි, යානනිසප්පාදීසු පස්සද්ධිඋප්පාදනත්ථාය නින්තපොණපබ්භාරවිත්තස්සාපි උප්පජ්ජති. තස්මා ආදිකම්මිකො කුලපුත්තො ඉමෙහි සත්තහි කාරණෙහි පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගං සමුට්ඨාපෙන්වා තදෙව ධුරං කත්වා අභිනිවෙසං පට්ඨපෙන්වා අනුක්කමෙන අරහත්තං ගණ්හාති. සො යාච අරහත්තමග්ගා පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගං භාවෙති නාම, එලෙ පත්තෙ භාවිතො නාම භොති.

එකාදස ධම්මා සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති – වත්ථුච්චිසදකිරියතා, ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනතා, නිමිත්තකුසලතා, සමයෙ චිත්තස්ස පග්ගණ්හනතා, සමයෙ චිත්තස්ස නිග්ගණ්හනතා, සමයෙ සම්පහංසනතා, සමයෙ අජ්ඣුපෙක්ඛනතා, අසමාහිතපුග්ගලපරිවජ්ජනතා, සමාහිතපුග්ගලසෙවනතා, ක්කානවිමොක්ඛපච්චවෙක්ඛණතා, තද්ධිමුත්තතාති. තත්ථ වත්ථුච්චිසදකිරියතා ව ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනතා ව වුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

නිමිත්තකුසලතා නාම කසිණනිමිත්තස්ස උග්ගහකුසලතා. සමයෙ චිත්තස්ස පග්ගණ්හනතාති යස්මිං සමයෙ අතිසිථිලවිරියතාදිති ලීනං චිත්තං භොති, තස්මිං සමයෙ ධම්මච්චයවිරියපීතිසම්බොජ්ඣකඛිගසමුට්ඨාපනෙන තස්ස පග්ගණ්හනං. සමයෙ චිත්තස්ස නිග්ගණ්හනතාති යස්මිං සමයෙ අච්චාරද්ධවිරියතාදිති උද්ධතං චිත්තං භොති, තස්මිං සමයෙ පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගසමුට්ඨාපනෙන තස්ස නිග්ගණ්හනං. සමයෙ සම්පහංසනතාති යස්මිං සමයෙ චිත්තං පඤ්ඤාපයොගමන්දනය වා උපසම්ප්පාදනාධිගමෙන වා නිරස්සාදං භොති, තස්මිං සමයෙ අට්ඨසංවෙගවත්ථුපච්චවෙක්ඛණෙන සංවෙජෙති. අට්ඨ සංවෙගවත්ථුනි නාම – ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණානි වත්තාරි, අපායදුක්ඛං පඤ්චමං, අතීතෙ වට්ටමූලකං දුක්ඛං, අනාගතෙ වට්ටමූලකං දුක්ඛං, පච්චුප්පන්තෙ ආභාරපරියෙට්ඨිමූලකං දුක්ඛන්ති. රතනත්තයගුණානුස්සරණෙන ව පසාදං ජනෙති. අයං වුච්චති “සමයෙ සම්පහංසනතා”ති.

සමයෙ අජ්ඣුපෙක්ඛනතා නාම යස්මිං සමයෙ සම්මාපටිපත්තිං ආගම්ම අලීනං අනුද්ධතං අනිරස්සාදං ආරම්මණෙ සමප්පවත්තං සමප්ථිපටිපත්තං චිත්තං භොති, තදාස්ස පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු න ඛ්‍යාපාරං ආපජ්ජති සාරථී විය සමප්පවත්තෙසු අස්සෙසු. අයං වුච්චති “සමයෙ අජ්ඣුපෙක්ඛනතා”ති. අසමාහිතපුග්ගලපරිවජ්ජනතා නාම උපචාරං වා අප්පනං වා අප්පත්තානං වික්ඛිත්තචිත්තානං පුග්ගලානං ආරකා පරිවජ්ජනං. සමාහිතපුග්ගලසෙවනතා නාම උපචාරෙන වා අප්පනාය වා සමාහිතචිත්තානං සෙවනා භජනා පයිරුපාසනා. තද්ධිමුත්තතා නාම යානනිසප්පාදීසු සමාධිඋප්පාදනත්ථායෙව නින්තපොණපබ්භාරවිත්තතා. එවඤ්ඤි පටිපජ්ජනො එස උප්පජ්ජති. තස්මා ආදිකම්මිකො කුලපුත්තො ඉමෙහි එකාදසහි කාරණෙහි සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගං සමුට්ඨාපෙන්වා තදෙව ධුරං කත්වා අභිනිවෙසං පට්ඨපෙන්වා අනුක්කමෙන අරහත්තං ගණ්හාති. සො යාච අරහත්තමග්ගා සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගං භාවෙති නාම, එලෙ පත්තෙ භාවිතො නාම භොති.

පඤ්ච ධම්මා උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති – සත්තමජ්ඣන්තතා, සඛ්ඛාරමජ්ඣන්තතා, සත්තසඛ්ඛාරකෙලායනපුග්ගලපරිවජ්ජනතා, සත්තසඛ්ඛාරමජ්ඣන්තපුග්ගලසෙවනතා තද්ධිමුත්තතාති. තත්ථ ද්විභාකාරෙහි සත්තමජ්ඣන්තතං සමුට්ඨාපෙති “ත්ථං අත්තනො කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනොව කම්මෙන ගම්ස්සසි, එසොපි අත්තනො කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනොව කම්මෙන ගම්ස්සති, ත්ථං කං කෙලායසී”ති එවං කම්මස්සකතපච්චවෙක්ඛණෙන ව, “පරමත්ථනො සත්තොයෙව නත්ථී, සො ත්ථං කං කෙලායසී”ති එවං නිස්සත්තපච්චවෙක්ඛණෙන වාති. ද්විභෙවාකාරෙහි සඛ්ඛාරමජ්ඣන්තතං සමුට්ඨාපෙති “ඉදං චීවරං අනුපුබ්බෙන වණ්ණචිකාරඤ්චෙව ජිණ්ණභාවඤ්ච උපගන්ත්වා පාදපුඤ්ජනවොළකං හුත්වා යට්ඨිකොට්ඨා ඡඩ්ඛනීයං භවිස්සති, සචෙ පනස්ස සාමිකො භවෙය්‍යා, නාස්ස එවං විනස්සිතුං දදෙය්‍යා”ති එවං අස්සාමිකභාවපච්චවෙක්ඛණෙන ව, “අනද්ධනීයං ඉදං තාවකාලික”න්ති එවං තාවකාලිකභාවපච්චවෙක්ඛණෙන වාති. යථා ව චීවරෙ, එවං පත්තාදීසුපි යොජනා කාතබ්බා.

සත්තසඛ්ඛාරකෙලායනපුග්ගලපරිවජ්ජනතාති එත්ථ යො පුග්ගලො ගිහී වා අත්තනො පුත්තධිතාදිකෙ, පබ්බජිතො වා අත්තනො අත්තෙවාසිකසමානුපජ්ඣායකාදිකෙ මමායති, සහත්ථෙතෙව නෙසං කෙසච්ඡෙදනාසුචිකම්මචීවරධොවනරජනපත්තපවනාදිති කරොති, මුහුත්තමීපි අපස්සන්තො “අසුකො සාමණෙරො කුහිං, අසුකො දහරො කුහි”න්ති භන්තමිගො විය ඉතො විතො ව ඔලොකෙති, අඤ්ඤෙන කෙසච්ඡෙදනාදිනං අත්ථාය “මුහුත්තං තාව අසුකං පෙසෙථා”ති යාවියමානොපි “අමිහෙපි තං අත්තනො කම්මං න කාරෙම, කුමිහෙ නං ගහෙත්වා කිලම්ස්සථා”ති න දෙති, අයං සත්තකෙලායනො නාම. යො පන චීවරපත්තථාලකකත්තරයට්ඨිආදිති මමායති,

අඤ්ඤාස්ස හත්ථෙත පරාමසිත්තම් න දෙති, තාවකාලිකං යාවිතො “මයම්පි ඉමං ධනායන්තා න පරිභුඤ්ජාම, තුම්හාකං කිං දස්සාමා”ති වදති, අයං සඛිඛාරකෙලායනො නාම.

යො පන තෙසු ද්විසුපි වත්ථුසු මජ්ඣන්තො උදාසීනො, අයං සත්තසඛිඛාරමජ්ඣන්තො නාම. ඉති අයං උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකිංගො ඵචරුපං සත්තසඛිඛාරකෙලායනපුග්ගලං ආරකා පරිවජ්ජෙන්තස්සාපි, සත්තසඛිඛාරමජ්ඣන්තපුග්ගලං සෙවන්තස්සාපි, යානනිසප්පාදිසු තදුප්පාදනත්ථං නින්තපොණපබ්භාරවින්තස්සාපි උප්පජ්ජති. තස්මා ආදිකම්මිකො කුලපුත්තො ඉමෙහි පඤ්චහි කාරණෙහි උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකිංගං සමුට්ඨාපෙන්වා තදෙව ධුරං කත්වා අභිනිවෙසං පට්ඨපෙන්වා අනුක්කමෙන අරහත්තං ගණ්හාති. සො යාච අරහත්තමග්ගා උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකිංගං භාවෙති නාම, ඵලෙ පත්තෙ භාවිතො නාම භොති. ඉති ඉමෙපි සත්ත බොජ්ඣකිංගා ලොකියලොකුත්තරම්ස්සකාච කපීතා.

419. සම්මාදිට්ඨිං භාවෙතීති අට්ඨකිකස්ස මග්ගස්ස ආදිභූතං සම්මාදිට්ඨිං ධූහෙති වඩ්ඪෙති. සෙසපදෙසුපි ඵසෙව නයො. ඵත්ථ පන සම්මාදස්සනලක්ඛණා සම්මාදිට්ඨිං. සම්මාදභිනිතිරොපනලක්ඛණො සම්මාසඬකප්පො. සම්මාපරිග්ගහලක්ඛණා සම්මාවාචා. සම්මාසමුට්ඨාපනලක්ඛණො සම්මාකම්මන්තො. සම්මාවොදාපනලක්ඛණො සම්මාආජීවො. සම්මාපග්ගහලක්ඛණො සම්මාවායාමො. සම්මාඋපට්ඨානලක්ඛණා සම්මාසති. සම්මාසමාධානලක්ඛණො සම්මාසමාධි.

තෙසු එකෙකස්ස තිණි තිණි කිව්වාති භොන්ති. සෙයාථිදං, සම්මාදිට්ඨිං තාව අඤ්ඤෙහිපි අත්තනො පච්චනිකකිලෙසෙහි සද්ධිං මිච්ඡාදිට්ඨිං පජහති, නිරොධං ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ව පස්සති තප්පට්ච්ඡාදකමොභවිධමනවසෙන අසම්මොහතො. සම්මාසඬකප්පාදයොපි තථෙව මිච්ඡාසඬකප්පාදීනි ව පජහන්ති, නිරොධඤ්ච ආරම්මණං කරොන්ති. විසෙසතො පනෙත්ථ සම්මාසඬකප්පො සහජාතධම්මෙ සම්මා අභිනිතිරොපෙති, සම්මාවාචා සම්මා පරිග්ගණ්හාති, සම්මාකම්මන්තො සම්මා සමුට්ඨාපෙති, සම්මාආජීවො සම්මා වොදාපෙති, සම්මාවායාමො සම්මා පග්ගණ්හාති, සම්මාසති සම්මා උපට්ඨාති, සම්මාසමාධි සම්මා පදහති.

අපි වෙසා සම්මාදිට්ඨිං නාම පුබ්බභාගෙ නානාක්ඛණා නානාරම්මණා භොති, මග්ගකාලෙ එකක්ඛණා එකාරම්මණා. කිව්වතො පන දුක්ඛෙ ඤාණන්තිආදීනි චත්තාරි නාමානි ලහති. සම්මාසඬකප්පාදයොපි පුබ්බභාගෙ නානාක්ඛණා නානාරම්මණා භොන්ති, මග්ගකාලෙ එකක්ඛණා එකාරම්මණා. තෙසු සම්මාසඬකප්පො කිව්වතො නෙක්ඛම්මසඬකප්පො අවිහිංසාසඬකප්පො අබ්බාපාදසඬකප්පොති තිණි නාමානි ලහති. සම්මාවාදයො තයො පුබ්බභාගෙ චිරතියොපි භොන්ති වෙනනායොපි, මග්ගක්ඛණෙ පන චිරතියොච. සම්මාවායාමො සම්මාසතීති ඉදම්පි ද්වයං කිව්වතො සම්මප්පධානසතිපට්ඨානවසෙන චත්තාරි නාමානි ලහති. සම්මාසමාධි පන පුබ්බභාගෙපි මග්ගක්ඛණෙපි සම්මාසමාධියෙව.

ඉති ඉමෙසු අට්ඨසු ධම්මෙසු හගවතා නිබ්බානාධිගමාය පටිපත්තස්ස යොගිතො බහුකාරත්තා පඨමං සම්මාදිට්ඨිං දෙසිතා. අයඤ්ඤි “පඤ්ඤාපජ්ජෙතො පඤ්ඤාසත්ථ”න්ති (ධ. ස. 16, 20, 29, 34) ව චුත්තා. තස්මා ඵතාය පුබ්බභාගෙ විපස්සනාඤාණසඬ්ඛාතාය සම්මාදිට්ඨියා අවිජ්ජන්ධකාරං විධම්ත්වා කිලෙසවොරෙ සාතෙන්තො ඛෙමෙන යොගාවචරො නිබ්බානං පාපුණාති. තෙන චුත්තං – “නිබ්බානාධිගමාය පටිපත්තස්ස යොගිතො බහුකාරත්තා පඨමං සම්මාදිට්ඨිං දෙසිතා”ති.

සම්මාසඬකප්පො පන තස්සා බහුකාරො, තස්මා තදනන්තරං චුත්තො. යථා හි හෙරඤ්ඤිකො හත්ථෙත පරිවත්තෙන්වා පරිවත්තෙන්වා චක්ඛුතා කභාපණං ඔලොකෙන්තො ‘අයං කුටො, අයං ඡෙකො’ති ජානාති, ඵචං යොගාවචරොපි පුබ්බභාගෙ විතක්කෙන විතක්කෙන්වා විතක්කෙන්වා විපස්සනාපඤ්ඤාය ඔලොකයමානො “ඉමෙ ධම්මා කාමාවචරා, ඉමෙ ධම්මා රූපාවචරාදයො”ති ජානාති. යථා වා පන පුරිසෙන කොටියං ගහෙන්වා පරිවත්තෙන්වා පරිවත්තෙන්වා දින්තං මහාරුක්ඛං තච්ඡකො වාසියා තච්ඡෙන්වා කම්මෙ උපනෙති, ඵචං විතක්කෙන විතක්කෙන්වා විතක්කෙන්වා දින්තධම්මෙ යොගාවචරො පඤ්ඤාය “ඉමෙ ධම්මා කාමාවචරා, ඉමෙ ධම්මා රූපාවචරා”තිආදිනා නයෙන පරිච්ඡින්නෙන්වා කම්මෙ උපනෙති. තෙන චුත්තං – “සම්මාසඬකප්පො පන තස්සා බහුකාරො, තස්මා තදනන්තරං චුත්තො”ති.

ස්වායං යථා සම්මාදිට්ඨියා, ඵචං සම්මාවාචායපි උපකාරකො. යථාහ – “පුබ්බෙ බො, ගහපති, විතක්කෙන්වා විචාරෙන්වා පච්ඡා වාචං භින්දති”ති (ම. නි. 1.463). තස්මා තදනන්තරං සම්මාවාචා චුත්තා.

යස්මා පන ඉදඤ්චිදඤ්ච කරිස්සාමාති පඨමං වාචාය සංවිදහිත්වා ලොකෙ කම්මන්තෙ පයොජෙන්ති, තස්මා වාචා කායකම්මස්ස උපකාරිකාති සම්මාවාචාය අනන්තරං සම්මාකම්මන්තො චුත්තො.

චතුබ්බිධං පන චච්චිවරිතං, තිව්ධං කායදුච්චරිතං පභාය උභයසුචරිතං පුරෙන්නස්සෙව යස්මා ආජීවට්ඨමකසීලං පුරෙති, න ඉතරස්ස. තස්මා තදුභයානන්තරං සම්මාආජීවො චුත්තො.

එවං සුද්ධාජීවෙන “පරිසුද්ධො මෙ ආජීවො”ති එත්තාවතා පරිනොසං කත්වා සුත්තප්පමත්තෙන විහරිතුං න යුත්තං, අථ ඛො සබ්බදුරියාපටෙසු ඉදං වීරියමාරහිතබ්බන්ති දස්සෙතුං තදනන්තරං සම්මාචායාමො චුත්තො.

තතො ආරද්ධවීරියෙනාපි කායාදිසු චතුසු චත්ථුසු සති සුපට්ඨිතා කාතබ්බාති දස්සනත්ථං තදනන්තරං සම්මාසති දෙසිතා.

යස්මා පන එවං සුපට්ඨිතා සති සමාධිස්ස උපකාරානුපකාරානං ධම්මානං ගතියො සමන්වෙසින්වා පහොති එකත්තාරම්මණෙ විත්තං සමාධෙතුං, තස්මා සම්මාසති යා අනන්තරං සම්මාසමාධි දෙසිතොති වෙදිතබ්බො. ඉති අයම්පි අට්ඨංගිකො මග්ගො ලොකියලොකුත්තරම්සකොව කටීතො.

427. අප්ඤ්ඤානං රූපසඤ්ඤානි ආදිසු අප්ඤ්ඤානරූපෙ පරිකම්මවසෙන අප්ඤ්ඤානං රූපසඤ්ඤා නාම හොති. අප්ඤ්ඤානඤ්ඤා නිලපරිකම්මං කරොන්තො කෙසෙ වා පිත්තෙ වා අක්ඛිතාරකාය වා කරොති, පිතපරිකම්මං කරොන්තො මෙදෙ වා ඡවියා වා හත්ථපාදතලෙසු වා අක්ඛිතං පිතකට්ඨානෙ වා කරොති, ලොහිතපරිකම්මං කරොන්තො මංසෙ වා ලොහිතෙ වා ජිව්භාය වා අක්ඛිතං රත්තට්ඨානෙ වා කරොති, ඔදාතපරිකම්මං කරොන්තො අට්ඨමිති වා දන්තෙ වා නබෙ වා අක්ඛිතං සෙතට්ඨානෙ වා කරොති. තං පන සුනීලං සුපිතං සුලොහිතකං සුඔදාතකං න හොති, අවිසුද්ධමෙව හොති.

එකො බහිද්ධා රූපානි පස්සති යස්සෙවං පරිකම්මං අප්ඤ්ඤානං උප්පන්නං හොති, නිමිත්තං පන බහිද්ධා. සො එවං අප්ඤ්ඤානං පරිකම්මස්ස බහිද්ධා ව අප්පනාය වසෙන “අප්ඤ්ඤානං රූපසඤ්ඤා එකො බහිද්ධා රූපානි පස්සති”ති චුච්චති. පරිත්තානීති අට්ඨංගිකානි. සුවණ්ණදුබ්බණ්ණානීති සුවණ්ණානි වා හොන්ති දුබ්බණ්ණානි වා, පරිත්තවසෙනෙව ඉදං අභිභායනනං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. තානි අභිභුයානානි යථා නාම සම්පන්නගහණකො කට්ඨජුමත්තං හත්තං ලභින්වා “කිං එත්ථ භුඤ්ජිතබ්බං අත්ථී”ති සංකප්පිතවිතා එකකලලමෙව කරොති, එවමෙව ඤාණුත්තරො පුග්ගලො විසද්ඤාණො “කිං එත්ථ පරිත්තකෙ ආරම්මණෙ සමාපජ්ජිතබ්බං අත්ථී, නායං මම භාරො”ති තානි රූපානි අභිභවින්වා සමාපජ්ජති, සහ නිමිත්තභූපාදෙනෙවෙත්ථ අප්පනං පාපෙතීති අත්ථො. ඡානාමි පස්සාමිති ඉමිනා පනස්ස ආහොගො කටීතො. සො ව ඛො සමාපත්තිතො චුට්ඨිතස්ස, න අන්තොසමාපත්තියං. එවංසඤ්ඤා හොතිති ආහොගසඤ්ඤායපි ඤානසඤ්ඤායපි එවංසඤ්ඤා හොති. අභිභවසඤ්ඤා හිස්ස අන්තොසමාපත්තියම්පි අත්ථී, ආහොගසඤ්ඤා පන සමාපත්තිතො චුට්ඨිතස්සෙව.

අප්පමාණානීති වඩ්ඪිතප්පමාණානි, මහන්තානීති අත්ථො. අභිභුයානානි එත්ථ පන යථා මහග්ගසො පුරිසො එකං හත්තවඩ්ඪිතකං ලභින්වා “අඤ්ඤම්පි හොතු, කිං එතං මය්හං කරිස්සති”ති තං න මහන්තතො පස්සති, එවමෙව ඤාණුත්තරො පුග්ගලො විසද්ඤාණො “කිං එත්ථ සමාපජ්ජිතබ්බං, නයිදං අප්පමාණං, න මය්හං විත්තකග්ගතාකරණෙ භාරො අත්ථී”ති තානි අභිභවින්වා සමාපජ්ජති, සහ නිමිත්තභූපාදෙනෙවෙත්ථ අප්පනං පාපෙතීති අත්ථො.

අප්ඤ්ඤානං අරූපසඤ්ඤානි අලාභිතාය වා අනත්ථිකතාය වා අප්ඤ්ඤානරූපෙ පරිකම්මසඤ්ඤාචරහිතො.

බහිද්ධා රූපානි පස්සති යස්ස පරිකම්මම්පි නිමිත්තම්පි බහිද්ධාව උප්පන්නං, සො එවං බහිද්ධා පරිකම්මස්ස වෙව අප්පනාය ව වසෙන “අප්ඤ්ඤානං අරූපසඤ්ඤා එකොව බහිද්ධා රූපානි පස්සති”ති චුච්චති. සෙසමෙත්ථ චතුත්ථඅභිභායනනෙ චුත්තන්තයමෙව. ඉමෙසු පන චතුසු පරිත්තං විතක්කවර්තවසෙන ආගතං, අප්පමාණං මොහවර්තවසෙන, සුවණ්ණං දොසවර්තවසෙන, දුබ්බණ්ණං රාගවර්තවසෙන . එතෙසඤ්ඤානි එතානි සප්පායානි, සා ව නෙසං සප්පායනා විත්ථාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ වරියනිද්දෙසෙ චුත්තා.

පඤ්චමඅභිභායනනාදිසු නිලානීති සබ්බසංඝගාහකවසෙන චුත්තං. නිලවණ්ණානීති වණ්ණවසෙන. නිලනිදස්සනානීති නිදස්සනවසෙන, අපඤ්ඤායමානවිචාරානි අසම්භින්නවණ්ණානි එකනිලානෙව හුත්වා දිස්සන්තීති චුත්තං හොති. නිලනිභාසානීති ඉදං පන ඔභාසවසෙන චුත්තං, නිලොභාසානි නිලප්පභායුත්තානීති අත්ථො. එතෙන නෙසං සුවිසුද්ධතං දස්සෙති. විසුද්ධවණ්ණවසෙනෙව හි ඉමානි චත්තාරි අභිභායනනානි චුත්තානි. “නිලකසිණං ගණ්හන්තො නිලස්මිං නිමිත්තං ගණ්හානි පුප්ඵස්මිං වා චත්ථස්මිං වා වණ්ණධාතුයා වා”තිආදිකං පනෙත්ථ කසිණකරණඤ්ච පරිකම්මඤ්ච අප්පනාවිධානඤ්ච සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරතො චුත්තමෙව. ඉමානි පන අට්ඨ අභිභායනනප්ඤ්ඤානානි වට්ඨානිපි හොන්ති වට්ඨපාදකානිපි විපස්සනාපාදකානිපි දිට්ඨමම්මසුබ්බාරානිපි අභිඤ්ඤාපාදකානිපි නිරොධපාදකානිපි, ලොකියානෙව පන න ලොකුත්තරානීති වෙදිතබ්බානි.

435. රූපි රූපානි පස්සති එත්ථ අප්ඤ්ඤානං කෙසාදිසු නිලකසිණාදිසු නිලකසිණාදිවසෙන උප්පාදිතං රූපජ්ඣානං රූපං, තං අස්ස අත්ථීති රූපි. බහිද්ධා රූපානි පස්සති බහිද්ධාපි නිලකසිණාදීනි රූපානි ඤානවක්ඛුනා පස්සති. ඉමිනා අප්ඤ්ඤානබහිද්ධාවත්ථුකෙසු කසිණෙසු උප්පාදිතප්ඣානස්ස පුග්ගලස්ස චත්තාරිපි රූපාවචරප්ඣානානි දස්සිතානි . අප්ඤ්ඤානං අරූපසඤ්ඤානි අප්ඤ්ඤානං න රූපසඤ්ඤා, අත්තතො කෙසාදිසු

අනුප්පාදිතරූපාවචරජ්ඣානෝති අත්ථො. ඉමිනා බහිද්ධාපරිකම්මං කත්වා බහිද්ධාව උප්පාදිතජ්ඣානස්ස පුග්ගලස්ස රූපාවචරජ්ඣානානි දස්සිනානි.

සුභන්තවෙව අධිමුත්තො හොතීති ඉමිනා සුවිසුද්ධෙසු නිලාදීසු වණ්ණකසිණෙසු ඥානානි දස්සිනානි. තත්ථ කිඤ්චාපි අන්තොප්පජනායං සුභන්ති ආහොගො නත්ථි, යො පන විසුද්ධං සුභං කසිණාරම්මණං කත්වා විහරති, සො යස්මා “සුභන්ති අධිමුත්තො හොතී”ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති, තස්මා එවං දෙසනා කතා. පටිසම්භිදාමග්ගෙ පන “කථං සුභන්තවෙව අධිමුත්තො හොතීති විමොක්ඛො – ඉධ භික්ඛු මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති... පෙ.... මෙත්තාය භාවිතත්තා සත්තා අප්පටික්කුලා හොන්ති. කරුණාසහගතෙන...පෙ.... මුදිතාසහගතෙන...පෙ.... උපෙක්ඛාසහගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති...පෙ.... උපෙක්ඛාය භාවිතත්තා සත්තා අප්පටික්කුලා හොන්ති. එවං සුභන්තවෙව අධිමුත්තො හොතීති විමොක්ඛො”ති (පටි. ම. 1.212) වුත්තං. සබ්බසො රූපසඤ්ඤානන්තිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තමෙව.

443. පට්ඨකසිණං භාවෙතීති එත්ථ පන සකලට්ඨෙත කසිණං, පට්ඨි එව කසිණං පට්ඨකසිණං. පරිකම්මපට්ටියාපි උග්ගහනිමිත්තස්සාපි පටිභාගනිමිත්තස්සාපි තං නිමිත්තං ආරම්මණං කත්වා උප්පන්නජ්ඣානස්සාපි එතං අධිවචනං. ඉධ පන පට්ඨකසිණාරම්මණං ඥානං අධිප්පෙතං. තං හෙස භාවෙති. ආපොකසිණාදීසුපි එසෙව නයො.

ඉමානි පන කසිණානි භාවෙන්තෙන සීලානි සොධෙත්වා පරිසුද්ධසීලෙ පතිට්ඨිතෙන ය්වාස්ස දසසු පලිබොධෙසු පලිබොධො අත්ථි, තං උපච්ඡින්නිත්වා කම්මට්ඨානදායකං කල්‍යාණමිත්තං උපසඬකම්මිත්වා අත්තනො වරියානුකූලවසෙන යං යස්ස සප්පායං, තං තෙන ගහෙන්වා කසිණභාවනාය අනුරූපං විහාරං පභාය අනුරූපෙ විහරන්තෙන බුද්දකපලිබොධුපච්ඡෙදං කත්වා සබ්බං භාවනාවිධානං අපරිභාපෙන්තෙන භාවෙතබ්බානි. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, චිත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.38 ආදයො) වුත්තො. කෙවලඤ්ඤි තත්ථ විඤ්ඤාණකසිණං නාගතං, තං අත්ථනො ආකාසකසිණෙ පවත්තවිඤ්ඤාණං. තඤ්ච බො ආරම්මණවසෙන වුත්තං, න සමාපත්තිවසෙන. තඤ්ඤි අනන්තං විඤ්ඤාණන්ති ආරම්මණං කත්වා එස විඤ්ඤාණඤ්චායතනසමාපත්තිං භාවෙන්තො විඤ්ඤාණකසිණං භාවෙතීති වුව්වති. ඉමානිපි දස කසිණානි වට්ටානිපි හොන්ති වට්ටපාදකානිපි විපස්සනාපාදකානිපි දිට්ඨධම්මසුබ්බාරත්ථානිපි අභිඤ්ඤාපාදකානිපි නිරොධපාදකානිපි, ලොකියානෙව පන න ලොකුත්තරානිති.

453. අසුභසඤ්ඤං භාවෙතීති අසුභසඤ්ඤා වුව්වති උද්ධුමානකාදීසු දසසු ආරම්මණෙසු උප්පන්නා පට්ඨජ්ඣානසහගතා සඤ්ඤා, තං භාවෙති බුහෙති වඩ්ඪෙති, අනුප්පන්නං උප්පාදෙති, උප්පන්නං අනුරක්ඛතීති අත්ථො. දසන්නං පන අසුභානං භාවනානයො සබ්බො විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.102 ආදයො) චිත්ථාරිතොයෙව . මරණසඤ්ඤං භාවෙතීති සම්මුතිමරණං, ඛණිකමරණං, සමුව්ඡෙදමරණන්ති තිවිධම්පි මරණං ආරම්මණං කත්වා උප්පජ්ජනකසඤ්ඤං භාවෙති, අනුප්පන්නං උප්පාදෙති, උප්පන්නං අනුරක්ඛතීති අත්ථො. හෙට්ඨා වුත්තලක්ඛණා වා මරණස්සතියෙව ඉධ මරණසඤ්ඤාති වුත්තා, තං භාවෙති උප්පාදෙති වඩ්ඪෙතිති අත්ථො. භාවනානයො පනස්සා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.167 ආදයො) චිත්ථාරිතොයෙව. ආභාරෙ පටිකූලසඤ්ඤං භාවෙතීති අසිතපිතාදිහෙදෙ කබලීකාරෙ ආභාරෙ ගමනපටිකූලාදීනි නව පටිකූලානි පච්චචෙක්ඛන්තස්ස උප්පජ්ජනකසඤ්ඤං භාවෙති, උප්පාදෙති වඩ්ඪෙතිති අත්ථො. තස්සාපි භාවනානයො විසුද්ධිමග්ගෙ චිත්ථාරිතොයෙව. සබ්බලොකෙ අනභිරතීසඤ්ඤං භාවෙතීති සබ්බස්මිම්පි තෙධාතුකෙ ලොකෙ අනභිරතීසඤ්ඤං උක්කණ්ඨිතසඤ්ඤං භාවෙතීති අත්ථො. අනිච්චසඤ්ඤං භාවෙතීති පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං උදයබ්බයඤ්ඤාථත්තපරිග්ගාහිකං පඤ්චසු බන්ධෙසු අනිච්චන්ති උප්පජ්ජනකසඤ්ඤං භාවෙති. අනිච්චෙ දුක්ඛසඤ්ඤං භාවෙතීති අනිච්චෙ බන්ධපඤ්චකෙ පටිපිළනසඬබ්බාතදුක්ඛලක්ඛණපරිග්ගාහිකං දුක්ඛන්ති උප්පජ්ජනකසඤ්ඤං භාවෙති. දුක්ඛෙ අනත්තසඤ්ඤං භාවෙතීති පටිපිළනට්ඨෙත දුක්ඛෙ බන්ධපඤ්චකෙ අවසවත්තනාකාරසඬබ්බාතඅනත්තලක්ඛණපරිග්ගාහිකං අනත්තානි උප්පජ්ජනකසඤ්ඤං භාවෙති. පභානසඤ්ඤං භාවෙතීති පඤ්චවිධං පභානං ආරම්මණං කත්වා උප්පජ්ජනකසඤ්ඤං භාවෙති. විරාගසඤ්ඤං භාවෙතීති පඤ්චවිධමෙව විරාගං ආරම්මණං කත්වා උප්පජ්ජනකසඤ්ඤං භාවෙති. නිරොධසඤ්ඤං භාවෙතීති සඬබ්බාරනිරොධං ආරම්මණං කත්වා උප්පජ්ජනකසඤ්ඤං භාවෙති. නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා උප්පජ්ජනකසඤ්ඤාන්තිපි වදන්ති. එත්ථ ව සබ්බලොකෙ අනභිරතසඤ්ඤා, අනිච්චසඤ්ඤා, අනිච්චෙ දුක්ඛසඤ්ඤානි ඉමානි තීභි සඤ්ඤාහි බලව්විපස්සනා කමීතා. පුන අනිච්චසඤ්ඤං භාවෙතීතිආදිකාහි දසහි සඤ්ඤාහි විපස්සනාසමාරම්භොව කමීතො.

473. බුද්ධානුස්සතින්තිආදීනි වුත්තත්ථානෙව.

483. පට්ඨජ්ඣානසහගතන්ති පට්ඨජ්ඣානෙන සද්ධිං ගතං පවත්තං, පට්ඨජ්ඣානසම්පයුත්තන්ති අත්ථො. සද්ධිත්ථියං භාවෙතීති පට්ඨජ්ඣානසහගතං කත්වා සද්ධිත්ථියං භාවෙති බුහෙති වඩ්ඪෙති. එස නයො සබ්බත්ථ.

අපරඅච්ඡරාසඬ්ඝාතවග්ගවණ්ණනා.

19. කායගතාසතිවග්ගවණ්ණනා

563. වෙනසා ඵුටොති එත්ථ දුට්ඨං ඵරණං ආපොඵරණඤ්ච දිබ්බවක්ඛුඵරණඤ්ච. තත්ථ ආපොකසිණං සමාපජ්ජිත්වා ආපෙන ඵරණං ආපොඵරණං නාම. එවං ඵුටෙපි මහාසමුද්දෙ සබ්බා සමුද්දඬුගමා කුන්තදියො අන්තොගධාව භොන්ති. ආලොකං පන වඩ්ඪෙත්වා දිබ්බවක්ඛුනා සකලසමුද්දදස්සනං දිබ්බවක්ඛුඵරණං නාම. එවං ඵුටෙපි මහාසමුද්දෙ සබ්බා මහාසමුද්දඬුගමා කුන්තදියො අන්තොගධාව භොන්ති. අන්තොගධා තස්සාති තස්ස භික්ඛුනො භාවනාය අබ්භන්තරගතාව භොන්ති. විජ්ජාභාගියාති එත්ථ සම්පයොගවසෙන විජ්ජං හජන්තිති විජ්ජාභාගියා, විජ්ජාභාගෙ විජ්ජාකොට්ඨාසෙ වත්තන්තිති විජ්ජාභාගියා. තත්ථ විපස්සනාඤ්ඤාණං මනොමයිද්ධි ඡ අභිඤ්ඤාති අට්ඨ විජ්ජා, පුරිමෙන අත්ථෙත තාභි සම්පයුත්තධම්මාපි විජ්ජාභාගියා. පච්ඡිමෙන අත්ථෙත තාසු යා කාවි එකා විජ්ජා විජ්ජා, සෙසා විජ්ජාභාගියාති එවං විජ්ජාපි විජ්ජාසම්පයුත්තධම්මාපි විජ්ජාභාගියාතෙව වෙදිතබ්බා.

564. මහතො සංවෙගායාති මහත්තස්ස සංවෙගස්ස අත්ථාය. උපරිපද්දවයෙපි එසෙව නයො. එත්ථ ව මහාසංවෙගො නාම විපස්සනා, මහාඅත්ථො නාම වත්තාරො මග්ගා, මහායොගක්ඛෙමො නාම වත්තාරි සාමඤ්ඤඵලාති. අථ වා මහාසංවෙගො නාම සහ විපස්සනාය මග්ගො, මහාඅත්ථො නාම වත්තාරි සාමඤ්ඤඵලාති, මහායොගක්ඛෙමො නාම නිබ්බානං. සතිසම්පජ්ඤාඤායාති සතියා ව ඤාණස්ස ව අත්ථාය. ඤාණදස්සනපටිලාභායාති දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණාය. දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරායාති ඉමස්මිංයෙව පච්චක්ඛෙ අත්තභාවෙ සුඛවිහාරත්ථාය. විජ්ජාවිමුත්තිඵලසච්ඡිකිරියායාති විජ්ජාවිමුත්තිනං ඵලස්ස පච්චවෙක්ඛකරණත්ථාය. එත්ථ ව විජ්ජාති මග්ගපඤ්ඤා, විමුත්තිති තංසම්පයුත්තා සෙසධම්මා. තෙසං ඵලං නාම අරහත්තඵලං, තස්ස සච්ඡිකිරියායාති අත්ථො.

571. කායොපි පස්සම්භතීති නාමකායොපි කරජකායොපි පස්සම්භති, චූපසන්තදරථො භොති. විතක්කවිචාරාපීති එතෙ ධම්මා දුතියජ්ඣානෙන චූපසම්මන්ති නාම, ඉධ පන ඔළාරිකචූපසමං සන්ධාය චුත්තං. කෙවලාති සකලා, සබ්බෙ නිරවසෙසාති අත්ථො. විජ්ජාභාගියාති විජ්ජාකොට්ඨාසියා, තෙ භෙට්ඨා විහජිත්වා දස්සිතාව.

574. අවිජ්ජා පභීයතීති අට්ඨසු යානෙසු වට්ටමුලකං බහලන්ධකාරං මහාතමං අඤ්ඤාණං පභීයති. විජ්ජා උජ්ජජ්ජතීති අරහත්තමග්ගවිජ්ජා උජ්ජජ්ජති. අස්මිමානො පභීයතීති අස්මිති නවවිධො මානො පභීයති. අනුසයාති සත්ත අනුසයා. සංයොජනාතීති දස සංයොජනාති.

575. පඤ්ඤාපහෙදායාති පඤ්ඤාය පහෙදගමනත්ථං. අනුපාදාපරිනිබ්බානායාති අපච්චයපරිනිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියත්ථාය.

576. අනෙකධාතූපට්ඨෙධො භොතීති අට්ඨාරසන්තං ධාතූනං ලක්ඛණපට්ඨෙධො භොති. නානාධාතූපට්ඨෙධො භොතීති තාසංයෙව අට්ඨාරසන්තං ධාතූනං නානාභාවෙන ලක්ඛණපට්ඨෙධො භොති. අනෙකධාතූපට්ඨෙධො භොතීති ඉමිනා ධාතූහෙදඤ්ඤාණං කථිතං. ධාතූපහෙදඤ්ඤාණං නාම “ඉමාය ධාතූයා උස්සන්තාය ඉදං නාම භොති”ති ජානනපඤ්ඤා. තං පනෙතං ධාතූහෙදඤ්ඤාණං න සබ්බෙසං භොති, බුද්ධානමෙව නිජ්ජදෙසං භොති. තං සම්මාසම්බුද්ධෙන සබ්බෙසො න කථිතං. කස්මා? තස්මිං කථිතෙ අත්ථො නත්ථිති.

584. පඤ්ඤාපටිලාභායාතිආදීති සොළස පදානි පටිසම්භිදාමග්ගෙ “සජ්ජුරිසසංසෙවො, සද්ධම්මසවනං, යොනිසොමනසිකාරො, ධම්මානුධම්මපට්ඨපත්ති. ඉමෙ බො, භික්ඛවෙ, වත්තාරො ධම්මා භාවිතා බහුලිකතා පඤ්ඤාපටිලාභාය සංවත්තන්ති ...පෙ.... නිබ්බෙධිකපඤ්ඤාය සංවත්තන්ති”ති එවං මානිකං යංපෙත්වා විත්ථාරිතානෙව. චුත්තඤ්ඤෙතං (පටි. ම. 3.4) –

පඤ්ඤාපටිලාභාය සංවත්තන්තිති. “කතමො පඤ්ඤාපටිලාභො? චතුත්තං මග්ගඤ්ඤාණානං, චතුත්තං ඵලඤ්ඤාණානං, චතුත්තං පටිසම්භිදාඤ්ඤාණානං, ඡන්තං අභිඤ්ඤාඤ්ඤාණානං, තෙසත්තතීනං ඤාණානං, සත්තසත්තතීනං ඤාණානං ලාභො පටිලාභො පත්තිසම්පත්ති එස්සනා සච්ඡිකිරියා උපසම්පදා, පඤ්ඤාපටිලාභාය සංවත්තන්තිති අයං පඤ්ඤාපටිලාභො.

පඤ්ඤාචුද්ධියා සංවත්තන්තිති. “කතමා පඤ්ඤාචුද්ධි? සත්තන්තඤ්ච සෙක්ඛානං පුච්ඡ්ජනකල්‍යාණකස්ස ව පඤ්ඤා වඩ්ඪති, අරහතො පඤ්ඤා වඩ්ඪිතවඩ්ඪනා, පඤ්ඤාචුද්ධියා සංවත්තන්තිති අයං පඤ්ඤාචුද්ධි.

පඤ්ඤාවෙපුල්ලාය සංවත්තන්තිති. “කතමං පඤ්ඤාවෙපුල්ලං? සත්තන්තඤ්ච සෙක්ඛානං පුච්ඡ්ජනකල්‍යාණකස්ස ව පඤ්ඤා වෙපුල්ලං ගච්ඡති, අරහතො පඤ්ඤා වෙපුල්ලං ගතා, පඤ්ඤාවෙපුල්ලාය සංවත්තන්තිති ඉදං පඤ්ඤාවෙපුල්ලං.

මහාපඤ්ඤායාය සංවත්තන්තිති. “කතමා මහාපඤ්ඤා? මහත්තෙ අත්ථෙ පරිගණ්භාතීති මහාපඤ්ඤා, මහත්තෙ ධම්මෙ...පෙ.... මහත්තා නිරුත්තියො, මහත්තානි පටිභානානි, මහත්තෙ සීලක්ඛන්ධෙ, මහත්තෙ

සමාධිපක්ෂයා විමුක්ති විමුක්ති කොණදස්සනක් බන්ධෙ, මහන්තානි ධානාට්ඨානානි, මහන්තා විහාරසමාපත්තියො, මහන්තානි අරියසච්චානි, මහන්තෙ සතිපට්ඨානෙ, සම්මප්පධානෙ, ඉද්ධිපාදෙ, මහන්තානි ඉන්ද්‍රියානි, මහන්තානි බලානි, මහන්තෙ බොජ්ඣංගිගෙ, මහන්තෙ අරියමග්ගෙ, මහන්තානි සාමක්ඛ්‍යාපථානි, මහාභික්ඛ්‍යායො, මහන්තං පරමත්ථං නිබ්බානං පරිගණ්භානීති මහාපක්ෂයා, මහාපක්ෂයාය සංවත්තන්තීති අයං මහාපක්ෂයා.

පුටුපක්ෂයාය සංවත්තන්තීති. “කතමා පුටුපක්ෂයා? පුටු නානාක්ඛන්ධෙසු කොණං පවත්තනීති පුටුපක්ෂයා. පුටු නානාධාතුසු, පුටු නානාආයතනෙසු, පුටු නානාපට්ඨවසමුප්පාදෙසු, පුටු නානාසුක්ඛකමනුපලබ්භෙසු, පුටු නානාඅත්ථෙසු, ධම්මෙසු, නිරුත්තීසු, පටිභානෙසු, පුටු නානාසීලක්ඛන්ධෙසු, සමාධිපක්ෂයා විමුක්ති විමුක්ති කොණදස්සනක් බන්ධෙසු, පුටු නානාධානාට්ඨානෙසු, පුටු නානා විහාරසමාපත්තීසු, පුටු නානා අරියසච්චෙසු, පුටු නානා සතිපට්ඨානෙසු, සම්මප්පධානෙසු, ඉද්ධිපාදෙසු, ඉන්ද්‍රියෙසු, බලෙසු, බොජ්ඣංගිගෙසු, පුටු නානා අරියමග්ගෙසු, පුටු නානා සාමක්ඛ්‍යාපථෙසු, පුටු නානා අභික්ඛ්‍යාසු කොණං පවත්තනීති පුටුපක්ෂයා. පුටු නානා ජනසාධාරණ ධම්මෙ සමතික්කම්ම පරමත්ථෙ නිබ්බානෙ කොණං පවත්තනීති පුටුපක්ෂයා. පුටුපක්ෂයාය සංවත්තන්තීති අයං පුටුපක්ෂයා.

විපුලපක්ෂයාය සංවත්තන්තීති. “කතමා විපුලපක්ෂයා? විපුලෙ අත්ථෙ පරිගණ්භානීති විපුලපක්ෂයා...පෙ.... විපුලං පරමත්ථං නිබ්බානං පරිගණ්භානීති විපුලපක්ෂයා, විපුලපක්ෂයාය සංවත්තන්තීති අයං විපුලපක්ෂයා.

ගම්භීරපක්ෂයාය සංවත්තන්තීති. “කතමා ගම්භීරපක්ෂයා? ගම්භීරෙසු බන්ධෙසු කොණං පවත්තනීති ගම්භීරපක්ෂයා. පුටුපක්ෂයාසදිසො චිත්ථාරො. ගම්භීරෙ පරමත්ථෙ නිබ්බානෙ කොණං පවත්තනීති ගම්භීරපක්ෂයා, ගම්භීරපක්ෂයාය සංවත්තන්තීති අයං ගම්භීරපක්ෂයා.

අසාමන්තපක්ෂයාය සංවත්තන්තීති. “කතමා අසාමන්තපක්ෂයා? යස්ස පුග්ගලස්ස අත්ථවචන්ථානතො අත්ථපට්ඨසම්භිදා අධිගතා භොති සච්ඡිකතා ඵස්සිතා පක්ඛයා. ධම්මනිරුත්තීපටිභානවචන්ථානතො පටිභානපට්ඨසම්භිදා අධිගතා භොති සච්ඡිකතා ඵස්සිතා පක්ඛයා, තස්ස අත්ථෙ ව ධම්මෙ ව නිරුත්තියා ව පටිභානෙ ව න අක්ඛයො කොචි සක්කොති අභිසම්භවිතුං, අනභිසම්භවතියො ව සො අක්ඛයොති අසාමන්තපක්ඛයො.

පුටුප්පනකල්‍යාණකස්ස පක්ඛයා අට්ඨමකස්ස පක්ඛයාය දුරෙ විදුරෙ සුවිදුරෙ න සන්තිකෙ න සාමන්තා, පුටුප්පනකල්‍යාණකං උපාදාය අට්ඨමකො අසාමන්තපක්ඛයො. අට්ඨමකස්ස පක්ඛයා සොනාපන්තස්ස පක්ඛයාය දුරෙ...පෙ.... අට්ඨමකං උපාදාය සොනාපන්තො අසාමන්තපක්ඛයො. සොනාපන්තස්ස පක්ඛයා සකදාගාමීස්ස පක්ඛයාය. සකදාගාමීස්ස පක්ඛයා අනාගාමීස්ස පක්ඛයාය. අනාගාමීස්ස පක්ඛයා අරහතො පක්ඛයාය. අරහතො පක්ඛයා පච්චෙකඛ්ඛද්ධස්ස පක්ඛයාය දුරෙ විදුරෙ සුවිදුරෙ න සන්තිකෙ න සාමන්තා, අරහන්තං උපාදාය පච්චෙකඛ්ඛද්ධො අසාමන්තපක්ඛයො. පච්චෙකඛ්ඛද්ධක්ඛ්ඛද්ධෙසු උපාදාය තථාගතො අරහං සම්මාසම්ඛ්ඛද්ධො අග්ගො අසාමන්තපක්ඛයො.

පක්ඛයාපහෙදකුසලො පභින්නකොණො...පෙ.... තෙ පක්ඛං අභිසංඛරිත්ථා අභිසංඛරිත්ථා තථාගතං උපසංඛිකම්ඛ්ඛා පුච්ඡන්ති ගුල්භානි ව පටිච්ඡන්තානි ව, කථිතා විසජ්ජිතා ව තෙ පක්ඛා භගවතා භොන්ති නිද්දිට්ඨකාරණා, උපක්ඛින්නකා ව තෙ භගවතා සම්පජ්ජන්ති. අථ බො භගවා තත්ථ අතිරොචති යදිදං පක්ඛයායාති අග්ගො අසාමන්තපක්ඛයො, අසාමන්තපක්ඛයාය සංවත්තන්තීති අයං අසාමන්තපක්ඛයො.

භූරිපක්ෂයාය සංවත්තන්තීති. “කතමා භූරිපක්ෂයා? රාගං අභිභුයානීති භූරිපක්ෂයා, අභිභවිතානි භූරිපක්ෂයා. දොසං, මොහං, කොඨං, උපනාහං, මක්ඛං, පලාසං, ඉස්සං, මච්ඡරියං, මායං, සායොයාං, ථම්භං, සාරම්භං, මානං, අතිමානං, මදං, පමාදං, සබ්බෙ කිලෙසෙ, සබ්බෙ දුච්චරිතෙ, සබ්බෙ අභිසංඛාරො, සබ්බෙ භවගාමිකම්මෙ අභිභුයානීති භූරිපක්ෂයා, අභිභවිතානි භූරිපක්ෂයා. රාගො අරි, තං අරිං මද්දනිපක්ඛයානි භූරිපක්ෂයා, දොසො, මොහො...පෙ.... සබ්බෙ භවගාමිකම්මො අරි, තං අරිං මද්දනිපක්ඛයානි භූරිපක්ෂයා. භූරි වූච්චති පථවී, තාය පථවිසමාය චිත්ථතාය විපුලාය පක්ඛයාය සමන්තාගතොති භූරිපක්ඛයො. අපිච්ච පක්ඛයාය එතං අධිච්චනං භූරි මෙධා පරිණායිකානි, භූරිපක්ඛයාය සංවත්තන්තීති අයං භූරිපක්ඛයා.

පක්ඛයාබාහුල්ලාය සංවත්තන්තීති. “කතමං පක්ඛයාබාහුල්ලං? ඉධෙකච්චො පක්ඛයාගරුකො භොති පක්ඛයාවරිතො පක්ඛයාසයො පක්ඛයාධිමුත්තො පක්ඛයාධිපො පක්ඛයාකෙතු පක්ඛයාධිපතෙයො විචයබහුලො පච්චයබහුලො ඔක්ඛායනබහුලො සමොක්ඛායනබහුලො සම්පෙක්ඛායනධම්මො විභූතවිහාරී තච්චරිතො තග්ගරුකො තබ්බහුලො තන්තින්තො තප්පොණො තප්පබ්භාරො තද්ධිමුත්තො තදාධිපතෙයො, යථා ගණගරුකො වූච්චති ගණබාහුලිකොති, වීචරගරුකො පත්තගරුකො සෙනාසනගරුකො වූච්චති සෙනාසනබාහුලිකොති, එවමෙව ඉධෙකච්චො පක්ඛයාගරුකො භොති පක්ඛයාවරිතො...පෙ.... තදාධිපතෙයො, පක්ඛයාබාහුල්ලාය සංවත්තන්තීති ඉදං පක්ඛයාබාහුල්ලං.

සීසපක්ෂයාය සංවත්තන්තීති. “කතමා සීසපක්ෂයා? සීසං සීසං සීලානි පරිපුරෙතීති සීසපක්ෂයා. සීසං සීසං ඉන්ද්‍රියසංවරං, භොජනෙ මත්තක්ඛයො, ජාගරියානුයොගං, සීලක්ඛන්ධං, සමාධි-පක්ෂයා-විමුක්ති-

විමුක්තිඥාණදස්සනක්ඛන්ධං පරිපුරෙතීති සීසපඤ්ඤා. සීසං සීසං ධානාට්ඨානානි පටිච්ඡෙදාති. විහාරසමාපත්තියො පරිපුරෙති. අරියසච්චානි පටිච්ඡෙදාති. සතිපට්ඨානො භාවෙති. සම්මප්පධානො ඉද්ධිපාදෙ ඉන්ද්‍රියානි බලානි බොජ්ඣංගිගෙ අරියමග්ගං භාවෙතීති සීසපඤ්ඤා. සීසං සීසං සාමඤ්ඤඵලානි සච්ඡිකරොතීති සීසපඤ්ඤා. සීසං සීසං අභිඤ්ඤායො පටිච්ඡෙදාති සීසපඤ්ඤා. සීසං සීසං පරමත්ථං නිබ්බානං සච්ඡිකරොතීති සීසපඤ්ඤා, සීසපඤ්ඤාය සංවත්තන්තීති අයං සීසපඤ්ඤා.

ලුහපඤ්ඤාය සංවත්තන්තීති. “කතමා ලුහපඤ්ඤා? ලුහං ලුහං සීලානි පරිපුරෙතීති ලුහපඤ්ඤා...පෙ.... ලුහපඤ්ඤාය සංවත්තන්තීති අයං ලුහපඤ්ඤා.

භාසපඤ්ඤාය සංවත්තන්තීති. “කතමා භාසපඤ්ඤා? ඉධෙකච්චො වෙදබහුලො තුට්ඨිබහුලො භාසබහුලො පාමොජ්ජබහුලො සීලානි පරිපුරෙතීති භාසපඤ්ඤා...පෙ.... පරමත්ථං නිබ්බානං සච්ඡිකරොතීති භාසපඤ්ඤා, භාසපඤ්ඤාය සංවත්තන්තීති අයං භාසපඤ්ඤා.

ජවනපඤ්ඤාය සංවත්තන්තීති. “කතමා ජවනපඤ්ඤා? යං කිඤ්චි රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං , යා කාචි වෙදනා, යා කාචි සඤ්ඤා, යෙ කෙචි සඬ්ඛාරා, යංකිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං අප්ඤ්ඤාත්තං වා බහිද්ධා වා ඔළාරිකං වා සුඛුමං වා භීතං වා පණීතං වා යං දුරෙ සන්තිකෙ වා, සබ්බං විඤ්ඤාණං අනිච්චතො ඛේපං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා, දුක්ඛතො, අනත්තතො ඛේපං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා. වක්ඛුං...පෙ.... ජරාමරණං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං අනිච්චතො, දුක්ඛතො, අනත්තතො ඛේපං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා. රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං අනිච්චං බයට්ඨෙත, දුක්ඛං භයට්ඨෙත, අනත්තා අසාරකට්ඨෙතානි තුලයින්වා තීරයින්වා විභාවයින්වා විභූතං කත්වා රූපනිරොධෙ නිබ්බානො ඛේපං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා...පෙ.... ජරාමරණනිරොධෙ නිබ්බානො ඛේපං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා. රූපං...පෙ.... ජරාමරණං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං බයධම්මං වයධම්මං විරාගධම්මං නිරොධධම්මන්ති තුලයින්වා තීරයින්වා විභාවයින්වා විභූතං කත්වා ජරාමරණනිරොධෙ නිබ්බානො ඛේපං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා, ජවනපඤ්ඤාය සංවත්තන්තීති අයං ජවනපඤ්ඤා.

තික්ඛපඤ්ඤාය සංවත්තන්තීති. “කතමා තික්ඛපඤ්ඤා? ඛේපං කිලෙසෙ ඡින්දතීති තික්ඛපඤ්ඤා. උප්පන්නං කාමචිතක්කං, ව්‍යාපාදචිතක්කං, විහිංසාචිතක්කං උප්පන්නුප්පන්නො පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ නාධිවාසෙති පජහති විනොදෙති බ්‍යන්තිකරොති අනභාවං ගමෙතීති තික්ඛපඤ්ඤා. උප්පන්නං රාගං, දොසං, මොහං...පෙ.... සබ්බෙ භවගාමිකම්මෙ නාධිවාසෙති පජහති විනොදෙති බ්‍යන්තිකරොති අනභාවං ගමෙතීති තික්ඛපඤ්ඤා. එකස්මිං ආසනො චත්තාරො අරියමග්ගා චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි චතස්සො පටිසම්භිදායො ඡ අභිඤ්ඤායො අධිගතා භොන්ති සච්ඡිකතා එස්සිතා පඤ්ඤායානි තික්ඛපඤ්ඤා, තික්ඛපඤ්ඤාය සංවත්තන්තීති අයං තික්ඛපඤ්ඤා.

නිබ්බේධිකපඤ්ඤාය සංවත්තන්තීති. “කතමා නිබ්බේධිකපඤ්ඤා? ඉධෙකච්චො සබ්බසඬ්ඛාරෙසු උබ්බෙගබහුලො භොති උත්තාසබහුලො උක්කණ්ඨනබහුලො අරතිබහුලො අනභිරතිබහුලො බහිමුබො න රමති සබ්බසඬ්ඛාරෙසු, අනිබ්බිද්ධපුබ්බං අප්පදාලිතපුබ්බං ලොභක්ඛන්ධං නිබ්බිජ්ඣති පදාලෙතීති නිබ්බේධිකපඤ්ඤා, අනිබ්බිද්ධපුබ්බං අප්පදාලිතපුබ්බං දොසක්ඛන්ධං, මොහක්ඛන්ධං, කොධං, උපනාහං...පෙ.... සබ්බෙ භවගාමිකම්මෙ නිබ්බිජ්ඣති පදාලෙතීති නිබ්බේධිකපඤ්ඤා, නිබ්බේධිකපඤ්ඤාය සංවත්තන්තීති අයං නිබ්බේධිකපඤ්ඤා”.

එවං පටිසම්භිදාමග්ගෙ චුත්තනායෙනෙවත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. කෙවලඤ්ඤි තත්ථ බහුවචනං, ඉධ එකච්චනන්ති අයමෙව විසෙසො. සෙසං තාදිසමෙවාති. ඉමා ච පන සොළස මහාපඤ්ඤා ලොකියලොකුත්තරමිස්සකාව කථිතා.

කායගතාසතිවග්ගවණ්ණනා.

20. අමතවග්ගවණ්ණනා

600-611. අමතං තෙ, භික්ඛවෙ, න පරිභුඤ්ජන්තීති මරණවිරහිතං නිබ්බානං න පරිභුඤ්ජන්තීති අත්ථො. නනු ච නිබ්බානං ලොකුත්තරං, කායගතාසති ලොකියා, කථං තං පරිභුඤ්ජන්තා අමතං පරිභුඤ්ජන්තීති? තං භාවෙන්වා අධිගන්තබ්බතො. කායගතඤ්ඤි සතිං භාවෙන්තො අමතමධිගච්ඡති, අභාවෙන්තො නාධිගච්ඡති. තස්මා එවං වුත්තං. එතෙනුපායෙන සබ්බත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. අපි චෙත්ථ විරද්ධන්ති විරාධිතං නාධිගතං. ආරද්ධන්ති පරිපුණ්ණං. පමාදිංසුති පමජ්ජන්ති. පමුට්ඨන්ති සමුට්ඨං විස්සරිතං නට්ඨං වා. ආසෙවිතන්ති ආදිතො සෙවිතං. භාවිතන්ති වඩ්ඪිතං. බහුලීකතන්ති පුනප්පුනං කතං. අනභිඤ්ඤාතන්ති ඤාතඅභිඤ්ඤාය අජානිතං. අපරිඤ්ඤාතන්ති ඤාතපරිඤ්ඤාවසෙනෙව අපරිඤ්ඤාතං. අසච්ඡිකතන්ති අපච්චක්ඛකතං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

අමතවග්ගවණ්ණනා.

මනොරථපුරණියා අඬගුත්තරනිකාය-අට්ඨකථාය සහස්සසුත්තන්තපරිමාණස්ස

එකකනිපාතස්ස සංවණ්ණනා නිට්ඨිතා.